

بالغه او بایجاد لغات مختلفه و احداث الحان متنوعه تا هر کس
 آنچه خواهد ادا نماید توانائی گزارش مقاصد بخشید - منعمی که ابر
 انعامش بر دور و نزدیک باران است و فیض فضلش بر دوست
 و دشمن ریزان - لطیفی که از غایت لطف و کرم ابیا و رحل را که
 رهنمایان دین و پیشوایان اهل یقین اند بر انگیخت - تا به مباحث
 تجرد از پیشگاه الوهیت که عقل دور بین و وهم تیز رو در نور دیدن
 مباحث ادراک آن عاجز اند استفاده نموده به علاقه تعلق بر بنی نوع
 افاضه نمایند - و چون اظهار صفات کمال آن ذات بی همتا که عقول
 عالیه بسان اذهان مانده در بیدای عظمت و جلال او هایم و واله
 اند مقدر بر بشر نه - و نعمت عامش قطام شمار بر نقابد - و رحمت
 تاملش به قیاس تخمین در نیاید - لاجرم حمد او جز اعتراف به عجز
 و تسویر از ادای آن نتواند بود - و شکر او جز اقرار به قصور و تقصیر در
 گزارش این نباشد - هرگاه تجرد نهادن آسمانی را دست ادراک از
 دامن هودج کبریاى او کوتاه باشد محسوسان تنگنای زمین را چه
 یارای دم زدن از ستایش والای اوست - خردی که از بدایع
 مکملات تن که اثبات البیت اوست چنانچه باید آگاه نباشد از مدارج
 کمالات ذات بی شبه و نمون که در مضمار شناسائی آن اشهب
 دانش لنگ است و راهش فرسنگ در فرسنگ چگونه کامیاب
 دانائی شود - زهی دادار بی نیاز - پاسی را که نه در خور عتبه سماوی
 اوست منتج مزید نعمت ساخت - و نیایشی را که نه سزای
 حضرت علیای او مثمر فزونی قربت - اینست کردگار بنده نواز که
 بهدای نعمتی چنان وافر بشکری چنین قاصر خرمند است

و به ازلی قربتی چنان شایسته به بیایشی چنین نازنا رضامند •
 ملوات سامیات و تحف تعلیمات مامیات که را، حقه آن عرصة
 پهناور خاک را بساں طبله عطار معبرین گرداند - و بهت آن حقه
 خضرای آسمان را چون ناب آهوی چین مشک آگین - نثار اوداج
 ابدا خصوما ذات مطهر و شخص مقدس ملک خورشید هدایت -
 خورشید فلک ولایت - همای ارج جلالت - ارج همای رسالت -
 گره کشای کار درو بختگان - مرهم بند نامور دل خستگان - زمینی
 آسمان پدما - آسمانی زمین گرا - مهتر اصفیا - بهتر اندیا -
 محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم که ثمره دوحه آفرینش -
 و دوحه ثمره دانش و بیلش است - و مفتاح مغلق داب دعوت -
 و مصباح کارگاه دعوت -
 • بیت •

انبیا گرچه محبتش بودند • هر یکی صغیر این رقم بودند
 گرچه پیشند و بیش ازین چه غمست • پیشی صغیر مدنی رقم امت
 و بغایس دنا و لطایف درود بر اهل بیت طهارت که در ارجی ملک
 رسالت اند و لای صدف ولایت - هیما مرتی عین الرسول - و بضعتی
 کبد البتول - و بر اصحاب و احباب که بسدیست (اصحابی کالبحر
 بایهم اتقدینم اهتدیقم) نجوم آسمان هدایت و رجوم شیاطین عوایت
 اند - خصوصاً خلفای اربعه که چهار رکن کعبه دین اند و چار
 عنصر شخص یقین - متواتر و متوالی باد •

بر متفحصان اسرار - و متذکران آثار - پوشیده نیست که مورا اسرار -
 و عالم اسعایا و الاسرار - که بعنایت پی عایت امتداد کال را از خاک
 مدلت بردارد - و دلیلان را بر مرز عزت بر آرد - آهم خاکی را بسخت

جامعه تجرد و تجسم گردانیده پایه اعتبار برافزود - و بزبان گویا
 و دل دانا استیاز بشنیده بجامعیت کمال و کمال جامعیت
 برمسند خلافت متمکن ساخت - و ترشنگان را با بار ناصه عصمت
 بسجود انداخت - و چون اجل موعود اورخید و امر موعودش
 منصرم شد برخی از اولاد امجادش به نیروی حکمت و شجاعت
 بار خلافت کبری و صغری که ازان به نبوت و ازین به سلطنت
 گذارت دهند متحمل شده در ره موعود پرستش خالق بیچون
 و حسن معاشرت با خلائق گوناگون تیغ زبان و گرفته زبان تیغ
 یکار داشته موجب سرانجام اسباب معاش و معاد گشتند - و در
 چندی که توانائی این دو بار گران نبود این دو خطب خطیر
 ازهم جدائی گزید - و حاصلان خلافت کبری پانیدا و رسل معبر
 شدند - و متحملان خلافت صغری بسلاطین و ملوک - و چون نبوت
 ظهور اهل کائنات - و انضال موجودات - و بروز مضایل و کمالات
 ذات قدسی سمات

• ع •

آن بیش از آفرینش و کم از آفریدگار

که مجمع خلایقین بود رسید - از آنجا که چون همه سودش غایت
 ایجاد موجودات بود مرتبه خلافت کبری باوچ کمال مرقی گردید -
 و جهانی از دریا بار عنایتش که بسار غنایت دریا بار عام است
 به دلی اهدا برآمده - و بآداب ظهورش که مایه ظهور آفتاب
 قام است از ظلمات کفر و ضلال رهائی یابد - و چون بنا کاسی
 زمینیان و کلمه بی آ - مایان ازین خاندان فانی بنزهتگاه جاردانی
 انتقال فرمود بعبادت مستمر الهی که هر کمالی مستعقب زوالی

است خلافت کبری را انقطاع پدمود - و نعم صحبت آر دات
 ذاب الکمالات اعداء هدایت را که ثمره خدمت کبری است
 تا رداست عداوت و سعاست بلاد خلغای ازمه بدوش همت
 برداشتند - و همگی بیت حق گرس و طوب صدق آئین بر اعلای
 کلمه الله گماشتند - و آنچه در زماں صدق دشار صدیق ار اداست
 امور مسلمین خصوصاً قتل اهل ردة - و در روزگار حق آثار ماروق
 ار عدالت و داد گستری و طالم گذاری و مظلوم پروری و کشایش
 بلاد اهل عداوت و مروتی درهای فتنه و سان - و در ایام - عادت
 انتظام دو الدورس از فتح اصصار و تحهیر عساکر اسلام شعار - و در آوان
 شجاعت سلوان حیدر کرر ار کشتن کند دران وطن گرا - و حست
 دلوران عداوت آما - بروی کار آمده ار قدرت اشتها و مرط انتشار
 محتاج نگارش نیست - و چون کار از حلاوت سلطنت محص
 و مملکت صرب انداد و مدار سلاطین بر دراز دستی - و ظلم
 پرستی - و مرز گذاشتن حقوق معنود و عداوت - و اندوختن لدات
 حسامی بی نیک - شد - چنانچه در تاریخ مامها تفصیلی
 گذارش یافته که نگارش آن حرر مرودن زبان حامه - و حراشدن
 روی نامه - مانده دیگر بدهد - و از مسمای سلطنت حراسمی
 و از حقیقت فرمان دهی حرر مسمی - نماد - و لوازم این امر
 عظیم - و مراسم این شان حرم - محتفل گشت - و عدالت
 و سومت که میفران انتظام اعداب معاش و معنای اقیام موانع
 است مهمل - داد صای حکم و مصالح اراذ کلمه ایردی - و
 مشیت شامله سرمدی - بران رمت که دایم این مرتبت حلال -

و قوایم این منزلت جمیل - باز سر برانرازد - و ازان در که شایستگی
این کار گران اعتبار در ذرات ذوات السعادات فرمان گذاران
این دودمان قدسی نژاد - خصوصا ذات ملکی ملکات نرازند
ریات جلال - برازند اوزنگ اقبال - ناهج مناهج جهانکشائی -
بانی مبنای عالم آرائی - قطب دایره عظمت - مرکز محیط ایهت -
خدایو هفت کشور - فرمان فرمای بحر و بر - سلطان المشرقیین -
و خاتان المغربین - مالک الخافقین - ثالث القطبین - معین
الدنیا و الدین - غیاث الاسلام و المسلمین - مورد عنایات ایزد منان -
حضرت امیر تیمور صاحب قران - که بتائید ایزدی سی و پنج ساله
بر تخت اقبال جلوس نمودند - و به تیسیر مردمی آنچه از بلا و
امصار همت آسمانی رفعتش در عرض سی و چهار سال بر کشود
تا انقراض عالم زینت انزای تاریخنامهها خواهد بود - چنانچه باید
باینده آمد - مبنای این بنای عالی باسم سامعی این گروه والا شکوه
بلندی گرای شد - و چون استعداد این کار بزرگ - و قابلیت
این شان ستیغ - در نفس نفیس - و شخص قدیس - مقدر
قوانین جهانبنایی - مدون در اوین کشور ستانی - سرمایه تداوت
و نصفت - پیرایه رحمت و رافت - مطلع انوار خلافت الهی -
منبع اسرار ظل الهی - مخیر معالی و مکارم - مرجع اعالی
و اکرام - مجدد مایه عاشره - مکسر نفثه اکاسره - پایه انزای همت
بلندان - نشیب انداز خود پسندان - ایزدی مکنات عرش مکن -
گردون شوکت قدر توان - روشن دل مظهر تدبیر - مهرانهر سپهر سریر -
آسمانی از رفعت در یک افسر - جهانی از خرد در یک عمر - بسیار

بخش کم بدتر - ژود عفو دیر گذر - نظام ملک و دولت - قوام شرع
 و ملت - صفا و امتزاج ادوار و اکوان - معاود مراج عناصر و ارکان -
 عرص اصلی از اختلاف لدالی و ایام - مقصد کلی از انقلاب عناصر
 و احرام - ملذع معارف حکم - ملشاء محاسن شیم - مروج بخش گوهر
 آم - مظهر اسرار اعم اعظم - رحمت اعم آبرندگان - سانه اتم پروردگار -
 دور بین دشوار پسند - صواب گرس حق پیوند - عنوان خردند قدر
 و فصا - سالک منهج تعلیم و رضا - مهرست کرام احلاق - ملجای
 اعظم آفاق - بر امروزدند چراغ دیداری - بر امرارند پایند دانایی -
 معراج کدوز آسمانی - کشاف هرابر معانی - رابع الویة تحقیق -
 ماصب اعلام تدقیق - چهره کشای امرار تفقید و اطلاق - دانایی رموز
 انعم و آفاق - زبانش با حلق و دلش با حق - داتش در کسوت
 تقد مطلق - ظاهرش با زمینیان دمسار - باطنش با آسمانیان
 همراه - صورت روح و روح صورت - معنی حان و حان معنی -
 اسوه بر امروزدند گل چراغ محل - ندوه نورندگان راه نظام کل -
 مظهر عطایم کرامات - منشاء شرافت آیات - آب گوهر بختیاری
 جوهر شمشیر جهان داری - رخش رایت ضروری - تنش آبت
 ضروری - رایش روی آینه مصالح حمور - ریش آینه روی
 صوالح امور - گاه بخشش ابریدسان هنگام کوشش هر در زبان - در
 نرم همه دسب - در نرم همه دل - تاج از سر عرش گرایش در مدهات -
 تحب از پای موقدان سایش در ثفات - پایند تختش برگردن شیر گردن -
 کار چرخش زیر پایند گردن - تاحداران خدمت گذارش ارزمند -
 خدمت گروانش مباح داری با حرسند - همش ملک سلیمان پدای

موری نستانند - عدالتش دل موری بسلیمانی نرنیاند - عزم شتاب
 آئینش چون نذایش جهان پیما - حزم درنگ گزینش چون عهدش
 یابرجا - بطقه عفاای جهانی مسخر گرداند - بنهضت رگابی سلطانی
 فرمان بر - شرفات قصر جلال بی زوالش سر بآسمان بر آراخته -
 اقبال بی همالش بگنگونگی دوام رخ برافروخته - بتوجهات پادشاهانه
 اش قاعده موافقت دین و دولت استوار - و بتدبیرات ملکنه اش
 رابطه ملک و ملت پابدار - اوراق انلاک از صحیفه مکارمش جزوی -
 خط استوا از صفحه مغاخرش خطری - بادشاهی را با دوام آگاهی
 انباز ساخته - تپیر را به تعلق دمساز گردانید - جبهیدش در عالم
 اندوژی خورشید ظلمت زدا - دستش بر جود گستری بد بیضا -
 نسیم گرمش اشجار مهرگان زده را بجوهر نمین آستان کزد - ابر
 انفالش از شورستان مهر گیا بررباند - در زمانش اختر آمال روی
 وبال نه بند - آرنش رنگ نا امیدی بر آینه اصانی نه نشید -
 بساط جاه بیطش فراخدای شش جهت را در گرفته - صدای پنج
 نوبت جهانکشایش گوشت هفت فلک باز کرده - داد گستری که تا
 ریات عدل آیتش بر سائر زمین برافراشته - هنر برجان شکر چون
 شیر عالم بخوردن بان در - ساخته - و باد خزان در احیای اموات نبات
 خاصیت دم مسیح بر روی روز انداخته - فتنه بیدار که زمانه را آشوب
 خانه ساخته بود سر ببالین خواب گذاشته - سبب امن و آرام عالمیان
 است - روزگار جفا کار که جهانی را به بی آرامی انداخته بود در
 ملک بندگاش منسلک گشته هواخواه جهانیان - گوی بی سروین
 چرخ در خم چوگان از - ابلق - رکش زمانه زیران از - رونق عبادت

و روح معاند بجائی رسانیده که در میگذهای عرند مصتی تکبیر
 خدا پرستی است - و عوص بعرفه میخواران مذاکات شب زنده داران .
 دختر رز که پرده از رخ برانداخته در کوچه و بازار حلوه گر بود از خمجازه
 عدم سر در نمی آرد - دستی که شام را بمعافه ننت العنب پیام
 میرسانید جز سحبه گردانی کاری دیگر ندارد • دیت •

انکه زو هست در سر امرازی • ملک ثرکی و ملت تازی
 ابوالمطهر شهاب الدین محمد صاحب قرآن ثانی شاه جهان نانشاه
 فازی که همواره جباه خواقین گردون اقتدار بسجود عتقه علیه او معمر
 باد - و شهاب ساطین والا مقدار بتقیل سده سینه او مصدر - چنانچه
 شاید جلوه ظهور داد - کوس این دولت سامی نام گرامی او بلند
 آرازه شد - و اوراق این سعادت نامه بام سامی او در شیرازه •

گذارش باعث نگارش این نگارین نامه

اراسحا که درین حضرت آسمان رتنت بیک بصیحه عام است .
 و خیر سگالی تام - در خاطر قدسی مآثر پرتو افکند که چنانچه
 موانع نگاران نامتایی صحیفه هر قریبی بذكر محامد خاقانی ترئیس
 نموده گوتس و گردن روزگار را بعرايد مناقب او مخلص و مقلد
 ساخته اند - اگر تدبیراب صابده و امارت ثاقده که برای اعتقامت
 مرمل رزائی اترقیه صواب اندوز این نیارمند درگاه می نیاز
 حقیقی برری کار آمده - و مقدسات بیداری و مقامات هوشیاری که
 بحجت استند است اوزنگ آرائی از مکر دانش امروز این مستمند •
 کارسار تحقیقی جلوه ظهور یافته - بنحریب در آید - هم موجب انتشار

محمّد جلیلک این دولت بلند دولت - و اشتها مکارم نبیلک این
 سلطنت والا مرتبت کرده - وهم لای دریا بار ملک داری و درازی
 سمای فرمان گذاری را دستور العمل جهانبنانی باشد - و هم دیگر
 سلاطین سعادت آئین را قانون ملک رانی - و چون برای این کار والا
 آثار طرز گران از اکبر نامه که در تلفیق مضامین نو آئین - و تنسيق
 عبارات دل نشین - بطراز رنگینی و تازگی مطرز است - پسند خاطر
 دشوار پسند خدیو دانش نواز دانا پرور افتاد - جست و جوی کسی
 که باین طریقۀ انیقۀ مقاصد را ترتیب دهد - و مطالب را تهذیب
 نمودند - تا آنکه بفحوائی

• بیت •
 هر آنکو مهیا بود دولتی را • اگر او نجوید بجویدش دولت
 بوسیله بعضی از ملتزمان بساط تقرب بعرض اشرف اقدس رسید
 که عبد الحمید لاهوری المولد و المنشاء که دل رمیده را از اختلاط
 این و آن - و خاطر شوریده را از ارتباط فلان و بهمان - را پرداخته در
 معمورۀ پتنه بزائده تنهائی - و پیغولۀ بی نوائی - در ساخته است - روش
 سخن پردازي و طراز انشا طرازی شیخ ابو الفضل نیک مرا گرفته -
 اگر نگارش معالی و مکارم این دولت والا - و گذارش محامد و مآثر
 این سلطنت دست بالا - بدر باز گذاشته آید - هر آئینه این تالیف
 منیف - و این تصنیف شریف - بهیجی که در خاطر دور بین صواب
 گزین مرکوز است نکاشته شود - از آنجا که روزگارم خجسته بود - و ناکامی
 رخت از غمخانه ام بر بسته - منشور سعادت گنجور که نقوش معنبر
 و بطور منور آن به انامل فیض شوامل جهانداري تفسیر و تحبیر
 یافته بود - و هر گاه آن سواد دیده بیفا و سوادای دل دانا برای

طالب این مقام بناطام آن صوفیه عمر صدور یاست. بعد از رحلتش آن
مثال دولت تمثال • بیت •

بعزم خدمت شه جستم از حای • بدای ناد گشتم راه پیمای
همه ره محده میکردم قلم وار • بتارک راه میرفتم چو پرکار
و چون بر دربارگاه ملک دستگاه که منتقای امانی است - و ملتقای
سعادت جاردانی - رسیدم - بعرض رسید که آن مرید و غلام نو خرید
بر عتبه ملک رفته منتظر دریاست دولت فارامت - بحکم معلی
قرین بخت معهود و روزگار محمود درون در شده • بیت •

عوضه دیدم چون جان و جوانی بحوشی

شادی امزای چو جان و چو جوانی عم کاه

و سعادت زمین بوس رسیدم چون گویم که آسمان را در آغوش
کشیدم - • بیت •

بیک نگر چه مرد نادانم • کاسمان را زمین همی خواهم

اراسجا باشاره مقدس به پیشگاه قوایم اورنگ جهاننای بردند • ع •
بخت آنجا بمن و پاینه من کرد نگاه

و پس از آنکه از مشاهده طلعت خورشید آسای مشنری سیما -
و استماع محاوره گوتش امروز داکشا - دیده را نور دل را هرور
در گرمی - حکم اقدس نگارش معاصر و مائر این دولت
معلی دشرف صدور رسید - اگرچه بحکم واجب الاتباع این
امر بدیل و شان جلیل که به در خور دانی و توانایی این قلیل
البصاعت ضئیل الاستطاعت بود پذیرفته آمد - اما دل درو بین
زبان ملاست کشود - و خاطر انعام گزین راه سلامت نمود - که این

جسارت نکند مگر رنجور رنج نادانی - یا گدجزور گنج معانی - شکر
 هر خدا را که ازین رنج تندرستی است - و رضا مرتضا را که ازین
 گنج تهی دمنی - درین قدمی محفل که مجمع فضلی اعجاز
 آثار و فصای عطار است از توجه آید - که تحسین را شاید -
 • بیت •
 و چه برآید - که بنظر درآید -

لب دریا و آنکه قطره آب * رخ خورشید و آنکه کرمک شبناب
 درین اثنا همت صواب اندیش که بیدمن فرمان پذیر خاقان دانش نواز
 رد آورد از در خیر خواهی در آمده گذارش نمود - که کشایش هر
 دشوار در بند اشاره پادشاه فلک گاه است - و نمایش هر کار در گرو
 رضای خدیو سلیمان جاه - زمانه بخوازش او کار گزار است - و چرخ
 بفرمان او در گیر و دار -
 • بیت •

کار نه این گنبد گردان کند • هر چه کند همت مردان کند
 عقیدت راسخ ذریعه وصول این امنیت است - و ارادت صادق
 وسیله حصول این نیت - اگر بعد از تحصیل این کام و تبصیر
 این مرام - از امداد بخت موافق - و اسعاد روزگار مساعد -
 شهنشاه کام بخش بپشم عنایت نظر فرماید - و بگوش رعایت
 اصفا نماید - چرخ سرکش غاشیه خدمت گذاریت بردش
 کشد - و روزگار جفاکار حلقه پیش کاریت درگوش - لاجرم بتحریر
 این نامه نامی که باسم سامی پادشاه نامه موسوم گردید پرداخت *
 چون نگارش زاینچه ذات مقدس که منبئی است از دلایل

ویروزی و کامردانی - و شواهد بهر روزی و جهاں یکشایی - و
 امارات مطابقت تدبیرات اس مظهر موصی نامندایی نا تقدیرات
 آلهی - و آیات آنکه آستان عرش مکاشف مدله گاه پادشاهان
 و پناه حای حق آگاهان گردد - ناگرم مقام بود - بعضایل
 دستگاه ملا علاء الملک توبی که از من نجوم و دیگر علوم معقوله
 و معقوله بصیغه وائی دارد و از پدشگاه دوازش پادشاه دانش
 نوار لخطاب ماصل حای و خدمت مدرسمانی سرور امت درمان
 شد که راجحه گرامی ولادت را با اتفاق معجمان یونانی و هندوستانی
 که نادر اک دولت حضور سعادت اندوز اند استعناط نموده رقم پدر
 گرداند - از ناصر اندس اس تذکره برکات آسمانی و تقصیر سعادات
 خاوندانی نگارتن نموده - و نگارنده معارف و معالی اس دولت بلند
 مرتبت داخل اس رتبه کرمه ساخت *

مطوع بدر اعظم و طلوع سعد اکثر معنی ولادت با سعادت
 حانان همت ابلیم حدیو تحت و دهم نظام بخش کارخانه اتحاد
 که حکمت کامله و قدرت شامله مشاطه الحکم و ابلک را واحظه
 التیام و ازدواج اصداد گردانیده و کیفیت متوسطه مزاج را
 مشیمه قانله امشاج موالد و مرکبات ساخته گوناگون بقوش
 ندیده و صور عذیده از پردۀ تواری عدم بصحرایی ترائی و حور
 آورده است - صلاح معائن و معاد معشر بشر را که از قربیت
 آنای علوی و امهات سعلی بشرب (ولقد کرمنا نبی آدم)
 مشرب امت بوحود مسعود اندیا و ملوک مدوط و مربوط ساخته
 حوط نظام کل را در هر درر صاحب نامومی مورد بوحی

و الهام و آیات و معجزات برانگیخت تا باقتضای ایام و مصالح انام
 شریعتی خاص و طریقتی مخصوص گردانیده بدوایمی استیلا و
 زواج و روع و باس خلائق را دعوت کند - و وظایف عبادات و احکام
 عبادات را بتجویی که مودی بصلاح معاش و معاد بود تعیین نماید -
 و محافظت قواعد شریعت را در هر قرن پادشاهی صاحب شوکت
 بعمرد و وجود آورده بخلعت خلافت قامت او را برار است - و در اقامت
 امر و نهی و حل و عقد دست او را قوی ساخته فرمان پذیرش را
 در کلام اعجاز نظام (اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم)
 به اطاعت خویش و صاحب شریعت قرین گردانید - تا احکام شرع
 بشکوه و شوکت او نماند و از امر و نواهی شارح بصوات و هیبت او
 دایر باشند - چه استقامت مصالح دین بی شکوه و شوکت پادشاهان
 متعسر است - و نشستن آتش فتنه بی شمشیر آبدار ایشان - قال الله
 تعالی شأنه (لقد ارسلنا رسلنا بالبینات و انزلنا معهم الکتاب و
 المیزان لیقوم الناس بالقسط و انزلنا الحدید فیه باس شدید و
 منافع للناس)

• بیت •

مکن خیال که بی نور شمع شرع رسل
 بعقل خویش کسی ره برد بکوی نیجات
 اگر نه هیبت سلطان کند حمایت ملک
 درین جهان ندهد کس نشان امن و ثبات

مصدق این میاق و مصداق این سباق است - ولادت مرور اندیا -
 در درج اصغیا -

• بیت •

چراغ انروز چشم اهل بینش • طراز کارگاه آفرینش

محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بردنک تبدل قسم عظمی و انتقال اینها بالغ سابع قریب آثار دور قمر و توان پادشاه اسلام - قلعه اہام - بر ارددہ اردنگ حلاوت آہی - ورازدہ دہم ظل اللہی - خویشد سپہر معدلت طراری - ابوالمطہر شہاب الدین محمد صاحبقران ثانی شاہ حہاں پادشاه عاری - معارف انتقال اینها بالغ ثامن و تبدل قسم عظمی و انتہای دور قمر چہمچینان در آثار کہ ساعدہ عدايت ارلی مقتضی تاسیس اساس شریعت - و تمہید قواعد دس و ملت - و اقامت مراسم دعوت و حجت - و ارتعاع اعلام ارشاد و ہدایب بود - کوکب ولادت سرور انبیا - صدر بشیں نارگاہ مصطفی - خویشد سپہر رسالت - ماہ ملک حلاوت - مشترقی درج سعادت - مطب سمایی سادات - نابق ام القری در ماہ ربیع الاول موافق مہساں ماہ رومی سال ہشتصد و ہشتاد و دو اسکندری از مطلع ارادہ سبحانی - و مشرق عدايت یردانی - طالع گردید - و فروع انوار سعادت دیدہ حہایبان روش ساحت - رنہ پرتو اشعہ ہدایب عرصہ حہاں از طلعت ملالت و پرداحت • • نیت •

می اتانہ بعد ناس و مقررہ • من الدس والاثان فی الارض تعدد وارواح صوا مدبرا و ہادبا • یلوح کمالہ الصقیل المہمد در انجام کہ حکمت نالہہ انتصا نمود کہ اساس شریعت متارگی تشنید یاند - و قواعد ملک و ملت از سر نو تجدید - عرصہ روزگار عدل و داد آراختہ شود - و تقیم ظلم و ستم از ساحت مرا ہستان گیتی برانداختہ پیشگاہ ہستی را بسط بساط امن و امان زود و

زیفت افزاید - و کرگاه دینی را بنفش و نگار عدل و احسان رواج و رونق - ضوابط و قواعد پسنجیده بروی کرآید - و وضع زمانه از لباس اندراس برآید - برطبق حدیث (ان الله یبعث لهذه الامة علی راس کل مائة سنة من یجدد لها دینها) بر سر مائة عاشره در شب پنجمین که شب سلخ شهر ربیع الاول سنة الف من الهجرة که باصطلاح اهل تنجیم که شب موخر تابع روز انکارند شب بیست و پنجم بود اردی ماه آگهی و باعتبار شرع و عرف که شب مقدم تابع روز دارند شب بیست و ششم دی از شهر سال سی و ششم جلوس مجدد مراسم دولت - متحد حدود سلطنت - برافرازنده لوای جهانبانی - بر امروزنده شمع کامرایی - آفتاب سپهر جلال - سپهر آفتاب اقبال - رونق امزای دیهیم رگاه - پادشاه آسمان جاو - جلال الدین محمد اکبر پادشاه در دار السلطنت لاهور که از اعظم بلاد اقلیم ثالث است و طولش از جزایر خالادات یکصد و نه درجه و بیست دقیقه عرضش از خط استوا سی و یک درجه و پنجاه دقیقه بعد از گذشتن پنج ساعت و چارده دقیقه و بیست ثانیه از اول سب مذکور مقارن خروج الشعاع که مقتضی وقوع سهم الغیب است در طالع و دلیل روشنی ضمیر - و حسن تدبیر - و منانت رای - و رجاحت عقل و صفای نفس - و قوت حدس و ازین است که آنچه بر زبان حقیقت گذار گذرد بوتوقع آید طلیعه طلعت پادشاه فلک بارگاه داد گر عدل گستر بطالع میزان از امتق ولادت و مشرق سعادت طلوع نمود و شروق اموار مولد همایونش دیده آبایی علوی و امهات سفلی ضیا آگس ساخت و فروغ طلعت مبارکتش بر رجفات کائنات پرتو سعادت

انداخت ببرکت قدوم مہمّت لزومش سر امتخار زمینیان با آسمان
 رسید و طلطنه کوس بشارت از ایوان کیدوان گذشت • بیت •
 ز نور طلعت این درّی سپهر کرم
 چو بوستان ارم شد ریاض جان خورم

از فرجه بین خجسته اش چون خورشید پیدا - که بر سده هریر سلطنت
 هرچه زودتر آمتاهی شود گیتی امروز - و از امارات طالع مسعودش
 چون صبح هویدا - که شب قار عالم عمقرب از طلوع نیر دلنش
 روزی گردد خرم تر از عید و نوروز • بیت •

فی المهد یفطق عن سعادة جده • اثر اللجابه ساطع البرهان
 ان الهلال اذا رايت نموه • ایقنت منه البدر فی اللمعان
 صورت زاپچه مسعود که کارنامه امدار - و هیکل بازوی ثابت و حیار -
 است - باخبار اصدان وقت ولادت - و مترصدان طلوع آفتاب برج
 سعادت - و تصدیق نمودارات مقروءه معتبره - و شهادت دلایل
 و امارات ظاهره - ایراد دلایل سعادت - و تعداد امارات و شواهد
 میمنت - طالع خجسته اش درین وقت که بمقاد (ماکل و اجبا
 علی العاک الدار اوئی و انجز) اوضاع فلکی ایفای وعد - و مسعود
 آسمانی انبیا عهد - نموده - و مبادی عالیّه مقابلید امر و نهی
 و حل و عقد بقبضه اقتدارش داده - و امهات سامله ماده بحروکن را
 بارمغان در گذارش نهاده - آستان فلک نشانش بوسه نجی اکسره
 روزگار - و سجده گاه جبایره هر دیار - گردیده - و مرادات جاده و
 جلالتش - و شادروان شوکت و ابالتش - عرصه ربع مسکون را فرا
 گرفته - اگرچه در طاهر از مقوائه تحصیل حاصل است

و ليس يصح في الالذهان شيء • اذا احتاج النهار الى دليل
 لیکن بجهت آنکه جهانیان بدانند که مسامی جمیل و مآثر جلیل
 این پادشاه سلیمان حاد در کار ملک و ملت - و نظام دین و دولت -
 بمعاضدت عذایات یزدانیست - نه بمواقف تدبیرات انسانی -
 و تضایای عظیمه - و وقایع جسیمه - که بفر دولت رز افزونش صورت
 انجام یافته بمساعدت تأییدات آسمانی است - نه نیروی تدبیرجات
 زمینی - و اتفاقات زمانی - برخی از دلایل و شواهد سعادت این
 زایشه خجسته - و نمودگی از احکام این طالع فرخنده - سمت
 نگارش می یابد - تا همکنان کیفیت ارتباط عالم عناصر و املاک در
 یابد - و سبحان عالم بالا را غرض از تکلیف و جست و جوی شناخته
 صفحه ضمیر را بتصویر (ذلک تقدیر العزیز العليم) بر آریند -
 و زبان بیان را بتقریر (ربنا ما خلقت هذا باطلا) بر کشایند - چون
 در رفع مبانی شریعت - و وضع قواعد سلطنت - وجود معهود
 این پادشاه گردون بارگاه نایب ذات اقدس پیغمبر آخر الزمان -
 و ثانی پادشاه آسمان توان حضرت صاحبقران - آمده - نقشندگان
 کارگاه اختراع طالع خجسته اش برج میزان، نگشته اند - خانه زهره
 شرف زحل موافق طالع خاتم النبیا - مطابق عاشر طالع صاحب
 قران کشور کشا - صاحب طالع زهره کوکب اسلام صاحب عاشر قمر
 صاحب دوز مستولی بر طالع کوکب زحل و زهره هر دو ناظر بطالع
 زحل در عاشر با صاحب طالع متناظر صاحب طالع در خانه سعد اکبر
 با صاحب خانه در یکخانه تا نیروی موافقت طالع مراسم شریعت
 سید المرسلین را احیانماید - و احساس تولد صاحبقران را تجدید -

بطالع یومس گویند (العمل فی تعدد الرجل من اهل بیت الملک علی
 مشاکلة مؤدیه لهیئة الملک فی الوقت الذی قام به ذلک ملک)
 بودن رجل در عاشر طالع و شمس و عطارد در رابع و زهره در ثالث
 که جهات مشاکلت با طالع صاحب قرآن است معنوی آنست - که
 چنانچه آنحضرت دلو قدر و رعب مدلت بر ساطن روزگار و
 خواقین کامکار غالب و مایق آمده - و صورت هر مراد که ملک امید بر
 لوح اندیشه کشیده - در حسب دلخواهش فصول پیوسته - و هنگام
 طلوع آفتاب سلطنت در مقام اصلی ظهور نموده - و همانجا را مقر
 مریر سلطنت و پادشاهی گردانیده - و آن مملکت را در زیر و زبنت
 و رونق و معموری و عظمت از سر نو دلا د عالم گردانیده - این پادشاه
 چهار پناه را پس مرآت (طابق الفعل دالعل و القدة بالقدة)
 محصل و میسر گردن - و مهال آمالش مژمر انجای سعادت شود -
 و نقش هر مراد که بر صفحه ضمیر کشد بی توقع با حسن صور و
 ایسر و حوه بر صفحه ظهور حلوه گر آید - سبحان الله کمال نمی آید
 که در هیچ وقت اهل احکام در درستی قوائد خویش این چنین
 دلیلی بدست یافته باشند - و این قسم شاعری مشاهده نموده - هرگز
 در معنی شده بوده باشد واقعات و حالات این پادشاه را که این
 سپاس نامه نعم ایزدی حامل آنست مطالعه نماید - و صورت
 یقین را مشاهده -

• شعر •

حد ما تراه ودع شیئا سمعت به

فی طلعة الشمس ما بعینک عن رجل

بودن طالع نخستین و تد طالع حال قرآن مبلوین که قتل از ولادت

همایون در ماه ربیع الآخر سنه نهصد و نون و يك در بست و دو
درجه و پانزده دقیقه برج حوت اتفاق امتداد بانق دار السلطنت
تصور که مکان توان است و طلوع کوكب ولادت در سال نهم مقارن
وصول تیسر طالع بشر قران که وقت ظهور معظم اثر قران است
برهانی قاطع و دلیلی ماطع بر آنکه صاحب قران ذات اقدس و شخص
مقدس این پادشاه فلک بارگاه باشد - بطلمیوس گوید (انظر الى
موضع القران الاصغر من طالع السنة التي يكون فيها فمقدار ما يكون
بينه و بين البروج يكون سنين الى اعظم ما يكون بينه) و قران
قوسی که قران اکبر است استعداد و شایستگی قبول خلعت خلافت
را صورت تمامی دهد - و قران اسدی طالع عالم را مطرح اشعه سعود
گردانیده تخت دولت و مسند خلافت را بوجود مسعودش بیاراید -
و عرصه جهان را از خار تعرض اهل فساد و عناد به پیراید - و نهال
امال خلائق را بر شجاعت صحاب عدل و احسان پیروزد - و کشت زار
امانی خاص و عام را بقطرات غمام انعام سرسبز و شاداب گرداند -
و در مدت قران حوتی رایت اقبالش افراخته گردد - و ابواب فتوحات
بر روی روزگارش گشاده - ملوک انا لیم گردن طاعت بطوق اطاعتش
در آورند - و سرکشان صاحب تاج و دیهیم عنان اختیار بقبضه امتدارش
سپارند - بودن طالع فرخنده و تد طالع وقت قران قوسی و بودن طالع
سال قران اسدی که قران جلوس همایون است برج حوت بانق
دار السلطنت لاهور و وقوع سهم السعادة طالع سال مذکور بر درجه
عاشروادنت و بودن برج حوت برج قران مقدم بر ولادت و طالع
جلوس سینت مانوس و وقوع جلوس در سال معظم تاثیر قران

و موافقت طالع سال قرآن حوتی با طالع اشرف و وقوع قرآن در یک
 بدرجه صانع و بودن طالع از اوقات طالع و یک قرآن بود مدهد که ساعه
 چتر ملك و سایش اکثر ائله عالم را مرگ برد - معالند دشت ممالك
 رفع مسكون فقصه اختیارش دراند - انوار مرحمتش بسان آفتاب
 جهانتاب بر مشرق و مغرب تابد و در بسط نقد بساط عدل و داد
 نگشود - ملاطین اطراف عالمی هوا حواشش بر دوش اوقات بهمد -
 و حواشین اکتاف حلقه احلاش در گوش اطاعت کشدن - بودن طالع
 حلوس که از مادی معتبر و امهات و اصول معرره حب طرح قرآن
 مقدم بر ولادت طالع سال قرآن دولت موصع قرآن ایام خلافت
 از نوادر التعمات و عرایب و افعات است - و عقل در دوش را اردرک
 دقایق آن فطر کوتاه - همانا ملک کج رمقار بواسطی گرانیده اس نقش
 دمع نیروی کار آورده - ما ماند افعال به نیروی لحتت دندار ناس وضع
 بادر رهنمائی کرده - آری (ادا اراد الله امر اقدر اسداده و بسر ادواته
 و اتاح له الدراعی و اماط دوره العومق و العوادی) هرگاه مشیت
 الهی بتمشیت باری تعلق گردد اسباب آن سلسله وار دمت در
 یکدیگر دهد و مواد و اوقات آن زنجیره بد معرعه ظهور اید - و کثرت
 هیلاج و تعدد کد خدا در زانچه سعادت انماچه به و شمس و
 حر و مقدم و درجه طالع صلاحیت هیلاجیت دارند چنانچه رعه
 و مریخ و زحل شایستگی کد حدائی دلیل است بر درازی عمر
 و طول حیات و امتداد ایام دولت و جهاننایی - و استدامت روزگار
 خلافت و کشور ستابی - و شعول مسحت و قوب طبعیت و اعتدال
 صراج و استقامت طمع و حودت دهن و خدب مهم و ذکاء و حواس

و قوی - صاحب کتاب اصول گوید (کثرة الهیجات و قوتها و نظر
 بعضها الی بعض تدل علی طول عمر المولود و قوة حیاته و صحته
 و ذکانه و فطنته و جودة ذهنه) بودن موضع نیر اعظم درجه پنجم برج
 میزان بزعم احکامیان پذیرش کوکب زهره قاصم اولش کوکب زحل
 که در طالع اقدس یکی صاحب طالع و دیگری دایل دولت است
 دلیلی است قوی بر آنکه ذات مطهر این پادشاه دین پرور مظهر آثار
 بزرگ و مآثر سترگ گردد که سالها ذکر آن بر السنه و انواء جاری
 و قرنهای صیت آن بر صفحه روزگار - اری باشد و بر حکم راویان فاسور
 و فرمان دمان بزرگ قدر غالب و مستولی باشد و جدابره دهر
 و قیامره عصر و سروران انجا و گردنکشان ارجا را بلطف و عطف
 مطیع و منقاد گرداند و روز بروز قوایم سلطنت و عظمتش ارتفاع
 یابد و قواعد جاد و شوکتش استحکام پذیرد پنجم قهرش دست
 متغلبان را تاب دهد و آزاره پاشش زهره ستمردان را آب سازد بودن
 برج طالع مبارک برج منتهای الوف بعقیده اصمیان و بودن برج
 اسد که برج منتهای الوف است بزعم احکامیان برج قران دولت
 دلیل است بر آنکه دست تغلب روزگار از دامن این دولت خداداد
 راسخ بنیاد کوتاه باشد و تا انقراض زمان اهل جهان را این درگاه
 آسمان جاد قرنا بعد قرن ملجاء و پناه ایند تعالی و تقدس کند اهل
 اسلام را از میان نصفت و عدالت این خاقان ممالک ستان
 تا چرخ را مدار و ارض را قرار باشد متمتع و برخوردار دارن بالنبی
 و آله الطهار و اصحابه الابرار •

کشف استار این نهانخانه اسرار - در شرح رموز این کار فاصه

ادوار - خاطری مبعواعد آتش بهاد - آپ نژاد - از آرایش تعرفه
 دوز ار بند تعلق آزاد - قاطعات جوهر نمادی معارفه تواند
 پیوست - و تصافی طبع پذیرای صور مصطفی الواح املاک تواند
 گشت - امسره طبع خاک نشین حصار علائق را آرزوی وصول به تمام
 خیال حام است - و پرموده خاطرنادیدمائی نامی عوانق را هوس
 حصول آسرام اراد داشته و اتمام - پس همان نه که ارس وادی در گذرد
 و اقتضای مصالحت را مقصد نموده شرح آثار و خصوصیتی که
 درین مرآه حق بما مشاهده میکند مساعدت وقت حوائج نماید
 و دستور معهود و رسم مرسوم مراکز بیوت دوزیه گانه و بندنی
 ارا حکام آن در نگارد •

حائیه اول - مرکز این حایه نمودن ارات مقرر در دقیقه چهاردهم است
 از درجه دوم از برج میزان که حائیه رهبر و شرف رحل و هبوط شمس
 و وبال مرجع است حد رحل و حد قمر در برج رهبر از حایه عطارد
 انبی مشرق و نه بهر و هفت بهر رهبر درجه مدبره مدبر صاحب مثلثه
 عطارد بشوکت زحل و مشتری مستوی بر درجه طالع زحل و زهره
 استدلال ارس حائیه خدایندش و قمر و سهم الحدوة و سهم الهیلاج و سهم
 الصمداء و سهم العیوب و هلاج و کد حدا و ارباب مثلثات طالع دروس
 مرا حول قس و حار و کیعت عمرو و بدگانی و چگونگی قوای جسمانی
 و جسمانی نمایند دروس سهم العیوب و سهم الهیلاج در طالع محفوظ
 باشد معذیب و انوار بدروس نوبت سهم التبیوة در حوت در تدبیر
 معد اکثر و تعدد هیلاج و کد حدا و قوس صاحب طالع در حایه
 سعد اکثر و قوس ارباب مثلثات طالع و بدر نوبت دلیل است

بر طول عمر و زندگی و امتداد ایام عیش و کمرانی و خوبی صورت
 و نیکوئی سیرت و حسن ترکیب و تناسب اعضا و حداث فهم و چوشت
 ذهن و قوت حدس و صدق وعد و وفای عهد و رجاحت عقل و حماحت
 طبع و روشنی ضمیر و راستی اندیشه بودن همه کواکب ناظر بطالع
 دلیل است بر آنکه ذات اندس بصفت جامعیت موصوف بوده
 مظهر صفات جمال و جلال . و مجمع جلائل نعوت کمال - باشد حلمش
 با سیاست قرین - تواضعش با مهابت همنشین - غضبش با رحمت
 توأم - صولتش با رامت همدم - از عطیۀ نیر اعظم بعلمو مکن - و ز نعمت
 شان - و کمال خرد و دانش - و عقل و بینش - و نهایت شکوه و شوکت -
 و غایت اقتدار و عظمت - متفرد باشد - و از مآثر کواکب علویه بحکم
 رحیا و وقار - و کتمان اسرار - و زهد و عدل و عفاف و سخاوت و بلندی
 همت و علو فطرت و سعی در کار عمارت و امر بمعروف و نهی از
 منکر و رعایت ابرار - و قهر اشرار - و شجاعت و جلالت و سطوت و صولت
 موصوف و از مزاج کواکب سفلیه بقضامت و ظرافت و لطافت طبع
 و خوشخوئی و عیش جوئی و تحمل تجمل و مرحمت و شفقت و رموز
 دانی - و نکته سنجی - و دینداری و حق طلبی - و سخن گوئی - و حاضر
 جوابی - و دوراندیشی و کارشناسی - و کشف اسرار - و رفع استار - و بذل
 مال - و عموم عطا و نوال - معروب باشد - کارهایی خطیر بعقل قوی
 و رای متین سرانجام دهد و در رتق و فتق امور بمشیرد وزیر
 محتاج نباشد - و مهمات ملکی و مالی را بنفس نفیس صورت پذیر
 گرداند - و عقدهای دین و دولت بسر انگشت خرد بکشاید - و از باب
 فضل و دانش - و اصحاب عقل و بینش - را تربیت نماید - و عالم را

بزیور عدل و داد بپاراید - و توانی پسندیده و موافق شایسته بارشاد
 عقل در این نروی کز آورد - صمیر حورشید بطیرش مرآه صور عیدیه -
 و معتمد معالی گوید - نوده هرچه در پیشگاه خاطر ملکوت باطرش
 بر تو ظهور انگند - موافق واقع و نفس الامر باشد - چون زحل در
 ماضی است مسئولی بر طالع و سهم العیب محسوب ناظر کواکب و
 زحل با صاحب طالع متناظر و عطارد در خانه زحل دلیل است
 بر آنکه در احداث عمارات عالیله و انبیه و مینه که مهفوس روزگار را
 تمثال آن در آئینه ضمیر نگذشته باشد معمار همتش دست صنعت
 بکشاید و حاصل نسر و کل را صرف آن نموده بانواع خوشحالی و
 حرمی در آن روزگار گذراند •

خانه دوم - مرکز این خانه بطریق مراکز محققه یک درجه
 و بیست و هشت دقیقه است از برج عقرب که خانه مریخ
 و هبوط قمر و وفال زهرة است حد و رجه و دریاخان و اردخان
 و اثنی عشریه و هفت مهر مریخ و نه بهر قمر درجه نیمه مذکور صاحب
 مثلثه مریخ و شرکت زهرة و قمر مسئولی کوکب قمر این خانه
 منسوب است مال و معاش و اعوان و انصار ازین خانه و خداوندش
 و هم السعادة و خداوندش و مشتری و سهم المال و خداوندش
 و خداوند مثلثه بیرونست و مثلثه خانه مال و مثلثه مشتری
 و سهم السعادة برین امور استدلال نمایند بودن مریخ قابل تدبیر
 عطارد که مسئولی بر سهم السعادة است و بطر شمس که خداوند
 بیت الرجا است بمریخ و بودن سهم الملك و السلطان در بیت
 المال دلیل است بر آنکه این پادشاه روشن دل بحسن تدبیر و صرف

شمشیر فخریه بحر و کان و اندوخته حلاطین جهان را سالک و
متصرف شود - و رقبه گردن کشان دروان را بر بقیه خراج پذیری
و باج گزاری ادره خزاین موفوره و ذخایر غیر محصوره که محتاسب
عقل از حصر و احصای آن عاجز و قاصر آید بموزنه تصرف
و تملک در آورد - بودن سهم المال در خانه زهره و درجه شرف
قمر مستوایی برر قمر و قوت از باب منلذات غیر نوبت و مشتری
سهم السعادت و بیت المال دلیل است بر رونور اسباب زیب
و زینت - و امراط مواد عیش و عشرت - و وصول پیشکشهای لایق -
و تحفهای موافق - از اطراف و اکناف عالم بپایه سریر اعلی -
و رسیدن فوائد هر دیار - و طرایف بلدان و امصار - بدرگاه معلی -
اتصال شمس و عطارد و زهره بمریخ و بودن کوکب زحل در عاشر
طالع قابل تدبیر مریخ دلیل است بر آنکه مطمح نظر کیمیا اثر در
جمع خزاین و انتهای ذخایر رزاج و رونق امور سلطنت و توسعه
دایره ملک و دولت - و نظام و نسق کار لشکر جهانگشا - و حفظ
و حراست اطراف ممالک از تکلیت اعدا - و اقصاء حوائج زیر دستان -
و اسعاف مطالب حاجتمندان - و افاضت خیرات و مبرات باشد -
و دست دریا بوال را همواره بداد و دهش کشاده دارد - و اسباب
معیشت و فراغت جهانبیان را آماده - میست بر و احسانش و آوازه
جود و امتداذش بر مسرع جهان پیمای صبا مسابقت جوید - و از
پیک دریا نورد شمال گوی - سرعت رفاید - اموال مراوان و نقد و جنس
بیکران در ممالک رضای اینزدی صرف نماید - و در احراز منویات و
ادخار خیرات سعی بلیغ و جدایی نماید و قضای حوائج را غنیمتی

نرنگ و موری سرگ سناخته نصاعب سحر آحر و راد راه معاد
 سازد - بودن صاحب بیت الاعوان و انصار که مریخ اسم در خانه
 هو، قوی حال دلیل اسم در آنکه سپاه گران و لشکر پیکران چون
 حرکات گردون می بهایب و چون در آب آنداب مور از حد و عاصب
 با عدد بسیار و انبث بدشمار در طلال رانات نصرت آتاش که مطالع
 طوالع آنتاب سعادت و اقبال و مشارق شوارق ماه حاد و حلال اسم
 مجتمع شود و بمطالعرب تحت بیدارش و معامدت شمشیر آداری
 بساط ایت و له رمان و سلاطین ناند مرمان را در موردند و دقاع و
 حصونی که از عایت و رعیت سر شرفاتش با اسمال ساند - و کره رمدن
 از مرار مصلش کمتر از دره نماید - مفتوح و مضر گردانند - اتصال
 رهبره دمریج و مقابله با طالع دلیل اسم در آنکه همت والا بر رعایب
 و ترتیب اعمال و انصار معطوب و مصروف باشد و ایدان بدشدر
 از پانگ استعداد و استعدادال مورد مراحم و عواطف پادشاهانه گردند
 و ناندازد تربیت و رعایت و عطوب و مرحمت مصدر خدمتی
 شایسته که موقع قبول ناند و در پانگ مر در خلافت مستحسن و
 پسندیده آید بشود و هرات و رات را عفو و صبح از مکارم اخلاق
 پادشاهی امیدوار باشد *

خانه سدوم - مرکز اس خانه دکن درجه و حی و چهار دودقه
 اسم از برج دوس که خانه مشتری و رمال عطارد و هبوط راس
 و شرف دب اسم حد و در سحان و اندی عشره و هفت مهر
 مشتری و خانه عطارد اردحان قمر ده بهر مریخ درجه بدره مذکر
 صاحب مثلثه مشتری شرکب آنتاب و رحل مسئولی کوکب

مشتري - این خانه منسوب است به برادران و خواهران و خویشان و دوستان و نزدیک ازین خانه و خداوندش و سهم الاخوة و خداوندش و شمس و قمر و زحل و مشتري و مریخ و زهره و عطارد بر منسوب است این خانه استدلال نمایند - شمس و زحل دلیل برادران مهتر - عطارد دلیل برادران کهتر - و مشتري و مریخ دلیل برادران خواهران میانه - بودن شمس و زحل به ترییع طالع و مریخ بمقابله و عطارد مخفی به تسدیس مریخ دلیل است بر آنکه برادران از نادانی و کوتاهی بینی در مقام یکجتهی و ارادت نباشند - و نشوه غرور شوکت و حشمت راه سعادت و صواب از دیدن بصیرت آنها بپوشاند - و سودای محال اندیشه تسلط و استغفال بخاطر راه دهند - عاقل از آنکه برگزیده درگاه ذوالجلال را نکال و مال بدستگاران طراز آستین اقبال اهدا - و ادبار و نکونساری بد اندیشان و بی اخلاصان تمیغه بازوی جاه و جلال - لاجرم بوجاهت عاقبت و سوء خاتمه که نتیجه سوء بیت و قبیح سرپرست است گرفتار آیند - و از هنگام ظهور صبح دولت تا طلوع آفتاب خلافت بچاه بیستی و هارینه هلاکت فرورود و بر صفحه روزگار از آنها اثری نماند • بیت •

هر که سر بر قدم از بارادت نهاد

تبغ بیداد فلک داد سرش را بر باد

بودن قمر و زهره ناظر بطالع ثقلیث و تسدیس دلیل ست بر آنکه خواهرانرا بباره محبت زیب و زینت روزگار باشد و بهذایات و سراحم سرافراز باشند و در ظل درامت ابر طراز آسوده خاطر و نارغبال روزگار بمر آردند - وقوع معدین درین خانه دلیل است بر آنکه مخلصان

و در حین آن بر احوال و بکری و حامسپاری بود در مراسم دولتی و خواهی
 ثابت قدم باشند و از نوازش و مرام پادشاهی بهره مند گردند و
 بمراقبت بلند و در حیات و الامایز شوند - وقوع صاحب طالع در من خانه
 با صاحب خانه دلیل ست بر آنکه خاطر ملکوت باطر پسرهای
 نزدیک مایل و راضی باشد و نقل و حرکت بصیارتی دهد و
 مسرت مزای خاطر اقدس و متضمن مواید و منافع باشد •

خانه چهارم - مرکز این خانه یکدرجه و بیست دقیقه است
 از برج جدی که خانه زحل و شرف مریخ و هبوط مشتری و وبال
 قمر است حد طارد وجه مشتری در بحال و اثنی عشریه و ده بهر
 و هفت بهر زحل اردجان شمس صاحب مثلثه قمر بشرکت زهره
 و مریخ مسئولی مریخ و زحل ازین خانه و خداوندش و شمس
 و زحل و زهره و قمر و قابل تدبیر خداوند خانه و صاحب بیت او
 استدلال در حال پدر و مادر و ملک و صیاع و عقار و عواقب امور
 و احکام کارها نماید - نون زحل در عاشر محاسبه راس با زهره
 متناظر قابل تدبیر مریخ و نون مریخ قابل تدبیر آفتاب دلیل
 امانت بر آنکه مقدم اقبال توأمش بر دودمان معلی و اروع والا
 و مبارک و فرخنده باشد و بواسطه ذات اندیش اعیان شکوه و
 شوکت خاندان جلال آشیان اعلی حضرت صاحب قران بارچ
 شرف رسد و از مروج پرتوش عرصه جهان روشن گردد - و از حضرت
 جد نامدار چهر اقتدارش بواسطه وجود مسعود و راهنمایی قاید
 اقبالش دولت و مملکت بحضرت والد ماجد عالی مقام و خورشید
 اشتیاقش انتقال نماید - و از آنحضرت به پیروی شمشیر و لطف

بمقتضای (قد رجع الحق الی اهلہ) در مرکز اصلی و مکان طبعی قرار گیرد و ممالک بسیار و قلاع بیشمار بقا زکی بحیثیت تسخیر در آید و با ملک موروثی منضم گردد و قریبها و سالیها در تحت تصرف بندگان درگاهش باشد - بودن سهم عواقب الامور محقوف بانعمه سعدین قریب بمطرح نور مشتری و بودن قمر که صاحب بیت کوکب عاقبت است متصل بمشتری نادل نور آفتاب دلیل است بر آنکه عاقبت کارها بر وفق اراده مدعی باشد و همت و توجه بر هر کار که مصروف شود موافق خواہش بحصول انجامد و آخر هر امر بهتر از اول باشد و لطایف غیبی در اموری که مرکوز خاطر ملکوت ناظر باشد بر منصف ظهور جلوه گر آید و هر امر صعب و کار دشوار که پیش آید در ضمن آن لطیفه باشد و بر وفق اراده صورت حصول یابد و ازان مسرت و خوشحالی روی نماید •

خانه پنجم - مرکز این خانه یک درجه و در دقیقه است از برج دلو که خانه زحل و دبال آفتاب است حد عطارد وجه زهره در بجان و اردجان و هفت بهر و اثنی عشره زحل نه بهر زهره صاحب مثلثه عطارد بشرکت زحل و مشتری مسئولی کوکب عطارد این خانه مذسوب است به فرزندان و تحف و هدایا و اخبار و رمل و ذخایر اسلاف و شادی و نشاط ازین خانه و خداوندش و مسئولی بر این خانه و از سهم الولد و خداوندش و آفتاب و زهره و ارباب مثلثات این حاده و از کوکبی که درین خانه باشد استدلال بر احوال مذسوبات این خانه نمایند - بودن سهم الارکان در برج حوت در حد زهره و تدبیر علویین و بودن قمر درین

خانه متصل بمشغری دلیل است بر تعدد ازال و ابعاد و رصا
 خوئی اخلاص خوئی بر خورد از عرصان بردار شایسته ناسته و مرید
 عبادت و کمال توجه اودس در عبادت و تربیت آنها و رسیدن آنها
 بمناسبت تأثیر تربیت و وساطت رصا خوئی و اخلاص و ارادت
 بمراتب بلند و درجات از حمت بود صاحب پنجم در عاشر
 میخاستد راس نا صاحب طالع مدعای دلایل است بر آنکه فرزندان
 عالی مقدار از برتو ابعاد و عبادت اودس و نظر محبت و عظمی
 معدس بهره مند و کامیاب باشند و فعلو قدر و مروت و ارتعاج شان
 و رتبه امتدار نامده نوشته کمر خدمت بسته می سپر طریق
 موم اخلاص و مطاوعت و ارادت بوده شخص خلاص را دوة الطهر و
 نازوی سلطنت را سر پندخته لطف و مهر باشند فعلو مریح و رحل
 معنوی است که فرزندان عالم مقدار از حواصن نزرگوار پرهیزگار
 عالی تنار شریف است دلیل الحسب معرفت و خود آند و بودن
 ممر و عطارده نه تملک طالع و رحل نایل قدس مریح دلیل است
 بر آنکه محبت و هدایای دستار و بغاس و طرائف هر دوازده معنی
 بر سبیل پیشکش و ارمغان و درجی نرسد ناح و حراج نحرانکه عامره
 عابد گردد و نظر رهبر رحل دلیل است بر آنکه طینعت مبارک
 باسماج اصواب حوس و دعوات دلکش مایل و راعب باشد و در اکثر
 اوقات بوصول اخبار سازه از اطراف و درود رسول اکتاب خاطر
 ملکوف خاطر درون لعلت و شادمانی باشد •

خانه ششم - مرکز این خانه دوازده پنجاه و نهم درج حوب
 است که خانه مشغری و شرف رهبر در نال و هدو طارده است

و اردجان زهره وجه زحل در یحسان و هفت یهر و اثنی عشریه
مشتوی نه یهر قمر صاحب مثلثه مریخ بشرکت زهره و قمر
مستوی کوکب مشتری و زهره درجه قیمه مذکر - این خانه
منسوب است بحشم و خدم و امراض و علل و عبید و اما - ازین خانه
و خداوندش و مسئولی و مهم المرض و مهم العبد و خداوند
هریک و ارباب مثلثات و قمر و کوکبی که درین خانه باشد بر احوال
منسوبات این خانه اعتدال نمایند - بودن سعدین مسئولی برین
خانه و نظر تسدیس شمس و عطارد دلیل است بر قوت طبع و
اعتدال مزاج و امتداد است و استمرار عافیت و سلامت قوی
و اعضا از علل و آفات و عاقات - بودن صاحب طالع در خانه
مشتری و بودن مشتری در خانه خود قوی حال دلیل است آنکه
اگر احوال عارضه پیرامون ذات اقدس گردد بی شایعه امتداد
بصحت مبدل شود و عمده اسباب حفظ صحت و ازاله مرض سلوک
اتدس باشد بر طبق قوانین حکمت و استدلال و قوت مدبره طبیعت
و حسن تدبیر و اصابت رای و قوت حدس مقدس - بودن سهم
العبد در طالع در تدبیر مشتری و بودن مشتری که صاحب خانه
شم است به تسدیس طالع دلیل است بر بسیاری غلامان و فادار
و خدمتگزاران جانسپار که بحسن احلاص و یکجتهی مصدر خدمات
پسندیده و ترددات شایسته شوند - و امور عظیمه و مهمات مجیده
را کفایت نمایند - و از مزاحم و الطاف بیکران پادشاهی نوازش
و تربیت یابند - و بجمعیت خاطر و فراغ بال روزگار گذرانند -
تشریق صاحب سانس و قبول تدبیر قمر دلیل است بر کثرت خپل

و حشم و دیور عدید و خدم و توحه خاطر اندس نرعامت مردم
معمروب و مشهور و صروب ارباب مرحدده ساعاب در کار چپاه مقصور •
حانه هقدم مرکز اس حانه مکرده و چهارده دفعه اسب از
برج حمل که حانه مریخ و شرب آفتاب و زبال رهرة و هندو رحل
اسب حد مشتری و حه و در یحان و اردحان و هفت بهر و نه بهر
و اندی عشره مریخ در حه دمه مذکر حدارند مثلثه مشتری
و شرکب شمس و رحل مسئولی مریخ و آفتاب اس حانه
مفسوب اسب نارواح و شرکا و اصداد و حصا ارباب حانه و حدارندس
و مسئولی و سهم الذرویح و حدارندش و سهم العدد و حدارندش
و ارباب مثلثات و رهرة و عمر و کوکبی که درس حانه باشد در احوال
مفسوبات اس حانه استدلال نماید - بودن مسئولی درس حانه
مریخ و آفتاب و سهم الذرویح درس حانه و نظر صاحب طالع و عمر
و ارباب مثلثات اس حانه ناس حانه دلیل اسب بر آنکه محدرب
حرم عصمت عقاب بزرگ منش حسنه کردار پاکدرة روزگار
باشد از مایوده عمر و شرف آباد حدسنگاری آراسته دل
در لوازم رضا خوئی گذاشته از نیکو خدمتی کامدات دولت - و از ناک
اعدادی بهره مند سعادت دنیا و آخرت - بودن مریخ نه تربیع رحل
دلیل اسب بر آنکه از رفوع نصبه ناگرب بعضی حرم عظیم بخاطر
مدارک راه یابد و اندوه بی اندازه نگرد صمیر مدیر در آند بودن
مریخ درس حانه معادل طالع در تربیع رحل دلیل است بر آنکه
ندسکات و حصا از مفسوبات مریخ نوا باشند و چون رهرة و مشتری
و دیگر کواکب باین حانه بخاطرند ناب اندس از شر و مکر و عدا این

طایفه محفوظ و محروس باشد و این گروه اظهار درستی و موافقت را وقایع جان و مال ساخته از بارقه قهر و سطوت امان یابند و باقتباس انوار رفانی سلامت مانند - صاحب کتاب ظفر نامه در احکام طالع پادشاه مغفور مبرور میرزا شاهرخ میگوید مریخ خنجر گذار شمشیر دارد و تده مایع که مقابل طالع است و شریک خانه و منازع تیغ انتقام بزهر قهر آب داده تا هر که پای از جاده مطامعت بیرون نهاده سر مقابله و معارضه برآرد بی توقف جوهر روح بدست قابض ارواح سپارد هر که درین معنی شکی بخاطر آرد هم در آینه حال خود صورت یقین مشاهده نماید .

خانه هشتم - مرکز این خانه یک درجه و بیست و هشت دقیقه است از برج ثور که خانه زهره و شرف قمر و مال مریخ است حد در بجان و هفت بهر و اثنی عشری زهره وجه عطارد اردجان قمر نه بهر زحل درجه نیمه مذکر خداوند مثله قمر یشرکت زهره و مریخ مستولی کوکب این خانه منسوب امت بخوف و خطر و بیم و هراس و اسباب آن و مال میراث ازین خانه و خداوندش و از مستولی و از سهم الخوف و از سهم الارث و خداوند هر مهم و از کوکبی که درین خانه باشد استدلال بر حال منسوبیات این خانه نمایند بودن قمر و شمس ناظر باین خانه و اتصال قمر بمشتري و خلو این خانه از نحوس دلیل است بر عدم خوف و خطر و وصول بعمر طبیعی و استیفای عطایای کدخدایا بودن صاحب این خانه زهره با سعد اکبر در یک خانه دلیل است بر حسن عاقبت و نرج بعد از شدت و انتهای آوان اندوه و تعب بزمان شادی و طرب بودن مهم المال

درین خانه دلیل است برآنکه از قلم میراث امباب و اخیانی
بیستد و نهایت بخزانة عامه عاید گردد و در کار ملک و دولت
مصرف شود چراکه زهره با زحل منقار است •

خانه نهم - مرکز این خانه یکدرجه و سی و چهار دقیقه است
از برج جوزا که خانه عطارد و شرب راس و وبال مشتری است حد
و در بیان و هفت بهر و انبی عشریة عطارد وجه مشتری اردجان
شمس نه بهر زهره درجه نحس مونس خدایند مثلثه عطارد بشرکت
زحل و مشتری مستولی کوکب عطارد و مشتری این خانه منسوب
است بدین و مذهب و ملت و علم و حکمت و مقرر در و ریا و
زهد و تقوی از جواهر این خانه و خداوندش و مستولی و قابل
تدبیر خداوند خانه و از قمر و مریخ و عطارد و مشتری و سهم العلم
و سهم السفر و خداوندان این سهام بر منسوبیات این خانه استدلال
نمایند بودن مشتری و عطارد که کوکب علم و دین است ناظر
باین خانه و وقوع سهم العلم در تدبیر قمر دلیل است برآنکه ذات
اقدس را حفظ مراسم دین و رواج شرع سید المرسلین پیش نهاد
همت باشد و در فصل قضایا از جاده شریعت غرا تجاوز جایز
ندارد و بکمال عقل و فراست و وفور فهم و کدایت و پاکیزگی
عقیدت و صفای نیت و دینداری و شریعت پروری سرآمد ملوک
و ملاطین روی زمین باشد و در عافوان جوانی و ریعان شباب که
مجال و سانس شیطنی است و سیندان هواجس جسمانی توفیق
توبه و انابت یابد و دمت رد بر روی منکرات و مناهی نهد و
معارف و ملامتی را پشت پای زده تخری رضای یزدانی را بر

تتبع هوای نفسانی تقدیم نماید بودن عطارد و قمر ناظر باین خانه
 دلیل است بر توجه خاطر ملوک ناظر به تحقیق مسایل و قضایا
 و عور و توغل در ادراک حقایق اشیا و رغبت بعلوم اوایل و
 معقولات و تدقیق در مقامات شرعیه و منقولات بودن خداوند خانه
 زحل و بودن زهره و مشتری ناظر بشانۀ نهم دلیل است بر دقت
 طبع و قوت فکر و صفای ضمیر و روشنی رای و حسن تدبیر و
 ادراک غوامض بعقل ثابت و ابداع منافع و بدایع برای
 و سنجیدگی در سخن و شیرینی در کلام بودن عطارد و مشتری
 ناظر باین خانه دلیل است بر دیدن خوابهای درست و موافق
 در اکثر اوقات و ظاهر شدن تعبیران بزودی ناحسن صورت و بهترین
 وجوه بودن مریخ و قمر ناظر بطالع و تاسع و بودن قمر مدبر
 سهم السفر و وقوع صاحب طالع در بیت زایل و مریخ در وتد دلیل
 است بر وقوع اسفار بعیده و اشتمال آن بر فوائد و منافع عدیده
 بودن مریخ قابل تدبیر عطارد مقتضی آنست که اغلب باعث
 و محرک سفر قلع و قمع ارباب بغی و عذاب و تسخیر ممالک و فتح
 قلاع و بلاد باشد و بامداد تائیدات آسمانی در طلب هر مراد که
 رخش همت جولان دهد پیکر مطلوب دوا سپه باستقبالش شتابد
 و در تحصیل هر غرض که سالک طریقی گردن شاهد مقصود
 امتثالش نماید •

خانه دهم - مرکز این خانه یکدرجه و بیست دقیقه از برج
 سرطان که خانه قمر و شرف مشتری و وبال زحل و هبوط مریخ است
 حد مریخ وجه زهره اردجان زحل در بجان و هفت بهر و اثنی

عشر قیمة مذکر خداوند مثانہ مریخ بشرکت زہرہ و قمر مستولی
 کوکب مریخ این خانه منسوب است بحکاء و دولت و حشمت
 و سلطنت و ریاست و شکوه و شوکت و عظمت و شعل و عمل از
 جوهر این خانه و خداوندش و قابل تدبیرش و از مستولی و از
 سهم الملک و سهم العمل و خداوند هریک و از شمس و قمر و زہرہ
 و مریخ و کوکب منیر و زحل و مشتری و کوکبی کہ درین خانه
 استدلال نمایند بودن زحل کہ صاحب شرق طالع است درعاشر
 محاسب راس و اتصال خداوند عاشرمشتری و بودن مریخ قابل
 تدبیر آفتاب و استیلای آن بر عاشر و احتیاج شمس و قمر
 بکواکب دلیل است برانکہ چون منشور دولتش بطمرای جهان
 ازای و ابتداء الملک موشح گردد و ماہیچہ چتر ملک مرعایش بر بسیط
 زمین و زمان سایہ گستر شود و لغزوع رای جہاں کشایش ساخت
 ملک و دولت منور گردد منظور علو ہمتش تقویت دین مبین و
 نصب العین سمو مہرتس احکام شریعت سید المرسلین باشد
 عرصہ جہاں در عہد دولت روز آمدنش رشک روم و رعون و ساحت
 ربع مسکون در ایام خلافت ہمایونش مہد امن و امان گردد بہار
 ایام دولتش چون ایام بہار خرم باشد و خرمی ہنگام سلطنتش
 مانند ہنگامہ خرمی دور از عم از رشحات عمام مدد و احساسش
 گلشن مملکت همچون بہشت از مدیخ سلسبیل ناصر و بارور و از
 قطرات نیسان صحاب برو امتدانش نہال اقبال طوبی دار از رشحات
 آب کوثر مرصع و تازہ و تر ہمگی ہمتش بر ذابہ خیاب و اشاعت
 مہرات مصروف تمامی عزیمتش بر تعظیم سادات و علما و تکریم

مشایخ و صلحا معطوف احتفاف شمس و قمر بکواکب و بودن
 راس بر درجه مهر شرعی یمانی و سهم الظفر در عاشر لیلی است
 قوی برانکه پایه قدر رعاش باقصی مدارج کمال ترقی نماید و
 سلاطین صاحب تمکین بدرگاه جهان پناهش ملتجی شوند پرتو
 شهرتش عالم گیر گردد و صیت عظمتش بکره ائیر رسد دست
 حوادث از دامن دولتش کوتاه باشد و امتان مپهر نشانش گردن
 کشان را مامن و پناه مواد جاه و جلالش پیوسته در افزایش و
 اسباب شوکت و اقبالش همواره مصون از کمی و کاهش و هرچند
 ایام عمر مبارکش بیفزاید موجبات ازدیاد شکوه و شوکتش پیشتر
 شود و دایره مملکتش وسیعتر و چون من مبارکش از مرحله شست
 شمسی بگذرد لطایف غیبی بر روی کار آید و اجواب فتوحات
 بر روی روزگارش کشاده گردد و رایت استعلا و اقتدار بر انرازد
 و چهره فتح و ظفر در آینه مراد مشاهده کند و اعدا و بدسگالان را
 مقهور و مغلوب گردانیده بفراغ بال با کمال تمکن و استقلال بر تخت
 دولت بعیش و شاد کلمی روزگار گذراند •

خانه یازدهم - مرکز این خانه یکدرجه و دو دقیقه است از
 برج اسد که خانه آفتاب و وبال زحل است حد مشتری وجه زحل
 در بجان و هفت بهر و درازده بهر آفتاب اردجان زهره نه بهر
 سرینج درجه نیره سعد مذکر خداوند مثلثه مشتری بشرکت شمس
 و زحل مستولی مشتری این خانه منسوب است باسید و رجا و
 اصداقا و اسباب زینت و موجبات سعادت و امرا و ارکان دولت از
 جوهر این خانه و خداوندش و قابل تدبیر خداوندش و از مستولی

و مهم الرجا و سهم الامدقا و خداوندان مهم زهره و مشتری بر
احوال منسوبیات این خانه استدلال نمایند بودن قابل تدبیر شمس
مریخ و قابل تدبیر زهره و زحل و بودن شمس و مریخ و زحل در
اوتاد دلیل است بر آنکه مورد نظر التغات و عنایت اقدس بیشتر
ارباب صلاح و خداوندان خاندانهای قدیم باشند و باین قدر و شان
این گروه بيفزاید و کامیاب حصول مطالب و مارب گشته بدرجات
بلند و مراتب عالیة فایز گردند و چون این کواکب بمقابل و تربیع
طالع اند بقدر حق تربیت و مرحمت مصدر خدمات پسندیده
نشوند و آینه خاطر جمعی بنگار بی اخلاصی و زنگ بفاق مکرر
باشد بودن مسئولی مشتری در تصدیس طالع و تثلیث حادی
عشر و بودن مهم العقل و النطق در حادی عشر دلیل است بر آنکه
ورزا و نواب دولت این طراز بحلیه فضل و دانش آراخته بوده
در کارها ار روی عقل خوض میدهموده باشند و نفس الامر و واقع
را ملحوظ داشته قطع و وصل مهمات ملکی و رتق و فتق امور
مالی بارشاد عقل دور بین اقدس و دلالت فکرمندین مقدس
اجام دهند و در وضع ضوابط و قوانین و ربع شبهات و کشف
مشکلات از مشکوة خاطر ملکوت ناظر اقتباس نمایند بودن صاحب
طالع به تصدیس طالع و به تثلیث حادی عشر دلیل است بر
مراوانی اسباب زینت و دور موجبات شکوة و شوکت و حصول
مراوات و متمنیات بروفق اراده و دلخواه •

خانه دوازدهم - مرکز این خانه پنجاه و نه دقیقه است
از برج سنبله که خانه شرب عطار و هبوط زهره و زحل مشتری

اعت حد و در بجان و اثنی عشریه و حفت بهر عطار و رجه شمس
 اردجان مشتری نه بهر زحل درجه قبه مونت خداوند مثلثه نمر
 بشرکت زهره و مریخ مستولی عطار این خانه منسوب است
 بامدا و دراب و خوب و هراس خانه و خداوندش و قابل تدبیر و
 خداوندش و سهم الاعداء و دیگر سهام و خداوندان سهام نخستین
 بر احوال منسوبات این خانه استدلال نماید بودن عطار و مخبئی
 و سهم الاعداء در جدی در تدبیر زحل و نظر سعدین بطالع و این
 خانه و مقابله مریخ با طالع از وقد دلیل است بر بسیاری اعداء و
 گرفتار شدن آنها بوبال و نکال و شقارت و نکبت و سوء خاتمه
 و خسران دنیا و آخرت و مراغ خاطر اقدس از نکابت و مکایدت آنها
 بودن آفتاب ناظر باین خانه از تذللت مقتضی آنست که شخص
 مقدس در مواقع خوف و خطر چون کوه استوار باشد و در معارکی
 که مرد را قدم ثبات از جای رود از روی پردلی عذاب تمکن و وقار
 از دست ندهد و بعوره و ثقی توکل متمسک بوده غبار وهم و
 هراس و نزل بر آینه خاطر ملکوت باطرش نه نشیند بودن مریخ
 در وقد قوی حال در برج ملکی قابل تدبیر آفتاب و عطار و
 بودن سهم السعادة درون خانه دلیل است بر فراهم آمدن دراب
 بسیار و چهار پایان بیشمار به خصوص فیلان کوه پیکر آسمان
 حرکت و اسپان قومی هیكل قهر سرعت و انعام بی نهایت ازین جنس
 باهل سلاح و مهتران سپاه و اعوان و انصار *

راقم این کلمات که حصول اسباب سعادت و فتح ابواب دولت
 وابسته بعنایت مسبب الاسباب و اراده مفتح الابواب میداند و آبای

عمادی و امهات سعی را در دارحائنه تعدیر و نگار حائنه تصویر و آله و
 حدران و عاجر و سرگردان می شناسد چون مسامحت بدند که اسرار
 حکمت الهی و حوت بعضی اسناد را مربوط ظهور بعضی اسناد ساخته
 باشد چنانچه طراوت نباتات و ازهار و لطافت ریاحین و انوار را بحس
 ظلمت بهار و لطف اعتدال لیل و بهار بار بسته اندکی از مآثر و
 معاصر این پادشاه عالیقدر سپهر انداز که بعضی الیعی مشاهده
 نموده بعد از مطرت نامص حوت تر شواهد و دلایل این طالع حوسه
 معطوق گرداند و برای روع استعداد برسدنل اشهاد بر لوج بعض
 نکشت و شرح احوال آینده را سال سال چون ویدی و سنع و خاطری
 فارغ می حوامب مرزگداشت و سخن را نردعا حتم نمرد * نظم *

تا بود معذور گردن سعد و محس و حدر و شر
 تا بود محذور سرد و گرم گدنی شمع و شاد
 پایله مدرس مناد از گردن گردن مرود
 عالم حاهس مناد از آمت گینی حواب
 نفس پاکش همچو تاب عمل ایمن از مساد
 سال عمرش همچو دور چرخ ندرن از حساب

ذکر ادای کرام و اسلاف عظام حلیفه رمن و زمان

چون معاصر و مآثر حاکمان بحر و بر مرمان مرمانی و صفت کشور -
 موسس اساس جهان نانی - مشند ارکان گدنی سنانی - پادشاه
 عرین سرور - شهشاه ممالک گیر رابع و ابات عدل و احسان - حاص
 اعلام خور و نمدان حصور صاحب مران را ملا شرف الدین علی

یزدی در ظفر نامه و ملا عبد الله هاتقی در تیمور نامه و دیگر
 از باب تاریخ در مصنفات خویش به تفصیل نگاشته اند - و احوال
 میمنت اشغال قهرمان قدوسی نژاد - حکم ران قدوسی نهاد - پایه
 افزای قوایم اورنگ شوکت و حشمت - گره کشای معاهد سلطنت
 و عظمت - حضرت فردوس مکانی ظهیر الدین محمد بابر پادشاه
 غازی در واقعات بابری که آن حضرت بزبان ترکی بخط خجسته
 نمط نگارش فرموده اند و سوای جزوی چند مبین حال چند
 ساله که از میان افتاده در کتابخانه پادشاهی موجود است رقم
 پذیرفته - و اخبار و آثار نامب اعلام شوکت - رافع الوبه ابهت -
 چمن پیرای دین و دنیا - گلشن آرای صورت و معنی - حضرت
 جنت آشیانی نصیر الدین محمد همایون پادشاه غازی - و خداوند
 فرورنگ - خدیو دانش و هنر - فروغ بخش ایوان جلال - فلک
 رخس والا اقبال - حضرت عرش آشیانی جلال الدین محمد اکبر
 پادشاه غازی بشرح و بسط در اکبر نامه گزارش یافته - و سوانح
 و رقایع فرازنده مهاب کامگاری - برازنده سربر بختیاری - چراغ
 خاندان مسجد و علا - شمس دودمان عز و اعتلا - حضرت جنت
 مکانی نور الدین محمد جهانگیر پادشاه در جهانگیر نامه مزبور گشته -
 و مکارم و محاسن دیگر نیاکان عظیم الشان - و اجداد رفیع المکن
 این پناه درزان - قبله کیهان - تا جناب نبوت مآب ابو البشر علی
 نبینا علیه الصلوة والسلام در کتب مبسوطه تاریخ مرقوم گردیده
 خامه بدایع نگار رقایع گذار ذکر آنرا تحصیل حاصل دانسته متعرض
 نمیگرد - و بتتبع تاریخ ولادت و جلوس بر تخت فرمان دهی

و ارنحال و مدت زندگانی و سلطنت حضرت صاحبقران - و احباب گرامی آن افتخار رمن و ژمان - که در سلسله سلسله سامی این رمنت انزای اورنگ و دیهیم - مرمان مرمان هفت اولیم - واقع اند می بردارد - تا متذلل احبار بر محملی از احوال اس مرگردنک الهی اطلاع حاصل نمایند •

سلطان اعظم حامل معظم مالک الحاقنس ثالث القطین
قطب الدین و الدین حضرت امیر تیمور صاحبقران
اسمه الله فی محدوده النحال •

آن والا شکوه عالیقدر شب سه شده بعصت و پنجم شعبان سال هفصد و سی و ششم طالع حدی در ظاهر خطه کش که شهر سمر شهرت دارد و از بلاد توران است و یکس مدرل سمرقند در انحص و چون قدم سمات نوا مهاده جهان امروز گشتند - و روز چهار شده در ارد هم ماه مدارک رمضان سال هفصد و هفتاد و یکم که عمر گرامی معی و پنج سال و هفده روز رسیده بود در شهر لبح امیر فرماندهی و اکلیل کشور کشائی بر سر بهاده اورنگ جهانمائی را آسمانی پایه ساختند - و بدین قانید ایود بی همال - و بیروی دولت و ابدال - از اندای حلوس مرتحب کامرانی تا انتهای انام زندگانی که سی و پنج سال و یارده ماه و پنج روز بود فتوحات عظیم و تسخیرات حصیم که ناحج کارنامههای پیشینان و صاحبی دار نامهای باستانیان است بیروی کار آوردند - و مملکت ماوراء النهر و قندشاش و حوارزم و ترکستان و زابلستان و کابلستان و همدستان تا دارالملک دهلی و حراسان و عراق عرب و عراق عجم و فارس و مازندران و گیلان و کرمان و طبرستان

و جرجان و دیاربکر و آذربایجان و کردستان و خوزستان و مصر و شام و روم و دیگر بلاد و امصار و بحار و اقطار که نگارش تفصیل آنرا فامه جداگانه باید بل خامه فرموده زبان از عهده گذارش آن بر نیاید مسخر ساخته اند - و رقبه فرمان رویان جهان در رقبه اطاعت کشیده اند - و بر منابر حرمین شریفین و دیگر اماکن شریفه و مشاعر قدسیه خطبه فرمان فرمائی بنام نامی آنحضرت خوانده شد - از بدر ایجاد عالم تا حال هیچ یکی از سلاطین روی زمین در شوکت و جاه و مکنت و دستگا و شکر فی طالع ملک پیر و نیرنگی اقبال جهانکشا بدین پایه نرسیده - و چشم روزگار چنین بادشاهی ندیده - و گوش زمانه مثل این فرمان روائی نشنیده - شب چهار شنبه هفدهم ماه شعبان سال هشتصد و هفتم در اثنای آنکه آن خاقان گیتی ستان به تسخیر ممالک خطا متوجه بودند در موضع انزار که از سمرقند تا اینجا هفتاد و شش فرسخ است رخس حیات بفسحت برای جهان باقی تاختند - نعلش عرش پایه آن حضرت بشکوهی که تابشته آن خدیو نشأتین باشد بسمرقند رسانیده جسد اطهر آن بزرگ دین و دنیا را بروفق سمت سنیه خیرالانام علیه و علی آله و صحبه الصلوٰه و السلام در گنبدی که آن حضرت مضجع مقدس خود قرار داده بودند دفن نمودند - مدت عمر هفتاد سال و یازده ماه و بیست و در روز بود - در تاریخ ضبط سنین احوال آن عالم آرا گفته اند

• رباعی •

سلطان تهرآنکه مثل او شاه نبود

در هفتصد و سی و شش آمد بوجود

در هفتاد و هفتاد و یکی کرد چاروس

در هشتصد و هفت کرد عالم پدرود

(۱) آن شرف گوهر آدم نظام بخش عالم را چهار پسر بود - نخستین جهانگیر میرزا - آن والا نسب در حیات آن حصر بست مرحله از عمر نور دیده در هفت صد و هفتاد و شش در سمرقند رحلت نمودند - دوم عمر شجاع میرزا - آن رابع صغیر یک در زندگی پدر رابع قدر در ربیع الاول سنه هفتصد و بود و شش در من چهل سالگی شریعت شهادت چشیدند - سوم میرزا میران شاه - تاریخ ولادت و ارتحال آن گواهی براد نکاشته می آید - چهارم شاهرج میرزا - و آن عالی مرتبت بعد از پدر بزرگوار چهل و سه سال و چهار ماه در ممالک مغتوحه صاحب قران طغر قرین سیوای روم و هندوستان حکم رانی نمودند و در شهر ذی الحجه سال هشت صد و پنجاهم بعد از زندگی هفتاد و دو سال راه بقا پیمودند) •

میرزا میران شاه

حلف الصدق حضرت صاحب قران طغر قرین اند در هفتصد و شصت و نهم قدم در ملک هستی نهاده بعد از شفقار شدن حضرت صاحبقران ابا نکر میرزا مهین پور الحجاب (۳) حطه و سکه را بنام پدر والا پدر زینت داده چندی مهمان ملکی سرانجام نمود - در بیست و چهارم ذی القعدة هشتصد و نهم از رحلت

(۲) این عبارت فقط در نسخه [ک] بوده است •

(۳) الحجاب یعنی میرزا میران شاه •

آباد این جهان بدار انفس جهان شتافته اند مدت حیات آن
عالی درجات چهل و یکسال بود *

سلطان محمد میرزا

فرزند دولت پیوند میران شاه اند - با برادر خود میرزا خلبل در
سمرقند می بوده اند و در زمان سلطنت میرزا شاه رخ ازین سپنجی
سرا بدار ابقا رحلت فرموده اند چون تاریخ ولادت و ارتحال آن
حضرت در تواریخ معتبره بنظر در نیامده بغابرین نگاشته نشد *

سلطان ابوسعید میرزا

بن سلطان محمد میرزا - در سنه هشتصد و سی باشاءت انوار
وجود تمام سود جهان را فروغ آمود گردانیدند و در سن بیست و
پنج سالگی بر اورنگ سلطنت جلوس نمودند و هزده سال فرمان
رانی کرده بیست و پنجم رجب هشتصد و هفتاد و سیوم بفرودم
برین خرامیدند مدت زندگانی سامی چهل و سه سال بود *

عمر شیخ میرزا

پسر چهارم سلطان ابوسعید میرزا اند تولد آن والا نژاد در سال
هشت صد و ششم در سمرقند بوقوع آمد و بعد از والد ماجد در
اندجان که دارالملک ولایت مرغانه است اورنگ آرای سلطنت
گشتند و روز دو شنبه چهارم رمضان سنه هشت صد و نود
و نه در اخصیت از نشأ تعلق دل بر گرفته سفر عالم تجرد

(۲ ن) و بعد از والد ماجد ولایت مرغانه و خجند و اوراتیبه که اصل
نامش استروشنه است در تصرف داشتند و روز در شنبه الخ

در گردید زمان زندگی آن بلند دور سی و ده سال بود •
حضرت گیتی ستایی مردوس مکانی
طاهر الدین محمد با برپادشاه عاری

آن حضرت ششم ماه محرم سال هشتصد و هشتاد و هشتم نمره سنی
نسیط روی رمدن را رشک بهشت نریس ساختند و روز سه شنبه پنجم
رو ماه سال هشتصد و نود و نهم که من مبارک ده یارده سال و
هفت ماه و بیست و نه روز رسیده بود در خطه دلکشای اندکان
روبق امرای سربرجهامانی گشتند و یارده سال در مارواه العهر
حکم ران بودند و نا حلاطس چغتایی و اورنگ نردنهای عظیم نمودند
پس از آن بیست و یک سال و دو ماه و سه روز در کابل و قندهار و
بلخشان و عربین و توابع و مصافات آن دبار نمرمان دهی
پرداختند و در آن میان پنج نوبت دصد کشایش بهندوستان
آمده اذن نوبت پنجم روز جمعه هشتم رجب سال نصد و سی
و درم در ظاهر قصده پای پته نا سلطان ابراهیم ولد حلاطس حکمدار
پس سلطان مهلول لودی که صد هزار و سوار اعلان و هزار میل حدگی
همراه داشت نا انکه در وکاب و بیروزی از نوکر و نوکر نوکر و
سوداگر و حزان همگی دوارده هزار کس بود محاربه نموده
عظیم را کشته لوی و تیغ و طغر در امرایشته هندوستان بهشت نشان
را (سیوی دکن و گجرات و دنگاله) مسخر ساخته اند (بعد از آن)

(۶ ن) مقط در نسخه (ک) (۷ ن) از جا تا صفحه ۶۲

سطر ۱۱ عبارتی که چاپ شد مقط در نسخه (ک) بوده است *

فیروززی عالم افروز به یازده ماه و پنج روز با رانا سنکلی کافر که از
تخت فزونی مکنند و غرور و اندوهی جمعیت باهنگ پیکار و داعیه
کارزار یا خانوه (کثوه) آمده بود نبرد مرد آزما و جهاد حیرت امزا
فرموده بصرصر حملهای کوه شکن خلافت پیشکان شقاوت بن را مثل
مورو ملخ پراگنده ساختند و جمعیت آن جمع مغرور را بسان هبات
مذکور بباد داده اساس هستی آن ابدار پڑوهان را با خاک برابر
گردانیدند چنانچه فتحنامه که در واقعات بابری رقم یافته و درین
شاهنشاه نامه نتج ایندی نقل می یابد تا جویندگان سوانح را بر
حقیقت حال انگی پیدید آید و ژرف نگهان درو بین را سرمایه
معرفت الهی بدست امتد ازان باز گوید *

نقل فتحنامه

الحمد لله الذی صدق وعده - و نصر عهده - و اتمر جنده - و هزم
الاحزاب وحده - ولا شی بعده - یا من رفع دعایم الاسلام بنصر اوابایه
الراشدين - و وضع قوائم الاضنام بظهر اعدایه الماردين - فقطع
دابر القوم الذین ظلموا و الحمد لله رب العالمین - و صلی الله
علی خیر خلقه محمد سید الغزاة و المجاهدین - و علی اله
و اصحابه الهدات الی یوم الدین - تواتر نعمای سبحانی باعث
تکثیر شکر و ثنای یزدانیست - و تذکر شکر و ثنای یزدانی مورث
تواتر نعمای سبحانی - بر هر نعمتی شکر مرتب است - و هر
شکری را نعمتی از عقب - ادای لوازم شکر از قدرت بشر متجاوز
است - و اهل اقتدار از استیغای مراسم آن عاجز - علی الخصوص

شکری که در مقابل نعمتی لازم آید که به در دنیا درستی ازان
عظم تر باشد و نه در عینی سعادت ازان حسنه تر نماید - و ایمانی
حرصت بر ادوای کفار و استیلا بر اعدای محار که (اولئک هم
الکفرة العکرة) در شان امثال ایشان بار همت نخواهد بود و در نظر
صغیرت ارباب الدنیا احسن ازان سعادت نخواهد نمود الممد له
که از سعادت عظمی و موهبت کبری که من المهد الی هذا العهد
مطلوب اصلی و مقصود حقیقی صغیر حذر ابدش و رای سواب
دیش بود درس ایام حسنه مرحام از مکمل عواطف حصرب
ملک علم روی نمود - متاع فی مدت و میاض فی علت محدود
بمقتاح فتح ادواب میض بر چهره آمال نواب نصرب مال ما کشود -
اسامی نامی انواع با انتباه ما در دفتر عرات گرامی مثبت گردید -
و لوای اسلام به امداد لشکریا طعرا انعام ما خارج و معیت و ارتقا
رسید - کیفیت صدور از سعادت و ظهور از دولت انکه چون اشعه
سیوب سپاه اسلام پناه ما ممالک هند را دلهات انوار و فتح و طعرا منور
ساحب - و چنانچه در فتح نامهای سابق حمت تحریر یافته - ایادی
تومیق رایات طعرا آنات مبارک ممالک دهلی و اگریه و حویپور و حریه (؟)
و بهار و غیردلت بر امر احب - اکثر طوایف ادوام از اصحاب کفر و ارباب اسلام
اطاعت و انقیاد نواب مرحدده مرحام ما را اختیار نموده طریق عمودیت
را بقدم صدق و احلاص پیمودند - اما سبکی کافر که در سوانق ایام
دم از اطاعت نواب حسنه انعام ما میرد اکنون به صوم (انی و
استکبر و کل من الکابوس) عمل نموده شیطان صفت سر کشید - و قاید
لشکر دوزان و سر حیل سپاه محاربان گشته باعث اجتماع طوایف

گروید - که بعضی طوق لعنت زنار در گردن و برخی خار محنت
ارتداد در دامن داشتند - و استیلاي ان کامر لعين (خذله الله في يوم
الدين) در ولایت هند بمرتبه بود که پیش از طواع امتاب دولت
پادشاهی و قبل از سطوح نیر خلافت شاهنشاهی با انکه راجها و رایان
بزرگ بهاد که در مقابل اطاعت مرمانش بودند - و حاکمان و پیدشویان
متصف به ارتداد که درین محاربه در عناننش بودند بزرگی خود را
منظور ندانسته در هیچ قتالي متابعت بل موافقت وی نکردند -
و در هیچ مسامرت طریق مصاحبت و مراقبت او نسیپردند -
تمامی سلاطین رفیع این خطه وسیع چون سلطان دهلی و سلطان
گجرات و سلطان مندو و غیرهم از مقاومت ان بد سیربی موافقت
کفار دیگر عاجز بوده اند و بلطایف الحیل مدارا و مواامی نموده اند -
لوائی کفر در فریب دریست شهر از بلاد اسلام افراخته بود - و تخریب
مساجد و معابد نموده عیال و اطفال مومنان ان مدن و امصار را اسیر
ساخته - و قوت وی از قرار رافع بجائی رسیده که نظر بقاعد مستمره
هند که یک ولایت را صد سوار و کروری را ده هزار سوار اعتبار
میکند بلاد مسخر آن سرخیل کفره بده کرور رسیده که جای یک
لک سوار باشد - و درین ایام بسی از کفار نامی که هرگز در هیچ
معرکه یکی از ایشان امدادش نه نموده اند بنابر عدوت عسکر اسلامی
براشکر شقاوت اثر وی افزودند - چنانچه ده حاکم به استقلال که هر یک
چون دزد دعوی سرکشی می نمودند و در قطری از اقطار قاید
جمعی از کفار بودند - مانند اغلال و سلاسل بدان کامر فاجر متصل
گشتند و ان عشره کفره که بر نقیض عشره مبشره لوائی شقاوت فزایی

(و مشرهم معدن الیم) می امر شدند توابع و مساکر بغداد و برگدات
وسیع الاقطار داشتند - چندیچه صلاح الدین سی هزار سوار را ولایت
داشت - و اول آنسنگه ناکری درازده هزار سوار و صدسی رای دوازده
هزار سوار و حسن خان صدوائی دوازده هزار سوار و تارنمل اندری
چهار هزار سوار و درب هاء هفت هزار سوار و - تندی کپی شش
هزار سوار و بزمندی چهار هزار سوار و برسنگه دو چهار هزار سوار و
محمود خان ولد سلطان سکندر اگرچه ولایت و برگده نداشت اما ده
هزار سوار تبعه نامند و از بی سردازی جمع کرده بود که محمود
حمدت آن سواران وادی سلامت و امیدب نظر بقاعد برگده و ولایت
دراک (۹) و یک هزار داشت الفصه آن کامرمرور ناطن کور طاهر دلها
نامسات کفار سناه روزگار که طلمات بعضها فوق بعض نایکدنگر
مواقق ساخته در مقام مخالفت و محاربه اهل اسلام و هدم اساس
شریعت سند الاقام علیه الصلوة والسلام در آمد - صحاحداں مساکر
پادشاهی مانع قصابی الهی در سر آں د حال اعور آمده مصدق (اد
حاء الفصاعمی الفص) را منظور نظر مصیبت اصحاب سیرت گردانند
و کریمه (من حاهد فاما یحاهد لفصه) را ملحوظ داشته در میان
واحب الاذعان (حاهد الکفار و الممانعین) را فامضا رساندند
روز شده سردهم شهر حمادی الذی سده ۹۳۳ که (دارک الاله فی
سدتکم) بشال مبارک آں روز سب در دواخی م مع کله (۱۰) از مصافات

بیانه حوالی کوهی که ده گروهی اعدای دین بود مضروب خیام نصرت
انجام لشکر اسلام گردید - چون کوبه و دبدبه موکب اسلام بگوش
اعدای دین و کمران لعین رسید مخالفان ملت محمدی که مانند
اصحاب نیل در پی اهدام کعبه اهل اسلام بودند فیلان کوه پیکر
عفریت منظر را اعتضاد خود ساختند - و همه متفق و یکدل گشته
لشکر شقارت اثر خود را فوجها پرداختند * مثنوی *

به آن میلها همدان ذلیل * شده غره مانند اصحاب نیل
چو شام اجل جمله مکروه و شوم * سیه ترز شب بیشتر از نجوم
همه همچو آتش و لیکن چو دود * کشیده سراز کین بپرخ کبود
چو مور آمد انداز یمین و یسار * سوار و پیاده هزاران هزار
و بعزم مقاتله و کارزار متوجه اردوی نصرت شعار شدند - غزاة
عسکر اسلامی که اشجار ریاض شجاعت اند صنوبر صفت صفها
کشیدند - و نوک خود منبر هیات آذتاب شعاع را چون مجاهدان فی
الله بارچ ارتفاع رسانیدند - صفی چون سد سکندر آهس خام و مانند
طریق شریعت باستقامت و استحکام مبین فوت متانتش (کانه
بنیان مرموص) و فلاح و میروزی بمقتضای (اولئک علی هدی
من ربهم و اولئک هم المفلحون) به اهالی ان صف مخصوص
دران رخنه نی از طباع وهیم * چو رای شهنشاه و دین قویم
علمهای او عرش فرسا همه * الفهای انا فتنا همه

رعایت حزم را مرعی داشته بطریق غزاة روم جهت پناه تفکیک بیان
و رعایت اندازان که در پیش - پناه بودند صفی از ارباب ترتیب نموده
یا یک یک زنجیر اتصال داده شد - القصه جیوش اسلام چنان انتظام

و استحکامی بدید آورد که عقل پیرو چرخ ثنر مدبر و مرتش را
 آمیز کرد - و درس ترتیب و انتظام و تشدید و استحکام مقرب
 الحصره السلطانی اعتماد الدوله اصفهانی نظام الدین علی خلعه
 داد سعی و اجتهاد داد - و همه تدبیراتش مواضع تقدیر و حمله
 سردارها و کارگزارهای او پسندیدند رای مدیر افتاد - مقرر عرت
 پادشاهی در دول مقرر گشت - و بر دست راست برادر عربز ارشد
 ارحمد سعادت دار المحتص معواطف الملک المستعان حسدن
 تیمور سلطان و مرزبان امر ارشد ارحمد معطور انظار حضرت الله
 سلیمان شاه و جناب هدایب ماب ولایت انتصاب حواحه دوست خاوند
 و معتمد السلطنه العلیه و موتمن العتبه السیدیه مقرب خاص و
 زنده اصحاب احتصاص یونس علی و عمده الحواص کامل الاخلاص
 شاه منصور برلاس و عمده الحواص زنده اصحاب احتصاص
 درویش محمد ساریان و عمده الحواص صادق الاخلاص عدد الله
 کزادار و دوست ایشیک آقا در محال خود قرار گرفتند - و بر دست
 چپ عول سلطنت ماب حلاقت انتصاب سلطان علاء الدین عالم خان
 بن سلطان بهلول لودی و مقرب الحصره السلطانی مشار الیه و
 دستور اعظم الصدور دین الانام ملاک الجمهور صوبه الاسلام شیخ زین
 حوامی و عمده الحواص کامل الاخلاص محمد علی ولد مقرب
 الحصره السلطانی مشار الیه و عمده الحواص تردی بیگ برادر
 قوچ بیگ مرحوم صدور و شیرانکن ولد قوچ بیگ مرحوم مذکور
 و عمده الاعظم والاعیان خان معظم آرایش خان و دستور اعظم الوزرا
 بیس الاسم حواجه حسین و حماعه دیوانیان عظام هریک در موضعی

مقرر ایستادند و در برادران مرزند اعزاز شد ارجمند سعادت یار کامگار
منظور انظار عنایت حضرت افریدگار اختر برج سلطنت و کمکاری
مهر سپهر خلافت و شهر یاری الممدوح بلسان العبد و الحر معز
السلطنة و الاخلاص محمد همایون بهادر متمکن گشته - به یمین
سعادت قربین آن عزیز مرزید جناب سلطنت مآب المختص بمواطف
الملک الدیان قاسم حسین سلطان و عمدة الخواص احمد یوسف
اذغلاقی و معتمد الملک کامل الاخلاص هندو بیگ توجین و معتمد
الملک صادق الاخلاص خسر و کولکانت و معتمد الملک قوام بیگ
اردو شاه و عمدة الخواص کامل العقیده و الاخلاص دلی خازن و فراموری
و عمدة الخواص پیر قلی سیستانی و عمدة الوزراء بین الاسم
خواجه بهلول بدخش و معتمد الخواص عبد الشکور و عمدة الاعیان
سلیمان آغا ایلچی عراق و حسین ایلچی سیستان مقرر گشته بریسار
ظفر دثار مرزند کامگار مشار الیه عالیجناب سادات مآب مرتضوی
انتساب میر همه و عمدة الخواص کامل الاخلاص محمدی کولکانت
و خواجگی اسد حاددار تعین یافتند - و در برادران از امرای هند
عمدة الملک خانجیان دلاور خان و عمدة الاعیان ملک داد کررانی
و عمدة الاعیان شیخ المشایخ شیخ کورن هریک در مقامی که فرمان
شده بود ایستادند و در جرایع عساکر اسلام شعار عالی جاه نقابت پناه
رفعت دستگاه انتخاب آل طه و یس سید مهدی خواجه و برادر اعز
ارشد کامگار منظور انظار عنایت حضرت افریدگار محمد سلطان
میرزا و سلطنت مآب خلافت انتساب عادل سلطان بن مهدی
سلطان و معتمد کامل الاخلاص عبد العزیز میر اخور و معتمد الملک

صادق الاخلاص محمد علی جیحنگ و عمدة الخواص کامل الاخلاص
قتلق قزم قراول و شاه حسین یارکی معول غاسخی و حان بیگ
اتکه صف کشیدود و درین جانب از امرای همد نتیجه
السلطین حلال خان و کمال خان اولاد سلطان علاء الدین مذکور
و عمدة الاعیان علیخان شیکراده فریلى و عمدة الاعیان نظام خان
میدانه تعیین شده بودند - و جهت توغمه معتمد الخواص تردیک
و ملک قاسم برادر بابا قشعه با جمعی از مرفه معمل در حاسب
برانغار و معتمد الخواص موسی اتکه و رستم ترکمان با شلغ یا
حماعی (ز تابینان خاصه در حرانغار باصرد شدند - و عمدة الخواص
کامل الاخلاص زید اصحاب اختصاص سلطان محمد بخشی اعیان
و ارکان غزاة اسلام را در مواضع و محال مقرره ایشان داشته خود
باستماع احکام ما مستعد بود - و تواچیان و یساول را باطرانف
و جواب ارسال میگردانید و احکام مطاعه را در ضبط و ربط سپاه
و پداهی سلطون عظام و امرای کرام و سائر عمراه ذوی الاحترام
میرساید - و چون ارکل لشکر قائم گشته هرکس بحای خود شتات
مرمان واجب الاذعان لازم الاستدال شرف اصدار یافت که هیچکس
بی حکم از محال خود حرکت ننماید - و بی رخصت دست بمحاربه
نکشاید - و از روز مذکور تخمینا یکپاس و دوگوشی گذشته بود که مریقین
متقابلین متقارب یکدیگر گشته بنیاد مقاتله و کارزار شد - قلبین
عسکرون مانند نور و ظلمت در برابر یکدیگر ایستاده در برانغار
و جراسا چهاں عظیم قتالی واقع شد که زانزه در زمین و اوله
در سپهر برین امتداد - جرانغار کفار شقاوت انار منجب برانغار

صیمنت دثار عساکر اسلام شعار متوجه گشته بر هر خسرو کوکلتاس
 و ملک قاسم بابا قشعه حمله آوردند - برادر اعزاز شد حسین تیمور
 سلطان حسب فرمان بکومک ایشان رفته مردانه قتالی آغاز
 نهاده و کفار را از جا برداشته قریب بعقب جلب ایشان رسانید
 و چلد و بنام آن عزیز برادر شد و فادر العصر مصطفی رومی از غول
 فرزند اعز ارشد کامکار منظور انظار حضرت امیردگار البختص،
 بعواطف الملك الذي بنهی و یامر محمد همایون بهادر
 اراپها را پیتس آورده صفوف سپه را به تفک و ضرب زن مانند
 قلوب شان منکسر گردانید - و در عین مبارزه سلطنت ماب قاسم حسین
 سلطان و عمدة الخواص احمد یوسف و قوام بیگ فرمان یافته
 بامداد ایشان شدادند - و چون زمان زمان امواج اهل کفر و طغیان
 متعاقب و متواتر بامداد مردم خود می آمدند - ما نیز معتمد
 الملك هندو بیگ قوچین را و از عقب او عمدة الخواص محمدی
 کوکلتاس و خواجگی اسد و بعد ازان معتمد السلطنة العلیه مؤمن
 العتبة السنیة مقرب خاص زبدی اصحاب اختصاص یونس علی
 و عمدة الخواص کامل الاخلاص شاه منصور برلاس و عمدة الخواص
 صادق العقیة عبد الله کتاب دار و از پی ایشان عمدة الخواص
 درست ایشیک آما و محمد خلیل آخته بیگی بکومک فرستادیم
 و برانگار کفره بکرات مرات حملها بر جانب چرانغار لشکر اسلام آوردند
 و خود را بغزاة ذوی النجات رسانیدند و هر نوبت غازیان عظام
 بعضی را بزخم سهام ظفر فرجام بدار البوار (یصلونها و بیس القرار)
 فرستاده برخی را برگردانیدند - و معتمد الخواص مؤمن اتکه ورستم

ترکمان محانب عقب مپاه ظلمت دامتگاه تا کفار عقارت پناه توحه
 بودند . و معتمد الخواص ملا محمود و علی انکه با شلیق بوکران مقرب
 الحضرت العظامی اعتماد الدولة الخاقانی نظام الدین علی خلیفه
 را بکومک مشار الیه فرستادیم . و درادر امر ارشد محمد سلطان میرزا
 و سلطنت ماب عادل سلطان و معتمدی الملک عبد العزیز میر آخور
 و قتلوق قرم قرادل و محمد علی جغتک و شاه حسین یارکی معول
 غاصبی دست به مبارزه گشاده پای محکم کردند . و دستور اعظم الوزرا
 بیس الامم حواجه حسین را با جماعه دیوانیان بکومک ایشان فرستادیم
 همه اهل جهاد در عایت جد و اجدها راعب مقاتله آمده آیت کریمه
 (قل هل ترصون بنا الا احدی اخصمیین) را منظور داشتند و عزیمت
 جامه شامی کرده لواهی جان سنانی ابراشند . و چون محاربه و مقاتله
 دیر کشید . و بتطویل انجامید . مرمان واجب الادعای بعقاز رسید که
 از قابینان خاصه پادشاهی جوانان جنگی و هزاران پیشه یگرگی که در
 پس ارايه مانند شیر در زنجیر بودند . از راست و چپ عول بیرون آیدند
 و جای تکیه یار در میان گذارند . و از هر دو جانب کارزار نمایند . از
 پس ارايه مانند طلوع طلیعه صبح صادق از ترقی اتق بیرون تاختند
 و خون شعل گون کفار را میمون را در معرکه میدان که بطیر - پیر
 گردان بود ریخته بسیاری از سرهای شرکشان را ستاره صحت از ملک
 وجود محو ساختند . و نادر العصر استاد علی قلی که با توابع خود
 در پیش غول ایستاده بودند سرها انگیها کرده سنگهای عظیم التدر که چون
 در پله میزان اعمالش بهند صاحبش (امامان ثقل موازینه فهو
 می عبثه راضیه) نام برآورد . و اگر بر کوه راسخ و جبل شامخ اندازند

(کالعمون المنقوش) از پا در آرد - بجانب حصار آهنی دثار صف کفار
 انداخت - و بانداختن سنگ و ضرب زن و تفک بسیاری از اینید
 اجسام کفار را منهدم ساخت - تفک اندازان پادشاهی حسب فرمان
 از اراده بمیان معرکه آمده هریک از ایشان بصیاری از کفار را زهر
 صمات چشانیدند - و پیاده در محل مخاطره عظیم در آمده نام خون
 را در میان شیران پیشه مردی و دلیران معرکه جوانمردی ظاهر
 گردانیدند - و مقارن اینحالت درمان حضرت خاقانی به پیش راندن
 اراکهایی غول بنقاد رسید - و نفسی بعیس پادشاهی فتح و دولت
 از یمین اقبال و نصرت از یسار بجانب سپاه کفار متحرک گردید
 و از اطراف و جوابدب عساکر ظفر مناقب اینمعنی را مشاهده نموده
 تمامی بحر ذخار سپاه نصر سوار تملوچ عظیم بر آورد و شجاعت همه
 بهنگان آن یحسرا از قوه بعمل در آورده طلام غبار غمام کردار چون محاب
 مظلم در تمامی معرکه متراکم گشت - و بریوی لمعات سیوف دلاوران
 دران جنگ خونریز از لمعان برق در گذشت تهیج گرد روی خورشید
 را چون پشت آئینه از نور عاری کرد - و ضارب بمضروب و غالب
 بمغلوب آمیخته سمت امتیاز از مظر متواری شد - ساحر زسانه چنان
 شبی در نظر آورد که سیاره دران غیر قیمر نبود و کواکب ثوابتش جز
 مواکب ثابت الاعدام نمی نمود

* صذنوی *

فرو رفت و بر رفت روز ببرد * نم خون بماهیهی و بر ماه گرد
 زسم ستوران دران پهن دشت * زمین شش شد و آسمان گشت هشت
 مجاهدان غازی که در عین سراندازی و جانبازی بودند از هاتف
 غیبی نوید (ولاتهوا ولا تحزنوا و انتم الاعلمون) می شنودند - و از منهی

از روی مژده (قصر من الله و فتح قریب و نشر المؤمنین) اجتماع می نمودند - چنان بشوق محاربه میگردیدند که از قدسیان ملا اعلیٰ ندای تعسیس ندیشان مبرحند - و ملائک معرب پرانه صعب لرزد سر ایشان میگردید - و ما بین الصلوات با نوحه و نال چنان اشتغال یافت که مشاعل آن علم در افلاک می امراشت - و منعمه و منسره لشکر اسلام میسره و منعمه کفار با دیرجام را نالشان در یک محل مجتمع گردادند - و چون آثار عالیه محاهدان نامی و ارتفاع لواهی اسلامی طاهر شدن گریست ساعتی آن کفار لعن و اشرار بی دین در حال خود متحیر مایند و آخر دنیا ارحام هرکنده در حاس و اس و چپ عول حمله آوردند در حادث چپ بیشتر هجوم کرده خود را نزدیک رسانیدند - اما عرات شجاعت سمات ثمره ثواب را منظور داشته بهال ندره در رقص سعه هرکشانیدند - و همه را چون تحت سیاه ایشان در گردانیدند - مرس این حال مسام بصوت و اندال برچمن دولت بواب حخته مثال ماورید - و مژده (انا فتحنا لک دنیا مینا) رسانند - شاهد فتح که حمال عالم آرایش بطره (و نصرک الله مصرنا عرسرا) مریس گشته بدعاب اسعدال درستر احتفا نوذ باری نموده مرس حال گردید - هندوان اطل حال خود را مشکل دادسته (کالمن المنعوتی) منعوق شد و (کالعرش المنعوت) متلاشی گشتند بسیاری کشته در معرکه انداد و کذیری از سر خود درگذشته سردر بیان آوازی مبادند و طعمه راع و رعس گردیدند و از کشته پشه ها ابراحقه شد و از سرها مدارها پرناخته گردیدند حسنجان مواتی بصوب تهنک در سلک اموات در آمد همچو بعض

پیشتری از - رکشان ضلالت نشانرا که - برآمد آن قوم بودند
 تیرو تفک رسیده روز حیات سرآمد - از جمله راول اُدی سنگه مذکور
 که والی ولایت دکنگر پور بود و دوازده هزار سوار داشته در ای چندر
 بهان چوهان که چهار هزار سوار داشته و مانکچند چوهان ولایت
 رای که صاحب چهار هزار سوار بوده و کنگور و کرم سنگه و دکنگری
 که سه هزار سوار داشته و جمعی دیگر که هر یک از ایشان هر خیل
 بزرگ گروهی و سردار قاطبه ذی شوکت و شکوهی بودند راه دروخ
 پیمودند و ازین دار و حل بدرک الاسفل انتقال نمودند و راه دار الحرب
 از زخمیان در راه ناصره مانند جهنم پر شد - و درک الاسفل از مضافان
 جان بمالک دروخ - پیروده مملو گردید - از عساکر اسلامی هر کس
 بهر جانب که شقامتی در هر گامی خود گامی را کشته یا متی - و
 اردوی نامی از عقب منتهزمان هر چند کوچ نمودی هیچ قدمی از
 فرسوده محتشمی خالی بیامتی • • منقوی •

همه هندوان گشته خوار و ذلیل • بسنگ و تفک همچو اصحاب فیل
 ز تنها بسی کوهها شد عیان • بهر کوه زان چشمة خون روان
 ز سهم سهام صف پر شکوه • گرازان گریزان بهر دشت و کوه
 و اوجا علی ادبار هم نفروا - و کن امر الله قدرا مقدورا - فحمد الله السميع
 العليم - و ما النصر الا من عند الله العزيز الحكيم •

شرح ارتحال آن حضرت اندک - از اتفاقات عارضه تب
 بر مزاج اعتدال امتزاج حضرت جنت آشیانی (•)

که در سده اول قبول حوش کامیاب عیش و عشرت بودند
طاری شد و نه امتداد کشید - آن حضرت از استماع این خبر
وحشت اثر بهرار گشته از مرط عطومت مرمان دادند که
بدارالملک دهلی رسیده از آنجا نکستی روانه پادشاه سعادت
شوند - تا در حضور اشرف طینان حادق که در پای تحت اند
معالیه پردازد - اتفاقا بهدار رسدن حضرت حدت آشنایی
ناستان رامت هرچند اندیشه در معالجات نگار بست و تدبیرات
بروی کار آمد در ازاله بیماری سودمند میفتاد - روزی اندر طرف دریای
حون به اتفاق دانانان مصر مگری در معالجه داشتند میر ابو النقا
که از اعظم افاضی آن روزگار بود بعرض معلی رسانید که از
دانشوران پیشش چنین رسیده که هرگاه اطباء صوری از علاج
امثال این رنجوری عاجز آیدند چاره کار است که گرفته ترس اشنا
تصدق نموده قدوسی از حجاب معدست معالمت نمایند - آن جهان
گرم فرمودند که بهترس چندها مرد همایون منم - و همایون از حرم
گرامی ترو شریفتر پیمری بدارد - چون را فدای او میسارم ایرد
جهان بخش قبول کفایت سعادت اندر آن حضور معروض داشتند که
این حرب چرا بر زبان اودس رود ایشان بعباس الهی صحت عامل
یافته در سایه دولت حضرت بعمر طبعی خواهند رسید - عرض
پادشاهان است که از مال دنیوی گرس چگیری تصدق باید نموده
پس آن العالی دیدها که بعد از گشته شدن انراهم افعال خدمت
افتاده بود و نه ایشان مرحمت شده و هشت مفعال وزن دارد
تصدق باید کرد جواب دادند که مال دنیا چه رابع دارد و عوض

همایون چه تواند شد خود را فدای او میکنم که کار یرو سخت شده
و طاقت ازان گذشته که بی طاعتی او توانم دید و این همه رنج او را
توأم تاب آورد نگاه بخلوت سرا در شده و بمناجات دانای جهان و
اشکار پرداخته و شغل خاص این طبغۀ علیه بجا آورده - سه بارگرد
سر حضرت جنت آشیایی گشتند چون تیر دعوت بهدف اجابت
رسیده بود اثرگرانی در طبع کریم یافته فرمودند برداشتیم و فی الفور
حرارت غریبه عارض قدسی پیکر آنحضرت شد و در آنحضرت حضرت
جنت آشیایی خفت پدید آمد و در اندک فرصت صحت کامل
ردی نمود و ذات فیض سمات آنحضرت زمان زمان گران قمری شد
تا آنکه اختلاف مزاج تزاید و تضاعف گریست و علامات رحلت و انتقال
هوبدا (گشت) و ششم جمادی الاول سال نهصد و سی و هفتم از چار
باغی که در دار الخلافت اگره بر لب آب چون سر سبز کرده ان بهار
اقبال بود بگلگشت ریاض رضوان توجه فرمودند نعلش اقدس
را بدار الملک کابل برده جسد مقدس را در گذرگاه کابل مدنون
گردانیدند مدت زندگانی چهل و نه سال و چهار ماه و یکروز بود و
زمان سلطنت می و هفت سال و هشت ماه و ده روز سی و
در سال و ده ماه و سه روز پیش از تسخیر هندستان بهشت
نشان از آنجمله ده سال و چهار ماه در ماواء النهر لیکن
درین مدت از سلطنت جز نامی نبود و پیوسته بجنگ و جدل
میگذشت و بیست و دو سال و شش ماه و سه روز در کابل و غزنین
و قندهار و بدخشان و چار سال و نه ماه و بیست و نه روز با فرمان
روائی کابل و قندهار و بدخشان و غزنین و هندوستان باستقلال

و امتداد داد معدلت پروری و نصفت گستری و ملک آرائی
و مقصد پسرانی داده و الحاقی نوامری و داد و اعطای معالم عرو
و حیا نموده ساختن بستان سرای اس مملکت وسیع را از حبس
و حاشاک و خود تنه کیشاں و ساد اندیش پاک گردانید *

حصر حب آسانی بصیر الدس

محمّد همایون بادشاه عاری

آن حصر شب سه شده چهاردهم دی القعدة سال بهصد و
سیزدهم در ارک دارالملک کامل زینت بخش هستی گشته و
بهم حمادی الاولی سده بهصد و سی هفت (۰) (در دست و چهار
سالگی در دارالحکومت اگره تحت بهانداری را بحلوس سعادت بلند
پایه گردانید و از ایل حمادی الاولی بهصد و چهل و یک بقاید

(۰) ازس حاتا ۶۷ سطر ۳ عبارتی که ثبت می شود
اس عبارت معط در سطر [ک] بود و در دیگر نسخ معوض آن
عبارت مندرج دپل بوده است *

(که عمرگراسی ده بهست و سه سال و شش ماه قمری و پنج
روز رسیده بود در دارالحکومت اگره تحت بهانداری را بحلوس
سعادت مابوس بلند پایه گردانید و روز یکشنبه سیزدهم ماه
ربیع الاول سده بهصد و شصت و سه در دارالملک دهلی از قدرت
حای دنیا بدهت سرای عقیقی توحه نمودند - ایام حداث آن رسوا
مرتبت چهل و سه سال و چهار ماه قمری و ده روز بود و مدت
سلطنت بست و پنج سال و دو ماه قمری و پنج روز) *

اقبال و هدایت درات بساعت مسعود پای عزیمت در رکاب شوکت
 فهاده عنان بکران همت از دار الخلافت باراده تسخیر مالوه و گجرات
 معطوف داشته سلطان بهادر که سیوم رمضان این سال قلعه جونپور
 از راجپوتان رانا اردیسنکه گرفته بود از اسباب بقصد مبارزه بسمت
 موکب عالی روان شد و در همین ماه نواحی مذکور از مضامین
 صوبه مالوه ثلاثی عسکریین دست داد از شکر فی اقبال هشتم شوال
 این سال بی استعمال ذابره حدان و قتال سلطان بهادر شب هنگام
 راه گریز بجانب مندر پیش گریب و فراوان خیل و اسباب و
 و اموال بدست لشکر اقبال افتاد انحضرت بتعاقب پرداخته متوجه
 مندر گشتند و سلطان پس از تحصن چند روزه چون قلعه مندر افتتاح
 پذیرفت مکام ناکامی بقلعه چادپایدر که بهترین قلاع گجرات است
 رفت و از انجا بکنبایست و از ان بدیت (۹) شتابت و انحضرت عنان از
 تعاقب باز نمی کشیدند چنانچه بهادران رزم جو تادیب تکاهشی
 نموده با فراوان غنایم بکنبایست که مخیم اقبال بود معاودت نمودند
 بتائیدات آسمانی در سال نهصد و چهل و دوم فتح ولایت مالو و
 وقیت گجرات نمود و در سده نهصد و چهل و پنج کشایش بنگاله
 چهره کشا گشت دهم محرم سده نهصد و چهل و هفت بحسب
 سرفروشت عین الکمالی رسید و تا پنج سال پنج ماه و پانزده روز در
 فکر تدارک گذشته گذشت بعد از انقضای مدت مذکور روز پنجشنبه
 بیست و پنجم جمادی الاخری سده نهصد و پنجاه و در قندهار
 از میرزا عسکری که به نیابت میرزا کامران به تنظیم و تسبیق آه
 می پرداخت اشراع فرمود و شب چهارشنبه دوازدهم رمضان

سال مزبور شهر کرامت بهر کابل را از میرزا کامران که در آنجا بود گرفتند - و اوایل نهصد و پنجاه و سه روی همت بصوب بدخشان که میرزا سلیمان بحکومت آن اشتغال داشت و سر از مرغان برداری پیچیده بود و اندیشه سروری در سرش میداد آورده آن را برگزیدند و اواسط ذی الحجه نهصد و شصت و یک از ملل بصوب هندوستان بهشت نشان توجه فرمودند - و دریم ربیع الثانی سال نهصد و شصت و دو دار السلطنت لاهور را بقدم اور مرغ آسمانی بخشیدند و ازان مصر جامع بهضرت فرموده هجدهم رجب این سال سرهند را پیرتو ماهچه عالم آرا دوز آگین ساختند - دوم شعبان این سال در ظاهر سرهند با سکندر سور داماد شیر خان که اصل نامش احمد است و از جانب سلیمان خان حکومت پنجاب داشت و بعد از سپری شدن روزگارش مدعی مرغان روانی شد و خویش را سکندر نام نهاد و از سندن تا دریای گنگ بتصرف در آورده جنگ صف نموده بود منتهی گردید - و روز یکشنبه چهارم رمضان این سال پدارالملک دهلی تشریف آوردند و در آنجا روز یکشنبه سیزدهم ماه ربیع الاول هجری نهصد و شصت و سه از عبوت جای دنیا به نزهت مرای عقبی خرامتن نمودند - روزه منوره آنحضرت بحکم حضرت عرش آشیانی در دارالملک مرور برگزار دریای چون بهرامراخته شد ایام حیات آن رضوان مرتبت چهل و نه سال و چهار ماه قمری و ده روز بود از ولادت تا جلوس بیعت و سه سال و شش ماه و پنج روز از ادراک شیعنی تا استقرار شدن بیعت و پنج سال و دو ماه قمری و پنج روز ازان میان از روز تخت آرائی که نه سال هشتماه

یک روز با سلطنت رانی کابل و غزنی و قندهار و بدخشان فرمان
فرمایی هندوستان بهشت نشان بودند - بعد ازان تا پانزده سال
و بیست و پنج روز بمنوح برخی سوانح دست تصرف از ممالک
هندوستان کوتاه بود - و از جمله این مدت قریب نه سال و هشتماه
ولایت غزنی و قندهار و بدخشان متصرف بودند پس از معاونت
هندوستان نیز فرمان فرمایی نمودند *

حضرت عرش آشیانی جلال الدین

محمد اکبر بادشاه غازی *

آنحضرت شب یکشنبه پنجم رجب سال نهصد و چهل و نهم در
حینیکه شمس در اول درجه عقرب بود در حصار امرکوت بدولت
و اقبال از مطلع جاء و جلال طلوع نموده بسید هفت طبق خاکرا چون
نه طارن ابلک نور اگین گردانیدند - و قریب نصف النهار جمعه
دریم شهر ربیع الثانی سال نهصد و شصت و سیوم هنگامی که شمس
در دهم درجه حوت بود و عمر گرامی به سیزده سال و چار ماه
شمسی و هزده روز که سیزده سال و هشتماه قمری و بیست و هشت
روز باشد تخت دولت را در کلانور از مضامات لاهور بجلوس مقدس
رفعت آسمانی و زینت عرش سلیمانی دادند - و شب چهارشنبه
دوازدهم جمادی الاخری سنه هزار و چهارده مطابق دریم آبان در
دار الخلافت اکره از شور شکده دل انگار جهان بمرغزار چنان رحلت
فرمودند مدت عمر آن والا شکوه شصت و سه سال شمسی و یگروز
بود که شصت و چهار سال و یازده ماه قمری و هفت روز باشد و
مدت فرمان فرمایی چهل و نه سال و هفتماه شمسی و سیزده روز

که پناه و یکسال و دو ماه عمری و ده روز میشود - آنحضرت را به
اعلی حضرت خاتمی صاحبقران ثانی تعلق تمامی بود - همواره
در کثف عاطفت تربیت میفرمودند (شرح این احوال آنکه چون
ولادت با سعادت گیهای خدیوزنت امرای عالم هستی گردید
حضرت عمرش آشنایی روز ششم از میلاد سعادت نذیر باد بعذر
حضرت حدت مکانی تشریف برد و فرمودند که خواهش مقدس
آفست که تازه لالهال بوسطن عظمت را بعرض زلفی پرورس نمایم -
و در حجره شفقت خویش ترشیح مرایم و گیتی خداوند را
بدولتخانه والا آورده بمهین حلیله خویش حجله نشین دمعت واعنه
پرده گرین مجید و علا - دره دریایی کامکاری - قره باصره بختیاری -
منطقه مقام ابهت - محتجبه حجاب طمت - خدیجه الزمالی رفته
سلطان بیگم بدست هندال میوزا بن حضرت مردوس مکانی سپرده
برگزارند که ما را از بطن شما فرزندی نیست این دلند سعادت
مند بخت بیدار اقبال آثار فرزند ما و مرزد شما است در آموش
رامت و گزار عطومت خویش حضانت نمایند - و آن مروع بخش
شدهاں سلطنت گیتی خدیو را از مهد صبی تا عهد تمیز بلطف
ترشیح پرورس نمودند - و اعلی حضرت در آمد و خدن سعادت خدست
جد امجد گوشیده تا نفس و پسین آن علئین مکمل جدائی بگزیدند
چنانچه هنگام احتضار آن اسماں اقتدار حضرت جدت مکی
(پسبب^(۲) مخالفت خسرو که درون قلعه دار الحکومت اگر بود و

بمدد خان اعظم و راجه مان منگه با حضرت جنت مکاني که بمردون
 قلعه مذکور بودند راه منازعت پيمود چنانچه تفصيل آن در جهانگير
 نامه مسطور است) والده ماجده اعلی حضرت را فرستاده هر چند
 آن گوهر از سر خلافت را بپناييد تمام طلب فرمودند و پيغام دادند
 که در چنین وقت بودن آن فرزند در اینجا مناسب نمی نماید نظر
 بر عنایتی که حضرت عرش آشیانی را برین نور پرورد الهی
 بود دست از خدمت گزاري باز نداشته والده معظه را رخصت
 نموده بر گذاردند که تا رمقی از زندگی آنحضرت باقیست خود را
 از خدمت باز نمیدارم - درین اثنا حضرت جنت مکاني تشریف
 آوردند و بعد از ملازمت حضرت عرش آشیانی دست اعلی
 حضرت گرفته بدولتخانه خود همراه بردند - اعلی حضرت از ششم
 روز ولادت تا این زمان در ملازمت حضرت عرش آشیانی بودند -
 و ازین تاریخ التزام خدمت حضرت جنت مکاني نمودند اکثری
 بزرگان مقدس خدیو اقبال میروند که این سه بادشاه گردون
 عظمت را حقوق بسیاری است نعمت خاقان کبیر حضرت
 صاحب قران عالم گیر که تسخیر ممالک جهان خصوصاً هندوستان
 بهشت نشان نموده اند و قانون ملک گیری در میان آورده رهنمون
 اخلاص سعادت پیوند گشته - دوم حضرت گیتی ستان بابر بادشاه
 که از ولایت بهلدرستان آمده بضرب شمشیر جهان پیرا آن را
 مسخر ساخته - سیوم حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه که
 ولایت بهلدرستان در عهد فرمان ردائی آن بادشاه جم جلد از خار نژده
 پیرامته شد و بوستان امن و آرام شد و حصون دشوار کشا تسخیر

پدیرم و گردن کشان روزگار عاشقانه انقیاد بر دوش گرمند •
 حضرت حنث مکی روزالدین محمد چهارم پادشاه
 آن حضرت بعد از انقضای هفت گهزی از روز چهار شده
 هفتم ربيع الاول سال نهم و هفتاد و هفتم مطابق هژدهم
 شهریور سنه چهارده اکر شاهي در دار السور منچور سیکری
 متولد شدند - و پس از سپری شدن یک ساعت نجومی از
 روز یکشنبه بیستم حمادی الاخری سنه هزار و چهارده هجری
 مطابق دهم آبان سال پنجاهم اکر شاهي که عمر گرامی سی
 و شش سال و یک ماه شمسی و بیست و سه روز بود که سی
 و هفت سال و سه ماه قمری و سه روز باشد در دار الخلافة اگر سریر
 دولت را بلند پایگی بخشیدند - و بیست و دو سال شمسی و شش روز
 که بیست و دو سال و هشت ماه قمری و سه روز می شود همیشه
 و کرامتی و طرب و شادمانی گذرانندند - در آخرین تشریف آن
 حضرت نکشیر عارضه صیق العنق برآید حضرت ایشان پدیرمت
 وضعف بکمال رسیدند - و از انحلال قوی و مقدار اشتها علامات
 ارحال و قرب زمان انتقال برآید حضرت ظاهر شد - چه آنچه هنگام
 انصراف و دار السلطنت لاهور فرمودند معلوم نیست که تا چند حیات
 مستعار درآید - و در احوال مرض طعیان نمود - و تا رسیدن منزل
 پس متعیر گشت - و روز یکشنبه بیست و هشتم صفر سنه هزار
 و سی و هفت هجری مطابق پانزدهم آبان در حیدیه عمر گرامی
 ده پنجاه و هشت سال و یک ماه شمسی و بیست و سه روز که
 پنجاه و نه سال و پانزده ماه قمری و دوازده روز باشد رسیده بود

در همین منزل همای روح پاک آنحضرت ازین دشمن خاک پرواز نمود - و چون شهریار که از بس با ابله‌ی دبی جوهری نباشدنی معروف است و در السنه و افواه بهمین نام مذکور پیش از نهضت موکب مسعود آنحضرت باد برآورده بود - و مژده و آبرو بباد داده و بدین حباب روی مغرور قبله و مربی رخ نمودن بادل روزگار بداشت - و بمبالغه و ابرام تمام رخصت حاصل نموده پیشتر بپلاهور شتافته بود که روزی چند در اینجا بمعالجه و مداوای خویش پردازد نور محل که مصدر چندین فتنه و فساد شده عالمی را شورانیده بود بخيال محال آنکه زمام حکم رانی بدستور زمان حضرت جنت مکانی در کف اختیار و قبضه اقتدار خویش داشته باشد نباشدنی نوشت که جمیعتمی فراهم آورده بزودی بشتابد - یمین الدوله آصف خان بارادت خان که در همه حال دم یکجبهتی و موافقت میزد برگزانه که چون موکب منصور خدیو اقبال خلیفه باستبهاال از دار الخلافه اگره دور رافع شد و تا وصول رایت جاء و جلل بآن شهر کرامت بهر عالمی پامال فتنه و آشوب میگردد و بدست آوردن باد شاهزاده های عالیقدر محمد دارا شکوه و محمد شاه شجاع و محمد اورنگ زیب که در حرم نزد نور محل می باشند بالفعل متعذر است - صواب آنکه روزی چند بلای پیسر خسرو را که اولای سعی نور محل نزد نباشدنی می بود و هنگام رخصت او از کشمیر بپلاهور حضرت جنت مکانی ازو گرفته بارادخان حواله نموده بودند بنابر مصلحت بسلطنت که جزاسمی پیش نخواهد بود برداشته اطفاء نایره آشوب نمایم - و متوجه استیصال نباشدنی گشته شاهراه دولت را از خس و خار وجود نابکار

او بپردازم قاضی الحال دمع اس ولادت مرشد ناسهل و صهی منصر
 است ارادتکار فایمیں الدوله همداستان شد و آن بهال بی حاصل
 بوسدن دولت را که فامب خلعتش از خلعت وانیب و هوهر
 د تی عاری بود و کرامت مدطرش تصدیق کلام الطاهر عدول الباطن
 مدمود در لباس سلطنت لباسی درآوردند - و مورا او را سوار کرده
 با حمی از مواعیان و دولخواهان که اعتماد تمام بر مول و مول
 اینان بود روانه منزل پدرش گشتند - و مقرر ساختند که نور محل یک
 منزل از عقب میآمده باشد - و در همین روز بمن الدوله بخاری
 دهند و با بمواعید عنایات نادرشاهی اسدوار ساخته مقرر نمود که در
 مساعیت و استعمال بر صفا و شمال مشی گرفته خون را بخدمت
 سراسر سعادت برساند - و چون وقت بکاشتن عرصه داشت و شرح احوال
 و ما بکنود مهر خود را حسب اعتماد باز داد که بظرائدس درآوردند
 و بایع را بتفصیل معروض مقدس رساند - و معروض دارد که وقت گنجائی
 توقف ندارد و درنگ در بیاند در سدنل تعمیل مدعو دار الحکمة
 آگه کردند - و پس از فرآمدن لشکر از کوهستان و رسیدن به بندر
 آن بدره حوایی بلند مکل حواحه ابو الحس را که یک منزل پدرش
 در مبعوردید و بدس جهت یک روز بدشقرده بندر رسیده بود با
 حمی از امرا و اعیان در استیصال ناشدی با خود متفق
 صاحب - و بطر در مصلحت دولت نور محل را که آن والا شان اردو
 آس نبود از محل پادشاهی منزل خود آورده نگاه داشت - و هر چه
 پادشاهرا دهایی کامکار را اردو گرفت - و چون تلاقی را بسلطنت برداشته
 بود بدهد ایشان این سه حوال تحت برن حومش مناسب دانامند

خدمت این دراری سمای خلافت را بصادق خان که ابن عمش بود و همشیره مکرمه اش در حباله نکاح او مقرر نمود - ناشدنی بعد از اطلاع برین وقایع از تهی دستی نقد عقل و شعور ابواب خزاین لاهور گشاده بنگاه داشت لشکر و مامان جمعیت پرداخت - و در عرض دو هفته قریب هفتاد لک روپیه نقد بی موقع و بی جا بمردم بی سر و پا داد - چنانچه بعد از استیصال آن بد مال و استقوار این دولت ابد اتصال که متصدیان مهمات سرکار خاصه شریفه بجهت آذمکه خام طمعان روزگار عبرت گیران و من بعد احدی بی وجه معقول بر اخذ مال پادشاهی جرأت ننمایند در صدد مطالبه آن در آمدند و در هر جا هر کرا یامتنند مواخذه نموده آنچه از دفاتر بنام او بر آمد باز خواست کردند - مبلغ چهل و پنج لک روپیه داخل خزانه عامره شد - و قریب بیست و پنج لک آن بشاصت و خیم العاقبه از میان رفت - القصة او بعد از تضییع مال و دادن مناصب و خطابهایی فا مناصب بنوکران بی نام و نشان خویش قریب پانزده هزار سوار از مردم قدیم و جدید فراهم آورده انواع مرتب ساخت - اگرچه اولیای دولت بواسطه تنگی و صعوبت راه کشمیر اکثر مردم را بجایگیری هارخصت نموده بودند - و درین وقت همگی جمعیتی که با یمین الدوله همراه بود به هزار سوار نمی رسید - و در میان این مردم نبز جیبده مفقود بود چه قور خانه و کارخانجات زاید را در لاهور گذاشته جریده رفته بودند اما یمین الدوله همت بر دفع مخالفان گماشته به ترتیب انواع و تسویه صفوف پرداخت بلاقی را بر یک فیل رطهمورث و هوشنگ پهران شاهزاده دانیال را بر فیل دیگر

سوار کرده خود با اینان و مومنان و میر عبد الهادی و میر خلیل الله پسران میر میران یزدی و خاندان خلف ذوالفقارخان قرمانلو که بتنازگی از ایران آمده دولت بندگی حضرت جنت مکانی یافته بود در قول جای گرفت. - هراول خواجه ابوالحسن با راجه جگت سنگه ولد راجه یاسو و اله وردیخان و مخلص خان و جمعی دیگر از بهادران عرصه شهادت مقرر شد. - برانگار از ارادتخان و شرف الدین حسین ولد یوسف نیکفام و مروت خان ترکمان و میرزا شجاع ولد میرزا شاه رخ و فخرالدین احمد و ملا مرشد و گروهی دیگر از منصبداران و تمامی اخدیانی که در سفر کشمیر همراه بودند قرار یافت. - و در جریان صادق خان با خان زمان و شاه نواز خان و میر جمله و ستمد خان و جمعی دیگر از بندهای رزمجو معین گشت و این فوج بغر وجود بادشاهزاده های عالیقدر محمد دارا شکوه و محمد شاه شجاع و محمد ادرنگ زیب که در یک حوضه قبل چون سه گوهر بیک درج و سه اختر در یک برج جای داشتند زیلت یافت. - و انهم شایسته خان یا شیر خواجه و سید هنر خان و خواص خان و سید جعفر در حید عالم باره و منصبداران جلو که داروغگی آنها بار بود و فریقی از راجپوتیه مقرر کردند. - و روز یکشنبه یازدهم ربیع الاول سال مستور ناشدنی جمیعت پراگنده خود را به اسلحه قورخانه پادشاهی و امرا مسلح کرده بایستغفر خلف شاهزاده دابدال را که حواله خواجه ابوالحسن بود و در روز واقعه حضرت جنت مکانی فرار نموده نزد او پناه ورزفته سردار این لشکر ادبار ساخته و سلطان سپه سالار نامیده بمقابله و مقاتله تعیین نمود. - و خود با جمعی بصواب

دید زتش که او و مادرش ماده و آماد فساد بودند از عقب برآمد
بعد از عبور از دریای رادی انصل خان که در زمان حضرت جنت
مکانی خدمت میرسامانی داشت درین جهت با کارخانجات
پادشاهی پیشتر بلاهور شتافته و درین هنگام ظاهرش با ناشدنی بود
و لهذا رکب و مدار علیه جمیع مهماتش گشته و باطنش فدائی
اعلی حضرت از راه دولتخواهی خدیو فساتین برگذارد که رفتن
بذات خویش لایق دولت و مناسب حال نیست تا رسیدن خبر
لشکر توقف ناگزیر است - و چون درسه گروهی لاهور کنار رود یک
تلاقی فریقین شد بمجرد مواجهه بی آنکه هنگامه ستیز و آویز گرم
شود و تفنگی کشاد یابد یا تیری از خانه کمان بیرون آید جمعیت
پریشان ناشدنی راه فرار پیش گرفت - آن ادبار سرشت از اجتماع
خبر هزیمت بایسنغرو پراگنده شدن لشکر نکبت اثر خویش معاودت
نموده بدولتخانه پادشاهی که پس از ارتحال حضرت جنت مکنی
از منزل خود بانجا آمده بود درخزید - سالار سپاه فیروزی شایسته
خان خلف خویش و ارادت خان و انصل خان - که همان روز از
شهر برآمده با آن اصف دوران ملاقات نموده بود بدرون حصار
مرستاد اینان داخل قلعه شده بضبط کارخانجات پرداختند - و فیروزخان
و خدمت خان که از خواجه سرایان معتمد حضرت جنت مکنی
بودند درون محل پادشاهی رفته ناشدنی را با زوجة تنه سکل او از خانه
که دران پنهان شده بود بر آوردند - و در محلی محفوظ حبس نمودند
روز دیگر یمین الدوله و سایر دولتخواهان بشهر در آمدند - و دیدند
ناشدنی را میل کشیدند تا دیگر میل سلطنت نمایند - و نگاه بدان

هو نكند و يمين الدوله عرصه داشتنى مشتمل بر كيعدت حال و
 بشارت اين فتح و التماس عجلت در توجّه ددار الحکامه لخدمت
 پادشاه سليمان شاه مرمتاد - و نزارمي که حذر شلزارشدن حصرت
 حسب مكاني برده بود نبال احتيجال پروار نموده - و در عرصه دهشت
 روز مسامت نعدده را طي کرده ردر يکشلفه نور دهم شهر رباع الاول
 اين سال بحر رسند - و از راه بمرزل مهالجان که فاندک روزي
 پيش از شرف تفصيل نساط حاکم فامنه بود رمت - و نا از نزارگاه
 عالم پناه شباوده حقتق رابعه را نموب عرصه رحايد - و مهر
 يمين الدوله را بطر انور در آورد - بمالجماني که شرف اندوز حصرت
 سراسر نور بودند فرماں شد که ساعتی حسب توجّه موکب حلال
 بصوب دار الحکامه اختيار کنند - و چون از حالجهان لودي مقام
 دکن عرصه داشتنى برسند مقرر نمودند که موکب اندال از راه
 گجرات ددار الحکامه رخصت فرمايد - و روز پندشده نديست و سدوم
 رباع الاول مطابق دهم آور در ساعتی که مختار من بحرم بود
 از حير بهصت فرمودند - معش و عدايت گنجور مشتمل بر وصول
 نزارمي و رسايدن احبار توجّه موکب کيهان بود از راه
 احمد آباد بصوب دار الحکامه يمين الدوله ارسال داشتند - و حال نثار
 حال را که از ندهای صراح دان و مدريان حال مشال بود، نطعماري
 عراي انهب محتوي بر انواع لطف و عدايت و نبال داشتن منصب
 و جاگر و صوبه دارئي دکن دستور سائق بود حالجهان لودي
 رخصت دادند تا بود عواطف گوناگون رسايدده او را نعدايات
 پادشاهاده مشتمال سارد - و در مديايت صمير از رومي حاقلي

نموده آنرا بمعرض رسانده - آن نادران پس وصول فرمان عنایت عنوان
 جوابی داد که سرش بباد داد - و با نظام الملک موافق مطلب
 خویش عهد و موافق در میان آورده بایمان معظه موکد گردانید
 و تیماری ولایت بالاکهاست باز حواله نمود - سولی سپهبد ارخان که قلعه
 احمد نگر بعهده حفظ و حراست او بود در باب تسلیم این قلعه
 نوشته او را اعتبار ننمود - دیگر همگی جاگیرداران بموجب نوشتهجات
 او محال جاگیر خود را وا گذاشته به برهانپور آمدند - و چنین مملکتی
 مفت و رایگان بتصرف نظام الملک دادند - و او جان نثارخان را بی
 عرضه داشت رخصت کرد چنانچه مشار الیه در احمد آباد بسعادت
 ملازمت رسیده حقیقت معروض داشت - و فرزندان خویش را با
 سکندر درویشی و جمعی از اعیانان که با و نهایت اتفاق داشتند
 در برهانپور گذاشته خود با جمعی از بند های پادشاهی مثل راجه گج
 سنگه و راجه جیسنگه و غیرهما که ضرورت با او در موافقت زده خود را
 از شر او محفوظ میداشتند و انجام کار پس از شنفتن خبر وصول
 اعلام فیروزی باجمیر از جدائی گزیده بمواطن خویش رفتند
 یماندو آمد - و مالوا را از مظفرخان صوبه دار آنجا گرفته متصرف
 شد - و ازین حرکت نامواب منویات خاطر متذکر اندیش او بر روی
 روز افتاد - و چون ماهیچه را در اقبال بر سرحد گجرات پرتو افکند
 عرضه داشت ناهرخان مخاطب بشیرخان که از تعیناتیان عهد آن
 صوبه بود مبني از اظهار دولتخواهی خود و اراده باطل سیفخان
 بی اخلاص که دران وقت صوبه دار احمد آباد بود رسید - لهذا خدمت
 صوبه داری احمد آباد بار عنایت فرمودند - و حکم شد که سیف

حان را بطریق نظرند قید نماید - و چون همشیره حضرت مهد علیا
 که آن حذر معظم را جز او همشیره حقیقی بود و بدین سبب با
 او کمال محبت داشتند در حباله نکاح سیع حان بود - خدمت
 پرست حان که از علما و مدرسی معتمد است معین شد که با احمد آباد
 رفته او را بدرگاه آسمان جاء پیارد - و بگذارد که باز اسیدی و گردی
 درشد اگر نه این محبت بودی سیع حان در احمد آباد پیاسا
 رسیدی و نقد بدنت جدا گشتی و مرمان صوم داری مصحوب
 خدمت پرستخان بشیر حان کرامت ارسال یافت - و مرکب
 معلی کوح بر کوح بکنار برده آمده از گذر بابا پیاره عبور نمود
 در هر منزل جمعی از تعیناتیان صوفیه گجرات بهدایت طالع و
 ملاورزی بحسب دولت زمین بوس در می یافتند - سلج ماه مذکور
 مطابق هفدهم آذر در طاهر قصبه سینور که بر کنارات برده واقع است
 جشن وزن قمری انتهای سال سی و هفتم و اندکای سال هی و
 هشتم از عمر ابد پیوند مرتب شده عمزده و مرج برای خاطرها
 گشت - و در آن روز مبارک سید دلیر خان باره سعادت زمین بوس
 دریامت - در همین روز عرضه داشت شیر حان بدرگاه والا رسید
 معروض داشته بود که از نوشته هندوان گجراتی که در دار السلطنة
 لاهور میباشند ظاهر شد که یمین الدوله و سائر در لخواهان در
 حوالی لاهور با ناشدنی جنگ کردند - و او شکست فاحش خورده
 حصاری شد - و پدای خود بردان مکانات رومت - بدین مزه بحسب
 الحکم الاتقدس مقارن شادیانه بواحدند - و چون خدمت پرست حان
 بحوالی احمد آباد رسید شیر حان استقبال نمود - و مراسم ادب بتقدیر

رحابیده سیف خان را که در آن وقت عارضه جسمانی ضمیمه مرض
 بی اختلاص او شده بود بوی حواله کرد - او آن رنجور نادانی را نظر
 بند بدرگاه معالی آورد داشته جرم بخشش بشفاعت حضرت مهدعلیا
 جرایم او را بعفو مقرون داشته آن زندانی خوف و دهشت را از
 بند غمها ازاد ساختند - و در حوالی سورت از توابع گجرات میر شمس
 که بمنصب دو هزار و پانصد و هزار و پانصد سوار سر بلند بود
 و بالتزام رجب دولت کسب سعادت می نمود - بشخصت قلعہ داری
 قلعہ سورت سر ابراز گردید - و شیر خان تا محمود آباد که دوازده گروهی
 احمد آباد است بامتقبال شفاعت باردوی کیهان بوی پیوست
 و بتقبیل عتبه پیر مرتبه سرانرازی کونین حاصل نمود - و نظر
 و پیشکشی در خور از اتمشه احمد آباد بنظر انور در آورد - و میرزا
 عیسی ترخان و میرزا والی و دیگر بندهای تعینات آنجا نیز سعادت
 اندوز ملازمت گشته مورد عنایات شدند - هفدهم شهر ربیع الثانی
 مطابق پنجم دی ماه کنار قلاب کانگریه که در خارج شهر نراست
 پیر احمد آباد واقع است مخیم بارگاه آسمان جاه گردید - و شیر خان
 را که بصوبه داری گجرات سرانرازی یافته بود بشخصت و خنجر
 مرصع با پهل کتاره و شمشیر مرصع و باضافه دو هزار و دو هزار
 و پانصد سوار بمنصب پنج هزار و پنج هزار سوار و عنایت اسب
 از طویلۀ خاصه با زین طلا ویدل بر نواختند - و خواجه جان مخاطب
 بخواجه جهان را که از قدم خدمت بمنصب دو هزار و دو هزار
 سوار معنخر است دیوان آنجا گردانیدند - هفدهم میرزا عیسی ترخان
 را بشخصت و صوبه داری قدر و باضافه دو هزار و سیصد سوار

بمنصب چهار هزارى ذات و در هزار و پانصد سوار مربرامراخته
 بد انصوب رخصت فرمودند - و معتقد خان را كه بمنصب چهار
 هزارى در هزار سوار و جمال نوهانى را كه بمنصب هزار و پانصدى
 پانصد سوار و سيد مبارك را كه بمنصب هزارى سيصد سوار سرمرزافان
 در احمد آباد گذاشتند - و سيد دلير خان را با چندى ديگر از بندهاى
 تعيينيات احمد آباد در ركاب دولت گرفته بيست و پنج از انجا
 قربن سعادت روانه دارالخلافه اكبر آباد گشتند - و شيرخان دستورى
 معاودت يافت - و خدمت پرست خان يدار السلطنة لاهور معين
 گشت - و نظر بر نظام و كل مصلحت جمهور مصحوب او فرمان عالي
 شان بخط مبارك مشتمل بر كشيدن ميل بچشم ناشدنى و بلاقى
 و برادرش طهمورث و هوشنگ كه ویده عاقبت بين نداشتند و
 نايدنا آوردن اين پنج تن بدرگاه معلى اگر ميمر باشد والا فرستادن
 بجائى كه مقر اينهاست با خلعت خاصه و خنجر مرصع باپهل
 كفاره و شمشير مرصع گران بها بيمين الدوله ارحال يافت - و چون
 خدمت پرختخان روز يكشنبه بيست و دوم جمادى الاول سال هزار
 و مي و هفتم مطابق دهم ماه بهمن فرمان فضا جريان و تبركات
 سليمان زمان باصف دوران رسانيد - يمين الدوله و ديگر دولتمخواهان
 همان روز خطبه بنام قاسم خوانده منبر بالقاب سامي بلند پايه گردانيدند
 و بلاقى را كه از سلطنت جز نام نداشت و حقيقه مقيد و ناكام بود
 در محلى مناسب محبوس ساختند - و شب چهارشنبه بيست و پنج
 مطابق سيزدهم بهمن ماه هربنچ را مرحله پيماي رادى فنا گردانيدند
 و گلشن هستى از خار وجود اينان پاك ساختند و چون لواي جهان

پیرا بنواحی ولایت رانا رسید - رانا کرن از روی اخلاص و عقیدت
 استقبال نموده چهارم جمادی الاولی در مقام کوکند که قبل ازین
 با رانا امر - نکه پدر خود در همین جا دولت ملازمت اندس دریافته
 بود چنانچه گزارش خواهد یافت بزمین بوس سربر امراخت - اورا
 بعنایت پادشاهانه برنواخته و بمنصب پنجہزاری ذات و پنجہزار
 سوار بدستور سابق و مرحمت یتول پیشین سراراز ساخته دستوری
 معارفت بخشیدند - هشتم مطابق بیست و پنجم دی بر کنار تالاب
 قصبہ مادل جشن شمسی و زن انتہای سال سی و ششم و ابتداء
 سال سی و ہفتم از سنین عمر ابد طراز ترتیب یافته کام بخش
 جهانیان گشت - ہفتم ساحت اجمیر بہ پرتو مہرچشمہ اعلام لامعہ
 مروج اگین کردہ - و عمارات کنار تالاب انا ساگر کہ بفرمودہ حضرت
 جنت مکانی صورت اتمام یافته بنزول اجلال آسمانی پایہ شد - خدیو
 خدا آگاہ با آئین جد بزرگوار و پدر نامدار خویش از انجا پیداہ
 بروضہ متبرکہہ سرخیل اہل یقین خواجہ معین الدین روح اللہ
 روحہ تشریف بردہ - و رسم زیارت بتقدیم و - ایدہ - معتکفان و سجادان
 آن مزرعہ فیض الانوار و مستحقین آن دیار را بہ عطای نذر
 و صدقات و تعذین وظایف و ادارات کسباب ساختند - و غربی
 سمت مرقہ متبرک فراخور زمین مسجدی مشتمل بریازہ طاق
 بطول پنجہ و پنج ذراع و عرض دہ طرح انداختند - و طول صحن
 شصت گز و عرض چہارہ گز قرار یافت - و فرمان شد کہ بنایان مانع
 نظر و سنگ تراشان صنعت گر تمام آن را از سذک سرگرد کمال
 صفا و استحکام بسازند •

شرح احوال خواجه معین الدین قدس سره

خواجه از پیستان سست و او را سنجری گویند که معروف سنگری است
در پانزده سالگی او پدر بزرگوارش خواجه حسین که مزارعت
مشغول بود و دعایم میگردانید در گذشت - شیخ ابراهیم محدوم
قندوزی را گذر برومقان - و از میام نظر او در طلب دامن گیر
همت خواجه شد قطع تعلقات صوری نموده سمرقند و بخارا شناس
و قدری معلوم کسی اشتغال فرمود - از اینجا بخراسان رفت و بشوینا
در آنجا یامد - و در هارون که از توابع بدشاپور است ادراک صاحب
شیخ عثمان هارونی نموده دست از ادب ناوود - و بیست سال در
محدث شیخ ریاضات شانه کشید - و سفرها و عمرتها پیش گرم -
و بسیاری از روزگار وقت را مثل شیخ نجم الدین کبری در بامت - خواجه
از اکابر سلسله چشتیه است - بدو واسطه بخواجه مودود چشتی مدرم
و بهمت واسطه دابراهیم ادهم می پیوندد - و پیشتر از آمدن
سلطان معزالدین محمد بن سام مشهور بشهاب الدین عری از
عربی به دوستان بر حصت پیر خود آمد - و در احمیر که رای پنهورا
حکم را دوستان آنجا امامت داشت منزل گرم - و در آنجا در
سنه ششصد و سی و سه رهگرای ملکه تقدس شد - مرقد میمنه مورد
او که مزار حبابان است و مطاف عالمیان آنجا است - خواجه
قطب الدین اوشی اندجانی در معدان در ماه رجب سال پانصد
و بیست و دوم در مسجد امام ابوالکلیف سمرقندی محصور شیخ
شهاب الدین سهروردی و شیخ ارشد الدین کرمانی و جمعی از
روزگار از ادب خواجه معین الدین استسعاد یامد - شیخ مرید شکرگنج

اجوددهنی مرید خواجہ تطب الدین امت - و شیخ نظام الدین اولیا
بدلونی دست ارادت بشیخ فرید دادہ - و او پیر شیخ نصیر الدین
محمود اردہی امت کہ بپراخ دہلی - اشتہار دارد - سخن کوتاه
بہیاری از ارباب کمال از زیر دامن تربیت خواجہ برخاستہ اند -
قدس اللہ اسرارہم •

درین تاریخ قبول مہابتخان در صوبہ اجمیر و برکات
نواحی آن مرحمت فرمودند - وانی رای و راجہ بہارتہ و سید بہوہ
و نور الدین قلی با دیگر منصبداران کہ حضرت جنت مکانی برسر
مہابتخان تعیین فرمودہ بودند و اینان در اجمیر توقف داشتند
امتداع عتبہ جلال نمودند - و چون الویہ اقبال طراز از اجمیر بصوب دار
الخلافہ نہضت فرمودند خان عالم و بہادرخان اوزبک و راجہ جیسنگہ
و مظفر خان معمری و دیگر بندگان درگاہ خلافت پناہ بدولت
زمین بوس رسیدند •

نگارش تاریخ روزنامہ بہرزی و بختیاری - فہرست
چریدہ فیروزی و کامکاری - یعنی جلوس ابد
مانوس فرازندہ اسرجہاگیری و ملک داری - و
برازندہ تخت عالم کشائی و فرمان گذاری - عنوان
صحیفہ مرزنگی و سرمرازی - ابوالمظفر شہاب الدین
محمد صاحب قران ثانی شاہ جہان بادشاہ غازی - کہ
ایام دولتش چون اموام دہر باہم پیوستہ باد - و
ادوار سلطنتش چون حرکت فلک ازہم ناگسستہ •

دادار بیہمال و آمریدگار بی مؤال بقدرہ کاملہ افراد نوع انسان را

و باطله جلب منفعت و دفع مضرت که سرمایه زندگی است
 و پیرایه پابندگی محل قوت شهوی و غضبی گردانید - و پیدا است
 که مورد شهوت و مورد غضب که هر کس با خود خود را هر چند
 باعث زیان دیگری شود اجتناب می نماید - و باین از مضرت
 خویشتر با آنکه موجب نفع غیری باشد اجتناب - ان مقتضی عدم
 توالف است و متقاضی وجود تخالف - و این مقتضی است باختلال
 مصلحت تمدن که کار گذاری و مددکاری یکدیگر باشد و انحلال
 عقد نظام عالم و قوام بنی آدم - و رفع این مخالفت فطری و دفع
 مخالفت جبلّی بعدالت و سویت جبری منوط است - و با اتحاد و
 دواق قسری مربوط - و تحصیل این شان کبیر و تیسیر این امر
 عسیر بی قهر مانی که گاه مرالهی بر سر و قباوی نیروی ظل الهی در
 برداشته مظهر قهاری و غفاری ایزدی باشد سرانجام نگیرد - و بی
 جهان بینی که به تنظیم اداب ملک رانی و تقدیم وظایف کار دانی و
 انصاف حدود سیاست و احکام معدلت جهاد را آباد دارد و بامضاء
 مراسم دادگستری و اجراء لوازم جهان پروری و کفایت مراتب مظلوم
 نوازی و ظالم گذاری دانا را شاد صورت نه پذیرد - همت جهان کشایش
 که با آسمان دم همد می زند - و با مقدمان ملاء اعلیٰ سر هم سری امر از
 بر امن و اسایش جهانیان مبذول باشد - و رای گیتی ازایش که
 سقیر عالم ملکوت بود - و جام جهان نمایی امرار ملک - بر آرازی گرفتاران
 و اصلاح فساد گاران مصروف - و بصلاح کار این بختیار سعادت مند - و
 سداد روزگار این دادگر اقبال بلند - انام کامة و رایا قاطبة بر محبت
 روشن حجت ملت بیضا - و جاده سر کشاده شریعت غرا - منتقدیم

و مستدیم باشند - و سر مو از ادا سر و نهی الهی با بیرون نهد
 همگی همت صرف اکنساب ان و اجتناب این گردانند - عالم
 خزان زده را با بیاری معدلت چنان سر سبز گردانند که دیگر روی
 پژمردگی نه بیند - و از شور شکوه جهان گرد ییاد چنان نرو نشاند
 که بر هیچ دلی غبار کدورت نغشند - اشغال بی پایان جهان بینی
 را با نیروی الهی باصرام رسانند - و بار گران فرمان روائی را بردوش
 همت گران بار بردارد - چهره وفا را بناخن غدر انحرشاند - و حرف
 وفا از لوح دل صفا منزل بکزلک نفاق نترشد - حقیقت سلطانی
 باستانی همه داند - و غرض از جهان بینی شبانی همه - ریاض
 دینداری با بیاری تیغ ابدار و سر سبز و شاداب گردد - و حیاض
 کمارگی بمعدن کاری جویدار عدالتش بر آب - دل های تیره بفروغ ارشادش
 روشن - و خاطره های پژمرده به نسیم احسانش گلشن گردد - مصاف
 ازان بر انگیزد که دل های غمزده را از غبار محنت صاف گردانند -
 و تیغ خوریز بآن از غلاف بر آرد که خنجر فتنه را در نیام کند -
 در شوره زار درون مشرکان که منابیت کفر و عصیان است غنچه
 توحید و ایمان بشگفاند - و دل های تاریک قسارت زده را با شعنه
 آفتاب هدایت فروغ آکین گردانند - بمعاضدت سروری باستقلال
 سرکشان متمرّد را قید کند - و بمعاونت پیشروانی باستبها دل های
 فرمان پذیران را صید - در حسن سلوک بمقتضای خلقت الهی
 خویش را بر بیگانه و نزدیک را بر دور رجحان به بخشد - و در
 افاضه انصاف به اقتضای ظل الهی بابد و نیک و درست و دشمن
 یکسان معاملت نماید - در همه احوال و اوقات تربیت اهل فضل

و هنر فاگیر بر حبا بیاپی دادند - و مراسم عزت آن طبقه و لوازم معیشت این طائفه در خور حالت با انجام رساند - تا بصیت و صیلت دوستی و صوت هنر پروری او دانیان جمیع بلاد خاطر از موطن و مساکن را برداشته تعدا ره موزی سرمایه حصول مطالبه دانسته روم تختهگاه او بهند - و هنرمندان همگی دیار دل از عشایر و قنائل برگرفته محنت غربت و دیکمی سرمایه وصول مقرب پنداشته بدرگاه حبان پناه او شتابند - در تسهیل مشکلات و تیسیر معضلات استمداد را از همت آسمان رقت خاک بشیان کوی نیاز اثر عظیم دادند - و همواره پاس آن دارد که از نفس تیره درونی زنگ کدورت بر آئینه دل این گروه حق پزوه بکشیند - بدرکت نیک حق طوبت او آثار رحمت الهی از آسمان برمین آید - و بمیمنت همه بلند فہمت او مقامات از زمین بفلک گرایند -

• بطم •

چونیت نیک باشد پادشا • گهر حیدر بجای گل گیا را
 مراخیها و تکیہای اطراف • ز رای پادشا خود زند لاف
 مراۃ این معارض و محالی ذات ذات الدرکات - لزوم السعادات - مرحلۃ صفات - ملکی سمات - پادشا دین پناه - حق گرین حقیقت آگاه - سلیمان حاه - کیوان بارگاه - ملک حشمت - قدر قدرت - ابو المظفر شهاب الدین محمد صاحب قران ثانی شاہ حبان پادشا غازی است
 انکہ گردون هر نفس گوید ز قدر و شوکتش
 کو سلیمان تا در انگشاش بید انگشتری
 در غفوان صحر کہ ایام غفلت و تن آہاییست اسرار کاردانی از

اسرار دلپذیرش که خطوط فریزدانی است و مطور لطف سبحانی
 ساطع بود - در عنوان صبی که هنگام بیهوشی و نادانیدست آثار
 جهانبنانی از جبین مبینش که آئینه دلائل بختیاربست و جام
 جهان نمای شمایل کامکاری لامع - و چون اسباب جهانبنانی این
 دولت مند حق پسند آماده شد - و ابواب جهان ستانی این بختور اقبال
 بلند گشاده ، صبح سعادت می که زمانه را از دیر باز چشم آرزو در راه
 سطوح آن باز بود دمید - و کوب دزلتی که چرخ در جست و جوی
 آن شب و روز گردش داشت باوج طلوع رسید - مرادی که آسمانیان
 بدعاهای نیم شبی بلسان تخشع و استکانت درخواست میکردند
 بر فراز روایی برآمد - و امید می که زمینیان بسجدهات سحرگهی
 بزبان تضرع و ابتغال معالت می نمودند جلوه ظهور داد - یعنی
 براننده اورنگ خلافت روز پنجشنبه بیست و ششم جمادی الاولی
 سال هزار و می و هفتم دار الخلاء اگره بآرایش و آذین حیرت
 انزای دیده و روان شد - و خرد و بزرگ برای دریافت سعادت دیدار
 فیض آثار از حانه ببازار برآمدند - چنانچه جا بر تماشا نشانیان
 قنق گشت - و همگان از چیدن نثار تارک مبارک کام دل برگرفتند
 چندانکه پای اندیشه در مضمار ادراکش لنگ با فر الهی و شان
 ظل الهی انوار پادشاهی از جبین مهر آئینش تابان و آثار جهان
 پناهی از آئینه روی حق نمایش درخشان بآن شهر کرامت بهر
 ورود میمنت آمود نمودند - و چون ساعت سعادت اشاعت جلوس
 مبارک درازدهم روز بود بمنزل فیض محفل که در ایام پادشاه
 زادگی مقبل اقبال و قبله اسال بوده بر کنار دریای جون سر

در ابراحتہ تشریف فرمودند - و ده روز دیگر در آن مکان والا ندان
 توتف گریده روز دوازدهم هشتم شهر جمادی الثانی سال هزار
 و سی و هفت هجری مطابق بدست و پنجم بهمن ماه الهی و عمر
 اسعد آمد ماه حلالی صد پانصد و چهل و ده ملک شاعی ریخت
 و هفتم تیر ماه قدیمی صد پانصد و هفت و هشت روز خردی و چارم
 شباط ماه رومی صد هزار و پانصد و سی و نه اسکندری که سی
 گرامی سی و شش سال شمسی و بدست و هشت روز که سی
 و هفت سال و ده ماه قمری و هشت روز قمری باشد رسیده بود -
 روز مبارک در شنبه که شرافت مولد گرامی صدر شدن بازگه متوت
 و گرامی مدعب سامی حاتم و فاتح باب بدوت صلی الله علیه وآله
 و علم مشرب و مکرم اسب برگردون داد ستر آسمان سار در خانه
 ژس چون حور رشید در خانه چرخ چار من شسته شکوة سلیمانی -
 و شوکت صاحب قرانی - تحت دندان بر نمبر - و افعال کارگرار
 بر سار - آسمان کمر خد مدگویی بر منان حد کاری بسته در پیش -
 و زمانه خلعت بر من برداری نکوش حق گواهی کشیده در پس -
 در دولتخانه ارك دار الحکامة بگردد که از متانم و ارتفاع روی ماه
 و پشت ماهی حراشیده است - و معماران حادو من از سنگ مرج
 چنان پرداخته اند - گوئی شفق است از حیب آسمان سر بر کشیده
 مانند روح در بدن و گل در چمن در دل سعادت فرمود - و بعد
 انقضای سه و نیم گهری که یک ساعت و بدست و چهار دقیقه
 در رومی باشد در حشمت ساعتی که چون روز خوانی همه شادمانی
 بود - و مانند شب وصل خوانی همه کامرانی - کلاه جهانمانی که

در کارگاه ربانی بدستکاری صنعتگران آسمانی ترصیع یافته بود بر سر - و قبای حکم رانی که از اطلس ملک اطلس پرشته شعاع آفتاب و سوزن مسیح خیاط کارخانه ابداع درخته بود در بر - و تیغ جهان کشای کفرزدا که ریاض دولت را چشمه سار شادابیست - و حیاض دین را جویبار سیرابی - در کمرهای آسمان پیما بر تخت فرقد سار نهاد - و درهای شادکامی بر روی روزگار کشاد - و داددهش را روز بازار دیگر شد - و نشاط و انبساط را با دلها سروکار دیگر

• قطعه •

بخت چون بر تخت دیدت تهنیتها کرد و گفت
ای که بر تخت جهانداري تو میدانی نشست
چون جهانداران کمر بر بند و عالم می کشای
وقت کار آمد کنون بیکار نتوانی نشست

آسمان چتر برین آفتاب جهان کشا چون چتر آسمان بر خورشید
عالم ارا بر امرانته - نی نی همای همایون سیماست که بر تارک
آسمان سای شهنشاه جهان سایه سعادت انداخته - یا چرخ ستمگار
است که بمعارت جفا پیشگی گرد سر صاحب قران فانی میگردد -
ارباب سیف و قلم و اعیان دولت و حشم زبان تهنیت کشودند -
دست نثار کشاده در آرز و نیاز بر روی روزگار بستند • بیت •
بزرگان برو تهنیت ساختند • بدان سر بزرگی سر افراختند
نقاری که باشد سزاوار تخت • نشاندهند بر شاه فیروز بخت
و اصحاب عمایم از مبرات بادشاهی جیب و دامان کن زر و جواهر
گردانیده طنطنه این دعا بآسمان رسانیدند

• شعر •

مطهر داد بر دشمن سپاهش • معتقد از سردولس کلاهش
 مرادش را سعادت راهبر باد • رنوه رورش اعدا دگر داد
 مرحدده حشمتی دلکشا که چرخ همه تن دنده مثال آن بخواست دنده
 و حرسه نریمی روح امرا که گردن کال ربع مسکون و نورددن کال کوه
 و هامو از ان گلش همدشه بهار گل حضرت چنده در آراسه شد -
 دل رومنه بهشت نرس است که دماشانی بازگاه آسمان کار گاه و طب
 ملک جهاندانی در روی رمن آمده • شعر •

دگر باز در حدش آمد نشاط • در آسوده شد حمروایی دسات
 در آراسه از گوهر و زر دوت • چو نای ارم محاسن دلبرست
 رامشگران حادو نعمه نازندی و دم رهروی ملک را روح و قالب
 را روح میدادند و پری پیکران دستار سرا تحس نعمه و نعمه حسن
 چشم و گوش را رشک امرا میگردانیدند • شعر •

عمر لحوان عزالل تاری رن • نعمه شکر رنحه از لیل
 ناهنگ ترکی نقاش چهل • رنوده دل لر نعمه معتدل
 رصوب خوش اندک پهلوی • ترم کدای رهبر در پیروی
 نهار محمر و لحوار علم رمن را طبله عطار و آسمانرا گوی عذر
 گردانید - و دماغ قدوسان ملاء اعلی چون رومنه بهشت نرس معطر
 • بیت •

هر منخدم نرسورد نهر لحوزان • مشک سناست را در محمر آفتاب
 احشاش منادر از اعاب نامی چون شاح گلن شکفت - پایه اس
 از رعب اسامی گرامی پا بر مناکب کواکب بهاد - رنای خطیب
 بیمن اسماء سعادت سلما چون دست زر امثال کرم گستر خواهر رنر

شد - و دهانش بطرف دعای بی ربای سلطان دادگر چون صفت
 و ناله در آگین و مشک بپزد

سزد گر جبرئیل آید ازین پیروزه گون منظر
 کند افاق را خطبه بنام شاه دین پرور
 بیا باید کزین خاتم بیفزاید کنون سکه
 بپارامد کنون فتنه بپار آید کنون منبر

خطیب لبیب بعد اداء محمد الهی و نعت سید المرسلین و
 مناقب خلفاء راشدین بذكر مفخر عشره کمله از فرمان روایان این
 دودمان والا شان که مرآت حالات عشره مبشره و مظهر کمالات عقول
 عشره اند - و صبح آمازشان که هرگز بشام انجام نرسد از مصطع
 ذات اکمل صاحبقران اول سطوع نموده - و خورشید کمال شان که هرگز
 کسوف نقصان سپیداد از مطلع شخص اقدس صاحبقران ثانی طلوع
 پرداخت - بانی که درین سلسله سنیة متعارف است - بر اسم
 هر یکی از ابناء گرامی خلعت و لا کرامت فرموده سر رفندش بآسمان
 برافراختند - و چون بانقاب سعادت نصاب این یگانه افاق رطب اللسان
 و عذب البیان گشت - گرامیه خلعت زرنگار که دامن قیامت طراز
 آستین اعتبار اسلاف و اخلافش خواهد بود پوشانیدند - و چندان
 زر و سیم بر نام نامی که خاها مشاران سزد زدند - که آرزو مندان
 تهری دست را جز فراخی جیب و دامن آرزوئی نماند - و از و نیاز را
 بادلها گفت و گوئی - در اعم و دنایر بسکه صاحبقران ثانی رخ
 برافروخته - ماه و مهر شب و روز محتاجانست یا از اسم اعظم
 شاه جهان خاصیت داربائی گرفته گرد نامت تسخیر عالمیان • شعر •

چون سکه ندام شاه پیراسته شد • در چشم ستاره قدر مه کاسته شد
 متن یکتروی اشرفی و روبیده را نگارش کلمه طیده و حاشیده ناسامی
 سامیده حلقه‌ای راشدس و روی دیگر نفوشتن نام نامی و العابه
 گرامی - جوزشیده - پهر کمال - خدیو هریر حلال - رشک اوری مهر
 و ماه گردا دیدند - بحکم مقدس دندران سخن پرداز ندایع طراز بقام
 در در مشک دیر مناشیر حلوس میمنت مانوس که تمیمة گردن
 بهروری است و هرز بازی میروزی نگاشتند • شعر •

دیر حردمند روش صمیر • نگارنده نامۀ دلپذیر
 مهالی بود حامه اش نازدس • ز سپاری میوه سرور رمین
 نگوش مخالف ز نزدیک و دور • سرورنی کلک اوبعج صور
 و مرا می قصا آئین بطمرای عرای ابو المظفر شهاب الدین محمد
 صاحبقران ثانی شاه جهان پادشاه عاری مطرژ - و مهر اشرف اورک
 مرین گشمت - و درمان شد که مسرعان دان سیر با طراب و اکتاب ممالک
 محرومه پرده جهاد را بود دولت مودن و مؤذد نشاط محلد رساند
 مهر اقدس اورک که صورت مهر است و روی فرمان طغر عدوان
 را چشم جهان دس و صفحه مشکس منشور سعادت گذور را چشمه
 آفتاب نور آگس تا ندام والا احتشام حصرت حدت مکانی و اعماء
 هشتگانه اجداد والا براد مرین دود ده ده - پهر اشتها داشت - درین
 هنگام میمنت التیام که اسیر دادگری و اردک جهاد داری بحلوس
 اند پیوند مروتها از هر کرم - و حق دنی و دین پروری رزوق
 وصیاء دیگر اسم کرامت قسم پادشاه حق آگاه بحکم حیر الامور
 اوسطها در میان اسامی نه گانه انای شرف انما مقتض پدیر شده

مرکز دایره سپهر گشت - و به مثابه بامره در حواس ده گانه - از
 مشکوی رفعت و اتبال خوانهای جواهر و زر نواب ادهمان قباب -
 خورشید احتجاب - ملکه ملکی عصمت - مالکه همت - کریمه
 مکررات بنی آدم - عظیمه معظمت عالم - عاقله دهر کامله عصر
 قدرة مطهرات - اسوه مقدسات - مغیبه صانی دم - رفیقه وافی کرم -
 دره دریای وزارت و - پیه سالاری - غره ناصیه سعادت و بزرگواری -
 موجّه بحر دولت - صدقه لالی سلطنت - صدقه مروت - حدیقه
 فتوت - خاتون شبستان عظمت و جهان نیایی - بانوی مشکوی رفعت
 و کامرانی مخدرة حذر عصمت - مسطوره متر عصمت - نخله کریمه
 بزمندی - ررحه شریفه سربلندی - واسطه عقد لطف ایندی -
 رابطه سلسله رحمت مرمدی - ثمره شجره بختیاری - شجره ثمره
 قاجداری - ذریعه حصول مراد است - رسیده وصول کرامات - عطیه مراحم
 یزدانی - نتیجه مکارم سبحانی - حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی
 ارجمند بانو بیگم الملقبه بممتاز محل
 • شعر •

بانوی اکمل و خاتون اجل • عصمت الدین شرف دین و دول
 آن بجاه و بشرف به زملک • آن بقدر و بمکان به ز زحل
 بیارگاه فلک جاه فرستادند - باز یافتگان بساط تغرب بدست ادب
 پیوست بر فرق آسمان سای نشانند - آسمان پشت خم شده دراهم
 نثار فراهم ساخته است •

کوته بیان همه کواکب دانند

• ع • زمین دامن باز کرده دنا نیر گرد آورده است •

نافع خردان زر معادن خوانند

حاجان کامکار حصاران نرم مرحد را از نوینان بلند مقدار و امرای
والا اعدار و سادات و مشائخ و فضلا و صلحا و شعرا و ارباب تکجیم
به بخشهای پادشاهانه و ملات ملکانه که تعصیل آن گزارتش
پذیرد محملی از ان نگارن خواهد یافت کامیاب گردانده مشکوی
در آب را نقر حضور سراسر قدر فروغ آگین ساخت • بیت •
در آمد ده مشکوی مندو سرشت
چو روح الامیں کامد اندر بهشت

پردگیان حرم محبت ماندن کواکب بر درون ماه شمسیتان حلال
گرد آمده مراسم تهنیت و وظائف مبارکند تقدیم رسانیدند - و مرور
الطاف سبحانی حضرت مهد علیا ممتاز المصابی مجلس پادشاهانه
و محفل ملکانه اراسته جوانهای حواهر و طلا و نقره که در کمیت
و کیفیت مساوی نثار نرم میروی بود بر مرق مبارک اشاندند -
و پیشکشی که از چنان ملکه ملکی همت - ملکی بهمت - برای
چنین پادشاهی والا دستگاه سرد و رند از حواهر زواهر و لایق متالی
و بغائص امشقه هر دیار و شرایط تعسوقات همه کشور بنظر اکسیر
اثر در آوردند - و بشرف بدیرائی شهشاه بسیار بخش کم پذیر رحید
• بیت •

مر نابوان بانوی یک نحت • به پیش شهشاه خورشید تحت
کشید انچنان پیشکشهایی نعر • که بیدندگان را بر امروخت معر
و بواب عصمت ماب - عیب ماب - گوهر درج سلطنت و بهروزی -
احقر درج دولاب و میروزی - لعل گل مروت - مگین حاتم متوت -
بهال ناع حلال - سر و دومقان اوصال - و دور حدنه شاه جهانی -

نور حدیقه صاحب قران ثانی - دره دریای نامداری - دره سماوی
 کامکاری - غره دولت و سروری - ناصیه سعادت و بختوری - قره
 باصره جهان شاهی - واسطه عقد عالم پناهی - فاتحه ادواب خیر
 اندوزی - خاتمه کتاب طاعت انروزی - مخدره سراق ابهت وجلال
 مستوره قباب شوکت و اقبال - واحده جهان عصمت و کرم - نازنه
 رابعه و مرم - بهین ثمره شجره ملک رانی - مهین شجره چمن
 جهانبانی - ملکه زمین و زمان - مالکه کون و مکان - پادشاهزاده
 عالم و عالمیان - جهان ارا بیگم المدعوه به بیگم صاحب - که بشمایل
 پسندیده - و خصایل گزیده - و شرایف آثار - و کرایم اطوار - پیش
 از دیگر درازی فلک سلطنت و لالی بحر دولت بنظر عنایت
 و التفات گیتی خدیو عالم خداوند منظور اند نثار بایسته و پیشکش
 شایسته بنظر خجسته اثر در آوردند - از روی عطونت و رافت
 شرف قبول یامت - نزد معما شگنان اسرار حقایق - و لغز کشایان
 حقایق اسرار - در تساوی عدد (انی جاعل فی الارض خلیفه)
 (شاه جهان پادشاه غازی) سلمه الله و ابقاه اشارات است
 یا انکه این شکوه و اعتلا چون کلام قدیم الهی آسمانی جاودانی است
 نه زمینی فانی - و این فرو بهمانند ملک سلیمانی عظیمه یزدانی
 است نه بسط انسانی - و مسافه این کلام اعجاز انتظام باعداد فلک
 جاه (شهاب الدین محمد شاه جهان صاحب قران ثانی) که بسبب
 اشتمال بر القاب کرامت نصاب حضرت ظل الهی اشاره مذکور
 را صریح بر گزارش میدهد - بر خاطر قاصر این خاک بینز کوی نیاز
 پرتو انگنده - برای جلوس مبارک سخن پردازان نصاحت آثار و شعر

طرازان بلاغت کز توارنج رنگس یافته اند - از آن جمله اس تاریخ اسب
 که حکیم وکلای کاشی متخلص بمسح کداس نظم پوشانده و مسامح
 نشارب مسامح حدیو و صیلت درست فاصل دار رسانده - و ده
 تحسین و حایره کامیاب صوروب و معنی کردند • بیت •
 پادشاه زمانه شاه جهان • حرم و شاد و کامران باشد
 حکم از بر حلیق عالم • همچو حکم و صا روان باشد
 مهر سال خلوس از گفتم • در جهان باد تا جهان ناسد
 معدای گیلانی مخاطب ده بی بدل حال که بخدمت داروغین زرگر
 خانک والا سر امر از اسب در تاریخ خلوس مقدس ماس • ع •
 خلوس شاه جهان دانه دین ملک و دین
 ملهم شده - و میر مالی خوش دوس تاریخ اورنگ آرائی چدین
 مدظوم ساخته • • بیت •

تا بود از عالم و آدم نشان • شاه جهان ناک پناه جهان
 کلک قصا حال خلومش نوشت • شاه جهان باشد شاه جهان
 و (ربعت شرح) و (حدی حق بحق دار داد) بدر یافته اند و فردل
 اس در نوژه کرکوی بیارمدان (دوشده نیست و پنجم بهم) که از
 اثباتات حصه مشتمل اسب در عدد روز و نام روز و ماه خلوس
 معدس و اعدادش تاریخ سال اس عطیة مدده است وارد گشته •
 حصرت حمت مکانی اعلیٰ حصرت را در ایام سعادت مرحام
 پادشاه رادگی دمد از تحسین تسخیر ملک دکن نام سامی شاه
 جهان موسوم ساخته بودند - چون خوانین این دردمان والا شان
 بالقباب سمیه ملقب اند چنانچه حصرت میردوس مکانی بطهیرالدین

و حضرت جنت آشیانی بنصیرالدین و حضرت عرش آشیانی
 بجلال الدین و حضرت جنت مکنی بذور الدین - لقب کرامی این
 برگزیده الهی و مورد الطاف نامتناهی پس از اورنگ ارانی
 بالتماس یمین الدوله آصف خان شهاب الدین مقرر گردید - و بالهام
 لاریبی و افاضه غیبی تیمنا و تبرکا لقب دیگر صاحبقران ثانی اختیار
 فرمودند - لله الحمد که کارهای حضرت شاهنشاهی را که در ایام
 پادشاه زادگی بروی کار آمده باشندون فرازنده افسرجهانبانی برازنده
 اورنگ گیتی بمقتنی غیاث الاملام و المسلمین معزالمله و الدین
 ثالث القطبین حضرت امرتیمور صاحبقران انارالله برهانه که پیش
 از جلوس سر برزده مشابیهت و مجانست تمام است - و مساوات
 بیذات صاحبقران که - یصد و شصت و پنج است باز بر شاه جهان
 شاهد صدق این مقوله است *

پیرایه تخت و مغررتاج * کاتبال بروی اوست محتاج
 نور نظر بزرگواران * بحسراب نماز تاجداران
 ای ختم قران پادشاهی * بی خاتم تو مباد شاهی
 درین روز نشاط افروز پادشاه کام بخش که کن و دنیا از دل و
 دستش در یوزه گراند - و باین سرمایه بتواند کری و کرم پیشگی نام و
 در لک اشرفی و شش لک روپیه بحضرت سریم عهد آسمان مهد ممتاز
 الزمانی به صیفه انعام مرحمت فرمودند - و ده لک روپیه هالیانده
 مقرر شد - و به پادشاهزاده جهان و جهانیان بیگم صاحب صد هزار
 اشرفی و چهارلک روپیه بخشش شد - و شش لک روپیه هالیانده قرار
 یافت - و حکم شد که دیوانیان کرام نصف را نقد از خزانه والا و عوض

نیمه دیگر محال حدیث نمایند - و هشت لک روپیه دیگر بحسب
 مہد علیا - پردہ - کہ ہر گاہ مظہر دلائل تاحداری مراد شامیل
 تختیاری - مطرح اوار الہی مطمح ابطار شہدشاهی - گوہر
 - روزی - عنصر بررگی و برتری - پادشاہراد محمد داراشکوہ - و سرو
 حویدار دولت - کوکب برج سعادت - مدشاء آثار رسالت - صمد ابطوار
 عدالت - پادشاہراد محمد شاہ شجاع بہادر - و جامع امارات و ہر روزی -
 حاوی آیات و ہر روزی - مورد عنایات پادشاهی - مظہر الطاف ظل
 الہی - پادشاہراد محمد اورنگ زیب - ار دار السلطنت لاہور دار
 الخلاء اگر آمدہ نامہ محمد محمدی و دولتی نہ تلام دارگاہ آسمان
 حاد ہر امروزند - چار و دم لک روپہ مدان ایشان تقسم نمایند - ندس
 گوہ - دولت روپہ ہمہں حلف حاکمت - و یک و دم لک روپہ
 مدریس پور عظمت - و یک لک روپہ سندھ میں مورد دولت - و
 و دم لک روپہ پادشاہراد کامگار والا تدار مراد بخش و پادشاہراد
 ار محمد لطیف اللہ و درو درباری و ہر روزی روشی رای نعم و عمر
 دولت و ہر روزی ثرما نابو دمک بدهد و بومہ پادشاہراد والا مقدار
 محمد دارا شکوہ ہرار روپہ - و پادشاہراد عالی تدار محمد شاہ شجاع
 بہادر مقصد و پنجاہ روپہ - و پادشاہراد نصیب بیدار محمد اورنگ
 زیب پانصد روپہ - و پادشاہراد عالی نسب مراد بخش دوصد و
 پنجاہ روپہ مقرر مرسند •

تصویر رائیٹ طالع سعادت مطالع حلوس اند مانوس
 مرادہ لوای جہاندانی حضرت صاحب مران فانی کہ
 مرید دہلوی بطور احقر شعاسان ہونانی استخراج حودہ اند

سجده بركات كوني و الهي - تختۀ سعادات زميني و آسماني -
تبصرۀ ميامن ديني و دنيوي - تذكرۀ محاسن صوري و معنوي -
يعني زانچۀ طالع سعادت مطالع جلوس ابد پديدوند نقش پذير خامۀ
حقيقت نگار گردانيدن ناگزير دقيقه سنجان حقايق موجودات و
موشگان دقايق كاينات است - تا جهانيان كه بيشتر گمراه و كمتر
بره اند از پس پردۀ غفلت و پندار برآمده چنين امور جليله را
از تائيدات يزداني نه تدبيرات انساني دانسته عرسري نه پندارند
و چنين شيون فبيله را از تيسيرات جاوداني آسماني به تسهيلات
زميني ناني پنداشته آسان نه انكارند - و باین اصطراب حقيقت
كشا بدانند كه مقصد انجم و املاك ازین گردش سال و ماه و تگادر
گاه بيگاه تحصيل اين امر خطير و تيسير اين شان كبير بود - و باین
مرأۀ حق نما به بينند كه چه مايه نظرات سعادت بكار رفته - و چه
پايۀ سعادت نظرات بروی كر آمده - تا كر گزاران كر گاه آسماني -
و چهره كشايان تقدير يزداني - اين فرازندۀ رايات ملك داري و
جهانگيري - برازندۀ تاج فرمان روائی و جهان كشائي را زينت
افزاي اورنگ اين سلطنت بی زوال - و زيب افروز ديهيم اين
دولت بي انتقال - گردانیده - جهان و جهانيان را نويد آسايش
اوردند - و مزدۀ نشاط سرمه رسانيدند •

زانچۀ طالع شاهيست اين • جدول اسرار الهيست اين

لايست دولت ر لوح مراد • فذلكۀ دانش و فهرست داد

كوكبۀ كوكب عز و علامت • كون و مكانرا بسعادت صلاست

ديده برين لوح ازل ياز كن • بر در جهان تا بابد ناز كن

چون محبت استیجاب حقایق و وصفت استیجابی ندایح بیوت
دوازده گانه بیش از آن است که پدایمردی گلگون گوته کام حاصه
نور دیده آید - بحکم ناگزیر وقت اندکی از سیدار و یکی از هزار مریوم
قلم صواب رقم گشت - تا بدو بامت لحتی از سوا العدهای از انصال
اند انصال و شگرت کاری این درلب بلند صولت که از حواص
نظرات بدیعه و آثار حرکات مرده است دیده حق نیں هوا حواله
انصاب گریں جلای تازه پذیرد - و ناتوان بینان بی راه رو حاده
مستقیم و امت بیغی و درست آفیدی مرا پیش گیرند •

شرح مراکز بیوت دوازده گانه

خانه اول — که خانه طالع اشرف اسم روح حوت واقع شده
که خانه سعد اکبر و بیت اشرف سعد اصغر است - و مرکز این خانه
دقیقه پانزدهم از درجه بیستم این روح است که حد مریخ و وجه
مشتري باشد - و این درجه صولت امت و بیرو و رب مثلثه اش زهره
بشرکت مریخ و خدمت قمر و اندی عشره زهره و نه مهر مشتري
و هفت بهر عطارد و در میان قمر و اردخان شمس و معتولی بریں
خانه مشتري بشرکت زهره و مهم الملک و السلطان در دقیقه سی
و چهارم از درجه بیست و مهم و زهره در دقیقه چهل و دوم از درجه
دوازدهم که بحسب تسویه البیوت در خانه درازدهم است و بحسب
برجیب در طالع بشرکت - ببال احکام این خانه - چون صاحب طالع
مشتري است که سعد اکبر است بشرکت مریخ و سعد اکبر در وقت
عاشور و قوع یافته که خانه درلب و سلطنت است - و مریخ حسب

برجیت در و تد رابع و بهرهای قوت مریخ پنجاه و در زیاده برضعفش
و بهرهای قوت مشتری صد و چهل و چهار زیاده برضعفش و قوی
حال و مستولی بر جر و طالع سعدین و سعد اصغر که صاحب طالع
اصل است بدرجیت در طالع است که برج شرف اوست . و سهم
الملک و السلطان در طالع و صاحب او در عاشر واقع شده دلالت
میکند بر دوام دولت و سلطنت و استقرار خلافت و شوکت و انظام
امور مملکت و حشمت و داد گستری و رعیت پروری و علو همت
و سمو منزلت - و بون سهم الملک در طالع و صاحب او در عاشر
در طالع جلوس اشرف دلیلی است قوی بر درازی مدت سلطنت
چنانچه در کفاية التعلیم آورده که اگر سهم الملک و صاحب او در
اوتاد طالع جلوس باشند مدت دولت و سلطنت در آن خاندان
مدت قران اعظم باشد - و چون درین زائچه مبارک بعضی کواکب
تسویه و بعضی ببرجیت القمر ناظرند این دلیل است برآنکه اکثر
ممالک اقالیم سبعة در تصرف اولیای دولت قاهرة در آید چنانچه
در بعضی کتب قرانات آورده اند *

خانه دوم - برج حمل است که خانه مریخ است و شرف آفتاب
و مرکز این خانه دقیقه سی و سوم از درجه بیست و سیوم این
برج است که حد مریخ است و وجه زهرة و ربا مثلثه اش
شمس بشرکت مشتری و خدمت زحل و اثني عشرية زحل و
نه بهر زهرة و هفت بهر زحل و در بیان مشتری و ارد جان قمر و
این درجه مذکور است و مظلّمه و مستولی برین جزو مریخ است
بنحوی از شرکت شمس و سهم الشجاعة در دقیقه پنجاهم از درجه

دبست و سیوم است و سهم الفتح در دقیقه پنجاه و سیوم از درجه هجدهم - بدان احکام این خانه - چون صاحب این خانه مریخ است شرکت زهرة و مریخ بحسب نرخت در وند رابع و زهرة بحسب نرخیت در وند طالع و در شرف خود مریخ در نیت قوب و محتولیت مریخ حر و کثرت شهادت مریخ و اقبال و سهم المال بحسب تسویه ادبوت در خانه یازدهم و صاحبش زحل در لوح شرف واقع شده دولت میکند بر معمولی حرانه عامره و انکه خواهر و بنامش دیگران و اموال در اول از ولایات معدده و جهات مختلفه بحران جمع آید و چون آفتاب و مشتری بقوای ذاتی و مرضی آراخته در لوح مذکراند و زهرة بحسب نرخیت در طالع قرار گرفته دلالت بر استقامت دولت و استقرار خلافت و معمولی خرایس و کثرت دجایر میکند •

خانه سیوم - لوح ثور واقع شده که خانه زهرة و شرف قمر است و مرکز این خانه آخر درجه دبست و چهارم این لوح است که حد و حده زحل و رب مثله اش زهرة شرکت قمر و خدمت مریخ و اندی عشرت زحل و نه مهر شمس و هفت مهر مریخ و در بحال زحل و اردحان زهرة باشد - و آن درجه موث است و حایده و مستولیت مریخ حر و زهرة و سهم الشرف در دقیقه شانزدهم از درجه چهاردهم احکام این خانه - چون صاحب خانه زهرة است شرکت مریخ و مریخ بحسب تسویه ادبوت در این خانه و زهرة بحسب نرخیت در طالع و این خانه لوح ثابت واقع شده دلالت دارد بر انکه رفعت و جلالت و عظمت و شوکت انحضرت روز امروا گردد - و چون صاحب

خانه سیوم ناظر است بخانه نهم که خانه دین و اسلام و سفر است
 و زهره که کوکب اسلام است صاحب این خانه است همواره در سفر
 ریایات عالیات بفتح و ظفر برانرازد - و پاک دین درست اعتقاد
 و متوجه احوال سادات که متضمن خشنودی سید کائنات است
 صلی الله علیه و آله وسلم و علما و فضلا و صلحا باشند - و در رواج دین
 اسلام مسامحی جمیله بظهور رسانند و چون این خانه به برادران
 و اقربا منسوب است و بحسب تسویه بیوت مریخ در اینجا واقع شده
 دلالت دارد بر آنکه برادران و اقربا نزدیک و دور صاحب طالع منکوب
 و مغضوب شده بفلاکت و هلاکت رسند - و چون زهره در برج شرف
 است دلالت دارد بر آنکه مخدرات مرادقات عصمت و مستحبات
 حجب عفت خصوصا ذرات قرابت قریبه همیشه خوشوقت و مسرور
 بوده بدولت و جمعیت خاطر باشند - و نهایت محبت و اخلاص از
 آنها بظهور رسد - و توجه آنحضرت شامل حال ایشان باشد •

خانه چهارم - برج جوزا است بشرکت سرطان که خانه عطارد
 و شرف راس است و مرکز این خانه دقیقه پنجاه و پنجم از درجه
 بیست و سیوم این برج است که حد مریخ و وجه اقتاب است
 و رب مثلثه اش زحل بشرکت عطارد و خدمت مشتری و اثنی
 عشریة مشتری رفته بهر مریخ و هفت بهر شمس و درجیل زحل
 و ارد جان مشتری و این درجه مذکر است و نیره و مستولی برین
 جزو عطارد بنحوی از شرکت مریخ و سهم العلم و الحلم در دقیقه
 هشتم از درجه پنجم و سهم الاخوة و الاخوات در دقیقه هشتم از درجه
 پنجم و مریخ در دقیقه یازدهم از درجه ششم و قمر در دقیقه سیوم از درجه

پانزدهم است - بیاں احکام این خانه - چون این خانه که رتد رابع است ماضی است بعواقب امور و املاک در اسباب - و صاحب خانه عطار است شرکت قمر و عطار محسوب تسوده در خانه یازدهم و قمر بدرجیت درین خانه دلااس کند بر حصن عاقبت و ثبات مملکت و امرویی جاه و مرتبید و کثرت اسباب و اموال و علو قدر و مدرست و طرح نمودن عمارات لطیعه و بداهای عربده و سیاری خیرات و میرات صاحب طالع - و انتفاع گرفتن خلق از کثرت محصولات و ارزانی و آبادانی و نبات - و بودن سهم السعادت محسوب تسوده درین خانه دال است بر اینکه عواقب کارها بخیر و خوبی بگذرد و سرانجام مهمات بر ربحه احسن بود •

خانه یلکم - برج سرطان است شرکت اسد که خانه قمر و شرف مشتری است و مرکز این خانه دقیقه پنجاه و یلکم از درجه بیستم این برج است که حد مشتری و وجه عطار است و رب مثلثه اش زهرة بشربک مریخ و خدمت قمر و انعام شریف زحل و ده دهر مشتری و هفت دهر آفتاب و در میان مریخ و اردچان قمر و این درجه موب است و مظلوم و مستولی بر این جود زهرة و سهم السعادت در دقیقه چهل و ششم از درجه نهم و سهم عواقب الامور در آخر درجه بیست و پنجم و سهم العقل و المطق در دقیقه یازدهم از درجه بیست و میوم و سهم الوطه و الشدة در دقیقه اول از درجه دهم و راس در دقیقه سی و چهارم از درجه بیست و هشتم - بیاں احکام این خانه - چون این خانه بفرزداد و عیش و عشرت و هدیه مذموب است و صاحب او قمر در برج جوزا و آفتاب در برج دلو

و ثمر در برج جوزا محفوظ است یعنی از برج شرف برآمده رو
 بخانه دارد و راس دین خانه و سهم السعادة بدرجیت هم درین
 خانه و مستولی برین جزو زهره واقع شد دلالت دارد برآنکه
 فرزندان سعادت پیوند بمطومت و شفقت شاهنشاهی قرین باشند
 و در حایه دولت و کنف عنایت حضرت اقدس اعلی تربیت یابند
 و بمساعات صوری و معنوی فایز گردند - و تحف و هدایا از اطراف
 و اکناف و جهات مختلفه بدایه سریر اعلی برسد - و اثر اوقات بفرح
 و شادمانی و عیش و کمرانی گذرد - و میل خاطر اشرف بشنودن
 و دانستن نعمات و مقامات و اصوات و الحانات بیشتر باشد •

خانه ششم - برج اسد است که خانه آفتاب است و مرکز این خانه
 دقیقه چهاردهم از درجه نوزدهم این برج است که حد عطارد و رجه
 مشتری است و رب مثله اش آفتاب است شرکت مشتری و
 خدمت زحل و اثنا عشریه مشتری و نه بهر عطارد و هفت بهر زحل
 و در بجان مشتری و ارد جان شمس و مستولی برین جزو شمس
 بنحوی از شرکت عطارد - و این درجه مذکور است و خالیه و مهم
 الحب والافه در دقیقه سیزدهم از درجه یازدهم - و سهم التزوید در
 دقیقه بیست و هشتم از درجه نوزدهم - و سهم العبد در دقیقه سیوم
 از درجه دوم - بیان احکام این خانه - چون این خانه منسوب است بخدم
 و عبید و امراض و دران برج اسد واقع شده و صاحب این خانه آفتاب
 است شرکت عطارد و اکثر کواکب ناظر اند باین خانه و سهم العبد
 به برجیت درین خانه و مستولی برین خانه آفتاب و عطارد است
 دلالت دارد بر اعتدال مزاج سعادت امتزاج و بر بسیاری غلامان

و نادار و خدمتگاران جاسپدار باخلاص و یکپختی و یکرنگی خدمات پسندیده و ترددات نمایان بها آورند - و منافع بسیار و مواید بیشمار رسانند - و مهمات عطیه کفایت نمایند - و از یمس دولت آن حضرت بالواع نوازش تربیت یابند - و روزگار بقواعب و جمعیت و مرج و سرور گذرانند - و چون مشتری از خانه عاشر باطر است بدطر تذلیت نگاه ششم اقتضای معاد باورید میکند *

خانه هفتم - برج سنده است که حاده و شرب عطارد است و مرکز این خانه دقیقه پادشاه از درجه بیستم این برج است که حد مشتری و دجه زهره است و رب مثله آتش زهره شرکت ممر و خدمت مریخ و انلی مشربه و هفت بهر مریخ و نه بهر عطارد و درجاس و اردجاس زحل و مستولی برین حر و مشتری و این درجه صونک است و مظلوم و سهم السعیر در دقیقه چهارم از درجه هفتم و زحل در دقیقه بیست و هفتم از درجه سیزدهم و محاسب تسویه درین خانه - بیان احکام این خانه - چون این خانه و قد سابع است و صاحبش عطارد شرکت زهره و مستولی برین حر و مشتری و زحل محاسب تسویه درین خانه است دلالت دارد بر مقهوری اعدای دولت - و مغلوب و منکوب بودن مخالفان - و اینکه آنحضرت همیشه از شر و مکر و غدر این طبقه ایمن و سالم از ضرر و نقصان ایشان در حفظ و حراست ایرد سبحانه و تعالی باشند - و چون زهره ناظر احب بنظر مقابلت احوال ازواج مطهره آنحضرت متبیر و خونی گذرد - و محبت و الفت بدرجه کمال باشد - و مواسست و موامقت بی نهایت بود - و نسبت بعضی عذایب و توحه بیشتر باشد *

خانه هشتم - برج میزان است که خانه زهره و شرف زحل است و مرکز این خانه دقیقه سی و سیوم از درجه بیست و سیوم این برج است که حد زهره و وجه مشتری است و رب مثلثه اش زحل بشرکت عطارد و خدمت مشتری و اثنی عشریه قمر و نه بهر و هفت بهر مریخ و دریجان عطارد و ارد جان آفتاب و مستولی برین جزو زحل و این درجه مذکور است و نیره و سهم الحیل در دقیقه هفدهم از درجه بیست و نهم - بیان احکام این خانه - چون این خانه منسوب است بخوف و خطر و مواریث و صاحب خانه زهره است بشرکت مریخ و زحل بحسب برجیت درین خانه است که برج شرف اوست دلالت دارد بر عالم بودن پیکر اقدس از جمیع امراض و مکروهات - و مصون بودن مزاج اقدس از کل علل وافات و اگر احیاناً عارضه عارض ذات اقدس گردد زود دفع شود - که صاحب این خانه در برج شرف خود است و در طالع *

خانه نهم - برج عقرب است که خانه مریخ است و مرکز این خانه آخر بیست و چهارم درجه این برج است که حد مشتری و وجه زهره است - و رب مثلثه اش زهره بشرکت مریخ و خدمت قمر و اثنی عشریه آفتاب و نه بهر و هفت بهر زحل و دریجان قمر و ارد جان زحل و مستولی برین جزو زهره و این درجه منسوب است و نیره و سهم الغیب در دقیقه چهل و چهارم از درجه سیوم - و سهم الضیاع و العقار و سهم بعد الغور در دقیقه شانزدهم از درجه بیست و دوم و سهم المرض و سهم الاعداء در دقیقه پنجاه و هفتم از درجه دوازدهم و سهم الورع در آخر درجه هفتم - بیان احکام این خانه -

چون این حاده منسوب است به علم و دین و سفر و صاحب خانه
 و مریخ شرکت مشتری و سهم العیب بدر دروس خانه واقع شده و
 مسئولی درس خرد زهره است که گوشت دین و اقامت است دلالت
 دارد بر زنجیر اطمینان حضرت در دین اسلام و دوزخ و عبادت و طاعت
 و تقویت شرع و تربیت اشراف و صلحا و شفع و مهرنایی در علمها
 و مصلا و حسن و ابراهام و سامان کار و بار و معروضات رای
 و مناسبت مکر و امانت تدبیر یعنی اکثر آن مواضع تقدیر وقوع
 یابد - و دولت کند در ریاضت مهم و مراست - و دانش و کیاست -
 و نوکنت حق که منابع بشمار و مواید بسار دارد - و سند و مور
 دولت و عظمت و ریاضت بی حاد و شوکت و مال و مکنت است *

حاده دهم - درج قوس است که حاده مشتری و شرف دین
 است و مرکز این حاده دقیقه پنجاه و پنجم از درجه نیست و سیم
 این درج است که حد و وجه زحل است و در مثله این آنداز
 شرکت مشتری و خدمت زحل و ائلی عشوه عطار و نه بهر
 زهره و هفت بهر قمر و در میان شمش و اردخان زهره و مسئولی
 درس خرد مشتری است و نحوی از شرکت زحل و این درجه مذکور
 است و مطلبه و سهم الاعتماد در دقیقه سی و دوم از درجه شانزدهم
 و مشتری در دقیقه بیست و دوم از درجه نیست و هشتم - دین
 احکام این حاده - چون این حاده و قد عاشر است و منسوب است
 بدولت و سلطنت و عمل و جاه و صاحب این حاده مشتری است
 شرکت زحل و مشتری درس حاده قوی حال و مستوای بر طالع
 و مسئولی بر خروخ و زحل در درج شرف دلیل است بر اوردیاد

دولت و عظمت و افزونی جاه و حشمت و میل خاطر اشرف اعلیٰ
به نیکنامی و فتح ابواب عدالت و رعیت پروری و نصفت
و داد گستری و سعی در انتظام امور مملکت و اسباب شوکت و
ابہت و این که ایام سلطنت بعیدش و کامرانی مقرون باشد - و صورت
هر مراد که بر لوح خیال اقدس نقش بندد بحسب خواهش دل
ظہور یابد - و انحضرت بعلو قدر و رفعت منزلت بر سایر سلاطین
روزگار فایقی و غالب آیند *

خانه یازدهم - برج جدی است که خانه زحل و شرف مریخ
است و مرکز این خانه دقیقه پنجاه و پنجم از درجه بیستم این برج
است که حد زهرة و وجه مریخ است و رب مثلثه اش زهرة بشرکت
قمر و خدمت مریخ و اثنی عشری شمس و نه بهر عطارد و هفت
بهر و درجیان زهرة و ارد جان مریخ و این درجه مونث است و قیمة
و مستولی برین جزو زحل و سهم الاولاد در دقیقه بیست و دوم
از درجه پنجم و ذنب در دقیقه سی و چهارم از درجه بیست و
هشتم - بیان احکام این خانه - چون این خانه منسوب است برجا
و اصداف و سعادتها و صاحب خانه زحل است و مستولی برین
جزو در برج شرف خود و سهم المال درین خانه واقع شده دولت
میکند بر بسیاری دولتخواهان عمده از خاندانهای قدیم - و وزرا و ارکان
دولت دانا و حکیم - و وصول منافع و نوایذ کثیره و حصول مرادات
و مطلوبات عظیمه و هر مطلبی که بخاطر اقدس گذرانند بزودی
و خوبی پراید - و آنچه در آینه خیال پرتواندازد بزود ترین وقتی و
خوبترین صورتی بحصول موصول شود - و بانواع غریمی و فرج و نشاط

و سرور گذرانند - و مهمان سلطانی و معاملات دیوانی محاسب
خواهش دل میسر گردد .

خانه دوازدهم برج دلو است که خانه زحل است و مرکز اوس
خانه دبیق که چهاردهم از درجه نوزدهم این برج است که حد مشتری
و روزه عطارد است و رب مثله ات زحل شرکت عطارد و خدمت
مشتری و اندی عشرت عطارد و به بهر مشتری و هفت بهر روزه
و در بحال عطارد و اردحان قمر و مستوی درس حر و زحل نحوی
از شرکت - و این درجه مذکور است و دوة و سهم المال در دبیق
سی و هفتم از درجه هفتم و حر و اجتماع معده در دبیق هشتم از
درجه هفدهم و شمس در دبیق پنجاه و بهم از درجه بیست و
پنجم و عطارد در دبیق نازدهم از درجه سیوم - بدان احکام این خانه
چون اس خانه مذکور است بدشمن و چارهایان بزرگ و صاحب
اس خانه زحل امت شرکت مشتری و مستوی درس خانه زحل
و مشتری و هو در قوی حال اند - و در اعظم که خسرو انجم و عطیه
نکش عالم است بدر درس خانه با عطارد واقع شده - و اجتماع ایشان
در حقیقت نمائند اجتماع در آفتاب است دلالت میکند که بسبب
از دیان شاه و دولت و امور عظم و حشمت همدشه اعدا مقهور و
مذکور - و همواره دشمنان محذول و مغلوب باشند - و اولاد و اعتقاد
سعادت محمد و دولت اند بدون قریب بعد قرن و بسلا بعد نسل فایر
گردند - و چهارپایان بزرگ از مدل و اسپ و شتر بسیار در مرکز خانه
شریعت جمع آیند - از عرایب اتعانات انکه طالع خلوس مدارک
موافق طالع سال قران اصعراست که در سده هزار و سی و دو

در برج اسد واقع شده - و این دلیل است قوی بر طول مدت دولت و ایام سلطنت - و چون همه کواکب بقوای ذاتی و عرضی قوی حال اند دلالت قطعی دارد بر کشایش کارها و حصول مراد و نیل مقصود .
در هنگام فرمان روائی حضرت = رش آشیانی و تخت آرائی حضرت جنت مکانی هرگاه یکی از آیدگان به شرف ملازمت مشرف میگشت یا یکی از بندگان بتکرمه عنایت پادشاهی مکرم میگردد هر بسجده می نهاد - چنانچه در ملل سالقه و اسم سابقه برای برگزیدگان دین و پیشوایان راه یقین بطریق تحیت و فروتنی به عبادت و بندگی پیشانی بر زمین می گذاشتند - و سجده ملایکه هر آدم را و پدر و برادران بوسف را ازین گونه بود - و این تحیت در اسم پیشین بمثابه سلام و مصافحه بود - پس از آنکه عالم بفروغ خورشید آئین مستدیم محمدی و دین مستقیم احمدی نور آگین شد - و چراغ ملل بالیده و ادیان خالیه فروبرد - این تحیت منسوخ شد و بدل آن سلام و مصافحه مقرر گشت .

ای ملتها زبعت تو * چون مکتبها بعید و نوروز

چون خاتان دین دار و جهانبان عبادت شمار بر سریر سلیمانی و اورنگ گیتی ستانی جلوس اقدس فرمود همگی همت پادشاهانه بر تجدید مراسم ملت مصطفوی که رو باندراست نهاده بود و نهمت ملکه بر تشئید مبایعی شریعت محمدی که مشرف بر اطماس شده بود گماشته - نخستین حکمی که دران روز سعادت افروز که شب قدر ازان سرمایه کرامت اندوژی در یوزه کند - و روز نوروز پیرایه دلکشائی و جهان افروزی - از پیشگاه دین پروری و

شریعت گسترده و زودور یافت - این بود که هزاران این تعظیم ذات
 مقدس مملکت معبود حقیقی دانسته برای دیگر ناصیه بر خاک مذات
 نهند - مهابت خان خانانان سپه سالار معروض داشت که این
 جهان امرین برای نظام عالم چنانچه بندگان را در مرتبه نوازش و
 بزرگداشت متفاوت آفریده - یکی را بپایه اوج رفعت و عزت برمی
 آورد و به مرتبه ولای خداوندگاری و پایه بلند فرمان گذاری رسانیده
 بر مصند کماکاری و بختیاری متمکن میسازد - و دیگران را به حکم
 پذیری و فرمان برداری از باز داشته هر کدام را باندازه استعداد کار
 و حالت روزگار در اتمام امور ضروری او ممد و معاون میگردانند
 همچنین تفاوت در مراتب تعظیم و تبجیل نیز از اوزم انتظام و مراسم
 قوام این فضا گردانیده - بر همگان هویدا است که چنانچه این دو دامن
 رفیع الشان بحسب کیفیت دولت و جاه و کمیت زمان و مکنات
 و دستگاه از جمیع فرمان روایان والا مقدار امتیاز دارد - چه از زمان
 نوح تا امروز بطنا بعد بطن ارثا و حسب باسقلال اورنگ فشین اند -
 و خلفا بعد سلف استعداده او نسبتا باسقیهاال گیتی ستان - و درین عهد
 بعید و مدت مدید غبار عار متابعت غیری بردامن رفعت و اعتبار
 این طبقه علیه نه نشسته - و سلسله ازین فرو بها و حبل متین عزو
 اعتلای این طایفه رفیع از هم ناگسسته همچنین ناگزیر پایه
 شناسی و مرتبه دانی انست که تحیف این گروه والا شکوه نیز منابر
 تحیات مشترکه میان سایر بندگان الهی باشد - و چون حضرت از
 پرهیزگاری و اطاعت اوامر بار بتهالی و تقدس به سجده راضی
 نیستند اگر بجای سجده زمین بوس قرار یابد هر اینه سرور شده

استیاز مخدوم از خادم رئیس از مرؤوس و سلطان از رعیت که استقامت امور جمهور و استقامت جمهور امور بان باز بسته است مضبوط باشد - و سبب ان نظام جمعیت انام و النیام رفاهیت خاص و عام چنانچه باید بروی کار آید - پادشاه دین پناه بجبهت پذیرائی ملتسم آن هواخواه قرار دادند - که هر دو دست بر زمین گذاشته پشت دست را استلام نمایند - تا هم تجدید رعایت یابد - و هم سجده بروی کار نیاید

از مرتبه دانی است درین مرتبه آرای

ایزد بدهد مرتبه جز مرتبه دان را

و بارچون این رعایت جانب سادات والا درجات که مستحق تعظیم و تکریم اند و فضیلتی صلاح آزار و درویشان پرهیزکار و زاویه گزینان عبادت گزار فرموده این تواضع بیزمعاب نمودند - و در زمان ملازمت بسلام و هنگام وداع بغتة اکتفا فرمودند - و چون زمین بوس صورت سجده داشت پس از چندی پادشاه حق آناه آن را نیز برطرف ساخته تسلیم چهارم بجای آن مقرر فرمودند - چنانچه تفصیل آن در سالی که قرار یافته نگاشته خواهد شد *

و چون اعتضاد خلافت و فرمان روائی - اعتماد سلطنت و کشور کشائی - فص خاتم و ناداری و حق گذاری - آب جوهر حقیقت و جاسپاری - مؤنس وحدت سرای حضور - خاص الخاص بزم سرور - مستشار دولت خاقانی - مؤتمن بارگاه سلطانی - همدم دلکشی مجلس خاص - محرم خلوة سرای اخلاص - دقیقه یاب سرایر بادشاهی - رمز شناس مزاج دانی و آگاهی - مورد الطاف

شاهنشاهی - مطرح عواطف طل الهی - جوهر صراحت حقیقت و ربا -
 قروح شمع یکرنگی و صفا - قدردانی خواندن بلند مکان - مدارج الحلقه
 یمین الدواء آصف خان - که مدشیاں ولاعت نشان نیکارس این
 القاب سعادت مصاف در مصامین صراحت آگین که بنام آن قدردانی
 نوینان زمان شرف صدور خواهند یافت مامور گشتند - هنوز از دار
 السلطنة لاهور مدار الحلقه اکثرآباد مرسیده بود - و شرف ملازمت که
 در حقیقت ملازمت شرف است در دیارند - مدشور عاظعت بحظ
 موازش نمط نگاشته هیکل گردن اعتماد اسباب و تمیمه ساعد افتخار
 اخلاص آن سجده معالی و مکارم گردآیدند - و در مرماں مقدس
 بلفظ عمو که طرار آستین مباحات و دیش بگین مفاحرت آن مجمع
 اطوار هواخواهی و ممکن اسرار پادشاهی است عمر اختصاص
 بخشیدند - منصب آن رکن رکن دولت روز امروں در مرماں روانی
 حضرت جنب مکانی بهمت هزاروی ذات و هفت هزارسوار در ا-په
 سه ا-په که دران زمان و در عهد حضرت عرش آشیانی منصب
 هیچ یکی از امراء ذی شان بران زیاده نبود - و بیش از دو سه
 نوین والا اعتبار باین پایند گراسایه ارتقاء نموده بودند و سیده بود -
 درین سلطنت خداداد که عیار شناسی و مقدادادنی را روز بازار
 است - و روزگار عداوت کار برخلاف گذشته مستعدان نوازش و -
 مستحقان تردت را خدمت گذار - حمایت هشت هزاروی ذات و
 هشت هزار سوار در ا-په سه ا-په که در تفخواه سواران از یک ا-په
 ده بیست امروں است مقرر گردیدن - و برای درام ذکر منام
 و معاخر آن عمده نوینان والا شان اسوه امرای رابع امکان

نقل آن مذكور عنایت گنجور درین نامه نامی ثبت افتاد *

نقل فرمان کرامت عنوان

دائمی رموز سلطنت عظمی - واقف اسرار خلافت کبری - سرخیل
یکرنگان وفادار - سائر یکجہت ان حق گذار - کار فرمای ارباب سیف
و قلم - مدبر امور عالم - زبدۂ خوانین عالی شان - قدوۂ امرای
بلند مکان - عضد الخلافہ - یمن الدولہ - عموی دانا آصف خان -
در امان حضرت ملک منان بوده بدانند - در چہارم کھڑی روز
مبارک دوشنبہ بیست و پنجم ماہ بہمن موافق ہشتم جمادی
الثانی سنہ ہزار و سی و ہفت ہجری و فیروزئی در دار الخلافت
اگرہ جلوس میمنت مانوس بر تخت سلطنت و سریر خلافت واقع
شد - بدستوری کہ معروض داشتہ بودند لقب را شہاب الدین قرار
دادیم - چنانچہ نام مبارک ما را بعنوان اقبال نشان صاحب قرآن
فانی شاہ جہان پادشاہ غازی در خطبہ کہ درین روز بلند آوازہ
گردانیدند درج نمودند - و سکہ ہم بہمین نام مقدس زدہ شد *

لله الحمد کہ آن نقش کہ خاطر میخواست

آمد آخر ز پس پردہ تقدیر برون

امید داریم کہ اللہ تعالیٰ این پادشاہی کل هندوستان بہشت نشان
را کہ بمقتض کرم خود بما عنایت نمودہ بر ما و شما کہ شریک این
دولت جاوید طرازید مبارک گرداند - و روز بروز فتوحات تازه و
نصرتہای بی اندازہ نصیب اولیای دولت روز افزون سازد -
خدمت پرستخان آخر روز جمعہ رسید - و عرضہ داشت شمارا گذرانید

و معرض وسالک که معرور نموده آمد که روز پنجشنبه دهم و یکم
 ماه دهم از اسب روانه شود در جمعه چهاردهم ماه اسفند از آمد
 بمقارن ما مشرف گردند از معنی چون دلالت بران منمود که
 زمان در باب معرفت مرد ملک رسیده خوشحال سدیم - قرار داد
 این معنی که پادشاهانهای کامگار تر خود را را همراه بناروند و حواحه
 ابو الحسن را در لاهور نگهدارند مستحسن آمدند - هر پائی که در روز
 مدارک خلوس میمنت مایوس پوشیده بودند برای آن عهد الحلاه
 مرستانم - هر چند که هر چه آن عمر عدالت فرمائیم رناده از آن
 گنجایش در د اما بالغعل منصب هشت هزار دین و هشت هزار
 سوار و اچده سه اچده عدالت نمودم و سواي آن ندر لاهری را بطریق
 انعام مرحمت فرمودم این عدالتهای ما در شما مدارک باشد *

گزارش نوازشهای ملکانه که در ناز امرا و
 مقصد نوازان و دیگر بندگان که روز خلوس معدس
 در لب اندوز حضور بودند خلوه ظهور نامده *

چون از بدو تندر مطرب پادشاهانه مصررت تحصیل مکارم اوصاف
 و معاصر احقق است و طبعیت منکبه منقول تصدیق دلبها باعداب
 و مان و اتفاق تمامی اندیشه انکه مردمان دلی عذار محبت
 بدشدند - و همگی حواش آنکه از در حاطری دود عم در دجند -
 و مراسم نیاز رو نامدهام دهد - و مدایی آرزو ناهدام - سخا نا داش
 که چشمه سار در مای حوت سب چون رنگ نا گل آهنگده است -
 و عطا نا دستش که لوحه حظوظ دهمودسب چون دشا نامل
 در یک دلب رخته *

بذل بی دستش نماید همچو دانش بی خرد
مال با جودش نماید همچو شاهی با حشم
روح را از رنج های دل تهی کرده کنار
آز را از گنج های جود پر کرده شکم

درین روز میمنت افروز که افسر جهانبانی نوررضیایی تازه یافت
وتخت ملک ستانی مرو بهایی بی اندازه - انضال را آب رفته بجوی
آمد - و نوال را رونق گم شده بکوی - از فزونی کرمش حرص گرسنه
چشم دیرسیر بامتلا امتداد - و امید جهانگرد بر بارگاه سلاطین
پناهش بار اقامت گشاد - مبلغ هفتاد و دو لک روپیه - شصت لک
روپیه در مشکوی اقبال به پردگیان عصمت و بادشاهزادهای والا
گوهر چنانچه گذارش یاست - و دوازده لک روپیه بسادات و مشایخ
و فضلا و صلیحا و شعرا و غیرهم عطا فرمودند • • • بدت •
درخت همت او خود در ابتدا عالیست

ز سدره در گذرد چون به منتهی برسد •

و مناصب لختی از بندها که شرف اندرز حضور بودند بدستور سابق
مقرر شد - و برخی باضانه سرامراز گشتند - و مرحمت خلعت
گرانمایه و خنجر مرصع و جمدهر مرصع و شمشیر مرصع و علم و نقاره
و تومان و طوغ و اسب بادپا و فیل کوه آسا ضمیمه عنایت منصب
و انعام نقد گردید - نخست عواطف پادشاهی درباره دولت مندانی
که بسان اقبال در رکاب دولت از خیبر بدارالخلافة آگه آمدند بر
می نگارد - مهابتخان که از ملازمت حضرت چنت مکانی هنگامیکه
از کابل بدارالسلطنت لاهور می آمدند از راه جدا شده و نجات

خود و رهائی مرزبان و حفظ مأموس درین دانسته از روی عاقبت
 اندیشی در حین پناه بدرنگ آوردن سعادت ملازمت مستعد گردیده
 بعد از آن خلعت خاصه نا چارفت طلا درزی و خنجر مرصع نا پهل
 کناره و شمشیر مرصع و منصب هفت هزار و داب و هفت هزار سوار
 دوا سپه سه اسبه و خطاب والای خانجانی و سپه سالاری و علم و تقاره
 و تومان و طوع و دو اسب از طولی خاصه نا زین طلا و میل از حلقه
 خاصه بایراق نقره و ماده و میل و چهار لک روپه نقد ورق مناهات
 بر امر امانت - و وزیر خاں که بخدمت وزارت امر احتصاص داشت
 بخدمت و خنجر مرصع نا پهل کناره و منصب پنج هزار و داب
 و سه هزار سوار و علم و تقاره و اسب از طولی خاصه نا زین مطلا و
 میل از حلقه خاصه و انعام یک لک روپه - و سید مطهر خاں
 نازمه قهقهه نوری بخدمت و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و منصب
 چهار هزار و داب و سه هزار سوار و علم و تقاره و اسب از طولی
 خاصه نا زین مطلا و میل از حلقه خاصه و انعام یک لک روپه - و
 داور خاں نوری بخدمت خنجر مرصع و منصب چهار هزار و داب
 و دو هزار و پانصد سوار و علم و اسب از طولی خاصه نا زین مطلا و
 میل و انعام پنجاه هزار روپه - و بهادر خاں زاهد بخدمت و خنجر
 مرصع و منصب چهار هزار و داب و دو هزار سوار و علم و اسب
 از طولی خاصه نا زین مطلا و میل و انعام پنجاه هزار روپه - و مودار
 خاں بخدمت و خنجر مرصع باصافه باصافه سوار بخدمت سه هزار و
 داب و دو هزار سوار و علم و تقاره و اسب نا زین نقره و میل
 و انعام سی هزار روپه - و راجه بیتهلداس پسر راجه گوپال داس کور

که از بندهای معتبر جان پدر درگاه والا بود - در ایام پادشاهزادگی
 شهنشاه فلک بارگاه با یک پسر جانشین بلرام نام جانرا در راه
 وای نعمت خویش فدا نموده - بخلمت و جمدهر مرصع و ازاصل و
 اضافه بمنصب سه هزاري ذات و هزار و پانصد سوار و بعلم و اسب
 از طویل خاصه با زمین نقره و فیل و انعام سی هزار روپیه - و میرزا
 مظفر کرمانی بخلمت و خنجر مرصع و منصب سه هزاري ذات و
 هزار و بست و دو سوار و علم و اسب با زمین نقره و فیل و انعام سی هزار
 روپیه - و راجه منروپ ولد راجه جگناتپه کچهاوه بخلمت و جمدهر
 مرصع و منصب سه هزاري ذات و هزار سوار و علم و اسب با زمین
 نقره و انعام بست و پنج هزار روپیه - و قلیچ خان بخلمت و خنجر
 مرصع و باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و دو
 هزار سوار و بعلم و اسب با زمین نقره و فیل و انعام بیست و پنج هزار
 روپیه - و خواجه قاسم سید اتانی بخلمت و خنجر مرصع و منصب
 دو هزار و پانصدی ذات و هزار و بیست و دو سوار اسب با زمین نقره
 و فیل و انعام بیست و پنج هزار روپیه - و رضا بهادر مخاطب بخلمت
 پرستخان که به بخت بیدار و اختر سعادت یار از ایام صبوی بغلامی
 خداوند جهان مفتخر گشته - و بمزاج دانایی و نیکو خدمتی دوام حضور
 در حریم محرمیت راه یافته - بخلمت و خنجر مرصع و ازاصل و اضافه
 بمنصب دو هزار ذات و هزار و دو بیست سوار و بعزایت اسب
 و فیل و انعام بیست هزار روپیه و خدمت والای میر توژگی و
 عصای مرصع - و هریک از یوسف محمد خان تاشکندی و جان نثار
 خان و لهر اسب ولد مهابت خان خانان بخلمت و خنجر مرصع

و منصب دوهزارگی داب و هزار سوار و نخستین بمرحمت اسپ
و میل و پانزده هزار روپیه و دویست بیست و یکم علم و اسپ و میل
و دوازده هزار روپیه - و دمانت خان دشت نعلی بخلعت و منصب
دوهزاری دات و هشتصد سوار و اتمام هفت هزار روپیه - و بکه تار
خان بخلعت و منصب هزار و پانصدی داب و چهار صد سوار و
اتمام شش هزار روپیه - و نصیب شیرانی بخلعت و منصب هزارگی
دات و هشتصد سوار - و ترحان میانه بخلعت و منصب هزارگی دات
و ششصد سوار - و هریکی از ابراهیم حسن مخاطب بمرحمت خان
و زبردست خان و خواجه برخوردار و حیات ولد علی خان قرص که
از بلدهای روشناس اس درگاه والا بود و در راه فعله و مرشد خود
خان دریاخته و حبیب سنگه راتهور و سدوزام کور و تمام سنگه سیدودیه
بخلعت و منصب هزارگی دات و پانصد سوار - و حیات قرص دادام
هفت هزار روپیه - و حبیب سنگه دادام شش هزار روپیه - و هر کدام از
نوبت خان و چهار خان کاکر بخلعت و منصب هزارگی دات و چهار
صد سوار و اتمام شش هزار روپیه - و خلجی خان و علاول قرص بخلعت
و منصب مسطور و اتمام پنج هزار روپیه و شریف خان و عثمان روغیله
عم نهادر خان بخلعت و منصب هزارگی دات و صد سوار - و اهتمام خان
و ترک تار خان بخلعت و منصب هزارگی دات و دو صد و پنجاه سوار و اتمام
شش هزار روپیه - و حبیب سوار بخلعت و منصب هزارگی دات و دویست
سوار - و رشید خان خواجه سرا بخلعت و اراصل و اصاده بمنصب
هزارگی دات و دویست سوار و دادام چار هزار روپیه سواران گشتند •
پس از آن نگارش مراحم شاهنشاهی در داب حرمی که در

زمان دولت حضرت جنت مکانی منصب داشتند - و درین روز
 مسرت اما دوات اندوز بودند - و اختی بمناسب سابق و برخی
 باضامه سر برافراختند می پردازد - خان عالم را بخلعت و خنجر
 مرصع باپهل کتاره و منصب شش هزار ذات و پنج هزار سوار و
 علم و نقاره و اسب از طوبله خاصه با زین طلا و فیل از حلقه خاصه
 با ماده فیل سر بلند گردانیدند - و قاسم خان جوینی را بخلعت و
 خنجر مرصع باپهل کتاره بر نواخته - و از سواران منصب او دوهزار
 سوار دو اسبه سه اسبه مقرر نموده بمنصب پنج هزار ذات و پنج هزار
 سوار دو اسبه سه اسبه و بعلم و نقاره و اسب از طوبله خاصه با یرق طلا
 و فیل از حلقه خاصه سرمراس ساختند - و لشکر خان بخلعت و خنجر
 مرصع با پهل کتاره و صوبه داری کابل از تغیر خواجه ابو الحسن
 که ظفرخان پسرش نیابت به نظم آن می پرداخت و باضامه دوهزاری
 ذات و دو هزار سوار بمنصب پنج هزار چار هزار سوار و بعلم و
 نقاره و اسب از طوبله خاصه با زین مطلا و فیل - و راجه جید سنگه
 نبیره راجه مان سنگه بخلعت و جمدهر مرصع و باضامه پانصد سوار
 بمنصب چار هزار ذات و سه هزار سوار و بعلم و نقاره و سید
 دلیر خان باره بخلعت و خنجر مرصع و از اصل و اصاده بمنصب
 چار هزار ذات و دو هزار و پانصد سوار و بعلم و نقاره و فیل -
 و راد سوز بهوری بخلعت و جمدهر مرصع و باضامه هزار ذات
 و پانصد سوار بمنصب چار هزار ذات و دو هزار و پانصد سوار
 و بعلم و نقاره و اسب و فیل و راجه بهارته بندیده بخلعت و جمدهر
 مرصع و باضامه پانصد سوار پانصد سوار بمنصب سه هزار ذات

و پانصد سوار ز علم و اسب - و میرزا خان ولد شاه نواز خان من
 عدد ابرحیم خان امان خلعت و خنجر مرصع و منصف سه هزار و دو
 هزار سوار و علم و نقاره و بیل - و مصطفی بیگ خلعت و خنجر
 مرصع و ناصافه هزار و ششصد سوار منصف مسطور و خطاط
 برکمان خانی و علم و اسب نازس بقرة - و ایرای (۶) خلعت و حقه هر
 مرصع و منصف سه هزار و ذات و هزار و پانصد سوار - و دادو خان
 لرایی خلعت و خنجر مرصع و ناصافه پانصد و سه صد سوار
 حصص مذکور - و هر یک از سید بهو و علیقلی دزمن و بهار سنگه
 بدله خلعت و خنجر و حقه هر مرصع و منصف دو هزار و داب
 و هزار دو بیست سوار - و سید بهو خطاط دندار خانی و علم و
 سپ - و علیقلی ده علم - و نورالدین ملی خلعت و منصف دو هزار و
 ذات و هفتصد سوار - و سید یاقوب بخاری خلعت و ناصافه پانصد و
 سه صد سوار بمقصد هزار و پانصد ذات و هزار سوار - و حکمال
 راند کش سنگه راتهور خلعت و منصف هزار و پانصد ذات و
 هفتصد سوار - و سید عالم ناره خلعت و ار اصل و اصافه منصف
 هزار و پانصد ذات و ششصد سوار - و راحه دوارکا داس کچھوایده
 خلعت و منصف هزار و ذات و هشتصد سوار - و هردیرام کچھوایده
 خلعت و منصف هزار و ذات و ششصد و پنجاه سوار - و راحه دیوراس
 خلعت و منصف هزار و ذات و ششصد سوار - و سراز خان پسر
 شکر خان خلعت و ار اصل و اصافه منصف هزار و ذات و پانصد
 سوار عمر افتخار اندو حقد - و برهان شد که تیول سائق ایمن لخال
 باشد - و نسیمی که تعزیری منصف سر امرایی یافته اند طلب

افزاده تن گردد - چون نکارش اسمی کمتر از هزاری درین فهرست
 ال بطول می نیاید حسب الحکم الاسوف بر ذکر جماعه مذکوره
 از افتاد - و از درین روز فیض اندوز تا هزار منصبدار از موج
 ز جود پادشاه در پادشاه کن بخشش باندازه استعداد و استحقاق
 در گشتند *

اسامی بخت بندارانی که در ایام خجسته فرجام
 پادشاهزادگی دولت بندگی اندوخته بعد از
 جلوس ابد مانوس بپایه اعتبار رسیده اند *

چون جمعی از بندگان فرخ روزگار از ایام نیک انجام پادشاهزادگی
 تا اوقات قدیمی حمات فرمان روائی در ملازمت گرامی ترتیب
 یافته بحسن خدمت و دوام حضور در دل فیض منزل کیهان
 خدیو جایی کرده اند - و از اخلاص وافی که بهترین مفاخر بنی آدم
 است - و بهترین مکارم عالم - و وفای صافی که سرآمد شمایل بهبه
 است - و سرمدت خصایل رضیه - در سفر و حضر خدمت گذاری
 قبله دین و دنیا نموده اسباب رفعت و جاه - و مواد مکنت و دستگاه -
 آماده گردانیده اند - و بنوازشهای پادشاهی کامیاب صورت و معنی
 گشته بحکم خاغان بنده پرور - جهانبان احسان کسیر - محمد نکر
 شاهنشاهی و منافب گذار ظل آلهی - اسمای این بختیاران درین
 گرامی نامه مثبت میگرداند - تابانتشار ذکر جمیل - و انتشارصیت
 نبیل - عمر ثانی بل زندگانی جاودانی بیندوزند - یادگار خجسته
 و تذکار فرخنده سرماییه اعتبار اسلاف و پیرایه افتخار اخلاف این
 فدویان عقیدت کیش گردد - وزیرخان که بمنصب وزارت سرفرازی

داشت سید مظفر خان نازده اسد خان که خدمت لشکرگرمی
سر بلند دود نکرس مراتب خدمتگاری و هواداری و حامیاری و
فرمان برداری اندان را دفتری جداگانه ناپد - معتقد خان دلاور خان -
بهادر خان - سردار خان - راجه دتلهاس کور - مدررا مظفر کرمانی -
راجه مغروپ - فلنج خان - خواجه واهم - سید اتانی - رضا بهادر مصاطف
خدمت پرستخان - یوسف محمد خان تاشکندی - خان غارخان
احلاص خان - خواجه جهان خوانی - اعدمان خان خواجه نکه
تارخان - زبردست خان - موتخان شریه خان - اهتمام خان - ترکداز
خان - رشید خان خواجه سرا - سند احمد - مدرخان - یگدل
خان خواجه سرا •

(۱) اکنون تقریباً دوازده این گروه تحت دندار اسامی جمعی
که میباشند تربیت حاکمان تحت روزگار بدرجه دولت رسیده
بدش از خلوص عالم آرا از مرطوب و احلاص در سرد
و پیکار خان در باخته بیگنامی اند اند حقه اند بر می نگارد •

راجه بهدم پسر زبا امر سکه که شمول عواطف شاهنشاهی فطانت
مهازادگی سرانراز گشته بود و از امور حمایت و سالب در حدنگ
صف تلاشهای گردانده در روی کار آورده مردانه رحمها برداشته در راه
حدایگان قدر دان خان را بذار نموده و راجه نکرمحیط که از
عمدهای این دولت بود و نامش سندر داس و نه ادای مراسم

فدویت و تقدیم خدمات پسندیده و تودعات نمایان بخدمت بخطاب
 رای رایان فرق انتظار برارخته بود و پس ازان پیایه والی راجگی
 رسیده بدین خطاب مامور گشته و در عرصه پیکار برسیدن زخم
 تفتگ بر پیدشانی خود را ندا ساخته و راجه گوپال داس گور که از
 پدهای معتبر جانشین درگاه مملی بود و با بلرام پسر جانشین
 خود در تله هنگام یورش که بر قلعه آن شده بود نقد جان در راه
 دلی نعمت خویش در باخته و بیرم بیگ ترکمان که بخدمت
 بخشیدگری لشکر اقبال بلند پایکی داشت و با حسن بیگ پسر
 خود بر ساحل دریای گنگ و چون که بهم پیوسته میروند در میدان
 دغا بمردانگی جانفشانی نموده و محمد تقی سمسار مخاطب
 بشاه قلیخان که از نیز جان نثار گشته و شیر خواجه که از یکه جرانان
 معرکه هلیجا بود و در جنگی که مهاراجه بکار آمده از فزونی قهرور
 پای استقامت فشرده سرمایه همتی بذل نموده و عابد خان پسر
 خواجه نظام الدین احمد که به بخشی گری حضرت عرش آشنایی
 انار الله برهانه مباحی بود و از پیش از وزیر خان بخدمت
 دیوانی سرافرازی داشت و در راج محل که الحال به اکبر نگر
 اشتباه دارد روز یورش گوهر زندگانی ایثار نموده و علیخان تربین
 که از بندهای روشناس شده جهانبانی بود و در ولایت تنیه روزی
 که راجه گوپال داس بکار آمده جرعه شهادت در کشیده شاه بیگخان
 که در روز یورش قلعه برهانپور بدلیری جان سپرده و خانقلی بهادر
 برادر کلان قلیچ خان که در تلنگانه بزخم تفتگ شهید شده هنگام
 نبرد پسر افضلخان که بوارونی طالع از رکب معادت جدا شده روانه

نجا پور گشته بود و به کيفر اين کردار بکوهيده از تيردقتل رسيد
و محمد خان مهمند که روز فتح بنکاله و کشته شدن ابراهيم خان
صوه دار آغا و رحيم خان کاکر با پسر خود الهداد در روز سپري
شدن عابد خان و جمال خان و رستمخان برکی که در جنگ
نواحي کلنگره که با مرزبان آغا بروی کار آمده و حسن بيگ
بدخشی و شير بقا و سيد عبد السلام داره که اينان ميررودي که
ماند حل بدرجه شهادت مرزنی گشته و صالح بيگ موجودار برگه
پيلاد از مضامین گجرات حوهرز قدگانی صوب نموده *

نگارش گروهی از نویدان والا اعتبار که در درمیان روایی
حضرت جغتو مکاني ابار الله برهانه نظم موصحات
می پرداختند - و بعد از جلوس سعادت مانوس برخی
ندستور صادق منصوب ماندند و لحتی معرول گشتند
اسامی جماعت منصوب

يمين الدولة صاحب صوبه لاهور و ملتان که نظم مهمات ملتان
به نيابت او امير خان ولد قاسم خان بمکی می نمود - خانکهاں
لودی نظم دکن و برار و خاندیس - اعتقاد خان صوه دار کشمير -
بافر خلی نظم ثانی صوه دار اوديسه *

اسامی کرده معرول

میزراستم صوبه دارمی بهار ازو تعير شد - و سحابی او حان عالم
معین گشت - خواجہ ابو الحسن ناظم کمال و ظفر خان پسر
بنیادست او در انجا می بود - لشکر خان حکومت آن سرفرازی بام
قاسم خان جوينی صوه دار دارالحملة اگره بود - از تعير مدائيجان

بنظم بنگاله سر بلند شد - سیف خان در اثناء توجه موکب اقبال از دکن بصوب دارالخلافه هذکام وصول رایات جهان پیما بحوالی احمد آباد از صوبه داری احمد آباد معزول گردید - و بجای او شیر خان برنواخته آمد - مظفر خان حاکم مالوه از تغییر او خان زمان ولد مهابت خان را تعیین فرمودند - جهانگیر قلی خان ولد خان اعظم از صوبه داری الیه آباد معزول شد - و بجای او جانشینار خان منصوب گشت - مختار خان ناظم دهلی از تغیر او یقلیح خان مفرض شد •
گذارش آغاز تاریخ جلوس ابد پیوند حضرت صاحب

قران ثانی - و ترتیب ادوار و سنین جاودانی *

از آنجا که ربط معاملات دینیه و مهمات دنیویه و ضبط اذامر سبحانی و احکام سلطانی بی آنکه جزوی از اجزای زمان را که مورد ساحت عظیم مشهوره مانند تجدید ملتی یا حدوث دولتی شده باشد مبداء وقایع و مفتوح حوادث که انقلاب زمانه مقتضی آنست و گردش چرخ متقاضی آن - گرداند صورت نه پذیرد - چه تبذیر زمان ورود احکام و تعیین نامح و منسوخ و ضبط انساب و موالید و حفظ و نیات و اعمار بی تشخیص آغاز متعسر بل متعذر است - و صکوک و رسایل بدرون تاریخ اعتبار نگیرد - ناگزیر جمیع اسم سالفه و اقوام سابقه برای تعیین وقایع و تبذیر حوادث مبداء قرار داده مدار معاملات دینی و دنیوی بران مهاده اند - و آنرا بزبان تازی تاریخ گویند - نخست هبوط آدم را تاریخ گرفتند - بعد ازان بعثت نوح - پس ازان طوفان - سپس آن بعثت ابراهیم - ازان پس مبعث یوسف - ازان سپس بعثت موسی - پستر مبعث سلیمان -

و - آخر ازان معذب عیسی - و میان عیسی و حاتم امینوس که انام
 حاکم و مدینه بود مردان احمدعلی تا مرک کعب بن لوی و نام
 کعبه - بعد ازان عام الهل تاریخ کردند و در ماریا حلوس هر
 تاحداری تاریخ اعتبار می نموده اند - و در مدامی همدارستان
 پیر همین طریقه جاری بود و چون مروج حورشید ملک مصطفوی
 عالم را در گروم - و مصانفج ملل حالیه فرو مرد - تاریخ هجری
 وضع شد - واضح آمد که واضح آن مازوق اعظم است - چون از
 بعض عمال مکانیک بی ملط تورنج مرسید - و باهمال آن معاملات
 چنانچه باید تدقیق می پذیرست - امیرالموسدین از هر مران موند
 مرس پرسید که محسوس چیزی را که نا حفظ اوقات کنند چه
 می نامند - گفت ماه روز انرا معرب ساخته مروج گفتند و ازان
 تاریخ اشتقاق یافت - و ازان رد که دوروز عالم امروز باعتدال هوا و
 استواء لیل و بهار - و ریخت دایح و راع نامسم هوا که واثمار - و زیست
 کوه و صحرا بانواع ریاحین و اشجار - و ارایش زمین و زمان فحسارت
 و نصارت بسمت تجمیع آمده امتیاز داشت - در اندر نامه و
 چهارگیر نامه سر آغاز زمین از موزدین نشاط آئین نمودند - درین
 را که زمین دولت خافان روزگار - حلیمان چهاردار روی لشکر
 اسلام - پشت سپاه ایمان - که در انداء خوانی - دل اعار عقل
 هنر وانی - انوار میروزی و آیات مرمغانگذاری از چهره مشتری
 سیمای این مستند کموت پادشاهی هویدا بود - و آثار دین میروزی
 و امارات دیداری از حبه مهر آسمانی این مستحق خلافت الهی
 پیدا - چهار پزمرده ترمیم حادوانی گروم - و زمانه پیر طراوت

جوانی - و هرچه از آثار پسندیده بالقوه بود بطراز فعل مطرز شد -
 و آنچه از اطوار گزیده بالفعل بود بجلیه کمال متحلی گشت -
 از آنجا که همگی همت پادشاهانه و عزیمت ملکانه خدیو پشته
 کشور - خداوند بحر و بر - مصروف رواج دین حق آئین محمدی
 و رونق طریقه انیقه احمدی است - علیه من الصلوات اکرمها -
 و من التحیات افضلها - و باعلو منزلت و جاه - و فزونی مکنت و
 دستگاه - از خزاین بی پایان - و عساکر بیکران - و کثرت اسباب تنعم
 و تن آسای - و مرط مواد مستلذات جسمانی - لحظه از رعایت
 اوامر و نواهی ملت غراء مصطفوی بغفلت نگرانند - و لکن از
 حمایت احکام شریعت بیضای نبوی فراموشی نگزینند - بر خاطر
 صواب ناظر پرتو افکنند که سی و دو سال شمسی و شش روز و هشت
 ساعت نجومی و ثلثی سی و سه سال هلالی است - و پیداست که
 مدت ترویج سی و سه سال دین مبین راسی و دو سال نکشتن
 خردمند سعادت و در دین پرتو نپذیرد - بنابراین مفتوح سوانح
 و مبداء وقایع جلوس مقدس قرار داده مدار حفظ اوقات احکام -
 و ضبط حوادث ایام - بر سنین و شهور قمری که مبناء تاریخ هجری
 است نهادند - و ازین جهت که عدد فرمان روایان این دودمان
 کرامت نشان بوجود همه سوداین برگزیده الهی بشمار میمخت انارده
 رسیده است - حکم معلی شرف نفاق یافت که هر ده سال را ازین
 عهد سعادت مهد یک دور اعتبار کنند - و درین نگارین نامه سنین
 را باین طریق سال اول از دور اول و سال نخستین از دور دوم و
 برین قیاس می نوشته باشند - و اگرچه اورنگ جهانستایی هشتم

ماه جمادی الثانیة جلوس والا دلد پایگی یامده بود اما چون
ابتداء سال از سرآغاز ماه اولی - از پیشگاه دانش مرصا شد که
مداء سال مرحدده جلوس عرف جمادی الثانیة اعتبار کدد - و قدین
مضمون مغاشیر قصا تاذیر بصوحتاب ممالک مسروسه صادر شد *

قا ملک طول دهر پیماید * بدراع سیدین و شعرشهور
سیدین و شهرز دورس باد * طول ایام و امتداد دهور

حلیه مقدس ذاب اندس بادشاه دین

پناه - و ششص اکمل خاقان حق آگاه *

دادار قدیر - و آمریدگار خدیو - ترکیب عریب انسانی را در
اشتباک عروق و ارتباط عضلات و اتصال عظام که بدایع
صنایع آن را بارک بیدان علم تشریح تفصیل داده آثار
شگرف کاری قدرت الهی بروی روز انداخته اند تا دیگر حانداران
اباز ماحمت - و باعتبار اعضاء و انتصاب قاصت و خیلان جلوس و
خطوط دعت و پاکه دقیقه شلاح علم دیامه از کیهیت آن شمایل
بهیه و حاصل رسیده و اسرار عربده و آثار عجیده احتیاط نموده
حیوت امرای موشگان دقایق صنعت فیچون گشته اند استیاداد -
و چنانچه در مراتب جاه و منازل دستگاه بدگل را متعارف آوریده
در دلایل بمرتعات نهاده - قیامه پادشاهان را بادشاه قیامه گردانید
مصدق این مقال صدق مآل احوال مستقیمه این خدیو خداشناس
است - و اعمال کریمه این خداوند دین احساس - و از آنجا که
تفصیل امارات دولت بلند - و قطوئل ایات سلطنت حق پسند را
که ماهران این علم شگرف از پیکر انور آن صورت مردمی و معنی

آدمی فرا گرفته اند دستری جدا گانه باید - ناگزیر نبندی مطابق
استنباط دانایان هندوستان بهشت نشان که در فن قیانه بیش از
دیگر دانشوران غور نموده کتابهای مبسوط فراهم دارند - برسم اجمال
و اختصار نگارش نموده بر کوکبی از چرخ دوار و برگی از گلزار اکتفا
می نماید - و کز آن فائز آن بدی را دیده حق بین و لذتک شایه راه
انصاف گزینی را پای صدق پیما سرانجام می دهد *

قامت والا استقامت که الف ابجد آفرینش است و سرو جویبار
بیدش بحکم خیر الامور اوسطها متوسط است - و آن بردانائی بلند
و ذکا بی مانند دلیل - سر دانش پرور که در فرو شکوه همه رندان
و در خردی و بزرگی میانه است - و ازان بر هوشیار مغزی و بیدار
دلی و دانائی تام و عدالت عام پی برند - رنگ گرامی اسمر
است و آن بکمال خرد و فزونی فطانت و درام هوشمندی و کثرت
دانشوری راهبر - و همرنگی سید کونین و اشرف ثقلین بر حصول
سعادت دارین دلیلی دیگر *

انا املح چو حدیث تو در افواه انداخت

قصه یوسف مصری همه در چاه انداخت

لوحه پیشانی نورانی که لوح محفوظ شمایل سلطانی است -
و تقویم قویم خصایل جهانبنایی - در کبر و صغر معتدل است -
و آن دال است بر اعتدال انبساط و انقباض در اختلاط خلایق - و
انچه از خصایص جهانداري و نذایج فرمان گذاری که سواد خوانان
خطوط پیشانی ازان صحیفه محاسن نیستند میامن فرا گرفته اند
به نگارش انجام نپذیرد - برپسار آن صفحه دولت نیزه منبت

مو مشکین خالیدست ز لب امرا همایا عذریس نقطه است که از
 علم صانع بیچون در صفحهٔ مجد افتاده - یا نقطهٔ انتخاب است که
 دست ناظم کامل بر شاه بیت قصیده آمیزش نهاده - و امارات
 حسنتگی و آیات مرحددگی که در بینهٔ سحر علم قیامه ایران
 استخراج نموده اند از بسیاری گذارش بدیدریست - طاق انور که در
 زبانی طاق است - و در مردانگی حق - و راحی و کشادگی آن
 دلیل دل گشاده و خاطر آزاده است - و امارت اعتناج ادوات دولت
 و انحلال عقده‌های سلطنت - چشم دور رس که در کون در چشمش
 در بنیاد در تکیه و راحی اعتدال دارد - و در سیداهی و پیغمبری
 کمال - و اعتدال آن دلیل است بر عزارت علم و پاکتی طمب -
 انسان الهی آن چشم مردم و چشمهٔ مردمی که چون قلعهٔ صلوات
 کعبهٔ صلاب همایان است مایلند عین السجده در پردهٔ طلسمات
 حاوند زندگی بخش عالمیان است - و آن دلیل است بر مزوری
 وقار و مرارمی عقل - بر پشت چشم راس مشکین خالی است
 در کمال زبانی - اسرار لوک و آثار سعادت آن نریان حامه و حامه
 زبان گذارش و بکارش بدیدریست - حساد این دولت حدادان را • بظم •
 بیدی ادر کمال انوری شاه • تیر دل دور ماوان بیدی است
 و استوای آن که الف از دعوی راستی مرد آن خط نه بیدی کشیده
 دلیل اسد است آثار و استقامت اطوار است - و مایل چشم چپ
 پیوست بیدی آج که آنرا ده هندوستانی زبان مسه گویند واقع
 شده - و آن امارت دولت مستندیم و سلطنت مستقیم است - گوش
 حق بیوت که در بچهٔ صحران اسرار الهی است - و شاه راه بشایر

نامتناهی متوسط است - و ازان حدت فهم و شدت حافظه استنباط نمایند - روی امور که خورشید ازان انوار عالم افروزی فرا گیرد - و مشتری آثار سعادت اندوژی - در کمال اعتدال است - و آن برانعال پسندیده و احوال گزیده دایل - دهان جواهر افشان که مکن لالی اسرار الهی است - و کله یواقتت حقایق نامتناهی - از روی اعتدال در تنگی و فراخی امارت مردانگی است - و آیت فرزانی - لبهای مبارک که از رشک تبسم دلربایش دل غنچه خونین است - و از حسرت تکلم جانفزایش آب حیات ظلمت نشین - در ستبری و باریکی میانه است - و ازان لطافت فطرت و نظافت طبیعت استنباط کنند - امان لالی مان در خردی و کلانی کمال اعتدال دارد - و باهم نهایت انتظام - و اتصال آن امارت راست گوئی است - آواز مقدس در اثناء شفقت و مهر روح گستر و روح پرور است - و در هنگام سطوت و قهر دل گداز جان شکر - بیشتر بفارسی در کمال فصاحت و بلاغت تکلم میفرمایند - و به بعضی هندوستانی زبانان که فارسی ندانند بهندوستانی - و چون نواب جنت مآب خدیجه الزماني رقیه سلطان بیگم بنت هندال میرزا بن حضرت فردوس مکانی که در عهد صبی به پرورش آن نور پرور الهی می پرداختند چنانچه نکاشته اند ترکی زبان بودند - و بالخدمت مشکوی دولت بترکی حرف میزدند - از بسیاری استماع اکثر الفاظ این زبان می فهمند - لیک از قلت ممارست بآن کمتر سخن میکنند - چه در خرد سالی طبع اقدس را باین زبان رغبت نبود - و نواب خدیجه الزماني از کمال زانیت و عطونیت کام و ناکام بریاد گرفتن آن نمی

داشتند - زوری حضرت حجت مکانی از زوری عنایت و مهرنایی
 زبان طیبت و مودت که اگر شخصی از من پرسد که از صفات
 پسندیده چیست که ما را حرم بدارد بخواهم گفت که زبان ترکی -
 حدیو افعال در پاسخ والد واحد از زوری کمال ادب بعرض رسانیدند
 که انشاء الله تعالی توحه حضرت این صفت ندر حاصل شود - همانا
 این پادشاه صورت و معنی که نهار کمال آسمان بی عیب است -
 دانسته نازاله این منقص بدرداخته - تا چشم زخم را بپلندی
 باشد و دنده ماتوان بین را ندی - محاسن و شارب آن مجموعه
 معالی و محاسن سیاه رنگ است - و در تدلی و اندوخی و درشتی
 و برمی متوسط - و از آن کمال گیاست و مراحم اعتدال کند - بر
 و می سده سده بدو صورت را قصر میکنند - و محاسن را یک قصه
 میکند - گردن حخته در بهات صفا و اعتدال است - و آن
 دلیل است بر بدالت بعض و بسالت ذات و اصالت تدبیر و اصالت
 صیر - سینه ما میکند که گنجینه امرار الهی است در مراح و تدلی
 میراده است - دستهای مرحدنه که در بستن و کشیدن ابواب دولت
 نمودارید الهی است - و در گرفتن و دادن اسباب ثروة یادگار قدرت
 نامتناهی - در کوتاهی و درازی نهایت اعتدال دارد - و آن دال
 است بر لطیف و قهر و داد و ستد بموقع - کف دست که بحر
 محیط کعبی است از آن نار بخشش در کشادگی و برمی
 متوسط است - و آن دلیل دور بینی و مهرگرایی است - اصابع
 منص مراتب پنجگانه که هر یک حدولی است از دردی و رحم
 الهی - که رماض افعال و اماسی چاررکن عالم را شاداب دارد - دل

دریای نوالست که بمحیط کف پیوسته حیاض شش جهت عالم را سیراب - در درازی و کوتاهی و نرمی و درشتی و سبزی و تنگی در نهایت متوسط است - و ازان فرمان روائی و جهان کشائی استنباط کنند - از اتفاقات حسنه بر هر یکی از مسببه و وسطی و بعصر و خنصر دست راست مبارک خال خچسته فال واقع شده - و این چار نمودار شگرف آثار دلیل است بر کشایش جهات چهار گانه عالم - بر کف هر دودست جود پیوسته که در بزم و رزم ید بیضا است خطی واقع است - که سچل درام زندگی و توقیع خلود پایدگی است - پای فلک سا در کمال اعتدال است - و خطوط آن که امارات اقبال رز افزون است - و سطور آیات دولت همایون - حیرت افزائی دیده و ران قیافه شناس است - بر کف پای مشکین خالی است میمنت اشتمال دلیل بر جهان کشائی و فرمان روائی *

پیش از جلوس اقبال مانوس بپند مال در حوالی خطه دلکشای اجمبر در اثناء اشتغال بعشرت نخچیر از دور صومعه بفطر خورشید اثر درآمد - چون افتاب بنصف النهار رسیده بود - و حرارت بر هوا مستوای گردیده - عنان توجه منعطف ساخته ان زاویه را بقیض نزول زیفت بخشیدند - زاویه نشین دولت ملازمت دریافت چون در فن قیافه مهارت داشت التماس مشاهده اساریر داپذیر دست حق پرست و خطوط پای سریر آرا که امارات دولت کونین است و اشارات میمنت نشاتین نمود - از انجا که درین درگاه آسمان جاه هیچ نیازمندی را برد ملتسم دل شکسته نگردانند - این امنیت که اقصای مطالب سعادت مندان است - و اسمای متأرب دولت

ملکدان در معرض قبول امداد - و بعد از اتمام نظر در عرض معتمد
رسامند که خطوط دست دولت بدوست که حداقل دربار خود
اسب - و بطور لوحه بدهد - ازان | گهی معده که خلعت رنگینی
گرامی بطراز طول مطرز است - و کتاف عمر سامی بشتر از درازی
مشرر - و حال مدد مت اشتمال پای چپ معلی که حال و حسار
دولت اسب - و بقطعه صیغه سلطنت - ازان مدنی است که
وسعت آناد هندوستان که چار دانگ جهان اسب - و سواد اعظم
گدها ارثا و استعداد بی مدارعی ناس شخص اندس نار گرد
و حاکم ممالک و اقالیم موافقه و استحقاق بی مشارک ناس بعض
معتمد - و سلاطین عالی جاه و حواری والا دستگاه استقامت و مدد ملک
رتبه که صلح حدادان تحک و دهم است - و مامس در مامدگان
هفت اقلیم - در مامته گرامت دارن و سلامت نشانن بیحد و رود -
و صواب وصال گذاری و روابط ملک داری و سون تاره و مطم بی اندازه
یابد - و چون خلافت اند قرون و سلطنت بلند آژنس نهی که
آن پمعه گرس گذاری نموده بود دروزار ظهور فر آمد - امید عظم
اسب که پادشاه داد گرو جهان پناه خود گستر بر تحت دولت
و کامروایی و متکاه سلطنت و جهان داری تا

• ع •

ملک را دور گیتی را در یک اسب

مرمان زوایی دس و دینی - و جهان کشای صورت و معنی داشت •
گذاری لحتی از عادات شومعه و عادات مدیه

اسد کارسار - و دادار جهان پرداز - نوع تدبیر انسان را ندل دانا و ریا
گودا از سایر حاداران امتیاز بخشید - تا ندل هستی آمرمده شداخته

بفکر مقاصد جليلة دينيه و تدبير مطالب ذيليه كه ناگزير زندگي
 و نا گذران پايندگي است نمايند - و بزبان شكر منج جسيغه ايزدي و
 و سپاس نعم عظيمه مردمی گزارده از مطالب ديگر آنچه خواهد
 بيازان و يادوران برساند - اگرچه رواتب عبادات از جمیع امراء افساني
 در جناب احدیت مطلوب است - اما از باظمان کثرت كه بفزونی
 آلا و فراوانی نعم از ساير جهانيان اختصاص يافته اند مطلوب تر -
 و تا ذات قدسي سمات سلطان روزگار بحلیه طهارت و صلاح آراسته
 نباشد - رقبه ديگران بريقه قبول اوامر و نواهي الهي در نيابد - و دل
 زمانيان به پيروي شرايع نبوي نگرايد - و از ينجيهت منة سنيۀ آلهي
 بران جاري است كه هرگاه كار دين رو به اندراس نهد - و شعار اسلام
 رخ به انطماس بتائيد ايزدي يکی از بندگان سعادت اندوز بروي
 كار آيد - تا به ابباری مسماعی جميله گرد فتور از سلامت اسلام فرو
 نشازد - و بدمتيازی دين پروري و ديانت وری اساس شريعت را
 مشيد گردانند - و چون معابد اسلام رو به انهدام نهاده بود - و مباني
 شريعت رخ به انهدام - ايزد كار ساز اين بادشاه اسلام نواز كفر گدار
 را اورنگ آري اقبال گردانيد - بزيان اسلام را چنان محكم و مرموض
 ساخت كه تا روز نشور كرد فتور بر دامن دوام نه نشيند - و بدست -
 حوادث روزگار غدار ارکان رفيعۀ آن تزلزل نپذيرد - هر چند تفصيل
 شرايف عبادات اين سلطان پرهيزگار و كرامت عبادات اين خاقان دين
 دار بيش از اين است كه خامۀ بريده زبان از عهدۀ نگارش آن بر آيد
 يا در تنگناي صفحات نامه در آيد - اما برخي ازان بر رسم اختصار
 نكاشته خداوندان بصرا به بصيرت رهنمون ميگردند - و نابيدايان را

هرگز بیدائی سراجام میدهد - اوقات شدا روزی آن و دونه اسمحسب
 طهارت بوصو میگردد - و در عمل واحدی لحنه درنگ روا ندارند
 و در ادای ملوه و صیام مکتوبه نهجی که در کتب معتبره حدوده
 رافع شده بهایب اهتمام نگار می دارند - و در لدالی متذکره و داده در
 نصف لطافت و ادعیه و بیار مندی درگاه حمد و امانه حدرات
 و مبرات نسادات و مشایخ و صلا و علما و مصای حاحاب مستاحل
 میگردانند - و در جمع اوقات و حالات آنعدله را حنان و مدور حق
 شناس روی بیار درگاه بی بنار حقیقی و کار مار تحقیقی دارند
 و در برهات نمرته احتیاط میفرمایند که اگر در صفت طهارت
 پیوست بمموص دیگری حتی حواهر شب امروز که در دعایس
 دیا لطافت و شرامت صرف المذل امت برسد معشوند - و مثل
 خاطر قدسی مآثر معطرات روح پرور روح گسترده به ابدار نگارن
 حاصه مشک در عنود بر امت - و از اشتقاق و واضح حال پرور در
 بهشت آیین که همیشه به انواع عطر و اسام نکور معطر و منکر
 امت روحانیان تقدس بهاد تحرد نژاد برای قوت دحدرها بر
 میدارند - و لداس لطافت آسان آن ملکی ملکات چنان عطر امود
 امت که اگر احیاناً در شارع اتعاق عدور اعدن گوئی کاروان خطا و
 و چن در احیا نار کشاده - یا نامهای چپ و تاتار در رهگذار
 افتاده - عطر چهالگیری که عذرات امت از خلاصه گلاب در رسا
 آنحضرت احترام یافته - و لدی صفا به این نام موموم شده همگی
 عطرات را از اعتبار و مقدار انداخته است - و جمیع دوهایی حوتس
 را کاند بارار ساخته و در حرم بخشی و عذر پندیری آن قدله ارباب

بخشش و بخشایش که گذارش آنرا دفتری جداگانه باید باین
بیت اکتفا می نماید

• شعر •

تایب اندر خواب نام توبه نتواند شنید

گر نه بیند عشقبازهای عقوش برگناه

و آنچه در اغماض عین از تقصیرات جمعی که در اوقات سعادت
سمات پادشاه زادگی خصوصاً ایام نیک انجام اقامت دکن
در رکاب ظفر نصاب بودند - بروی کار آمده - اگر بتفصیل آن
پردازد جز آنکه حمل بر اغراق مدح طرازان رود صورتی دیگر
ندارد - ناگزیر بنگارش مجملی سعادت‌مندان پند پذیر را در عفو
اندوژی و کرم آموزی دستور العمل تازه میگذارد - جماعه کثیره
از نوکران حضرت جنت مکانی به تربیت آن خسته نواز
شکسته پرور به ارتقای مدارج علیه و اعتلای معارج سزیه کامیاب
صورت و معنی گردیدند - و طایفه غزیره از ملازمان آن چشمه سار
فتوت و مردمی بنوازشهای ملکانه از حسیض خمول به اوج رفعت
و بلند نامی برآمده از اعدان دولت گشتند - چون هنگام آن شد که
حقیقت وفای این گروه بسبب فطرت دون همت که از اخلاص
خالص فدویانه چون گویم که از خرد مصالحت آمیز بازرگانه نیز
نصیحه نداشتند بمحک تجربه رسید - چشم کوتاه بین را از گوناگون
حقوق نوازش و تربیت پوشیدند - و خاک بی‌نوائی برفرق روزگار
نکوهیده بلخته جدائی گزیدند و آبروی خود را وهم پیشگان را بر زمین
شومساری و بی اعتباری ریخته - از دولت هم‌رهی محروم گردیدند
و چون اورنگ جهان‌بانی بجلوس سعادت مانوس سدره العقیهای

آمال و آمایه گردید - چنان حرائم دور آرزوهایش را ندیدل اعماص
 پادشاهانه پوشیده باز بهمان مداخله عالیه سرزدند گردانیدند تا
 ححالت و اعمال نگشند چندان تعصیرات و بیله را در حلا و صلا یاد
 نمرمودند - از آنجا که همگی بنب حق طوبت مصروف السب که
 حمنع سیامات بروفق شریعت عرا داخل رسد و تمامی احکام در
 طلق دین مقبل نامنا - در مملکتی باین مسحت که سه طرف آن
 دریای شور پیوسته است بمومندی براه مطاولت و مصاولت باقواسی
 بشتاند - و در ولایتی باین وسعت که هر صوبه از آن ملک مرسان وراثی
 والا شکوهی نوده هر یک مظلومی دعت طالعی در نداد - و اگر یکی
 بقتل شخصی یا بزدن عصوی بی وجه شرعی پردازد در پشگاه
 حاتم و عدالت خرای آن ارمون شریعت تقدیم رحد و اگر احیاناً
 در یکی از موفحات شخصی مستحق عقوبت شود باطم آنجا
 بی آنکه تعرض ایستادن بانه هر بر حلافت رساند در سناست اتمام
 نماید - و در اخرای امور سناستی از کل دولت را از احاد الناس
 باز ندانند - اگر اتعانا سفایحی حلاطس روم و قریاتش و اوربک و بی
 ناکی اندان در سیاستهای گوناگون مذکور مجلس بهشت آئین
 مدشود خاطر مهر خاطر چنان متاثر میگردد که آثار کدورت و آشتیگی
 در پیشانی نورانی ظهور می یابد - بر زبان الهام ندان مکرراً گذشته
 که ایرد نداده بوار حلاطس را حکم گذار و سایر مدعی سوع را مومنان
 در دارالان گردانیده - که همگی همت ملکانه را بر عدالت و هویت
 که بظام عالم و قوام عالمیان نه آن باز بسته است مصروف گردانند
 و سیاست را آنچنان تقدیم رساندد که دمم طالع پسر امور داس

مظلوم نگردد - و با زبردستان در کمال مرم خوئی و شگفته ررئی
ملوک نمایند - و بکنند خارین مرم و تعدی گلشن جهانرا به
پیرایند - نه آنکه تیغ کین اخته به مختصر زائی و کمتر تصیری خون
افراد انسانرا که بذیان باشان الهی است بریزند - و به اندک توفی
و کمتر گمانی با بنی نوع خود که بدایع و دایع ایزدی اند بسنیزند
هوشیاری و خبرداری از افعال نزدیکان - و تجسس و تصفح احوال
دوران بدرجۀ کمال است - تا بدو نیکوی که از ملتزمان سعادت حضور
و حکام صوابات و پیشکاران آنها سر بر زند مکالمات آن بتقدیم رسد
بذل و عطای این خاقان دریاوش کان بخشش بزبان خامه گزارش نموده
نارسانئی خویشدن بر روی روز افکند نیست - آنچه سلاطین والا دستگاه
در عمری انعام کنند - درین دولتخانه در هر جشنی بکار میروند
چنانچه در جای خود گذارش یافته و خواهد یافت • قطعه •

با فراوان سیم و زر خورشید هنگام سخا
یا بدلوی سیم بخشد یا بمیزان زر کشد
شاه را بدین با کمال راد مردی سیم و زر
نی به پیماید بکیل و بر ترازو بر کشد

حیا و آزرم بسدیست که در خطاب هیچ یکی از بندگان حرفی که
فی الجمله قدسی و راکائی داشته باشد بر زبان طهارت نشان نمیرود
و بر روی هیچکس سخنی که باعث انفعال و خجلت باشد چه جای
هتک حرمت و خرق عزت نمی فرمایند • فرد •

حیای عالم با ارست وین عجب نبود
که چشم عالمیان است و چشم جای حیاست

در نگارش طلاقت لسان و مصاحبت بیان و حسن تقریر و لطف تحسیران
مجموعه محاسن و مناسبت ده همپس بیت اکتفا مینماید • بیت •
حان باطل سرور شفته سختش • نداده نو زمانه کهنش
هرگاه ذکر مقدمه یا نعل سرگذشتی بر زبان جواهر نشان مینورود
مرازم سلامت و حرالت و مدارج نراعب و نلاعب چنان رعایت
می یابد که دشوار پسندان محسن طراز و ددعه سداس معنی پرور
قلمند نماید ابرار آرد مرگوس حقایق بیوش مدگردند • مرد •
گر نگار انگند زبان را از • ماده نشتند همه جهان را از
اگر کلمات قدسی سمات و عبارات وحی آسمانی آن منبع معاصر
و کمالات که بحصار محفل بیض منبرل اناده می فرمایند و تراهم
آیند - هرآینه سلاطین عالیمقدار و حوادثین والا اقتدار را برای
آموختن آداب سلطنت و جهانداری - و اندوختن اسباب دولت
و درمان گذاری - و وزرای صایب الزامی را در تدبیر ممالک - و تدویر
مسائل - و عموم برایا را در حسن سلوک ده اندای حسن و لطف
معشوق با اهل منزل - مابوی تازه بروی کار آید - حظ رب و حظ
آن معدن مکارم و معالی که در حظ مهوشان حطه دلربای حظ نسج
کشیده با شکستگی کمال درستی دارد • مرد •
گرچه ارتنگ مانی امت آنخط • از چه خطهای مقده گشپ سقط
دست او با فلم چو یار شود • در معالی محسن سوار شود
خط و معنی وی رطلیم و نور • هست چو زلف خور و روح خور
اکثر اوقات در مهماب ضروره پیداشاه رانهای کامکار تحت دیدار و
امرای عالیمقدار نخط نوارس دمط ورمای می بوسند - و گاهی در

توان منشوری که منشیان عطار آزار به نرئینان والا اقتدار نگاشته
 باشند - طری چند تحریر میفرمایند - اگر نیکان این عصر مسموم
 و پادشاهان این دهر مسموم بوجود همه سود این سلطان حق گذار
 دار بفازند جای آن است - و در تمامی اوقات زندگی بسپاس
 این نعمت والا پردازند سزای آن - چه با آنکه بهمگی مهمات دولت
 و معاملات مملکت بنفس اقدس که نمودار نفوس قدسیه است
 می پردازند - لمحه از فرمان برداری جهان آمردن و خبرداری عجزه
 و مساکین غافل نیستند - پیشینیان وجود حق آمدن چنین پادشاه
 دادگر مهر آئین ، و خاقان کرم گستر حق گزین را بدعاهای نیم شبی
 و آرزوهای محرمی خواستند - و به آن نرسیده بهزاران حسرت و فاکاهی
 رخت ازین نموده بر بستند - چنانچه قدوس سخن طرازان افضل
 الدین الخاقانی میگوید

* رباعی *

هر یک چند از خسان جهان میر آید
 روشن جانی ز آسمان زیر آید
 خاقانی ازین جنس درین دهر مجوی
 برره منشین که کاروان دیر آید

و نیز بطرز دیگر میگذارد

* رباعی *

گویند که هر هزار سال از عالم * آید بوجود اهل دقای محرم
 آمد زین پیش ما نزاده ز عدم * آید پس ازین و ما فرو رفته بنم
 بیان قسمت اوقات قدسی سمات و قدوسی برکات
 بجاییل امور یزدانی و نبایل شیون سلطانی
 بغایت بیغایت سبحانی انسان از سایر موجودات بعقل و کردانی

میکنی گذشته محل تکلیف او امر و موافقی و مورد و پرس آهی
گرددند. و چنان مخلوقی که نمودن صایع غیر متناهی است و سره
اصرار کونی و الهی ناری و برای ناری بیاورده اند • مقبوس •
تو چه چیری چه گزیری چه کسی • نرسیدی بحدوش در چه روی
عرش کم در روزگاری تو • مرش در سوخت عمارت تو
دل مقصود کلی و مطلوب اصلی آنست که پرستش امر بکار تقدیم
رساند. و در معاملات اندامی بدست سر رشته سودت و عدالت بدست
داشته در مقام یاری و مددکاری باشد. و نا اهل مدد در داد و ستد
و کار گذاری طریقه اندیشه همس' ملوک مرعی دارد. علی الخصوص
مردمان دریاها و الا شکوه که در بیرونی بردانی و عر آسمانی از کافه
دریاها بجهت و میادت الهی امتدار یافته انتظام عالم و التمام
جهانیان با هم رحه همت والا گردانیده اند. چه ناگزیر ملاحظه نمود
مرقدت آنست که سر پنجه مظلوم از دست هیبت ظالم دور دارند. و
دلای عالمیان نکریم پروری و داد گستر میسرور. و در ترویج دین
قوم و شرفعت مستخدم نهایت اهتمام بکار داشته قبی دستار را
در ایصال مراد و توانگران را بعدایت و صرحب شان گزینند الله
الحمد. که قنای این شمایل رسیده بر قامت زنبای این پادشاه دین
پناه چهرت است. و امیر این حصایل هدیه بر مرق آسمان سای
این حاکمان ملک دستگاه درست. درخی از اوقات میمنت آیات این
دات ملکی صفات نعمات الهی و لختی مهمات پادشاهی و پاره
در احتیاجت بدن برای تربیت دماغ. و ترویج قوی. تا مهمان دادشاهی
و در واقع بدگل الهی با ماسط طبیعت و رطوبت دماغ نابصرام

رسد میگذرد. و گاهی برای اعتیاد تردد و دشواری و آگاهی از احوال ملک و افعال رعایا به نخچه در می پردازند - و در خورد و خواب که ناگزیر زندگی و پایندگیست نهایت اعتدال رعایت میفرمایند - و اصلاً بهمان فرمان رویان متغلب که غرض از پایه گرانمایه سلطنت جز اندوختن مال و منال که سرمایه دزد و دلال است امر دیگری ندارند و همگی زندگانی گرامی را بمسئله ذات جسمانی و مقتضات نفسانی که پیرایه اتم و نکال است صرف نمایند - لمحة بفعلت و بطالت بسر نمیبرد - خجسته ساعات شب و روزی چنین انقسام یافته - پیش از بامداد بدر ساعت نجومی از خواب عبادت انتساب در آمده بوضو می پردازند - در آغاز صبح صادق سنت موکده گذارده تا رسیدن هنگام مستحب صلوٰه فرض رو بقبله مرادات در کمال تششع و استکانت نشسته به اوراد و ادعیه مشغول میشوند - پس ازان فرض را بخلوص نیت و حضور قلب و تعدیل ارکان در نهایت تضرع و ابتهال ادا نموده بوظایف مقرره می پردازند

* مثنوی *

خود ندیدند بر سر گاهی * سال پیمودگان چو تو شاهی
بهترین مایه اش از سرحد وجد * سنت احمد دست و فرض احد
طاعت ایزدی بضاعت را * سنت احمدی شفاعت را
بعد از طلوع آفتاب بدر سه گهری سر مهر افسر از در بچند که آن را
بزیان اهل هندوستان جرعه درشن گویند بر می آرند - جهانیان
سعادت کورنش دریافته کامیاب مطالب صوری و معنوی میگردند
اکثر در گهری بافتضای قلت و کثرت مهمات و کمی و فزوننی
انبساط طبیعت کمتر با پیشتر هم می نشینند - و غرض از دفع این

لرز بار که حضرت عترت آشیانی ابار الله برهانه اختراع مرصوده اند
 هست که اکثر نفعها بی مزاحم و صانع در میدانی که مانند دل
 دست کریمان وسیع است پدید از جمیع کارها بدریاست طلوع امان
 سماں آرا و طالع دورشید گیتی کشا میص دور و دور میص دریابند
 م گرمگل و چور کشندگان بی مدارعی دواعی و مقاصد خود را
 معروف دارند - و متصدیان مهمات عدالت نکرده معامله را رخنه
 ر دولتخانه خاص و عام با حلاوتخانه که معسلخانه معروف گشته و
 عدو و زمان آرا بدولتخانه خاص موسوم ساخته اند چه آنچه
 دارش می یابد معروف اقدس رسانند - تا به نفس معین باز پرس
 مرصوده وصل معاملات برومق شریعت مرا نمایند - و ذیرمیان دست
 سرکش آدم گش که اوردن آنها در دولتخانه خاص و عام باعث حضرت
 ام است در همین جا از نظر اندس نگردند - و حتمک میل که خاصه
 ادشاهان هندوستانست - و درخور تماشای مورمان رویان و الاشار - بپر
 رین مکل و صلیح واقع شود - الحق بی چنان میدانی وسیع آورده چندی
 و عفریت معطر کوه پیکر پر روی کار نیاید - در زیر دست و پای
 ن در بی حذور با چار ستون در انهای گور و تعاقب حبابی
 هست خوس و پا مال گردن •

کجهان پشه را کشد مریحای • روزگار از دو بدل پهلوی های
 لریچه باستانی سلاطین هندوستان ده تربیت امیال کوه کن صف
 کن پرداخته اند - اما آنچه از خیال امرای این نوع در کمیت
 کیفیت محال دیگر است - ص کماله - بپر انواع درین دولت بلند
 رتبت بهم رسیده در هیچ زمانی شعبده بیامد - تا ندیدن چه آمد

کافی بحکم ابسطا طبیعت تا چهار پنج جفت بچنگ می اندازند و فیلان کوه آسیای بان پارا در همین سرزمین براسپ می دانند تا در پیکار بر سوار دلیر در ایذ - واسپان افواج قاهره و تابینان امرا در همین عرصه پهنادر می بینند - و ازین مقام کرامت (نظام چهارگانه) در انحصار خاص و عام که در کمال زینت و صفا است و بالای آن برای پناه آنداب و باران ایوانی از پارچه برپا میگردد و زیر آن مالینها موتش میشود و سه طرفش چوبین مستحرمی است بطول پنجاه گز و عرض پانزده مشتمل بر سه دروازه تشریف میفرمایند - و چهارنیل سعادت کورنش دریانده کامیاب مرادات میگردند - پادشاهزادهای عالیقدر بر زمین و شمال من ایستند - و هرگاه حکم میشود می نشینند - و اندر بندها پشت بمحجر درقه ایوان و برخی که به نسبت قرب امتیاز دارند در راست و چپ ان نشین معالی بادازد مرتبت سعادت پیام می اندازند - و متصدیان مهمات برابر چهارگانه در خور رتبه ایستاده معاملات ملکی و مالی به عرض اقدس میرسانند - و ملتمسات منصبداران بوسیله بخشیان عظام معروض میشود - و جمعی باضافات و خدمات سرینند میگردند - و برخی که از صوابعات و اطراف ممالک بدوگاه عرش اشتباه می آیند بسعادت ملازمت مستعد می شوند - و طایفه که بصوابعات و خدمات متعین میگردند دستوری می یابند - و بذریعه میر آتش و مشرف توابعات و بخشیان احدیان برق اندازان و احدیان از نظر کیمیا اثر میگردند - و هرگز مستحق رعایت دانند التماس مینمایند - و متصدیان معاملات سرکار خالصه شریفه از میر سامان

و دیوان دولتی مطالب کونا گون بمعرض اشرف اندس موصولند -
و هر کدام را نداده پاسخی که حیثیت امرای و وزرای عظام آنجا
و کینه قبیلهای کارگذار شود میفرماید - بواسطه مهربانی درگاه
عرائص پادشاهراهای عالمه مدار و حکم صونجات و موجداران و
دیوان و بخشی و دیگر متصدیان مهمات اسباب و پیشکشها میکنند
عرائص درازئی ملک سلطنت و عدهای درخت نفیس نفیس
مطالعه میفرماید - و حقیقت عرائص دیگر ندهان و سلفه دارد و ثغور
بمعرض میفرستد - و مدر کل ممالک محروسه از عرائص صدور حرر
آنچه قابل عرض باشد بموقع عرض میفرستد - و احوال و خواص اهل
استیفاء را از سادات و مشایخ و فضلا و صلحا محروسه میدارد
و مقاصد این جماعه را صرام مبرهن - و در حضور اندس بهر کدام
در حرر استعداد مدعی فقد عطا میشود - و متصدی حمت عرض
مکرر یادداشتهای مداخل و خارج و تعلیمی و احوال معاملات
انوار اعال و ارباب التجار سائر احکام مطاعه دار دیگر بمعرض
اشرف مبرساند و کارگذاران اصطل و بدل حلقه جدول و جدول و هم
مندان از نظر مقدس میکنند - و صاطه گذشتن معائن و از حواس
زری که بصورت حوزات دراب از سرکار و نص آثار تن میشود بر تقدیر
زبونی و لغوی این حانداران از مصنوعات پادشاه دایر دستکاد
حصرت عرض آشنایی است - و متصدیان دایع و تصحیح کنندگان احوال
که جدول شان تازه بدایع و تصحیح رسیده باشد دایه پان بطر کمیا
اندر درمی آرند - تا اگر آدم ناامید زدن باشد - تا پیش ناشی و معاتب
پادشاهی معاتب کردند - دیگر مساهله را ندارد از اینجا پس از چهار

گهزی و گاهی پنج بتقاضای قلت و کثرت حوائج و مهمات بندگاران الهی برخاسته بدولتخانه خاص رفته پایه افزایی اورنگ اقبال میگردند در عهد دولت حضرت عرش آشیانی میان دیوانخانه و مشکوی دولت جایی بود که آن حضرت در آن غسل میگردند - و در آنجا بعضی ملتزمان بساط قرب بار می یافتند - و دیوان و بخشی نیز سعادت حضور در یافته مطالب ضروریه بعرض می رسانیدند - بمروز ایام این خلوتکده از آنر که حمام متصل آن اساس می یابد باسم غسلخانه مشهور گشت - و برالسنة خاص و عام مذکور - و اکنون بتسمیة اقدس بدولتخانه خاص زبان زد روزگار است - و در اینجا جواب بعضی عرایض ضروریه بخط مبارک می نویسند - در جواب اختی مطالب که بذریعہ دکیل یا وزیر یا مقصودیان خدمت عرض عرایض صوبه داران بعرض اشرف می رسد دبیران بلاغت آئین مطابق آنچه بر زبان الهام بیان جاری شود فرامین نامد مضامین قلمی می نمایند - و بعد از نگارش بشرط مطالعه خدیو دور بدین احتیاط گزین می رسد - اگر غلطی در عبارت یا سهو و نسیانی در مطالب رفته باشد اصلاح می فرمایند - و از بادشاهزادهای یکمگار هر که صاحب رساله باشد رساله خود در ظاهر فرمان اطاعت عنوان نوشته بمهر خود می رساند - و پایین رساله دیوان معرفت خود می نویسد - بعد از آن فرامین قدر آئین بحکم مستحرم می رود - تا بمهر اشرف اوزک که نزد حضرت مهید علیا ممتاز الزمانی است مزین گردد - و درین خلوتکده دیوانیان عظام مهمات خالصه شریفه و تذکرات ارباب مناصب معروض داشته بانصرام می رسانند - و نیز صدر کل حوائج اصحاب استحقاق بعرض اقدس می رسانند - و خدیو

حدا آگاه جمعی را زمین و مملعی را نقد و برخی را دومیه در حور
 اجتماع سرخمت نموده کامیاب میگردد اندک - و لختی را مصالح از
 حراس زر و زر و تصدق در دامن مراد ریخته از احتیاج بر می آید
 و بدی از اوقات دیدن کار نامهای صدعب گران سر طرار خادو پر دار
 از مرصع کار و مدیا کار و عیبه می پردازند - و داروهای کارگاه عمارت
 خاصه باقی معماران شگرف کار نادره آثار طرح عمارت بنظر اصلاح
 ابر در می آید - و چون خاطر حور شدند مآثر را فایده رومعه و امداد
 معینه که روزگار دراز بحکم آن آثار ما قتل علما و ارباب و همب و سه و
 دوامت حدارندس بران بی ربانی د گفتارند - و اعصار دیر نار از انان
 گدیری و رعب گسیری و مراه - پوری نامش یاد کار قوچه تمام است
 اکت مزار را نقص بعضی طرح منور مانند - و در آنچه معماران
 چادک دست بکار دراز طرح کشیده باشند تصرفات بحار و خواستهای
 رندا میکنند - و بر طرح مهر رکن رکن دولت ساعد رصی سلطنت
 یمن الدوا آصفیان شروح و دسی احکام بر می نگارند - تا دست آور
 منصدان عمارت و معماران باشد - در د عهد آساده مهندکار عمارت
 نسائی رسیده که حوت اهرای چهار بوزدان دشوار پسند و مهندسان
 خادو کار این صدعب بی مانند است تفصیل آن در محالش
 نگارنده نامه را رنگ آبر و حاشه را بعضی انکار خواهد گردانید - و
 گاهی حاسوران شکاری از پرده و دره بنظر والا در می آید - و لختی
 تماشای اسپار پری مدطر کوه پندر نادستر آتش سار برق نهاد
 داق نرک که رابصر چادک سوار در صحن دولتخانه خاص میگردد و
 می پرد رند - و چار پنج گره روز نایب مشاعلی نسر مدرو و حدیور مان

در باز پرس جوهر خستگان دل شکسته با انکه مردم دانای معامله نهم
 خدا ترس را بشان و از شان فضا و عدالت و داروشکوی آن نصب
 فرموده زن روز چهارشنبه بیی تخلف از جهرو کث در سن برخاسته
 در آنخانه خاص را رشک بهشت برین میگردد و در آن روز معدلت
 امروز جز متصدیان عدالت و ارباب قنوی و چندی از قضای
 دیندار دیانت کار و برخی از اصرا که همیشه ملتزم بارگاه
 حضور اند بار نمی یابند - و متکفلان عدالت یک یک از
 دادخواهان را بنظر اقدس در آورده مدعی بمرض اشرف میروانند
 و خاقان مظلوم نواز ظالم گداز بشگفته روئی و نرم خوئی کیفیت
 واقعه استعمار فرموده بروفق نقوای علما حکم مینمایند - و اگر
 حیاستی باید کرد برخصت شارع بتقدیم میرسد - و درباره داد
 پزهران اطراف و اکفاف که فصل مدعیات آنها جز در همان سرزمین
 صورت پذیر نباشد منابر والا بذاتمان اینجا صادر میگردد که بدور
 بینی و حق گزینی صدق از کذب باز دانسته ستم را تدارک نمایند
 و ستم دیده را بداد رسانند - والا متخاصمین را بدرگاه عدل و انصاف
 تا دارالخلافه اکبر آباد که محط رایات جلاست بفرستند - و از مشاغل
 در آنخانه خاص فراغ یابنده بشه درج که در بلندی بسدره المنتهی
 هم آغوش است - و در استواری بسد سفندری هم دوش - تشریف
 میفرمایند - درین بیت اشرف غیر پادشاهزان هائی کامکار بخت بیدار
 و چندی از ملتزمان بساط قرب هیچ یکی بی دستوری راه ندارد
 حتی خدمتکاران که اینان نیز بی طلب در نمی آیند و بانخدمت
 قیام دارند توقف میکنند - و بعضی امور پادشاهی که بروی روز

اقتضای آن صلاح دولتی بدست و مصالحی مراعاتی فصاحتی که
 با امرای دور دست ناید دوش و اظهار آن . صالحی ملکی در لنگران
 نازر در میان می آید و آنچه از مطا - سروده حاله و مطلب و
 تحکیم ارباب مناصب در دولتی خاص بعرض برسد باشد وزیر
 درینجا معروض داند تا حکام مدرسان و درس و معیت کدخدای دولت
 در - مکه ری می بشینند - و گاهی که مقاصد بعثت باشد در شتر و برادر
 ده نیمه روز مشکوبی ابدال را بقدم میمنت لروم و شک امرای
 میگو می گردانند - و همدی که وقت نماز ظهر مدرسد نماز و اوزاد
 پرداخته طعام تناول میفرمایند - و تا معاملات ده ترتیب دماغ و
 انبساط خاطر بقدم رسد ساعتی لرومق سعت سینه بدوید علامه کرام
 الصلوات و التکیه بقول می پردازند - و در حرم محترم بفرستاد
 دیگر دولتمندان عملیات پیشه مستاناد جسمانی و مددات میانی
 پرداخته بقصای حوائج محتاجان استعمال میمایند - و وقت
 مات عصمت احتیاج سنی الساحام که از مزاج دای و شعور دانی
 و حسن خدمت و اصف اب در خدمت ملکه روزگار حضرت مهد
 علیا بهم ساری و معامله پردازی سعادت اندوز است هموار
 مطالب درمندگان و مقاصد افتادگان بعرض آن اہت عاف حور شد
 بقاب میفرسند - و آن بادوی حرم ابدال لحدود حدایوست معروض
 میدارند - و چہانی کامیاب مرادات میگردند - و دستورات پراگنده
 اوقات مزاحور حال زمین و روزیانه و زینت مرحمت میشود - و برخی
 در شیرگان را که از کسی وی چیزی اسباب عروسی سرانجام پدیدرد
 ارحای و حلل و بقود رد دیگر آنچه ناگرمایس کار است - در حور اصالب و

حالت جهاز عنایت میشود - و به همسران آنها نکاح انعقاد می یابد
و هر روز در محل اقدس از زر و زیور و مبالغ گرامند باین عنوان
بخرچ میرود - و پس از نه تر عصر گاهی بجهت دوتختخانه خاص و
عام بر می آیند - و بدندان سعادتمند بدولت نورتن میروند - و
بادراز وقت مهمات روانی می یابد - و کشتیچیان که بهندروستانی
زبان چوکی داران گویند تسلیم قور میکنند - و همواره بمرافقت
سعادت نماز شام را در دوتختخانه خاص بجماعت ادا میفرمایند - بعد
از نماز دران بشیمن مردوس آئین که از نزدیکی کابوری شمع مرصع
لگن فروغ اگین است قریب چار پنج گهری بنظم مهمات سلطنت
اشتعال مینمایند - و گاهی درین مکان براهت نشان باستماع
قسام نعمات گوینده و سازنده توجه میفرمایند - مهارت پادشاه
دانش دستگاه درین صناعت بی مانند که لذیذ ترین مستلذات و
دقیق ترین معقولات است خصوصاً نغمه هندوستانی بمرتبه ایست
که زیاده بران متصور نیست - بر همگان پیدا است که حسن صورت
را خصوصاً اگر متکیف بکیفیت نغمه سود در دلربائی و خاطر کشائی
اثری عظیم است - چنانچه در اطفال بی تمیز شاهد و معاین است
ولهذا هیچ امتی از اسم بی موسیقی نیست حتی سکن شوامخ
جبال و قطان براری و قفار - و آنچه از وسعت دستگاه و نزدیکی
اداهای نازک و مرادانی معانی رنگین و مضامین دلنشین و گذارش
مراتب ناز و نیاز در نغمه هندوستان است در دیگر نعمات عشری
از اعشار یکی از هزار نیست - و باجملة حسن نغمه هندوستان -
چون نغمه حسن هند عالم گیر است - و نغمه شناسان و حسن

پرستان هر ديار مراد را امير •
 • نظم •
 گوش چشمی شود حوآرد رنگ • چشم گوشي شود چو - ارد چنگ •
 و ساز صویدان صافي دل و رماست ممدان پیوند گسل در محفل
 میص منزل سماع و تواحد حال فکابل آفامی - پیونده اند -
 و دیعت حیاة را شکفته پیشانی - تفصیل آن از بسیاری شهرت
 محتاج نگارش نیست - و بعد مراع از من امور نماز عشا را ادا نموده
 از دولتخانه خاص نشاء برج تشریف میفرمایند - و اگر کاری
 در دولت خانه خاص مراجع میماند باشد و ضرر کل و محشیان
 را طلب مرصوده بانجام میفرمایند - و از هشیاری و جد کاری کار
 امروز بپردازا بینداخته بل کار مردا امروز ساخته مشکوی دولت
 تشریف می میرد - و دو سه گری در اینجا با اجتماع نعمه مرج بخش
 خاطر مقدس گشته با دل بیدار و خرد هشیار مردانش پرور
 بر بالین خواب می بید - و تا خوشی خواب در شوند محتاجیان شیوا
 بیان در پس پرده کتب سیر و تاریخ مدین احوال اندیا و اولیا و وقایع
 ملاطین سابقه و حوادث خوانین سابقه که سعادت ممدان پند پذیر را
 تذکره بیداریست - و بیدار بختان روشن ضمیر را تدبیر هشیاری -
 خصوصاً طفر نامه که در آن آثار و مرمان رزائی و حهاش کشائی حضرت
 صاحبقرانی گذارش یافته و واقعات بانری میخوانند - و همگی
 اوقات خواب عبادت انساب قرب بدو پهراحت - اکثری میفرمایند
 که اوقات که بداد گستری - و خلق پروری - و انجام مهم حها بیان -
 و قضای حوائج محتاجان - و اندر خدن اسباب رضای الهی - و
 ادای حق نعمت پادشاهی - بمر توان برد حیف باشد که نهان

مکوتاه بیدان ناسپاس و تن پروران حق ناشناس بخواب غفلت
مصروف گردانیده شود *

تعریف وسعت و آبادی اکبر آباد و توصیف مآرات آسمانی ارتفاع آن

بخدم پادشاه جم جاه حضرت عرش اشیانی انار الله برهانه
بجای پیشین قلعه اگره بر ماحل دریای جون مشرق روبه شهر
بخشت و گل بدا یامته بود - و بمرور ازمنه قواعد آن رو بانهدام نهاده
معماران کارپرداز و مهندسان جادو طراز در نهصد و هفتاد و در
هلالی عالی حصاری که تا مستخیز از سموارکن همت حضرت
عرش آشیانی و علو بنیان دولت بانی باز گوید بساعتی که در
فرخندگی کار و پایندگی حصار مختار بود بنیان نهاند - در نهصد
و هشتاد آن بنای آسمان سارا که دورش سه هزار ذراع پادشاهی
است - و عرض اساس سی و پهنای دیوار نزدیک بفصیل پانزده و
ارتفاع آن از اساس تا کنگره شست - و مشتمل است بر بروج بهنگامه

* نظم *

برجش همه برج آسمانی است * گوئی ملک البروج ثانی است
و چهار دروازه دارد که هر یک در بغل کشیده در دولت بروی
جهانیان کشاده است - بانجام رسانیدند - از پایان دیوار تا شهرنات
سنگهای سرخ تراشیده چنان باهم وصل کرده اند که دیده باریکبین
یدرز آن پی نبرد - و بفرمان آن حضرت دران حصار گردون سار
منازل عالیه برای نشیمن خاص از سنگ مرخ که درین دولت

این اعتصام که دراج صدایع را روز بازار دیگر امت - و عدايت ایرادي
 را بآرایش عالم سرور کار دیگر - بحاي آن منازل ملكي ارتفاع از
 سنگ مرمر که مانند آئینه سکندري عکس نماسد - و نهار باطن
 ریاضت مددای مصفا - چنان ساخته و پرداخته شده که حیرت امرای
 جهان نوردان امت - چنانچه گذارش خواهد یافت - درامراخته -
 اگرچه در اکثر نامه مدلع خرچ عمارت نگارش نیامده اما در جهانگیر
 نامه مسطور است که می و پنج لک روپیه صرف آن شده - ظن
 بحال است که این مدلع در عمارت قلعه و مدالای که در دولت
 حضرت عرش آشیانی در قلعه اتمام یافته خرج شده باشد - و برگذار
 در بای حوض شهری چون عرصه زمین وسیع دل چو ساحت آسمان
 وسیع آباد شد - از اتمام بنایس و گوناگون عرایب همه کشور و
 الوا نعمات و انواع مختلفات هر دیار یادگار مهشت برین است -
 اصناف ناگیر عشرت و ناگذران معشیت و ضیاع و شریف دران
 آماده - والای صنعت گران و حرم پیشگل مرده الحال فارغ البال
 بر روی روزگار خود انواب جمعیت کشاده • شعر •

شهری بقی چو مکر دانا • دروی همه کائنات پیدا

چون عارض دوست از کوئی • دروی همه ارزو که خوئی
 و نیازگی از جلوس سعادت مانوس حضرت صاحب قران ثانی
 بکرامت تازه و شرامتی اندازه رسیده محط رحال انسانی و آمال
 و محط انافل رحال گردیده - تا حصول این دولت والا بهمان نام
 قدیم موصوف دو - حوض وجود هر شیئی دولت خاص و شخص
 مخصوص منوط است - مشیید ارکلی مرمان روانی - مقنن قوانین

جهان کشائی - حضرت مرش آشیانی که پنجاه و یک سال در ملاء
 قمری و ده روز با استقلال و جمعیت بر تخت کلمرانی متمکن بوده
 اکثر اشیا را با سامی جدید موسوم گرانیدند - این شهر را با آنکه
 نام قدیمش از حسن لفظ و معنی عاری بود با اکبر آباد موسوم
 نساختند - و این نام نامی همچنان در پردا غیب مستحقی و مستحب
 بود - حضرت صاحبقران ثانی روز جلوس عالم ارا این مستقر اعلام
 رفعت و جلال را اکبر آباد نام نهادند - و از آنجا که هر چه بر زبان الهام
 بیان پادشاه روشن دل حقیقت آگاه رود مثل تقدیر الهی رزائی
 دارد - اکنون بهمین نام گرامی بر السنته خاص و عام مذکور
 است - و در دفاتر مسطور - دقیقه شداسان انجم و افلاک این بلده
 را از اواخر اقلیم دوم شمرده اند - طولش یک صد و پانزده درجه
 امت - و عرضش بست و شش درجه و سه دقیقه - شرقی آنولایت
 بهار و بنگاله است - غربی اجمیر و تنه - شمالی دهلی و پنجاب و
 کابل - جنوبی مالوه و دکن - اگرچه در سالف ایام دهلی پادشاه
 نشین و سلطان گزین بود اما اکبر آباد از آنرو که در وسط ممالک
 محروسه واقع شده - و دریای جون که آتش روشن تر از روان
 عاقلاست - و گوارا تر از احسان باذل - و از بسیاری دریا دریا خون
 در دل فرات انداخته است - و از عذیبت و گوارائی دجله دجله
 آبروی چشمه حیوان ریخته - از میان شهر جاری - چنانچه آمد شد
 متر دین طرمین و آورد و برد احمال و ائقال جانبین - همواره
 بکشتی است •

• نظم •

رود پست که کوثرش عدیل است • آتش سلسال سلسبیل است

لا بل که زرشک از همه سال • شیدایی مسلسل است مسلسل
آتش همه گوشت مذاست • - یسار • مرکز تراب است
حضرت عرش آشیایی نادمیت برگزیده مقررات دولت و اقبال
گردابندند - دور دار السلام بغداد که - سواد اعظم بلاد عراق عرب است
و مهد بعید و مدت مدید دار الخلافة خلعتی عبادت بود و شعرای
پیشین بنغازی و واری در مدح آن اشعار عرا گفته اند - مردم
بدر فرسج است - چنانکه مجمع مضایل ملا شرف الدین علی یردی
در ظفر نامه نگاشته - و آن تحمیدنا شش گروه رسمی است - و دور
معموره دار الخلافة اکثر آباد از هر دو جانب دریای حوض ده گروه
پادشاهی است - که پنج فرسج ولایت و قریب پانزده گروه رسمی
هندوستان باشد - برین تقدیر مراتب زناده در بغداد است -
قلعه و دولتمند و الا و عمارات مرتعنه پادشاهرانهای عالیقدر و امرا
پیشتر آبادانی درین طرف آب که جانب معروف است واقع شده و
این آبادانی هشت گروه است - و طول دو و نیم گروه و عرض يك
گروه - و بسا ازین منازل روح امرایی روح کشا دیک لک رویده تا پنج
لک صورت اتمام پذیرفته - و آنچه کمتر ازین الحمام گرفته از دایره
احصایرون است - در آن طرف آب که سمت مشرق است دایره
عالی دایره و عمارات رفیع دایره میان دایره ساخته شده - و
عمارته که امرا بجهت سکونت ساخته باشند که فراس - و آبادی
آن دو گروه دور و يك گروه طول و نیم گروه عرض دارد •

در جویدنگل آثار و حواندنگل احداث پوشیده نماد که در کتب

تواریخ و غیر آن نام این دریا حوض می نویسند و در داستانهای نامها

حکمای هندوستان جمعا بفتح جیم و ضم میم و ذون و الف چنانچه
 زبان زن روزگار است و در کتب اینان این آب را اسامی بسیار
 است از جمله کالندی - کالند نام کوهی است که منبع این دریا
 است - چون فنون احادیث متشابه است - و افغان اقاریل متشابه -
 گلگون تیزگام خامه برزن گذارش این داستان چند بتقریبی
 نور دیده بشاه راه نکارش وقایع دولت ابد پیوند که مرا پیش
 داشت رسید *

چهارم روز نشاط اندرز از جلوس انبال مایوس امان الله مخاطب
 بخانه زاد خان مهین خلف مهابت خان خانانان از دار السلطنة
 ظهور آمده بتقیید بارگاه عرش جاه چهره سعادت بر افروخت -
 همان روز عشرت امروز او را بخلمت خاصه و خنجر مرصع با بهول
 کتاره و شمشیر مرصع و صوبه داری مالوه و باضافه هزار سوار بمنصب
 پنج هزاری ذات و سوار خطاب خان زمانی و مرحمت اسپ از
 طوبله خاصه با زین مطلا و نیل از حلقه خاصه و اعیان ایک لک
 درپیده نقد بر نواخته دستوری آنصوب دادند *

هفدهم جمادی الثانیه راجه گچ سنگه ولد راجه سورج سنگه که
 خال زاده حضرت خاندانی است - و این مهین منقبت خال رخسار
 انتخار او از رطن مالوف که ولایت جروده پور و توابع آنست و بیمارار
 اشتهار دارد بدار الخلافة رسید - و بزمین بوس آستان عرش مکان
 سر بلند گشته مشمول مراحم پادشاهانه گردید - و بعنایت خلعت
 خاصه و خنجر مرصع با پهلوان کتاره و شمشیر مرصع و منصب پنج هزاری
 ذات و سوار که در عهد حضرت جنت مکانی داشت و علم و نقاره

و احبب از طولی که خاصه نازس مطلا و منل از حلقه خاصه
هوازی نام *

پسب و درم ارادت خان و معرب جان و حکم مسیح الرمان
از دار السلطنة لاهور آمده در دلب کورنش رسیدند - اراد جان را
تجلیعت و حنجر مرصع نایه و لکناره و شمشیر مرصع و اعانه پادشاهی
ذات و هزار سوار تملصب پنج هزاره دلب و سوار مرصع علم و
نقاره و احبب از طولی که خاصه نازس مطلا و منل از حلقه خاصه
بر ابراخته دستور حلقه معر نشی گردانیدند و معر نشان را
تجلیعت خاصه بر مواجده و تجلیعت پیری از خدمت معاف
داشته قصه گیرانه را که وطن ارسب و پدوخته در خاکبر از بوده
مرصع مرصع - که نعرع بال بدعا روز مرصع حشمت و اقبال
و هزاره عمر پادشاه ناهاد و حلقه مشعول باشد - پدرش شمع بهما
در مقامت حصر عرش آشنایی خدمت طمان خاصه حراچی که
دران من بی بطر روزگار من تمام می نمود از پدر درین مقامت پی
عدیل و سهم امت - حصرت حلقه مکانی از دیرین دندگی او را
نمرت و والای امارت رساییده بودند - و ازانرو که در زمان دولت
آب پادشاه ملک بازگاه در کارساری و معامله پردازی مرد هر کار و
کار هر مرد منظر مرد بهمن که از حواجر و دلب داشت صولت عمده
گجرات که مایه و سورت و کماند که هر یکی معدن بغایم و
منع رعایت اسب و نادر دارد و دادند - و چون از عهد کارگذاری
ملک و سرداری - پناه دوزان سب درآمد صولت مذکور را از و درآورده
و دواغ اعالی حصرت معور کردند - و حکم مسیح الرمان را تجلیعت

و به آئین پیشین بمنصب سه هزار پیاد و پانصد سوار سرانراز
 ساختند - از آنجا که در فرمان راننده حضرت جغت مکتبی نیز
 بارگاه آسمان جاه این پادشاه احسان دستگاه پناه جایی سلاطین عالی
 شان و راجه‌های والا مکان بود و هرجا کار فرو بستند بود باین استان
 دولت آشیان روی نیاز می نهاد - و هرجا روزگار خستند بود درین
 سده سینه بار اهل میکشاد - ابراهیم عادل خان حاکم پنجپور از خرد
 دروین و رای صواب آئین اسرار خلافت و جهان‌بانی از لوحه پیشانی
 نورانی این خدیو خدا آگاه خوانده - و انوار سلطنت و کشور
 ستانی در جبین نور آگین این خاقان جهان پناه درخشان دیده
 همواره سلسله اهلی و یکدلی دوست اخلاص برمت داشته همگی
 همت مصروف هوا جوئی و رضا پروهی این قبله رانستان میگردانید
 و از حزم گزینی و احتیاط نیندی همیشه استدعا می نمود که ظل ظلیل
 رافت و عاطفت پادشاهانه بر متعلقان او خصوصاً پسرش محمد
 نام که اکنون جانشین اوست ميسوس و ممدود باشد - و چون ابراهیم
 عادل خان هنگامی که موکب گیتی پیما در خیبر اقامت داشت
 زندگانی از جهان نانی بر بست - پادشاه درست نواز دشمن گداز
 از روی مروت ملکانه و فتوت پادشاهانه سلاله در دامن نبوت میر
 عبد السلام مخاطب باختصاص خان را بتعزیت و دلجوئی
 فرستاده محمد عادل خان ولی عهد او را باعتبار تازه و افتخاری اندازه
 امتیاز بخشیده بودند - ان مطمح انظار خاقانی مراسم تسلیه چنانچه
 باید و آداب سفارت انچه‌نان که شاید - بتقدیم رسانیده درین تاریخ
 سعادت استلام عتبه خلافت اندوخت - و پیشکش محمد عادل خان

از اقسام حواهر شب افروز و انواع مرمع آلات بیش بها نظر پادشاه بسیار بخش کم پذیر در آرد . و خلعت و خنجر مرمع و منصب چار هزاره ذات و دو هزار سوار و خطاط اسلامی و احب نازن صلا و ثیل و خدمت کشیکگری دوم و عرص مکرر که منصفی آن هر معتمد شاید سر بر امراحت •

درین هنگام بسمع والا رسید که رانا کرن را روزگار بسر آمد - چون از بواخته های این درگاه سلاطین پناه بود - و سر کشید های این بارگاه آسمان جاء - و حکمت سنگه حلف جامشین او پس از مالش مرمودن گیتی خدیو در ایام سعادت مرحام پادشاهزادگی رانا امر سنگه جد او را چنانچه گذارش می یابد از نشت در پی و بیگ اختیری در بساق دکن و سیر کشمیر ملازم رکاب میروزی نصاب بود - او را بمنصب پنج هزاره سوار سوار گردانیدند - و فرمان نوازش عنوان متضمن خطاب رانا که لقب آقا و اجداد اوست و خلعت خاصه و کهدیه مرمع نا بهوالنظاره و شمشیر مرمع و اسب از طوبله خاصه نا زمین طلا و میل از حلقه خاصه نا برای بقرة مصحوب تراجه بدر داین باز درمقدارند - و آنچه از وطن مالوک به پدر از برسم قبول مواد منصف پنج هزاره ذات و سوار مرحمت شده بود باز عنایت مرمودند •

اکنون بنگارش میرمی افعال خانامی در تادیب و تنذیه

رانا امر سنگه میپردازد •

چون در بامیه اطوار مرحدده آثار مرمای این زمان محمود و کشور کشای این آواں محمود اورنگ آواى جهان بامی

حضرت صاحب قران ثانی از عنفوان مهد ارائی دلایل جهانداري و
 شمایل حکم گذاري هویدا بود - همین که عمر گرامی بسن رشد و
 تمیز رسید حضرت جنت مکانی گشایش هر مهم صعبی و حل -
 هر کار مشکلی به رای وزین این پیش بین و خرد صواب گزین
 این پیش دان شجاعت و حماست این دست پرورد لطف الهی
 و جلالت و بعالت این شهسوار معرکه دلیری و آگاهی حواله می
 فرمودند - و بحسن تدبیرات صلیع الطاف بزدانی کارهای دشوار
 انچنان بآئین شایسته رائی می یاست که موجب حیرت دیدوران
 آگاه میگردد - از انجمله امت معامله رانا امر سنگه واد رانا پرتاب
 پور رانا اود بسنگه این رانا سانکا که با پادشاه غفران پناه رضوان دستگاه
 خلد آرامگاه حضرت فردوس مکانی در نواحی موضع خاصه از مضانات
 بیانه نبرد ارا گشته بود - و ان حضرت در واقعات بابری شرح حال او
 چنین نموده اند (۳) که قوت وی از قرار واقع بجائی رسیده که نظر
 بقاعد مستمر هندوستان که یک لک ولایت را مد سوار و کرور را
 ده هزار سوار اعتبار میکنند بلاد مسخره آن سر خیل کفره بده کرور
 رسیده که جای یک لک سوار باشد - و درین ایام بسی از کفار
 ناصی که هرگز در هیچ معرکه که یکی از ایقان امدهاش ننموده بنابر
 عداوت عساکر اسلامی بر لشکر شقاوت انروسی انزوزند - چنانکه ده حاکم
 باستقلال که هر یک چون درد دعوی سرکشی می نمودند و در
 قطری از اقطار قاید جمعی از کفار بودند مانند اغلال و سلاسل بدان

کامرواحر متصل گشتند - و آن عشرة که در دهه که در مقيص عشره امشیره لوای
 شقاوت مرای - و مشرهم بعد اب الیم - می اورا شدند توابع و عساکر
 بسیار و ولایات و مایع الاقطار داشتند (ن - ک) - چنانچه سلهدي می
 هزار سوار را ولایت داشت - و راول ادیه که با گری در آورده هزار سوار
 و میدنی رای در آورده هزار سوار - و حسن خاں میدانی در آورده هزار
 سوار - و بارهمل ایدری چهار هزار سوار - و برهت هادا هفت هزار سوار

(ن - ک) داشتند - و حمیت هر کدام بتفصیل در و امعات
 بدان مرصوده اند و مدین ساخته که پس از پیوستن این ضلالت
 پیشگاه تمامی جمعیست شقاوت اندوزان در لک سوار باشد هرگاه
 آن حضرت چنین نگاشته اند یقین که از یک لک سوار موحد
 کم نخواهد بود - پوشیده نماید قابوسی که آن حصر در باره
 حمیت رقم پذیر خامه حقایق بکار گردانیده اند در آن ایام
 معمول رمیداران بود ازین رهگذر که در جای و مقام خود بوده
 حرکت نمی نمودن تا و حود انتقال و ارتحال این صائطه متمشی
 شود و بقدر بعد مسامت مطلب از مواطن و مساکن حرکت
 موجب مرونی تا همواره - پناه گرفته و لهذا آنچه اکنون درین دولت
 خدا داد ابد مدت ازل بزیاد مرزبان هندوستان بهشت نشان که
 همگی در زندگی این عتبه - پیر مرتبه اند و از تردد و سفر
 بجهت تقدیم خدمات مأموره ناچار بودند خود میرسانند بسابق
 دستی ندارد تا با آنچه دیگر بندگان به تابینان خود می دهند چه
 رند - سخن کوتاه الحج

و مله‌دی کهنجی پلمچ هزار سوار - و پرم دیو چهار هزار سوار - و نرسنگه
دیو چهار هزار سوار - و محمودخان ولد سلطان سکندر اگرچه ولایت
و برگنه نداشت اما ده هزار سوار تخمیناً بامیدراری سرداری جمع
کرده - که مجموع جمعیت آن مسجوران وادی سلامت و امنیت نظر
بقاعده برگنه و ولایت دزاک سوار باشد - هرگاه آن حضرت چنین
نکاشته اند یقین که از یک لک سوار موجود کم نخواهد بود - سخن
کوتاه سلسله را باهمواره پدر بر پدر سرعزور و افتخار خازیده - و با اعتماد
جبال شامخ و قلاع راسخه دم نخوت و استکبار زده - بهیچ فرمان
فرمای هندوستان طریق اطاعت و انقیاد نمی پیمود - چنانچه
حضرت عرش آشیانی با آن عظم شان و سمو مکان و فزونی
دستگاه - و بسیاری عدت - و امتداد زمان سلطنت - و کثرت
نوینان عالی‌مقدار - و امرای خدمت گذار - و فرط عساکر - و
ومور ذخایر - و ظهور کارهای سترگ - و قبادارهای بزرگ - که
هریکی کارنامه روزگار - و بارامه اعصار است - هرچند همت بر
گماشتند که دودمان رانا باطاعت و انقیاد درایند - و ولایت او مسخر
گردد - و قلعه چتر را که از قلاع متینه و حصون مصدنه رانا اودی
منگه بود بیستم ربیع الثانی سال نهصد و هفتاد و پنجم بذات اشرف
محاصره نموده سه شبه بیست و پنجم شعبان سال مذکور بغلبه و
اتیلا مفتوح ساختند - و بعد مراجعت بدار الخلافت مکرر ادواج ناهره
به سرداری امرای بمالش رانا اردی سنگه و رانا پرتاب و رانا امر سنگه
فرستادند - اما تبعیت و انقیاد صورت نگرفت - و چون از فزونی
اهتمام در اواخر عهد دولت اوایل ربیع اول سال هزار و هشتم حضرت

حذب مکانی را که میس پور سلطان و دلی عهد دولت بودند در
 والا امر سنگه تعیین نمودند - آنحضرت بی لیل مطلب از ادیپور
 مراجعت نمودند - و رانا پسر بزرگ خود را بخدمت آنحضرت بفرستاد
 تا بفرمانت از پیه رود - و پس از آنکه دولت جهاندهی آنحضرت خدمت
 مکانی رسید از حمیت ملکانه در گذر داد که چون ما در انام پادشاه
 وادگی باین مهم مامور گشته بودیم و اسامی نگرفته نخستین کاری
 که همگی هم بران مصروف داریم این است - اولاً شاعران و پرور
 باقالیقی آصف خان حعفر بنگ با بساای از امرا مرخص گردیدند -
 دوم باز بهایب خان با لشکری گران دهنوری یامب - باز خدمت
 عند الله خان بهادر با حدود موهوره دستمال او معین شد - و اسامی
 که گشایش این کار و حل این دوار بظرف و عدت و رانی و روست
 این تعلیم نامنه دستار ایرونی در سته بود - هر بار حرس بزرگ بی
 عسکر نتیجتاً متروک نگشت - و اگر چه حضرت حذب مکانی باده مشغول
 آنکه تاحود متوجه نشود این مهم صورتی پیدا نخواهد کرد - پس
 از انقضای ماه گهزی از شب دوم شعبان سال هزار و بیست و دوم
 هجری مطابق بستم و چهارم شهر رور از دار الخلاء اکبر آباد بصوب
 دارا حیدر ادهمیر توبه فرود آمد - و پنجم شوال سال مذکور مطابق بیست
 و ششم آبان بآن مکل میض مشا رسیدند - و علاج آنحضرت در تعین
 شخص اندک حضور مانی و در به بود در اسما امانت گردیدند -
 و چهاردهم ذی القعدة این سال مطابق بششم ذی این بهان ابدال
 و آنکه در آن وقت سن مبارک نه بیست و دو سال و هفت ماه قمری
 و پانزده روز و بیست و یک سال و یازده ماه شمسی و بارده روز میشود

رحیده بود - بمطای قباى طلا دوزي مرصع کل که مروارید بر اعراق گلهای
 آن کشیده بودند - و چیره زرد دوزي که طره آن از عقود لالی بود و کمربند
 مسلسل مروارید و کپوه مرصع با پیول کتاره و شمشیر مرصع و ریاضانه
 چهار هزاري ذات و هزار سوار بمنصب درازده هزاري ذات و شش
 هزار سوار و مرحمت در اسب خاصه یکی عراقی کوه پاره نام بازین
 مرصع - دیگری راهوار برق سرعت با درفتار بازین طلا و نیل فتح گنج
 نام خاصه بایراق نقره و صاده نیل نوازش فرموده به تنبیه و تادیب
 رانا امرنگه رخصت دادند - از ملتزمان پیشگاه حضور راجه سورج
 سنگه خال حقیقی علی حضرت - نوازش خان ولد سعید خان -
 میف خان ولد سید محمود خان بارهه - تربیت خان نبیرا سقیم
 خان - ابو الفتح دکنی - کشن سنگه کهین برادر حقیقی راجه
 سورج سنگه و رانا سنگه (که حضرت جنت مکانی او را مخاطب رانا بر
 نواخته بودند - و پسر رانا اودی سنگه است) سلیمان بیگ مخاطب
 بغدادی خان بخشی - و واقعه نویس ابن لشکر منصور - رادرتن هادا -
 راجه سورجمل پسر راجه باکو - راجه بکرماجیت بهدوریه - سید علی
 مخاطب بصلابت خان ولد سید قاسم بارهه خسر ولی اوزبک -
 سید حاجی حاجی پوری - میرزا بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ - میر
 حسام الدین ولد میر جمال الدین حسین انجو - رزاق بی اوزبک -
 درست بیگ - خواجه محسن عرب خوانی مخاطب به عرب خان -
 سید شهاب باره - در خدمت اقدس معین گشتند - و مقرر شد که از

صوبه مالوه خان اعظم میرزا عزیز کوکلتاش طلم آن ولایت - مرندوی
 خان ولد محمد قلی خان مرگس - سردار خان برادر عبدالله خان بهادر -
 وسایر معصدا را آن صوبه - و از صوبه گجرات عبدالله خان بهادر صوبه نادر -
 داور خان کاکر - سروار خان برادر عبد الله خان بهادر - زاهد ولد
 شجاعت خان - یار بیگ و دیگر معصدا را تعینات آسما (ن - ک) -
 و از صوبه دکن و اکثر لشکریان پادشاهی پادشاه زاده پرور
 در اسجا بود و از مدهوشی و بی خردی و کار نامرمانی سردار بودن
 ایقان در اسجا محض عبت - قلبی مثل راجه رسنگه دیو بود بله -
 محمد خان دیازی - یعقوب خان بدخشانی - حاجی بی ادب -
 میرزا مراد ولد میرزا رستم صفوی - میر حاج محاطب بشرزه خان -
 الله یار کوکه - تترلی خان جالوری که مجموع † بیست هزار سوار بود
 به همراهی معین گشتند اما تا رسیدن اعلیٰ حضرت باو دیوور نصف
 این لشکر بموت اقبال نه پیوسته بود - و چون موضع ماندل که
 بیست و چار کورهی اجمبر واقع شده و مددای ولایت راجه - و
 سلطان پرور و سها بهمان از اسجا و دم حرات پیش و گذاشته بودند محمد
 سراق جلال گشت - حدیو اقبال شروع در دشمنی تهاجمات نمودند -
 تهاوه عنایت است از جمعی از سوار و پیاده تفکچی و کماندار که

(ن - ک) بملازم مقدس دشناهند مجموع این موج شایسته
 هزار سوار بود - اما تا رسیدن اعلیٰ حضرت نه اردی پور نصف این
 لشکر بموت اقبال نه پیوسته بود بعد از وصول اعلام طغر طراز
 با جمعی دیگر بامر مثل راجه رسنگه دیو الح † چار هزار

چار دیواری بر درو خورد کشیده در مکان مخوف فروکش کنند - و
 بمحاطت راه و ضبط محال نزدیک تپانه و رسانیدن رسد از تپانه
 بتپانه دیگر بپردازند - بزرگوار شش تپانه مقرر گردید - جمال خان
 قره‌کی در ماضی - دوست بیک و خواجه محسن در لباس - سید حاجی
 در استوله - عرب خان خوافی در شاه آباد معروف بهمار - میر حسام
 - الدین ولد میر جمال الدین حسین اسجود دیوک - سید شهاب پاره
 در کتل ده باری - و چون رایات میروزی به او فتوله که ده گروهی او را پیروز
 است رسید اعلی حضرت راجه - موج سنگه و چندی از عمده‌های
 دولت که - ایستگاری کنند در باب تعیین محل اقامت استفسار
 نمودند - راجه - عرض داشت که صلاح در آن است که او فتوله که پیروز
 گوه است محط عسکر ابدال گردد - و بکوه در شدن و به او پیروز رفتن
 مناسب نمی نماید - که غنیمت علف موهی خواهد سوخت - و رسد
 میخواهد رسید - شهریار سرکه دایری و دلاوری مشورت ظاهر بینان
 قبول فرموده با دلی موی و خاطری مطمئن به او پیروز - تشریف
 فرمودند - و آنرا اقامت گاه ساخته چار موج بجهت مالش رانا و
 و تخریب ولایت و بهب و غارت میل و استرو بدست آوردن
 فیلان تعیین کردند - یکی سرداری عبد الله خان بهادر فیروز جنگ
 که از احمد آباد همانجا رسیده دولت ملازمت اقدس دریافته بود -
 دوم به باشلیقی دلاور خان کاکر - و به مقتضای حزم و احتیاط پرم بیگ
 بخشی بهمراهی او معین گردید - تلدر تقدیم خدمت مساهله
 فرورد - سیوم بسرکردگی سید سیف خان باره و کشن سنگه و یکی از
 بقدهای اعلی حضرت - چارم بکار مرمانی محمد تقی میر بخشی

اعلیٰ حضرت (+) (که از کیمیا بصورت عقیقین معین شده بود - و فراوان دریا و پیر کشته و خسته مراحمیت نموده - و در آردید و سعادت ملازمت سراسر میمنت مستعد گشته اید) بناخت پرداخته - و دمب یما و تاراج کشاده و داد کشتش و کوشش داده - و تمامی آن دیار پی سپر مراکب صواکب میروزی گردانیده گروهها گروه بگو بیستی مرستادند - و حمعی کلیر از دگور و ادات کفار بابکار باحیری گرفتند - دید الله حال بهادر که میل عالم کمال سرآمد اعیال را با پنج میل دیگر بدست آورده بود روز روز عالم امروز مطافی بهم سفر سال هزار و بیست و سیوم هجری احراز دولت کوریش نموده اعیال مذکور به پیشگاه حضور آورد - دلادوخا و بیوم بیگ (ن) هم سعادت آستان نوس درمانده میلی چند که گرفته بودند از اطرمقدس گذرانیدند - و دیگر سران سپاه پیر قرین نصرت معاروب نموده بملازم اندس وایر گشتند (+) (اعلیٰ حضرت میل عالم کمال و هدهده میل دیگر را عرصداشت مشتمل بر مدار کعباد روز و بود متوجحات تاره مصحوب جادون رای دیوان مولات خویش بخدمت حضرت حمت مکانی ارسال داشتند - و آن حضرت در میان عذایت عدول محتوی بر فراوان آوردن و هزاران تحسین بخط خود نوشته مرستادند - و چون خان اعظم در آمدن از موله مالوه درنگ نموده بود چنانچه خدیو

(+) این عبارت فقط در نسخه (ک) است •

(ن) پرم بیگ

اقبال حکیم خوشحال پسر حکیم همام را فرستاده بودند که
 سزاوی نموده اورا بموکب فیروزی برساند - با وجود منصب کلان و
 خدمت نظم صوبه مالوه جمعیت قلیلی که همگی بسه صد سوار
 میرمید همراه آورده بود - و معینا چشم از حقوق نمک خوارگی
 باز پوشیده نفاق می ورزید - و در شکست کار میکوشید - و خدیو ادب
 امرو اورا بد بیت الادب زندان نشاییده حقیقت بخدومت جنت
 مکتبی معروض داشته بودند - و آن حضرت این معنی پسندیده
 مهابت خان را معین ساخته بودند تا بادی پور رفته اورا بدرگاه
 معلی بیارند - چون مهابتخان را بوالا درگاه رسانید آن حضرت اورا
 بد آصفخان که دران هنگام حراست قلعه گوالیار بعهده او بود حواله
 نمودند که بدانجا بفرستد - و خدمت نظم صوبه مالوه از تغیر وی
 با سه کرور دام بطریق انعام ازان صوبه بفروغ انزای گوهر خلافت عطا
 فرمودند - (القصه خدیو در برین باندیشه آنکه برسات رسیده آید
 نشود که فرست از دمت رود در شباب جبال و قلل اتلال که مقرر
 و مقرر او بود تهاجات نشانیدند - و مقرر ساختند که بدیع الزمان
 ولد میرزا شاه رخ باجمعی از منصبداران و تشکچیان در کوئنهلمیر -
 مید سیف خان بارهه در جاورل - رانا هنکر ولد رانا اودیسنکه
 در کوکنده - دلاورخان ککر در آمنه - فریدون خان برلاس در اورتن -
 هادا در اوئنه - محمد تقی میر بخشی در چاروند - بیرم بیگ در
 بلجا پور - ابراهیم خان مهند از ملازمان سرکار اعلیٰ حضرت در
 جاور - میرزا مراد پسر میرزا رستم صفوی در بادبری - سزاوار خان
 برادر عبدالله خان بهادر در پاتوره - زاهد پسر شجاعت خان

در کنوره - لجنی از راجپوتان راجه سورج سنگه در سادهمی
 باشند - و مداحل و محتاج برودند گردانند - و آن وحشی
 دشت ادبار را در میان گرفته تا نکشد با دندب بیاورد دندب از
 ناز ندارد - و سرانجام جمعیت بر تپاده آنچنان نمودند که رانا از
 هر طریقی که سر در در تپاده در احاطه کردند او بمدد دیگری محتاج
 نشود - هر یکی از مدان شده روز درها و مقام خود مستعد پیکر و
 اماند بازوار بوده در حوالی آن تردد می نمود درس زد و برد
 اولیچ و استر دیسهار دندب اولدای دولک فاهره امدان - و فراوان در
 و گذشت پستی لشکر اسلام مهتم گشت - و حرم عمر پسپاری از
 باطل گذشان در در هیاکل داد دنا رمت - محمل نه آرای صایده
 و افکار زامده و تدبیرات کشور کشا و ترددات حضرت امرای حصر
 شاهنشاهی در دواندن افواج پی در پی بی ملاحظه - سورت گرما و
 گذشت داران و بهب و عارب و نقل و اسر و صط مداحل و محتاج
 و شادان تپانجات درون و درون کوه حاصه در محالی که از
 باگوارانی اب و باسارکاری هوا و معونت مکمل و هم نه نشستن تپانه
 در انجا پی نمی فرد - در مدت دلیلی کار از چنان نروتنک ساختند
 که از حان و ناموس خود را در معرض هلاک و تلف دیده
 و حجاب در گرو فرمان برداری و نجات مخلص در خدمتگذاری
 دایسته برای سدد دلس مدرسان اعلی صورت متوجهل شد - و
 بدریغ ع-رو استکاک و وسیله انکسار و مراعات امان خواه و عفو
 پیروز گشت - و عرصه داشتی مصحوب هر دامن جهالا که عمده ترین
 راجپوتان از دود و سبکترین حالوی خود که از معتمدان از دود

بوساطت رای مذکور فرستاده معروض داشت - که خود آمده ملازمت نماید - و کرن پسرکتن جانشین او برکاب فیروزی بخدمت حضرت جنت مکفی رود - اگرچه قصد اقدس استیصال او بود اما چون رای سندر داس استعفا نمود - و نیز بعد از رسیدن این ماجرا بمسامع حضرت جنت مکفی فرمان عالیشان صادر شد که آن فرزند سعادت مند وقوع اینمعنی را خدمت عمده نمایان دانسته دست از هلاک او باز دارد - ملتمس شرف پذیرائی یافت - و برطبق آرزوی او ملا شکرالله دیوان و رای سندر داس که بعد از انجام این مهم حسب التماس اعلیٰ حضرت نخستین بخطاب افضل خان و درمین بلبق رای رایان از بیشگاه عنایت حضرت جنت مکفی سر برافراخت - از حضور سراسر نور مرخص گشتند که تسلیه او نموده او را بآستان رافت بباررند - و نشان والا شان مزین بنقش پنجگه مبارک که برات حیات او بود مصکوب ایقان شرف صدور یافت - رانا که دل از رهائی برگرفته بود و دست از جان شسته و از فرزندان و ناموس و ولایت مایوس گشته بوصول این توقیع زندقانی عازم عقبه کرم گردید - و چون بحوالی او در رسید حضرت خاقانی عبد الله خان بهادر و راجه - ورج - سنگه و راجه سکهدیو بندیل و سید سیف خان باره را پذیره او فرستادند - او پس از آنکه دیده امیدش بفروغ جمال عالم آرا روشنی پذیرفت بآئین بندها ناصیه ادب بر زمین سوده مراسم عبودیت بتقدیم رسانید - خاقان بیهمال سرش بدست مبارک برداشته او را سرفراز صورت و معنی گردانیدند و بکلمات امید افزا و مقالات بیم زدا جمعیت ظاهر و باطن بخشیدند

و بموجب امر معالی عند الله جان نهاد و راحه مورخ سنگه نر میس
 ساعات قرص و رانا در شمال میدست استعمال بشستند - بعد از آن سه
 پسر او حور حمل و دهم که موی همدکل و نس مردانه بود و بیس ندگی
 این درگاه، تحطاف راحگی و پس از چندی بهار احگی سر بلند
 یامب و ناگه و در توان و رانا سه و کلیان و دیگر عشیره و راحپوتان
 سه او دار کوریش مامند - رانا لعل گلان مشهوری نور هشت
 تادک با دیگر حواهر و مرصع آلاب و سه اسپ و سه میل بقیه تاراج
 امواج قاهره پدشکس گذرا بید - و خلعت ماحره و حمد هر مرصع و شمشیر
 مرصع و اسپ فتیاق از طولی خاصه با رن طلا و میل از حلقه خاصه
 با سار نقره سر در ابراحت - و سه کس که سه پسر و دو برادر
 و پنج راحپوت معتبر او بودند خلعت و حمد هر مرصع و اسپ
 و بچهل تن دیگر خلعت و اسپ - و سه پنجاه راحپوت خلعت تنها -
 مرحمت شد - و رانا دستوری معارفت مقرر حوش یامت - و
 لکھت مرد عرت و اعتماد و اصل جان و رای رایان نمشایعت
 او مامور گشتند - و از آنجا که او کور را همراه بیاورد بود چه طریقه
 و میبنداران اسپ که پسر خادشین خود را در حودشت بملازم سلاطین
 می آرند و ساعت انصواب اعلام طغر آسمان آخر همان روز بود مقرر
 گشت که افضل و رای رایان در همین روز کور را بدرگاه معلی آرند -
 و آخر آن روز کور حبه سالی ندگی گردید - و رعایت خلعت
 ماحره و حمد هر مرصع و شمشیر مرصع و اسپ از طولی خاصه دار پس طلا
 و میل از حلقه خاصه با یراق نقره معتبر گشت - و چون از تاحب
 و ناراج امواج بحر امواج پر دشانق تمام بحال سلسله را با راه یافته

بود و از بی سامانی - برانجام این سفر برگردن دشوار پنجاه هزار روپیه بطریق انعام با رعایت فرمودند - و ریایات انبال قرین هزاران فرخی و فیروزی و فراوان خجستگی و بهروزی بصوب دارالخیر اجمیر بلندی گرای شد - (ن) چون نوزدهم محرم ظاهر اجمیر مخیم سرادات جلال گشت جمیع امرا با امر حضرت جنت مکانی باستقبال شتامتند - و فردای آن روز یکشنبه بیستم محرم سنه هزار و بیست و چهار مطابق یازدهم اسفندار سعادت ملازمت والد

(ن) و چون ظاهر اجمیر مخیم سرادق جلال گشت جمیع امرا با امر حضرت جنت مکانی باستقبال شتامتند - و فردای آن روز یکشنبه بیستم محرم سنه هزار و بیست و چهار مطابق یازدهم اسفندار خدیو جهان خدارن دوران بشکوه آسمانی و شوکت سلیمانی برگامون اقبال سوار شده بتوزک تمام و آراستگی تام که مشاهده آن شگفت افزای روزگار بود یسال بسته روانه شدند - اوای نقاره شادمانی بایوان کیوان رسید - و صدای مرنار کرنا و اوله در زمین و زمان انداخت - زمینیان بحیرت در شدند - و آسمانیان بدعای بقا رطب اللسان گشتند - حضرت جنت مکانی که درین هنگام پس پنجره در چپروکه تماشای فوج آرائی و توزک این شهسوار عرصه و غما مینمودند بعد از داخل شدن خاقان ممالک ستان در دولخانه چپروکه خاص و عام بر آمدند - و طی حضرت را در حین سعادت اندوژی ملازمت از فرط مهربانی و قدر دانی به برگرفتند و بهشانی مبارک بوسیدند سلیمان زمان هزار مهر بطریق نذر الخ (نسخه ک)

بزرگوار ابد درختند - حضرت حنت مکانی از مرط مهربانی و مدردادی
 به برگرفتند - اهل حضرت هزار مهر بطریق نذر و هزار دیگر در رسم
 تصدق و دلورین صندوق کار اداره کاران ندیک مشحون بحواهر
 ثمین ما لعل کلاں مشهور رانا که حواهر شامان شصت هزار روپیه
 قیمت آن نمودند - و میل عالم کمال مهتریں و بیلاں رانا و دیگر
 ایالی که از و ابداع او درون یساق خدمت افتاده بود ناآئین
 پیشکش گذرانیدند - حضور حنت مکانی قنای زربعت خاصه
 با چار قم طلا درزی که دران کلهایی مرصع بشاده بودند - و خنجر
 مرصع و شمشیر مرصع و در اسب از طوبیله خاصه یکی با زین مرصع
 دیگری با زین طلا و میل از حلقه خاصه یکی کنجرام با براق
 نقره و ماده بیل عنایت فرمودند - و در حلدوی این خدمت
 بر منصب این چهار میروزی که درآورد هزاری ذات و شش
 هزار سوار در اسب سه اسب بود سه هزاری ذات و در هزار سوار
 در اسب سه اسب امروند - که مجموع پانزده هزاری ذات و هشت
 هزار سوار تمام دوا اسب سه اسب باشد - و سواي آن در اثنای این مهم
 سه کرور دام بطریق انعام از صوبه مالوه با خدمت بتم آن صوبه از
 تعمیر حان اعظم میرزا عمرنگو کلتاش که بحضرت دامادی خسرو چشم
 از حقوق نمک حواری باز پوشیده بفاق می روزید و در شکست کار
 می کوشید بدین سبب جدید ادب آموز ارا به بیت ادب زبدهاں
 فاشاده حقیقت خدمت حضرت حنت مکانی معروض داشته
 بودند - و در حجاب سلطنت مستحسن افتاده و مهاتجان مامور گشته
 که به اردیپور رفته او را بدرگاه معلی بیاورد - و پس از رسیدن او

جواد درگاه به آصف خان که در آن هنگام بخطاب اعتقاد چنان سر
بلندی داشت و حراست قلعه گوالیار بعد از او بود حواله شده که
بدانجا بفرستد (مرحمت نمودند - پس از آن کرون دولت باریاست
از آن پس نوئیقان که در رکاب فیروزی آمده بودند سعادت اندوز
کورنش گشتند - و کرون بعنايت جمدهر مرصع و مالای سرورین و کپوه
مرصع با پهلکذارة و حسب الالتماس خدیو نشاتین به منصب پنجهزاری
پنجهزار سوار و مرحمت نصف جاگیر درون کوه و نیمه دیگر بیرون
آن مربر انراخت - و عطای اسب و فیل و انعام پنجاه هزار ردیده
فقد ضمیمه دیگر عذایات گشت - و پس از چهار ماه رخصت
انصراف بموطن و مسکن خویش یاست - و مقرر شد که جگت
سنگه پسر کلانش که امروز بجای پدر و جد (ن) خویش
راناست با هزار سوار در دکن خدمت نماید - ببست و سیم جمادی
الثانیه علامی افضل خان که از فضلی دار العلم شیراز است و از
ایام نیک فرجام پادشاهزادگی اعلیٰ حضرت سعادت اندوز بددگی
چنانچه گذارش یافت بوسیله فضایل صوری و معنوی و ذریه اخلاص
خالص و عقیده راسخ و قدم خدمت و رفور مزاج دانی و کارشناسی

(ن) خود بخطاب رانا سرفراز گشت در ملازمت باشد - و از
چنانچه نکشته آمد با هزار سوار در هر دو یساق دکن که در سنین
اتیه بتقریبی گذارش خواهد یافت در رکب اقدس دولت اندوز
خدمت بوده در سفر کشمیر نیز ملتزم رکاب فیروزی بود • بدست
و ششم جمادی الثانی الحج •

مورد اعتماد و اعتماد امتیاز دارد از دار السلطنت لاهور رسیده دولت
 ملازمت اندوخت - و خلعت والا و خلعت مرصع و ناصانۀ پا صیدی
 پانصد سوار بمنصب چهار هزاری داد و در هزار سوار و مرصع
 امپ دا زمی مطا و میل سر بلند گردید - و خدمت میر سامانی
 دستور حادق منصوب گشت - سلج اس ماه پادشاه خطاپوش عطا
 پاش التماس حضرت مهد علیا ممتاز الرمانی سقف حان را که
 بعد بعضی تقصیرات از پیشگاه بطر عاطف انداخته ارمنصب
 و حاکم دار داشته بودند خلعت و منصب چهار هزار و سوار
 و علم و بقاره مر بلند گردانیدند - عالیانۀ حکم رکنای کشی دست
 و چهار هزار روبه مقرر شد •

رسیدن پادشاهزادهای والا مقدار و یمین الدوله اصفهان از دار السلطنت لاهور و دار الخلافت اکبر آباد

عمر و حب سال هزار و سی و هفتم هلالی مطابق مورد هم اسفند آمد
 ماه - دراری ملک اندال - لایق صدق حلال - انوار حدقه دولت - ائمار
 حدیقه سلطنت - پادشاهزاده محمد دارا شکوه و محمد شاه شجاع و
 محمد اورنگ زیب - و مدد امرای والا مکل - اسوه نویدان عالی
 شان - رکن رکنی در میان روئی - ساعد مساعد جهانگشایی -
 یمین الدوله اصفهان - و دیگر خودن وحشم - و سایر عدید و خدم
 از دار السلطنت لاهور و خوئی دار الخلافت اکبر آباد رسیده بحکم جهان
 مطاع در ظاهر مهشت آباد معروف بمکدره نزل نمودند -
 حضرت مهد علیا از بود قدوم - مسرت لزوم - ائمار مواد - و ارهار

مراد - و مزدی رسیدن ابوین مکرمین - کمال سرور اندوخته
بدستوری خدیو عالم خداوند بنی آدم - با درک مدد دولت -
موجه بحر سلطنت - غرق ناصیه کامرانی - فرة العین حضرت
صاحب قران ثانی - بیگم صاحب و دیگر فرزندان والا گوهر برسم
پذیره متوجه گشتند - ازان سو بهین الدوله در خدمت درازی
فلک جلالت باستقبال هودج والا و مهمل علیای حضرت ممتاز
الزمانی - و گوهر درج جهانبانی بیگم صاحب سوار شد - حضرت
مهد علیا در افنای راه جائی که سرادق رفعت برای ملاقات
یرافراخته بودند بدیدن دیدار مسرت اثار فرزندان کامکار بعد از
مفارقت دراز - و لقای رامت افزای والدین ماسجدین پس از
مهاجرت دیر باز - چندان نشاط اندوختند که نکارش نپذیرد - چه
در کار خانه ابداع عبارتی که بگذارش کیفیت این انبساط که حالتی
است جنانی و وجدانی - نه امانی و بیانی - و نا کند - ایجاد نیافته -
و تمام روز بحال فرحت امروز اولاد امجاد و دیدار گرمای ابوین
شریفین بهجت آورد گشته شب هنگام بمشکوی ابهت معارفت
فرمودند - فردای آن روز پنجشنبه جمیع اعیان خلافت و ارکان سلطنت
بحکم مقدس استقبال نموده پادشاهزاهای اقبال مند بخت بلند
را با یمین الدوله و دیگر بندهای اخلاص اندیش ارادت کیش
ببارگاه عظمت آوردند - و چون جهور که دولنخانه خاص و عام بهرتو
جلوس اقبال شهنشاه سلیمان جاء نور آگین گردید - پادشاهزادهای
بخت بیدار و یمین الدوله و دیگر سعادت پژوهان بدولت ملازمت
رسیدند نخست مهین گوهر مکان جلالت بهین جوهر - بیغ

بهسالت - محمد دارا شکوه - سعادت زمینی موس اندر بخشد - و هرار
 مهر برسم بدر و هرار دیگر نصیحه نثار گدرایدند - پس ازان دور
 حدیقه اقبال - نور حدیقه حلال - محمد شاه شجاع زمینی ادب طلب
 دیار نویسنده یکا هرار و پاصد مهر مصف بدر و نصف به نثار
 بدطر کیمیا اثر در آوردند - انگاه سرو حوض عمار شوکت - گلن گزار
 حشمت - محمد اورنگ زیب راسته حاجت خواهانای سعادت اندوز
 گشتند - و هرار مهر مصف بدر و نصف به نثار گدرایدند - آن
 آسمان حاد و حلال کواکب ثواب اقبال را در آغوش عاطفت گشوده
 تقبیل حدیسی روشن نیشانی گردانیدند - بشاط اس روز عشرت امروز
 که ملعله در زمینی - ولولوله در چرخ نرس - انداخته بود ار گداوش
 بیگاه امت - و بانکارش آشنا به - بعد از ان عمان العاطفت یعنی الدوله
 اصاف حان به تلغیم عتبه ملک مرتبه سر رعت با آسمان ابراحیم
 و هواد مهر بدر و یکا حواں پر از قسام حواهر نا هرار مهر دیگر برسم
 نثار گدرایدند - و با اشاره حدیقه حواں حداد و دگنهاں ابرو که که بردان
 پانک آسمان رعت اصاف رفته - در محدودیست در پای ملک پیمان
 گذاشت - پادشاه حق شناس حقیقت اساس از پند پروری
 و پرورده نواری بهر در دست کرامت به دوست سران سرگروه از لب
 صدق و صفا برآمد اصحاب حقیقت و دما فردا شده در آغوش عبادت
 گرفتند - و باین عاطفه پادشاهانه - رش با آسمان رسید - در همان
 مجلس شکوه مایس پادشاه در بارش - کن بخشش - حکمت حاصه
 با چاروب مرصع و حلجر مرصع نا بهر و بکناره گران بها و شمشیر مرصع
 با پردله مرصع که از عنایم منج احمد نکر بود و حضرت عرش

آشیانی بحضرت جنت مکلی و آن حضرت در جلدوی کشایش
 دکن بشه‌نشاہ سلیمان جہا مرحمت فرمودہ بودند و یک اک روپیہ
 قیمت داشت و علم و نقارہ و تومان و طوغ و در اسب از طویلہ
 خاصہ یکی عربی با زین مرصع دیگری عراقی با زین طلای میثا
 کار و شاہ آسن نام فیل از حلقہ خاصہ کہ سرآمد فیلان ایام بادشاہ
 زادگی بود با ساز طلا و مادہ فیل عنایت نمودہ سر مہاہات آن
 واسطہ عقد معالی و مکارم بکیوان رسانیدند - و خدمت والا رتبت و
 وکالت تفویض فرمودہ مہر مقدس اوزک کہ در مشکوی اقبال
 نزد حضرت مہد علیا می بود بالتماس آن گردون قباب خورشید
 احتجاب بآن عماد دولت سپردند - و در مخاطبات بلفظ عمر کہ
 تا دامن قیامت طراز آستین افتخار ان نسخہ مفاخر خواهد بود
 گذارش نمودہ محسود و مغبوط جهانیان گردانیدند - الحق ادای
 آنچه از ادب عقیدت و لوازم ارادت ازین حق گذار نعمت - و
 سپاس دار منحت - بتقدیم رسیدہ و آنچه از مراسم نوازش
 و کام بخشی و مراتب بندہ پروری و پروردہ نوازی از بادشاہ صورت
 نہاد - شہنشاہ فتوت نژاد - بروی کار آمدہ از انداز خاصہ کوتہ زبان
 بیرون است - بعد از ان شایستہ خان مہین خلف یمین الدوائ
 سعادت کورنش دریامتہ بخلمت فاخرہ و خنجر مرصع با پھولکثارہ
 و شمشیر مرصع و باضادہ ہزار و پانصد سوار بمہصب پنج ہزاری
 چہار ہزار سوار و بمرحمت علم و نقارہ و اسب از طویلہ خاصہ با زین
 مطلا و فیل امتیاز یافت - و دیگر امرا کہ در خدمت پادشاہزادہای
 کامکار بایمین الدولہ از دار السلطنۃ لاہور باستان اقبال رسیدہ بودند

و در ترتیب مناصب از عدل غنم والا فاضله لقب سعدی در امر و حقه
 مشهور عالمیاب شاهشاهی گشتند و لکنی در مناصب سابق و
 برخی در اصابه سر امراری نامند بدین تفصیل صادق حان
 نعلب و حاکم مرصع و منصب چهار هزاری دات و سوار و علم و
 بقاره - حواصا نامی حان مخاطب بشهر حواصا نعلب و حاکم
 مرصع و منصب چهار هزاری دات و سه هزار و پانصد سوار
 و علم و بقاره و اسب نازن مطا و موند داری قبیله از قعبر
 میرزا عیسی ترخان که در اندام توجه زانبات چهل کشار دکن
 بدار الحاکم اندر آباد هنگام وصول موکب افعال بحوالی احمد
 اداک بنظم موند مرزور دستوری نامه بود - میر حسام الدین انجو
 که در سالف ایام مصدر خدمتی شده بود نعلب و حاکم مرصع
 و منصب چهار هزاری دات و سه هزار سوار و علم و اسب نازن
 مطا و میل - شاه نواز حان پسر میرزا رستم صفوی نعلب و حاکم
 مرصع و منصب سه هزاری دات و هزار و پانصد سوار و علم و اسب
 نازن بقره - میر حمزه نعلب و حاکم مرصع و منصب سه
 هزاری دات و هزار و دویست سوار - موسو حان نعلب و در اصابه
 هزاری دات دو صد و پنجاه سوار منصب سه هزاری دات و
 نعلب و منصب کل ممالک مکرانه دستور سابق - معتمد حان
 نعلب و منصب سه هزاری دات و هشتصد سوار و اسب نازن
 بقره - حواصا نعلب و منصب دو هزار و پانصدی دات و هزار
 و پانصد سوار و اسب - مختار حان نعلب و حاکم مرصع و
 منصب دو هزاری دات و سوار و علم و اسب و میل - الله وردی

که در عهد حضرت جنت مگای بمعتمد خان مخاطب گشته بود
 بخلعت و خنجر مرصع و منصب در هزاری ذات و سوار و خطاب
 الله و برد بخان و امپ و فیل - بهاریداس کچهاوه بخلعت و
 منصب هزار و پانصدی ذات و هفتصد سوار - راجه روز افزون
 بخلعت و منصب و پانصدی ذات و ششصد سوار - حکیم خوشحال
 ولد حکیم همام بخلعت و منصب هزار و پانصدی ذات و در صد
 - سوار - حکیم ابو القاسم گیلانی بخلعت و منصب هزار و پانصدی
 ذات و پنجاه سوار و خطاب حکیم املک و انعام پنجهازار روبه -
 راجه گردهر بخلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار - میرزا
 شجاع ولد میرزا شاه رخ بخلعت و منصب هزاری ذات و چارصد
 سوار - تشریف خان بخلعت و منصب هزاری ذات و در صد سوار
 سرانراز گردیدند - و قبول سابق اینان بحال حکم شد - و دیگر
 نویدمان و منصب دارانی که در صوبجات بودند جمعی بمنصب
 سابق و جوتی باضافه نوازش یابند - بدین نمط - خانجهان لودی
 بمنصب هفت هزاری ذات و هفت هزار سوار در اسفند سه اسفند -
 و هر یکی از خواجه ابوالحسن و سپه دار خان و یاقوت خان حبشی
 و جادون رای کایتبه بمنصب پنجهازار سوار - و اعتقاد خان و باقر
 خان و ججهار سنگه ولد راجه نرسنگه دیو بندیل و اوداجی رام دکنی
 بمنصب چهار هزاری چار هزار سوار - و فدائی خان و بهلول میانه
 بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار - و جهانگیر قلی خان خلف
 خان اعظم کوکلتاش و مبارز خان افغان بمنصب سه هزاری سه
 هزار سوار - و بیگلر خان بمنصب سه هزاری در هزار و پانصد سوار

و هر کدام از سواران حان و شهدار حان در تانی و راحه حکمت
 سنگه ولد راحه با سو بمنصب سه هزار پیاده سوار - و رشید حان
 انصاری و بحر الملک ولد یاقوت حان دهشتی بمنصب سه هزار
 هزار و پانصد سوار - و سید هریر حان ناره بمنصب سه هزار
 هزار سوار - و هر یک از لشکری واد منورا بوسف حان و سید نظام
 خلع سید صدر جهان حضرت عرش آشتیانی بمنصب دو هزار
 و پانصدی دو هزار سوار - و امیر حان و احد حان بمنصب دو هزار
 و پانصدی هزار و پانصد سوار - و الله یار حان بمنصب دو هزار و
 پانصدی هزار و دو صد و پنجاه سوار - و ظفر خان ولد خواجه
 ابو الحسن بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و دو بیست سوار - و
 هر کدام از اسلام (ارسلان) بیگ مخاطب به شمشیر حان و بالکوبلیج
 بمنصب دو هزار و پانصد سوار - و سبحان و یردی ملقب
 به کلچر خان و رموی خان و مختار حان بمنصب دو هزار و
 دو بیست سوار - و سعید خان بمنصب دو هزار و یک صد سوار -
 و هر یک از میرزا وانی و محصل الله ناماده پانصدی دات و دو
 صد و پنجاه سوار - و آتش خان دکنی از اصل و اصاده بمنصب دو
 هزار و سوار - و انراهم حسین کشمیری و عزیز الله و محمد زمان
 طهرانی و اسوب دکنی و راول کلیان جلمییری و محمدر
 خان دکنی بدستور پیشین بمنصب مسطور - و التقات خان ولد
 میرزا رستم صغوی بمنصب دو هزار و هفت صد سوار - و سید
 نابزید باصاده پانصدی صد سوار بمنصب دو هزار و هفتصد سوار
 و میرزا خان خواجه سرا بمنصب دو هزار و پانصد سوار - و راول

پونجا بمنصب هزار و پانصد سوار - و هر یکی از زین العابدین
ولد جعفر بیگ و آصف خان باضافه پانصدی در بست سوار - و
شرف الدین حسین باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار و
پانصدی هزار سوار - و سر سال ولد مادهو سنگه کچه واهه باینین سابق
بمنصب مزبور - و یادگار حسین خان از اصل و اضافه بمنصب هزار
و پانصدی هشت صد سوار - و هر کدام از میرزا حسن ولد میرزا
رحتم صفری و سعادت خان نبیره زین خان کولکاش و نظر بهادر
خویشگی بدستور سابق بمنصب هزار پانصدی هفتصد سوار - و
جلال ولد دلاور خان کاکر باضافه پانصدی صد سوار بمنصب مرقوم و
شیخ فرید باضافه پانصدی در بست سوار بمنصب هزار و پانصدی
ششصد سوار - و حکیم عبد الحاق ولد حکیم هماد گیلانی بمنصب
هزار و پانصدی ششصد (ن - سه صد) سوار - و هر یک از بکرماجیت
ولد چهار سنگه بندیده و راول سمرسی بمنصب هزاری هزار سوار -
و صالح محمد ولد میرزا ماهی و سکندر برادر شهید از خان دولتانی
و دولت خان ولد الف خان قیام خانی بمنصب هزاری هشتصد
سوار - و سهرانخان ولد جعفر بیگ و آصف خان و سید غلام محمد
برادر سید یعقوب و بابا خواجه و لعل خان بمنصب هزاری هفتصد
سوار - و اکبر قلی ککو و بلبلدهر سنگه پارت و کشن سنگه و مادهو
سنگه ولد راورتن هادا بمنصب هزاری ششصد سوار - و میر
عبد الله و میر ابراهیم خویشان میرزا سید یوسف خان از اصل و
اضافه بمنصب هزاری پانصد و پنجاه سوار - و منل خان ولد
زین خان و طغرل بدره عبد الرحیم خاخانان و اکرام خان ولد اسلام

حاج فتح پوری و کرم الله ولد علی مردان بهادر و دوست ننگ
 ولد ولک خان و بهار عمل ولد کش سنگه رانهور و مرتضی ولی
 برادر حامد پادشاه و پرورش حاج نازمه و ابا امصل دستور سادق
 نمصص هراری پامصد سوار - و منورا حاج ولد رس حاج ناماصه
 پامصدی دات و چار صد سوار - و بهرام بندر حاج اعظم و کرمصدی
 رانهور (ن) از اصل و اصامه نمصص مذکور - و کامل حاج ولد حاج اعظم
 و شاه ننگ حاج و در القمار ننگ ترکمان و حواحه نادانی مسجد طاب
 نجاندار خان نائنش پندش نمصص هراری چهار صد سوار - و لطیف
 حاج بقشملدی از اصل و اصامه نمصص مرپور - و حواحه ماسم ملقب
 نمقدد حاج نمصص هراری صد صد و پنجاه سوار - و منورا حیدر
 ولد منورا مطهر صغوی ناماصه پامصدی پنجاه سوار نمصص
 هراری دزد سوار - و شرفا و کورسن کشواری دستور سادق
 نمصص مسطور - ر فر مراحتقد *

پنجم رحب حاج سپار حاج ترکمان از دکن رمنده دولت کورنش
 دروایت و بنایب حاتم و خنجر مرصع و نه اصامه هرار و پامصدی
 دات و هرار سوار نمصص چار هراری دات و چار هرار - وار و علم
 و بقاره و امپ نا رس مطلا و مدل و صوله دارمی انه ناد سرانندار
 نامحال و مایند *

هشتم ران وثن هادا از وطن آمده حدی طالع ده تعدیل عتده
 ملک رتده بر امراض - و بهرحمب حاتم و حمدهر مرصع نمصص

پنج هزاری ذات و سوار بدستور سابق و علم و تقار و باسپه یازا
 مطا و نیل تارک اختیار بر افرامت - همدین روز خدمت و زار
 حسب التماس بهین الدوله بارادت خان مقروض شد - و خلعت
 خاص و قلمدان مرصع باو عفايت فرمودند - و صادق خان با از قن
 ار میر بخشی گردانیده خلعت و قلمدان مرصع پایت اعتبار
 افزودند - درین تاریخ بهیم راتپور بمنصب هزار و پانصدی ذات
 هفتصد سوار - و پرتیواج راتپور بمنصب هزار و پانصدی ذات و شش
 صد سوار - و فراز گشتند - میر ظهیر الدین علی یزدی سه هزار
 روپیه انعام شد •

جشن مسرت افرای نوروز عالم آرا

دیدی قدم بهجت لروم نوروز جهان امروز جهان را نوید عشر
 جدید رسانید - و طلفه مقدم مدخ توام بهار نشاط آثار زمانیدان
 هفتد حلیس جاوید - از رسیدن کوکبه شاه رنگین کلاه گل اشجار پزیر
 خلعت خرمی و شادانی پوشید - و روزگار خنار دیده و چمن مهره
 رسیده بر زمردین بساط - بنزه باد شفتگی و - میرایی در کشید
 بلبل نغمه - را باسن داری نمودن خنار را نشاط تازه بخشید
 و صلصل جادو نوا بصوت زهری آسودگان مهرگان را ابله با
 اندازه - ابر گوهر بار سایه بان فیض پیر روی حسن گلشن بر افرامت
 برق درخشند - بر لبی روشنی مجلس باغ مشعل بر افروخت - و
 خروشتند کوه عروسی گل بر بام قلعه می توانزد - یا عروسی
 است که پادشاهی اموات نبات می پرانند - روز دو شنبه دوازده

رجب هزار و سی و هفتم هلالی سرمایه نور و خدای آسمانیان -
 بدرایه فرد بهای زمینیان - جمشید زرین گداز - خورشید عالم آرا -
 نبی خسرو آسمان گداز - اعتدال ظلمت زدا - رایات عدالت و اعتدال -
 والوبه شوکت و جمال - بشرف خانه خویش برافراشت - باد - بگویند
 بفراشی بساط عالم را رفت و روب تازه داد - و ابر چاهک دست
 به خانی بمط زمین را آب و تاب بی اندازه - روی گداز و هامون چون
 اندکوی بگویند رنگارنگ نگارین شد - و رخسار باغ و راغ چون
 بوتلمون برنگهای گوناگون نمودار بهشت برین - شمال روح هر روز از
 و باحدین روح گستر علیرت بدامن و آهنگین کشید - و از بوی بهار
 چون زلف یار و طایفه طار مشت پدید و بهر ریز گردید - عرصه
 زمین را من و بهمین چون آ - جان هر زهره و پروین ساخت -
 سخن بوستان از - بهر زمردین رنگداز و میروز چرخ برین انداخت -
 گل جلوه ناز و عشوه گران لغاب از رخ بر انداخت - و دایه شیدا
 کشاند دل دردا از متاع شکبانهی پرداخت • • •
 • جهان شد تاره از باد بهار • زمین را آبرو اندود باران •
 • خور خرم نهاد خرمی در دست • بگلها بردید از خرمی همدست •
 • گل از گل تخت کاوسی بر آورد • بغشده هر طایفه بی بر آورد •
 • زهر شاخ شکفته نو بهاری • گرفته هر گلی بر کف نزاری •
 درین اوقات رخفده سمات که از اعتدال هوا آنها از غم و پرداخته بود -
 و خاطر ها با خرمی در ساخته - اهتمام بهشکاران کارگاه دولت -
 و کارگزاران کارخانه سلطنت - در سخن دولت خانه خاص و عام
 سایه بانی - و روز بدل بادل که مانند عرش بلند مکه است - و

چون آسمان فراح دامن - برافراخته - پهری دیگر بر روی چرخ
 برین کشیدند - و در ته آن امپکی از مختل زربفت و بردوران
 شامیها هم ازین جنس بستوفهای طه و نقوه برپا کردند - و
 مرشاهی رنگارنگ و بسطهای گوناگون گسترده در دیوار دواخانه خاص
 و عام را بمختل زربفت و پردهای فرنگی و دیباهای روسی و
 چینی و زربفت های گجراتی و ایرانی آرایش دادند - مجلسی
 بروی کار آمده که عقل دشوار پسندان جهان گرد را بحیرت انداخت *

• بیت •

زده خیمه های بریشم طناب • درو درش زربفت پیش از حساب
 همه پردها دیبۀ شستری • همه فرسها سندس عبقری
 چنان نقشها کرده بروی نگار • که نقاش چین گشته زو شرمسار
 خدا و عالم - خداوند بنی آدم - طراز کسوت جهان بینی - مظهر
 رحمت یزدانی - که پیش همت خورشید آفتابش گنج شایگان مانند
 احجار قیمه قدر است - و دمایین معادن و خزاین بحار چون خاک
 و آب بی اعتبار - بر اورنگ جهان بینی که سدره آمال و امانی است
 و طوبای افضال و همراهی - با فرآسمانی - و شان سلیمانی -
 جلوس مبدعت مانوس مرصوده بر روی زمانیان (سباب نشاط و ابواب
 انبساط آمده و کشاده گردانیدند - نسایم عدل - دماغ روزگار عطر آمود
 گردانید - و روایح بذل مشام زمانه بخور اندود - و آفتاب بر روی کوه
 و صحرا را منور ساخت - و ابر احسان و افضال خارستان و گلستان را
 تازه و تر •

• نظم •

هریوم ملکوت افزون کند سراموازی • که سایه بوسرش افکند خسرو غازی

ملک‌ناله اردو را این زمان بدهد از سره که حسب ادعای سرسرازماری
 خطاب خسرو اعظم کنون نگردانند . که مصلحت بود و خسرو بی‌اندازی
 عرب و کوس و کرنا - و صدای بغیر و سرنا - آوای مسرت در زمان
 و زمین اندام - و طوطی دمای اصحاب عمایم و استعناق و زمزمه
 ثدای سخن طرازان نظم و نثر و لوله در چرخ درین - درازی برج
 دولت در درج حشمت چار پادشاه راده والا گوهر که چار عنصر
 شخص دولت اند - و از کل اراده کعبه - مطلب - در چار گوشه
 تحت سایه با مرسلطانی قرار گرفته اند و در پای سرور حلاوت -
 سرآمد از کل مملکت - سرور و عزایان دوام - یهین الدوله اصمغان
 اعتاده سر اعتبار در امر احوال - و دیگر از کل دولت و اعیان سلطنت
 و سایر ارباب معاص در دور بسنت و منزلت ایستاده - و مجمع
 مفاخر و معالی یهین الدوله بدوازه های سلطنت اختیار یافت - و
 عنایت خلع زرین و انعام و میل گرین چندوله نام دایم اوراق طلا و ماده
 و میل صمیمه دیگر عواطف گردید - در ایام حشمت مرحام پادشاه رادگی
 ضرورت وقت ده (۱ - ۲) لك زنده از اشک رخا گرفته بودند -
 از آنجا که دامن همب گیوان رعب که چون حبیب آسمان از نقایص
 پاکسب عمار سندن بر نیاید - همواره و رکوز ضمیر در نا بطیر بود که هرگاه
 وقت مقتضی باشد باز دهند - درین هنگام که روزگار پیشکار این دولت
 بلند است - و چرخ عاشره در دار این سلطنت می مانند - آن مدح
 را باز مرحمت فرمودند - حدیث درین صواب گرین ناله ام لاریبی
 و تائید عیدی که همیشه دستار این دولت جاوید امتداد است - و کار
 این سلطنت اندام میعاد - پندش از آنکه خبر آمدن قدر محمد خان

هر چه کابل چنانچه گذارتن خواهد یافت به سامع حقایق میجامد
 رسد - و باعث تغیر ظفر خان ولد خواجه ابو الحسن که در زمان
 حضرت جنت مکانی به زیارت پدر نظم مهم صوبه کابل مینمود
 بروی کار اید - روز جلوس سعادت مانوس اورا بصوبه داروغه کابل
 سربلند ساخته بودند - چون درینولا بعرض مقدس رسیدند که ظفر
 خان در دره خرمانه از مضامین تیرا در حینفی که عبد القادر پسر
 احداث بد نهاد را قتل نموده بود خبر شنقا شدن حضرت جنت
 مکانی شنیده بمقرب خان بدخشی و با او قایم و سعادت خان و عبد
 الرحمان قرناپی و معین خان بدخشی و جمعی دیگر از بندهای
 جانشینان را بکابل فرستاد - و خود به پشاور آمد - و پس از نظم مهمات
 اینجا برسم هر ساله که اعظم آن صوبه تشاق در پشاور کند - و ثبلاق در
 کابل اراده رفتن کابل نمود - هر چند که دیدگان پیکار ورزیده ازین
 قصد بی هنگام منع نمودند بگوش قبول نشنوده از راه کوتل شادی
 بهنثار و خیبر روانه شد - و از خرد سالی و ناآزمونی مراتب حزم در
 حل و ترحال و مدارج احتیاط در حط و انتقال رعایت ننموده
 بیه نوردی در آمد - ناگاه آرک ژنرال و افریدیان در کار بد کردار که
 در شعبه از شعب پر شغب افافه این کوهستان اند و در ظاهر
 فرمان بردار و خدمتگزار و در باطن فتنه جوی و شورش پزوه و
 پیوسته خواهان فرصت دزدی و دست اندازی بر سر راه آمده دست
 بتاراج اردو گشودند - و از آن رو که سردار نا کرده کار جمعی دور بین
 نبود - گزین که بمداغه دزدان و ره زبان توانند پرداخت در ساقه
 بگذاشته پیش رفته بود - اموال بسیار بغارت رنبت و بهمراهان و نوکران

ابو خمارت مراد را رسید - و از عثان همب و زمام ثمت چندان از دمت
 داد که بهیچ وجه بچاره آن نتوانست پرداخت - حضرت جهانمندی
 در بی روز معرفت آنها او را نمدایت خلعت خاصه سر بلند گردانیده نظم
 مهمات آن صوبه رخصت نمودند - و نزدیک پاینده هزار سوار
 کار دیده پیکار و رزیده از سادات نارهه و بحاری و معول و امدان و
 و اچپوت بدفعات از رکاب نصرت صاف کمک او دستوری یافتند -
 بهادر خاں ورهیلہ بخلعت و تیولداری سرکار کاپی و مالش
 زمینداران متمردان سرزمین و محصل خاں بخلعت و موحرداری نروژ
 و آن نواحی رواجه بهارت نندیلہ بخلعت و موحرداری برگلہ اتاره
 و مضافات آن که از حالصات شریعه امت و دیندار خاں بخلعت و
 موجداری میان دوآب - و معول خاں ولد زین خاں کوکه بخلعت
 و قلعه داری کابل هر در انداخته مرخص گشتند - و ملا مرشد
 شیرازی بخلعت و منصب هراری دات و در صد حوار و خطاب
 مکرمت خامی و دیوانی بدوقت و حکم حمای کاشی بخدمت
 دیوانی سرکار حضرت مهد علیا و مروزی منصب - و سید عبد الواحد
 ولد مصطفی خاں بحاری بموحرداری سرکار حصار سر بلند گردیدند
 چون حصار دولت خانه خاص و عام را از موج خبر بختش
 پادشاهی کامیاب صورت و معنی حاجت مشکوی جلال را بقدوم -
 میمنت لزوم مرور آگین گردانیدند - پرندگان مرادق عرت مراسم
 تهنیت بپندیدیم رسانیدند - و هر یک در خور حالت و مدرت بدوازشی
 مر فراز گردید - بحضورت مهد علیا اصناف پیرایه و اقسام ردور که
 قیمت آن پلجاء لک روپیه بود مرحمت شد - و جواهر و حلی بیست

هر بر کابل چنانچه گذارش خواهد یافت بمسامع حقایق میامع
 رسد - و باعث تغییر ظفر خان ولد خواجه ابو الحسن که در زمان
 حضرت جنت مکانی به زیارت پدر نظم مهام صوبه کابل مینمود
 بروی کار اید - روز جلوس سعادت مانوس اورا بصوبه داروغی کابل
 سر بلند ساخته بودند - چون درینولا بمعرض مقدس رسید که ظفر
 خان در دره خرمابه از مضامین تیراه در حین که عبد القادر پسر
 ابداد بد نهاد را قتل نموده بود خبر شنید شدن حضرت جنت
 مکانی شغفته بمقربان بدخشی و بالچو قایم و سعادت خان و عبد
 الرحمان قرناپی و معین خان بدخشی و جمعی دیگر از بندهای
 جانی را یکدل فرستاد - و خود به پشاور آمد - و پس از نظم مهمات
 انجا برسم هر ساله که ناظم آن صوبه قشاق در پشاور کند - و ثبلاق در
 کابل اراده رفتن کابل نمود - هر چند کار دیدگان پیکار ورزیده ازین
 قصد می جنگم منع نمودند بگوش قبول نشنوده از راه کوتل شادی
 بهنار و خیبر روانه شد - و از خرد سالی و ناآزمونی مراتب حزم در
 حل و ترحال و مدارج احتیاط در خط و انتقال رعایت ننموده
 براه نوردی در آمد - ناکاه آرک ژنرال و افریدیان ددکار بد کردار که
 در شعبه از شعب پر شغب امانه این کوهستان اند و در ظاهر
 فرمان بردار و خدمتگزار و در باطن فتنه جوی و شورش پزوه و
 پیوسته خواهان فرصت دزدی و دست اندازی بر سر راه آمده دست
 بتاراج اورد و گشودند - و از آن رو که سردار نا کرده کار جمعی دور بین
 نبود - گزین که بمداغه دزدان و راه زبان توانند پرداخت در ساقه
 بگذرانسته پیش رفته بود - اموال بسیار بغارت رفت و بهمراهان و نوکران

از حصار مرادان رسد - و از عدل همب و رستم ثمن چنان از دست
 داد که هیچ وجه بچاره آن نتوانست پرداخت - حصار جهاندادی
 در پس روز معروف آما و از امداد خلعت حاصه سر بلند گردانده بدست
 مهمات آن صولت رخصت نمودند و نزدیک پانزده هزار سوار
 کار دنده پیکار و رزیده از سادات ناره و بخاری و معول و امدان و
 واحدوت بدست از رکاب بصر بصلت بکمک از دستوری یافتند -
 بهادر خان در هیئت خلعت و تولداری سرکار کاپی و مالش
 رمننداران متمردان سرزمین و مخلص خان خلعت و مودداری برادر
 و آن نواحی در احوال بهار بدست خلعت و مودداری برگشته اتاوه
 و مصافات آن که از حالات شرعه امت و دیندار خان خلعت و
 مودداری میان دو آب و معول خان ولد رمن خان کوکه خلعت
 و قلعه داری کدل مر در امر اخته مرحض گسند و ملا مرشد
 شدراری خلعت و منصب هزاره ذات و در صد سوار و خطاب
 مکرصب حامی و دیوانی دوتاب و حکم حمای کاشی خدمت
 دیوانی سرکار حضرت مهد علیا و مرزنی منصب و سدد عدد الواحد
 ولد مصطفی خان بخاری و مودداری سرکار حصار سر بلند گردیدند
 چون حصار دولت خان حاص و عام را از موج حشر بخشش
 پادشاهی کامناب مورب و معنی حاصه مشکوی حقل را بدویم
 میمنت لرم مروع آگس گردانند - پرندگان مرادق عرب مراسم
 تهیبت بقتل رها میدند - و هر یک در حوز حال و ملرب بدواشی
 مر مرار گردیدند - بخصوت مهد علیا اصناف پیرانه و اسام ریدر که
 قیمت آن بلیحاه لک روده بود مرحمت شد - و خواهر و خلی بیعت

هر چه کابل چنانچه گذارش خواهد یافت بمسامع حقایق مجامع
 رسد - و بامت تمبر ظفر خان ولد خواجه ابوالحسن که در زمان
 حضرت جنت مکه به زیارت پدر نظم مهام صوبه کابل می نمود
 بروی کار اید - روز جلوس سعادت مانوس او را بصوبه دارى کابل
 سربلند ساخته بودند - چون درینولا بعرض مقدس رسید - که ظفر
 خان در دره خرمانه از مضامین تیراه در حینى که عبد القادر پسر
 احداک بد نهاد را قتل نموده بود خبر شنقا شد حضرت جنت
 مکه شغفه یعقوب خان بدخشی و بالچو قابیج و سعادت خان و عبد
 الرحمان قرناپی و معین خان بخشی و جمعی دیگر از بندهای
 جانشینان را بکابل فرستاد - و خود به پشاور آمد - و پس از نظم مهمات
 انجا برسم هر سائ که ناظم آن صوبه قشاق در پشاور کند - و ثبلاق در
 کابل اراده رفتن کابل نمود - هر چند کز دیدگان پیکار ورزیده ازین
 قصد می هنگام منع نمودند بگوش قبول نشدوده از راه کوتل شادی
 بهمنار و خیبر روانه شد - و از خرد مالی و ناآزمونی مراتب حزم در
 حل و ترحال و مدارج احتیاط در حط و انتقال رعایت بنموده
 بیه نوردهی در آمد - ناگاه آرک ژنرال و افریدیان ددکارین کردار که
 در شعبه از شعب پر شغب اداغده این کوهستان اند و در ظاهر
 فرمان بردار و خدمتگزار و در باطن ننگه جوئی و شورش پزوه و
 پیوسته خواهان فرصت دزدی دست اندازی بر سر راه آمده دست
 بتاراج اورد و کشوندند - و از آن رو که سردار نا کرده کار جمعی در بین
 نبرد - گزین که بمداغه دزدان و ره زنان توانند پرداخت در ساقه
 بگذاشته پیش رفته بود - اموال بسیار بغارت رفت و بهمراهان و نوکران

ابرخسارت مراد از رسید - و ارمغان همت و زمام ثبت چنان از دست
 داد که بهیچ وجه نجات آن نتوانست برداخت - حضرت جهانمندی
 درس روز معرفت آما او را معایت خلعت خامه سر بلند گردانیده بنظم
 مهملات آن صوبه رخصت نمودند - و نزدیک پانزده هزار سوار
 کار دیده پیکار و رزیده از سادات ناره و نحاری و معول و افعان و
 راجپوت بدست از رکان بصرت بصاب کمک او دستوری یافتند -
 بهادر خان روهیله خلعت و قیدلداری سرکار کاپی و مالش
 زمینداران متمرد از سرزمین و مخلص خان خلعت و موجداری فرور
 و آن نواحی و راجه بهار بندیله خلعت و موجداری پرگله ایتاره
 و مضامات آن که از حالصات شریعه امت و دیندار خان خلعت و
 موجداری میان دوآب - و معول خان ولد زین خان کوکه خلعت
 و قلعه داری کابل هر بر امراخته مرخص گشتند - و ملا مرشد
 شیرازی خلعت و منصب هراری دات و در صد سوار و خطاب
 مکرمت خانی و دیوانی بیوتاب و حکیم حمای کاشی منصب
 دیوانی سرکار حضرت مهد علیا و مزرینی منصب - و سید عبد الواحد
 ولد مصطفی خان بحاری بموجداری سرکار حصار سر بلند گردیدند
 چون حصار دولت خان حاص و عام را از موج خبر بخشش
 پادشاهی کامیاب مورد و معنی حاجات مشکوی جلال را تقدیم -
 میمنت لزوم دروغ آگین گردانیدند - پرندگان مرادق عورت مراسم
 تهنیت به تقدیم رسانیدند - و هر یک در خور حالت و مدرک و نوازشی
 مقرر از گردید - بخصوص مهد علیا اصناف پیرایه و انعام زیور که
 قیمت آن بمجاهد لک روپیه بود مرحمت شد - و جواهر و حلی بیست

و پنج لک روپیه پیداشاهزاده عالم بیگم صاحب - و جواهر و مرصع آلات
 بیست و پنج لک روپیه بدیگر پادشاهزاده های کامگار عالیقدر
 محمد دارا شکوه و محمد شاه شجاع و محمد اورنگ زیب و مراد بخش
 و روشن رای بیگم و ثریا بانو بیگم عنایت فرمودند - و با خجسته
 روز شرف به بزمهای دلگشا و جشنهای فرح انرا حیرت انگیز کهن
 سالان جهان گردیده و دشوار پسندان غرایب دیده گشته جهان را کام
 اندوز گردانیده از روز جلوس مقدس تا این روز عشرت افزای یک
 کرور و هشتاد لک روپیه از جواهر و مرصع آلات و خلعت و خنجر
 مرصع و جمده مرصع و شمشیر مرصع و امپ و ویل و اشرافی
 و روپیه انعام فرموده ناحیج جوهر نامهای سخا کوشان پیشین و ماسخ
 بار ذامهای کرم فروشان نخستین گشتند * نظم *

کرده شاه از دراز دستی جوهر * از جهان دست خواستن کوتاه

در کرم خود چنین تواند بود * بشری لا اله الا الله

از انجمله یک کرور شصت لک روپیه بحضرت مهد علیا و پادشاهزاده های
 کامگار - و بیست لک روپیه بسایر بندها - اگر زیکان این زمان
 مسعود بوجود همه سود این سلطان کرم گستر بذارند بجا است -
 و پاکن این روزگار محمود به بود همه چون این خقان دادگر سر
 برافرازند سزا - چه آنچه سلاطین عالی مقدار بچند و چند فراوان
 بروزگار دراز فراهم آرند - و آن را سرمایه مکنت و جاه و پیرایه
 شوکت و دستگاه بدارند - درین حضرت فلک رتبت با فوهم یکرور
 وفا نکند - بل به بخشش یک تن اکتفا - * بدین

هنگام جوهر ما حاضر یک عطای تست

هر حاملی که از دل دریا و کنی رود -

و آنچه در این ایام عشرت انتظام از پیشکش ثواب مهد علیا
و پادشاهان و امای کماکار و امیرانی و اقامه دارشرف پذیرائی یافتند و لک
رویه بود - چون رکن السلطنت بعین الدوله شاه سپاه داد و پنجاه هزار
مولو حوتی اسب و یراق از نظر خورشید اثر گذراندید بود - و بحسب
کمیت و کیفیت پسندید و طبع دشوار بصد خاقانی افتاد - در روز چون
امروز بمرخص آن مسند از می بزرگی هزاره ذات و هزار سوار دو
ایده سه ایده امزدند - که از اصل و اصانه نه هزاره ذات و نه هزار
مولو در ایده سه ایده باشد - و جایگزین که حاصل هر سال آن پنجاه
لک ریبه است مرحمت مرموند - در سلطنت این دردمان عرش
مکل هیچ نوینی باین پایه گران مایه نرسید تا بدولت ملوک
دیگر چه رسد - مهابت خا خا خا خا سال را بدعام زن را
نام بیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده و بیل سر بلند گردانیدید -
در این روز مسرت ادرا که تاریخ روز بامه نیکشانی و کماکاری است
آنچه از جلیل عوطفقت پادشاهانه و نجایل مرام سلکانه بروی
کار آمد - بخشیدن خرام عبد الله خان است - و دهائی یافتن او از
زنداد - بذریعه دوخواست قدره ارباب صفوت و مفا اموال اصحاب
معرفت و تقی عبدالرحیم خواجه - آن حلقه سلسله نبویه نقاره طبعه
مطایع نقش بندیده از قبل امام قلی خا خا خا خا نزد پادشاه
غفران پناه حضرت جنت مکی انار الله براهه رسوم رسالت آمده
در دار السلطنت لغور احراز سعادت ملازمت نموده بود - آن حضرت
چه از رهگذر نسبت قدم اخلاص و دعاگوئی این سلسله سامیه -

باین خاندان بلند مکان وجه بجهت کرامت نسب و شرافت صاحب
 باقسام اعزاز و اکرام سرفراز گردانیدند - چنانچه هرگاه سعادت
 حضور می اندوخت پهلوی تخت معلی حکم نشستن میفرمودند
 و باین عنایت والا از جمیع اکابر و اشراف ایران و توران و هندوستان
 امتیاز عظیم یافت - و چون بعد از جلوس میمنت مانوس حضرت
 صاحب قران فانی بدار الخلافه اکبر آباد آمده سعادت ملازمت
 اندوخت شهنشاه قدر شناس که در عهد عاطفت مهدش خدایندان
 احساب و انساب را روز بازار دیگر است خواجه را بعنایت خلعت
 خامه با چار تب طلا دروزی و انعام پلچاه هزار روپیه نوازش نموده
 پهلوی تخت مقدس عقب پادشاهزادهای والا گوهر حکم نشستن
 فرمودند - با آنکه سلاطین والا تمکین که مدت های مدید صاحب
 مکه و خطبه بوده اند - و از حوادث روزگار غدار و نوازل چرخ ستمگار
 باین درگاه ملوک پناه زینهار پی شده می ایستند - و چون عبد الله
 خان را بسلسله حنیفه نقشبندیه نسبت قرابت بود خواجه التماس
 عفو تقصیرات او نمود - و پادشاه جرم بخش عذر نبوش خواجه را
 به پذیرائی درخواست مفتخر و مباحی گردانیده عبد الله خان را از
 زندان رستگاری بخشیدند - ان تذکرة السلف - گرامی خلف -
 مقبول درگاه باری - خواجه کلان خواجه جویباری است - که بسمی
 و نه واسطه بسید علی عربض بن امام جعفر صادق میرسد - از اجله
 سادات و اعز اکابر توران است - اخلاص و اعتقاد خواندین اوزبک
 باین دردمان عالی در مرتبه کمال است - و وجود این خاندان
 متعالی دران دیار بس گرامی - عبد الله خان اوزبک والی توران

حلقه ارادت حواصه کفن در گوش عقیدت داشته حصول پایه سلطنت را از مدام توحه صوری و معنوی آن نرگردد الهی میدانست - درین دور مرحدده رای سنگه ولد راحه بهیم که پسر رانا امر سنگه است و نامش عمودیت حاص و عقیدت صادق از پنش گاه بوارش حضرت شاهنشاهی خطاب مهاراحه که اعظم خطاب های الوس راجپوتیه است سر بلند گشته بود بتقدیدل عتده ملک رتبه قازک نسبت بر ادراحت - حامان قدر دان ونا دارمی دهان سپاری و خدمات بهمدیده و تدرات گردید پدرش رعایت نموده اورا ناربرد حرد سالی سلطنت ماهر و مرپیچ مرمع و حردهر مرمع و منصب دوهراری دات و هزار سوار و خطاب راجگی و امپ و میل و اعمام نبصت هزار روپیه نقد سر بلند گردانیدند - صالح برادر راند حعفر بیگ آصف خان نفوذ داری بهرائج بوارش یامت - مرحمت خان بخشی احدیان نا موحی ازیں گروه نمالش مساد اندیشان آبروی آب مرمع شد - بقاصی محمد سعید شریعی گرهردنی (ن) صاحب عادل خان حاکم پنجابور خلعت و منل و نه هزار روپیه مرحمت شد - یاقوت خان بخشی را که از علامی خداوند خان نه یاقوت خداوند خان اشتها ریامنه وار شد و شجاعت مدار علیه و مشار الیه دولت نظام الملک که نامی مسماهی حکومت حرسندی دارد دود - و انکون در ملک نندگار منسلک است و منصب پنج هزاراری دات و سوار مناهی - دعایت ارسال علم و بهاره بهرامرار صاحبند •

بیست و چارم رجب فرورداس ولد راجه نرسنگه دیو بلدیله بمنصب
پانصدنی دو صد سوار مر بلند گشت - شب بیست و هفتم که
لیلة المعراج بود مبلغ ۱۵ هزار روپاه باصحاب استعناق بنایت
فرمودند - چهارم شعبان حاجی خواجه بمنصب هشت صدی سه
صد - وار سرائراز گردید - شب پانزدهم که لیلة البراءة بود • شعر •
بحکم شه چراغان انچنان شد • که گیتی رشک هشتم آسمان شد
اگر از کیفیت و کمیت آن نگاشته آید ظلمت کدو درات مانند
قرص آفتاب چشمه نور شود - و زمان سیاه خامه چون شعله طور -
درین شب متبرک مبلغ ده هزار روپیه بارباب نیاز رسید - و
عبادت مخصوص آن بروی کار آمد - هزدهم قاسم خان و راجه
جیسهنگه با دیگر بند های کار طلب بعنایات شاهنشاهی مر بلند
گشته به برکندن بلخ فائده و ریشم فساد متمردان سرزمین مهابن و
نواحی آن دستوری یادتند - چهار ساله ولد راجه نرسنگه دیو
بلدیله از وطن آمده دولت کورنش دریانت - و هزار مهر بصیغه
نذر و یک فیل برسم پیشکش گذرانید - و بعنایت خلعت و جودهر
مرصع با پهل کتاره و علم و نقاره لوای عزت بر امراخت •

رحلت بادشاهزاده عالمیان ثریابانو بیگم به نر هت کاه آخرت

از آنجاکه روزگار بی سداد - و عالم کون و فساد - مقتضای اثار
متخالفه - و مقتضای اطوار متغایره است - درین هنگام عشرت
انتظام - مزاج ثمره چمن انبدال - نهال گاشن جلال - ثریا بانو بیگم

بهارمه آبله از منبج اعتدال الحراب یامت - و بدست و سیوم
 شعرا هزار رسی و هفتم هلالی در سن هفت سالگی از محنت
 سرای دیبا به تربیت آباد آخرت رخت هستی در بست - اگرچه
 و مقتضای شجاعت و دناد پدری و فرزندی که ناگزیر بشاء تعلق است
 گرد ملال در صفوب کد حاطر حق ناظر بادشاه مهر گمتر دشت -
 وزنگ کدورت در آید ضمیر مهر تپویر خاهاں جهان پرور - اما چو
 آر دانی اسرار کوی و الهی شناسی رموز انغسی و آمایی - حمیع
 تفدیرات الهی را خیر خالص یا غالب چنانچه در حکمت نامهای
 عیدانی و بدایی * حقیق و * بدین است - دانسته - در گلزار همیشه
 بهار رضا و تسلیم که پیشه رسیدگان دوگاه ایوبی است - مقیم است -
 درین * صیدیت شکیم ربنا رضامند و خرمند بوده همگی ماتم
 دیدگان * شکوی * شکوی - و غم رسیدگان شجستان بهانداری - را
 خصوصا حضرت مهد علیا که از مرد و سخن ثمره العود - و بر مرد
 زهرة المراد - عدار الم صراة خاطر در با مافرش را سمت آورد شب
 ره نمایی شکبائی و مدوری گشت - رشید خان انصاری از دکن
 آمده سعادت آستان موس در باد - و بغایت علم اوای صفاخرت
 برادر اخب - اسد جان معهودی از برهانیپور آمده چارده میل پیشکش
 گذرا دید - هر یک از چهار سنگه ولد راجه بر سنگه دیو بدیده -
 و اهتمام خان باعام میل عزامت از اندوخت - چو صفاوه خاندان
 بپوت و ولایت عبد الرحیم خواجه بدیرین مرضی که داشت از
 تدنگای دیبا بوسعت آباد آخرت شتوت - از سهمان نوازی -
 و غریب پروزی - که شیمه کریمه این کیوان مودت است -

به علامي افضل خان حکم شد که صدیق خواجه ولد خواجه مرحوم را تعزیت نموده بشرف ملازمت برساند - پس از آنکه خلف الصدق خواجه بحضور رحید او را مشمول مراسم پادشاهانه ساخته بخلعت سرعزت برانراختند - مخلص الله ولد احمد بیگ خان کابلی بخطاب افتخار خان مفتخر شد •

ولادت بادشاهزاده عالمیان سلطان دولت افرا

بعد از انقضای پنج گهری و هفت پل از شب چهار شنبه چهارم شهر رمضان سنه هزار و سی هفت هلالی مطابق بیستم اردی بهشت از خدر معلی هر معظم حضرت مهد علیا فرخنده کوکبی بر سپهر خلافت طالع گشت - شهنشاه دوران دست نوال و انصال کشوده بر روی جهانیان در آرزو نیاز بر بستند - و جشن سرور و بساط سرور مرتب و مبسوط ساخته امرای والا مقدار را بخلعت های مایه سرافراز گردانیدند - و اصحاب عمایم و استحقاق و ارباب طرب و نشاط را بمبالغ گران مند بینیار - ملتزمان بساط تقرب باندازه حال نذر و پیشکش گذرایدند - و همگی بحضرت مهد علیا انعام شد و آن ثمره شجره خلافت بسططان دولت افرا موهوم گردید •

رخت هستی بریستن بادشاهزاده جهانیان

سلطان لطف الله از وحشت کده دینا

دادار کار ساز - و آفریدگار کام پندار - سلاطین جهان کشا - و خواقین عالم آرا را - بتوای ابداد کامکار و تعاقب اعقاب بخت بیدار

و ثواب اسباب جهان کشائی و ترادف مواد دولت مرائی - کامیاب
 داشته - کامی بوبوع ها که دل آشوب - و حدوث واقعه حاضرکوب -
 گرد کدورت بر ساخت نواظ دزاهت موطن این مظاهر الطاف
 الهی می انگیزد - تا عین الکمال گروه نقصان پزوه را سپیدی
 باشد - و چشم بد بین را بعدی - لهذا در اثنای آنکه آبیاری
 امضال شهشاه دربارش - کل بخشش - حیاص دلای حبابیان
 را لب و لبز شادانی - و موج انگیز میرایی داشت - بهم رمضان
 مطابق بیست و پنجم اردی بهشت پادشاهزاده سلطان لطف الله
 پس از زندگی یکسال و هفت ماه از شرش کدۀ دنیا بآرام گاه
 آخرت شقامت - حاضر خیر اندیشان دولت - و عیش هوا جوان
 حلاطت را مکدر و منقص گردانید - پادشاه حقیقت آگاه که در
 شدت و رخا تسلیم و رضا شیمه کریمه آن حضرت والا رتبت امت
 بصوری و شکیمانی ناز گشته حضرت مهد علیا را مواعظ دل
 نشین و هلمای تسلی گشتند - پانزدهم مهامت حان حاکمان سپه
 سائر بعنایت خلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهل کتاره سر بر
 امراخته نحای حان جهان لودی، صاحب مونگی ولایت دکن و
 برار و خاندیس چهاره عزت بر امراخت - و حکم شد که خان زمان
 خلعت او که صوبه دار مالوه بود بیایه به نظم مهام صونجات مذکوره
 بپردازد - و صوبه مالوه از تغیر او بحان جهان مرحمت شد - هفدهم
 مهابت حان خانان جواهر گران بها و مرصع آلاب و نقایص
 اقمشه برسم پیشکش بنظر کدیمیا اثر در آورده - از انجمله متاع یک
 لک روپیه برای سرمرازی از شرف پذیرائی یامت - هژدهم مختار

خان بفرج‌داری سرکار متکبر مفتخر گشت - بدست و درم میر
 حسام الدین اسبق و ایشامت و خنجر صرمع و خطاط مرتضی خان
 و عنایت فیل و پنجاه هزار روپیه نقد بلند پایگی بخشیده بجای
 شیرخواجه که در اندامی راه تنه‌گرایی ملک بقا شده بود بصوبه داری
 تذه سرانراز ساختند - اخلاص خان بنده است دیوانی صوبه برهانپور
 و عنایت فیل سر بلند گردید - از اینجا که همگی همت ملکه بر
 تیمار داری روزگار خستگان و غمگساری ملک شکستگان مصروف
 است درین ماه مبارک رمضان هر شب سلاله دودسان سیادت
 موسوی خان صدر بحکم جهان مطاع گروهی از اهل احتیاج و
 استحقاق از نظر خورشید اثر گذرانید - و همگان کسمیاب گردیدند -
 هوای یومیه و مدد معاش مبلغ سی هزار روپیه نقد باینان
 مرحمت شد - چون شهر سعادت بهر رمضان بادای میام و امضاء
 حاجات و اعطاء مبرات بانجام رسید - شب یک شنبه غره شوال
 مطابق پانزدهم خرداد • ع • هلال عید پدید آمد از کنار فلک
 صدای شادیانه از زمین به پروین رسید - و ندای مبارکباد ممکن
 و ممکن - صبح گاه باد شاهزاده‌های بخت بیدار و امرای عالیمقدار
 و دیگر خدم و حشم در بارگاه آسمان جاه فراهم آمده دیده آرزو را بطلوع
 آفتاب عالم آرای حضرت صاحب قران ثانی و سطوع طلعت مشتری
 سیمای ماه نور انزای جهانبایی روشن گردانیدند - و تسلیات
 تهنیت بتقدیم رسانیده باین ترانه رطب اللسان گشتند • شعر •
 ای عید دین و درات عیدت خجسته باد
 ایاست از حوادث ایام رسته باد

تا رسم تهیه نمودن اندر سهان معید

هر نامداد بر تو چو عدت حکمسته داد

جهاندار عداوت گزار دشکوه سلیمانی و شوکت صاحب قرانی در
شدنر ماه رنثار بعید گاه رفته ممار ادا فرمودند . و در تشریف
بردن و آوردن چندان رنثار افشاندند . که رسم آروینار ارحمان درانندان
• قطعه •

تا همت هر خردنده انام نام عدد • تا عید طمعها را عشرت مرا شود
انام دولتش را هر روز عید داد • عدوی کرو مراد دو عالم ادا شود
درم شرف اندیس حسین لخطاب همت حانی - و شاه بیگ
ادریک که از حوالت کار دنده پیکار ورزیده است لخطاب حانی مر
در امراحتند - سوم حواحه فاسم که در همگی ایام بیک مرهام
پادشاه زادگی ملازم رکاب طغر بصاب بود لخطاب صفر حانی - و
لشکری ولد منیرا نوسف حان رموی که از پدشگاه نوارش حضرت
حبس مکانی بدم خطاب سر امرار بود لخطاب صغ شکس حان
بامور گشند - پنج و دل که ناصر حان نجم بانی از اودنسه دعوان
پیشکش مرستاده بود مدظر کیما اثر در آمد - هرکرا در بدر و طرت
الوده طندب قیصر روزگار و نامص عمار سرشته اند - هرچند اسباب
کامروائی و موان دولت مند می از بندش مرهم آید و امتعه دعوته که
والا هم پلند و طرب نال ارحا نرود و رو بفریبی دهد - هم در سپاس
داری پروردگار بچون و چگون و حق گذاری آمرندکاری شده و
همون - منتهج با دویم بی مرمانی و محکمه نامستقیم تن آسانی
پیموده - و هم لخدای محاری و خداوند جعقی که ناعث روح کار

و رونق روزگار اوست - ورشته حسن عقیدت و لطف خدمت از دست
 رهاشته - و راه بیوفائی و حادّه معصیت گرانجی - پدید - خود را
 مطعون خاص و عام و مطرود ناقص و تام می گرداند - مصداق این
 مقال احوال شقارت مال دریایی روغله است - از از فرومایگان و
 و گم نامان گروه شورتس پزوه امانت بود - خدیو عالم خداوند بنی
 آدم - که غریب نوازی و شکسته پروری سبیل رضیّه حضرت اسمان
 رتبت اوست ان تنگ حوصله را از نشیب فاکامی و گم نامی
 نوکری مرتضی خان بر مرز کامرانی بر آورده در سلک فرئیخان
 والا اعتبار مملکت گردانیدند - و ازان رو که باد نوازش پادشاهانه
 که مردان مرد و خداوندان خرد را از جا می برد زیاده بر آبچه
 حوصله تنگ و ظرف تنگ او بر تابد واقع شد - و کمان تهور که
 دران چندین هزار دلی خرد وزن جهالت من شریک غالب است
 علامه اسباب بد مستی و تنگ شرابی اوگشت - کزش از هشیاری
 به بیوشی و از مرز انگی بدیوانگی ابتاده - و احباب نکل و مواد
 زوال از روز بروز بغزونی نهاده تا آنکه در جنیر خاک بیوفائی بر
 مرق کار خود پیخته - و گرد بی حقیقی بر تارک روزگار خود ریخته
 از رکاب سعادت جدائی گزید - و نزد خان جهان که از قبل حضرت
 جنت مکانی صوبه دار دکن بود رفت - و بهمین کور نمکی و کافر
 نعمتی اکتفا نموده محرک سلسله اندیشه های فاسد و خیالهای
 کاسد گشته - از (جمله) اسباب مزید جهالت و ضلالت و بواعث ازدیاد
 تباهی و گمراهی آن قیره رای کوتاه بین گشت - درین هنگام که
 توایم اوزنگ جهانبنانی بجلوس مقدس آسمانی پایه شد - آن بد

مسئله دادگویی خردی از کردار نگویند و اطوار ناپسندیده بدامت
کشیده بدست او برضاعت و انتهای که درون درگاه خلایق پناه قوی
ترین ذرایع بخشش و بخشایش است بدرگاه عرش حاکم آمده تارک
بخت و تقیید استقامت کیوان مکل بر امر اخت - املی حضرت عفو و تصدقات
و از مکملات مراسم جهاد داری و مصلحت مکارم فرمان گذاری دانسته
از جرم او اعماص نموده او را بخلعت و منصب چار هراری ذات
و سه هزار سوار امرار گردانیدند - دل از زندگانی قاره امتیاز بخشیدند
تا بیداموزند شاهانی که زر بخشند و سیم

رسم حال بخشیدن از خاها دین محرم نواز

در از دهم شوال خواجه ابو الحسن تربغی که خدمت دیوانی
حضرت حنظلت مکانی سرلای بود از لاهور آمده سعادت آستاندوس
رسید - و رعایت خلعت و خلعت مرصع را قبول کرد و اسب
نازین مطلق و دبل مناهی گردید - میرزا حیدر داد میرزا مطهر
صفوی از حاکم آمده دولت کورش دریافت - شب هفدهم بعد
از انقضای بیست و چهار سکه عدله از تهره رانی و تهره خردی
و شقارت ذاتی و سه مکتبی عطری از درگاه خواجه پناه دوطان
برفتن خوش گریخت - هر چند اعیان دولت معروض داشتند
که اگر حکم قضا بکان عز مدور باشد آن خسرا زده را تعاقب
نموده مامور یا مقتول گردانیده آید - تا دیگر هیچ کوه اندیش بر
گشته بخت بر چیدن تهره کزنی حراب و حصار بدید - رانده
قضا و اسرار خول قدر که کار هر وقت و وقت هرگز را چنانچه در
کار خانه ابداع مقدر گشته می داند مرمون - که ایشاء الله تعالی

جزای اطوار ناشایسته و سزای کردار نا بایسته او عند قریب انچنان
در کنار روزگار آن بد مست باد و جبهالت نهاده می آید که همگی
متار سوختگان شقاوت اندوز عبرت برگرفته دیگر پیرامون بنی
و نماد نگردند - شپوری روی رویله بخطاب شهباز خاسی سر دلند شد -
چون اعتماد خان خواجه مرا که از خدمت گذاران قدیم این درگاه
عالم پناه است التماس زیارت حرمین شریفین نمود بیست و
چهارم او را رخصت داده بیست هزار روپیه نقد پوی اتمام
فرمودند - و حضرت مهد علیا و پادشاهزادهای والا گوهر نیز
ده هزار روپیه مرحمت کردند - بست و نهم سید محمد اسفراینی را
که از ماجد سادات آن دیار است و از نرد قطب الملک آمده
معادت ملازمت دریافته بود هزار مهر عنایت شد - روز در شنبه
سلخ شوال که روز تیر از ماه تیر بود جشن عید کلانی انعقاد
یافت - پادشاه زادهای کامکار و یمن الدوله صراحیهای صرمع
و دیگر نوینان نامدار صراحیهای میناکار و زرین و سیمین
پراز گلاب و عرق فتنه و عرق بهار از نظر مقدس گذرایندند -
دوم ذی القعدة عبد الله خان را که رقم عفو برجراید جرایم
او حسب التماس عبد الرحیم خواجه کشیده بودند چنانچه
نکارش یافت بمنصب والی پنج هزاره پنجم هزار سوار و عنایت
شمشیر و علم و نقاره و احب با زرین مطلا و فیض و انعام پنجاه هزار
روپیه بر فواختند - و سرکار قنوج به تیول او مرحمت گشت -
قاسم خان و راجه جیسنگه و دیگر بندهای کار طلب که بتادیب
تمرد کیشان مهاین و آن نراحی رفته بودند تنبیه شایسته نموده

سیوم ماه مذکور سعادت آستان نوس در یافتند - چارم هریکی از
چند رهن و به گوانداس پسران راجه نرسنگدو ندیله نمصب هراری
ذات و ششصد سوار سرامراز گردیدند - هفتم محمد الرحیم ولد خدا دوست
پانصد و پانصدی پانصد سوار نمصب ده هزار و پانصدی ذات ولد
هزار و پانصد سوار و بغایب علم و نقاره - و چهارم سنگه ندیله پانصد
هزاری هشتصد سوار نمصب سه هزار و دو هزار سوار - و نهاری
داس کچه واده از اصل و اصنام نمصب هزار و پانصدی هزار سوار
مر یافتند گردیدند - هشتم سلاله العادات الکرام سید حلال نهاری ن
مید محمد ندیرا پیشوای اولیا شاه عالم گجراتی از وطن مالوب
به تمهیت حلوس مقدم آمده بشرف ملازمت چهارم سعادت مر
امر و رحمت - و سعادت خلعت و انعام ده هزار روپیه مرحمت بر امر و احب -
دیانت خان دست نیاسی سعادت سنجشگری و واقعه نویسی و دس
سر پلند کردند - نهم میرزا رحتم صهوی و دو پسر او میرزا مراد
محاطه و التذات خان و میرزا حسن از صونق مهار آمده سعادت
آستان نوس رسیدند - و سعادت خلعت و نوازش یافتند - از انجا که
همت آسمان و محبت پادشاه هم حاد مر مراعت دل و رماهیت عیش
عالمیان مصرب است خصوصاً گرهی که از حوادث روزگار و شداید
زمانه عدار دایں حضرت حورشید منقمت زیهاروی شده از مروعی
اسباب عشرت و حاد یاد مواطن مالوم نمیکند حکم شد که میرزا
که عارضه فقرس مرمس علاوه کمرس او گشته از حرکت باز داشته
است. یکا لک و بیست هزار روپیه سالی میداده باشند تا در
دار الحکامه نفراع نال بگذراند *

آمدن نذر محمد خان والی بلخ و بدخشان
بهوس تسخیر ساہل و برگردیدن او بهزاران
خواری و شرمساری و نبذی از احوال
او برادر کلانش امام قلیخان والی توران

حق بین انصاف گزین داد که هر که باسباب دنیۀ دنیور و
مرد فانیۀ جسمانیہ پایۀ کار و اندازۀ روزگار خود نشناخته هوای
کشور کشائی و تمنای ملک گیری را در سربیی مغز که هوس خانۀ
امانی کذب و امال باطله است جا گرم کند - و بکلمات صوغه و
مقدمات مزخرفۀ خوش آمد گویان که در لباس دوستی کر دشمنی
بانتجام می رسانند از جا رفته نسبت باقبال بلندان و بخت بیداران
سر رشته ادب و رزوی و مرتبه دانی از دست رهاشته ره گرای بی
اعتدالی و بد سگالی شود هرائیقه خسارت دیده کرنین و خبیبت
کشیدۀ نشأتین گردد

سر کشد با سرو در بستان کدو • یعنی این سر بر کشیدن همسویست
آسمان داند که از سرو و کدو • خود کدامین سر سزای سرور یست
مصدق این مقدمات حق آیات احوال نگوهیده مال نذر محمد خان
برادر خرد امام قلیخان حاکم توران است - آن تیره رای غنوده خرد
از کوتاه بینی و بد هم نشینی که دو کفۀ میزان خسران ابد و خذلان
سرمد است وقوع حادثۀ ناگزیر حضرت جنت مکانی و بودن اعلام
دولت انتظام اورنگ ارای جهانبانی دران هنگام در جنیر که اقصای
دکن است - بسان فتنه پژوهان فرصت جو و شورش طلبان فساد خو

موجب نور مطلب دانسته بهوس تسخیر کابل گرن لشکری از اورنگ
 تنگ چشم نوریه روزی که بان صحرانشین کرار خو دراهم آورد
 و چون اسباب حوری و مواد شرمساری از بهار گسسته شوریده کار
 سر انجام داده بود به شان بزرگواری این سلسله سده که پناه حای
 سلطان والا حاکم است پیشم عابد بن دند و ده شوکت
 به پنداری این خاندان و منع مکان که رنهار گاه روزگار سکنان بی
 دستگاه است بخاطر خصل گرن رساند و به منع نوادر کل ممنوع
 گشت و از حدون حوایی و دیوانی هر حب و ضروری و ناکاهی
 و بهروزی نعلب و کثرت حشم دانسته عامل ازانکه سلطنت بعدایت
 دعای ابدی مدوط است و دولت بحاکم بی بهای سرمدی
 مربوط - و بعد از این مطابق ارادت معاندان مرحدده
 روزگار و از کمی پناه کابل و ستماری عسکر خود ضرور انداده روانه
 کابل شد و بدانست که سد سکندر لشکر باحوج هر چند بسیار
 باشد رحمه پدرد و ملک سلیمان بخشمر ضرور هر چند بشمار بود حائل
 نگردد ندرا کر (گندر) رسیده معور بهون که عند العرمر پسر کلانش
 که در عورس با عند الرحمن بی دیوان ونگی اتالون او و فانی
 برادر کلن عند الرحمن حاکم وادان و سه بدر مدراحور حاکم
 طالعان و عوص حاجی ندمای حاکم عوری و قاسم حسن فوشچی
 حاکم ابیک و طاهر مدرزای مدعظ حاکم بعلن و صالح کولکباش
 بدر محمد حاکم امام و کاسمری حاکم حاکم اسرای و ترسون
 بی بطمان حاکم اسکمش و حق بطر توپچی باشی و حاکم توسانه
 و جمعی دیگر موسم هراول پدس رود - و حو، از عقب روان گردید

ایمان بنواحی قلعه ضحاک که بر فراز کوه واقع شده آمده باشاره
 خان همب بر تسخیر آن گماشتند - و پانزدهم رمضان مطابق سی
 و یکم اردی بهشت سه موج شده قریب صبحگاه که شام دولت بدخواه
 بود کرنا کشیده از اطراف هجوم آوردند - از جانب آبگیر که شمالی
 قلعه است عبد الرحمن بی اتلیق و عوض حاجی و قاسم حسین
 و طاهر میرزای منفذ و کاشغری خواجه و جوقی - و از طرف دروازه
 که شرقی است صالح کولکلتاش و حق نظر توپچی یاشی و حاجم
 توقسار و جمعی - و از سمت مرکوب قلعه که جنوبی است شه نذر
 میراخور و ترخون بی و گروهی - چون عبد الرحمن بدروازه رسید
 خدیو خان حارس قلعه از اخلاص راسخ و عقیدت صادق باعتضاد
 عنایت الهی که همواره کار ساز این دولت ابد مدت است - و اعتماد
 اقبال شاهنشاهی که همیشه کام پرور این سلطنت قدر قدرت - دل
 بر جان فشانى فهاده همگی همت مصروف نبرد گردانید - و
 جمعی از بهادران نامجوی اوزبکیه را بضرب توپ و تفنگ رهگرای
 عدم ساخت - بقیة النار راه گریز بیمودند - پیکار گران جوانب دیگر
 نیز دل بنای داده بهزران خواری و سرمشاری بزینهار فرار درآمدند
 نذر محمد خان پس از آگاهی از غیرت بی جا و حمیت ناسزا بر
 سران سپاه و سروران ببرد گاه زبان تهدید و توبیخ بر کشاد - و دل را
 باین خوش کرده که هرگاه کابل بقصر در آید توابع و مضافات
 آن بی محنت تیر و شدت بیکار بدست خواهد آمد و بکابل
 نهاد - و بخاطر کوتاه بینش در نیامد که هرگاه چندین حشری گران
 به پیکار قلبی که بمحافظت این قلعه نامزد بودند کاری از پیش

مقرر شدند مرد - و قلعه کابل که جمعی کثیر از مدواریان خاصه پار و
 واداران احلاص کار به کذب و ناسانی آن می بردارد - و در راه
 خدمت گذاری حدای مختاری و حدارند خندقی حان ناری و
 سرانداري را بهاده میخوانند - چگونه کار پیش خواهند بود و از آنجا
 که کندهار از حمر ایش - و گردان هواکش - این دولت اند
 امتداد راه در آمد کابل از طرف دور رفت و چارنگاران در انگره بی
 شکوه دست بودند از طریق سیاه - نگ روانه کابل شد - و چون به مواجی
 پیمان رسید دست تعدی و تجاوز دراز صاحب - و پهلنگنوش را بقتل
 و عارب سکان پیمان و لند که در دره سکونت موده بودند و از شر
 این سفاک بی باک دراز پناه گاه فراهم آمده تعدی نمود - و برخی
 از فغان ازار که از طاعت - مدد سعده بودند اسیر نموده اسباب و مال
 و نکل برای خود سرانجام داد - و از آنجا گذشته در نزدیکی کابل
 مرون آمد - و پوشکاب وعد و وعده و پندامهای آمد و تهدود به
 بددعی پادشاهی که در حب احلاص شان نایبانی و واداری نیج
 و شاح نوری و ثرما رسانده و از آن شهر که طلای و مای شان نمک
 از مودن کامل عیار بر آمده - مصحوب صالح ایسک افاسی و چندی
 دیگر از معتمدان مرستاد - و بواسطه که بخدمه کاران حقیقت اندر را
 نتموده و قلندیس از راه دور - بمقرب حان بدحشی و بالچو فلیح داماد
 فلیح حان و معدن الرحمن ترابی و معدن حان بخشی و ماسی راهد
 فاسی کابل که از صلحاء و پرهیزکاران احب و دیگر مددگان پادشاهی
 و اهالی شهر در صعد بیرون دروازه دهلی فراهم آمده مرستادهارا
 طلبیدند - و در مصموم مراسلات اطلاع یافته گفتند - که این مدواریان

را که بطناً بعد بطن نواخته و سرانراخته این دودمان عرش مکن اند
 جز وفاداری پیشه و غیر جان سپاری اندیشه نیست - و تا این بندگان
 موردی را که از دولت نوازش این دودمان خلاصت مکن استیغای
 جمیع مآرب موزی و معنوی - و اقلنای همگی مرادات دینی و
 و دنیوی - نموده اند از جان مستعار و حیات بیمدار رمقی باقی
 است با اعدای این دولت حق پسند جز محاصمت و منادات - و
 با بداندیشان این سلطنت بی مانند غیر مخالفت و معادات -
 کاری دیگر نخواهد بود - بمقتضای الدین النصیحة گفته میشود -
 که پیش از آنکه افواج نصرت امتزاج و عساکر فیروزی مآثر که درین
 نزدیکی بکومک اهل قلعه میرسند - بپایده ارزوی تسخیر این قلعه
 که از آمال کاذبه است - و هوس گرفتن این ملک که از آمانی باطله
 از سر بر آورده بملک خود مراجعت فرمایند - و الا بعد از رسیدن
 شیران خونخوار و دلیران جان شکار برگردیدن و بوطن رسیدن اگر
 میسر شود بدشواری و خواری خواهد بود - چون ایلچیان برگردیده
 حقیقت را گزارش نمودند - نذر محمد خان از حمیت نازیبا همتی
 که می داشت بر تسخیر قلعه گماشت *

روز پنجشنبه پنجم شوال موافق نوزدهم خرداد قراولان اراز
 پشته نهر نتچ و پشته ماهر و نمودار شدند - قراولان جنود نصرت آمود
 بر پشته ده افغانان و مقبره سید مهدی خواجه در برابر افواج غنیم
 تا آخر روز بمدافعت پرداختند - و چون تحقق ظلم عالم را در گرفتند
 جدآوران طرفین بمقر خود باز گردیدند - و بعد از آن که لوای نور
 انزای اورنگ آرای چرخ چهارم بر مواکب کواکب پیگیری یابند

و عسکر ظلمت اثر شب مانند اعدای این دولت خدا داد و بر زمین نهاد - جهالت کیدشان باطل اندیش از چای خود کوچ کرده در دور قلعہ فرود آمدند - نذر محمد خان و عبد العزیز در خانه عبد الرحمن بیگ تیرانی که شمال قلعہ است - و پلنگتوش بی اتالیق داداری در مقبره خان دوران که شرقی قلعہ است محاذی دروازه دهلی و عبد الرحمن دیوان بیگی در مدرسه خواجه عبدالحق که شمالی قلعہ است پهلوی دولت خانه قدیم - و کاشغری سلطان مرغه نذر محمد خان در پلنگه که جنوبی قلعہ است - منازل گزیدند - و از هر جانب ملچارها آواز نهادند - بدین تفصیل ملچار پلنگتوش داداری دروازه دهلی ملچار عبد العزیز عبد الرحمن اتالیق دروازه آهلی - ملچار محمد باقی بی قلماق طرف شیخ طاووس - ملچار باقی دیوان بیگی و رقص حاجی ایسک آقا باشی و نذر پرواسپی و نظر جوره افاشی و حق نظر توپچی باشی میان دروازه دهلی و دروازه آهلی - ملچار کاشغری سلطان و منصور حاجی و ترسون میرزای مختصر دروازه خواجه خضر - ملچار جوجک بیگ حاکم ترمذ و حاجی بیگ برادر او رازنی با جمعی میان ملچار پلنگتوش و ملچار کاشغری سلطان - ملچار قباد میراخورو یاد کار بکریت میان ملچار پلنگتوش و اتالیق و ملچار باقی دیوان بیگی - ملچار شادی بیگ پرواسپی حاکم ده نو با مردم امام قلی خان میان ملچار عبد العزیز و ملچار محمد باقی بی قلماق - راز طروین ناستعمال آلات حرب و ادوات ضرب هلاکانه جان بازی گرمی داشت - و بضرب توپ و تفنگ گردان لشکر پیروزی - هر روز جمعی از روشناسان اورزکیه راه نیستی

را که بطناً بعد بطن نواخته و سرانرا خنڈ این دردمان عرش مکن اند
 جز وفاداری پیشه و غیر جان سپاری اندیشه نیست - و تا این بندگان
 موروثی را که از دولت نوازش این دردمان خلافت مکن استیقامی
 جمیع مآرب موری و معنوی - و اقتصای همگی مرادات دینی و
 و دنیوی - نموده اند از جان مستعار و حیات بیمدار رمقی باقی
 است با اعدای این دولت حق پسند جز محاسنت و مذاکرات - و
 با بداندیشان این سلطنت بی مانند غیر مخالفت و معادات -
 کاری دیگر نخواهد بود - به مقتضای الدین النصیحة گفته میشود -
 که پیش از آنکه افواج نصرت امتزاج و عساکر فیروزی مآثر که درین
 نزدیکی بکومک اهل قلعه میرسد - بپاید که از روی تسخیر این قلعه
 که از آمال کاذبه است - وهوس گرفتن این ملک که از آمانی باطله
 از سر برآورده بملک خود مراجعت نمایند - و الا بعد از رسیدن
 شیران خونخوار و دلیران جان شکار برگردیدن و بوطن رسیدن اگر
 میسر شود بدشواری و خواری خواهد بود - چون ایلچیان برگردیده
 حقیقت را گزارش نمودند - نذر محمد خان از حمیت نازبها همتی
 که می داشت بر تسخیر قلعه گماشت *

روز پنجشنبه پنجم شوال موافق نوزدهم خرداد قراولان از
 پشت نهر فتیج و پشت ماهر و نمودار شدند - قراولان جنود نصرت آمد
 بر پشت ده افغانان و مقبره سید مهدی خواجه در برابر افواج غلیم
 تا آخر روز به مدانعت پرداختند - و چون تقی ظلام عالم را در گرفت
 جدآردان طرفین بمقر خود باز گردیدند - و بعد از آن که لوی نور
 افزای اورنگ آرای چرخ چهارم بر مواکب کواکب چیرگی یافت

و عمکر طلعت اثر شب مایند اعدای این دولت خدا داد روزی است
 مهاد - بهالت کیشاں باطل اندیش از جایی خود کوچ کرده در در
 قلعه فرود آمدند - نذر محمد خان و عهد العزیز در خانه عبد الرحمن
 بیگ قربانی که شمال قلعه است - و پلنگتوش بی اتالیق داداری
 در صفا خان دروازه شرقی قلعه است - محاذی دروازه دهلی
 و عبد الرحمن دیوان بیگی در مدرسه خواجه عبدالحق که شمالی
 قلعه است بهلوی دولت خانه قدیم - و کاشمری - سلطان مرید نذر محمد
 بخش در ککله که جلوهی قلعه است - منازل گردیدند - و از هر جانب
 ملچارها آماز مهاندند - بدین تفصیل ملچار پلنگتوش داداری دروازه
 دهلی ملچار عبدالعزیز عبد الرحمن اتالیق دروازه آهلی - ملچار محمد
 باقی بی قلماق طرف شیخ طوئس - ملچار باقی دیوان بیگی
 و قاص حاجی اسک آماناشی و نذر پرواچی و نظر حوره اتاشی و
 حق نظر توچی باشی میان دروازه دهلی و دروازه آهلی - ملچار
 کاشمری سلطان و منصور حاجی و ترویس میرزای مختصر دروازه
 خواجه خضر - ملچار جوجک بیگ حاکم ترمذ و حاجی بیگ
 برادر او رازنی نا جمعی میان ملچار پلنگتوش و ملچار کاشمری
 سلطان - ملچار قباد میراخورو یان کار بگریست میان ملچار پلنگتوش
 اتالیق و ملچار باقی دیوان بیگی - ملچار شادی بیگ پرواچی
 حاکم ده نو با مردم امام قلی خان میان ملچار عبد العزیز و ملچار
 محمد باقی بی قلماق - و از طرفین استعمال آلات حرب و ادوات
 ضرب هنگامه حال بازی گرمی داشت - و بضرب توپ و تهنک
 گردان لشکر میروژی - هر روز جمعی از روشناسان اراکیده راه نیدستی

می پیمودند - و چون ملچارها بکنار خندق رسید و دمدنها بر
 افراختند میر موسی مشهور بمیرگل از تابینان خولج^۱ ابو الحسن
 با گروه پیکار بنزد احدیان از قلعه بر آمده بر ملچار محمد باقی بی
 قلساق دوید - و جمعی را باز گران سر از درش بلا آغوش بر گرفته
 بسبک باری بادیه پندای عدم گردانید - و سر کوب شان بخاک
 برابر ساخت - و با درازده ناموس پرست به گنگونه زخم رخسار
 روزگار خود بیاراست - و سر و صلاح مخالفان فرز اهل قلعه آورده تهنیت
 فیروزی گفت - و قاسم ماه که لشکر خصم دایه^۲ محاصره تنگ داشت از
 هر دو جانب کشت و کوشش را روز بازار گرم بود - با آنکه درین نزدیکی
 اورنگ جهانبانی بجلوس مقدس خدیگانی پایه آسمانی گرده بود -
 و اشتات ممالک و متفرقات مسالک وسعت آباد هندوستان بر وفق
 دل خواه انتظام و التماس نیامده - بمیرد اطع^۳ ان سرگذشت از عرایض
 متصدیان مهمات صوبه کابل - خاقان زمین و زمان از حمیت ملکانه
 و غیرت بادشاهانه بدیش شورش اوساط ملک را بدل توکل منزل راه
 نداده - پانزدهم ذی القعدة مطابق بیست و دوم تیر ماه مهابت خان
 خانجنان سپه سالار را بعد از ایت خلعت خاصه و جمعه هر مرصع با پهل
 کتاره و شمشیر مرصع و اسب از طویل^۴ خاصه با زمین مطا^۵ و فیل از حلقه
 خاصه با یراق نقره و ماده فیل سر آمد گردانیده بجهت مدافعت
 نذر محمد خان و مالش گروه خدلان پنزه اوزبکیده رخصت فرمودند
 و راورتن و راجه حی^۶ سکه و راسور و معدن^۷ خان بعد از ایت نفاره

نماند آزاره گردید - و خدمت بخشگری و داده بخشی این سپاه
 رزم خواه نه قنوص نماند و سردار حان و شهیار حان ابعاد و
 سند هر دو حان و نظربهار خودشکی و سند عالم ناره و راحه دور
 ادب و دستانی از امرای احصا کار و مصدداران خاصه پار واحدان
 و برق ابداران حوشتوار نامرد این خدمت گستند - و هر یکی از
 امرا در حور حالت و منزلت فحلمت و اعلا و دمل نوارش
 نامت - محملا بدست هزار سوار نگوشمال اوزنگه و عراسام مهم
 صوبه کتل سواهی عسکری که نا لشکر حان صوبه دار کتل پندش رفته
 بود و نا حاکمانان معین شد - لشکر حان در اثنای راه حور آمدن
 بدر محمد حان شده نادل احصا اند و همکار گریس دسرعت
 تمام روانه ده حشر هر دمب اثر اوزنگه گشت - و ده پشاور رهنده
 پسر حور سردار حان را نا جمعی از نندهای پاه شاهی که در اسحا
 می بودند نرسم مدعلا روانه پندش گردانند و طغر حان را چون
 حکم شده بود که تا مرد شستن عمار متنه اوزک دران صوبه نکومک
 لشکر و ساری و نام نماند در نا تانندان بدرش پشتر مرسان و حور
 نا حور مدب شایسته از مع روان شد و از چار ناع حلال آباد که
 اکثر تعمندان کال منزل ساند حان و مدار حان و دیگر ندها که
 نمل ازین همراه طغر حان بودند در اسحا چشم در راه کومک درگاه
 داشتند کوچ کرده به نمله رسید - و نا آنکه اعدا لشکر در توقف
 مصالحه به دند عمار نار نکشده نکدمک روم - و برای بعضی
 مصالح در زور مقام کرده از اسحا کوچ نمود - و از راه اسپرک که عدر
 مذهب اعدا هشت گزوه پندش رفته منزل کرد - و از احصا

شعاری و جدکاری انتظار - چه سالار نبوده در دایع غنیم راه جلالت
 سپرد نذر محمد خان از رسیدن لشکر خان بداربک آب که درازده گروهی
 کابل است . آگهی یافته دست از محاصره قلعه کابل باز داشت -
 و مردم پراگنده خود را فراهم آوردند بهوس آنکه دست بردی
 باشکرخان تواند نمود بموضع نگرانی نزل کرد - لشکرخان از ناموس
 جوئی و بیگاری طلبی بمجرد استماع خبر پیش آمدن نذر محمد خان
 بقصد جنگ صف برمدیل استعجال روان شده به پسر خود سزوارخان
 و سعید خان و مبارز خان و وهیل و سایر فدریان که بطریق متغیر پیش
 فرستاده بود پیوست - و دستظهار اقبال عدو مال حضرت صاحبقران
 ثانی عساکر ملک مائرا که چون اجل موعود و قضای مستقیم رو
 نگردانند ترتیب داده روانه گردید - و چون نذر محمد خان دید که
 لشکر فیروزی در نهایت دلیری و چیرگی می آید و نوکران ماهواره
 خوار پیکار گذارش که در روز بد هم پائی کنند قلیل اند - و
 بسیاری از المانان غارت گر غنیمت بر مال مسلمانان بدست انداز
 بر گرفته باطمان مالونه برگردیدند - و همراهانش از هر دو طایفه
 زیاده بر هفت هزار سوار نخواهد بود سود این تجارت نامربوط و
 فایده این بضاعت ناممنجج - من نجابر اسه فقد ربج - دانسته روز
 جمعه نهم شهر محرم الحرام سنه هزار و سی و هشت هجری موافق
 هفدهم شهر یور دل برگریز نهاد - و سرعت از باد و برق استعاره
 نموده - و ساعات شب بر لوقات روز افزوده - نشیب و فراز مسانتي
 که در یک ماه قطع کرده بود بچهار روز نور دیده به بلخ رسید - چنانچه
 جمعی از لشکریان او را ده نشینان و صحرا گزینان بقتل رسانیدند -

و لشکر خان روز جمعه شانزدهم محرم مطابق بیست و چهاره شهر
یور داخل نزهت گاه کابل گشت - اگر لشکر خان بی توقف تعامد
می نمود هر چند به نذر محمد خان نمیرسید اما بسیاری از همرفان
از مقید و مقذول میگردیدند - طالب کلیم قاریج رخصت ادواج بصرت
امتزاج بمالش از بیکه (لشکر فتح) یامت - همانا وقوع این معنی
مصدق آن است که شعرا تلامیذ الرحمن اند - و زبان اینان لسان
الغیب - پیه سالر خبر مصرت اثر این فتح والا که مائمه منوحات
بزرگ امت و مقدمه نصرتهای ستورگ در سهرند شفیده همانجا
عنان هزیمت باز کشید - و حقیقت بدرگاه خلایق پناه عرضه داشت
نمود - و چون این ماجرای نشاط امرا از عرضه داشت پیه سالر راز
عرایض لشکر خان و واقعه نویسمان کابل و دیگر بندگان نیز بعرض
اقدس رسید - شهنشاه حق آگاه ازین فتح داکشا و نصرت فرحت امرا
زبان بحق گدار بشکر - و دست زر بار شکرانه - کشود - و جهایی را
از نیازمندان بی نیاز گردانید - و صیت این فتح نامی باداب
و نوامی رسید - و صورت این بشارت گرامی تا ادایی و انامی • طعه •

از تو رزم ای شه و از بخت هوا می نصرت

از تو عزم ای ملک و از ملک العرش ظفر

همه پوشد کفن چون تو بهوشی خفتن

همه خواهند امان چو رفتو بشوایی مغفر

الحق هر که با اقبال مندان کمر چپکار بندد و با بخت بلندان دست
پرخاش کشاید جز ناکامی و بد نامی طرفی نه بندد • بیت •

مومینائی همه دانند کرا چرخ شود

هر گجا پشه یه پهلو وزن آید با پیل

محکم شد که خانخادان برگردیده سعادت تقبیل معقبه فلک رتبه درواید - و معقد خان از سهرند بدار السنطنت لاهور رفته بنگمان و سائر پردگیان حرم - برای حضرت جنت مکی را از اینجا بدار الحنفه اکبر آباد آرد - و لشکر خان را با رسال خلعت خاصه و پشت بلند نام میل از حلقه خاصه و ماده ویل با حوضه نشره برنواخته - و چون از عریض رقایع نکاران کابل معروض اندس شد که اوزبکان تهی دست از سکنه شهر و رعایای نواحی آن هرچه درین مدت مدید از عدل شامل وجود کامل این دردمان ظالم گداز مظلوم گذار اندوخته بودند دعت تعدی کشاده بذهب و غارت برده اند - از رعیت پروری و کرم گستری و رسان قضا توان صادر گشت که مبلغ یک اک روپیه از خزانه عامه کامل بصواب دید قاضی زاهد که بصلاح و دیانت مقبول دلهاست بستم کشیدگان غارت دیده قسمت نمایند •

• قطعه •

ناظران ملوی و سفلی ز بذل جود تو
بحر و کلرا در فراق گوهر و زریامته
کیده از جود تو سلطان و رعیت درخته
بهره از دعت تو درویش و توانگر یانته

چون افغان احادیث بهمان فنونش متشابه است - و اطراف اقاریل مانند اصنافش متعانیق - نبذی از احوال نذر محمد خان و برادر کلانش امام قلی خان والی توران نوشته خوانندگان این سعادت نامه را از انتظار برمی آرد - این هر در برادر پسران دین

محمد خان مشهور به قندم خان بن حاجی خان بن یار محمد خان
 عمراة حاجم خان والی اورکنج اند - یار محمد خان پس از
 گرفتن طایفه اروس و لاس هشتار خان را از امالتش بعلده
 و استیفاء بی - نامی و سرانجام معاویر الفهر آمد - سکندر خان
 پدر عبد الله خان اورا حواس اصل دلی دانسته دحقتر حو - را که
 همشیره حیدری عبد الله خان بود در حاله نکاح او در آورد - اور
 حاجی خان متولد شد - و از حاجی خان پنج پسر دیس محمد خان
 که از همه کلاں بود - دای محمد خان ولی محمد خان پانده
 محمد سلطان - الیم سلطان - و این هر پنج برادر از بدل عبد الله
 خان در تو و فاس می بودند - الدم سلطان درانجا در گذشت -
 و یار محمد خان که نا عبد المومس خان پسر عبد الله خان که در
 تلخ می نو - پس اراں که عبد المومس خان اورا دسمب کدورتی
 اراحا احراج نمود بهمدروسان بهشت نشان آمد - و سعادت ملازم
 حضرت عرش اشکانی در یافته مرود عنایات پادشاهانه گشت و پس
 از چندی مرخص شده بقندهار رست تا اراں راه هرات حرمس
 شریعت نشاند - درسی اینا عبد المومس خان در ولایت راس ده تفریکی
 از اورنگیه که از که برن معروس دل شکستکل ستم دیده کشاد یافته بود
 بدستی گرای شد - و در قوزان هرج و مرج عظم روی نمود
 چنانچه هر سری سردری و هر دری در ناری گشت - پس محمد
 خان را برادران حرم مثل عبد المومس حل شنیده از حاجی که نو -
 ده هرات رمیده آنرا منصور شد - شاه عباس ده صد پیکار ایماں لشکری
 ترتیب داده بهرات آمد - چون ببرد در گرمیت شکست بر اورنگیه

امداد - و دین محمد خاں کشته گردید - در مورد رمن او برخی گویند که از جنگ گاه بر آمده بالوی رسید - و اینجا در گذشت - و بقول جمعی بیکی از احشام رست آن جماعت نشناخته ملوک ناشایسته کردند - و بعد از شناخت از بیم التاقام از هم گذرانیدند - باقی محمد خان بولی محمد خان بطرب بخارا آمد - و پس از چندی والی توران شد - و پاینده محمد سلطان بسایب قندهار امداد - شاه بیگ خان صوبه دار اینجا اورا متعبد ساخته بخدمت حضرت عرش آشیانی فرستاد - آن پادشاه والا جاه اورا بحسن بیگ شیخ عمری که متوجه کابل بود سپردند - و بقلیح خان صوبه دار پنجاب رسانید - و بعد از یک سال در دار السلطنت لاهور جهان مانی را پدر در نمود - یار محمد خان از قندهار نزد نبیره خود باقی محمد خان رفت - باقی محمد خان اورا بر مهند حکومت آن ملک متمکن ساخته سه و مخطبه بنام او کرد - و چون باقی محمد خان دریافت که جدش به تربیت پسران خود عباس سلطان و ترسون سلطان و پسر محمد سلطان که به از مادر جانی خان اند سرگرم است - پدر خود جانی خان را بخامی برگزید - بعد ازان که یار محمد خان و جانی خان رخت هستی ازین سنجی سرای بر بستند - باقی محمد خان بر مسند خانی نشست - و چون پدمانه عمرش لبریز شد خانی توران بولی محمد خان قرار یافت - خواجۀ ابو هاشم خواجۀ ده بیدی و محمد بادی بی قلساق که از قبل ولی محمد خان حاکم سمرقند بود و پلنگتوش بی اتالیق که بمک او در اینجا می بود - چون از اوضاع نگویدند رنی محمد خان آزار یافته بودند خطبه و سه بنام

امام قلیخان کرده اوزا از دلخ طلب نمودند - او را برادرش بدر محمد
 حان طلب ایدل از آب حیاتون گذشته حواسی که از ره کوه تن
 سمرقند رسد ولی محمد حان بعد از آگاهی دریمه‌می از اخبار
 لشکری فراهم آورده از مرشی و حورار گذشته - و بدلتش رسیده
 همراه در ایدل گروست - بعد از رسیدن این دو برادر به تدک حرم
 که چار گروهی مدلس احت همراها او که از کور بمکی ورز پرستی
 چشم کوتاه دس از حقوق جداوند جمعی پوسیده روز و کلمی صاحب
 را هنگام کامیابی می پنداشتند روح روح جدا شده باین دو برادر
 می پیوستند - اگرچه دلها از کردار با هموار ولی محمد حان آورده
 بود - و خاطرها از اطوار بی هنجار او امسوده - اما دروس و دس
 تغ که از موگاه خوانمردان حقیقت گرس است بدایستی ولی
 نعمت دیوی خود را از دست داد - ولی محمد حان در معنی
 اطلاع یافته از اضطراب نگ برادر در خون پسندیده بعد از یک
 شب از تلاش به اخبارا دس و سه روز دران حا توقف نمود - چون
 در اسحا دروچی بودن در خون دیدید بدکامی تمام برآمد و آی حام
 کوچ خون را در قلعه چار حوی که بر کنار حلتون است گذاشته با
 رستم سلطان پسر خون از راه مرو بمشهد مقدس رفت - و اراحا پسر
 را همراه مرستاده خود دطلب کمک نمود ساه عد من داصهان شناس
 امام قلیخان بر مرار او آگاه گشته بدر محمد حان را دعای رواده
 گزایدن و حو سمرقند رفت - بدر محمد حان تا آب حیاتون
 تمام نمود و چون در بامت که ولی محمد حان دور دسب رفته و
 رسیدن بدر میسر نیست آبی حام مذکوره را که حام چار حوی

بار - انیده بود گرفته به بخارا آمد - و ارزا در آنجا گذاشته برای
 در یافت برادر و دیگر مصالح رو بسمرتند نهاد - پس ازان که
 به - رفتند رسید حکومت و خانی و سکه و خطبه یقام امام قلیخان
 مقرر گشت - و ملک را باهم قسمت نمودند - امام قلیخان والی بخارا
 و - رفتند گردید و نذر محمد خان حاکم بلخ و بدخشان - امام
 قلیخان پردگیان حرم عم خود دیده آی خانم دختر عبد الله
 سلطان برادر خرد عبد الله خان را که نخست در حباله نکاح عبد
 الامون خان بود - و بعد ازو در تصرف ایشم خان قزاق و پس ازان
 در ازدواج پیر محمد خان و ازان پس در عقد نکاح با قلیخان - پس
 منکوحه ولی محمد خان - و در ازبکیه به نیکو روی و یمن قدم
 اشتهار داشت - بعد در آورد - و از بی باکی و نا پرهیزگاری زوج
 غیر مطلقه عم زنده را بنکاحی که در هیچ مذهبی درست نباشد
 متصرف شد - شاه عباس اگرچه مقدم ولی محمد خان را با عزاز
 و احترام تلقی نمود - اما بدادن کوسک و دیگر مراتب اعانت و
 امداد که در گرفتن ملک بکار آید نپرداخت - اتفاقا در اثنای آنکه
 ولی محمد خان از امداد والی ایران مایوس گشته نه رای بر
 گشتن داشت و نه روی ماندن خطوط سران ازبکیه که او از شومع
 نفاق آنها اراده شده بود مشتمل پریشیمانی از گذشته و خدمت گاری
 و جاسپاری در آینده به او میرسد - از او رسیدن این مکاتیب و
 شنیدن قصه پر غصه آی خانم از شاه عباس رخصت حاصل نموده
 متوجه بخارا گردید - و بعد از شش ماه که در رفتن و برگشتن از
 از عراق گذشت بتوران رسیده بمعاونت بعضی امرا که از کردار

خود بدامب کشیده در مقام تلاقی بودند بحارا را بی حدک دست
آذرب - امام فلیحان از بحارا مرار بموده نقوشی آمد و آی حاتم را
انجا گذاشته دسمرعد رمب ولی محمد حان از راه مریانکال دسمرعد
مقوخته شد - و چون بدر مرستی سمرعد رسید امام فلیحان بیرون
پیرآمده حدک کرد - و یکسب بر ولی محمد حان انداز و یکی از
ملازمین امام فلیحان ادیان حافظ نام او را دسگیر کرده برد امام
فلیحان آورد - و حکم امام فلیحان گشته شد و سلطنت قوران استقلال
بامام فلیحان بازگشت و حکومت بلخ و بدخشان و مضافات آن
بی منازعی بدر محمد حان تعلق گرفت •

چهارم بی الحکمه جهانگیر فلیحان پسر حان اعظم را از تعذر دیگر
حان ولد سعد حان ناظم مرکز سوزته گردانیده رخصت فرمودند -
پرتاب سنگ احدهم منصب هزار و پانصدی داد و هزار سوار و
خطاب راجگی و عیایب مثل سرعرت در امراحت در عهد فرمان
روائی حصر عرس استیانی و سلطنت حصر حدب مکانی و بعد
از حلوس حصر جهانگیری تا آن تاریخ پس بهرگز دولخانه
خاص و عام که دران جمع زندگان ده دولت دار و سعادت دیدار
میرسد عمارتی که ملذومان بساط حضور را از ناز و گرما
بنا نه باشد - بود - ایوانی از پارچه استاده منکرده چنانچه نگاشته
شد - و چون درین زمان مسعود هرچه سرمایه آسایش
جهانگیری احب از ممکن فوت بمطهر معل آمده و آنچه پیرانه
آرایش جهان است از حصص عدم اوج وجود شده - بحکم
عالم آرا معماران حادث آثار - و بحاران آرزو کار لروانی عالی که سر

بمکبوان کشیده است و بذئی و فیه که بسدره المنتهی (یده در پیش
 چهارمک دولت خانه خاص و عام بطول هفتاد گز و عرض بیست
 و در گز پادشاهی در چهل روز چنانچه در مرآت ضمیر نورانی
 حصرت کیتی صفائی پرتو افکنده بود باتمام رسانیدند - هم ایستادگان
 پیشگاه اورنگ جہانبانی را از آب و آفتاب پناهی تازه بهم رسید
 و هم روی بارگاه آسمان جہ را زیفتی بی اندازه - سه طرف این ایوان
 و الابنیا که هر طرف راهی دارد و ازان امرا و خدمت پیشگان و دیگر
 منصبداران روشناس در می آید مستحجری از نقره نصب کرده اند -
 درین ایوان بند ها در خور پایه بجائی که معین است به آئینی
 که لائق مستفل سلاطین یا مرو تمکین باشد می ایستند بدشتری پشت
 مستحجر و چندی که بنسبت قرب امتیاز دارند متصل بدر ستونی
 که نزدیک جہرکه است و نور برداران با علمهای زرین و طوغهای
 زرین و نور خاصه در جانب چپ پشت بدیوار قیام می نمایند -
 در پیش این بنای آسمان سا صحنی است وسیع برداران چوبین
 مستحجری رنگین که بران سایبانهای مخمل زریفت بر می ارازدند -
 درین جا هر که منصبش از دوسدی کمتر است و احدیان کماندار
 و تفنگچیان قدر انداز و برخی از تابینان امرا بار می یابند - بر
 دروازه های دولت خانه خاص و عام و هر دو مستحجر گرز برداران
 معتمد و یسارلان و دربانان بلباس های مخرمی ایستند - تابیکانه
 را و هر که لایق مرتبه ازیں مراتب بار باشد راه ندهند - معنی
 بردار شعر طراز طالب کلیم این رباعی در وصف این مکان و الابنیا
 نظم نموده بعرض اقدس رسانید - و بصله پادشاهانه دامن امین او

• شعر • گراں بار عطا گردید •

این تازه ندا که فرش همسایه اوست
رومب حریف ز رتبت پایه اوست
دایمست که هر سنو صفش مرویست
کامایش خاص و عام در سائے اوست

و حکم مقدس شرف صدور یافت که در دار السلطنت لغور مدور
پیش جبروت دولت خانه خاص و عام دهشمن آئین ایوانی عالی
بدا کنند . و عمارت شاه مرج با تمام رسانند - این مرج و مع و فانی
صلیع را که سر و معش بمقارن پرورن کشیده است و اساسش
به پشت کار زمین رسیده •

• شعر •

با پشت گاو ماهی در اصل همقرون
با برج گاو و ماهی در مرج همقرا
مقواں ازو مشاهده کردن لپشم حر
کعبیت گواکب و اشکل آسمان

گوئی دوصد ایست از بهشت مریں - یا آلهی با چندین تمانل
و دور در زمین •

عمره ماه آذر وردهم سال از خلوس حضرت حق مکتبی آمار
معر اساس نمودند - و معداران که بیلداران چانک دمت ابراه
دیروی بارو ده اب رسانیدند مهدسان درویش جد آئین و معماران
سوار کار بسنگ و ساروج در کمان استحکام و مناسبت بر آورده
مطرح زمین برانگرا دیدند - و در مرار اساس کرسی معانی اسمانی
و در دل جاودانی تا خرواهک چو توره آسایک لخت گردانیده

تا هفت ذراع مرتفع ساختند - پس از ارزنگ ارانی خازان گیتی
 ستان تا سال چهارم جلوس میمنت مانوس سه ذراع دیگر بهمان
 دستور برافراخته آمد - چنانچه در هر رده که یک قطار خشت را
 بنایان بکار می بردند یک اک و هشتاد هزار قالب خشت
 صرف می شد - چون متکفلان عمارت دار السلطنه طرحی که در زمان
 حضرت جنت مکاری قرار یافته بود بدرگاه منظرین پناه ارسال داشتند
 و پسند طبع دشوار پسند یافتند - بحکم خانانی بمیدان الدوله که بردنایق
 این مامعت اگاه است طرحی چند که استادان سمار کار بصواب دیدار
 برنگاشتند بنظر اقدس در آورد - یکی بشرف قبول و اصلاح متدس
 رسید و یازده گز دیگر گرمی معنی اسمانی بلند ساختند. مطابق آن
 میانای فلک سا بر امر شدند - بالای این سطح یک لشت که ارتفاع
 آن از روی زمین بیست و یک ذراع است ایوانی بطول بیست و شش
 ذراع و عرض دوازده که اساطین دوازده گانه دارا آن از سنگ مرمر
 است و متن اراره و حاشیه آن را با حجار گوناگون بر چینه کاری
 نموده اند سر برافراخته - همانا از پرتو تپاریل این قصر گردون
 عظمت است که آسمان فیروزه فام هر بام و شام لولوی و بهرمانی
 میگردد - از رنگ امیزی این بنای آسمان سا و حلی بند بهار
 رخساره لاله و چهره یاسمین می آراید - عقب آن ظنپی خانه ایست
 بطول دوازده ذراع و عرض هفت که اراره اش پسان اراره ایوان
 است - و مشرف است بر دریای چمن - ساحل آن و شرقی و غربی
 مثنی خانه دارد بقطرشش ذراع - هر یک گنبدی - سقف در جانب
 ایوان کلان در ایوان خلد نشان است - هر کدام بدرازی ده ذراع

و دم - و پهنا - و دم و در هر صلیح شرقی و غربی ساه برج ا وایی
 لیه بطول ده ذراع و عرض شش مرتب گردند حوالی این منزل
 مردمن مشاکل شش ششم دیگر در کمال صفائی و رندانی است که
 از اژدها همه از سنگ مرمر است و سهوب و خدرا آن درامای حللی
 و دم دایمه - عربی ساه برج ننگه از سنگ مرمر ساخته اند و
 در چندنگاری عقوق و مرجان و دنگ احکار شده و سنگ افرای دریا
 مادی است - شمالی و جنوبی آن ننگه دو دیوانست که رو
 بمشرق دارد فرش صحن این عمارات براهب اصاب را که پنجاه
 ذراع در پهنای است از سنگ موسی و سنگ مرمر گره بندی نموده اند
 در وسط صحن حوضی است در وسط در وسط که چهار دیواران
 مدشعب منگردد و میان حوض چند ترفه پر چندنگاری پنج در مدج
 بازتغای سه دیواره از روی صحن - جنوبی صحن مرمر شده
 است مربع در عرض و طول سه و دم ذراع که شرقی و غربی آن در
 شاه نشین است و دو حجره در آگدن هر یک بطول سه و دم
 ذراع و عرض سه متصل هر حجره طوایی حاء واقع شده و در وسط
 هر حاء ابوابی رو شمال بطول ده ذراع و عرض چار س دگ ابواب
 طنبی حده ایست که حوگاه معدوم است در از این ده گرد
 پهنایی پنج تا از اژدها سنگ مرمر که مصور و منگوب طرار و نقاشان
 حاد و پر دار با وسام تلون و بدعت و تصاویر و موس خصوصاً
 تمایل نل و دماقن آنرا نمودار حام چهار نما ساخته اند حاوران
 سوی صحن مسطور پادمان گری این عمارت صحنی دیگر واقع شده
 بطول پنجاه و پنج ذراع و عرض پنجاه و یک و دم *

هفتم ذی الحجه گرمسری را تهور باضافه پانصدی ذات و سه صد
سوار بمنصب هزار و پانصدی ذات و هشت صد سوار نوازش یامت •
روز جمعه دهم عید قربان عشرت انزای جهانیان گردید
• رباعی •

دو عید است ما را از روی دو معنی • هم از روی دین و هم از روی دنیا
خجسته یکی عید دیدار سلطان • مبارک دیگر عید قربان افسری
آوازه تهنیت از چار جهت عالم برخاست - و غریب شادمانه زمین
و زمان را در گرمی - شهنشاه ایزد پرست بر گلگون آسمان هیکل
صاف رفتار سوار گشته با مر فلکی و طلعت ملکی و شان خدا داد بعید گاه
تشریف فرموده بادای نماز پرداختند - و در رفتن و آمدن رسم نثار
بروی کار آمد - و مراسم قربان بتهجی که در شرع مطهر مبین و مقرر
است بتقدیم رسید •

پانزدهم قاسم خان را بخلعت و صوبه داری بنگاله و عنایت
اسپ از طویل خامه بایراق طلا حربلند گردانیده بنظم مهم
آن ملک رخصت فرمودند - دریای رویه را بعنایت خلعت
و جمدهر مرصع و اسپ با زین طلا و میل و بیست هزار روپیه
سر امر از ساخته بدکن دستوری دادند - و حکم شد که جایگزین
او در همان صوبه تن شود - بمیر جمله سی هزار روپیه مرحمت
گشت - قلیچ خان بعنایت نقاره بلند آوازه گردید - هر یکی از
میر عبد الله و میر ابراهیم خویشان سید یوسف خان از اصل
و اضافه بمنصب هزار و پانصد و پنجاه سوار سرفراز
گشتند - محمد قلی که از قبل شاه عباس نزد قطب الملک

۱ بایلچی گری رفته بود و بعد از توقف مدید از گلکند و داین راه
 مراجعت نموده سعادت زمین موس دربارت - خلعت ماحر
 قامت افتخارش دراز آمد - و نعام پانزده هزار روپیه دامن
 امیدش برآمده رحمت ایران فرمودند چون که یلوحی و هوسله
 که از عمدهای نظام الملک بود در هم می ریختند و داخل
 دندهای درگاه عرش اشتباه گشت - و نعامان پسر مهانت خان
 حاجان که پدایت پدر حکومت همگی ممالک دکن و نوار
 و حاندیس می پرداختند بدوست - او را منصب پنج هزار ذات
 و پنج هزار سوار سرور گردانیدند - و برای سرلندی او امیداری
 دیگران مرمی استمالت و خلعت و حمده و مرصع و عام و دقاره
 و اسب و اس مطلق و میل ارسال فرمودند - درویش محمد
 را که مساعدت طالع و مراقبت تحت از عادل خان هدائی گرفته
 در سلک بدنگان این آستان دولت آشیان مدسک گشته بود منصب
 سه هزار ذات و دو هزار سوار مفتخر ساختند - و ده ارسال خلعت
 و حشر بر بواحقند - پیشکش عادل خان و قطب الملک که نخستین
 هرنه ساله و دومین درازده ساله بر مسند حکومت بیا کل ششده
 دمان آنا پذیرای قدسی احکام اند - تا عراض مشتمل بر تهذیب
 درمان گذاری و جهانداری و سرچ ایمان در ارادت و خدمتکاری
 دطر حورشید اثر در آمد - از جمله پیشکش عادل خان دینمی بود
 تمام عیار مرد کامل دوزر پنج مثقال قیمت آن سی هزار روپیه قرار
 یافت - امر - بنگه وادراجه گنج بنگه نعام بدل تاوگ اعتماد در
 امراحت حکیم الملک از اصل و اصافه منصب در هزار ذات و پنجاه

سوار مرولندی یافت *

از غرقه محرم (سنه ۱۰۳۸) تا روز عاشوراء ده هزار روپيه باریاد

احتیاج عطا کردند *

روز جمعه بیست و سهوم ذیقطن قدر دان بزیارت مرقد منور
حضرت مرش آشعایی امار الله بر خانه تشریف فرمودند - و پس از
وصول بدروازه آن مزار فیض آوار پیدا شدند - و بلوازم زیارت
پرداخته و آداب بتقدیم رسانیده ده هزار روپيه بخدشه آن موضع
مقیف و اهل استیفاء بذل نمودند - بمسألة العادات حاوی
کمالات سید جمال بخاری که از احمد آباد وطن مالوف خود به
تهنیت جلوس مبعیت ماموس آمده بود چنانچه نکشته شد
خلعت و قیل و سه هزار روپيه نقد مرحمت نموده رخصت معاونت
دادند - چون بمسامع حقایق محامع رسید که خان عالم از فزونی
کوکمار مهمات صوبه بهار چنانچه باید نمیتواند پرداخت - از آنجا
که همگی همت والا بر نظام بهانیدان مصروف است - و تمامی
نهیست مدلی بر انتظام محال میان معطوف - او را معزول گردانیدند
و سدق خان را بمعنایت خلعت و صوبه داری آن مملکت و اسب
بازین مطلا و بدل سر امر از ساخته رخصت فرمودند - متخلص خان
بفوجداري سرکار جونپور معدن گردید *

پانزدهم صفر منزل ساعد مساعد سلطنت یمین الدوله که برکنار
دریای چون متصل دولت خاده ایام پادشاهزادگی واقع است
بهیامن قدیم مسرت لزوم حضرت خاقانی اسمانی پایه شد - آن سرآمد
نویزان عالی مدرسه اسم پاندا از و نثار و لوازم جشن و سرور بتقدیم

رساییده پیشکش والا از خواهر و مرصع آلات و نفاس اقمشه هردیوار
 و اخیان قنچ ق و میلاز داسی با موق های زوس و سیمین که قیمت
 همه پنج لک روپیه باشد از نظر اسرارگر درایند - خانان بنده مواز
 سمیت سرروازی آن عماد السلطمت دور در دیگر با حضرت مهد
 علیا و پادشاهرادهای حواں بخت دران منزل دلکشا بشادسانی و
 کسرای گنزارانده روز چهارم بدولت حاکم مقدس تشریف آوردند
 پوشکش اعتقاد حان باطم کشید از نظر کیمیا اثر گذشت.

بیست و پنجم سید نظام باصاف پانصدی ذات معصم
 هراری ذات و دو هزار سوار و رعایت بقاره سرورند گشت.

بیست و ششم صفر چون مطابق بود بدوم آن ماه که تاریخ ارتحال
 پادشاه رصواں دستگاه خلد آرام گاه حضرت عرس آشنایی از الله برهانه
 زوس جهان مانی به برهنگاه حاودانی است - شهید شاه حق آگاه بمرار
 و دص آثار آن حضرت رفته آداب ربارت بتقدیم رسانیدند - و نورماں
 والا انواع اطعمه و الوان حلوائی و امساء عطریات که حسب احکم
 علمی امصل حان ماسامان سرانجام نموده بود - در سرچار
 خندان ناع دلکشایی آن مطاف جهانیان پر سمط آسمان اندساط
 حواں در حواں چندند - راصرا و معصداوان و گور دران واحدیان
 و سادات و مشایخ و علما و صلحا و دیگر حلایق ازان اصناف نعم
 بهره برگرفتند - آخر روز عذر توحه اسرف بدولتخانه و الا معطف
 گردید - و چندی از اسرای باصداور باسر حدادند جهان دران ممکن
 بهشت نشان شب رفته داشته ده هزار روپیه ده حطاط و دیگر اهل
 احتیاج و استحقاق رسانیدند - راحه بهارتمه بتدیل به عیایب بقاره

بلند آوازه گشت *

ششم رابع الاول سزادال خان باصافه پانصدی ذات و صدسوار
بمنصب هزار و پانصدی ذات و ششصدسوار معترض شد *

هفتم مهابت خان خانخانان که بعد از انبزام نذر محمد خان
پیفرمان قدر توامان از سهند سعادت نموده بود به سعادت امتیلام عتبه
فلک رتبه مستعد گشته هزار مهر نذر گذرانیده به عنایت خلعت
خامه و اسب از طویلک خامه با زین طه و نتج نصرت نام فیل از
حلقه خامه سربلند گردید - و دیگر امرا که برسم کمک همراه او
بودند نیز سعادت آستان بوس دریافتند - و هر یک فراخور
حال نذر گذرانید *

هشتم شهشاه بنده نواز منازل یمین الدوله را مورد سعادت
و جلال گمرانیدند - آن مجمع معالی رسم با انداز و نثار بتقدیم
و رسانیدند به پیشکش گرانمایه بنظر انور در آرد - خدیو جهاندار برای
مزید افتخار آن والا اعتبار یک شبا روز با حضرت مهد علیا و
یادشاهزادعالی بخت بیدار کامکار دران اندیخت نراحت امکانه بنشاط
و انبساط گذرانیده بدولتخانه والا مراجعت فرمودند - از اصل و اضافه
عبد الرحمن بیگ ترنابی بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار -
و معین خان بمنصب هزاری سه صد سوار نوازش یافتند - و هم
به میرزا عیسی ترخان بعد از تغییر صوبه داری متبرا و نواحی آن در
جایگید و رعایت شد *

شب دوازدهم مجلس میلاد سعادت تهنیت * شعر *

آن سرگز دور هفت جدول * گرداب پسین و موج اول

علیه و علی و محمد و من اصحاب و ائمه و انصار و اهل بیت علیهم السلام - ترقیب
یافت - و بسیاری از سادات و مشایخ و علما و صلحا مراهم آمدند -
گفتی حدیثی در مسند منی که تحت تعظم این مجلس منیف
در زمین گسترده بودند خلوس برآمده درازده هزار رزیده دیدار صدای
عطا نمودند - و در حور حال نجمی مرغیهای شال مرحمت شد
و گروه اندوه از اسام اطعمه و الوان و حلاوی و انواع مواکه و منقعات
و اصناف عطریات بهره ور گشتند *

ابلقی فرستادن حضرت صاحبقران ثانی نزد امام نلی خان والی ثوران

چون در ناصیه اطوار مرخصه آثار مرمی مرمی این زمان
مسعود - و کشور کشانی این ازان محمود - اورنگ ازای جهانمانی
حضرت صاحبقران ثانی - از عفوای مهدارانی دلائل جهاندارانی
و شمایل حکم گذاری - و اسرار امانت قلوب - و ایات امانت دیوب -
هوندا بود - همین که عمر گرامی بس رشد و تمیز رسید - حضرت
جنت مکانی کشایش هر مهم معدی - و حل هر کار مشکلی -
برای زری این پیش بین - و حرد هوا گرس این پیش دان -
و شعاع و حماست اس دسب هرور لطف الهی - و خلعت
و رسالت این شهسوار معرکه دلیری و آگاهی - حواله می فرمودند -
و بحس تدبیرات این صنع الطاف پر دانی کارهای دشوار آسپکان ده
آئین شایسته روانی می نامد که موجب حیرت دیده و زان آگاه
می کردند - چنانچه مدح و انامر سبک داند و انامر پرتاب پرور و انامر

که صیبه ضروری و صوب بهرزیش تا دیگر مکارم اخلاق و محاسن
 شیم بهای پسماست . نتسخر بندهار معنی گردد تا ارس طرف
 بالشکر ماورای الدهر و بلخ و بدخشان بدان صوب شناخته آید . و
 آنچه مقصدی فرزندى نسبت نآن حضرت و برادرى نسبت
 پادشاه زاده حواں تحت پر حرک استا بندهم رسد و بعد از
 فتح بندهار به تسخر حراساں پرداخته شود . پس ارانکه آن ملک
 تصرف در آید هرچه خواهد صمیمه ممالک محروسه گردانند .
 و تدمه را نما مرحمت فرمایند . ناگاه در اثنای این گفت و شنود
 صیبه با گریه حصر حنت مکانی روی نمود و بعد ارانکه عالم
 امسوده از حلوس مقدس بصارت تازه یامت . و بهای برهم خورده
 انتظام بی اندازه حواحه از دار السلطنت لاهور نذار الحلاوت
 اکثر آناد آمده سعادت ناز اندر حب و نرومن موس مقدس چهره
 امتحار بر امر وحت و در همان نزدیکی به دبرس مرصکه داشت
 در گذشت . از آن روکه مدک سکالی و حتر اندیشی امام فلیحان در
 پیشگاه صمتر صواب پدر شهشاه حق آگاه حس مدول نام
 شارد هم ربیع الاول مطابق ندمست و درم آن ماه حکم حائق را
 که پدرش حکم همام گیلای ناتفاق مدد صدر بهای صدر در عهد
 فرمان فرمائی حضرت عمرش آشپامی برسم رسالت برد آمد الله
 حان وقت دود . سعادت خلعت و خنجر مرصع و اسب و مدل پایه
 اعتبار بر امر وحت و برسم ارمعان خواهر و مرصع آلات و دیگر امتعه
 و نقایس هدوستان بهشت نشان که یک لک و پندجاه هزار روپیه
 قیمت داشت تا نامه منهی از مراحم صدق و صفا و مدنی ار لوازم حلب

و لا بد از حواله فرموده نزد خان بسفارت فرستادند - و محمد ددیق
 خواجه خلف الصدق عبد الرحیم خواجه را بخلعت فاخر و کمر
 خنجر مرصع و انعام سی هزار روپیه نوازش نموده با حکیم دستوری
 معارف دادند - و ده هزار روپیه نقد بصیغه انعام نوازش نموده
 بحسن خواجه جوبداری برادر کلان عبد الرحیم خواجه مستحسوب
 حکیم ارسال داشتند .

نقل مراسله بندکن اعلیٰ حضرت بامام قلی خان والی توران

تا رشحات ملک بدایع نگار - و نفحات خاصه مشکبار - در اظهار
 روابط دوستی و ولا - و بیان مراتب صدق و صفا - طراوت بخش
 چمن خلعت و وداد - و عطر انزلی مسفل صداقت و اتحاد باشد -
 دیباچه آمال و امانی - و حدیقه حشمت و کرامتی - سلطنت
 مآب - معدلت قباب - نصفت ایاب - شوکت انتساب - عنوان صحیفه
 ابیت و کامکاری - طغرای منشور دولت و بختیاری - فارس مضار
 فتوت - جوهر صراة صفا و صفوت - زبندة انصهر خانی - شایسته
 رساله کشور ستانی - سلاله دودمان عالی - شعبه شجره مفاخر و
 معالی - گوهر سرمدل و احسان - مجدد قوانین آبای عالی
 مکن - الموبد بالنائیدات الازلیة من الله المعین المستعان - دامت
 ایام اخوته و سلطنته - و زادت احوام خلاته و محبتده - بتوقع سعادت
 جاردانی موشح - و برشحات محاب کرامت در جهانی موشح - باد -
 حقیقت اتحاد معدنی - و ارتباط موزی - که بواسطه موانع ظاهری

مدنی در حجاب حقا محبوب بود - از مراسله سامی - و مقاصد نامی - مشهور فحواهر رواهر مصادقت - و محتوی در درر عور مرانعت - که مصحوب بقاره اصعدای کرام - عده بحدای انام - باهیج مدهیج دیس نوم - حواحه عند الرحم در باب مهام حیرت انتظام این مدارمند درگاه الهی و دیگر معدومات پسندیده باطن حضرت مدسی مرتعت - رمواں پناه حلد آرامگاه - ادار الالهیه نظر بر قران سابق - بی تجدید جهات لاحق - سمت ارسال پذیرفته بود - خلوه ظهور و بروز نامی - و گرامی نامه محرک حلسه مصادقت و موالات - و مشدد مدانی موافقت مصادقات گردید - و ارمطایج آن شمایم صفت دهمام مصادیق رسد - مرکز حاطر مقدس آن بود که در اول خلوس میمند مایوس در اورنگ سلطنت و مرمان روانی حواحه مشار الیه را با یکی از معتمدان درگاه رخصت مرمان تا مجدد روابط صوری و معدوی و مدکر مقاصد مدنی و حدیدی گردید - مدوح دو معدوم مدب توقف و تراخی گردید - یکی موت حواحه مرحوم بعد از اندازاک عمر مرتعت دالا و احرار شرف خدمت معلی - دوم آمدن بقاره املا کرام بدر محمد خان از روی بی مکرها و بی تحریکها که فور ایام شداد است نگال - اگر مدقلب عقل رهبا از اندیشه بی حاصل و پندار دور ارکز ده باعوای جمعی از کوه ادبدشان بی خود باندی آن شده بود تعاعد نمی درزید - مرستادن حیوش مدصوره از درگاه ضرور بود و بعد از انکه امواج فاهره بی درسی میبردند ملاحظه آن بود که عمار وحشتی در میان برانگیخته شود - و علامه درستی و روابط چندین ساله دمساک را مساند آن کوه

بیژان فرو مایه از هم گمیخته - چون شیوه ستوده ارتباط و التیام از
 قدیم ایام الی الان فیما بین این دودمان رفیع الشان و سلسله
 جلیله خوانین - پیر تمکین ولایت توران متحقق بود - و آئین صدق
 و داد بین اجداد بین صورت انتظام و انعقاد داشت - درین ایام
 معادلت ابتسام که بمعارفت تائیدات ربانی - و مظاهرت تیسرات
 آسمانی - بانواع فتوحات غیبیه - و اصناف نیوضات لرببیه - مقرون
 است - و شاهد هر مدعی و مقصود که بر صفحه خاطر خیراندیشان
 این سلطنت ابد قرین مرتسم می گردد - باتم وجوه و احسن طرق
 جلوه ظهور مینماید - منظور نظر حق بین حقیقت گزین آن است
 که شیوه فرخنده اتحاد و یگانگی بیشتر از بیشتر ملحوظ ضمائر
 قدسی سرایر باشد - و در استحکام قواعد مودت - و اتساع عرصه صداقت -
 که مستلزم ابعساط خاطر درون - و انتظام اوضاع جهان و جهانیان -
 است - زیادت تاکید رود - تا وثافت اخوت - که ابد الابان درنزیاید
 باد - مشهود همگنان گشته - نتایجی که یران مترتب است عنقریب
 بروفق اراده اولیاء دولت طرفین بعرضه ظهور آید - بالفعل جهت
 تشدید مبانی وداد و رفاق - که نظام بخشش انقص و آفاق است -
 بسادات مآب - مرتضوی اندساب - سلاطین دودمان کرام - خواجه
 محمد صدیق خلف الصدق خواجه مغفور از روی عاطفت و مرحمت
 رخصت انصراف ارزانی داشته - حکمت مآب - نتیجه الاماجد
 والاعالی - لایق العنایات السطانیه - حکیم حاذق را که از خانه زادان
 معتمد محرم راست گفتار - درست کردار - درگاه والا است -
 بخدمت آن گوهر اکلیل شجاعت - فارس میدان شهامت - فرستادیم

که بعد از ادراک سعادت ملازمت نابالغ مقدماتی که در هر باب
بتنقییر او تفویض یافته مدارت نماید - شیمه دویمه مواخات آنکه
همیشه بهمین طریق بمواضعات سبقت سابقه - و قرانت قریده - نارسان
مراحلات صلیقه و معارضات - ریمه که احسن مکارم اخلاق ارباب
وفاق است - اشتراک سلسله خصوصیت و چهامندی گشته -
همواره بوارادات ذات لازم الکرامت و اظهار معرعات طبع موالات سرشب -
که رابطه یگانگی - و رابع عیانه یگانگی است - مسرت پدرای
صمیم عطاوت اشراق گردیده حوشوقت میساخته باشند - مسند است
و خانی محلد - و سرور سلطنت و کامرانی موند ناد *

بر افراختن رایات نصرت ایات شکار بازی
و تماشای حصار دوالیار که از حصون منیع
هندوستان بهشت نشان است و بیدار ساختن
جبههار نکوهیده کردار از حواب غفلت و پندار

بر دقائق شناسان انجم و افلاک هویدا است - که احرام علوی
که به تعلیقات صنعت فاعلمت دارند پیوسته در حرکت اند - واحسام
سغلی که معلومات علاقه و ادلب دارند همواره یا بیشتر در سکون -
و هر چند حرکت مزور تر - آثار فراوان تر چنانچه سرعت سحر و
کثرت آثار سیارات ازان باز گوید - ندانرا لائق سلاطین دان گستر
و خواتین کرم پرور - که درین نشانه مصری در رعب شان
پادشاهی - و نفاذ اوامر و دواهی - مدانه اداک اند - حرکت است -
و در خور رعایا که در پستی و زبرد - ای دهر لگ خاک - مکنون - و هر قدر

ازین گروه والا شکوه حرکت بیشتر - انتظام مملکت و امن مملکت
روز افزون - و نتایج اقبال را جلوه ظهور گوناگون - و لهذا اکثر
اوقات ریایات جهان کشای حضرت خاقانی - و مواکب گیتی
پیمای اورنگ آرای جهانبانی - از شهری بشهری انتهای می
نماید - اگرچه در برخی حرکات بظاهر عزیمت به سبر و شکار است -
اما در باطن پیش نهاد همت فلک رتبت آنست - که حقیقت
آبادی مملکت - و کیفیت امن ولایت - از قرار واقع بر ضمیر
خورشید نظیر که آئینه عکس پذیر تقدیرات الهی است روشن گردد
و متمدنان فتنه انگیز - و مفسدان شورش آمیز - بدریافت کیدفر
کردار نکوهیده دیگر سر از فرمان پذیری برنتابند - و برای تباد
خودسری و خودرانی نشتابند - زهی توفیق و خبی قانید که
آنچه در دیگر ملک داران رهنمائی لهور بازی است - و دست
آریز غفلت و معصیت پردازی - درین برگزیده بارگاه کبریا -
سرمایه تقدیم مراسم - پاس داریست - و پدیرایه اقدام بر
لوازم حق گذاری .

سرور شاهان بتوانا تری • نامور دهر بدانا تری

مایه درویشی و شاهي درو • مخزن احرار الهی درو

قاشب درو است شبش روز باد • گوهرشاهیش شب آنروز باد

از انجمله این نهضت فیروزی گرا است - که بسبب اشتمال بر
مالش چچهار سنگه وازون بخت بصیرت بخش عبرت گزینان گشت
او پسر راجه نرسنگه دیو بندیده است که در ایام پادشاهزادگی حضرت
جنت مکانی بوسیله قتل شیخ ابوالفضل - که تصنیف اکبرنامه سرمایه

اینجا و پندانه اشهار از سب و نوری می رسد و اعتبار از خدمت
 حصر عیش آسایش می شود روزگار بود. بخش آمده که عیب آن
 ماحری آنکه چون مدسی سراج آن حصر منوج لحنی امور از حصر
 حب مکانی انحراف نام است. سنج را که برای نظم مهماب ندکی
 فرستاده بودند اوس و هگدو که خدمت اندو از حضور فار گشتی
 خدمت مکی داشتند و در احلاص و راستی و درستی و اعتماد و
 محرمات هنج یکی نانو معتمد طلب فرمودند و حکم شد که
 جمعیت خود را در اینجا گذاشته حریه به پندگاه حضور بشنوند
 او بر مملکت نوار بود و در آمد حصر حجت مکی که از موط
 احلاص و یک ردی شنج ناولی نعمت حوش عذار آلوده خاطر
 بودند آمدش درس هنگام محل مطلب پنداشده - و حریه
 شنامندش خدمت انکسده از قدر ناشناسی و ع شنج را تحصن
 صافه سلطنت دانسته بر سنگید و را که عدالت احصا ص داس و
 شنج را از سر زمین او عبور ناگزیر بود گوناگون نوار و عده کرده
 نعل او تخصص نمودند آن مرموده از زر پرستی در کمین
 مرصه بود پس از رسدن شنج نمر و نوار او نا نوار و نداده نسلار
 هجوم آورد. هچند هوا خواهان شنج نرعت بر آمدن از عرصه
 پندار نمودند او عاز نزار نرحوده پسندوده حال هزار و نازدهم
 مردانه بعد زندگی در راه مدله خود در ناحت بر سنگید و نص از
 حلوس حصر حجت مکانی تعدد ادس امر نگوینده نعر و
 منرب امیدار نامت و مورد عنانات گشت و در اواخر سلطنت
 آن حصر از آن رو که از شدت عارضه منق النقص می دمانی

بعضی گرامی راه یافت - و امور مهمت دولتی - و شیون معظمه
سلطنت - از انتظامی که داشت بر افتاد - و مدارکار بر درازای طمع
آمده شد - و هنگام باز پرس و بازار باز خواست رو با سردگی و
کساد نهاد - بدست آویز رشوت دست تعدی و تجاوز بمجال
زمیندارانی که در حوالی ولایت او بودند دراز ساخت - و ثروت و
مکنت و خزاین و دنانیر و مواد جمعیت و دست گاه او را ولایت
تیر حاصل و سپاه بجائی رسید که هیچ یکی از راجه‌های وسعت
آباد هندوستان را میسر نبود - پیش از شفقار شدن حضرت جنات
مکائی به چهار ماه روزگار سپری شد و جانشینی او بر چهار
هنگامه یسرش قرار گرفت - چون از املاک و اموالی که از درین
مدت مدید اندوخته بود بیکبار بی مکنت بدست ابن ناخلفه
افتاد - پس ازان که بمیامن جلوس اقدس روزگار افسوده تازگی
از سر گرفت و حل و عقد امور دولت و رتق و فتق شیون سلطنت
بارباب اخلاص و اصحاب اعتماد باز گشت - و ابواب تشخیر
معاملات و تلقیح مهمات از قرار واقع بیم و امید که دو کفه ترازوی
استقرار دین و دولت است در میان آمد - آن تبه رای تیره خرد
بتوجهات باطل - و تخیلات لاطایل - و غرور اموال موفوره - و قله
حصینه - و اشجار مژراکمه - که آبایی فتنه اندوز او بر روزگار دراز
میراثت نموده برای روز سیاه ادبار آماده داشتند نیم شبی که
شام بد انجام نکیت و خذلان او بود از دار الخلافت اکبر آباد راه طر
پرفتن پیش گرفت - چنانچه نکاشته آمد - و چون بادیه پیدای
ضلالت بسرعت هرچه تمامتر بارندجهه که پناه جای تیره رو

غوراز او بود رحیمده در صدد استعداد لشکر و احکام قلع و اعداء
 اعداب قلعه داری و احکام مداخل و محارج شد - چون گویم که به
 برانداختن حالت دولت خود و برامراض لوای ناکامی پرداخت -
 و مکر ناسد و اندیشه کاسد او معرض مقدس رسد - برای برگردن
 خارتن مساد آن کوتاه بدن بی سداک و فر اوگدن نعیان عرور و
 پندار آن برگشته روزگار بی رشاد ده شرار و پند از دلواران ناصوس
 جو - و گذارزان پرخاش خو - نا در هرار تغلکچی و پاصد نینلدار
 بسرکردگی مهانتجان خانجانبان سپه سالار از پدشگاه خلعت معین
 گشت - و حیدر مطفرخان باره و دلار خان بیرج و اسلام خان و سردار
 خان و راحه و امنداس نروری و بطر بهادر خوشگی و راحه و زامزون
 و بهگوان داس بدیل و حیت سوز و لحتی دیگر منصبداران درین
 موج مقرر شدند - و لکشنگری و راحه نویسی این لشکر میرزوی
 باسلام خان که بقدم خدمت و وفور اعتماد امتداز دارد ناصر گشت -
 و هنگام وخصت خلعت خاصه نا نادری و کلگی سرمع پسپه سالار
 و نقاره و میل ده دلار خان - و علم و نقاره و اسب نا زین مطلا
 و میل باسلام خان - مرحمت فرمودند - و مرصا سپهر توامان
 محاسنهای لودی صاحب صونک مالوه شرف صدور یافت - که او نا
 لشکران صوده و راحه بهارته نندیل که دعاگاس راحه اوندحبه بودند
 و حضرت حنت مکنی از پدر کلاں او گرفته بنفر سنگه دیو داده بودند
 و با چهار سنگه دشمنی صورتی است - و راحه بنهلداس گور و
 و ابیرای سنگه دلی و صعدرخان تیمول دار سرورج و دور الدین قلی
 و سرمال ولد مادهو سنگه کچرواوه و لعمه در سیکهات و پیرخان

میانه و راجه گردهر و خلیج خان جوړه قامی و برخی دیگر
 منصبداران که مجموع هشت هزار سوار بود و در هزار تفنگچی پیاده
 و پانصد بیلدار راه چندیری که جنوب رویه اردجه است بملک
 آن شقارت پیشه در آمد. و بخشی و واقعه نویسن این فوج نورالدین
 قلی شد. و منشور والا بقام عبد الله خان بهادر بصدور پیوست که
 از جاگیر خود قانچ با بهادر خان روئیله و رار سور بهورتهه و شهباز
 حان افغان و رشید خان انصاری و بهار سنگه بندوق و کشتن سنگه
 بهدوریه و شاه بیگ خان و جمعی دیگر از بهادران کار دیده پیکار ورزیده
 که مجموع هفت هزار سوار بود. و در هزار تفنگچی پیاده و پانصد
 بیلدار از طرف شرقی مرز و بوم خرابه ابدار در آید و بخشیکری
 و واقعه نویسی این گروه بصورت نظر برادر سیفخان مقرر
 گردید. و بموجب حکم اقدس از تائیفان رکن رکن دولت. ساعده
 رمین. ماطنت. یمین الدوله آصف خان دو هزار سوار بسرگردگی
 محمد باقر نیز به همراهی این فوج معین شد. و مجموعه بیست و
 هفت هزار سوار مرد امن. و شش هزار تفنگچی شیرازن.
 و هزار و پانصد بیلدار سنگ شکن. برای استیصال آن بد مال
 نامزد گشتند. و مقرر شد که تا خدیو دادگر در باری و آن نواحی
 بساط زمین را بهلال نعل سرائب گیتی پیم. و روی هوا را با شراق
 ماه چرخه ریات جهانکشا. مزین و منور داشته بنشاط سپرد و شورت
 خنجر پذیرد از نند. امواج سه گانه از سه طرف در آمده قلاع او را تسخیر
 نمایند. و خارین مسدود کچ گریان بی سداد بر کفنه آن سرزمین را
 از لوث وجود بی سود ایمان پاک گردانند.

روز مبارک در شنبه بهشت و سوم ربیع الاول مطابق بهشت و نهم آبان بعد از انقضای یازده گهزی وزیر خاں را بحراسه دارالحکومت اکبر آباد گذاشته بصوب باری بهشت مرمودند - و نور منزل را که بدیغ دهره زبان زد روزگار است بوزن مسعود بدیص آورد گردا میدهند و از آن فزهنگاه بدو کوچ غلال را بآب مروزی در صاحب متحپور میگردانند •

خجسته جشن قمری وزن

روز مبارک در شنبه سلج ربیع الاول سال هزار و سی و هشتم هجری مطابق ششم غره آذر که نشاط و کامروائی اولیاء دولت است در دولتخانه فتحپور جشن قمری وزن انجام سال سی و هشتم و آغاز سال سی و نهم از منین زندگانی چاردهانی حضرت خاقانی آراسته شد - و قریب بصب الزهار آن گراندار عاایات رحمانی که قدر گران سنگش کهترین مهر و ماه بر نژاد یکبار بطلا و بکمرته بدقره و شش بار با جناس دیگر وزن نموده آمد - و آن وجوه باصحاب احتیاج ارباب نیاز رسیده و جهانی از ناکامی برآمد • بیت •

شاهی که دلش طلسم اعظم دارند • نه گنج ملک بوزن ازو کم دارند
از شرط بزرگی نتوان دزدش کرد • در یکطرفش مگر دو عالم دارند
و یز و سیم نثار که حضرت مهد علیا بآئین هر وزن از مشکوی
اقبال مرقاده بودند - دامان امید عالمی از صلح و رضا و شعرا و مدعا
و اهل نعمه و نوا بر آوردند - چون صدقات در دمع خار بدمی و
جانی - و جلب منافع روحانی و جسمانی - بانعاق اصحاب ملل و
نعل - و اطباق ارباب دین و دول - نتایج و آثار دارد - حضرت

عرش آشیانی آئین وزن اختیار نمود؛ ذات مقدس خود را
در مرتبه یکی بعد از انقضای سال شمسی و دیگری پس از
انتهای هذه قمري وزن می نمودند - لیکن در وزن شمسی دوازده
بار - نخستین بار بطله و یازده بار بدیگر اشیا - و در وزن قمی هشت
بار - اولین بار بنقره و هفت بار باشیای دیگر - و وزن فرزندان کامکار
یکبار با اعتبار سال شمسی بوقوع می آمد - و وجوه وزن در مصارف
تصدق صرف می شد - و حضرت جنت مکانی پیروی حضرت
عرش آشیانی نموده هر سال این رسم منقعت رسم را بعمل می
آوردند - از آنجا که این کار میمنت آثار موجب ورائی حاجات نیازمندان
است حضرت جهانبدانی در مرتبه شخص اکمل خود را وزن میفرمایند
و از فزونی جود گستری در هر مرتبه وزن طلا و نقره مقرر نموده اند
در وزن شمسی نخستین بار بطله و دوم بار بنقره و ده بار باجناس دیگر
و در وزن قمی اولین بار بطله و دیگر بار بنقره و شش بار دیگر اجناس و
پادشاهزادهای سعادت پرور را یک مرتبه برمی مانجند - از اصل و اضافه
خدمت پرستان بمنصب درهزاری هزار و پانصد سوار - و امام قلی
ولد جان سپار خان بمنصب هزاری چهار صد سوار سرافرازی یافتند •
هفتم ربیع الثانی میرزا عیسی ترخان که صوبه داری شده
ازو تغیر یافته بود و متهرا و نواهی آن در تیدولش مقرر شده از ننه
آمده بسعادت کورنش کامیاب صوری و معنوی گردید •

هشتم ظهیر قصبه باری بغرغ ماهیچه رایات گیتی آرا منور شد - و تا
پنج روز دران سرزمین بعشرت لشچیر نشاط انزای خاطر اقدس بودند
و چون عزم تماشای قلعه گوالیار و سیر و شکار آن نواحی مصمم بود •

بیست و یکم از آنجا کوچ نموده متوجه تماشای آن قلعه آسمان و رما شدند - طغر حان و کد حوا، ابو الحسن ترندینی از کابل آمده بشرف آمدن موس رسید - هفت بدل چار و سه صاده که حوا، هاشم محتاط و عقیدت حان دیوان صو، چهار ارمال نموده بود بطریق ما اثر درآمد •
 دهم حمادی الاول دادکار حصین فرادر آن حصین حان بحضرات حانی نورش یاف •

هزدهم طاهر گوالدار محکم عسکر گیتی کشا گردید - هماروز بر مر از آن حصین حصین در آمده آنرا با تمام میمنت التیام آسمانی پایه گردانیدند - از آن روز که خراسان محکمه رسید مطهر حان متعلق بود و توابع آن بجاگنرا و مقور - سید منصور پسر پندشکشی در حور از بدل والد خویش گذرانید - چون جمع اموال و اموال و حرکات و سکنات این جهان کشای دادگرو سلطنت برای عدل گستر مر مصالح دقیقه و نواید عمده که عقول عامدان در ادراک آن داصر و عاجز است احتمال دارد - از جمله حکم حقیقه این به حسب والا رستگاری زندانیان این حصار آسمان ساز است - بموجب حکم معالی احوال حموی کثیر از اهل حرام و تعصیر که از دیر بار در آن محکمه که دار العقوبه مستعدان تعدیس و تشدید است و نادید حائز مستحقان تندی و تهدید محسوس و معدود بودند بعرص مقدس رسید و بنفس اقدس متوجه شخص احوال و تعقدش اعمال این گرفتاران گشته چندی را که وجود شر آمود شان سبب فتنه و مساد بود و از ناصیه روزگار بکوهیده آثار ایدان در دل پادشاه بهفته آگاه چنان پرتو انگند که هنوز از اطوار با بایسته و کردار

ناشایسته در مقام زداست و خجالت نداشتند - معینگذار شده دیگران را
بمصدق فرق مبارک رحائی مرودند •

تتمه داستان چهاروازون طالع آنکه انواع بصر امواج که برای
برگشتن خار بن فساد آن تهر نهاده نامزد شده بودند از وصول
مواکب گیتی کشا بگوایار استبداد تازه یافتند - و جماعه بندگان را
که دست خوش نبراس و پامال یاس بودند دست از کار و
کار از دست رفت - خانخانان سپه سالار از طرف گوالیار بقصبه
جاده که شانزده گروهی قلعه اوندجهه است - و خانجهان لودی از
جانب نرور به موضع گذار که سه گروهی آن محکمه است - و عبد
الله خان بهادر از کاپی بجمالی کرج که آن نیز شانزده گروهی
اوندجهه است رسیدند - و بهادران جانباز و دلیران نبرد پرداز کبر
همت بسته دست جدات کشودند - و به سنان جانستان و تیغ سرانسان
دمار از روزگار خاکساران پادیه ادبار بر آوردند - و چون چهار نابکار
را روزگار به تبرگی و کار به تنگی گرائید - و بهیچ وجهی رای گریز
و روی ستیز نماند - بمهابت خان خانخانان سپه سالار متوسل گشته
از راه الزحار - کسار نوشت - که اگر بمراحم خسروانه رقم عفو بر
چریده اعمال نکوهیده مآل این تبه کار بر گشته روزگار کشید، آید
هرآینه بدرگاه سلاطین پناه شتافته سعادت آستان بوس دریابد -
بهر خدمتی که تعین فرمایند منت پذیر گشته حیوة باقی در تلافی
تقصیرات گذشته بانجام رساند - درین اثنا از نکاشته وقایع نویسن
فوج عبد الله خان بهادر بعرض ملتزمان آستان عرش مکان رسید که
چهاردهم جمادی الاولی او با بهادر خان رویداد و جمعی از کومکیان

خود قلعه ایرج را که در تصرف چهار تیره روزگار بود بدستدارئی
نابند یردانی و پایه‌مردی افعال حضرت صاحب قرآن ثانی بچستی
و چیره دستی سرخواری کشود - و عینم مرادل بدست محاهدان
دین و مدارزان لشکر نصر آئین در آمد - تفصیل این ماحراری
عزیزت اینرا آنکه عند الله حال بهادر با همراهان و محمد ناصر سرآمد
تائیدان یمن الدوله و معصی سران دیگر از شریعی انرج که مشرق
روبه ملک نندیده است و چهار بکوهیده کلر از مسخیران مانتواری
مداخل و محارج فراهم خاطر بود - و بهادر حال زده‌اند با موحی
که همراه داشت از طرف شمال - ورشید خان و بهادر حاکم نندیده از
حاکم جنوب یورش نمودند - و عند الله حال بهادر باقوشون خود
پیش از همه هنگامه بیکار گرم گردانید - و دلبران معذور و دلاوران صعدار
پای نصالت مشروده دست حماست کشودند - و تا یک بهر داند مردی
و مردانگی دادند - و بعد از زد و خورد بسیار و کشش و کوشش دشمار
از روی حدکاری و اخلاص شعار پیاده شده از حدق گذشتند - و
بقدم حسارت بر دیوار حصار برآمده درون ریختند - و بحسارت
پیشگاه سیه گلیم گرم آورده گشته با پیروز برادر را به قبیح حواسوار
و سنان حال گرانده گری مدگردانیدند - و بهادر حال نیر گمر حید
بسته دست جهاد کشاد - و میل کوه امکن صف شکن پیش
داشته در قلعه را بر داد - و با برادران و تائیدان نیاده چون
برق جهنده و داد وزنده بچستی و زبردستی دران حصار کوه سار
که موئل حصین و معقل رمی پیداشته بسیاری ازان گروه
شقارت پزوه دران فراهم آمده بودند - در آمد - و قریب در هزار

کس از کفار کفر را شعار بهزاران خواری و خاکساری دادند
 بیمای بستی گردیدند - جمعی از لشکر نصرت اثر نیز رخسار
 سعادت ملکوت شهادت بر آراستند - خانان قدردان حسب
 اولیای ماس عبد الله خان بهادر در جایزه این خدمت بهادر خان
 و بهار ملکه بندیده را بعفایت مقاره سپر بلند گردانیدند - و با انکه
 لشکر نصرت اثر از روی چیرگی و زبردستی مقاهیر را بهزاران
 خواری آواره دشت هزیمت گردانیده بود و نزدیک رسیده که
 درخت فساد از بلخ و بن برگنده آید لیکن ازان رو که اعیان
 دولت خصوصاً مهابت خان خانانان استغفار زلات و ترقصیرات
 نمودند ملتزم اینان بشرف پذیرائی رسید - و فرمان قدر
 توان عز صدور یافت - که چون آن بر گشته دولت آشفته
 بخت بذریعه ندامت و وسیله صراحت بدرگاه جهان پناه ماکه ماس
 خایقان هفت اتلیم است - و ملجای امید هر مسامر و مقیم - باز
 گردیده است بمراحم پادشاهی مطمئن بوده بتقبیل سده سینه
 پیشانی پشت بر افروزد - و از سادس شیطانی و هوا جس نفسانی
 خاطر را پرداخته کسوت خلوص عقیدت را بطراز رسوخ ازلت بر طراز
 صفدر خان بمرحمت علم مر افتخار بر امراخت *

از سوانح این سال میمنت اشمثال آمده - نظام الملک از حطوت
 انبال خانانی دمت از محال بالاگهات که بازلایی دولت آسمان
 مرتبت متعلق بود باز کشید - گذارش این مقال برسم اجمال
 آنکه - پس از رحلت حضرت جنت مکانی - و پیش از جلوس
 عالم آرای حضرت جهانبا - که روزی چند ضوابط ملک بر افتاده

بود - و قواعد دولت در باختلال نهاده - خالصهاں لودی از کوتاه بیدی و بد همیشینی حفرق ملک خوردگی و اداب نعمت پروردگی در طاق نسیان گذاشته سر از شاه راه و ما و وفاق یکباره بر قامت - و اندیشه های کاسد و خیالهای ماسد دل تیرا اس را از رای رشاد و روست سداد پرداخت - و تمناهای سری و سرداری و هوای برتری و ملک داری سرشوریده از راهوس خانه دیو عروبر ساخت - و برای پیش بردن امانی کاذبه و آمال باطله با نظام الملک طرح و داد و اندازی که در نهاد می بنیاد او نمود انداخته تمامی محال پالا گهاٹ را که داخل ممالک محروسه بود بار باز گذاشت - پس از آنکه بجلوس مقدس حضرت خلافت پذاهی مهمات دولت نظام گرفت - و معاملات سلطنت قیام - و جهان آشفته یآرام رسید - و روزگار برهم خورده بانتظام - مرساں قدر توکل بنظام الملک عرض دور یاست که از اماکن پالا گهاٹ آنچه باین سلطنت اندوخت متعلق بود و او از کوتاه اندیشی در هرح و مرجی که هر گدائی کدخدائی شده بود - و هر نامزائی پیشوائی - متصرف شده است - دست باز کشیده بدستور سابق بتصرف اربابای دولت بار گذارد - دعوی و رفقای خدمتگاری و مرساں برداری را که سرمایه امن و رستگاری است بدست احلاص پرست استوار گردانده دیگر پیرامون خود سری و حدود کسی که صورت ناکامی و بدنامی است نگرند - و اندر از بخت حقه و خرد آشفته منہج قویم اطاعت و جداء مستقیم قیامت از دست داده در گذاشتن آن محال امهال خواهد نمود مرساں قضا مضایحار مرساں که بنیابت پدر در صوبه دکن است شرف صدور خواهد یافت - که با

- همکار جهان کشار و موائب گیتی پدما متوجه بادگهاست شون - و آن
 اماکن را کلم و نا کام از تصرف او برآورد - و کيفر - رکشي و گردن
 قابي که مژرخذلان ابد و منتج حرمان مرمد است - در کنار
 روزگار او نهاده احوال بدمالش را عبرت مایه سایر تبه کاران مغرور
 و تیره را بیان آزر گرداند - نظام الملک بحکم مقدس دست ازان
 محال باز داشته معروض داشت - که از اماکن بدگهاست آنچه
 باختیار این هواخواه حکم پذیر بود بریدن منشور اندس به بندهای
 پادشاهی باز گذاشت - اما سید کمال قلعه دار بفر از کوتاهی خرد
 دل از برگذ بدیر برگرفته بتصرف عمال خانایی باز نمیگذارد - و از
 جادو - سخن شنوی این جان - پیار پابرون نهاده - هنجار ناهموار خود
 پرستی و خود را ئی می پدما بد - و چون از عرق داشت نظام الملک
 پستج تده و اندیشه کوتاه سید کمال بعرض ایستادگان پایک سربر
 جهاد لای رسید - از پیشگاه - طوت فرمان شد - که خان زمان بالشکر
 فیروزی بدال گهاست برآمده سزای شایسته در گذار او نهد - و بدورا
 که از امکان نامور و بلد معتبر دکن است و ده کرور نام جمع آن
 است از دست تغلب پرست از باز ستاند - پس از آنکه خان زمان
 بموجب حکم جهان مطاع با لشکر دکن و خاندیس بحوالی بدیر رسید
 سید کمال از شکوه چنوک اقبال و هیبت افواج دشمن مال اظهار
 ندامت و خجالت نموده عذر جرائم خواست - و بدیر را بارلای
 دولت باز گذاشت - خان زمان آرا بآئین پیشین بصف شکن خان
 ولد سید یوسف خان رهوی سپرده با همکار فیروزی بهر هانپور
 مراجعت نمود - هنگامی که خان زمان بتسخیر بدیر متوجه بود

نظام الملک از حیلت مازنی و مکیبت پرتازی ساهوی یهوسلمه و
 و جمعی سلاح داران را با شش هزار سوار از دولتآباد فرستاد - که
 در زمین خاندیس غدار شورش برانگیخته سپاه نصرت دستگاه را
 مذبذب الحال و متروک الحال ابلال گردانند • باشد که منج قلعه پیرچندی
 در فعل و توفیق افتد - غافل از آنکه باین بیجهاست قباد و مکرهای
 کوتاه تاخیر در انصراف مهمات دولتمندی که پیشکاران تقدیر یزدانی
 متکفل سرانجام اشغال دولت اند مدت او شده اند صورت بگیرد •
 و تصویف در انتظام معاملات بحمت دلدی که کار گذاران تدبیر
 آسمانی متصدی اتمام اعمال سلطنت ملک عدت او گشته حلوا
 ظهور نپذیرد - دریائی رویله که دران ایام جاگیر دار یشاوده
 و آب فواهی بود - مثل بادریز و میل دما ن خاکساران بادیه
 ادبار که میان در آب تپنی و بوزیه (بردا) درآمده خاک ادبار مرفوق
 درزگار حود میرویند - و بختک و بیکار مالش داده از آن ملک
 برآورد - درین سال مرقده مال آنچه از مواهب خاقان مفضل
 بروی کار آمده دهانیاں را کمرزایی ازرو گردانند - پیش از آن است که
 پای میان جهان پیمای و هم پدایان آن رسد - یا دعت مساح
 پندهای خیال ندان آن - چنانچه قریب چهار لک بیکه و یکصد
 و بیست موضع در دست سوامی مرادان زر نقد وسیله صدر به طبقه
 اراد با تحقیق مرخصت شده •

افاز دوم سال فرح نال از دور اول جارس مقدس

روز شنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و سی و هشتم هجری
مطابق هشتم ماه بهمن دوم سال خجسته سال از اورنگ آرائی
خاقان گردون سریرگوش روزگار بنوید کامرانی بر امراخت - طنطنه
نشاط جهانرا عشرت آمود ساخت - وز مزه شادمانی دور و نزدیک
را مصرت آگین - درین تاریخ معتقد خان که پرورگیان سوادق
عصمت را از عمت معظمات و اخوات مکرمات اعلیٰ حضرت با
دیگر مستورات حرم محترم حضرت جنت مکنی از دار السلطنت
لاهور بدار الخلافت اکبر آباد رسانیده روانه استان انبال شده بود در
گوالیار بزمین بوس ساحت خلافت روشن پیشانی گردید - فرخنده
جشن شمسی وزن روز مبارک در شنبه سیوم این ماه مطابق بهم
بهمن بزم بهجت انزای شمسی با وزن خاتمه سال سی و هشتم و
فاتیحه سال سی و هشتم از سفین زندگانی جاودانی حضرت
جهاندانی آرایش یافت - و ابواب کاهروائی پرروی جهانیان
کشایش - آن کوه وقار آسمان مقدار یکمرتبه بطلای خالص و مرتبه
دیگر بذقره و ده بار با جذام دیگر برسجه آمد - و چون گویم که آن
اشیا وزنی تازه و قدری بی اندازه یافت - نگارش مدارج نشاط و
انبساط و مراتب بخشش و بخشایش که درین محفل فیض

مدرک بتقدیم رسد نه نادار! حاصه نروند زبان و نامه تنگ میدان
 است - پوشیده نماید که ولایت با سعادت شب پلخنده ملخ شهر
 رنج اول سده الف من اسجرة الدنوة - علی صاحبها و آله و
 صحبه الصلوٰة و التحمده مطابق بدست و پنجم دی ماه باصطلاح
 محکم که شب موحدر تابع روز امت پس از پنج ساعت و دوازده
 دقیقه چهارمینا مردۀ کمری رسیده - لیکن مقرر شده که اگر
 درین تاریخ محکم اوضاع ملکی ساعت صغری داشته باشد
 مجلس حش ساعتی عرض بدست روز مختار بود موقوفه کردن
 مدبران درین تاریخ مسعود که ساعت در کمال خدمت بود حش
 وزن مبارک قرطب نام در دیگر اوزان در همین ظروافه صغری
 خواهد گشت - درین روز خدمت امروز ناموت حان دمشی را که
 در صوفه دکن خدمت گذار است دعایت ارمال امپه فارین مطه
 و قتل مر او را کردند - اسلام حان از موح مهامت حان خانجانیان
 وحیده شرف ملازم در نام و در محنت پادشاهاده معتبر گشت
 خواص حان و آله و دی حان و خدمت پرست حان دعایت عالم
 صراعتار پاسبان مر افراتند - سعید حان ولد احمد بیگ حان از
 تعیداتقیان صوفه کلل از اصل و اصاوه منصب دهرلاری ذات و
 هزار و چار صد سوار و شرف حان باصافه پانصدی ذات و پانصد
 سوار منصب هزار و پانصدی هشت صد سوار صدایی گردیدند - و
 بربرکت حان باصافه پانصدی ذات و صد سوار منصب هزار و
 پانصدی شش صد سوار صدایی گردیدند •

هفدهم میروزا حش را که میرزا دستم صغری را تحلیمت تر

نولخته رخصت بنگاه فرمودند *

بدست و موم ریات جهانگشا بمد از اقامت می و ۴ روز در
مر زمین گوالیار بصوب دار الخلافت برانراختند *

غره رجب بماعت خجسته از نزهت کده نور منزل دمعان
نیروزی و هم رکاب به روززی سوار شوند - و چون لختی مبانی آسمانی
دولت خانگه والا انجام نیانده بود در منزل سعادت محفل ایام
بادشاهزادگی که بیرون ولعه برگزار آب چون اساس پذیرفته است
نزدل لجال فرمودند - بمد از ۴ ماه و هفت روز دار الخلافت بقدم
مقدس رشک بهشت برین گشت - و درین ذهاب و ایاب نه قلابه شیر
و بدست و پنج نیله کار و در صد و پانزده آهرو به تغلک شکار خاصه
شد - درین روز مهابت خان خانیان با عمدهای دولت ابدطراز
که بهر گردگی از بمالش بذیل نامزد بودند بمعادت کورنش رسید
و در حضور اقدس بیر بنیان استکانت و ابقال درخواست جرایم
چهار تباه کار نموده اتماس کرد که دولت کورنش دریابد -
چون چهار آشفته روزگار بذیل بدامت متمسک بود و بمسبل
خجاست متشبث - و بخیر خواهان اخلاص گزین و هوا خواهان
اختصاص آئین ملتصحات شان همواره عز قبول می یابد ملتجی
گشت - بخشیدان عظام را حکم شد که آن خطا پیشه را بیارزند -
و مهابت خان فوطه در گردش انداخته و هر در سر فوطه بدست
خویش گرفته بآئین گناه کاران عفو پزوه بانبخشیان به پیشگاه حضور
آورد - مراحم پادشاهی بر جریده جرایم ثقیله از رقم اغماض کشید -
و مکرم شاهنشاهی ذمایم و بیله از بذیل عفو باز پوشید - و هزار

مهر نذر و پانزده لک روپیه که او بعنوان جرمانه گذرانید پذیرائی
 رسید - و چون حکم بود که همگی قیلان نظر اقدس در آرد جهل
 فیل پیشکش نمود - و دیوانیان کرام حسب الحکم از جمله جاگیر
 ها که در تصرف او بود موافق منصب چار هزار چار هزار سوار بار
 واگذار شده تنه راده خان جهان لودی و عبدالله خان بهادر و حید مظفر
 خان و چهار سنگه بنذیل برادر او مطابق طلب هر یک اتن نمودند - و
 مقرر شد که با دو هزار سوار و دو هزار پیاده بنذیل در دکن خدمت
 نمایند - و آنچه از محال همعایگان بستم و تعدی در تصرف دارد
 واگذار شده دیگر پیرامون آن امکنه بگردد - خانچهان لودی که در اثناء
 روانه شدن از مالوه بدریامت معادت زمین بوس حسب الحکم
 به تلبیه جبهار تیره روزگار پرداخته بود شرف کورنش انداخته
 هزار اشرفی نذر و بیست و شش میل پیشکش گذرانید و از پیشگاه
 نوازش خانانی بعنایت خلعت خاصه و خمدر مرصع یا پهلنگتازه
 سرافراز گشت •

معموم مهابت خان خانخاان که نظم صوبه دکن بار نامزد
 شده بود بخلعت فاخر و دو امپ از طریقه خاصه یکی با زین
 طلا و دیگری با زین مطلا سرمباهات برارملخته بصاحب صوبه
 دار الملک دهلی سرملندگشت نظر بهادر خوشگمی بفوجداری شرکار
 منبهل سرافراز شده دستوری یافت •

هشتم قلیچ خان بخلعت و صوبه داری اله آباد و باضامه
 پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب سه هزاری ذات و دو هزار
 و پانصد سوار بلند پایه گردید •

لهم عادل خان را بارحال تشریف زرین با نادری حیمین
مصحوب خواجہ طاهر گرز بردار باغد پایگی بخشیدند - پیشکش
شیرخان باظم صوبہ گجرات درنیل با نقایس گجرات بنظر
خورشید اثر در آمد •

بازدهم میرزا شجاع ولد میرزا شاد رخ باضامہ پانصدی در صد
سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار مقرر شد •
چهاردهم پرموجی برادر کھیلوجی بمنصب سه هزاری هزار
و پانصد سوار سرامراز گشت •

گذارش جشن نوروزی

اورنگ آرای چرخ چارم ظلمت زدایی هفت طوم روز سه شنبه
بیست و چهارم رجب سال هزار و سی و هشتم هذلی رایات اعتدال
به بیت الشرف برافراخت - و چہرہ روزگار نہ گلہای یارنگ
ویوی و شکوفہای شگفتہ رو برافراخت - چون مبانی گردون اساس
درون قلعه والا انجام یافته بود - خدیو ایزد پرست دریا دل درین روز
عالم امروز از منازل ایام یادشاهزادگی بعد از توقف بیست و دو روز
بدولتخانہ معلی تشریف فرمودہ بخجستہ ساعتی کہ ازان نظرات
آسمانی سعادات جاودانی درپوزہ نماید تخت پادشاهی و مسند
جہان پناہی را بجلوس مقدس آسمانی پایہ گردانیدند - چنانچہ
فروردین عالم آرا دشت و کہسار و درو دیوار را بریاحین رنگارنگ
و سبزهای گوناگون زیب و زیغت بی اندازہ بخشید - بہار دلکشای
افعال خلیفہ الہی و بذل بی پایان در ہای شادگامی پروردی

مهربانان کشود - و عطای دیگران حسب و دامن بیارمندان تر
 امود - دلهای عالیشان را شگفته گردانند • نیت •
 حوضستان تازه شد از باد و روز • جهان بستند بهار عالم امروز
 نقشه سر بر آوردن از لب حوی • و من گشت از رباح حسن و درین گوی
 ملک را بوزده تر مسند نار • نعش و رنج سوز و گنج پرندار
 چو گل پندشانی دولت کشاده • بغافل پشیم و دولت نار داده
 درس روز حخته برده لک روپنه سالنامه حضرت مهند علما مهتار
 الرمادی نک لک روده امروند - حواحه ابو الحسن باصانه هراری
 دات و هزار موا مرقنه والای شش هراری دات و سوار مرقه
 گردند ارادتجان را از تعدر مهتجان حاکمان که حاضرمان پسرش
 دیانت از نظم مهتات صوء دکن می پرداخت چنانچه گذارش
 یامد معتمد حلقه خاصه با چاروب طلا دوری و شمشیر مرصع
 و صوفه داری دکن و دو اسپ از طوبیله خاصه عراقی و ترکی نارین
 طلا و مطلا و بدل از حلقه خاصه با صافه بدل سر دادند ساخته
 رحمت فرمودند - و حال زمان را درگاه جهان پناه طلبندند - و
 خدمت والا مرقب دنیایی کل از تعدر ارادتجان معلامی اصل
 حال شناری که در ادام سعادت انتظام بان شاهزادگی پیر دیوان کل
 بود معوض شد و در منصب او که چار هراری دات و دو هزار
 سوار بود هراری دات و پانصد سوار امروند تاریخ وزارت او • ع •
 شد ملاطون وزیر اسکندر

یافته اند - از در دار العلم شترار مراتب دانش اندوخته بهندوستان
 بهشما نشان آمد - و درهنمونی بحسب بیدار در صوره مقرمان

درگاه آسمان جاه ملخروط شد - و به یمن تربیت پادشاه فضیلت نواز
فاضل پرور آداب بندگی ملوک و ضوابط وزارت و کفایت و دیگر لوازم
این امر کبیر - و مراسم این شان خطیر - کسب نموده مستعد این
مایه گرانمایه گشت - و خدمت تظطیم مهم میر سامانی از تنبیر
علامی بهیر جمله که فامش محمد امین است مقرر گردید - او
از سادات موسوی شهرستان صفهان است - برادر کلانش میر
جلال الدین حسین و دو برادر زاده او میر رضی و میر ربیع الدین
محمد بمنصب صدارت شاه عباس رسیدند - و برادر زاده اش
بدامادی شاه بیز مایز گشتند - او نزد حاکم گل گنده محمد قلی
قطب الملک رفته وزیر که باصطلاح آن ملک میر جمله گویند شد -
و بعد از رحلت محمد قلی بوطن باز گشت - چون در آنجا نقش او
بزد شاه عباس بیک نشست - پرهنمایی سعادت روز افزون بعد
از طلب حضرت جنت مکنی روی امید بآستان آن محفوف
منفرت سبحانی آورده در سلک ملازمان منسلک گردید - و بعد از
رحلت آن پادشاه جم جاه داخل زندگان این دولت ابد پیوند گشت -
دیانت خان باصاف پانصدی ذلت و هعصد سوار بمنصب در هزار
و پانصدی هزار و پانصد سوار - والیشار خان بقوجدار می جمو باصاف
هزار سوار بمنصب دو هزار و در هزار - و از اصل و اضافه اکرام خان
بمنصب دو هزار و هشتصد سوار - و ذوالفقار بیگ ترکمان باصاف
پانصدی دو بیست سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار - و
از اصل و اضافه ملتفت خان بمنصب هزار و در صد و پنجاه سوار -
و میر برکه بمنصب هزار و بیست سوار مفتخر گشتند *

شب بیست و هفتم مدح ده هزار روپیه بمسجدخان بدل
 فرمودند - و مقرر شد که هر سال این مدح در شب متحرک - و
 ده هزار روپیه در شب پانزدهم شعبان - و سی هزار روپیه در ماه
 مبارک رمضان - و ده هزار روپیه در عشره اولی محرم - و ده هزار
 روپیه در شب دوازدهم ربیع الاول - بمسجدخان و بنارملدان عطا
 فرمایند - از روز معتمد اندر تحویل قاشق آفتاب از همگی
 پیشکشی که بحضور مهد علیا بمقتار الرمانی و پادشاهراذهنی
 والا مقدار و اصرافی عالی اعمار و زای معنی الدوله گذراهندند
 قریب هشت لک روپیه بشرب پذیرائی رسید •

شب پانزدهم شعبان ده هزار روپیه بمسجدخان بنارعداست
 فرمودند •

هفدهم معتقد خان را موحداز احمر ساخته رحمت فرمودند •
 بیست و یکم منزل رکن رکن دولت آصفخان مقدم سعادت
 لردم پایه آسمانی یامت - از بعد از تقدیم مراسم پا انداز پیشکش
 گرانمایه از اسام حواهر و مرصع آلات و تحف روزگار - و مواد
 هر دیار گذرایند - از آن جمله متاع سه لک روپیه درجه
 قبول یامت •

وفات پادشاه راده دولت انرا

هشتم رمضان قرة العین سلطنت پادشاهراذه دولت انرا از
 شورشگاه دیبا رو نارامگاه آحوت نهاد شهشاه حق انگاه عمار کدورتی
 که از شجاعت پدری برآیند خاطر مهر ناظر مشسته بود بمصقله

دانش بلند ، و شکیبائی حق پسند - زود به بلژهندگاه رضا و تسلیم
 خوار میگردند - و همگی غم رحیدگان مشکوی اقبال خصوصا ملکه جهان
 مالکه دران حضرت مهد علیا را بنصایح دامشاه و مواعظ شریفه
 تسلیم بخشیدند *

غره شوال عید فطر مژده شادکامی بارلای دولت رسانید -
 ندای تهفیت و صدای دعای دولت گنبد چرخ را در گرفت - و
 نوال پادشاه خود پرور اسم آزد نیاز از جهان برگرفت - حضرت
 جهانبانی که تمامی ماه متبرک رمضان بطاعت صوم گذرانیده
 مبلغ سی هزار روبیه مقرر به ارباب احتیاج عطا فرموده با فریزدانی
 و شکوه آسمانی بعیدگاه تشریف رده نماز را بشضوع تمام ادا
 نمودند - و به خسته مراجعت دولنگاه والا را فروغ بخشیدند -
 و در رفتن و آمدن عالمی کمیداب خواهش گردید - و جان نثار
 خان را از اصل و اضافه بمنصب در هزار و در صد هزار - و
 سید احمد را بقلعه دارچی کالنجیر و عذایت قبل سرافراز ساختند *

درینموا از نوشتة وقائع نویس کابل بعرض ایستادگان پایتخت سرور
 خلافت مصیر رسید - که لشکر خان صوبه دار کابل جمعی از بندگان
 پادشاهی را بسرکردگی بالچو قلیچ و خنجر خان و عوض بیگ قانشال
 بتاخت قلعه بامیان (که کهنه قلعه ویرانی بود در سرحد کابل و بلخ
 و پس از آنکه نذر محمد خان از کابل مرار نموده از راه غوربند رو
 بولایت خود داشت - پلنگتوش در اثنایه اصراف از راه ضحاک
 بایماقلت خود دران قلعه جوقی از اوزبکیده بطریق تبهانه گذاشته بود
 و اوزبکان بگفته از بمرست قلعه و جمع آذوقه پرداخت (فرستاد -

از نیکل بمحمد استماع رسیدن این فوج بقلعه صحاک بای قنات
 از دست داده مرار نمودند - و حاجبازان احلاص کیش از صحاک
 بپهار بامیان رسیده و آنرا از نلیاد در کده همدوش مدروزی ناز
 گردیدند - عوص بگ از اصل و اضافه بمنصب هراری ششصد سوار
 و یصد منت تهاغه داری صحاک نوازش یامت *

رسیدن بحری بیگ از قبل فرمان فرمای ایران شاه عباس درسم رسالت بدرگاه آسمان جاه

در اندامی نگارش داستان مرستان حکیم خاتق بوم «هارت
 مؤد امام قلمی خار وایی توران گذارش یامت که شاه عباس درسم
 درمای ایران که از مرست و کپاست بهر وادداشت در ایام
 پادشاهرانگی خدیو امدال از ظهور آثار بهروزی و اصعایی احبار
 و بهروزی نامد و شد تبار و سائر متودین آن دیار و استماع شمائل
 بهیه و خصایل رسیده و اوصاع گریده و اطوار پسندیده میداست که
 از رنگ خلعت پس از حضرت خدمت مکانی بوحود همه بودن
 این آگاه خرد مر و بها خواهد یامت - و ندین «پس مکرر بارمال
 سفرا و امدار اظهار مصادقه و مصالحت می نمود - و راه موافقت
 و موافقت می پیمود - درینولا که سریر و امیر بپای مرقدان ما
 و برق عزت گرا بلند پایه گردید - و ططنف عالم آرائی این مهر
 «پهر جهاندار می زمس و زمان را دوگروم - شاه پس از شنفتن
 این خرد در مازندران بحری بیگ را که از معتمدانش بود به تهنیت
 مجلس سعادت مافوس مرستان - و به او بر گذارد که چون از مرستان

او جز تهنیت شرفی دیگر نیست باستعجابان تمام دولت ملازمت
 در یابد - و روزی چند بمعادت حضور مستعد گشته رخصت انصراف
 حاصل کند - و بسرعت هر چه زیاده تر معاودت نماید - و بر کبفیت
 احوال فیض اشتمال آن مطلع خورشید کمال مطلع گرداند - و
 محبت نامه مشتمل بر شکر این موهبت کبری و منبئی از پیاس
 این نعمت عظمی مصحوب او ارسال داشت - اگر چه پیش از وصول
 ایرانی و خشور باستان مقدس خبر رحلت شاه بمسامع حقایق
 مجامع رسیده بود - اما از آنجا که امتراز فرستادهای سلطان و
 شکوه سجدی رضیه این پادشاه صورت و معنی است - پس از رسیدن
 او بحوالی دار الخلافت بیست و چهارم ذی القعدة معتمد خان را
 بجهت سر بلندی و اعتبار او باستقبال فرستادند - هفتم مسطور
 برناقت خان مزبور باستان اقبال رسیده چهره افتخار بقبیل ساحت
 جلال بر افروخت - و بتقدیم مراسم کزانش و تهلیم سر عزت
 برافراخت - و بادب تمام نامه را گذرانیده معروض داشت - که
 شاه بمسبورد وصول نوید جلوس مبارک از فرط انبساط بنده را به
 تهنیت گذاری روانه ساخته اند - عنقریب یکی از معتمدان را با
 تحف و هدایا بدرگاه معلی ارسال خواهند نمود - خاقان دریا نوال
 او را بعنایت خلعت و جعبه مرصع سرمراز ساخته بانعام بیست هزار
 روپیه دامن امیدش بر آورده اند *

لختی از احوال شاه عباس بر می نگار

از بعد از شاه اسماعیل که بسعی او سلطنت بدو دمان صفویه
 رسیده در فرمانروائی و کشور کشائی و ضبط مملکت و نظم ولایت

و تدبیر ملک داری بهترین این طایفه بود - و بقصه مقابل پند -
تولد او شب دوشنبه عوف رمضان سال به صد و هشتاد و هشتم هلالی
در بلاد هوا واقع شده و در سن هجده سالگی از حراسان قزوین
شبانکه بجای پدر که از سلطنت حراسی نداشت مرخص شد شاهی
شعب - و پهل و دو سال در مملکت خویش کامیاب سیاست
و ریاست بود - و باستقلال تمام احرای اوامر و امضای احکام
بذات خود می نمود - اما بیشتری بی رعایت شروع عرا و
منازع ملک نصا فخواستش نفس مدعی و بهیمی بروی کار
می آمد - و در درجه والای سلطنت نشانده پیوسته بصحبت
ارادل مشغول بود - و همگی همنش به تربیت اسافل مصروف - و
از مهر پرورزی و عاطفت گستری که سرافاز درگ پادشاهان و میا و از
سنگ جهاندارانست عاطل - از کثرت سفارش جمعی گذر نداشت
سینه بر حصص عرس آشنایی و حصص حبس مکانی که آرامگاه
پرا گندگل دروگر بود - و بهای های شکستگان هر دنار - و سعاد - و
پروسی دستگاه و مروارعی حای کامیاب صورت و معنی گشوده - و
چون پناه و ده سال و هشت ماه و کسری از عمرش سپری شد -
و هنگام مصای محتوم که بهیچ دعائی و فدائی ناز نگردد - و وقت احل
صعود که بهیچ حرزی و مسوئی کوتاه و دراز نشود - در رسید -
بحرورع امراض متصاده مثل حمی و اسهال و سوء القیده که از
شرف مدام بل ظلم درام ناشی بود پایان شب دوشنبه بیست و
ششم خمادی الاولی سده هزار و سی و هشتاد و هجری در اشرف
ماردیان از سنجی برای دنیا بدار البقای آخرت انتقال نمود - از

لفظ ارتکاب منکرات چندی پیش از در گذشتن قنور تمامی در بیفتائی
 و قوت - واری - اسپ راه یافته بود - ملتزمان در آب پنج پیر و تکفین
 برداختند - و ازین جهت که عبد المومن خان از زک در مشهد
 مقدس نسبت بموت شاه طهماسب مرتکب آنچه نباید و شاید
 گشته بود - به صندوق ماخته جسد شاه را در یکی از آنها بنحوی که کمتر
 کسی آگهی یافت گذاشته یکی را بنجف اترک دوم را بکره ای
 معه سیوم را بمشهد مقدس فرستادند - و مقرر ساختند که در هر
 سه مقام کرامت انتظام صورت قبر نمایان باشد - کریم آسرژار شاه
 را بفضل و عنایت خویش - که رهائی از باز پرس آنچه از او بر
 خلاق رفته منحصر دران است - مغفرت کرامت گناه - از سه پسر
 داشت - صفی میرزا - سلطان محمد میرزا مشهور بشهادت مرسوم
 باسم جد - امام قلی میرزا - صفی میرزا که نواده چمن اتعال او بود بیست
 و هشت ساله سالخ - محرم سال هزار و بیست سیوم هجری در دشت
 گیلان در اندازی آنکه از خانه خود نزد شاه می آمد بمشک شاه بمظنه
 بی اخلاصی بدست به بود قام غلام چوکس بقتل رسید - و بعد از
 در شبانروز برخصت شاه بمرام تجیهیز و تکفین او پرداخته مدنون
 ساختند - و در پسر دیگر یا وجود بی گناهی نامر او مکتول گشتند -
 از صفی میرزا در پسر مانده بود - سلیمان میرزا که از دخترزاده شاه
 اسماعیل ثانی متولد شده بود - بعد از قتل صفی میرزا آن بیگناه
 نیز مکتول گردید - و سام میرزا که مادرش سربه بود او را همواره
 در پردگان حرم میداشتند - و رخصت آمد و شد مجالس و دیدن
 مردم نمی یافت - اگرچه از شاه هنگام رحلت رضیتی در تعین

بمباشی نروزی کار نیامد - اما چون در سلسله سنیّه مغویه عیر او بهره
 از زندگی و بیعدگی داشت - ریدب پیغم عمه شاه و حلیقه سلطان
 ورور و عیسی حال مورچی ناشی که با شاه نسبت مصاهرت داشتند
 و زس خاں یکدای که پدش از سعادت هندوستان و بعد از مغارب
 چندی ایشک اقاشی ناشی بود و پس از آن قوشمال ناشی و بعد
 از آن به پده سالاری ایران رسید - و یوسف آقا حواحه مرزا و سایر
 اعیان در حادثه نئی سام مدرزا اتفاق نموده مکتوبی بمتصدیان
 مهمات صاهان که دارالملک ایران است مکتوب معتمدی درهم
 امتحال فرستادند - از اب حل و عقد صاهان پس از آگاهی
 بیرمعه نئی سام مدرزا را که هرده ساله بود از خانه که با والدۀ در آن
 نظر بند معبود در آورده در حمادی امانده سال هزار و سی و هشتم
 هلالی در دارالملک مذکور بآئین مقرر آن دولت در قالیچه سلطنت
 مشاده نشاء صعی ملقب گردانیدند .

والله وردیحان نامادۀ پامصدی دات دمصد در هزار و پامصدی
 در هزار سوار - و خدمت پرستان نامادۀ پامصدی دات پامصد
 در هزار و پامصدی هزار و پامصد سوار - و محتار حال از اصل و اصاده
 بمصد دو هزار و پامصد سوار معتر کشتند - سلطان یار
 ولد الله یار کوکه بمصد پامصدی دو صد سوار سرامرایی یامت .
 دهم دی الحجه عید قربان بود مردم عشر و کامرایی داد -
 و صدای کوس مسرت و ندای قهقیت زمین و زمان را در گرمیت -
 شهشاه حق نگاه بعدگاه قشربق درده نماز از روی نیاز بتقدیم
 رسانیدند - و همعقل دولت پاینده و عادت مرابنده مراجعت نموده

بصفت قربان پرداختند - و در تشریف بردن و آوردن جیب و دامن
میاز سندان بآئین متروک آوردند - زیر دست خان را باضافه دیویمت
سوار بمصوب هزار و پانصدی هشت صد سوار سر بلند گردانیدند •
پلجم محرم معبد خان باضافه هزاروی شصت سوار بمصوب ده
هزاری دو هزار تارک پشت بر امراخت •

هفتم خواجه صابر که در ایام پادشاهزادگی از بندگان معتبر
بود بتغییل عتبه ملک رتبه عزیز گردید - و دریا بار بخشایش
پادشاهاء رخسار روزگار او را از غبار عصیان پاک گردانید •

گدارش این داستان که ندامت امزای ناسپاسان است و مسرت
امروز حق شناسان برسم اجمال آنکه - چون عبد الله خان از رای
نادرست - و عقیدت مست - و مزاج نامستقیم - و قلب غیر ملایم -
دردکن چشم از عنایات پادشاهه - و حقوق تربیت ملکه - پوشیده -
مصدر حرکات ناپسندیده گشت - و از روی ناسیاسی قدر الطاف پادشاه
صورت و معنی نشاناخته پیش عنبر حبشی رفت - و چون عنبر فراخور
توتعش پذیراخت - درانجا دیز ثبات قدم نورزیده با خانجبهان افعال
صوبه دار دکن سازش نموده نزد او به برهادر آمد - و بفرمان والی
حضرت جنت مکاری در قلعه آسیر محبوس گردید - خواجه صابر
که دران هنگام به نصرت خان مخاطب بود - نسبت دامادی خان
مذکور منظور داشته حرمان دولت ملازمت که سرمایه خسران ابد
و خذلان سرمد است بر خود پسندید - و پایه کوازش این برگزیده
الهی که سلاطین خدمت گذاری او مفتخر اند - و خدمتگاران
بفرمانروائی ناخوشند - ندانسته - پیش عنبر شتافت - و بعد از

نوت او چون نظام الملک استقلال بهم رسانید ما نظام الملک می
 بود - و از آنجا که خاتمت کار او نیکدلی و عبادت روزگار او دوستکامی
 بود - و بر حرم پوشی و عذر بیوشی این مظهر رحمت الهی
 آگهی داشت - از کردار ناشایسته و هتکار با نامسته وادم گشته -
 پس از آنکه بحلوس میمنت مابوس بهان صورت و صمدی آرایش
 یافت - و چمن زار دنیا از خار منده و مسند پدیرایش - مکررا عرایص
 مشتمل بر استعهای حرایم ندرگاه عالم پناه فرستاد - و چون بدیل
 ندانست و شره ساری که ذریعه مدیده سلامت و رستگاریست -
 متمسک بود - ملتئم او شرب قبول یافت - و عنایات نادرشاه
 مستمال گشته سعادت آستان بس و هید - و از آنرو که مکرر بوزی
 و نذره پروری شدمه گریه ان حصر آسمان رقت است بحلعت
 و منصب سه هزاری ذات و در هزار سوار و خطاب قدیم سوار مراخت *
 نهم سوار حان ناموا که پانصدی ذات پانصد سوار بمص
 چهار هزار سوار دلد پایکی یافت - ده هزار روپیه مقور این ماه
 بمساکدن و ایدام رسید *

مقدمه مدل سید که ارعایب روزگار است

خواجه نظام سوداگر که در تحار معتبر نفرومی تربت و دستگاه امتیاز
 داشت کمال او که بدوسته سفر دریا و فنادر دور دست آمد شد
 میکردند - و بیلی حرد پامره شامره ساله برای او خریده آوردند
 دران وقت از تعمیری و حرد سالی رنگ مشخص نداشت بعضی
 شناسدگل این پیکر بدیع تران بودند که سید خواهد شد - چون
 خواجه نظام بحکم حضرت حلی مکانی برای اتباع یافت و لعایص

دیگر به پیگو رشت این قبل را در جاگیر میدادند و باره که بار
 رابطه یگانگی داشت گذاشت - بعد از دوازده سال که بعد جوانی
 رسید و بالید و رنگش سفید مایل به سرخی بر آمد - سید مذکور
 بدرگاه والا فرستاد - ازان رو که از دیرباز مرغوب و مطلوب بود یگچپتی
 موصوف گشت طالبای کلیم این رباعی گفته بصله شایسته
 خمیاب گردید

بر نیل سفیدت که مبیناد گزند • شد بخت بلند که او دیده نمکند
 چون شاه جهان بود بر آمدگویی • خورشید شد از سپیده صبح بلند
 یازدهم چنگیز ولد عذیر حبشی بمدد طالع بتقدیل آستان
 گردون مکن - راقتضار بر افراخت و بمعافیت خلعت و الزام ده
 هزار روپیه چهره اعتبار بر افروخت - و پانزده هزار روپیه سالیانه
 او مقرر شد •

بیست و بیوم اسلام خان باضافه پانصد سوار بمنصب چهار
 هزار و نه هزار و پانصد سوار - رادراز گردید - هر دیرام از اصل
 و اضافه بمنصب هزار و هفصد سوار - سر بلند گشت •

چون صیت هنر پروری و هنرمندی نوازی این درگاه آسمان جاه
 در ربع مسکون اشتها یافت - و صورت گرمی بازار نادره پردازان
 جادو آثار که در پیشگاه اورنگ جهاندار می در نهایت کامکاری مسرت
 اندوز اند در هفت اعلیم انتشار •

پنجم صفر یمن الدوله دوزناردار ترهتی از نظر اندس
 گذرانیده معروض داشت - که این هر دوه بیت هندی را
 که ده شاعر بتازگی گفته باشند و گوش زد هیچ کس نشده باشد

دنگ شیدن یاد مگیرند و آن ایات را بهمان ترتیبی که شعرا گفته و خوانده باشند از سر خوانند؛ ده بیت دیگر بهمان وزن و مصراع در دهه می گویند - پس از آن که اس کار شکر و چنانچه معروض مقدس رسیده بود نوموع آمد هر دو را الحاق و ادغام هرار روید سرانرار ساخته و حصص مرمودند *

هشتم حال زمان از دکن بدرگاه کنواں حاه آمده احراز دولت کورنش نمود و خاکبر او دو سرکار سندهل مرحمت شد *

دهم حمشه حال عند الطیف نام خوش عنبر حنشی نازوی نصب در سلک بعدها مدسلک گشته بمصوب هراری داب و هرار و پابند سوار سرلندی نام *

چهاردهم اوزنگ آری جهانسانی با پردگیان مشکوی حال و پادشاهراد های والا ابدال پمزل نعمن الدوله تشریف مرمودند - و از بتعدیم مراسم نثار و پاندار و پیشکش پرداخت - حافان بده نوار دور دران ایله نشاط امده بعشر گذرانده روز چهار شده با سعادت اندی و دولت سرمدی بدولت حان معلی مراجعت نمودند *

درار نمودن حاججهان لودی از دار الحکومت

اکر آباد مادیت مرکشکی و بریشانی با عوای *

صلالت و نادانی

هرکه نامره کر ناص عیار اسب مقربی اسباب ثروت و حاه و مرادانی مواک مکب و ناستگاه چشم از حقوق تربیت ولی نعمت و نوازش حدیو دیس و درلت که احداث کامکاری و مواد نامنداری

از بطة بل خدمت گذاري و درمان برادرش ساخته و پرداخته
 شده است باز رشیده نا-پاهي و حق ناشامسي را که مرصايه بستي
 و تهی دستی است پبرايه - بر بلندي و دولت مندي داند - و
 مهلت عصيان و مرصت طغيان را که براي اندرختن خسران و رويال
 و گرد آوردن خذلان و نکش داند - از بواعث دوستکامی و دوائی
 نیک فرجامی دانسته رشتن آمال و سلسله امانی دراز گرداند -
 غافل از آنکه هرگاه مور را پر بر آید و کدوین بسربلندي گرايد
 اگرچه در نظر ظاهر بيدان آن در هوا پروازی کند - و این بسرکشی
 اندازی - اما خردمند دور بین نیکو داند که عاقبت آن پرواز هلاک
 گزیدن است - و خاتمت این انداز سر بریدن - مصداق این مقال
 احوال خسران مه آل خانجهان لودی است - آن بادیه پیمای ناکامی
 را که بعد ازین همه جا به پیرا که نام اصلی آن بد اصل است مذکور
 خواهد شد - پس از شنقار شدن حضرت جنت مکانی و پیش از
 جلوس مظهر الطاف سبحانی - حضرت گیتی ستانی - بمقدمات
 خذلان آیات بهلول نا قبول و در بانی ضلالت انتماء و سکن در تیره اختر
 و کلمات خسران بنیات - دیگر هم نشینان بد - و خوش آمد گوین
 بی خرد - خیالهای فاسد - و فکرهای کاذب که غول راه شوریدگان
 تیره روزگار است - و دیو طریق شولیدگان تبه کار - در سر هوس پیم
 و دل هرزه گرا افتاد - و مصدر افعال بگوینده - و اعمال ناپسندیده -
 که پیشه نا بخردان بد آئین است - و اندیشه کوتاه بینان باطل گزین
 گشت - حضرت خاقانی از روی نیک سگالی که ابواب آن بر روی
 نیک و بد باز است - پس از شفتن خیر شنقار شدن حضرت جنت

مکلی و مرمان و نذر توان لحظ بوازش ده ط مرموم گرداننده مصحوب
 حال نثار حال از حد و مرستادند - آن با سپاس بی اساس از تحت
 رسیدگی و دررگار شورندگی از حاده بددگی پا بدرون بهاده ممراسم
 استعمال و لوازم اطاعت بپرداخت و دوروگی و دوروئی را که
 مکنون صمنر خطا بدبراد بود بروی روز انداخت و بحال نثار حال
 در درانر شفقت احکام آمد بر پامستی که مطانق مطلب باشد گذارش
 نمود و چون از خرق صواب گردن بصدده نداشت - رسد سازگاری
 از دست و اهسته حال نثار حال را بی عرصه داشت مشتمل بر اطهار
 نندگی و خدمت گذاری و ابرر اخلاص و مرممان برداری رحصب
 نمود - حال نثار حال در حدی که موکب بهان بود از حایر
 ده احمد اند و صدده بود بعینه والا آمده آنچه از فرا گرفته بود بعرض
 اقدس رسانند - چنانچه در آثار اس نگارن نامه گذارش یافته
 و اراضا که انجام کارش بدنامی بود - و احتتام روزگارن ناکامی -
 از حقوقهای نعمت پروردگی و آداب نمک خوردگی اس دودمان
 والا شان که بومعلله آن از حصص فوکرری و خدمتکاری عدد الرحیم
 حالنجانان نازح «روزری و «برداری رسیدن بود چشم پوشند - و بدوند
 «آزاد و عقیدت اس حصر و الا رتیب گسیخته نا نظام الملك
 در مقام مدارا و ملائمت شد •

• ع •

• نه نی که از که نریده امت ناکه بدوخته •

و محال نالا گهاست دکی را که دران دهم بدحاه و پنج کرور دام جمع
 آن بود - سوای احمد نگر که «پهدار حال از پاک گوهری و سعادت بروی
 ناموس حدیعت و اوسانه مرید آن «پکار بانکار سرور بناروده

از دست داد

دکان و شاهي را که

همان امده

رستم در دوتائی را که باو

قربانت قریب د

راه قللی در برها دور گذاشته با جمعیت

بسیار قصد تصرف مالوه که در آن وقت ضبط شده است آن پسر عبد الرزاق

مخاطب بمظفر خان مذملق بود روانه ماندو شد - و چون موکب

اقبال از احمد آباد باجمیر و از اینجا بدار الخلافت اکبر آباد رسید - و

دار الخلافت بحلوس عالم آرا مهبط انوار ظل الهی گشت - و آرازه

اورنگ نشانی زمین دزمانرا در گریست - و دیمت بلند اقبالی در

مکین و مکان متقشر گردید - و غنودگان گران خواب نشوت و کسروائی -

و مدهوشان شراب خود را ئی و خون نعائی - بیدار و دوشیار گشته

بهزاران ندامت و خجالت در فکر تقنی تقصیرات و تدارک زلات

شدند - آن کج گرا که از شتابان راجه گهمنگ و راجه جی سنگه و

دیگر راجپوتان عمده که تا ماندو بار همراه بودند باو طان خویش

بعد از خبر وصول رایات نصرت باجمیر - دانسته بود که هر گاه

جمعیت و اساطین دولت او رو بتزلزل نهاده - عرضه داشتی منبئی از

اطاعت و انقیاد و پذیرائی او امر و نواهی بدرگاه آسمانجا ارسال

داشت - با آنکه بر ضمیر الهام پذیر روشن بود که گفتارش یا کردار

بی وفا گشت - و زبانش با دل در نفاق - اما بنا بر سر رشته مستمر این

حضرت سدره مرتبت - که هرگاه پروردگار نعمت و بر آوردن عفت

از جرایم و بیله و معاصی ثقیله باز آمده بوسیله امداد و خجالت

باین درگاه خلیق پناه ملتجی گردند - عفو جزیل را معجیه رضیه

جهانداري میدانند - وصفی جمیل را شیمه کریمه فرمان گذاری -

و بشمول عواطف و عدول متأرب مطمن و محتمل منگردانند .
 از پیشگاه مرام پادشاهانه در میان مصفا نفاذ شرف صدر یابد -
 که در دستور صادق صوره داری دکن باز تعویض نموده آید - نرسیدن
 در میان عنایت عدوان به درخانیپور رفته در تقدیم مرام آن سعی
 تبلیغ نماید - او از مالوه به دره های پور در گردیده و انتظام مهمان آن
 صوفیه اشغال نمود - و چون بعرص اندس رسید که ولایت نالاکهات
 را که نظام الملک داده بود متصرف در مدارده و تا حال مردم
 نظام الملک متصرف اند - صاحب صوفی دکن بهمان حال
 تعویض فرمودند - پس از آنکه از سعادت ملازمت مستعد گشت
 هر چند گفتار ممدبران راست گذار و اطوار آن برگشته روزگار -
 حلال اخلاص و اعتقاد مسموع و مشاهد میگشت - از وسعت
 برداری - که گریز مصلحت ملک داری است - انوار دینی به بهادند -
 و در مدب هشت ماه که شرف اندوز حضور بود هرگز ادائی که مشعر
 مرقع افعال و موجب حاکمت و انفعال او باشد - از آن چشمه سار
 مروت و دریا ناز منوت سر نرسد - اما او از کردارهای ناشایسته
 خویش همواره در توبه و تندیب بود - و از از اعوای دو رویان متده
 انگیز - و اصعای کلمات شورش امرای وحشت آمیز - پیوسته در
 اندیشه های بی حاکم و مکرهای ناسرا - و از آنجا که در کار حاکم تقدیر
 اسناد ناکامی و صواب دما می آید کار سرانجام یابنده بود شمی
 لشکری پسر محصل حال از شوریده سری و متده گری نا پسرانش
 گفت که امروز مردا شما را نا پدر مقید خواهند گردانید - کوتاه
 اندیشان جهالت مدش ملاحظه اعمال نکوهند و اعمال ناپسندیده

مشین آن کذب اندیش عمرگیش را که نمودنی از راهی نه است بلور
 نموده به پدر گفتند - و پیرای بی رای از شنیدن این گفتار شورش
 آذر بهراس و دواس که اسباب آن در باطن خدمت آسود آمده
 داشت - امتداد - با در هزار امان فساد جوی فتنه خو از خویشان
 و ملسمان در خانه نکبت آشیا نه نشست - و بطغیان جهالت رضالت
 از سعادت کورنش که سرمای سر بلندی و پیرایه بیشت مندی است
 محرومی گزید - در آمد شد دربار چون کویم که ابواب دولت
 بر روی روزگار خود بست - چون مرکز خاطر مهر ناظر جز نوازش
 او نبود حضرت خاقانی از خانه نشینی و حرمان گزینی آن کوتاه بین
 متعجب گشته از یمن الدوله سبب امتقار نمودند - یمن الدوله
 بعد از تفحص آنچه در بامت بعرض رسانید - از شفقت نظری
 و عطومت جدلی با چلین تقصیر عظمی اسلام خان را که بنده
 معتبر را از دار مزاج شناس ماست نزد او فرستاده به پیامهای غم
 زدا و اندرزهای هوش امرا ره نمای سعادت ابدی گشتند - و سبب
 نهشتن یحی استکشاف فرمودند - آن مغلوب توهمات لطایل -
 مغلوب تخيلات باطل - استیلتی توهم انحراف مزاج اقدس را داعی
 تقصیرات ظاهر ساخته مسالت نمود - که از مرادم پادشاهانه امیدوارم
 که امان نامه بخط مقدس فرستاده مرا از بیم بی ناموسی و خوف
 بی عرضی بر آورند - پس ازان که مدعای او اسلام خان بعرض اقدس
 رسانید - یمن الدوله نادانی او را ذریعه ترحم خاقانی ساخته بزبان
 تضرع و ایتهاال التماس انجاء مطلب او کرد - از آنجا که مسوزلت
 و شفو تقصیرات از شرایط خصایل و کرامت شمایل شهشاه عالم بنده

است - و ملازمات آن زمان الحاطب که متعصب صلاح عماد باشد
همواره در احاطت مقرون - مسئول شرف پذیرائی بامت - و مرمان
مرحمت عدوان لحظ مدارک بر روی مدعای او نوشته مرستاد -
او این حرز نجات را تمدن حداب ساحته مصحوب مدنی الدولة
بشرف کورنش و زمین نوس رسد - چون بحسب ارد و تحیده بود
و روزگار برگردیده - صدمه کج گرایش مدر الطاف شاهنشاهی در
بیامت - و ماطن معاق موطنس پایه اعصاب ظل الهی فشداحت -
تا آنکه شب یکشده بحسب و ششم صفر مطابق بیست و دوم مهر
ماه مردم یمین الدولة که بحسب قرب حوار از احوال آن دگوهیده
مآل آگاه بودند به یمین الدولة که با اکثر صده در پاتش حاده ملواری
کیشک قیام داشت رساندند - که امشب پیروی تیره روزگار اراده
مرار دارد - یمین الدولة الله وردیحان را که هم دوان شب کیشک
داشت برد اطنی بحسب مرستاد - تا مکنون خاطر آن نادیده پیمای
انوار معروض داشته التماس معاند که اگر حکم اقدس سر صدور باند
مردم ماتیغش و دیگر بدنگل حان مفار که در کرباس ملکه احاس
معاندات حضور می اندوزند بر سر حانه او رفته اوزادا همراهانش
که بحسبش آید گویی روز عادتس سیاه دارند - و کار عادتش تده
رسانیده عصب هاید سائر در نکالان کوتاه بدن گردانند شهشاه حق
آگاه مرصود که نفس اریس التماس آن را تمام ند - حام اهل رسد
لحظ مقدس عنایت شده و گسیختن رسد عهد که یک سران بدست
داده است - و سر دیگر بدست آورده - از همه کس دگوهیده
است - و از درمان روایان والا شکوه دگوهیده تر - تا ازل بحسب

در گردیده نکبت رسیده گداهي که کيفر آن شرعاً و عقلاً واجب و لازم
 کردن سرفزند از پیشگاه عدالت ما حکم قتل او صادر فخواهد
 گشت . بگذارید که سرشوریده را که هوس خانۀ دیواماني بیخامنه
 است . و آشیانۀ طایر آملی لطلبه . از حکم پادشاهی که
 نمودار امر الهی است باز بلیچیده فرار نماید . و بدست عصیان
 پرست اسباب نکل ابد اماده داشته ابواب زوال سرمد بر روی روزگار
 خود باز کشاید . بعد ازان هرچه خرد دوربین و رای صواب گزین
 اقتضا فرماید دربارۀ او بتقدیم خواهد رسید . و چون پس از انقضای
 یک پهر از شب مذکور آن سرگردان دادیۀ فاکمی برهنموننی شقاوت
 و پیشوائی ضلالت یا بهادر برادر زادۀ خویش که بمنصب هزاربی
 چار صد حوار سرورازی داشته و دیگر خویشان و منصوبان عار فرار
 که شیوۀ زندگی درستان ناموس دشمن است برخود پسندیده
 رهگرایی نمک حرّمی و پرده کشای بدنامی گشت . و حقیقت
 را بمین الدوله معروفداشت . از پیشگاه غضب خاقانی که انموذج
 مهر یزدانی است حکم شد . که در ساعت خواجه ابو الحسن با
 خازمان رسید مظهرخان و راجه جیسنگه و نصیری خان و فدائی خان
 و زاد سور بهورتیه و راجه پتهلداس و راجه بهارته بتدیل و سردارخان
 و ایزای و معتمد خان و صفدر خان و الیه و یردخان و خدمت
 پرست خان میر آتش و خواص خان و ظفر خان ولد خواجه ابو
 الحسن و مادهو سگه هادا و بهیم راتهور و پرتیبراج راتهور و راجه
 بیر نراین و پیر خان میانه و احداث مهمند و مرحمت خان بششی
 احدیان و رای هرچند پرهار و جمعی دیگر بتعاقب آن مخدول

شتافته هر جا نمید سرای کردار آن بانکار در کنار و در کارس دهند -
 از آنجمله چندین از سد ان پدش و عا - و دلفران معرکه هبجا مثل
 مدد مطهر حان و واحد متبلداس و خدمت حان و پرتهدراج راقهور
 یارده گهری از شب گذشته برسدیل تعمیل بتعمات آن ره نوردان
 ایدار شتافتند و کثرت امانده و قلب خود بنظر در ندادند بعد از
 شش گهری روز در حوالی دهول پور ماندند تا دران و برق تادان تان
 گرده مرگ پزوه رسیدند - محادل چون آب چاندل در پیش و آتش تدع
 در حس دیده راه گزیر مسدود یافتند - کام و ناکام در پناه شکستگی
 های ساحل دریا - و تنگناهایی ان - و در مدی دشوار پدما - دل در
 مرگ نهادند - و انواب بلا مرزی خود کشاده مان متاهدان ناموس
 حو - معد حو - که حانه رس را کشان گامراسی دانند - و صدای
 طفل جنگ را آواز کوس دنگاسی - گرم پدکار گشتند • • •
 چنان گرم گردید کار معد • که شمشیر شد آب در دست مرد
 چنان شد بلند آتش کار راز • که دودش ملک بود و اختر شرار
 اگرچه از بیم فساد در عرق دریا نهاده به نبرد پرداختند - اما رما
 هلاک نزدیک رسیده بود - و زور زدگی در گردیده - حرم حیات
 بسیاری از ستاره سوجنگل ناآتش تیغ خاکستر گشت - و انکدر سران
 لشکر منصور - خصوصاً پادش دستان هنگام کارزار که اسامی شان
 نگارش یافت بداد حو س معرکه آزادی تدرستی و جوهر نمائی
 ناموس پرستی گشتند - از آن جمله خدمت پرست حان که بیمن
 خدمت کاری و وفاداری نه پاینده امارت رسیده بود - دران و عالی حاکمرا
 و هیجای مرد از ما - دست نردی مردانه - و بیروزی گردانه - که

جان دروین تن را در حیدرت انداخت و - و روان قارن صفت شدن
 را در غدرت نموده - بنزخ تیری که به شقیقه اش رشید از پا درآمد
 و جان فاسی را در کار خدو و زمان و خداوند دوران در باخته نیک
 فاسی جایزانی اندوخت - و راجه پهلداش و پرتیراج را تصور و
 گرد هرداس برادر راجه پهلداش و دیگر برادران از چنانچه شوال
 راجپوتان است پیاده شده به بیگار ایستادند - و ببازی جدت و
 نیروی همت غنیم خود را بر خاک هک انداختند - و خود نیز
 زخمها برداشتند - از خواصخان نیز تردیدی بروی نرآمد -
 مرحومب خان بخشی احدیان هم دست و پائی زد - و به تیر
 مقاهیر زخمی گردید - و -ید مظفر خان بتلاشهای مردانه جوهر
 اخلاص و مردانگی بروی روز امگده غنیم را شکست داد - و محمد
 شفیع نبیره او با نوزده تن از سادات بدرجگ شهادت رسید - و پنجاه
 کس دیگر از همراهانش مجروح گشتند و در برادر راجه پهلداش و
 قریب صد مغول و راجپوت از وفاداری بعد از کشتن و کوشش
 بسیار جان در کار خداوند گار در باختند - و حسین و عظمت دو بر
 رشید پیرای مرید و شمس دامادش با دو برادر گلان محمد و محمود
 که این هر سه از بندگان درگاه والا بودند و با پیرا همیشه همراه
 و از نبایر عالم خان لودی که از کهنه سپاهیان افغانه بود و باراجی
 علی خان درجنگ سهیل کشته شد - و شصت کس دیگر از عدا
 نوکران آن بی راه رو بقتل رسیدند - و در صفه ار کارزار پرتیراج پیاده
 و پیرا حواره با هم چپقلشهای مردانه نموده از دست یکدیگر زخم
 برچیده برداشتند - انجام کار پیرای بی رای بتخرم تیریگی از بهادران

خاندان پایی ثبات آر دست داده قرار نمود - و در روی روزگار خود
در حصران و حدال باز گشود - و آرزوی خدمت در خاک بی قاموسی
رسیده - و عمارت را در برق روزگار خود بجا داد - دو پسر و چند بی
دگر از آب چمدل نوا خود طعم آب نا سده سوری گذشت - و سایر
همراهان آن مرد در محروم و عذر محروم تصد حان کندن و دست
و پا ردن از آتش دعا و آب دریا خلاص نموده - و ایمان و ابدان
و دست مساهدان انبال گذاشته - برمی بالا رفته آب و لختی پاشان
رویه نعران پریشانی و سرگردانی بدر رفتند - و آن معلوب هراس
روز محبت را که روز نزار حوهر حمیت و حماست مردان ناموس
پرست است (یوم یوم المرو من احبه و امه و انیه و صاحبته و بنیه)
پیدا شده همگی دعا و اطفال و سرای و حواری و دیگر منتسبان را
در بلا گذاشت - و مصمم این دست • بیت •

دم حانی ندر آورده ام از وادی مرگ

اندک در این سفر دور راه آورد نس است

دل را حوش داشت - بعضی ازان شمشیر عبرت خاخانه اماعده مقتول
گشتند - و انگیزی بدست عازنان اسلام ماسور - و در اندامی آنکه سید
مطهر حان برای برداشتن شهدان و ناز حستن محرومان توقف
داشت - بدست و دایمجان و ایرامی و معتمد حان - بعد ازان حان
زمان و راجه حیسنگه باز رسیدند - و ماتفاق بتعاضد پیروی بدعانت
روانه شدند - و چون بکنار آب رسیده در یافتند که بی گشتی از آب
نمی توان گذشت - بجمع سفاین مشغول گشتند - و یک پسر و مرانده
حواجه ابو الحسن بدر رسید - بمصلحت یکدیگر شب همالجا بجهت

امودگی اسپان که راه دراز نور دیده بودند توقف نمودند - و چون
گشتند همراه - مردای آن تا در بهر تعامی لشکر را از اب گنرابده
بنعقاب آن راهورد بکامی کمر عزیمت نمودند - و پیرای کج گرای
توقف امواج دایره هفت بهر بر کنار اب غنیمت دانسته بصرمت
هر چه تعامتر خود را بحدگل چهار سنگه باندیده انداخت .

قلعه داستان آن نگویده اذ در در محاش گذارش خواهد یافت .
چون حقیقت فرار آن ناکار از حوایض اینان بمسامع علیه رسید -
فرمان شد که سید مظفر خان که مصدر خدمت نمایان گشته بود - و
جمعی از برادران او بکار ولی نعمت خود آمده بودند - و راجه پهلاداس
و خواصان و پرتییراج و غیر اینان که زخمها برداشته اند بدرگاه معلی
معاذت نمایند - و چون به بارگاه اقبال رسید، شرف اندرز مزمت
گشتند از عنایت بادشاهانه که همواره درباره بندگان وفا خوی و وفا
جوی مبذول است . سید مظفر خانرا بخلمت و خنجر مرصع و باضافه
هزار سوار بمنصب چار هزار حوار و اسپ از طویل خامه بازین مطا
و نیل از حلقه خامه - و راجه پهلاداس را بخلمت و جمدهر مرصع
و دهبوب مرصع و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دوهزار سوار
بعنایت نقاره و اسپ بازین نقره و نیل - و خواص خان را بخلمت
و کهدوه مرصع و باضافه پانصدی سوار بمنصب دوهزار و پانصدی
دوهزار سوار و بهرحمت اسپ و نیل - و پرتییراج را بخلمت
و باضافه پانصدی ذات و دویست سوار بمنصب دوهزاری هشتصد
سوار و ده عطای اسپ و نیل کامیاب گردانیدند .

بیست و هفتم شاه بیگ خان باضافه پانصدی ذات و دویست

سوار بمصاف هزار و پانصدی ششصد سوار فوازش یافت *

شب دوازدهم رنج ازل دوازده هزار روپیه بدستور مقرر
 بمسئولین عطايت شد چون در پيشگاه حواطر حورشيد حاضر
 پادشاه حمزه پرتو امدد که بحري جنگ را که پيش ازین آمدن
 او بر سر حمايت و در يادن شرف ملازمت تفصيل نگارش يافته
 رخصت فرمايد - و یکی از دندگان معتمد را تعريف شاه عفران
 پناه شاه عباس و تهذيب خلوص شاه صفی نابران فرستند
 دوازدهم مطابق هفتم آبان ماه ساله السادات صدرترکه را به نایب
 خلعت و خلعت و مانده ميل و پنجاه هزار روپيه مصدق حرج
 سر دلد گردانیده بر سر سفارت رخصت دادند - قاده تعريف و تهذيب
 ده پردازد - و بحاله الود خلعت مرصع و شمشير مرصع گران بها
 با معاوضه صحت آمير مصحوف ميرنشااه صفی فرستادند - و
 فرمودند - که پس از اطلاع نامه از جانب اندس مذکور سازد - که
 چون حضرت عرش آشياني شاه عفران پناه شاه عباس را در زید
 ميخواندند - و حضور حذب مکانی برادر - برعايت اين دستها
 در گرامی معاوضه اراي مسدن آراي سلطنت برورند تعمير نموده
 آمد - و در بر گذارد - که اطلی حضرت پس از شدت حق خلعت
 دنده را سرعت فرستاده اند - معاوضه اولچي خدمت ميرسد -
 و حکم شد که بعد از تقديم خدمت و اطلاع بر حقايق آن ملک
 فردی رخصت؛ حامل نموده عازم آستان دولت شود - و بحري
 نيگ دعوات خلعت و خلعت مرصع و مانده ميل مرصع و افتتاح
 بر ابراحه همراة مير مرصع گشت *

نقل نامه که از مشاهدات عماسی افضل خاں امیر دین مگزی
صیقله مرقیم گردید .

نامه حضرت صاحب قران ثانی بشاه صفی والی ایران

حمدی که معبود حقیقی را مزد جززان حال آفراباد
نمی تواند نمود - و زبان قال بغدو از عجز و قصور راهی دیگر درین
وادی نمی تواند پیمود - پس درود نا محدود بر قایل (لا احصي
ثناك عليك امة كما انانيت على نفسك) باد - که حمد آن ذات
مقدس را (تعالی شاه عما يقولون) باعتراف بعجز و قصور بجای
آورد - و - برگردان این وادی را بشاه راه مستقیم آن مقصد
انصی رهنمائی فرمود - و بر آل ان سرور که وجود فیض اجد
ایشان حمد یزدانست - و بر اصحاب آن میض گستر که بساط
فیض دین مبین بیداری آن یاران بر بسیط زمین گسترده گشته -
لله الشكر که بعد از عروب آفتاب عمر و دولت - و انقضای ایام
حیات و سلطنت عم خلد آرامگاه (جعل الجنة مثواه) مثل آن
کوک عالم امروزی از امنی دواص طالع و لایع گشته - و مانند آن
سزوار تاج و تیشی بر سر سلطنت دردمان صفوی نشسته -
و همچو آن تازه نهال برومند ابدال گلشن شوکت را تازه ساخته - و
نظر آن ماعی ارج جلال بر عرصه ایران پرتوانداخته - امید از
کرم راحب بی منت - و بخشندگی بی ضنت - آنست - که این
چلوس میمنت لزوم را بران صفوی دردمان صفوی - ثمره شجره

مصطفوی - نور حدیقه مرتضوی - و مر دوستان آن دودمان رفیع
 مکان مبارک گرداناد - بحق الحق و اهل چو از و دیم ایام
 الی آن بمعنای تعارف ازلی که مستدع روابط لم در دست -
 چند آنچه مائوراء (ازواج حدود محدوده و ما تعارف منها انتلف و ما
 تداکر منها احتلف) شاهد این دعوی و باطنی داس معنی است -
 میان هوادان این دردمان خلافت نشان - و ملاطفت آن حادوان عظیم
 الشان - پیوسته و الطیف مروت مستحکم - و همواره علاقه محبت
 محکم بود - و نمودایی الحب یقوارث این عطیه کبری از سلف
 تحلف و این موهبت عظمی ارساق دلاحق نازک رسیده - لهذا
 میانه اهل حضرت رضوان بهشت - حصص حذف مکانی ازار الله
 برهانه - و شا هم شاه عمران دستگاه - سمی عم حدیب الله - رابطه
 دوستی محمد نرادی منتهی شده بود - و میان این بیارمند درگاه الهی
 و آن شاه خلد آرامگاه در ایام محبته و رحام پادشاهراذگی بدست
 محبت مبرورته انجامیده که آن خدمت نازک را بمنزله عم و ررگوار خود
 میدادست - و اثار محبتی و علامات مودتی که رشک علاقه او
 و بدست تواند شد از طرفین مشاهده عالمین مدکشف و یومر و یوما
 این معنی در تریک - و آنا و آنا این دست در تصاعف بود - تحدیکه
 از دستهای سادعین بسیار و از روابط سالعین دشمار - زیاده
 گردید - و پیوسته در حاطر دوستی گویی، مهر انگیز، ایلمعنی، مرکب
 بود - که هرگاه و اهب العطايا این دیارمند خود را داس درجه علما
 و مرقده مصوی مایر گردانند - تا آن رضوان دستگاه عمران پناه قیقه
 از دایق دوستی نامرعی نگداشته - انچنان محبت در زیده آید که

خواقین زماں از تصور ار در بحر تاف و مستغرق - و مخاطبین
 دوران از رشک در دریای تحسیر مستهزک گردید - پس از آنکه امین
 حضرت - ملین مرتبت - حضرت جنت مکانی بقضای الهی
 بتحصیل دارالملک بقا بهشت مرسودید - و نوبت خلافت کبری -
 و ماطقت عظمی - باین نوازمنند درگاه اله رسید - و خار خاشاکی
 که از توج امواج حوادث بر روی این بحر خلافت قاهره گرد گردیده
 بود - بشعلت تیغ آتشبار سوخت - و عرصه مرز و بوم هندوستان بهشت
 نشان از لوٹ وجود ناپاک مخالفان بآب شمشیر خون نشان پاک
 گشت - و تمام ملک موردی که قبل ازین چندین پادشاه عظیم
 الشان داشته اند - و ساحل روی زمین قریب به ربع ربع مسکون
 انکاشته اند - بتصرف اولیای دولت قاهره درآمد - اراده بدان
 شد که مراتب دوستی که مرکوز خاطر مهر ناظر است از قوت بغل
 آید - و یکی از معتمدان آگاه - و منتدیان درگاه آسمانچاه - بر سر
 سفارت و طریق رسالت بخدمت ان عم بهشت منزلت فرستاده شود
 ناگاه خبر واقعه هائمه و حادثه نازله رحلت آن شاه جنت بارگاه از
 دارما به عالم بقا رسید - و جراحت کلفت و الم قصه پر غصه
 اعلی حضرت جنت مکانی را تازه ساخت - بوصول مرده
 جلوس میمنت مانوس آن عالی تبار گردون افتدار - بر سر
 سلطنت آن عم بزرگوار - و استقرار آن شاه جمیاه بر مقرر
 دولت آن غفران پناه - کلفت بهجت و الم براحات مبدل
 گشت - رجای واثق و امید صادق از کرم کریم علی الاطلاق چنان
 است که دروادی عدالت و انصاف و دوری از جور و اعتساف

توبه و توبه سار و در باب احوال حقوق - و احوال عهود و
عقودات و ترک تعصبات - و تکذیب حجاب - و توبه و توبه و
توبه حال صفا - و روح احیای حیات و احوال علمای و اکرام صلحا -
که لشکر دعا و دعا و دعا شرعی را اند تابد نمایند - و بهر کمال
از سلطنت و حاکم و امر از دولت استخدا نموده و نموده (و اما
ما منع الناس منكم في الارض) بطول عمر رساند و بوسند سلطنت
این جهان دانی بدو است و این جهان دانی مادر گرداند چون اعلیٰ حضرت
حکیم دارگاه - و صواب دستگاه - و در دین و دین عرش مرتب -
حضرت عرش آسمانی انار الله برهان - بهشت آرامگاه را بمرکز
بروز و حضرت علمای مرتب و مرتب و مرتب و مرتب و مرتب و مرتب -
و این بیاورد در آن آیه عم و روزگار می خواند - بهمناسبت این
بسیار آن روز حدیث و در میان صغوی - نور حدیث حاکمان مصطفوی
و مرتب و مرتب را آمد که روزگار می خواند و مرتب و مرتب و مرتب
که در هر دو روزی هر روز هر روز که در این سلطنت و حاکم
بسیار آن عالم و دار از موت و فعل آمد انشاء الله تعالی بسبب
آن روزگار و روزگار و روزگار و روزگار و روزگار و روزگار
مستقیم و مستقیم و مستقیم و مستقیم و مستقیم و مستقیم
محبت است و احوال و احوال و احوال و احوال و احوال و احوال
و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم - معتمد و معتمد
حاکم - و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم
و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم
در میان صغوی و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم و حاکم

و تمیزیت بتقدیم رساند - و مراتب محبت و صودت بیان نماید -
 معتمد مزبور را از احوال و چنانچه مآل خود کما یغنی آگاه سازند -
 و هرگونه امری که باعث مزید اقتدار - و هر نوع کاری که موجب
 زیادتای استقرار - آن شاه و آگاه در امر سلطنت آن دیار - باشد -
 و این نیازمند درگاه آلهی را باید نمود - اشاره نمایند - که از قوه
 بعمل آورده شود - و بر عالیشان دوستی خود را نسبت بآن مرزید
 و آگاه ظاهر ملاحظه اید - که در چه درجه است - و چون خاطر
 بدریافت احوال مرخده مآل آن نامدار گردون اقتدار بسی
 متعلق است - هر چند آن معتمد را زودتر مرخص نمایند بهتر خواهد
 بود - ازین رو که خواهش اینست که همیشه گلشن خلعت تازه
 باشد - بعد از مراجعت آن سیادت مآب یکی از اعیان درگاه معلی
 که بمزید قرب و نزدیکی اعتماد اختصاص داشته باشد - برسم
 رسالت - و طریق سفارت - بخدمت آن فرزند والا سرقت روانه نموده
 خواهد شد - مناسب آنکه شیوه ستودن ابای عظام و سنت سنی اجداد
 کرام - را در دادنی دوستی این دودمان خلاصت نشان همواره مرعی
 داشته بار سال مراسلات - و ارجاع مهمات - و اعلام مرغونیات - که درین
 بلاد بهم میرسد - گلشن محبت و چمن صودت را نصرت و حضرت
 بخشد - ایام لطافت حرم کمرانی و موجب سعادت درجهانی باد -
 چون بدم ترجه پادشاه دانست نواز دانا پرور - و حسن اهتمام
 یمین الدوله آصف خان - ملا مرید دهلوی یا اتفاق دیگر منجمان -
 که شرب اندرز حضورند - زنجی حسابی مشتمل بر تدارک
 مسایلهای واقعه از مباشران اعمال رصدی - و رفع نفاوتهای ناشیه

از تمدنی ایام در زیجات مایه - و تصحیح جداول و خطاهای
 باستان - و تمهید احوال و اصلاح احوال - و موارد قدیم
 زنجبانی باستان - و موارد جدید مستند معاصر این والا آستان -
 موضوع مرامل دقت و تصحیح و جدید الع مدنی در تاریخ
 جلوس مملکت مابوس مرز و در تحت جهانیه - مرز و در تاج کشور
 ستانی - مودوم درج شاه جهانی - صورت اتمام داده مود - در مود آ
 کتاب از نظر اکثر اثر شهنشاه دانش پناه گذشت - و مرتب آن
 مشمول موازین گردید و تا مایه آن کتاب تمام النصاب عام النصب
 باشد بحکم اقدس السع شماسان هندوستان باستقواب اختر شماران
 یونان هندوستانی زبان ترجمه نمودند - پیش ازین تفاوت کواکب
 از زنج و صدی الع مدنی استخراج نموده در تقویمات ثبت میگردد
 اکنون ازین زنج مود که از اختلافات حالیهست تأسی استعاض
 می نماید - ایرد % محش سایه تربیت و بوارش این خورشید دین
 و دولت را که وود همه مودش چون آفتاب و سایه در راهیت
 جهان و جهانیان ماکرم است پاینده دارد .

چون بعرض مقدس رسید که مرتضی حار ولد میر جمال الدین
 حسین الحو صوبه دار تده رخت هستی ازین جهان برودت
 امیرخان ولد فاسم حان نمکی را که بلیانیت یمین الدوله بحکومت
 صوبه ملتان می برداشت بنظم آنصوبه و باضافه بانصوبه ذات
 و بانصد حوار بمقتضی حد هزار و دوهزار سوار سرمرز گردانیدند -
 قلعه دارمی رنهنور از تغییر مهانت حال خاستگان بحسینی چیده
 مخاطب بقلمه دارخان مقرر گشت .

هزارهفتم جان نثار خان باضافه پانصدی ذات بمنصب دوهزار
و پانصدی هزار و دوهست - هزار - و مرحمت خان از اصل و اضافه
بمنصب هزاری ششصد - هزار مفتخر گردید .
سلخ ماه مقدر خان از اصل و اضافه بمنصب دوهزار و پانصدی
هزار و پانصد - هزار بلند پایگی یافت .

ندارش مبارک حشن قمری وزن

روزجمعه هفتم ربیع الثانی سنه هزار و سی و نه هجری مطابق
دوم آذر ماه جشن وزن قمری انتهای سال سی و نهم و ابتدای سال
چهارم از سنین زندگانی جادوایی ترتیب یافت - صلی کمرانی
افغان جواهر را در گرفت - و صدای کوس شادمانی بلندی گرامی
شد . بدستور هرساله آن گران بار صورت و معنی بطه و دیگر اجزای
که نگاشته شد منچیده آمد - و پلک تراژد هم - ذک میزبان آسمانی
گردید - خورشید اوج جاه و جلال با ابهت سلیمانی و شوکت
صاحب قرانی بر سریر کامرانی نشسته جشنگاه را نمودار هشتم
اسمان ساخت - و بعطای تشریفات گرانمایه قامت افتخار
امرای والا مقدار و نوینان بلند اعتبار بر آراست - خان زمان که با
خواجگ ابوالحسن بدعاقب پیرا شامده بود معاودت نموده بتقبیل
آستان فلک نشان سعادت اندوخت - و بجاگیر خود که در - و کار
منبیل دارد دستوری یافت - اسد خان معجوری بخدمت فوجدارئی
لکهنی جنگل و باضافه پانصدی ذات بمنصب در هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار سر برافراخت - رازت رای دکنی صاحب

التماس ارادت خان بمنصب دو هزارى دات و هزار و پانصد سوار
سر بلند گردید •

اکنون بقیة احوال بکوت مال پیرای صقلت انقما برمی نگارد -
چون آن کابر بمنص خود را بولایت چهار سنگه ندیده که در آن
هنگام در دکن بود انداخت - بکرماحت پسرگان او که در وطن بود
آن سرگردان نادیده ادبار را براه غیر متعارف از ملک خود گذراند -
اگر بکرماحت آن مقهور را راه میداد او ناسادی دستگیر می شد
یا بقتل میرسید - القصه آن خایف و حاسر بریدهاز مرزبانان در آمده
براههائی با متعارف داخل ملک گویندوانه گردید - و چند گاه
در آن سرزمین بباکامی و گم نامی بود از راه برار بولایت برهان
نظام اهلک که حضرت خانانی او را (ارس حبیب که بعد از موت
عمر حدشی که در حقهعت نظام الملک او بود تمامی آن ولایت
را از نظام انداخت) به بی نظام یاد میفرمایند - و بعد ارس
بهمن نام نگاشته و لم وقایع بنگر خواهد شد - و آمد و بپهلول میاده
حاکمیدار دلا پور که بمنصب چار هزارى دات و سه هزار سوار سر بلندی
داشت و نفوهم تقصیرات سائقه برای گریختن نهاده خود بود -
در بدو هزار آن برگشته روزگار شنیده در دگر برهاد - و اواب باکامی
و بد مرحامی نروی روزگار خود کشاد - و سکندر دوقاسی به دست
خوبیش پیروز از حال پیر گریخت - و آن در حصران رحیمده تحت
برگردیده در وقتی که آن مردود از گویندوانه گذشته بدلا گهات میرفت
بار الحق شدند - و برسدن این دو مدرار را فی الحمله قوت و
جمعیتی بهم رسید - چون گورم که دراعی هزاران ناتوانی و نواع

فرمان پرباشنی سرانجام یافت - و این سه منکوب که مثلث خرابی خاندان بی نظام بودند در دولت آباد بدو پیوستند - و از آن روز که بکر ماجید خبر رانی بخواجه ابو الحسن و دیگر امرای که بنعمت آن سید روزگار شتافته بودند رسانید - و رحبران امواج قاعه را بطرفی که پراز مینه بود برده بجانب دیگر رجوع نمودند - لشکر ظفر اثر باوجود استعجال در طی مسافت به آن پادیه پیسای خدمت نرسیده بناچار از راه گوالیار و انتری که راه راست آن - مرزین است بروند - و از اینجا بچند پیری و بهوراسه و از اینجا بادری پور که از توابع سرکار چند برست و از اینجا به برگنه - ملوانی از مضامات ملک گونخواه رسیده توقف نمود - چون بمسامع حقایق مجامع رسید که پیرای غایت گرا بردهائی شقاوت ابدی و پیشوائی نخوست سرمدی در ملک بی نظام درآمد - و آن بهشت برگشته بکمان آنکه در انداختن اسباب ادبار دست یار او باشد - و در کشودن ابواب در مددگار - قدوم نخوست لزوم او را فور عظیم دانسته در مقام مدبرا و مایمت شد - و ندانست که از اجتماع در ماده فساد جز خوارى نرزد - و از اتفاق در مایه نند جز زیاکاری نیفزاید - مقرر گشت که انویشت متح طراز بقصد تنبیاه بی نظام رسانید حال پیرای کبر ماجری بصوب دکن منتبض گردد .

بر انداختن ربابات جهلکشا بقصد بر انداختن بنیان دولت بی نظام بد و رجام و بیرای ضلالت گرای هر که انجام کوش زمیم است - و اختتام روزگارش دخیم -

پندسنداری دولت می مدارد و مددکاری مکذبات بی اعتدال - اسباب
زبانکاری و صواب نگویاری سرانجام دهد - و سر رشته درود بی و
صواب گردی که ذریعه دولت حارود و وسیله رایی امید است از
دست رهاشته از مردمانی که سرمایه دوی و بی آزر می است
و از تیره درونی که پذیرای بدامت و سرگوسی - همه سرگشی جوید
عادل از آنکه مال آمانش بحسرا و دبال گرانده مرآت این معال
صدق اشغال - احوال و دمال نظام می نظام و پیرای بد مرهام
است - چنانچه بدعصیل نگارش خواهد یافت *

شب یکشنبه بیست و دوم ربیع الثانی موافق هجدهم آذر
بند انقصابی نه گهری که مختار ستاره شناسان بود - حکم شد که
پیش حاکم والا درآوردند *

و روز درشده هشتم حمادی اولی مطابق بیستم بی ماه اعلام
میروزی در حرکت آمد - و اعلام حال را بحراسه در اعلامت گذاشته
بر منصب او که چار هزار و دوهزار و پانصد سوار بود پانصد سوار
ورودند - و معتمد خان را از تعین او بدست کشیدگرمی دوم در
نواخته بمنصب سه هزار و فو و هزار سوار اصل و اضافه
سراورازی کشیدند - راو امر سنگه بمنصب در هزار و داب و هزار
و سیصد سوار سرلند گشت - جمع خاها را اضافه پانصدی داب و
سیصد سوار بمنصب هزار و پانصدی داب و هفصد سوار سر بر
امراختند *

افاز میوم سال

معادت اشتمال از دور اول جلوس میمنت مانوس

روز چهارشنبه غره حمادی الثابیه منه هزار و سی و نه مطابق
بیست و ششم دی - حال سیوم از جلوس اقدس بهزاران فرخندگی
آغاز شد - و ابواب نشاط و انبساط بر روی جهانیان باز .

جشن وزن شمسی

روز جمعه - سیوم این ماه مطابق بیست و هشتم دی جشن وزن
شمسی انتهای سال سی و هشتم و ابتدای سال سی و نهم از عمر ابد
طراز ترقیت یاست - و آن خورشید - پهر نعمت و اقبال بطل و
دیگر اجناس معهوده وزن نموده آمد - ابواب عشرت و کامرانی
جهانی آماده گردید - و ابواب احسان و انصال بر روی عالمی
کشاده - درین روز خچسته معتمد خان باضافه پانصد سوار به منصب
چار هزاره ذات و دوهزار و پانصد سوار - و حسین بیگ مخاطب
باخلاص خان از اصل و اقامه به منصب در هزاره سوار
مقتخر گشتند - میرزا شجاع ولد میرزا شاه رخ بخطاب نجابت خان
سرافتخار برافراخت - و بقوداری سرکار کول مرخص گشت -
و منصب او باضافه پانصدی ذات و دوهزار در هزاره ذات و
هشتصد سوار مقرر گردید - درینولا ریات نصرت آیات که از حوالی
فلعنه رنده عبور نموده بر اه گهاتی چاک در آمده بود - ولایت

مالوه را بر آگس ساخت - و محصار شادی آباد که دما در زمان ژد
دورگار است و دست راست گذاشته از پائین آن گذشتند •

بهم رحب از آب بریده گمراره فرمودند - و چون حایه آسمان
پایه اعلام بهادکشا ولایت حاند حسن را مورد امان و مظهر احسان
گردانند - دهم ارادتهای خود را در دکن با سیداتین ایما سعادت
اسد مهال در یافته تا حرار شرف کوریش حر بلند گردید - و هزار مهر
در گذرانند • و همراهان او در داندازه حاجت دور گذرانیده سعادت
اند اندوختند •

بیستم امرای دکنی که داخل دکن گشته مدعی دولت حوایی
معدصت شده رسیده اند تا سام بر اس امتدار یافتند - یا قوت
خان حدشی دعایب همکل مصحف با علق مرصع و شه شیر
مرصع و حایه که در رحب کعد و بهلد رستانی زن کره گویدان
قدر مرصع و یک لک روپیه بعد - که باوحي مرصعت بهجه هزار
روپیه - هر کدام از مالوحي که معدصت بهجه واری ذات و هزار بیتر
سر دند گردید و اودا حد ام نعطای چهل هزار روپیه - آتش خان
نام نام دصص و پنج هزار روپیه •

تعیین عساکر نصرت اشمال دشمن مال

مرئی نظام بی رشاد و پیرای بی سداد

اراجا که هنگام انصام سلسله دولت بی نظام و گسیختن
و شعله حنات پیرای شقاوت انما بود یک رسیده بود - عصب الهی
دراماس حشم نادشاهی برول نمود - حضرت حامانی مد موج اردلیم ان

بزرگوار - و دلاوران کازار - پسر کردگی - سره دار کارگذار - ارادتشان
 نظام دکن - و راجه گیسنگه واد راجه - مورچ سنگه - و شایسته خان
 خلف العبدی بهمن الدوام آصفشان - برای استیصال آن درخشان
 مآل مقرر گردانیده - بهیچم رجب المرجب - سنه هزار و سی و نه
 مطابق شانزدهم اسفندار از فواحی قلعه آیدر روانه بالا کهنه
 ساختند - با ارادتشان چهار سنگه بندیده - رضوان خان مشهدی -
 اکرام خان ولد اسلم خان فتحپوری - نورالدین قلی - رار دردا
 چندرات - حذر مال ولد مادو سنگه کچهوا - کرمی راتهور -
 احمد خان نیازی - راجه دزار کاداس کچهوا - بلهادر سیکهارت -
 میر عبد الله خویش سید یوسف خان - مغلخان ولد زمین خان
 کوک - میام - فکه - یسودیه - راجه گرهه - ملتفت خان ولد ارادتشان -
 اهتمام خان - ملوکچون نیرای منوره - رامچند هادا - چکنا -
 راتهور - مکند داس - جانورن - اودی سنگه راتهور - و از دکنیان
 یاقوت خان حبشی - کیدلوجی منهایجی برادر مالوجی بهونسله -
 فخر الملک ولد یاقوت خان - پرسوجی بهونسله - یسویشان جیره -
 و دیگر بندگان درگاه آمان جاد - که مجموعی با احدیان و برق
 اندازان قریب بهست هزار سوار باشد - معین گشتند - و همراه راجه
 گیسنگه - نصرتخان - بهادر خان روهیله - راجه پیتهداس - اندرای
 بد گوجر - راجه مغروب کچهوا - جان نقار خان - راول پونجا -
 شریف خان - بهیم راتهور - راجه بیرنراین بد گوجر - اجداد مهمند -
 خانجهان کاکر - خنجر خان - عثمان روهیله عم بهادر خان - حبیب
 سار - میر فیض الله - گوکلداس میجودیه - نور محمد عرب - محمد

شریف جهیلگی - گریه‌داد بیگ قاضی‌ال - جبرام ولد ادبیرای - برهر
 داس - چهارلای - هرچند دره‌ار - محمد شاه - و از دلدیان
 ارداهیرام - بیلاجی برادر او - و دیگر منصوبان که همه با اهدیان و
 برق اندازان قریب پانزده هزار سوار باشند - مقرر شدند - و درموج
 شایسته خان - سپه‌دار خان - راحه خیمه‌نگار - و دایه‌ان - راو سوار
 بهوزتیه - چهار سنگه بندیل - الله وردیخان - مادهو - سنگه ولد راورتن -
 راجه رز امرو - مرحمت خان بخشی اهدیان - چقدر من بندیه -
 راجه کشن - سنگه به‌دوریه - به‌گوان داس بندیل - حیات ولد علی
 خان تری - امام‌قلی پسر جان‌پدار خان - شیرزاد - محمد حسین -
 جعفر برادر ناتق خان - نجم ثانی - فرهاداس بندیل - و از دکنان
 رات راو - آتش خان حبشی - و از تاتاریان زمین‌الدوله سه هزار
 سوار - و از رانایا جگت - سنگه پانصد سوار که ارجی عمومی خود را
 سردار آنها گردانیده بود - و منصوبان دیگر و اهدیان و برق‌اندازان
 که مجموع قریب پانزده هزار سوار باشند - قرار یافتند - و ارادت
 خان را بحضرت ماهر و خضر مرصع نا بهول گزاره و خطاب اعظم
 خانی و اسب از طوبیله خاصه داریز طلا و دلا راحله خاصه مفتخر
 و مباحی گردانیدند - و سوگردگی و سواکر نصرت مظاهر باو تفویض
 نموده بجواهر اندرزه‌های دولت آرای سعادت امرا - در مدارا و ساز
 کاری - و مواسا و پرد و یاری - که گزمن - باب پیشوایی و سرداری
 است - گوتس هوش او را بروختند - و راحه گچسنگه و شایسته خان
 را نیز با دیگر بندهای عمده بنصایح خرد امروز دلاج آموز رهنمایی
 موافقت و موافقت گشته فرمودند - که صلاح دید اعظم خان را موافق

داسنده کارها باعنتاره و امتصواب او بتقدیم رسانند. و هنگام
 رخصت این در سردار و دیگر اسرا و منصبداران را مواخیر حالت
 بعنايت خلعت و خنجر و اسب و غیل بلند بایگی بخشیدند. و
 منصب شایسته خان باضافه هزار سوار پنج هزاری ذات و پنج هزار
 سوار. و منصب هریکی از چهار سنگه و اردا جیرام باضافه هزاری
 هزار سوار پنج هزاری پنج هزار - وار. و منصب راجه جی سنگه باضافه
 هزار - وار چهار هزاری چار هزار - وار. و منصب وار سوز باضافه
 پانصد سوار چهار هزاری - هزار سوار. مقرر شد. پرتو پیراج رانهور
 از اصل و اضافه بمنصب در هزاری هزار سوار. و احمد خان نیازی
 باضافه پانصدی هفتصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و
 پانصد سوار. و هریکی از میر عبد الله خوبش سید یوسف خان.
 و میر ابراهیم رضوی - باضافه پانصدی دوصد و پنجاه سوار بمنصب
 هزار و پانصدی هشتصد سوار. و ملتفت خان باضافه پانصدی در
 صد و پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار. و جمالی
 از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار نوازش یافتند.
 روز مبارک در شنبه بیست و ششم رجب سنه هزار و سی و نه
 مطابق بیست و یکم اسفندار ساعت برها پور به پرتو ماهچه اقام
 فلک سا منور گشت. و در هنگامیکه اختر سعادت بلندی گراید.
 و سعادت اختر رهنما. آن شهر نواخت بهر را بپروان سعادت سرور
 شرف آورد گردانیدند. و آئین نثار بطریق مقرر که در آمد و برآمد
 شهر واقع می شود بتقدیم رسید. و منازل دولتخانه که پیشتر در ایام
 نیک فرجام پادشاه زادگی باهتمام کار فرمایان این حضرت والا ثبت

بنا یافته بود - بدو روز میمنت مامول مروع آگین گشت •
 شب دیست و هفتم ده هزار روپیه بدستور معهود ده بیارمندان
 و محتاجان حمایت فرمودند •
 عرق شعبدان حواحه ابو الحسین با دسیاری از بدها که ده تعام
 پندرای شقارت گرا تعین - ده بودند - باحرار شرف ملازمت سعادت
 اندوز گردید - و دریا روپیه از حاکمدر آمده باسقام عتبه ملک
 رتبه پیداشانی طالع بر امر وحت •

نکارش نوروز نشاط افزا

روز پندشده هفتم شعبدان سال هزار و سی و نهم هلالی آفتاب
 گیتی امروز ریایات اعتدال ده نیت اشرف حمل بر امر وحت - و
 بطرات و بصارت رخسار روزگار بر امر وحت • نیت •

دوران بهار رنگ و بو دارد • گلدسته بدست آرزو دارد
 میراث هوا چو معدن دانا • دوران چو صراج دل توانا
 زبان گوشت در اندر دز چکشی • کرمفرخرد چکد معانی
 درس روز مسرت امروز سالیانه حضرت مهد علیا ممتاز الرمانی از
 اصل و اصنام دوازده لک روپیه مقرر کردند - در بانی روپیه باصامه
 هزار سوار بمنصب چهار هزاره چهار هزار هزار - و قلیچ حاکم باصامه
 هزاره پانصد سوار بمنصب چهار هزاره سه هزار هزار - و محصل
 حاکم باصامه پانصدی دات بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار
 سوار - بوزن یافتند - از اصل و اصله بمنصب عرت حاکم هزار
 و پانصدی هزار سوار - و منصب عمیدت حاکم هزاره دات و پانصد
 سوار - و منصب میر میض الله هزاره چهار صد سوار مقرر شد •

در نزد هم راز رقی را با وزیر خان و راجه بهارتهه بغدادی و صفدر
 خان و شهزاد خان امان و فرحانخان و راجه رام داس نیریزی و
 چیت سنگه راتپور و مبارک خان میاوی و یتیم خان و عبد الرحمن
 درعبه و امان بیگ و اندر سال تدبیر راز رقی و کفظم بیگ و شمس
 الدین ولد مظربهادر خوشگی و ایمر داس میسودیه و اردیمنگه و
 دیگر منصفداران و احدیان تیر انداز و برق انداز که مجموع ده هزار
 سوار نبرد یار بود - بصوب تنگه رخصت فرمودند - و هر یکی از
 امرا بعنایتی در خور از خلعت و اسب و میل نوازش یافت - و وزیر
 خان بافانده هزار سوار منصب پنجهزاری چهار هزار سوار و صفدرخان
 از اصل و اضافه منصب دو هزار و پانصدی هزار و هفتصد سوار و
 بعنایت بقاره - و شهزاد خان امان بمرحمت علم - و مبارک خان
 نیازی از اصل و اضافه بمنصب هزار و سیصد سوار و هفتصد
 گردیدند - و محمد شفیع را بخدمت بخشبگری این فوج و اضافه
 منصب بلند پایگی بخشیدند - و حکم رضا بقا بصدر پیوست که
 پایان گهات در برگذشت با هم از توابع یار که نزدیک تلفگانه است
 اقامت گزینند - تا راه مفسدان مسدود گردد - و شورش نتوانند
 نمود - و در کمین قابو بوده بتسخیر ملک تلفگانه به پردازند - و
 بمساعی مردانه و تدبیرات خردمندانه آن ملک را داخل ممالک
 مسروبه گردانند - و هم درین روز سید مظفر خان را بعنایت خلعت
 و اخرو چمدن مرصع و اسب از طوبه خاصه با زین مطه و ذیل
 از حلقه خاصه عز امتیاز بخشیده هر اهل لشکر نیریزی که با اعظم
 خان در بازگهات بود گردانیدند .

بأنعامها بآمود - از جمله پیشکش حضرت مهد علیا و پادشاهان هراتی
 کشمیر و اصرای مامدار پنج لک روپیه بشفرب پذیرائی رسید •
 * درین تاریخ دروائی روپیه که بقوت جرید گزشتگی او را محدود نموده
 بمنصب چار هزار و چهار سوار - سر بلند گردانیده بودند - چون
 طبیعت بی زدنش ناف نا - پاسی مخمر بود برایت آشفای و هم
 التوی بریای کج گرای چشم از حقوق تربیت و نوازش پوشیده و
 عار فرار برخود رسانیده از دروازه دور ان کابو بد شده رفت •
 دهم رمضان مطابق چارم اردی بهشت از خدر معلی حضرت
 مهد علیا ممتاز الزمانی صیده قدیده بوجوه آمد - ترکمان خان
 بمذابت نقاره بلند آواز گردید - رحیم خان ولد آدم خان حدشی
 داماد عفر - و سرور خان و علی دلار خان از سعادت سادی و بهشت
 بلندی از بی نظام جدا شده باسقم آستان عرش مکن کامروائی
 دین و دنیا گشتند - رحیم خان را بمعایت خلعت و کپوره مرصع
 و منصب پنج هزار و چار هزار سوار و اسب با زین سطل و فیل -
 و سرور خان را بحلعت و منصب دوهزار و سوار و اسب - و علی
 دلار خان را بحلعت و منصب سرفرازی بخشیدند - و بهنجاه هزار
 روپیه بطریق انعام باینان مرحمت شد •

بیست و یکم رمضان خواجه ابو الحسن و سید دلیر خان باره و
 سردار خان و شاه نواز خان ولد میرزا رستم صفوی و ظفر خان ولد
 خواجه ابو الحسن و یوسف محمد خان تانمندی و سرور خان
 و برتمیراج راتهور دیر خان میانه و میر فاضل مستخدم زاده و
 صوفی بهادر و یاقی بیگ اوزبک و جلال الدین محمود نواسه

مخدوم الملک و سلطان محمود خوش خواجه ابو الحسن و خواجه
 محمد الله بقشبدی و سید الله ولد شمشیر خان عرب و بدیع
 الزمان داماد خواجه ابو الحسن و محمد قاسم برادر خواجه مزبور و
 سیدی عبد اللطیف بدیرک سیدی ریحان و مدر محمد واحد و خواجه
 هاشم ولد شیرخواجه و خورشید نظر پسر دیگر خواجه ابو الحسن و
 مشارف خان تمش و واقعه نویسن و دیگر مصنفان و احدیان و
 برق اندازان که همگی هشت هزار سوار بودند بتسخیر ولایت ناسک
 و ترونگ و سنگمار مرخص گشتند - وقت رحلت خواجه در رحمت
 خلعت و خنجر مرصع با پهل کفاره و امپ از طویلۀ خاصه با زین
 طلا و فیل از حلقۀ خاصه مورد نوازش گردید - و دیگران نماینی
 در حور از خلعت و امپ سر در ادراختند - و مقرر شد که خواجه
 و اتعیفاتیان در مواجی قلعه للنگ هر جا مناصب داند در موسم بشکال
 انامت گزینند - تا شیرخان صوبه دار گجرات تا تعیناتبان آسجا دار
 برسد - و بعد از سپری شدن مراسات از راه نکلانه روانه گردد - و برخی
 زمینداران ملک را همراه گرفته یولایت ناسک در آید - خواجه از
 برهادر در هشت روز بموضع دهولده که در حوالی حصن للنگ
 واقع است رسیده برای انجام ایام دشکال توقف نمود - و چون قلعه
 کله که بر فراز کوهی در بهایب استحکام و منامت بنایانده و قلعه
 نباتی در سرحد للنگ است و در تصرف مردم می نظام بود -
 خواجه ظهر خان را بحکم چهار مطاع با موی بتاحت و تازاج آن
 محال مرستاد - و او برمدیل بلعار شتافته لحتی را مقتول و برخی
 را ماسور ساخته معادلت نمود •

یست و هشتم بود اله خان بهادر از پندی آمده تا خدمت عقیله
و از سر بلند گردید •

عمره شوال هلال گنبد مقال ابواب عشرت و تلمیذی بر روی
عالمیان باز کشاد - شرفشاه حق آگاه که عبادت صوم بتقدیم رسانیده
سی هزار روپیہ معبود هر سال بمسکینین بذل فرموده بودند -
بعید گاه ورود نموده از روی امتحان نماز گذاردند - و باین مقرر
در رفتن و آمدن بر رفتار دامن امید مستحاجان بر آوردند -
نصرت خان را باضافه هزار سی ذات و پانصد سوار بمنصب چار هزار
در هزار و پانصد سوار بلند پایگی بخشیدند •

یازدهم راجه بهارتهه بندیلہ باضافه پانصد سوار بمنصب
سه هزار سی ذات و سه هزار سوار رسید مبارک از اصل و اضافہ
بمنصب هزار سی ذات و چهار صد سوار فوازش یافتند •

چون از منہیان و نایع لشکر بالا گهاٹ بعرض ایستادگان پایہ
سریر اقبال مصیر رسید کہ میان اعظم خان و شایعته خان سازگار
نیست خدیو درویدن حزم گزین کہ خاطر رقابتش لوح محفوظ امرار
جهانبانیست - و ضمیر و نقادش جام انجام نمایی کشور حقانی -
فرمان دادند کہ شاید خان باسلام آستان سلاطین مطاب
متوجه گردد و سرگردگی فوجی کہ باو همراه بود بعید الله خان
بهادر موقوف شد •

چهاردهم خان مزبور را بشاعت خاصه و خنجر مرصع با بهول
کناره و اسب از طویلہ خاصه با زین مطلا سر بلند گردانیده
رخصت فرمودند •

نست سیوم چهار سنگه و بهار سنگه بعد از خطاب راجگی
 نامور گشتند - حواحه ابو الحسن حکم اندس اعلی شدر حال صوبه دار
 گجرات را که ده منصب و ششم ناو پیوسته بود بداحب قلعه داتوره و
 هوالی قلعه چاندور که در ناحیه ناسک و مرتدک واقع شده و رستگان -
 و او دست بهیم و عارب دران ملک کشاده با عده خدمت واران
 مراحمه نمود رعایب حان از قعدو مدرک حسدی حوافی بدوانی
 صوبه دکن سر امرای یامب *

پنجم دی العده جمع حان ناصبه پانصدی دات و سه صد
 سوار بمنصب دوهزری دات و هزار سوار و اکثر فلی سلطان کبهر
 ناصبه پانصدی دات و ششصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 هزار و دو دست سوار مناهی گردیدند *

هشم شاسته حان بعد از عتقه ملک رتبه حسدی تحت
 در امر و حب - درس در لب دلت صوبه هزار ناصبه که از مهنداران
 معل و سادات ناره و نجاری و شیخ رانده هندوستان در صد حوان
 کار دنده بیکار و ورزنده همواره در اندامی سواری شهسوار مصمار
 کامکاری در حلو ناشدند - و لهذا مردم حلو موسومند - و از قوم معل
 صد مهنداران و دو دست احدی که مکرر مصدر آثار مردانگی شده
 باشند و انگردهای رزس و ستمس هرگاه آن مهر - پهر بهاداری
 عالم را دسوار می رود آگهی گودادن ملتزم رکب طفر مآب باشند -
 و در غیر سواری پیوسته بیرون دروازه در لختانگه و الا حاصر و ایخان را
 گزر در دار گویند - در دیولا شهشاه ملک سدان کام بخش بدو دست
 مهنداران از مردم حلو و گزر در دار دو صد شمشیر و حمدهرو سپهر براق

مسافه و بدو مدت احدی گزر بردار دو حد شمشیر و سپر مرقا نشسته
 سرحدت مرصوده - و نژاد و که بموقف عروض سلقوماس بازمایه مقدس
 در آمد که حمعی از بیشت برگشتگان دکان برار آمد اقلی کاسوتام قریه
 - و خفته آتش مساند بر او را خفته اند - فرمایان قضااتول صدور یامت - که
 رار رتن در و - باشد - و زمر خان بدار رفته آن گروه ادبار پزوه و
 چنان تادیب نمایند که دیگر هیچ مانده نگر شوریده سر پیرامور
 چنین جسارت نکرده - و بس از تقدیم این خدمت از راه پالپور
 سعادت ملازمت دریابد - چون بشرف اجتماع مصامع جهاندار
 که محمد علی بیگ ایلچی فرمانروائی ایران بدار المظفر
 حضور آمده - احمد بیگ اتکه پادشاهزاده والا مقدار مسجد شا
 شجاع بهادر را بمنابیت خلعت و انعام هزار روپیه سر ملاند گرداید
 مصحوب او فرمان عالیشان و خلعت و آخر بمحمد علی بیگ
 فرستادند - در بنوا معروض اقدس شد که عظیم خان و دیگر بندگان
 با غنیمت نبرد آرا گشتند - و گروه شقاوت پزوه تاب حملهای مرد
 و چپقلشهای گردانه نیارده رو بگریز نهادند - و به هزاران ذرصاره
 برای رستگاری جنگی نگرین کرده حمعی بکشتن دادند - اثفا
 در اثنای قتال ملتفت خان و رار دودا و ستر سال کچه واهه و گرم
 و بلبهدر سکنهاوت و راجه گرد هر دو دیگر را حدوتان که دران روز چند
 بودند - از قول قریب بدو گروه دور امتدادند - پیرا و دریا و بهار
 و مقرب خان که نیروی نبرد رو برو در خود ندیده در کهین فرس
 بودند - نداریان را شامل دیده دوازده هزار سوار بپنجک برداختند
 چندی از مغول و راج پوت از ونا خوئی و ونا جوئی دل برچ

فشانبي نهاده داد مردانگی دادند - از الوس مغول امام قلبي پسر
 جادسپار خان احتجولو و رحمان الله پسر شجاعت خان عرب که از
 خاندان جدکار پیکارگذار بودند با جمعی از تایلینان بدرجه والای
 شهادت فایزگشته لیکنامی جاوید اندرختند - از قوم راجپوت سترسال
 ولد مادهو سنگه برادرزاده راجه مانسنگه با دو پسر بهیم سنگه
 و ایند سنگه و کرمسی و اتهور نبیرگ و او چندر سیدن پسر رادمال
 دیو و بلبهدر سنگهات و راجه گردهر پسر کیدسوداس نبیرگ جیمل
 میرتبه - که هنگام توجه حضرت عرش آشیني به تسخیر قلعه
 چیتور از قبل رانا بحراست این دژ می پرداخت - و پس از کشایش
 آن عیال و اطفال را سوخته خود را به حمیت جاعلانه کشت - و
 بجلاوت و شجاعت جان درکار خدایندکار صورت و معنی در باختند -
 و راجه دوارکا داس ولد راجه گردهر سیگهارت از رسوخ عقیدت و
 خلوص ارادت زخمها برداشته در میدان افتاد - و ملققت خان و
 رادودا نبیرگ و رادچاندا و چندی دیگر را از بیعتونیقی دست بکار نرسید
 و ثبات قدم نیازستند ورزید - و از ارباب پیشگان نیز جمعی مقتول
 و برخی مجروح گشتند - خاقان قدردان باز ماندگان جمعی را که از
 وفا و اخلاص جان بمردانگی نشاندهند بمنامعب علیه و دیگر اقسام
 فوازش سراراز گردانیده دلدھی و تسلیم نمودند - و اوطان مالوفه
 در تبناول ایدان مرحمت نمودند - و راجه دوارکا داس باضافه
 پانصدی دوست سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار سرفرازی
 یامت - و ادو شاه بیگخان بمعنایت علم مبداهی گشتند - خانزمان
 که از جاگیر خود سنبهل و لهراسپ برادرش که از دارالملک دهلی

بدار ائمه الكبرياء رحيمه ياتفاق روانه درگاه وال گشته بودند -
 درانوار شرف زمين بوس دريافته مي لك روييه را كه اسلام خان
 از دار ائمه بحكم اندس همراه اين در برادر ارسال داشته بود
 رفتند - و بمعنايت خلعت لوازش يافته در فوج خواجه ابوالحسن
 معين گشتند - سيد عالم باره بمرحمت خلعت و شمشير سرفراز
 گويد - مكرمت خان به تشخيص كيفيت و كميت لشكر فبروزي
 به بالا گهاٹ دستوري يافت - و بمعنايت خلعت قامت عزت بر
 آراست - و پهل كس از امرا خلعت باراني مصحوب او فرستادند •
 بيست و سيم الله يار خان از اصل و اضافه بمنصب دوهزار و
 پانصدي هزار و پانصد سوار - شاه بيگ خان باضافه - پانصدي چهار
 صد سوار بمنصب دوهزاري هزار سوار - و سيد عالم باره باضافه
 پانصدي دريست سوار بمنصب دوهزاري هشتصد سوار - و هر دو برام
 كچوايه باضافه پانصدي سه صد سوار بمنصب هزار و پانصدي هزار
 سوار - و سيد علول از اصل و اضافه بمنصب هزاره ششصد سوار -
 سرفانخار برانراختند •

بيست و ششم ملكوجي دكني بمنصب سه هزاره هزار پانصد
 سوار - و هاباجي بمنصب دوهزاري هشتصد سوار - و نور الله ولد
 خواجه مير هروي بمنصب هزار و پانصدي هفتصد سوار - و اسفنديار
 ولد حسين بيگ شيخ عمري بمنصب هزاره ششصد سوار - و
 اوگرسين ولد ستر سال بمنصب ششصد سوار سرفراز شدند •
 بيست و نهم ميرزا حسن از اصل و اضافه بمنصب دوهزاري
 هزار سوار بلند پايجي يافت •

ملج ماه باقوت حان محکم اندس از لشکر طهر الررمیده بتقدیل
مدد مالیة جهانداری معادب اندوخت . و ورور حان بدر مقصدان
برار را مالش بحرا داند ار راه نالایور آمده شرف مقرمت درباب -
ما ناحی خوش راهوکه در سپاهیان دکن بشعاع اتمام
داشت رعایت میل سرلند گردید .

در دهم شهری انحصار عید قربان مژده مشاط و انصاط رسانند -
شه نشاء گردن حاه بعید گاه تشریف مرده شمار ادا نمودند - و در
تشریف بردن و آوردن از زر بنار جهانی کامداف شد و رسم قربان
تقدیم رسید - بلج میل از حمله پدشکشی که شیر حان سوء دار
گجرات در وقت آمدن بدرگاه والا حسب الحکم در رصمدار نگاره
مقرر ساحتی برای تحصیل آن یکی از نوکران خود فرستاده بود و او
برند حواحه ابو الحسن آورده - حواحه بدرگاه خلانق پناه رسانید -
بهیمین الدوله آصف خان و علامی امصل حان و درمرحان و صادق حان
و چندی دیگر از امرای حضور خلعت نارانی و بناموب حان خلعت
نارانی و شمشیر مرصع و بنجاه هزار روپیة بطریق انعام عنایت شد .
پانزدهم صدر حان ناصانہ پانصدی سه صد سوار بمنصب سه
هزاری دو هزار سوار - و کار طلب حان ناصانہ هزار ی هزار سوار
بمنصب سه هزار ی دو هزار سوار - و مرخان حان بمنصب دو هزار ی
هزار سوار - و مبارک حان نیازی ناصانہ پانصدی سه صد سوار
بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار امرای یابند - چون بصیری
حان که با راحه گجندگه معین گشته بود معروض داشت - که اگر
خدمت تشخیر ملک تلنگانه و ملعه معدن دار دایس مدوی نار گردان

بدار اخذند اکبر آباد رسیده باتفاق روانه درگاه وال گشته بودند .
 در درگاه شرف زمین بوس دریافتند سی لک روپیه را که اسم خان
 از دار الخزانة بحکم اقدس همراه این درباردار ارسال داشته بود
 و نبدند . و بعنايت خلعت فوازش یافته در فوج خواجه ابراهيم
 معين گشتند . سيد عالم باره بمرحمت خلعت و شمشير صوفراز
 گردید . مكرهت خان به تشخيص كیفیت و كمیت لشكر فیدرزی
 به بالا گهاٹ دستوري یافت . و بعنايت خلعت قامت عزت بر
 آراست . و پهل كهی از امرا خلعت بارانی مصبوب او فرستادند .
 بیست و سیوم الله یار خان از اصل و اضافه بمنصب دوهزار و
 پانصدی هزار و پانصد سوار . شاه بیگ خان باضافه . پانصدی چهار
 صد سوار بمنصب دوهزاری هزار سوار . و سيد عالم باره باضافه
 پانصدی دریست سوار بمنصب دوهزاری هشتصد سوار . و هر دو برام
 کپواھه باضافه پانصدی سه صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار
 سوار . و سيد عادل از اصل و اضافه بمنصب هزار و شصت سوار .
 سر افتخار برادر اخذند .

بیست و ششم منکوجی دکنی بمنصب سه هزار و پانصد
 سوار . و هاباجی بمنصب دو هزار و هشتصد سوار . و نور الله ولد
 خواجه میره روي بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار . و اسفندیار
 ولد حسین بیگ شیخ عمري بمنصب هزار و شصت سوار . و
 ادگر دین ولد ستر سال بمنصب شصت و سه صد سوار . و سرفراز شدند .
 بیست و نهم میرزا حسن از اصل و اضافه بمنصب دوهزاری
 هزار سوار بلند پایگی یاست .

سلاج ماه باتوب حان محکم اندس از لشکر طغر اثر رسیده، بتقدیر
 سده سده جهانداري سعادت اندوخت - و در هر حان بنرم مقصدان
 برار را مالش برار داده ار راه بالا پور آمده شرف مقاومت در نایب -
 ما ناحی خویش را هو که در چاهیان دکی مشاعمت اتمام
 داشت نمایند بدل سر بلند گردید •

دوم شهر دی الحکم عید قربان سرود نشاط و اندماط رسانید -
 شه نشاء گردون شاه عید گاه تشریف درده مزار ادا نمودند - و در
 تشریف بردن و آوردن از در بنار جهانی کامداد شد و رسم قربان
 تقدیم رسید - پنج ریل از حمله بدشکشی که شیر حان صوء دار
 گجرات در وقت آمدن بدرگاه والا حسب الحکم در رسندار نگاره
 مقرر ساخته برای تحصیل آن یکی از نوکران خود مرستده بود و او
 بر دواحه او الحس آورده - حواحه بدرگاه حلقی پناه رسانید -
 به همین الدوله آصف حان و علامی اصل حان و در مرخان و صادق حان
 و چندی دیگر از امرای حضور خلعت نازایی - و دماوت حان خلعت
 نازایی و شمشیر مرصع و بنجاه هزار روپیة نظریق انعام عنایت شد •
 پانزدهم صدر حان ناصیه پانصدی سه صد سوار بمنصب سه
 هزار و دو هزار سوار - و کار طلب حان ناصیه هزار و سوار
 بمنصب سه هزار و در هزار سوار - و مرخان بمنصب در هزار و
 هزار سوار - و مبارک حان دینازی ناصیه پانصدی سه صد سوار
 بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار - و امرای یابند - چون بصیری
 حان که با راحه گشته معین گشته بود معروض داشت - که اگر
 خدمت تسخیر ملک تلنگانه و قلعه مددهار بایں مدی نار گرد

بعد از کاری ابدال جهانگشا با حسن وجهی بنقدیم میرساند -
 بظاہر آن در حدیفی که امواج قاهره بواسطه ایام بارش فروکش کرده
 بودند از راه به پیشگاه حضور طلب فرمودند .

بیست و ششم بمقایت خلعت و باضافه بانصد حواری بمقصد
 چهار هزاره مع هزار سوار و مرحمت اسب با زمین مطه و نیل از
 حلقه خاصه برنواخته بجای رادرتن بتسخیر ملک تلنگانه و کشایش
 قلعه قندهار دستوری دادند - راجه گچمنگه حسب الطالب بدرگاه
 خدیو پناه رسیده شرف آستان بوس دریافت .

گشته شدن جادون رای تیره رای بسعی بینظام تا تمام
 هرناتخرد تیره اختر که از ناپاسی و حق ناشناسی و کفران
 نعمت ازین درگاه اقبال پناه رو برتابد و از نقصان آگهی و طفیان
 کمرهی مرار نموده بامید یاری و مددکاری نزد بی سعادت
 که خسران دیدد دین و دنیا و خذلان کشیده صورت و معنی -
 گشته است - زینهارای شود - روزگار شگرف کار که نوکر کمینہ گذار
 این دولت والا آثار است - همان ملجأ را مهلک گردانند -
 و مامن را مقتل - مصداق این مقال سائنحہ عبرت بگیر
 جادون رای خسران گرای است - آن کافر نعمت قاهر حیت
 با پسران و ندایر و دیگر مقتضیان درین درگاه آستان جاء بیست
 و چار هزاره پانزده هزار سوار منصب داشت - و جاگیرهای جید
 دکن تنخواه یافته در نهایت رفاهیت و عافیت میگذرانید -
 از آنجا که حوصله تنگ باره مردم آزمای دولت نپذیرد و هست سبک

فارگران مکنت بر نگردد آن معدم العقل - و ختم العاصب -
 فارزندان و خویشان فرد بی نظام رست و چون بی نظامند مرهام
 بعضی داند که دیوانی لازم دات آن بد دت است - و کامر
 ماحرانی ملزم حوهر آن بد حوهر در صد آن شد که او را بدعت
 آورده معدم گرداند و نا چندی از نوکران معدم اس رار در میان
 نهاده گرفتن او مقرر گردانند - و باس انداز او را فرد خود طلبند
 چون هنگام کفر با پیای وحده بود آن مدبر با تمام نامان بدله نجات
 بی نظام آمد - و جماعت که در گمن مرصت بودند تنک باگاه حمله
 آوردند - و هر در طایفه شمشیرها آخته نا بکندگر در آریختند -
 مردم بی نظام هجوم آورده او را نا در پمرا حله و راگهور بصوب رای
 نندرد خالشی بغل رسانند - و حکمدورای نوادران بد اختر و
 مهادر خی پسر او و کرجائی و او که مدار سلطنت آن حاکم حاضر
 مر او بود نا بعد الصدف از دولت انا گریخته بدد فکر بددی
 بحالداور که موطن اصای آنها بود - و حادون رای در اینجا ملعه
 ساحت رفتند - و بسطت عراض مشتمل بر ندامت از اعمال شذعه
 و افعال از اعمال خلیه - و الدرام شوق بدگی بدرگاه عرش
 اشتدای ملتجی گشتند - از حرم پوشی و عذر پوشی حرام و بدله
 و معاصی ثعلت اس گروه عفو پزیره بدمل اعصاب پادشاهانه پوشیده
 آمد - و برای استمالیت انجماء فرمان عطوبت دشان تمام اعظم حال
 عرمدور نام که چون ابدان بددعه بحال بدرگاه حلیق پناه ما
 نارگرد نه اند - بمراحم ملکانه مطمئن و معدمال حاجت در ملک بدگان
 بدملک گرداند - هرچه در باره مهمساری آنها التماس خواهند نمود

شرف قبول خواهد یافت - اعظم خان نقل مرغان قدر توان مصمم بود
 یکی از معتمدان خویش و گمان یاقوت خان و اوداجیرام و دیندگی
 نام که مدبر معاملات جادون رای بروز بود - و برای کارهای و گرفتن
 احسان نامه لشکر ظفر بیکر آمده - نزد آنجماعه فرستاد - چون این
 جماعه را معادلت دربار بود - و پشت بیدار - دل در بندگی این درگاه
 سلطانین پناه که مامور خایه‌خان است - و سلیجای خائبدان - نهاده -
 همراه مردم اعظم خان و یاقوت خان و اوداجیرام روانه لشکر فیروززی
 گشتند - و چون نزدیک رسیدند با اشاره اعظم خان یاقوت خان و
 اوداجیرام و کپیلوچی بهوشمه و دیگر سرداران دکن استقبال نمودند
 بمعسكر آوردند - بالتماس اعظم خان جگدیو رای بمنصب چهار
 هزاره ذات و سه هزار سوار - و تلنگ رای که بدولت بندگی ببادون
 رای که نام جدش بود موسوم گشت - بمنصب سه هزاره ذات و
 هزار و پانصد سوار - که سابقا بصورت رای برادر او داشت - و
 بیتهوچی بمنصب دو هزاره ذات و هزار سوار که منصب پدر او
 اجل بود - سر بلند گشتند - و یک لک و سی هزار روپیه برسم مدد
 خرچ و تبخیر نیک در ولایت دکن و برار و خاندیمس و محال
 زمینداری جادون رای بدستور سابق مرحمت شد - تا جمعیت
 اینان پراکنده نشود - و بتقدیم خدمات پمفدیده تهنیت تقصیرات
 گذشته و تدارک زلات رفته نمایند •

درینوالله و درینخان قراول بیگی که از لشکر بالاکهات برگردیده
 بتقبیل آستان والا پیشانی بخت برانروخته بود - شیری چند در
 نچپرگاه دیده بعرض اشرف رسانید - و بحکم قضا نفاذ آن

در قندکانرا به بادور (که دامیست در کمال استواری بطول ده هزار ذراع پادشاهی و ارتفاع شش و پسان سرا پرده بستنهایی ستبر برپا کنند و انواع میام و وحوش دران گرد آورده صید نمایند) احاطه کرده بظاهر باغ زمین آباد رانده آورد - پادشاه شیر شکار فیل حواری بشکارگاه تشریف فرموده یک قلاده شیر را به تفنگ خاصه شکار نمودند - و چهار شیر بچه را بحکم قدر توان گرز برداران شیر نبرد - بدست گرفتند •

از سوانح این ایام فیروزی یافتن سعید خان امانت در پشاور یتائید صدائی و نیروی اقبال جاردانی - گذارش این ماجری برسم اجمال آنکه کمال الدین ولد شیخ رکن الدین زرهیله که در زمان حضرت جنت مگابی بمنصب چار هزاروی و خطاب شیرخانی مربیاند گشته بود - از فتور دانش و قصور بینش بنوشته پیرای نذره رای دست فساد بر کشاده کمراد بار بر بخت - اکثر قبایل اماغنه از کنار آب اتک تا نواحی کابل و دیگر جوانب با او اتفاق نموده قرار دادند که نخست گرد شورش از پشاور برانگیخته آید چون سعید خان در کوهات از نوشته بالچو قلیج خان و دارود گماشته لشکر خان برین مضمون وحشت مشحون آگاه شد - علیخان بیگ بخشی آن تهانه رفو القدر خان و شادمان پهلوال و خضر کهکرو جمعی از اعدیان و تابینان خود را در کوهات گذاشته همان روز خود را به پشاور رسانید - و روز دیگر بران شد که با بندهای پادشاهی بر سر آن بدگهر رفته او را با انصار برگشته روزگار چنان تازیانه نماید که دیگر پرامون : چنین اندیشههای فاسد و فکرهای کاسد نکردد -

هوا خروار دولت برگذارند که نغمات بمواعظ هوش ایزا
 رهنمای صفح یابد گشت - باشد که از گران خواب غفلت بیدار
 شده بشاواراه مطارعت و متابعت گراید - هر چند نصایح بکار رفت
 مفید نیامد - بظاهر از روی چاپلوسی و لا به گری همه اندیشه
 خدمتگاری و فرمان برداری را می نمود - و نهانی باخشا و احباب
 فساد و اعداد مواد فتنه موعات نگل ابد و دراعی و بال سرمد سرانجام
 میداد - و دیگر قبایل قریبه و بعیده را اغوا نموده از جاده ایللی و
 یکدلی باز میداشت - و عبد القادر پسر اجداد بدنهاد را بوعده
 مصاهرت و ارسال هدایا نزد خود طلبید - و آن کوتاه بین با کور
 کریمداد پسر جلاله و محمد زمان پسر برداد عم زاده اخذاد و در پراک
 او اناغنه درو و نتو و نغر و تمام کوه تیراه و هر در نیکش و جمیع
 الوس ختک و ایماق حاجی و توری فراهم آورده در یولم گذر که
 هفت گروهی پشاور است بکمال الدین ناقص خرد پیوست - تا
 رسیدن او کمال شقاوت مآل فیز الوسات پشاور و اشغر و محمد
 زی و ککیانی و خلیل و مهمن و داؤد زی و یوسف زی و هر
 کلانی و غیرانینان را بمواعید کاذبه و اناریل باطله از راه برده
 گرد آورده بود - و آن هر دو خسارت پیشه شرارت اندیشه باتفاق
 این قبایل بد شمایل روز سه شنبه در از دهم ذی الحجه مطابق غره
 امر داد از جمیع جوانب پشاور صفها آراسته ایستادند - سعید خان
 نخست بران شد که با بالچو قلیچ و شکر الله پسر لشکر خان و جمال
 و جلال پسران دلاور خان کاکر و سید ماگهن باره و دیگر بندگان
 درگاه از شهر برآمده هنگام کارزار گرم گردانند - چون دید که پیاد

بصرت دستگاه آن قدر محسوس که دماغ را تحریکات گذاشته و موحی
 را ناحیه همراه گرفته به بدن بپردازد - و ملاحظه نمود که هرگاه دماغ
 موحی متوجه گردن حومی از ناحیه دیگر تحصار شهر که دماغ است
 درآید - و اشکر بصرت اثر میدارد و متعرق شده دماغ آن میتواند
 پرداخت ناگزیر محافظت حصار اهم دانسته بر نماید مظاهری
 چار طرف شهر را فرو گرفته در محلات مغرب حصار مرون آمده - و
 سعد حال درون حصار که حام بود و مغرب ایام و گردش احوال دران
 شکست و ریخت راه نامه - ملچاها سمت دموده نك صلح را نالچو
 ولیح و پسران دلور حان و سید ماکس ناره سپرد و اطراف دیگر را
 نا تمام دیگر ندان کارگاه نار گذاشت - و خود نا پسران و جمعی
 احداث از جمع ملچاها خبر میگرفت از هر سو که ناطل ستیران
 هم می آوردند نگاهبانان آن صلح ملچاها نفعیچان استحکام
 داده از حصار نرمی آمده - و نامه تدبیر شعله حیات ستاره سوختن
 مرون مشاهده بغیر ری در میگردیدند - گروه ادبار پژوده از ره گرا شدن
 جمعی کثیر هر روز نوادی حصار و نوار ناتفاق نحاسی سپر تحتها
 پیش رو گرفته در حصار نهادند - سعید حان در ملچاها مردم
 توبه داده گذاشته نا دلیران رزم حو و دلوران ناموس حو بدست یاری
 تائید الهی - و پیشکاری اعدا شاهدشاهی - بطر بر کثرت و اسوهی
 ملائین بیگانه حلو و بر تاحب و دایره قتال مشعل ساخته
 بسیاری از معاهیر و آتش امروز جهنم گردانید - فتنه گرایان تیره
 رای پای ثبات از دست داده خاک مزار در مرق زور کار حو
 پیشکشند - چون موحی عظیم از ناطل کوشان که به پیکار پرداخته

بود از عدم آگاهی بر شست - مرد از خود در محلات بیرون حصار
 قونق داشت - او ایادی دولت مصیبت ندیدند که آن قسان
 پاشمال مانده اندیش را در گرد شهر گذاشته بقعاصب گراختند به
 برد و - بیست منس و خاسک وجود دیشتمری ازین جدا شد
 مردود بآب تبغ رهگرای - بیل معا گردایدند - و کاج هسنی لحتی
 که خالهای استوار را پناه جا پدا شده فراهم بود آتش زده
 خاکستر ساختند - پس از آن بقعاصب پرداخته تا پنج شش نرود
 هر کرا یافتند به ثاج بندریع از هم گذرایدند - و دان مردی و
 مردانگی داده بشهر برگردیدند - از اشراف باطن شهنشاه حقیقت
 آگاه آنکه - چند روز پیش از حدوث این حادثه بر شتاب طریقه اذینه
 که مستدر هیچ معنی بی باغی نگردند بی ظهور - جیبی برای
 سعید خان مرصع شمشیری مرستاده بودند - و ظاهر بپلمان استیضات
 دراز انداده - در بانوا نهفتند این خدیو پیش بین برده گمان هویدا
 شد - و چون خبر این فتح بمصامع عالییه - که همیشه شاه راه بشایر
 باد - رسید - آن ودوی کار طلب را بعزایت خلعت و جوده مرصع
 و باه اندازی ذات و پانصد سوار بمنصب چارهنزاری ذات و در
 حرار و پانصد سوار - و با پیو ملحق را باضافه پانصدی ذات و سه صد
 سوار بمنصب دوهزاری و پانصدی ذات و هزار و هشت صد سوار
 و خطاب شمشیر خان و هزاران خان را باضافه پانصدی ذات و
 دوهزار سوار بمنصب دوهزاری هشت صد سوار سرانشار بآسمان
 روانیدند •

دهم مستور سیاحت خان باضافه ششصد سوار بمنصب دوهزاری

هرار و چار صد سوار سربلند شد در عשרا اولای ماه مذکور ده هزار
رونده معروف نارتاب دواز عطا فرمودند *

هفدهم مرحمت جان باصافه پانصدی دات نمک ص هزار و
پانصدی دت و هشتصد سوار و ابو مکت کدو از اصل و اصافه
نمک هزار و هشتصد سوار معسر شدند *

چهارم صفر راو رتن از نهم مزاحمت دهوه دات ملازم
اندوخت *

هفتم اندرای که نامش اوپ سنگه امب ر حصرت حدب
مکانی نقری که در تصانف سال سسم نگارش خواهد نام
اورا بانوای مخاطب ساحه بودت - چون پدرس راحه هرمراس
در گذشته بود مخاطب راحگی سربلند گردند پس ازس درس
سپاس نامه فتح اسدی راحه اوپ سنگه گذارس خواهد نامت -
فارخی معروف بر نروای سده که از یوکران معدری نظام بود -
ملازمتی طالع ناحمی داخل لشکر تفتنگانه سد و نالدماس
نصرتی جان نمک در هزار و دات و هزار سوار سرامزاری نام
و مرتضی ولی برادر حامسپاز جان از اصل و اصافه نمک
هزار و ششصد سوار برق عرب بر امراحت *

هفتم ربیع الاول راحه گنج سنگه را نالدماس ماحر و شمشیر خاصه
نا براق مرصع عمر امتعار بخشده دلشکر بصرت امر مرحمت فرمودند
ماحر پسر نادر جان سسم ثانی بمعدلی عده ننگ رفته سر بر امراحت
پردلگ مرصع نالکسی حوهر که پیشکش پدر او بود بنظر حور شد
اثر در آورد - هر یکی از شبح صوی و دات جان و سرره جان که

بره نمونی بخت بسپار تنگناه بدوخته دامن بندهای دراست اردقرب
گشته بودند - بانتماس نصیری شان بمفصبی درخور نوازش بامانده
چون موسم بشکل انقضایامت و هنگام تردد بلندگان سعادت
پذیر و تنبیه مقامیر رسید - اعظم خان و دیگر امرای والا مقدار
از دیول گانو که برای انصرام ایام برجات درانجا اقامت نموده بودند
حسب الحکم بقصد استیصال امانتک فساد آئین و بی نظامی
خمارت گزین روانه گشتند - چون - ابقا بعرض باریافتگان پای
اورنگ خلافت رسید - بود که سید مظفر خان هراول - پناه ظفر
دستگاه را بهیب ورم بالای ناف بیرونی سواری نیست - شهنشاه مهر
گستر جگجیون جراح را بمعانیج او مرصده - مقرر فرموده بودند که از
پس از تخفیف آزار بآستان معلی بیاید - و سردار فوج هراول
ایظم خان راجه جیسنگه باشد •

هشتم این ماه خان مذکور که جگجیون بعد از رسیدن آنجا
موضع آماس را بجهت قوت ماده درحضور اعظم خان شکامده بود -
و حلط بمیاری دفع شده - و او روزی چند برای التیام جراحت
توقف نموده روانه درگاه سلاطین پناه گشته احراز شرف معزمت
سراسر سعادت نمود - خدیو مهربان قدردان او را بمعنایت خلعت و
جمدهر مرصع باپهل کتاره و باضافه هزاری ذات بمفصب پنج هزاری
چار هزار سوار و مرحمت اسب از طویلک خاصه بازمین مطلق - سرائراز
ساختمند - راجه روز افزون از اصل و اضافه منصب هزار و پانصدنی
ذات و هشت صد سوار بر فراخته آمد - خواجه ابوالحسن نیز باجمعی
از بندهای درگاه معلی بعد از انقضای موسم بارش بحکم قدر توان

از حوالی قلعه انگ راهی گشته دراه نکلان متوجه ولایت ناسک
 و تربیک شد - بعد از آنکه مسرحت نکلان رسید - بهرحی رسیدار
 آن ملک باچار صد حوار استقدال نموده حواحه را دید - و حان زمان
 و لهراسپ پسران مهاسب حان که بهمراهی اس لشکر معین شده بودند
 درون هنگام حواحه پیوستند و حواحه از کلمات خراهی ملک عدم در
 آمد - و با هر یکی از حاضرین و شترخان و شاه نوار حان موی اسپاده
 همراه کرده مقررات داشت که در هر کجای یکی از این امواج سه گاه هر اول
 باشد و دیگری چند اول - و چون عمال و رعایای قربات و برگذات
 بی نظام از سر راه برخاسته بنگل و کوه رفته بودند - و این
 باعث خرابی ملک و گرابی علیه گشته بود و عاریان سپاه عسرب
 می کشیدند - حواحه قرارداد - که یکی از این سه موج بعد از دو سه روز
 نقاحت کوهستان و محال آبادان ملک شتافته هرچه از علیه و گاه
 بدست امتد مشاهده در برساند - در هر نقاحت هم آذوقه مراوان
 سرانجام می نامت و هم حمی گذران معاهیر مقتول و ماسور
 می گردیدند - در مدول بی نظام مسندار حان و دانا پندت و عمر
 حان امان را نا حشری از سوار پنداده مرستند - که شهبام بر
 امواج ماهره ناس دیدارند - و روز از حماعه که برای آذوقه هیمنه و
 گاه برایند قابو نموده از گار و شتر هرچه بداند بدست آرند - حواحه
 درین معنی اطلاع یافته شاه نوار حان را با موج او بواحه مالش
 آن ممالک پیشگان روانه ساخت - شاه نوار حان بدو یک بیعت کرده
 یلغار نموده ناس متنه پزدها رسد - مسندار و همراهان شقاوت آثار
 از تاب زد و حورک شیران پیشه هلیجا پیارده همگی احمال و ائقال

را گذاشته راه فرار سپردند - و شاه نواز خان با غنایمت فرار را
 سرانجامت نمود - چون ادباز زندان پراگندگان خود را فراهم آورده
 نواحی اشرف طغر بهنگو بیان ادازی برداشتند - خواجه بهنگاه آن خرم
 سوختن که در نواحی سقمه نیز بود تپه سس یافته خاترم را
 با فوجی فرستاد - تا ده نهب و غارت بپردازند - ایشان شبشب
 و لغار کرده بهنگاه آن تپه کفران رسیدند - مسئولان سرآمد آن جماعه
 سرانجامه گشته بجانب نعل چادر در فرار نمود - و جماعه از همراهش
 که از کشتن و بستن حصی بامتن در اطراف متفرق شدند - و بهادران
 کار طلب پده و بازایان عذمت گرفته هم علفان فیروزی سرایت
 نمودند - دیگران دل بیک دادگان پیرامون اردوی خواجه نگشتند .
 شب درازدهم درازده هزار روپیه بآئین مقور بصلی و تقرا
 عذایت شد - حکیم حاذق ولد حکیم همام که برسم سفارت نزد امام
 قلی خان والی توران رفته بود هفدهم مطابق غره آبان ماه شرف
 اندوز معزمت گشته نامه خان گذارید .

فرستادن ضد الخلفه یمین الدوله اصفهان

بسررداری همگی مساکر فیروزی مائربالاکها

چون بر پیشگاه خاطر نهفته ناظر - اورنگ آرای جهانبانی -
 حضرت خاقانی - پرتو انگند - که اعظم خان با همسران سازگری
 که سرمایه سری است و با مرد تران بردباری که پیرایه سردار بیست
 ندارد - و همین باعث طلب شایسته خان بدرگاه عالم پناه شده
 بود - چنانچه گذارش یافت - پادشاه دوز بین - حرم گزین : رکن

رکش دولت - ساعد مساعد ملطمت آسمان را - که در مراتب
 ساوک پهنیدید - و مدارج احقاق کرده و امالت خواطر - والای
 نواظ - و تقدیم لوازم سرداری - و مراسم کار مرمانی نکتائی دارند -
 و همگی از کال درات - و اعدا ملطمت مطوع و متاعب
 از میدمایند - نه ناشلیقی کل عساکر دلاکهاست معدن ساخته سوره هم
 و نفع الاول مطانق سیوم آدان ماه خلعت خاصه با چاروب زردوری
 و خلعت مرصع باپول کناره و شمشیر مرصع گران بها و در اسپ
 از طولی خاصه یکی شاه ناهن ماه با زم مرصع دیگری با رس طلا
 میداکار و طفر گچ قام ویل از سلقه خاصه نایران نقره و ماده بدل
 عداست مرصوده رخصت نمودند - و ازانجا که رسم دولت مندان
 هندوستان است که هرگاه بقصد سفر از خانه برآمد حاسب شمال
 بر بالکی و جنوب رویه بر اراده که به دوستی و بان رفته گویند و
 بسوی مشرق بر میل و طرف مغرب بر اسپ سوار شده رفته گردند
 و سفر این عباد دولت رو جنوب بود - یک منزل رفته لبر علاقه
 عنایات دنگ گشت - و معرور شد که آن حان و لاشان در موضع اوجهر
 که آب و علف فراوان دارد اقامت گزیده مصلحت و دست بعمل آرد -
 شایسته حان خلعت الصدف بمن الدرهم سلعت ماحر و حیة مرصع
 و اسپ از طولی خاصه با زم مطا و راد رتن و مدائیکان و مید
 هر در حان و الله وردن حان که خدمت شیشگری این روح سر بلند گردید
 و سید عالم برادر سید هریر خان سلعت و اسپ نوازش یافته -
 همراه آن سر آمد نوکندان مرخص گشتند - و امالت حان و حواحه
 که کار برادر را با محمد الله حان نهاد که از اصل و اصافه بمصلحت

هزارمی چار صد - سوار سرامراز شد - و دیگر منصبداران را نیز همراه
 یهین اندوله معدن نموده بعضی را بسنعت و اسب و برخی را
 بسنعت سرامراز گردانیدند - بعد الله خاں بهادر که از وزیر مافان
 سید مظفر خاں ورسی در حکم مهمربانیده بود - و بهماچنگ جنگجویان
 صحت یافته - درین روز بحکم جهان مطاع به برهاچور رسیده شرف
 عزمت دریاخت - و هزار مهر بدر گذرامید *

بیست و ششم چون بعرض آمدن رسید که دیانت خان دست
 بیاضی قلعه دار احمد دگر جهان فانی را پدرود نمود - حواست آن
 حصن حصین بجان نثار خان مقرر شد - و از بمنایت خلعت و
 چهل هزار روپیه نقد مدد خرج سر بلند گردید - و فرمان قضا لقمان
 صدر یادت - که هرگاه جان نثار خان بمسکرفیروزی رسد - اعظم
 خان پنج هزار اشرفی برای خرج قلعه بیا داند جمعی را برسم
 بدرقه همراه کند *

کذارش وزن قمری

روز پنجشنبه دهم ربیع الثانی سنه هزار و چهل مطابق بیست
 و دوم آبان که شرف نشاط اولیاء دولت بود بهزاران فرخی و فرادان
 خجستهگی جشن وزن قمری و اخذ تمام سال چهارم و ابتدای چهل
 و یکم از زندگانی جاودانی حضرت خاقانی ترتیب یافت - و آن
 منصر خلاصت بآئین مقرر بطلا و دیگر اشیا وزن نموده آمد - و ابواب
 احسان و اسباب انفضال کشاده و آماده گشت - منصب میر جملہ
 باضافه هزارمی ذات و سه صد سوار چار هزارمی ذات و هزار و پانصد

سوار معزز شد - و از اصل و اصنام منصوب شاه ننگ حان درهراری
هرار و دو نسب سوار سوار نامب گوپال سنگه که پدرش راجه مدرپ
مپوری شده منصوب هشت صدی چار صد سوار سرافراز گردید *

از سوانح این انام تاجن اعظم حان اسب برپدرای هرره گرامی
و مآلش سرا نامن آن تده رای و ادصار شعارت اندمای او
گذارس این معان آنکه چون عساکر گردون متأثر و عدار
انصرام انام برساب اردول گانو فامد اتصال بی نظامده و اداعده بهصفت
نمودند معرفتال و دهلول محمول و دیگر معاهدت شدن این حذرار
حالدپور که برای اعضای موهم ننگال دران نامب گردیده بودند زری
اسازتجارت پامپوری و هادند - اعظم حان بر سواران اذنار پندشگان اگهی
یافته تا امواج نصرب امتزج کوچ بر کوچ تعادب نمود - چون بموضع
رامدهوری که بر ساحل آب نآن کدک رفیع اسب رسیده درباب که
مکاندل بی نظامده نالای گهاب دهوار در مده دقلعه آن پناه
گرفته اند و پیرای عده تحت هدور از بوحی مر که در اینجا توقف
گردیده بود برنامده - و حذر اندهاس لشکر چهارکشا تا منصوب شدند
حماة را که برای تحصیل محصول محال مدعا در مرفهخانه بود
صناعده و چشم اندظار در راه رسیدن دران ریدوسه معرفتال و
دهلول اردهوار دارد و معرفت آنکه بدش از مراهم آمدن اینان
حدود را نآن مده حوی مسال حورسانده جمعیت اذرا پراکنده
گرداند - از رامدهوری بمهکبو آمد - درون اینا مکنت صاف
سکن حور واد سد و رف حان و صوی فاعه دار در پدم رسند -
که پیرای تیره رای در راجهوری که از میچهای گنو بیست و چار

کرده است بنقدیم اعیان تپار که همراهان ستم پیشته او در کیدها
 و کجورانی برهنی گرفته اند مشغول است و اکثر متعلقانش که
 برای تحصیل براننده بودند فراهم گشته اند - و از خبر رسیدن
 امواج قاهره بنواحی پانهری قرار داده کمرگاه به بیر نزدیک شوند
 کوچ نماید - اعظم خان و یاقوت خان و صابوچی بهونسله و اکرام خان
 و میر عبد الله و رعایت خان و دیگر یندان درگاه عرش اشتباه را
 باجمعی در میلهی گاو همراه اردو گذاشت که حراست اردو
 نموده راه باهنگمی فرودند - و بهدار خان و راجه جیسنگه و راجه
 جیهار سنگه بنذیل و راجه بهورتیه و بهادر خان و راجه بیتلدااس
 و سردار خان و راجه بهار - نگه بنذیل و راجه انوب - نگه و خواصخان
 و جان نثار خان و ارچن برادر رانا کرن و مرحمت خان پیشی
 احدیان و چندر من بنذیل و اهتمام خان و کیدوچی و اردا جیرام
 و جگدیورای و دیگر دکنیان و منصبداران و احدیان و برق اندازان را
 همراه گرفته بعد از یک پنهان شب بنصد استیصال آن گروه شقاوت پژوه
 از میلهی گاو سوار شد - و چارگری شب مایه بموضع پیدلنیر که
 از بیر شش گروه است رسیده بصف شکن خان نوشت که باجمعیست
 خود بر کنار لشکر نکبت اثر آن برگشته بخت قیام نماید تا همان
 جمعیست قلیل را نوچ دشمن مال پنداشده بطرفی بدر فرود - و چون
 صف شکن خان موج خود را توڑک ساخته بر فراز پشت بقاصله
 یک گروه برابر مقابله که چار کرده از بیر گذشته در دامن کوهی
 اقامت داشتند استاده عزیز پسران ذلیل باجمعیست بدر بمقابله
 صف شکن خان شقامت - درین اثنا اعظم خان بالشکر ظفر انرجلو

ویر رسید - عزیز از وصول امواج قاهره پای ثواب در دست داده
 بامطراف نزد پدر برگشت - و برگدارد - که عساکر مصر و مائیر
 سرعت هرچه قماصتر رسیدند - و جمعی که پیشتر نهوار شده بودند
 موج صعب شکن حان بود - پیرا چون برسیدن لشکر میروزی را ومرار
 بسته دید و پای گریز شکسته ناگزیر با همگی امانت آماده پیگار
 گشت - راجه حبسنگه سردار موج هرادل باراجه بیتهداس و راجه
 انوپ سنگه و دیگر راجدوتان و سپهدار خاں سر آمد موج برانغار
 بهادر خاں و سردار خاں و خواص خاں و اهتمام خاں دار و عهده توپخانه
 با تفنگچیای و مرحمت خاں با اجدیای به بنگاه آ کدست دید کل رسیدند -
 عصا بغا اسباب خود را با اموال و امتعه و از رنگان که پیغمبر گرفته
 تقسیم میگردد گذاشته شروع در بر آمدن کوه نمودند - و از آن روکه
 از اشتعال اکثر اجدیای و تابعین امرا بتاراج یند و بار انگروه متغ
 هزاره امواج بحر امواج از قوزک امتاد - امرای مسلمانان و راجدوت
 که اسامی شان نگارش یاست با قلبی از مردم خود عقب محاذیل
 بران کوه بر آمدن گرفته - و بهادر خاں و رهیل و اهتمام خاں و برهر
 داس جهالا پیش از دیگران بقله کوه بر آمده تعاقب نمودند پیرا
 چون دید که جوتی از دلیران جدکار ناگهان رسیدند - و دیگر دلیران
 نرد شعار نیز بهم میرسند - عماری ماده میلی که زبان باقی مانده
 قتل دران همراه میگردد ایند به هیوگامو روانه کرده خود قدم ادبار
 به پیگار استوار ساخته استاد - و بهادر برادر زاده خود را که اعتماد
 تمام بر دلیری و مردانگی از داشت روزی بهادر خاں و دیگر
 میاهدان فرستاد - و چون بر بهادر خاں و اهتمام خاں و دهر داس

از قنات همراهِ نَر به شنگی گرایید . پیاده شده دل بر جان فشانی
 نهادند - و در گشش و کوشش کار فائمه سردامگی بروی نَر آورده
 چندی گذشت . را رهگمراش زبانی گردانیدند - و بهادرخان دانست چنانچه
 در زخم شریکی بروی دیگری د. به او مرد نشت . و چندی از همراهِش
 در میدان پیکار که از کفایت عیار مبدد شب تار شده بود پروانه وار خود
 را بر شعله شمشیر آتشبار زدند - و سرگردان جبهه با بعضی را به پوتال
 پیچیده نشیای سرداده خان مای را در نَر خزانند حقیقی در باخته
 قیامی اندوخت - بهادرخان و خواستار و مرحمت خان که از
 دست راست بر کوه برآمده بودند - از مشاهده این کارزار در پناه
 دیوار سنگ چین که دراز حوای بود نگاهداری در آمدند - و
 راجه مهار سنگه بنده از موج برافار به کمک بهادرخان رسیده
 کوشش مردانه نمود - و برخی از همراهِش به تَش گروانه
 نقد جان در باختند - و راجه جیمه سنگه و راجه بهادرخان و راجه
 انوب سنگه و غیر ایشان که در دیگر جانب کوه بودند نیز بهنگام
 رسیدند - اعظم خان بسرعت تمام پدای کوه رسیده ملتغشان و راو
 سور بهرتیه و چند من بنده و دیگر مردم جرابار را تاکید بر
 آمدن نمود - درین وقت که بر بعضی از اولیاء دولت ابد میداد
 کار فی الحمله تنگ بود از نیرومگی ابدال بصرت مال شاهنشاهی
 که همواره بتائید سیمانی کار گذار است - و به تیسر آسمانی
 در گیر و دار - آثار فیروزی بر روی کار آمد - و بهادر تیره اختر از
 رسیدن انواج پی در پی دل بای دانه با متعین مانده رو برگریز
 نهاد - و پیرا نیز از قرار گاه خود فرار نمود - در هنگامیکه آن پست

همنان از مرار کوه رو به مشیب داشتند - و پیکان و مدق دلاروان
 حاندار در معارف آن سنجساران گران حاس می نازید - تعلیمی به بهادر
 مرید وحید - و در گرمی هنگام پیکار از رقص بار مباد - درین اندا
 پرسرام نام نوکر راحه بهار سنگه بدیده خود را باو رسانید - بهادر
 نیم حاس باو در آویخته حمدهری بر رانش زد - و پرسرام نیز
 حمدهری مرگلوئی بهادر زده آن حوس گرفته را روانه ملک منا
 گردانید - و سر آن بد گهر را با اسپ و سپهر و انگشتر و دو شمشیر که
 یکی در اسپ داشت و دیگری در کمر راحه بهار سنگه رسانید -
 راحه آن را نزد اعظم حاس آورد - حاس اسپ و دلق به پرسرام بخشید
 سر پرش را برای عدت سایر مقهوران معرور فرستاد - که از دروازه
 بهر بیابان رفتند - و انگشتر و دو کلاه حاس پناه روانه ساخت - تا بر
 همگان روشن گردد که او روانه ملک عدم گشته - و مدارزان لشکر
 ویروزی تا سه کروزه بتعاقب آن نادیده پدماان ادبار پرداخته بسیاری
 را طعمه قلع حاس گرا گردانند - چون سپاه نصرت دستگاه در یک
 سواری از یکا پهر شب گذشته تا سه پهر روز رفته بر می کروزه
 نوبتیده بودند - و ار شدت حوالت و کثرت حرکت در اسپ و سوار
 تاب و توان نموده بود اعظم حاس دران هم توقف گونه کرد -
 که هم سپاهیان و اسبان می الحمله آرامی کردند - و هم پهل ماندگان
 در ساند - درین میان پندرا و دیگر همراهانش که همه اسبان تازه رو
 داشتند بر صفت عقیمت دانسته راه گردر سپردند - اعظم خان درویش
 محمد دکنی را با مردم حگندیو رای برادر جادون رای که در بر بوده
 و لحنی دیگر از ماندگان درگاه معلا بتعاقب آن سخت برگشتن فرستاد

و خود نیز با وجود سادگی مردم و اعیان بی - برده شدن متعاقب
 روی شد و چون برای شهادت گدا درویشی که امواج فتنه آمیز
 دست از تعاقب باز نمی داشتند در آن است گریز عیالی و از عمارت
 ماده نعل مبرود آورد و بر اسب - سوار کرده همراه برداشت - در پیش
 مردم و دیگر همراهانش آن ماده نعل را با عمارت بدست آوردند - و
 جمعی را از اسبانشان در آن نهادند و غایب عیالی خود را مال بقید
 اسر در آوردند - و پیشتری از مردم کار آمدنی پیدا میجوید
 و نقد - و از نزدی هراس آن گروه گفزان اسب جز لباس پوشیده
 و اسب سوار می هیچ با خود نتوانستند بود - و برای برگشته بخت
 با چندی از رفقا که همان ادبار سلازم روزگار آن نابکار بودند بهزاران
 پریشانی و سرگردانی که لازم گفزان نعمت است از نا کاهی بکم
 نامی در ساخته بگوشتان در آمد - و اولیای دولت بفرز فیروزی
 رخسار روزگار بر انداخته - و بدست بهروزی بواسطه افتخار برانداخته
 برگردیدند - و چون شام پرده انقضاء بهروزی روز عالم امروز میگذرد
 اعظم خان دست از تعاقب باز داشته فرود آمد - و از آنجا که از
 یاقوت خان که در میپلهی کانو بار در گذاشته بود خاطر فراموش نداشت
 به بیر برگشت - تا هم اردر برسد و هم مکنون ضمیر فساد پذیر
 مقرب خان و پهلوان در یابد - درین روز یاقوت خان با اردر بهلشور
 نصرت اثر پیوست - و ظاهر شد که دریا صفحور از نیدوسه بر آمده
 با پیرای مقهور ملحق گشت - اعظم خان در بیر برای آسودگی
 دراب و دیدن شان لشکر چندی اقامت گزیده حقیقت ابلاغ دراز
 و تردد نشیب و فراز - و کیفیت فتح انبال طراز - بدرگاه و المعروض

داشت - شهید شاه حق آگاه از قدرت دانی و جوهر شناسی بحکمتی
 این متاع نمایان اعظم خان را خلعت و اختر و شمشیر مرصع و اسب از
 طوبیله خاصه با ساز طلا و میل از حلقه خاصه عنایت نموده مرستادند -
 و بهادر خان را خلعت و خنجر مرصع مرصحت نموده ماسادگه هزار
 سوار بمنصب چار هراری سه هزار سوار و عطای اسب با زین مطلا
 و فیل عز امتکار بخشیدند - و دیگر نندگان را نیز در خور کار طلبی
 و خدمت گذاری سر امرار گردانیدند - چون پیرای کفران گرای
 و دریای قیرای از حدود ده بدضاپور و دهوسله از پرگنداب ولایت
 بی نظام که نوروں اوج قاهره پیش از مرسات دران اثر آندادی
 فرمانده بود مقصد رفتن دولتا نان رو بهادند - اعظم خان آگهی یافته
 از بیر تا قریب بیست هزار سوار که دران امام شان ابدان دیده بود
 مصوب سیوکانو کوچ نمود - درون ایام ساهوخی دهوسله داماد حاکم
 رای که سر لشکر هند بی نظام بود لشکر و روزی که با اعظم خان
 بود پیروحت - او بعد از کشته شدن حاکم رای چنانچه گذارش
 یاست از بی نظام پیروند همراهی گسیخته ده پرگنداب پور و چاکندر مده
 اقامت نموده بود - از استوری ارزومند ندگی این درگاه خلیق
 پناه گشته با اعظم خان دوست که اگر از ملنصرمان آستان عرش
 مکل عهد نامه که نامت اطمینان خاطر پرانگند این بنده شود برسد
 حلقه خدمت گذاری در گوش کشیده بمعمر اقبال بیاید - پس
 از آنکه اعظم خان حقیقت بدرگاه گردون حاکم مرصه داشت نمود -
 فرماں شد که تسلیه او نماید - و منصبی که در باره او در خوبشان
 و منتسبان از تجویز خواهد نمود شرف پذیرائی خواهد یافت -

- و عی واد از و بدین این حکم باد و هزار سوز داندل اشک و میروزی
 گردید - و ششاس اشک خدای شجاعت و منصب بنمیزای ذات
 و سوز و حمد و مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل و اعیان در لنگ
 روید و بر امیر گشت - و میدانی ارادر او بخت و منصب - و
 هزاری ذات و هزار و بیست سوز و شجاعت و حمد و مرصع و اسب
 و ساجی واد - و عی واد شجاعت و منصب در هزاری ذات هزار
 سوز و اسب - و هر کد از زنی دای ساقیه و مالوجی و هاباجی
 بمنصبی در حور دوازده بانند - و دیگر خدایشان او نیز مراخور رتبه
 بمنصب سر بلند گردیدند - دامن صید ایقان با اعیان هشتاد هزار
 روید و بر آمده شد - پذیرای کمر معب و در بای ناصر هست خبر
 نهضت اوج جهانکشا بجاء - دیوکار و سید و از بیضاور و بهولنده
 بعوض لاسور که در گروهی دولتیان ست رفتند و بی نظام از اجتماع
 قوجه عساکر حصرت صا، بدانصوب حرا سیده گشته از نظام آبان که
 بیرون دلد دولتیان ساخته بودند و متعلقانش منزل و عمارات
 دران پرداخته بودند بداند مذکور رست - و بدرا و دریا نیز در قسور
 بودن محاسب ندیده در ابر کهفته که بدیم گروهی دولتیان است
 انامت گزیدند - و پس از آن چندی سید را باز داشت دره که در پناه
 آن حصن حصین واقع شده بودند - دریای تیره روز با هزار ایقان
 شقاوت اندوز از بدرا جدا شده بقصد تاخت دواخی قصبه اندول
 و دهرن گابو بروی چاندور و کاهات چالپس کاندور نه گشت - و چون
 ایتمعنی بعرض ملنزمان بساط حضور رسید شهنشاه در بدین حزم
 آئین که از روی شیب دای و نهفته بینی پیش از آنکه این خیال

نگوینده ازان مصدر اعمال را پسندیده و ظهور آید عند الله حان
 بهادر را که در ظاهر برای معائنۀ او و در باطن برای مداوای
 دروای کلام بعمم احاطه و ساد و ردع موان مکنه از بی شرب
 ناگوار موار صورت نمی رسد - از بالا گهات طلب فرموده بودند
 بهیچ نادید و ندیده آن شورده تحت معن گرداسدند - و دهم
 حمدی اقوالی بعدایب حاتم و اسب از طرفه حاصه نا زین
 مظل سربلند ساخته و حصص فرمودند - مقرران عینی ترحال و
 رشید حان انصاری و حواءه نانا و حواءه کامکار که نا عند الله حان بهادر
 آمده بود و ضعف الملوک و شراره حان و انوار دعا برادر رنک عند الله حان
 بهادر و خلدل بنگ و کرمداد بنگ فامشال و عالم چند و گویند رای
 پرهزاران و دیگر مقصدان ازان و احدیان و کما داور و بنگ پنهان همراه
 از مرخص گشتند و اسحق بنگ خوش دادگار حسن حان بخشی
 و راعه بوس آن لشکر مقرر شد - دروای شوریده رای مصدۀ اندرل
 و دهر کابور را نا بعضی مواضع پائین گهات چالین کاون قاحته
 باستماع حدر توجه عند الله حان بهادر برگردیده بالا گهات رتب
 و چون در دولدادان و مواضع آن از بد بد طود بی نظامه و
 مدرم اد از اوزم او عده بارس از آسمان و نبات از زمین که سرمایۀ
 سرسری حیا و پایندگی حیا دادست بر افتاده بود - اعظم حان
 بهیچ امواج حیا کشا بد بصوب مصلحت ندید - و رانش چنان
 انصا کرد که باستصال مغرب حان و بهلول مستول که در دهارد
 زنده حوکانی بودند متوجه گردید - و مطابق صواب دید او نوشته
 یعنی الدوله و مرصع او حهر بامر رسد - بدوران از امانک درده

روانه گرفت گردید - و در انقاي عروج بران گروه جمعی از سوار و
پداده بسیار از قبل شاهپیر دران تغلک پیر سپاهیان اقبال سر راه
گرفتند - و با اهتمام خان میر آتش که پیش از غازیان لشکر
منصور شروع در برآمدن کتات نموده بود به تدارک پرداختند - گروهی
از پادشاهی درگاه و تغلکچیان سرکار خاصه شریفه که همراه او بودند
پای چسارت استوار نهادند - و دست جدات کشاد - بسیاری از
پادشاهیان را مقتول ساختند - و برخی از سرداران را مأمور - و انواع
نصرت استراچ به ندری اقبال شاهنشاهی بالایی کتات برآمده موضع
دامکنورا که از احمد نگر بیست کرده است مضرب خیام گردانیدند
روز دیگر از اینجا کوچ نموده بقصبه جامکپیر که از ولایت بی نظام
است رسیدند - اعظم خان برگنده مذکور را بیایکدم دروز خان حبشی
که در ملک دولتشواهان منسلک گشته یون تن نمود - و او جمعی
را بضبط آن گذاشته با لشکر ظفر اثر روانه پیش گردید - روز دیگر
عسکر گیتی پیمای بموضع تلنگی آمد - و پادشاهان قلعه باستواری برج
و باره پرداخته سردادن بان و انداختن تیور و تغلک پرداختند
و اعظم خان و اهتمام خان میر آتش را با مردم توپخانه و مرحمت
خان بخشی احدیان را با احدیان تیر انداز و دیگر بند های درگاه
و جمعی تغلکچیان خود را بکشایش قلعه مرمتاد - گروه جابباز
نبرد پرداز حصار را مرکزوار گرد گرفته بتانید یزدانی و تیسیر آسمانی
که حموازه پیشکار این دولت ابد طراز است در عرض یک پیر
مفتوح گردانیدند - و برخی از مستحوران را به تیغ بی دریغ از
هم گذرانیدند - و نزدیک پانصد کس از سپاهی و غیر آن بقید

اماری در آوردند - و آنچه از توپ و تفنگ و اسلحه و اسباب قلعه داری در آن حصار بود تا اشیای دیگر دست سپاه ملعه کشا افتاد - و چون عسکر طغر مآثر نگار آب درجری که درآورده کرده می قلعه دهاورز است رسیدند - مقرب حال و دهلول و دیگر مقاهیر از گهات الس در آورده آورد آمده به مصافات پرگنه میر رسیدند - اعظم حال ازین مدخل ساهوخی به وسیله را صط محال متعلقه حلیرو سکه میر مرستاد - و با دیگر امواج نصرت امیراج متعصب آن گروه ادبار پژوه از کتل ایلم گذشته بقصد میر و از آستانه پرور که کنار آب در دره است رفت - تده کاران سیه روزگار راه گیریر پیونده خود را بنواحی دولت اندام رسانیدند - اعظم حال چون دراست که ادبار پژوهان از مقدان علف و علف از نواحی دولت آباد ده دلا گهات فر گردیده قصب دهاورز روانه شده اند - توان شد که نوبس ناظر متیران سر راه گرفته دست بردی نمایند - درین اندام موضوع پیوسته که عظیم میلان اسباب به پناه ملعه دهاورز مرستاده اراده رفتن پائیدس گهات دارد - لغاتوان و کتل الس در آورده سه گروهی دهاورز مرود آمد - تنمک این داستان در مجلس گذارتش خواهد داشت •

حمال حال قراول که برای شکار مدل بحساب سلطان پرور و راج پیدیه از توابع کجرات رفته بود و یکصد و سی مدل گرفته یازدهم حمادی الاربی یشریب زمین دوس رسید - و هفتاد میل حرن و ماده که رنده مانده بود از نظر آندس گذارند - قیمت يك لك و پنجاه هزار روپیه قرار یافت •

آخر این روز آذربگ آزایی جهانمائی به وضع گزاره که سفر

که در دو گروهی چهل و درار که تعدادی است در سرحد ولایت
قطیف الملك و اودنسه و تدبیرش بمرتبه که اگر جمع قلیلی از
تعداد کمی و کماندار سر راه آن بکنند طریق عبور مسدود میگردد
و اوج شده و بده اطراف و حواصص آنها بدهب و عارت حراب گردانند
و چون موسم نرساب در رسد بکشمش قلعه منصور گشته که منصور
نام علم قطیف الملك آنطرف کهرا پاره فاصله چار کروزه بنا نهاده
نام خود موسوم گردانده بود بپرداخته بازگشت و بعد از اوقضای
انام نارش نفرمان قدر توانان باز دیگر مراحم اسباب تسخیر نموده
اشکر شاسنده از بدنگال درگاه آسمان حاه و قادهمان خود ترتیب داده
(و بکیرا پاره نهاد شهر محمد (ن) و دیگر سران او قطیف الملك که بعد
از معازات نامرحان سپاه پراکنده مراحم آورده سه هزار سوار و ده هزار
پاده جمع ساخته و توپ و تفنگ و دیگر آلات حرب و ادوات
صرب قلعه را استحکام داده بودند آماده مقابله گشتند حال مذکور
با بدهایی پادشاهی و زمین داران کبلی کوت و کون که (۲۴) راله که
برهموئی طالع دل ده ابدی نهاده بودند هشتم حمادی اولی
بحوالی منصور گشته رسد محالان در مددانی که میان مشرق و
شمال قلعه است صعود آراستند دلبران احصای شعار نبرد آرایش
امواج پرداخته و با آنکه توپ و تفنگ قلعه و بار و صندوق و جع عظیم
عوضه پیکار را نمودار کرده باز گردانده در ده رة و نقای الطاب الهی
و حنة اوفای افسان حضرت شاهنشاهی متمسک گشته گرم نبرد

شدند. درین مفا باقر خان "عمد تریب خان"ی سوت را که در آن
 نو بود و در روی سر آفتابک تنظیم مرستاد، بر شوی دنگدان که چار صف
 در عقب بید دیگر سر و کلاه حلقه بودند تاخت آید. - صف هیر قاب زد
 و خورد شیران بیشه و غا میادود و راه هزمت - پیردنت - بسیاری از سوار
 و پیاده رهگرای عدم گشتند و گروه اندوه بقید اساری در آمدند. - و اسب
 بسیار بدست افتاد. - و آنکه از دم تیغ و هائی پامند به هزاران
 پریشانی و سرگردانی به پناه درخت زار و کوهسار در آمده جان
 سلامت بردند. - باقر خان لوی متح بر افراخته بتمشیر حصار
 پرداخت. - و شیران پیکر جو با وجود ریزش توپ و تفنگ خود را پدای
 قلعه رسانیدند. و به بود بانهایی که ترتیب داده بودند آغاز بر آمدن
 دیوار حصار نمودند. - نگهبانان قلعه که اهل دکن نایک واری گرفتند
 از انهمزام و اضطراب لشکر خود و جرأت و جسارت سپاه نصرت
 دستگاه بهراس افتاد و بآئین زینهار جویان آن ملک کاه بدندار
 گرفته امان پژوه گشتند از اینجا که بخشودن گنهاران خوی بندگان
 این حضرت است باقر خان بر اضطراب آن متمدنکان ذیل فدامت
 ترحم نموده را گذاشت تا از قلعه سلامت بر آمدند. - و منظور گنه
 را بمبر علی اکبر نامی از تابینان خود سپرده و حراست کهبرا باره
 بصعی قلی بیگ منصبدار مقرر گردانیده و خاطر از نظام و نسق آن
 ولایت فراهم آورده بمقر خود باز گشت.

بر آمدن پیرای تیره رای و دریای انداز گرا با سایر افغانها شقاوت
 استما از ولایت بی نظام بهزاران ناکسی و بدنامی بمست مالوه
 چون ملک بی نظام بورود افواج قاهره بسبب قدیم شوم پیرا

خدمت زود حوادث و پاکوب نوائب گشت و آنچه می نظام ناعث
 همه مدت داشته بود موجب تفرقه شدن برای کارهای ارباب دوستی
 عرص آلود و مصلحت آموخت می نظام اعتماد بر گرفته تا
 دریا و صدر و ایدل و همه مرزبانان و متعلقان داد از آنکه در نواحی
 پنجاب با عمارت قنایل در شمایل امانت آن حدود اجاب و نده
 اید و حقه آتش مسدود بر امروز از حوالی در لنگار داتنور آمد
 و از دهن کوه و حویله و اندک بالا تر گذشته رو بسمت مالوه بهاد
 حضرت حاجابی چه از صفای دامن که ممکن اصرار است و انجاء
 خاطر که موطن اسوار چه از پیش بدلی و دور ادیشی که از لوازم
 ملک داری و جهان کشائی است سرزمین مالوه را مقرر کرده نده
 پوزه امانت داشته عهد الله حال بهادر را برای قنیه درامی مقهور
 مرستاده بودند - و بعد از مراجعت دریا بدلا گهاگ حکم شده بود -
 که در پائین گهاگ تومک گیرند و مهر و که خبر زاده گشتن
 این نمونه لیکن تدره روز میابد تعامد نمایند - در دیوای خاص مذکور
 بر حقیقت کار آگاهی یافته بنعاقب آن بادیه پیمایان ادا
 متوجه گشت و کیفیت و احوال معروض ایستادگان پیشگاه سریر
 حلاوت گردانید *

و دیست و چهارم جمادی الاولی چوب این ماجراجی مشرب
 استماع رسید پادشاه در بین صواب گرین بعضی مقدس می
 استفسار اهل تسخیم ملاحظه تقویم مرصوده ساعتی از روز آینده
 برای تعیین احوال با مصلحت آنگونه بد مثال اختیار نمودند - و سید
 مطهرخان ناره را که در بعدگان قدیم الحدمت لشجاعت و قنیه داری

چون دریابند که اذنار پیشگاه نواحین رفته اطراف شهر را عارت
دموده بحساب نواهی شتافتند روانه آن صوبه گردیدن •

آغاز چهارم سال

میهننت اشتمال از دور اول جلوس عالم آرا

روز یکشنبه عرک حمادی الثانیه سه هزار و چل مطابق بازدهم
دی سال چهارم از یاد رنگ شدنی برارند سریر حلاوت - موارد
اکلیل دولت - حضرت جهاننای نغراوان حکمتگی مزند
شادمانی رسانید •

چهارم عدد الله حال بهادر نواهی رسید - و سید مطهر حال
از دیوال پور گذشته پنجم در مکنون که حراره مددسور است شامت
که بخت برگشتگان راه مددسور گذاشته دست راست رفتند -
و ششم از اسکا رواں شده در موضع تال گاو مرود آمد - درین تاریخ
عدد الله حال بهادر از عقب رحیده دوا ملحق گشت - و چون خبر
رسید که امانه دور گذشته در ده گروهی تال گاو بوده امروز از اسکا
کوچ نموده لدن - امواج مددسور در سرعت هرچه تمامتر از تال گاو
راهی شد •

دهم موضع خلجی پور مصرف خیام گشت - و بوضوح پیوست

که خون گرفته‌های سوزیج زدیوه شده‌اند - و سر و شقیقه تدبیر و احسنه
هرسو کام و انکاسی می‌زنند *

چهاردهم شربال شکر و دیوژی سوزیج ریخته آگهی یافته‌اند که
مشتاقان در روز بیست و نهم آفتاب آمده بودند - و خواججه یابی آفتاب
که به‌زمانی قبل پیش از رسیدن * که در داخل سوزیج شده بود
و خواججه عبد الهادی به‌سر معطر خاں که از قبل بدر در سوزیج
می بود رتبه‌ای همت بر نگه‌داشتی شهر که گفته‌اند سکن آن بلند را
از دست افتاد گروه و سان بزوه حراسه نمودند - و مشتاقان از
نواحی سوزیج به‌سایه میل سرکار و از کردند *

گشتن شدن دریای کافر ماجرا به‌زاران

سرگردانی و پریشانی

چون به‌برای قیام رای و دریای هرزه گرای را از هیچ راهی
روی حیات و از هیچ روش راه‌نجات نماند - هر روز را روز واپسین
دانسته به هزاران سرگردانی و پریشانی در جست و جوی مهر
از سوزیج دست راست شده به‌ملک بن‌دیده در آمدند - که بکافی سر
برآورد - و چون چهار سنگه بن‌دیده به‌جهت آنکه به‌مرش بگرم‌اجیت
پیدا را در حین مرار از دار انشعانت اکبر آید به‌ملک خود راه داد تا
از اینجا بدکن رفت مورد عذاب پادشاهی گشته بود بگرم‌اجیت
برای تدارک تقصیر خویش و شرمندگی پدر هفدهم به‌تغایب
مسافران در آمده خود را بدریا که چنداول بود - رسانید - و کمال
جرأت و جسارت بکار برده هنگامیکه به‌برد گرم گردانید - آن خون گرفته

چه از قد مستقی باد؟ تهور و با شکر دانه و چه از مدهوشی می
 شد از زنی حساسی ازین جماعت بر نگرفته بیهوشان تا تحت -
 در اندامی زد و خورد تعلیمی بر سر آن تهری معر رسیده کارش
 با تمام رساند - و پسر از دیر مقتول گردید - پاد ندیده پدر
 انکشته بر هجوم آورد - و پدرای مرصت خو توحه اندان مسوی
 دیگر عنایت داشتند ازین مهله خان بدر رفت - و بکر ماحیت
 سر آن مساد پیشه را نا سر پست برنگاه متقدس فرستاد - و
 شرمساری گذشتند را بعضی که باعث امتیاز او میاں هم سران گشت
 تلقی نموده درین پندار نزدیک چار صد اعلان و دوست ندیده
 راهگرای بدستی گشتند - و پس از نکه سر آن منده گردنگاه رسید
 از پادشاه نوازش شاعرشاهی بکر ماحیت در حلدوی این خدمت
 مخاطب حکمران (ن) و امانت هراری دات و هزار سوار بمص
 در هراری در هزار سوار سر دلدی یاس - و مصحوب سدر
 درهم صفت ده کب رای خلعت و ششدر مرمع و علم و نغاره
 به از عنایت نموده فرستادند *

کشایش قلعه دهارور بنائید اقبال بیهمال بادشاه

دوران و معی جمیل اعظم خان

خان مذکور که درگذشت این دوده (ن ۲) در آمده به کرهی
 دهارور محل اقامت انداخته بود - درین هنگام ملقب خانرا با مابوحي

که خون گریخته‌ی سرزنش رویه شده‌اند - و سرزنش قدبیر و دهشت
هرسو کام مایه‌ی میزنند *

چهاردهم شیران لشکر و بروزی سرزنش رسیده آگاهی یافتند که
مقادیر دو روز پیش ازین آنجا آمده بودند - و خواجه با بانی آندوب
که بزمای قلیل پیش از رسیدن مأمور داخل سرزنش شده بود
و خواجه عند الهادی پسر مقدر خاں که از قبل پدر در سرزنش
می بود اتفاق همت مرگه‌ی شهر گماشته سکن آن بند را
از دست انداز کرده و آن بزوه حراس نمودند - و مخالف از
نواحی سرزنش بمپاه میل سرکار راه بردند *

کشته شدن دریای کافر ماجرا بهزاران

مرگردانی و پریشانی

چون بمبرای تیره رای و دریای هرزه گرای را از هیچ راهی
روی حبات و از هیچ روشی راهسازت نماد - هر روز را روز واپسین
داخته به هزاران مرگردانی و پریشانی در جست و جوی مهر
از سرزنش دست راست شده بملک بندیده در آمدند - که بکپی سر
برازند - و چون جبهه‌ارنگه بندیده بجهت آنکه پسرش بکرمجیت
بدر را در حین مرار از دار انجمن اکبر آید بملک خون راه داد تا
از اینجا بدکن رست مورد عذاب پادشاهی گشته بود بکرمجیت
برای تدارک تقصیر خویش و شرمندگی پدر هفدهم بتعانب
مخادیل در آمده خود را بدربا که چنداول بود - رسانید - و کما
جرات و جسارت بکار برده هنگامی ببرد گرم گردانید - آن خون گرفته

چه از بد مستی باد؟ تهور نامحدوده رچه از سدهوشی می
 شدا روزی حساسی ازین جماعت تر گرفته نیمجانا تاحت -
 در اندامی زد و خورد تعلقی در سر آن تھی معر رسیده کارش
 ناحام رسابد - و پسر او بیر مقتول گردید - سپاه مذذیلہ پندرا
 انکشته برو هجوم آورد - و پیرای مرصت خو توحه اینان بسوی
 دیگر عظیم دانسته ارس مہلکہ حال ددر در - و دیگر صاحبیت
 سر آن مساک پیشہ را دا سر پسرش پندرا گاہ مقدس درستان - و
 شرمساری گذشتہ را تہی کہ ماعت امتیاز او میان ہم سران گشت
 تلانی نموده درین پندکار نزدیک چار صد افعان و دو سست مذذیلہ
 را اگرای دیستی گشتند - و پس از مکہ سر آن تہیہ گرد پندرا گاہ رسید
 از پیشگاہ نوارس شاعنشاهی دیگر صاحبیت در جلدوی این خدمت
 خطاب حکمران (۱) و اضافہ ہراری ذات و ہزار سوار منصب
 دو ہراری دو ہزار سوار سردلہ دی یامب - و مصحوب سدر
 برہمن ملقب بہ کب رای خلعت و شمشیر مرصع و علم و نقارہ
 بہ او عدایت نموده درستاندد .

کشایش فلعلہ دہارور بتائید اقبال بیہمال بادشاہ

دوران و معی جمیل اعظم حان

خان مذکور کہ در کتل اسجن دودہ (۲) نو آمدہ شد کرویہی
 دہارور رحل اقامت انداختہ بود - درین هنگام ملقب خانرا با مابوخی

دیدیم نادرکی وچه دکنه را که در سنگه دوتنه وصال شده یک گشاده
 موندند معالجه می نمودند - که اولی آن است که منجم این قلعہ را
 کشا ووشش باز گذاشتند تا مصلح مقبول فرموده آید - اما بعد وصال
 که از دست دراز مدتها آن همه در طایفه بود دارای حصار گزیلانی که
 قتلگی بودند - و از مسامحه و عساکر و ده گشا و فوریست پیردزی قبول
 میروزی مثال درویش بود که این همه تمهید پذیر است - چنانچه
 از طایفه که در بیرون نمی نهادند به مقتضات آورد - و به شخصی را
 بمسارست جمعی که برسی کند و همه میروفتند همین گرد آمدند -
 و خود با گروهی از مدد های درگاه در برکشایش حصار نهادند
 دست اجتهاد کشاد - و معاهدات قبول را به نوبت انطاف پادشاهی
 آماده پیکار گردانید - و چون از کار طلبی و پیکار گزیلانی بهایران
 قلعہ کشا و از حرأت و جوارح - بارزان نبرد آرا نگهبانان قلعہ را
 دست از کار و کار از دست رفته بود - صبح دوشنبه بیست و سیوم
 جمادی الثانی مطابق هشتم بهمن ماه سوار شده رو بدروازه قلعہ
 نهاد - و قرار داد که پادشاه نصرت اعتصام از طرف دروازه که جوی دارد
 و پورش آتانی میسر است بیک دعه ملچار های خود برآمده
 برخی به سردان و چندی بکنند بر دیوار حصار بی آیند - کار پزوهان
 که تیر و تفنگ و حقه و سنگ را باران سرسبزی گشت زار فیروز می
 میداد استند طایفه از آنها برخندق هجوم آوردند - و گروهی بجای
 جلدات بدیوار برآمدند - و مرحمت خان یا چندی بقلعہ درآمده
 در پیچ دروازه را کشود - اعظم خان یا سایر سران و سرداران بدرون
 در آمد - و قریب در آمدن او قریب دو هزار کس بدیوار برآمده

داخل حصار شدند - و اموال و اسباب بسیار را باره حواهر و مرصع آلات عمارت نمودند - و مبلغ و مقدار آن نسبت از دحام حلاق بصنط در نیامد - هندی سالم قلعه دار و پدر و برادران و اهل و عدال اعتبار را و اهل بیت حسن عم ملک بدن و حده مادر حق بی نظام نا همگی عمله و عمله اسیر گشتند اعظم حال بعضی را که نگاه داشتن ایشان ناگرمو مصلحت بود نگاه داشته دیگران را از مرد و زن و خرد و بزرگ نالدماس امرای دکن بتصدق فرو مدارک بدنگال اعلیٰ حضرت آزاد گردانید - و بمنامس افعال مشکل کشای اروپا آرای جهانمانی - و بمساعی حمیلۀ اولنای دولت حارذانی - چمن حص حص برودی و آن بی تسخیر پذیروب - و چون از عرصه داشت اعظم حال و مذهب رفیع آن صوبه حقیقت تردد و مساعی بدنگال احصا گرس و کدهب اس فتح مدفن - بمسامع بشارت صحاح رسد اعظم حال بمنامس حلقه و باضافه هراری ذاب و هزار سوار بممص شش هراری شش هزار سوار و اسب از طریق خاصه دار من طه - و راحه چهارنگه بدیدله بحلقه و اسب - و مرهمت حال از اصل و اسانه بممص هزار و پانصدی دات و هزار سوار دواتش یافتند - و دیگر بندها بدر در حور حالت مشمول مرادم گشتند و چون حذر رسید که تحت ترک کشندگان بی نظامیه آزاره فتح شده از دست گروهی ده روز که محل افامه این نایه پعمایان اذبار بود کوچ نمودند - و نازاده مددب ساختن بصیری حال که قلعه قندهار در قتل دارد ناآسوب شتامت باشد که قندهار از دست بهادران قلعه کشا خلاص توانند ساخت اعظم

خان به آنچه از اسماء شریفه فرمود و خدیو را فرموده از آست تا راج باز
مانده بود سرانجام توأم فرموده در پی نموده حراست آنرا بهیچ
دست نه ریختی و احدی از مأموران و مقصد پیاده نگشتی
و بعضی توبه از سرگردانان درین اثنا و ندوله سردار لشکر را پیور
که عامل خان از او مرهه پدرش را با ده هزار سوار فرستاده
بود تا بعضی مجال ملک او را که دران سمت واقع است از ادیب
بی نظامیه بکشند - و در تحضر قاج و تصرف پرگانات که حضرت
شاهنشاهی از ملک بی نظام بهر حمایت فرموده بودند بگویند
بغصبه سردور که ده گزهی دهارور است رحیده باعظم خان پیام
نمود که چون عاقلخان از صدق بگذاری و توازم دولتشاهی و مراسم
واجبونی قیام می نماید - و مقرر گردانیده که این جماعت با
عسکر میروزی اتفاق نموده در مانش مقامی بی نظامیه سعی
نمایند - بنده میخواهد که شما را در یابد و تابع موابدین دولتمخواهان
باشد - اعظم خان بانکه میدادست که او با بی نظام در مقام موافقت
است و بشرایع ملک او هرگز رضا ندهد صبح وقت را که نخته
بر صحنه روزگار از دست بگذارن منظور داشته باشی داد که چون
عزیمت تعاقب محذیل بی نظامیه تصمیم یافته است از روی
اختصاص و بندگی برین اراده باشی بده روز بیاید و ندوله و فرهاد
پدر از در دهان روزانه لشکر ظفر اثر گشتند - اعظم خان روز دیگر
بجهت ملاقات ایوان در دهارور توقف نموده - بانوت خان و
اوناجیرام دکنیوجی و مالوچی و چندی دیگر از دکنیان را با ملتفت
خان پسر کن خود و دیگر بندگان درگاه خلیفه پناه با استقبال آن

حمایه فرستاد - رندوله و پدرش از علنه توجم نا جمعی مسلح اعظم
 حان را دیدند - حان بیست خلعت و بیست اسب رندوله و مرهاد
 و دیگر سران عادلانه دادند کمال دلجوئی و خوشحالی نگار
 داشت - ایدان اظهار نمودند که چون عواطف و آبی حصر حانانی
 در داره عادلان روز اندر دست و حضور ملک بی نظام که در سمت
 بیجاپور واقع است با توجع و مصائب نادر محرم میروند - اگر
 قلعه دهارور که در دیوال به مغربی تدع چهار کشای اولیای دوله
 انعقاد یافته و از حمله آن ملاح است نما نگذارید در میان همسران
 دامت افتخار عادل حان خواهد بود - اعظم حان جواب داد که حکم
 گزین توان چنان صدرر یافته بود که عادل حان سعی و ترقی
 خود قلاع مذکوره را با توجع از تصرف بی نظامه برآورده متصرف
 شوند - و در تحریک ملک و تعریق جمعیت بی نظام بد و حرام با لشکر
 مصورت اثر متفق گشته بدل سعی نماید - درین مدت مدید که
 هوا خواهان درگاه عرس اشتداء در تعامل آن نادره پنداریان ادبار
 فراز از مشرب نار فدا شده در گذشتن نساج و برادگدن نهاد
 و تندر ایدان کمال کوشش می نمودند - هر چند بشما نوشته آمد که
 درین وقت که مفاهد پریشان و سوگردان شده بحود گرفتارند
 و نگاهبانان قلاع اسد کومک ندارند فرصت را از دست نداده قلاع
 را بتصرف در آرند - بگوش هوش بشنیده تعامل و تکامل در زیدید
 اکنون که صحاحدان ابدال از روی حد و جهد تمام قلعه دهارور را
 متبحر نمودند - این التماس بس ایستاد و عادل پدیرائی بیست
 چینی مطلب دور از کار معرض اشرف بمیقوان رسانید - بهر حال

چون آن ارباب به پیشکش در پیشگاهش گهزاند - و جبر آید باز برآمد چنانچه
 مدارست شد. در مصیبت معذوره که در همین قریب می آمد - رحمت او را به
 بیهوشی داد. و سرود خود را از حوائج فتنه مندرگ و عیبر آن طایفه
 نمود. و به محبت آزاد کرد و شایسته - و از هر گناهانی که بر اینک میبود
 را از ساینده سر راه بران گریه گسراه بگریزد - تا امواج دشمنان سال
 رسیده بآب تابع شعله حیات صدفه از اینان مرده باشند - و خون
 در پی بی نظایمی که غنچه های روز به صدر میزد - روان گشته در در روز
 بحوالی قصبه ابد میزدی رسد - و خاطر از احتیاج فتنه آن فراهم
 ساخته تا از خوش میرسد الله (ج) رضوی را بنگاه های باز گذاشت -
 و از گناهان ابد حواله می برد آمده بقصبه دریل رسید. و از آنجا شب
 در میان بقصبه که میر - بخت سرگشتگان بر حقیقت کار آگاهی یافته
 ترک زمین فتنه ها نمودند - و از راه بررسی روانه برتور شدند - اعظم
 خان برین معنی اطلاع یافته موضع اشتی آمد - و از آن راه متوجه
 برتور شد - و از برتور ایالتی که در فتح دهان در دست افتاده بود
 معصوف علی اصغر ولد جمفر بیگ آصف خان درگاه سلطان مطاب
 مرشدان - مشاهده از راه جالناپور بسوی دولت آباد فرار نمود -
 در روز مسامت دراز می خوردیدند - و لشکر بصورت اثر منزل به منزل
 در پی می شقامت - چون جالناپور مضرب خیام عساکر فیروزی
 گشت در پانته آمد - که آن گروه مرصت پیروزه که برای مذهب
 ساختن - پیدار خان که با قلیلی بمصافقه قلعه تلمه پرداخته بود

از حالذاهور بصورت نهوگری روانه شده بودند از آگاهی وصول
 امواج ماهوره بخالداهور مسیح آن عزمست نموده به ملاه دولاب آنان
 در آمده اند - و سی نظام تان سرگشتگان ناندی صلاست پندام نموده
 که توفیق شما درین لواحق باعث توحه مساکر نصرت مأمور میشود
 زای صواب آن است که دعوتی که رنداره و سادر عبادتخانه اند
 رفته چنانچه سادها قرار داده بودند قطع سولا پور را تا ولایت آن
 ناندشان ندهند و بعد از عهد و پیمان متعلق گشته به تود و تلاشی
 که از دست برآید لشکر پادشاهی را بحقوق مشغول دارند متعادل
 بان اراده اراده را میدورده بار منوچه بالا گهات گشتند *

نگارش وزن شمس

روز مبارک دوشنبه عرق رحمت سده هزار و چهل مطابق پانزدهم
 بهمن حش شمس روز اتمام سال حبسده مال سی و نهم و آغاز
 سال چهلم از رندگانی حارندانی حصرت حافانی انعام نام و
 آن گراندار صورت و معنی نائندی که درس وزن مرحدده معهود است
 نطه و دیگر احساس در سخته آمد - و پله ترازو رسک امرای آماد
 گردید - و بحش سی هزار رنده از روز و دم وزن و نندل در دندار داس
 احدیای حبابی برآمود و شریف اصعبانی حالوی ناصر حال نیم
 ثانی منصب هزاره هفتصد سوار و شجاع ولد معصوم حال کللی
 منصب هزاره چهار صد و پنجاه سوار و مکرمت حال از اصل و اصاوه
 منصب هزاره چهار صد سوار بوازش ناهند و در سنگداس پسر راحه
 دوارکا داس منصب پانصدی داب و چار صد سوار سر امرار گردید *

فرو نشستن شعاث حیات برای گذران گرا باب تبیح مبارزان مسکر اقبال و آندام بیان فساد انافذ بد کمال

آن مد محنت برگشته از کشفه شد دروایی شعادت انما که
نامشمار سعادت از ره کزایی در درگاههای و اندیشه‌های دل زده بود
مگوسازی و با برخورداری بود پایی انستقامت از دست داده
سرانجام سر راه مرز می پیمود و هر چند میخواست که پیمانی
از میان در رفته بسامنی رسد امواج دشمن مثل دست از تعاقب
باز نگذشته خود را باو سحرانیدند .

بیست و هشتم جمادی الثانیه بعد از وصول بموضع فیعی از
وایت باند هو که پارسده گروهی سپانده و سی گروهی آله بادست
ظاهر شد که آن زبال زده عورت و معنی بر هشت گروهی موضع
مذکور است . و چون از کومت نور دیدن راه دراز و همراهی
خامیان پیکر جگراچ دیر تر سوار شد . مساکر اقبال خود را با آن
باص خرد زیاده تر نزدیک رسانیدند . و نخست سید مظفر
خان هراول امواج فائده باو رسید . برابر وصول مبارزان مظفر
طراز آگاهی بامده بعضی از ادا شده را که اسپان زبون داشتن
بامباب قلبی که دست زد قاراج نشده بود روانه پیش ساخته
با قریب هزار سوار پیکر گذار سر راه مظفر خان گرفت . و
هنگام کارزار گرم گشت . خان شجاعت آئین چو قلشهای سر داده
مرد و بسیاری از کند آریان رزم خوبی ناموس جوی ده و ناداری

و حاکم پاریز دادند - و راجه دوار کداس و شیرازک خویش حاکم عالم
 ناچندی نه ترددات مردانه هم مرد خود را مرد آورده دلمراه
 حاکم در ناحیه - و از اعیان صدر رزده و مسموم پسر پاریز
 را مسموم با اسنایی از اعیان رنگارنگی بدستی مرد رفتند پسر چون
 دید که از زحماتی صکر توانائی قلس و تردد مدار و پسر
 صدر و جمعی که آنها استظهار تمام داشت گشته شدند پای ثبات
 از دست داده سدوم را راه را سپرد - و در اثنای گیر از مرط
 ره نورزی و اضطرار و غلای که همراه داشت حالها مدگداشت -
 چنانچه پیش از وصول او و حوالی کالجور دست و دل بدست اولیاء
 دولت در اثنای تعاقب آمده میلی چند دست مردم راجه
 امرنگه رسیدند و فادهو که او بعد از نرسان دولتخواهان او را وانه
 درگاه حقایق پناه گردانید - و چون پسر را واهی کالجور رسید مید
 احمد ملعه دار کالجور آگاهی یافته همراه گریب و هنگامه مرد گرم
 ساخته جمعی را معقول و برخی را ماسور گردانند - و حسن (ن)
 پسر پیرا را تا دست و دو مدل از حمله ادیالی که از سر ریج برده بودند
 دست آوردند - و پاریز بکمت گرا از اضطرار و اضطرار طوع و علم
 گذاشته تا هزاران حواری ناچندی مزار نمود و آنروز بقاید احلی
 موعود بدست کرده رفته ترکدار سپهبد که معطع رنگاری و مقصص
 حاکم فانش بود مرد آمد مید احمد حقیقت سندر چون دگر مر پیرا
 مبارکه سلطون مطرب معروض داشت - و از بدشگاه نوارش پادشاهی

بخطاب جان بازخان سرفراز گردید - و فرمان قدر توان عز صدور یافت
که ماسیر افغانه را بقتل رسانید؛ فیلان را با پسر پیرا بدرگاه آسمان
جاه بفرستند •

روز دوشنبه شرف رجب مطابق پانزدهم بهمن عبد الله خان
بهادر و سید مظفر خان باین عزیمت که او را از تکان و راه و بی راه
و روانه گاه و بیگاه خلاص سازند - فوج اراسته روانه شدند - پیرا از کشته
شدن فرزندان و خویشان و اعیان که باعانت این جماعه سربازی مغزش
دیو کده آمال باطله و امانی مذبذبه شده بود - امید رستگاری منقطع
ساخته - بهمرهان گفت که از زندگانی نانی که گرامند این همه
خواری و شرمساری نیست سیر آمده ام تا راه فرار باز است - و
درها فراز - هر که میل رفتن داشته باشد بهر طرفی که داند رود -
چندی پای ثبات نشدند - و جمعی فرار اختیار نمودند - درین
هنگام شیر پیشه و غا سید مظفر خان هراول لشکر فیروزی که با
ساده و سنگه و گرهی از گرز برداران و دیگر بندگان درگاه عالم پناه
پیش پیش لشکر منصور میرفت - رسید - پیرای خصران گرای
با پسرش عزیز نام که نزد پدر عزیزترین فرزندان بود - و ایمل و
جمعی از افغانه در فیل را که با او مانده بود برور داشته بصوب
سید مظفر خان روانه شد - خان مذکور با همراهان خود برو تاخت
آورد - آن مدبر چون دید که کفداران امواج منصور بهیچ وجه
دست از دژ نمیدارند از اسب درود آمده یا ساده و سنگه و جمعی
از گرز برداران و دیگر بندگان از سادات باره و غیره که هراول سید
مظفر خان بودند آویزشی نمودند - و در انهای زد و خورد مانده و سنگه

برچپه نرو زد و پیش از آنکه سید مظهر خاں فرود صحابه‌ای اقبال -
و مدائیان دشمن مال محوم آورده آن خون گرفته را با عریز پسرش
و ایمل پاره پاره ساختند - و از رمقای از که مریم بصد کس
بودند بیشتری کشته شدند - و گرز برداران سرهای آن شوریده سران
بریدند - و برخی بدر رفتند - از عراة لشکر نصرت اثر حید ماکس
پسر سید عبد الله بواسطه سید مظهر خاں با بیعت و هفت تن
دیگر پدایه والای شهادت رسیده - و جمعی خون حرارت را گمگونی
رحسار خود گردانیدند - درین هنگام سید الله خاں بهادر از عقب
رسیده سر پیرا و عزیز و ایمل را مصحوب خواجه کامگار برادر زاده
حدوث بدرگاه عرش اشتباه فرستاد - و مرید پسر دیگر پیرا را که زنده
بدست افتاده بود قید نمود - و چون مادر بهادر خاں که در هینده که
جاگیر پسرش بود اقامت داشت - و حاکم جهان پسر پیرا گریخته باو
پناه برده بود - سید الله خاں برای آوردن او اقبال دام خواجه سرای
خود را فرستاد - او جان جهان را با جلال برادر خرد بهادر خاں نزد
خاں آورد - خاں او را بیکه تار خاں سپرده روانه درگاه سلاطین
پناه نمود *

بامداد روز در شنبه هشتم رجب مطابق بیست و دوم بهمن
در انداسه آنکه مطهر عواطف سنجایی حضرت خاقانی در آب
تبتنی کشتی سوار عسرت اندوز سید مرعانی بودند - خواجه کامگار
سرهای آن بگور سازان بدرگاه گردون چاه آورد - و معتمد خاں امن
مژده را در کشتی رسانید - خاقان سلیمان حشمت سکندر سوک
زبان بشکر افضال الهی کشاده بدر لنگرگاه معلی معادوت فرمودند

و حکم فواختن کوس شادمانی نمودند - اعیان دولت و ارکان سلطنت
 مراسم تهنیت بتقدیم رسانیدند - و معتمد خان بهزدگان این نوید
 خلعت خاصه یافت - و خواجه کامگار بخلعت و اضافه پانصدی دو
 صد سوار بمنصب هزار و پانصدی ذات و ششصد سوار و خطاب
 غیرت خانی و عنایت اسپ سر برانراخت - و سرهای این
 سرگشتگان بادیقه (دباز از دروازه قلعه آویخته آمد - تا عبرت مایه سایر
 فساد پیشگان فتنه اندیش گردد - و سکنه برهانپور که آن زبان کار
 دین و دنیا و بگونسار صورت و معنی را مدت مدید در کمال
 کامکاری صوبه دار خود دیده بودند - مسخر تماشای اقبال دشمن
 مال پادشاه و الا جاه گشتند - و مناسیر مشتمله برین فتح سترگ
 بیمین الدوله آصف خان که در باذکھانت بود - و مهابتخان خانیشا
 که بنظم صوبه دار الملک دهلی می پرداخت - و دیگر صوبه داران
 شرف صدور یافت - و عبد الله خان بهادر و سید مظفرخان را
 بارسال مراحم عنایت آگین با حلقتهای فاخر مصحوب عبد الله
 بیگ کامیاب گردانیدند - طالبای کلیم این رباعی در انسرودن شعله
 حیات دریا و فرو نشستن حجاب زندگانی پیرامندظوم ساخته بمسامع
 بشایر مسموع رسانید - و بصله گرامی دامن امیدش گرانبار گردید

• رباعی •

این مرده فتح از پی هم زیبا بود • این کیف در بالاچه نشاط افزا بود
 از رفتن دریا سر پیرا هم رفت • گویا سر از حجاب این دریا بود
 پیش از گشته شدن آن محذول چون بعرض اشرف رسیده بود که
 پیرای برگشته بخت دو حلقه ذیل سرکار خاصه شریفه را از سرونج

برده - از محبت دانی و بهیفته ندی و رسوده بودند که از شاه الله
دری ردی سر آن بی اعدال همراه اعدال بدرگاه والا خواهند رسید -
و نیز در زبان صواب تر حمان رفته که بحساب میبایستی گری
روز مذاوک دوشنبه ادواج بصورت امیراج ده بود آن مقهور
می پرورند - و دو شنبه دیگر خبر قتل او معروف - از آنجا که صدر
مهر تدویر حمان بهمان است - مطابق آنچه بر زبان الهام بدان رفته
بود از شنبه حقا بر هزار طهور برآمد *

هفدهم رحمت مطابق عرفه اسفندار بمعهود هر حال بدنگان
خاص را به عبادت خلعت زمستانی بر بواحدند *

شب دهم و هفتم تعطای ده هزار روپنه مقرر دامن امید
محتاجان برآموند *

هشتم شمعان آحاد درگاه علام ترک معدوم می نظام بود و بحواس
حان مخاطب در هم میی بحسب دریا و سعادت آستان بوس مستعد
گشت - و خلعت و حلجر مرصع و منصب دو هزاره هزار حوار و
مرحمت اسپ و دوهزار اشروی بعدوان مدد خرج بوازش نداشت -
و سیدی بانوب حدشی معروف بمقدم عبادت منصب در حور
قدر و حال برق مناهات بر امراحت *

نهم نهم اندوله که بحکم و الا نا اکثر بوئندان داند مقدار از
بالا گهات در گشته برون شهر مرود آمده بود - و بقصد در بامت در لب
کوریش روانه شد - شهید شاه گردون علم از دنده پروری و پرورده
بوازی امر بر مردود که پادشاه را دعای کامکار بحسب بدار تا کنار
شهر استعمال نموده تا بدان معدنی بیاورند - آن رکن رکن سلطنت

بعد از دوامت ملازمت سراسر سعادت هزار مهر نذر گذرانید - و بخلعت خاصه قامت اعتبارش زینت تازه یانمت - بعد از شایسته خان و فدائیشان و دیگر بندگان درگاه بتقبیل عقبه والا سرانراز گشتند - و همدرین روز عبدالله خان بهادر و سید مظفر خان که خدمت پسندیده بتقدیم رسانیده بودند باستلام آستان فلک نشان سرافتخار بر امراختند - عبد الله خان بهادر بعنایت خاصه و جیفه مرصع و جمدهر مرصع با پهلونکته و شمشیر مرصع و باضافه هزاره هزار سوار بمنصب شش هزاره شش هزار سوار و بخطاب فیروز جنگ و مرحمت اسپ از طویل خاصه با زمین طلا و نیل از حلقه خاصه مفتخر گشت - و سید مظفر خان بعنایت مذکوره و باضافه هزار سوار بمنصب پنجهزاری ذات و سوار و خطاب خانجہانی که درین دولت اید پیوند بعد از خانشانانی ازان بلند تر خطابی نیست سرمیاهات بآمان رسانید - و بندهای درگاه که با این دونوین بودند بترتیب منصب شرف کورنش دریافته باضافه و دیگر صراحم سرانراز گردیدند •

اکنون تنگه داحقان اعظم خان و بی نظامیه نگارش می یابد چون مقرب خان و بهلول بقصد آنکه با بیجاپوریان مصالحه نمایند - از راه رامدرده ببالا گهات متوجه گشتند - چنانچه نگاشته آمد - اعظم خان از جالذپور براه بیلی و سنگمیر عازم بالاگهات شده بشاه گده آمده سامان قلعه انبه جوکائی نموده مبر ابراهیم خویش میرزا یوسف خانرا به نگاهبانی آن فرستاد - مکرر برندوله نوشت که قرار یافته بود که هرگاه بی نظامیه قصد بر آمدن بالاگهات کند

حرراه گرفته نگذارید - درینوقت که آن مقامهیرارادۀ برآمدن گهات
 مانک درد دارند و باجماعه بسیار سردی کند بموجب قرار داد پیش
 راه اینان گرفته از برآمدن گهات باز دارید - تا لشکر طهر پیکر بدالجا
 رسیده در استیصال این مشقت بدامان اتفاق معی نماید - از در
 پاسخ نوشت که اکثر همراهان من بحساب بلدراک و محال دیگر
 رفته اند - فلیلی که مانده اند تاب مقابله ایدان ندارند - بنده نیز
 به بلدراک رفته حقیقت را بعدالخان می نویسد - دمن از سراسیمه
 جمعیت بهره اشاره کنند بعمل خواهد آورد - و مقرب خان چون
 دید که ادواج قاهره پدید وجه دست از تعائب باز میدارند مگر
 بر بدوله پیغام کرد که شما نمک پرورد دودمان نظام الملک اید - و
 دشو و ما را اعتبار و اقتدار شما از تربیت اوست - درین هنگام
 که لشکر پادشاهی در مقام خرابی این خادد است حقوق نمک
 پروردگی مقتضی آنست که در حفظ دولت و آبروی این حلسه
 سعی بلامع نمایند - ما از دادن قلعه شولاپور و محال متعلقه آن
 راضی ساخته ایم - شما نیز در ترصص بغال ددان طریدن و توثیق
 ارکان اتحاد جانبدین کوشش کنید - تا این هر دو قبيله از آس
 صدمان عساکر پادشاهی محفوظ و مصون باشند - اعظم خان درین
 معنی وقوف یافته برای آگاهی بر مکثون ضمیر بدوله نوشت - که
 وعده چنین بود که به بلدراک بروید و در آنجا سراسیمه لشکر نهوده
 سپاه بصورت دستگاه ملحق شوید - الحال شنیده میشود که بحساب
 برگشته کانتی میروید - ای معمی بر بقص عهد گذشته و خاف وعده
 رفته دلالت دارد - او بحواب پرداخته بتغافل گذرانید - و

بی نظامیده بگهات مانک دونه برآمده بجانب پرینده روانه گشتند -
و اخیال و اسباب زاید را در قلعه پرینده گذاشته بخاطر فراهم از اینجا
بکنار تالاب کمراله که ده گروهی پرینده بجانب نلدراگ است
ورز دوله آنجا اقامت داشت شتافتند - و چون اعظم خان پی هم
شنید که رز دوله وکیل مقرب خان را همراه کسان خود نزد خواص
خان که مدار مهمات عادلخان بروست فرستاده - و خواص خان ادر
تسلی داده باز گردانیده است - و مصاحبه بدادن قلعه شولاپور با
ولایت آن قرار یافته - حقیقت پدایه اورنگ جهان ستانی معروض
داشته التماس کومک نمود - حکم جهان مطاع عز صدر یاست که از
فوج خواجه ابوالحسن که در ناسک است سید دلیرخان یا احدیان و از
حضور اقدس سردار خان و رشید خان و خواص خان و دیگر بندهای
درگاه خلایق پناه و سه هزار سوار از تابینان یمین الدوله آصفخان
باعظم خان به پیوندند - و شیخ معین الدین از بلجاپور با پیشکش
عادلخان و شیخ محی الدین از گلکنده با پیشکش قطب الملک روانه
درگاه آسمان جاه شده بودند - اعظم خان از اندیشه آنکه مبادا مقامبر
بعد از تعاقب به برگزیده اومه و بهالکمی و جیت کویه که در نواحی
قلعه بندر است رفته بشیخ معین ضررتی برساند - توقف در حوالی
پرینده و تدبیر تسخیر قلعه آن و بدست آوردن فیلق و اسباب
مکاذیل که اسبها فرستاده بودند تصمیم نموده قرار داد که یکچندی
مقرب خان و دیگر ملائین را مشغول دارد قاضی سر راه بر هر دو
برادر نتوانند گرفت - و هم کومک در گهی بعسکر فیروزی برسد
و هم بر اتفاق این دو جریان و آنچه در میان خود قرار دهند اطلاع

حاصل شود - بعد از آن هر چه مصلحت وقت تعاضا داد بروی کار
 خواهد آمد - و پس از رسیدن مدک گروهی پربنده راحه حسدنگه
 را با بعضی بدهای پادشاهی تعدیس نمود که قصه و پلنده پربنده
 را تاراج نماید - راحه بحسب پلنده را که بعد مدک گروه جانب
 چپ قلعه پربنده بود تاراج نموده از آنجا در سر قصه که متصل
 قلعه بود رفت - و دیوار حمام را که در ارتفاع پنج گره عرص سنگر بر
 درر قصه بود و حدودی پهنای سه ذراع برگرد آن قصه مدخل
 راحه کرده آمد - و تنگچیان محاصره حصار قرار نموده بحدوق قلعه
 پناه بردند - و قصه عارت رفته لشکر انبال گشت - و اعظم خان در
 اربعه رسید - درین اثنا قلعه شدیدا دوتوپ بزرگ که تیر هر
 کدام یک و نیم من پادشاهی بود سردادند - تیر یکی در میان موج
 منصور افتاد چون زمین سنگ لاج بود از صدمه آن سنگ ربرها
 حسنه چند پرا هلاک و برخی را زخمی گردانید - اعظم خان
 بعضه در آمده برای گرمش و نلن مشاهده که در حدوق بودند
 اهتمام نمود - محاسدان اسلام هفت مدخل از حدوق بر آورده سرکار
 والا صبط نمودند - و موازین خدمت ندسب آمد مقرب خان و
 دیگر محاسدان که در حوالی قنابل کمراله بودند و با وندوله مکرنگی
 داشتند از شدند این اخبار براسیمه گشته بردوله نوشتند که
 مثل ده روز حصارى حصن ما مصافات بتصرف بندگل پادشاهی
 در آمد و توابع قلعه دندهار را مصریحان خدمت آورده محاصره
 قلعه پرداخته است - و سگمندر و بیضاپور و خنیر و محال آن نواحی
 و مرحد وطن و نگو که ملک مادل خان بدوخته اسب بجاگیر ساهو

جی بهونساء مقرر شده - وضع ناسک را خواجه ابوالحسن متصرف
گشته - و جز دولت آباد و محلی چند که بآن متصل است در تصرف
نظام الملک نمانده - سود کار و بهبود روزگار شما دران است که از
روی یکبرگی و یکابگی اتفاق نموده در نگاهبانی خانه اوسعی نمائید
و اگر نه امواج قاهره بعد از فتح پرنیده جائی بکسی نخواهند
گذاشت - و همین که مارا از میان برداشتند در فکر شما خواهند
شد - مصلحت طرفین آنست که بموجب قرارداد قلعه شولپور را
با توابع از ما گرفته ارکان مصالحه را مستحکم گردانید - و در
استحکام قواعد دولت نظام الملک که باعث بهبود جانبین است
جدد بلیغ بتقدیم رسانید - بدوله در جواب نوشت که این معنی
بعادل خان قرار داده اکنون مقرب خان خود رفته قلعه شولپور را با
مجال متعلقه آن حواله گماشتن عادل خان نماید - و پیمانرا بایمان
موکد ساخته خاطر فراهم آورد - اعظم خان محاصره قلعه را دست
آریز نموده چشم در راه کوهک درگاهی و خزانه داشت - و
چون پنج شش گروهی پرنیده گاه و هیمه نمانده بود - یا قوت
خداوند خان و ملتفت خاسرا با جماعه میفرستاد که از دور دست
علف و هیمه می آوردند - و غازیان دولت جاوید طراز قلعه را قبل
نموده از سه طرف کوچه سلامت بخندق رسانیده شروع در سر کردن
آن نمودند - و راجه جیسنگه و اهتمه ام حان میر آتش کوچه سلامت
بخندق رسانیده شروع در سر کردن آن نمودند - اعظم خان منچاری
محاذی دروازه قلعه ساخته ازان تا خندق یک تیر انداز بود - کوچه
سلامت راست کرده برگزار خندق دهمده بر امراخت - چنانچه

مردم شیر حاجی تردد دشوار گشت - و چون قلعه دار هر روز
 مقرب حان و بهلول را بر اضطرار و اضطراب ملعه دشمنان آگاه ساخته
 پندام میداد که اگر میخواست که این ملعه مثل دهاور از دست
 فرود رود نکوسک فرستد - جمعی از پی نظمده در اطراف لشکر
 فرستاده اثر که یک گروهی ملعه بود و آمده آثار دست درازی
 نمودند - یاقوت حان با موحی درآمده تا سه گروه مشاهده را زانده
 برگشت - روز دیگر یاقوت حان و ملتفت حان سمب برگشته نرسی
 برای ملع و هدیه رفتند - مقرب حان و بهلول که با دیگر صدان
 جهت تسلیم ملعه پرورده خورده از تالاب کفراله مقصود بهوه آمده
 بودند تا فرصت یافته دعت مردی نمایند - در آن آگاه گشته قصد
 نمود داقوت حان و ملتفت حان روانه گشتند - اعظم حان بر اراده
 این سخت برگشتن آگاهی داده با اتفاق راحه حدسنگه و راحه
 چهار سنگه بدو و جمعی از دندهای کار طلب دانداناس روم -
 مقرب حان و بهلول با خدمت ادواج دشمن شمشیر دیدار و خود را
 دامن گوه کشیدند لشکر فروری برانکه نگاه عدم لغم وضع بهوم
 است از خواستس آگاهی یافته لغاراج آن متوجه گشت - و
 دستعمال تمام سر وقت نادیه پیمایان انداز هنگامی که اسباب دار
 کرده در پی دراز دودنه رسیده اسب و شتر و گاو بسیار با درازان
 امداد دست آورد - و تا کاهات پادسی که چار گروهی پرورده اسب
 تعاتب کرده معاونت نمود و شب درحائی که عیدم فرود آمده بود
 گذرانده روز دیگر دهم فرسید - و چون ظاهر شد که عادل حان
 از حرکت سالی در انصرام معاملات اختیاری ندارد و تمام مهمات

بدست دولت نام غلام کلاو تقي است که پدر او ابراهيم عادل خان
 ۱۰ بدرلخان مخاطب ساخته نگاهبانی قلعه بیجاپور باو باز
 نداشتند بود - و آن نمک حرام بد فرجام بعد از موت ابراهيم خود را
 خواص خان نام نهاده حل و عقد معاملات را به برهمه فتنه انگیز
 شرارت آمیز سرزاري بگذشت نام سپرد - و درویش محمد پسر کلان
 ابراهيم عادل خان را که از همشیره قطب الملک بود محمول گردانیده
 دختر او را برای خود خواستگاري نمود - و عرض و ناموس دودمان ولي
 نعمت خود را بباد برداد - و عادل خا نیده با بي نظاميد اتفاق نموده
 یکجا شده اند - و در یکماه قبل پریده غله بقدر کفایت لشکر از چاه
 گاوي بدست انداده - و اکنون تا بیست گروهی پریده گیاه نماده
 ناگزیر اعظم خان محاصره حصار پریده گذاشته بیجاپور ده روز روزان
 شد - در آن روز ادبار پیشکن خود را مسمودند - روز دیگر که از موضع
 پاتره کوچ شد - ظاهر گشت که اراده برآمدن گهات دیگر که طرف
 دست راست است دارند - و چون بینهوجي باموچی نزدیک رسیده
 آمد یا موت خان و ملتفت خان و دیگر بندهای درگاه عرش اشتباه
 که چند اول بودند چه قبلاشها بروي کار آورده بسیار را به توپهای ارايه
 که اسپان میکشیدند و بان و تفنگ روانه ملک عدم گردانیدند -
 درین اثنا خیر رسید که غنیمت از گهات پانسي برآمده سر راه بر
 اشکر ظفر پیکر کرونه است - اعظم خان راجه جیسنگه و راجه پهار
 سنگه و راجه ابوب سنگه و دیگر راجه پوتان را که همراه بودند بمدانوه
 درمندان - و ملتفت خاسرا نیز با دوهزار سوار از فوج چنداول بکومک
 روانه نموده - را نوردان ادبار نزدیک پیامده بر نیم گروهی سپاه

مهرورزی استاده شدند - و چون همگی ادواج واهره نگهات بر آمد
و ناموت حان و کهیلومی و مالوحی و سادر دکنان که چنداول بودند
عقب رسیدند و رخی از مساجد دل حو را مصری چنداول نمودند
و دیک تاحتن ناموت حان گرفتند و مصر حان و بهلول و بدلهوخی
و دیگر بی نظامه و قدوله و مرها پدرتش و سادر عامل حانده که
بایفاق پنتش روزی هزارول گرفته بودند بهتد رسیدن اعظم حان
مزار نمودند - و آن روز ساحل دریای و بحره مصر حان عساکر
گدنی پدما گشت - و روز دیگر قصه ای اگرچه مردم آنجا نامند
کوسک واهه را استحکام داده بودند اما پادشاه حصار کسا سرسوری
کشود و عارت نموده از آنجا به مدووار ماند و شب در میان دنداروز
ریدند درین منزل دواز حان که از درگاه والا حاه و سید دلیر
حان که از لشکر حواجه ابوالحسن حصص الحکم روانه شده بودند
و عساکر مهرورزی بدوستند - و چون سبک بدن و اعدای او مکرر التماس
رستگاری عالی خود که در دهاروز بعد اولیاء دولت بلند صوات
انداده بود نموده بودند و اطم حان حوانی حواس که اگر در سبک
دولتخواهان در آئند هم وهائی استجماع صورت میکنند و هم شما
بمناصب لایحه سر اقرار میکنند و دستنده درین هنگام هر دو درادر
بصد خدمتگذار بی درگاه حان پناه از معاهه جدا شده دهاروز
آمدند - و اعظم حان را دیدند و هر کدام بحال و اسم و صد
خرچ از سرکار والا سر بلند کردند *

اکتوب عدای گلگون حامه بصورت نگارش و فایح حضور مدعطف میکنند
نماین علی دیک المپی دارای ایران که بموجب فرمان گردون

توان از دارالخلافه اکبر آباد روانه برهانپور شده بود مصغوب
مکرمتشان دیوان بیوتاب خلعت فاخر فرستادند - و حکم شد که هر جا
بار بر خورد خلعت بپوشاد - و رفاقت نموده بمعتقد خان صوبه دار
مالوه برساند که او به پیشگاه حضور خواهد آورد - و خود بسرعت تمام
معاودت نماید - چنانچه او دراز دهم شعبان معادست ملازمت دریانت
از مواج این ایام حادثه عسرت انجام امساک
باران و گرانی غله امت در همگی بلاد دکن و گجرات

سال گذشته در صیال بالاگهات خصوصا نواحی دولتآباد باران
نیاریده بود - و درین سال اگرچه در اطراف و اکناف نیز کمی کرد
اما از ملک دکن و گجرات بالکل مذقطع گشت - و سکن آن دیار
از انقطاع مواد اکل و فقدان مایه قوت باضطرار افتادند - جانی
بنانی میدادند و کس نمیشرید - و شریفی بر غیفی می فروختند
و نمی ارزید - دستی که پیوسته بانعام دراز بودی جز بگدایه طعام
نکشودی - و پائی که همیشه ساحت استعنا پردی جز راه در یوزه
فریبمودی - مدتی گوشت بجا گوشت بزر و استخوان آهن
کرد و اموات به آرد آمیخته بفروخت رفت - چنانچه بعد ظهور این
معنی فروشندگان از پیشگاه عدالت پادشاه حق شناس دین اساس
بسیاست رسیدند - انجام کار از عموم اضطرار شروع در خوردن گوشت
یکدیگر نمودند - گوشت فرزندان را شیرین تر از مهر او میدانستند - و از
بسیاری جان پرندگان طرق بر اهل تردد تنگ شد - و هر که پس از
هان کفین بسیار تا اجل موعود مهلت یافت و نیروی ره نوردی در
خود بدبقریات و قصبات ممالک دیگر اندکال نمود - و درین ولایات که

برادری مشهور و شریف بود اثر محمودی نهاد - و این بلا شد
 و دلهای کُندشته و علاهای رفته را که در توارنج ساله برعم تعبیه
 نوشته اند در بطوری اعتبار گردانید - و در مولعات لحظه چون مثل
 مضروب و سحر مکتوب مرموم خواهد گشت - مظهر مراحم یردانی
 حضرت حاقانی - که کار گذار تقدیر معاینه کوز ارزاق بدست گنج
 افشان و دل دریا سانش سپرده است - و عمام ابعاش چون ابعام
 غمام از گشت زار آمدن جهانیاں نشان امیردگی برده - ابواب مرو
 بوال و اسباب احسان و امصال بر روی عالمیاں کشاده - و آماده
 گردانیده - و بحکم قدر توان متصدیان مهمات برهانپور و احمد
 آباد ولایت صورت آتش پیر خاسها که بهندوستان زان لنگر کویند
 برای مقرا و نیازمندان ترتیب دادند - و هر روز آنقدر آس و نای
 که بکاف در مالدل طعام کفایت کند مطبوع میگشت - و نیز
 حکم جهانمطاع شرف صدور یافت که روز میمنت اندوز دوشنبه که
 بشرف حلوس مقدس سال دیگر ایام متحرکه عرامتیار دارد در
 برهانپور که به رخ ماسپیکه زیات نصرت آیات دور پذیر است - و رای
 خیرات و مبرات هر روز پنهان روزی که ماهی بیست هزار روپیه
 باشد باهل استحقاق و احتیاج بدهند - چنانچه در بیعت دوشنبه
 یک لک روپیه بقرا و ساکنین مرحمت شد - و از بیعت که
 عسرت اقوات و ضیق اوقات سکن احمد آباد زیاده مر دیار دیگر
 بمسامع قدسیه رسد حکم مقدس شرف صدور یافت که ماطمان
 مهمات صوبه مذکور پنجاه هزار روپیه نقد بفر بعالاید کل آن شهر
 قسمت نمایند چون امساک بازار و گرای غله باعث خرابی

اکثر ممالک گشته بود متصدیان مهمات خالصات ممالک هندوستان درین سال و سال آینده بحکم خاقان دادگر بادشاه عدل گستر که همگی همت والا و تمامی نیت علیا بر معموری مملکت و آبادی ولایت و رفاهیت عباد مصروف دارند - قریب هشتاد لک روپیه که زیاده از دود و سی هزار تومان عراق قریب دو کور و هشتاد لک خانی ما وراء النهر باشد در هشتاد کور دایم محال خالصه والا که یازدهم حصه ممالک محروسه است تخفیف دادند - تخفیف محال جاگیر امراء والا قدر و دیگر منصبداران برین قیاس باید نمود • شب پانزدهم که شب برات موسوم است از بسیاری چراغان رشک افزای روز گردید - و شهنشاه دین پرور بمعهود هر سال ده هزار روپیه بصلحا و فضلا و دیگر نیازمندان مرحمت فرموده عبادتی که مخصوص این شب متبرک است بکمال خشوع و خضوع ادا نمودند •

کذارش نوروز

درین هنگام که پادشاه صورت و معنی شهنشاه دین و دینی ابواب بر و نوال کشاد بود - وموائد احسان و امضال گوناگون نهاده - بعد از انقضای بیست و سه گری و شش پل از شب جمعه هفدهم شعبان سال هزار و چهارم هجری خورشید عالم آرا به بیت الشرف تسویل نمود - و نوروز عالم افروز نشاط افزا گشت - پادشاه فلک جاه بر سریر کرم بخشی و کاسرایی جلوس فرموده مراسم بخشش و بخشایش بتقدیم رسانیدند •

درین روز رشید خان انصاری باضافه پانصد سوار بمنصب

سه هزاری داب و در هزار سوار و دعایت بقاره - و نانا حواحه
 باصافه پانصدی ذاب منصب دوهزاری داب و هزار سوار و خطاب
 عروت خان و خدمت و وحدارعی سرکار نهکرو دعایت علم و فعل -
 و مادیو سنگه وک رازرتی باصافه پانصدی داب و دریست سوار
 منصب دو هزاری سوار و دعایت علم سر امر از گشتند - و از اصل
 و اصافه منصب مدیر حان ناظر مشکوی ابدال دوهزاری داب و
 و هشتصد سوار - و عروت حان هزاری داب و چار صد سوار معزز
 گشت - و دباب رای گجراتی که از نوم ناگراست و از مراتب
 حساب و هندی نامهای ناسدنی اگهی دارد خدمت دفتر داری
 حالصه شریعه و اصافه منصب - و حسودت رای خدمت بخشگیری
 احدیان سوارس یافتند •

هژدهم شعبان اصل حان و صادق حان بحکم اشرف محمدنک
 ایلچی ایران را که بحوالی برهانیور رسیده بود استعمال نموده بدربار
 ملازمت اقدس رسانیدند - از بعد از ادای آداب و کورنش و زمین
 بوس نامه شاه صفی که در تهییب خلوس والا نوشته بود گذرانیده
 دعای شاه رسانند - و از حدی کلمات که گد رس آن مامور بود معروض
 داشت - شهشاه پایه شناس نامه را بدست مبارک گرفته دعای
 اوصالیان سپردند - و پس از التماس محمد عای ننگ در داره
 تعیین وقت برای گذراندن تسکوات شاه بدست و دوم این ماه
 معین گشت - و ایلچی را بمرحمت خلعت طلا دوری و تاج
 قرلناشی مرصع و حیفه مرصع و خنجر مرصع گران بها سرمر از
 گردانیدند - و چون در انام دورور پال و عطریات در خوانهای مرصع

و طلا با عیان دولت و عائر حضور مجلس بهشت آئین مرحمت
 میشود پاندان مرصع پر از یاقوت با خوانچه زرین و نه پیمانه
 طلا پر از ارگجه خاصه با سرپوش و خوان زرین که قیمت مجموع
 قریب بیست هزار روپیه باشد بمحمد علی بیگ عذایب شد -
 و معتقد خان صوبه دار مالوه که بامر اقدس ازواجین منصوب
 ایلچی بدرگاه والا رسیده بود سعادت تقبیل آستان عرش مکان
 دریافت - بعد از عبدالحق برادر علامی افضل خان که بحکم
 قضایان ایلچی را از دارالخلافه اکبر آباد تاهانی پست استقبال نموده
 بود و از انجانبدار اخلاصه و از دارالخلافه به برهانپور آورده تمام راه لوازم
 مهمانداری بتقدیم رسانیده بود بشرف کورنش رسید •

بیست و دوم بموجب حکم اقدس محمد علی بیگ سرتقوز
 اسپ عراقی با اقمشه و دیگر نفایس ایران که شاه برسم ارمغان
 فرستاده بود و قریب سه لک روپیه قیمت داشت از نظر انور گذرانید •
 بیست و ششم بیست و پنجم اسپ عراقی و پانزده شتر نر و ماده
 و اسبهای چند با اقمشه و تحف ایران که قیمت مجموع آن پنجاه
 هزار روپیه شد از خود پیشکش نمود - و محمد قلی تسویلدار سوغات
 شاه نیز اسپ چند پیشکش کرد •

سلج ماه یمن الدوله آصف خان جواهر و مرصع آلات نفیسه
 و دیگر نوادر امتعه و اسپ وفیل برسم پیشکش گذرانید - از انجمله
 متاع قریب سه لک روپیه شرف قبول یافت - شیخ مسیحی الدین
 که نزد قطب الملک جهت آوردن پیشکش رفته بود - عادت ملازمت
 اندوخت - و سوازی چهارده لک روپیه از جواهر مرصع آلات گران

بها و زر نقد و میلاں کوه پیکر و دیگر امتعه و بغایس گلکنده که او
 بوجه پیشکش با عرضه داشتی مشتمل در روح عقیدت و خلوص
 عدونیت مصحوب و با حان قاصی از معتمدن خویش همراه شیخ
 صدکور مرستاده بود بنظر والا در آمد - و شیخ از حمله چاراک روید
 که قطب الملک باو تکلف نموده بود يك اک روید را حواهر و بدل
 و امتعه پیشکش گذراید - حدس موازی در یک روید پیشکش کیا
 زمبیدار ملک چاندا بنظر مبص اثر در آمد - هر ده احب بدجانی
 با اقامت عیسه که مه انتجان خاخبار از دارالملک دهای پیشکش
 مرستاده بود شرف بدیرائی یافت *

پنجم رمضان که روز شرف آفتاب بود صلح هشتاد هزار روید
 محمد علی بیگ و ده هزار روید بهمهراهایش انعام شد - و آنچه
 درین دو روز از حمله پیشکش حضرت مهد علیا و نادرادهای
 کامکار تحت ندادار و امراء والا مقدار بدرج قبول رسد بیست یک
 روید ارزش داشت - چون حواجه ابو الحسن با تائیدان در ناسک
 اقامت نمود اکثر رعایای پراگنده قول گرفته امکنده خویش بار آمدند -
 و آن ملک که پی - پرتاراج امواج قاهره شده بود و از خشکسالی
 و گرانی خراب - رو ناپادانی بهان - و حواجه قبول سرور خاں و شرزه
 راد و سایر دکنیان را که در سلک دولتخواهان مدسک بودند هماسا
 تن کرد - و از اسیر که حکم گردون مطاع عرصه دور یافته بود که ساهوچی
 را طلبیده در ناسک نگهدارد - و خود شاه گده رود ساهوچی مکتوبی
 نکاشته - و دکنیانی را که دران ملک حاگیر داشتند هماسا گذاشته روانه
 شاه گده سد - و حان زمان را از یک منزلی ناسک به تنبیه متمرادی

که در کوهستان ترنکلواری گرد آمده اسباب زوال و نکال خود
 سرانجام میدادند فرستاد - او در عرض ۵۵ روز مقاهر را سزیه
 شایسته در کنار نهاده بخواجه پیوست - و پس آنکه خواجه
 با همراهان از شاه گدّه به رامگانو و از انجا به پرتور رفته روانه کنار
 آب کهرس پورنا گردید - درمان شد که خزانه از درگاه والا نزد
 فرستاده شده از همراهی که مناسب داند همراه میرزا عیسی
 ترخان و سردار خان و رشید خان و خواص خان و چندی
 دیگر از بندهای درگاه بلشکر منصور ارسال نماید - از تائیدات
 آسمانی که پیشکار این دولت و کار گذار این سلطنت است اعراب
 و احشام قلعه تلتم که از حصون حصینه دکن است و بر قلعه کوه
 واقع با پهلدار خان که این حصار در قبل داشت متفق گشته
 نهانی فوجی را از بندهای جان سپار درون آن محکم در آوردند
 و نگهبان آن که ازین سازگاری غافل بودند و بعد از کشیدن کرنا
 از روی اضطراب دست و پای زده دست غزات قلعه کشار و مات رزم
 کرا گرفتار آمد - و از نیرومندی اقبال روز افزون چنین حصار بکمتر
 زمانی بی آنکه شمشیر از نیام بر آید یا تیر بخانه کمان در آید
 مفتوح گشت - جوهر خان حبشی و میدنی رای در ملک بندهای
 درگاه والا مسلک گردیدند - نخستین بمنصب سه هزاره ذات و
 سه هزار سوار - و دومین بمنصبی در خور سرانختار برانراخت -
 بینی داس ولد راجه بر سنگدیو بندیله بمنصب پانصدی ذات و
 دویست سوار نوازش یافت .

درین هنگام بمساع حقایق مجامع رسید که روزگار سنیرخان

صوت دار گجرات - پیری گردید - اعلیٰ حضرت اسلام خان حاکم دارالحکومت
اکبر آباد را ناظم گجرات گردانیدند - و منصب او که چار هزار
چار هزار سوار بود پنجاه هزار چار هزار سوار دو هزار سوار دو
سه اسب معزز نمودند - و خاصه خاصه و اسب از طویند خاصه
با یرای طلا و نیک از حلقه خاصه برای او فرستادند و صوت داری
دارالحکومت و صیانت ملعه و صدور خان و خدمت دیوانی و تحشیری
و راعه نویسی و بدو تاتی دارالحکومت بمکرم خان و موجداری
این روی آب تا هودل متعدد خان مقصود نمودند - چون راحه
پنهان که از روی داری و خاصه پاری پدر و برادر و خدمت گذاری
و حدکاری خود حد و صلاحت و قلاشی که در بدو پاری هزاره گرای
در حوالی دهوپور تروی کار آورده بود ندر حلقه رفعت راحگی رسد -
همواره آرزوی ملعه داری که در واحد پوتند پانک والای راحگی بی
آن اعتباری ندارد دشت شهشاه کام تحش نده سوار دست
و درم و صلاحت ملعه رفعت بدو را که از ملاح حصند معتمد مراحمی
هدرستان است و ملعه دار خان بحرامت آن می پرداختند در
مرحمت کردند - و رعایای خلعت خاصه مرا امرار ساخته دمنوری
آنصوب دادند - را اوردند بنگهداری این ملعه در او سرحد داد
که دیگر معتمد از بود تقوین نمودند بود - حضرت عرش آشیانی
لوی مالک کشا تقوین آن مرا امرار ساخته و بعض بعض مصاصه
پرداختند - و از حصار را استوار ساخته هنگامه توپ و تفنگ گرم
گردانید - و چون کار بر تو فک شد بدرعت مداومت و بحالت که در
حضرت گردون رعیت ملطن والا اقتدار استوار ترس و میل است

ملنچی گشته قلعه را بارلایه دولت سپرد و داخل بندگان گشت .

از سوانح این ایام فتح قلعه ستونده
است به نیروی اقبال جهان کشا

چون سپه‌دار خان بعد از فتح قلعه تلتیم بفرمان گردون توان
تسخیر ستونده پیش نهاد همت ساخته از چار جانب بمحاصره آن
پرداخت - و لمچارها پیش برده کز بر حصار گزینان تنگ ساخت
حیدری جمال قلعه دار آن بذیل عجز و انکسار متمسک گشته امان
نامه التماس نمود - سپه‌دار خان رضا قلی را که نوکر معتمدش بود
بپای حصار فرستاده پیغام کرد که قلعه را بمجاهدان اقبال بسپارد
که مال و ناموسش از آسیب لشکر دشمن مال محفوظ و مصون
خواهد بود - و تجویز نامه منصب او و سیدی میران پسرش و
و سیدی سرور دامادش نکلنده درون قلعه فرستاد - او با عیال و توابع
بر آمده قلعه را بقصر بندگان درگاه آسمان جاه گذاشت - و بتأیید
آسمانی و نیروی اقبال بلند این استوار حصار که بر فراز کوه است
پنزدی و آسانی مسخر گشت - روز دیگر سپه‌دار خان درون آن
مسکده رفته خاطر از استحکام مداخل و مخارج فراهم ساخت - و
میرزا معین خوش خود را با گروهی در اینجا گذاشته برگردید .

از سوانح آنکه چون جوامیس باعظم خان خبر رسانیدند که
عادلشادیه و بی نظامیه در هفت گروهی لشکر نصرت مظهر برگزار
آب و نچره نزدیک یکدیگر فرود آمده اند خان بیک ناگهان بعد از
یک و نیم پهر شب از دمارور سوار شده بدلاست جاسوسان پامداد

حدود را لشکر معاندین رسانیدند - رندانه با حاضرین عادیکننده و بی
 نظامه بهر ازان حواری و شرمساری خانی قدر دردت و اسب و
 شتر و گاو و نان و مقدار و دست عازمان دولت خاوند طرار افتاد - و
 اعظم خان با حق و بصورت آموختن جانب انده چو گامی برگزیدند -
 و چون عادیکننده و بی نظامه ازین فرار خجالت گسسته و قصد
 تدبیر و مصیر بخشای که مله و مددگار را در فعل داشت روانه گشتند
 اعظم خان با همسر بصورت پندار که دران دو سه روز از معدان علی و
 کاه تعب دیده بود و سمع کلمات نابینا که هم آورده دران حوالی
 بهم میرسند و هم سر راه دندهار است زوده شد در موصوع میروند که
 ده گروهی گهات مذکور است ماء و مقدار و دست انداز و از اینجا
 کوچ کرده و قصد مایگان و وطن قابلی دوری که از معتدل بی
 نظام بود و آب - و ملتعب خان را متعجب و مله مایگان که برار
 قابلی حراست آن می نمود و رسیدند - مداران دردت گریس بدم
 شب هجوم آورده بر دیوار حصار برآمدند - و مله دار دست و پا
 گم کرده ملتعب خان را دید و هر چه از قسم توپ و تیر و دیگر
 اسلحه درون مله بود برد اعظم خان آوردند *

درین اثنا خبر شنافتن معاهدت موصوع هلی که ده گروهی
 دندهار است رسید - عساکر و درویشی پیر و گنگ دران و از آن
 راهروزی که حاکم شد دران است و حصار دیوار که مردم
 معرب خان نصیحت آن می پرداختند و میدادند - معاهدت قاب
 مددات مداران ایلیم دشا و بازده از مله برار نمودند - و از آن
 حصار بر هفت توپ داخل توپخانه سوکار و الا شد *

تتمه احوال اشکوار گذار و مقاهیر زمانگار
بعد از متح قلعه فندهار نگاشته خواهد شد

غره شوال مطابق جارد هم اردی بهشت عید نظر نوید کمرانی
رسادید - درین روز مبارک مرصع حوضه که یمین الدوله باصر خاقانی
بیک لک روپیه مهیا ساخته پیشکش نموده بود - بر ذیل بصرت
نشان بستند - و خاقان دین پرور که ماه مبارک رمضان را بصیام
گذرانیده بودند - و سی هزار روپیه مقرر بمحتاجان عطا نموده - قرین
دولت و ابدال بران کوه هئیت - فلک حرکت - سوار سده بعیدگاه
تشریف فرمودند - و بآئین مقرر در رفتن و آمدن نیازسندان را کامیاب
خواهش گردانیدند - بجایت خان ولد میرزا شاه رخ را از تغیر
احمد بیگ خان بغوجدارئی صوبه بلقان که در جاگیر یمین الدوله
مقرر بود و باضافه پانصدی ذات و ششصد سوار بمنصب در هزار
و پانصدی ذات و دو هزار سوار و بعنایت نقاره عز افتخار بخشیدند -
میرزا شاه رخ در ملازمت حضرت عرش آشدانی عزت تمام داشت -
چنانچه در مجلس بهشت آئین حکم نشستن می فرمودند - پدر او
ابراهیم میرزا است - پسر میرزا سلیمان - که حضرت فردوس مکانی
بدخشا را باو عنایت فرموده بودند - او پور خان میرزا است - اخلاص
خان بخلعت سربر انراخته بغوجدارئی اجمیر دستوری یاست - از
تعیناتیان بنگاله محمد زمان و از کومکیان کابل بهاری داس کپه واهه
از اصل و اضافه بمنصب در هزار و سی ذات و هزار و دوست سوار
سرفراز گشتند - و چندر من ولد راجه نرسنگه دیو بذیل بمنصب
هزار و پانصدی ذات و هفتصد سوار از اصل و اضافه نوازش یاست *

از عراق مدافعان صوبه اودیسه شرب استماع رسید که چون
 کهیمرا پاره ما قلعه منصور کده و توابع آن چنانچه نگاشته آمد سعی
 بامرحان بحکم ژانی بنصرف ارتقاء دولت قاهره درآمد - قطب الملکده
 پس از چندمی رسیدن کومک اطراف و اتفاق بعضی زمینداران
 معرور گشته بحال محال استخلاص هنگامه ارای پرخاش گردیدند
 بامرحان تر اندیشه لا طایل این زمانه سران ماطل گوشت اگهی یافتند
 جمعی را در کهیمرا پاره گذاشته با گروهی از بهادران سماعت اند
 خریدند مقصد تدبیر آن کوته مدیان متوجه گشت - و سی گروه راه
 پر چنگل کم آب در سه روز نوردمند بمعسکر عظیم رسید - ره بوردان
 انبار پای ثبات از دست داده بدستری بدوخت زار و کوهسار
 در آمدند - و جمعی نقد اسار - و دمه و نار ایقان بتاراج رخت -
 و ازان رو که عذره خردان از گذشته اظهار بدامد و بحال موده
 بذیل تصرع و قحشع متمسک گشتند - و قطب الملک بزرار در
 خدمتگذاری و حاسپاری در آمده بدشکتش بدوگاه سلاطین پناه
 مرسله بود - بامرحان بموجب العفورکوة الطغر و بهار داده یک
 میل و ده هزار هون نقد که چل هزار روپده باشد مرسوم حرمانه گرفته
 بکهیمرا پاره سراحعت نمود - و چون در مهندری نام مکانی مستحکم
 دوازده گروهی کهیمرا پاره نزدیک دست هزار کس از مقدمه پزرهان
 آن سرزمین مراهم آمده سی خواستند که شورش سر کنند - بامرحان
 معوضت اداره ساختن آن مسان اندیشان روان شده نزدیک حدکلی
 مرود آمد - شمس هفت هزار کس ازان حمانه شوریده روزگار از
 درخت زار برآمده شروع در شری نمودند - و همین که موحی از

فدائیان جابه‌از تاخت - تاب مقاومت نیاورده بمکان خود سرگردیدند -
 روز دیگر باقرخان گروهی را بمحافظت آورد گذاشته بآن درخت
 زار دشوار گذار درآمد - مساذیل در پناه دیواری از چوب که بارتفاع
 پنج و نیم گز میان در کوه سر راه در کمال استحکام ساخته بودند و
 خندق عمیق در پیش آن کنده گرم بیدار گشتند - اگرچه خون
 گریستن آشفته روزگار بهایت کوشش بتقدیم رسانیدند اما انجام کار
 بسیاری بقتل رسیده بقية السیف خاک ابدار بفرق زوزگار خود
 پخته مرار نمودند •

از سرانچ این ایام فتح قلعه فندهار است بیهمن اقبال . نصرت مال و حسن سعی اولیاء دولت بی زوال

چون نصیرخان با جمعی از بندهای درگاه آسمان جاه از
 پیشگاه عزیمت اقلیم کشا به تسخیر ملک تلنگه معین گشته بود -
 از فتح قلعه فندهار را که از قلاع - اماران دیار است - و بمقامت
 و دشوار کشائی در کمال اشدبار و حراست آن بصادق داماد باقوت
 خداوند خان تعلق داشت پیش نهاد خود ساخته بآن صوب
 شدامت - و روز شنبه بدست و سیوم جمادی الاولی سال گذشته بیدگ
 گروهی قلعه ورود آمد - روز دیگر باتفاق راجه بهارتیه و شهبازخان
 و دیگر منصبداران و احدیان بعزم گرفتن قصبه فندهار سوار شد
 پس از وصول سپاه اقبال بغزدیکی قصبه سرافراز خان سر لشکر آن
 ملک که میان قلعه و قصبه آراسته و آلات آتش بازی پیش رو
 چیده مستعد ببرد یون از روی تهور نابشورافه حمله آورد - و از توپ

و قلعک نامی قلعه - و آتش باری پائس آن عرصه پیکار و
حواس مردان مردن کار نمودار کرد و مار گشت لشکر و درویش داد مردی
و مردانگی داده بسیاری از معاهد را و مهابتخانه نام روانه گردانید
و چندی که احل موعود و دست معهود شان بر حمله بود و پانصد
مزارحان سلامت بودند و سرانرا حان نام معبودی و صفت لشکر
بی طایفه شتاد و سپهر و تصور و تدبیر درگاه آسمانها درآمد
و اسب و شتر و اموال و اسباب و صنادید و خدمت شد - و قریب پنج
شش هزار مرد و زن گرفتار گشت - سرگروه لشکر طغر حملع و دستان
را تصدق و برق مردان سالی شهباشه و من در میان آزاد ساخته
و از متجرب و صده و دویست کوهک قلعه بشمار حاطر را پرتابند -
کشایش قلعه پیش نهاد همت گردانند - و بعد از تقسیم
ملیچاها مردان رزم حو و گردان پیکار و حو شرع در کوچک سلامت
نمودند - و پس از چندی که کوچک سلامت ملیچا و صدوچان
تجدیق رسد - بعضی از آن گروه شقاوت پزوه که در پناه دیوار حندق
سرمی بودند مزار نمودند و برخی بدیدک حان گراندار دیوار
شتادند و چون جمعی از معاهد در مقدمه و صبی قوام که میان
حندق عریض واقع شده جا گرفته و بداد حان و حلقه و تیر
مردم ملیچا را تعرض مینمودند - از ملیچا و صدوچان ته مقدمه
تیر رسانده آتش دادند - و آن بعد از دیدن پرت - و جمعی از
معاهد آتش امرو و بهم گشتند - و بجای عمارت معاهدان اندال
ملیچا ساخته دستند - درین وقت زنده و مقترب حان و بهلول
مجدول و دیگر عادل خانده و بی طایفه از راه رسیده بر ملیچا

نصیربخان همچو آوردند - آن شیر پیشه و غا از کثرت این روبه
منشان حساسی برگرفته طرح جنگ انداخت - و میان توپ و
تفنگ قلعه و ضرب غنیمت تلاشهای مردانه نمود - مخاذیل تاب زد
و خورد مجاهدان اقبال دباورده رو بر تافتند - و جمعنی را بکشتن
داده سه گروه پس رفته نشستند - لشکر منصور از گریز غنیمت سرگرم
کار شده در سرانجام اسباب قلمه کشائی بیشتر از بیشتر ساعی گشت -
و از جمله بدست و يك نقب شش نقب باتمام رسد - سه بباروت
انداخته شد و سه دیگر را موقوف داشتند که اگر آن سه نیک بکار
در بیاید سه دیگر را بباروت انداخته آتش دهند - در اثناء آنکه
اسباب کشایش حصار آماده بود اعظم خان که بکوسک نصیربخان
متوجه شده بود بوقت حوالی قندهار رسید - نصیربخان استقبال
نموده او را برای تماشای برانیدن قلعه و یورش بهادران بملچار
خود آورد و در حضورش سه نقب را که بباروت انداخته بودند
آتش زدند - یکی آتش دزدید و در دیگر در گرفته دیوار شیر
حاجی را با نصف برج قلعه پرانید - چندی که در برج و تددیوار
بودند هیمه دروخ گشتند - با آنکه از درون حصاربان و تفنگ و حقه
و سنگ و مشکهای باروت را آتش زده می انداختند مجاهدان
اقبال پباده دریدند - و از نصف النهار تا غروب هنگام کارزار گرم
بود - چون دیوار حصار خوب نپزیده بود و قلعه نشینان آتش بازی
بکار میداشتند مبارزان در است در نتوانستند آمد - و پس از غروب
همانجا ملچارها ساخته در صد آتش دادن نقبهای دیگر شدند -
و چون اهل قلعه گرفتاری خود را با هزاران خواری بدیدند دانستند

فوسیلک راحه بهارته که ملچار برا دروازک ملعه معهنده از مون و درویدان
 دا از گعب و شدیی پاشیدن القماس حان محشی معوده قول
 طبدیدند - مصیرمجان صلتاس ایدان پدموده راحه بهارته را فاصان
 قامه دروازک ملعه موسندان - صادق ملعه دار با هعب کس دیگرار
 اهل حصار راحه بهار را دنده در ملعه را بروی اولنای دولت
 بار کرد - و ادواب سلامت و نجات بروی درکار خرد قرار و روز
 دیگر که ساعت دیک دور با همراهان برگ مصیرمجان آمده ده وکیل
 گنرا بید - مصیرمجان ادرا با همراهان از سرکار والا حلعاب و اسپ
 داده بمراحم روز امروا شاهنشاهی مستمال و مطمئن گردانید *

محمی نماد که چنانچه مطهر کرامات سنییه و مورو الهامات
 بهیه بخط ودسی بمط به مصیرمجان نوشته بودند که انشاء الله تعالی
 قلعه و ددهار دسعی آن مدوی حان مپار در اواخر اردی بهشت
 مفتوح خواهد شد - دند چار ماه رسیده روز از تاریخ محاصره پانزدهم
 شوال مطابق بیست و هفتم اردی بهشت فتح ملعه بروی کار آمد
 و اعظم خان و مصیرمجان و دیگر دولتمخواهان تناسای ملعه رفقه از
 استحکام آن حصص حصص و سراجام آن دارک متابع حضرت اندرختند
 و یکصد و شانزده توپ حرد و کلان که درون ملعه درد با سایر اسباب
 قلعه داربی بقید صط در آورده مراجعت نمودند - از جمله توپهای
 بزرگ آن حصار عدیری کلان است و عدیری حرد - و ملک صط
 و تحلی که هر یک نوای مرهم رن لشکری و شهری گهایت کند -
 و چون اهوان رسیدن کلان تالکاییه دسی نظامیه از اجتماع خضر فتح
 قلعه مایوس شده خون را سمت دیکلور کشیدند - و از لشکر اقلیم کشا

بیهشت کرده دور رفتند - واعظم خان را در قندهار برای توقف باعثنی
 نماند - و جمعی که از درگاه اسمان جاد با خزانة معین گشته بودند
 پائین گهت رسیدند - خان مذکور از قندهار کوچ نموده متوجه
 در دال شد نمود که مقام میر عذری اندیشیده بخرانہ دست بردی
 نمایند - و خزانہ همراه گرفته بنواحی دریای و بجزیره آمد - و نصیر خان
 خاطر از اسمان - باب قلعه داری و ضبط مداخل و مخارج فراهم
 ساخته بجانب بودن و ایتدور رست - از آنجا که کاری نظام از
 انتظام انداخته بود - و طالع بحسب مطالعش رو بخواب نهاده -
 فتح خان پسر کلان ملوک عنبر را که وکیل و سپهسالار او بود بقید
 در آورد - و مقرب خان را که غلام ترک معتمد و میر شمشیر و سر
 لشکر او بود بجای فتح خان سردار سپاه گردانید - حمید خان
 حبشی را وکیل ساخت - و چون پس از چندی دریافت که این
 سردار از عهد سرانجام مهام چنانچه باید بر نمی آیند فتح خان را
 از بند بر آورده بدستور سابق وکیل و سپهسالار گردانید - مقرب خان
 ازین ملوک با هموار دل از همراهی و دولتخواهی او برگزیده
 بدریغ ارسال مکنایب مشتمله بر خاوص اخلاص و رسوخ عقیدت
 باولیای دولت ابد اتصال باعظم خان ملتجی گشت - خان مذکور
 چون در تحصیل این سعادت او را مجید یامت - برای اطمینان او
 از درگاه خوافین پناه التماس فرمان قضا توان نمود - و چون منشور
 استمالت عز و زرد مرصود - تاسا^۲جی دوریه که ملازم بی نظام بود

و پیش دست مقرب حان با دوازه کس برای مه‌سازی او مرد
 خان آمد - خان بمقدمات الفت انگیز صحبت امیدوارانه نموده
 او را خلعت و خنجر مرصع و اسب و اکثر همراهان او را خلعت داده
 رخصت کرد - روز دیگر مقرب حان با همگی همراهان روانه لشکر
 طبرستان گردید - اعظم خان ملتزم به حان به سر خود را با دیگر
 بقدرگان پادشاهی با تقدال او و مرئوسان بمصلحت دید وقت خود
 نیز تا کنار اردو رفت - و بمنزل خود آورده از سرکار والا خلعت
 و خنجر مرصع و چار اسب و در میل دروخته و یک لک روپیه نقد
 با دو صد خلعت رصد شال و هفتاد اسب به همراهش داد - و منصب
 از پیکر برای ذات و سوار - و منصب رتبة نش که از صد افزون
 بودند در حوز مرتبت تحویل نموده بدرگاه والا عرضه داشت نمود -
 و مبلغی مرسوم مدد خرج از حرانه عامره بروقای او رسانید - و چون
 تا رسیدن برسات روزی چند در میان بود - و مکرر رندانه با اعظم
 خان پیام کرد که اگر بوسیله التماس شما تقصیرات عادل حان بذیل
 عفو پادشاهانه پوشیده آید نفعه متکفل می شود که دیگر عادل حان
 پا از دایره انقیاد بیرون نهد - و حرطریق اطاعت نه پیماند -
 و شیخ معین الدین را که با پیشکش رخصت نموده بود و
 فاسی الحال در بیدرگاه داشته بدرگاه گردون حاه روانه گرداند -
 اعظم حان بصواب دید سایر دولتخواهان قراوداد که تا رسیدن
 برسات نه برگشته بهالگی و حدیث کوبه از توابع بیدر رفته توقف
 گیرند - اگر گذار رندانه مرعی از راحتی داشته باشد عفو تقصیرات
 عادل حان درخواست نماید - و الا متاراج آن محال برداخته

پادشاه نقض عهد و خلف وعد در گذار روزگار آن نا استوار نهد -
 و از انجا مراجعت نموده هر جا مناسب داند ایام برسات بگذرانند -
 و باین اراده پیش رفته در گذار آب و مسجری فرود آمد - قرار یافته
 بود که هنگام نزول تا برپا شدن خیمه نوح هراول و برانغار و جرافغار
 و چنداول بجای خود قیام نمایند - و بعد ازان از هر فوجی چند
 سردار بنوبست یک گروه دور از لشکر ایستاده خبردار باشند - تا مردم
 اردوگاه و هیمة بقراغ خاطر بیاروند - و چون درین روز از غنیم اثری
 ظاهر نشد بهادر خان روهیلہ و شهباز خان و رشید خان انصاری
 و یوسف محمد خان تاشکندی که نوبت گهی داشتند سر رشته احتیاط
 از دست رهاشته باقلیلی از لشکرگاه پیشتر رفته نشستند - و مردم لشکر
 برای هیمة و گاه باطراف پراگنده شدند - چون جمعی از راجپوتان پیش
 از آنکه - پناه ظفر دستگاه بمنزل رسد سه گروه پیش رفته دهی را قبل کرده
 بتاراج پرداخته بودند - و سکنه ده در پناه دیواری برای نگاهبانی
 نفوس و پاسبانی مال و ناموس بقدر امکان در مدافعه کوشیدند
 بهادر خان و شهباز خان و رشید خان و یوسف محمد خان برین
 آگهی یافته بکوهک راجپوتان رسیدند - اتفاقا اکثر همریان ایشان
 ازان ده کاه و غله بدست آورده بارو مراجعت کردند - و با ایشان
 زیاده از هزار سوار مانند - درین وقت تمامی مخالفین فرصت جو
 که دوازده گروهی لشکر فیروزی رحل افاقت انگذده کردند بقصد
 آنکه تا و یامته د-ذبردی نمایند سه گروهی آن ده آمده جمعی را
 بقزائی که شیو دکنیاست و باصطلاح این گروه برگری گری گویند
 فرستادند - چون ایلمان نزدیک ده رسید - بر قلت جمعیت بهادر

خان و همراهانش مطلع گشتند سواری برد سرداران خود مرستاده
بر حقیقت حال آگاه گردانیدند - و خود نمایان شده بهادر خان و
همراهانش را مشغول ساختند - مجاهدان انبیا قلت خویش و
کثرت محالف لفظ در دیار دره تاحت آوردند - و گروه عذر پژوه
خوبه شدن را برگزید داشته مبارزان بصورت آتشی را تا دو گروه دیگر
بحال لشکر خود کشیدند - درین اثنا زنده و سرامراز و مهلول
مصدق و دیگر سرداران عادل خایه و بی نصایبه با پنج شش هزار
سوار بصیرت تمام رمیده بهادر خان و همراهانش را در میان گرفتند
چون کار درین ناموس پرستان تنگ شد از ایشان مرود آمده دست
حالات کشانند - و جمعی گذر را رهگرایی خشم گردانیدند - و
بکوششهای مردانه و تلاشهای گردانه مثل سایر و سردار گشتند
شهباز خان با پسرش پدانه گوانمایه بهادر رسید - و بهادر خان و
یوسف محمد خان را که در جمعی گران در میان بخت بودند -
مقاومت برداشته بودند - و رستم خان و حمی از مرود گاه بر آمده
بلشکر میروزی پیوست - و برادر او و جمعی از خویشانش دولاب
شهادت دریافتند - درین معرکه زد و خورد بود که صد کس از
فرادران و قادیان بهادر خان و عیدو خان در ناحیه - اعظم خان
اگرچه از شنیدن این خبر با سفاری حلویر رسید - اما چون
عقد بدست افتاد بهادر خان و رستم محمد خان را موز عظیم
دامنه از آب و سحر گذشته بود - و شب در رمید - تعانت را
بمحاصل پنداشته برگردید - روز دیگر متوجه برگشته حیت کوبه و
بهالکی گشت که اگر درحالی صدادیل را دریابد تلاهی جاسارتی

که ازان خسارت پیشگان بروی کار آمده نماید - و الا آن پرگنات را بتاراج خراب گردانند - و چون در بعضی پرگنات دیدار که عادل خان به بی نظام داده بود و بعد فوت امیر باز متصرف گشته - و بدین سبب مکرر افواج طرفین شده اثری از آبادانی نبود - و آذوقه و علف بدست نمی افتاد - و برسات نیز نزدیک رسیده بود - سه چهار منزل نور دیده بصواب دید همدگی دولتخواهان از دومازلی قصبه مهالکی مراجعت کرد مخاذیل بی نظامیه و عادات ضایع سر راهها خود را می نمودند - و چون دولتخواهان درگاه میخواستند که بصورت قندهار رفته در جانی ایام بارش گذرانند - و در راه غله و آذوقه نموده بود بپستی و چلاکی شتافته قصبه کلپوره را که غله بسیار داشت - و غنیم پیشتر از آب و بجه گذشته آنرا متصرف شده بود - از دست باطل کوشان بر آوردند - و یک روز توقف نموده آن قدر غله که تا رسیدن قندهار کفایت کند برداشتند - و قصبه را با بغله غله سوخته روانه مقصد گشتند - و از راه دره دال براجوری رفتند - غنیم در آن طرف کوه راجوری نزول ادبار نمود - روز دیگر اعظم خان مقبر ساخت که تا رسیدن موج هراول بکنار نهر آبی که سه گره پیش بود و مرود آمدن اردو و برپا شدن خیم درین منزل توقف گزیند - پس ازان با سایر لشکر روانه گردید اتفاقا پیشتر همراهمرمان به منزل پیش رفتند - و با اعظم خان زیاده بر پنج هزار سوار نمازد - درین اثنا گروه مرصت پڑوه که نزدیک چارده هزار سوار بودند فراهم آمده عقب لشکر آغاز شوخی نمودند - اعظم خان و سایر دولتخواهان با وجود قلت همراهم تکیه بر قانیه صمدانی نموده

برای نصب درگشنگان جلو انداختند - عظیم نامکار تاب حملگی مدویان
 حاضر میاورده در نگر بر بهاد - بهادران لشکر منصور تایک گروه تعدد
 نموده هزاران پناه گزینانی از تنگچی و باندار که پیش آمده
 دلیری میکردند کشتند و بهان بعد از آن کول حاصل آن بدست آورده
 درسی مصوب برگزیدند و صاحب دل رهین هزاران سخاوت و ندامت
 هفت گروه پس زدند - و در هر پندار من خراب و خسارت نگشته
 بهایست بعد رسانند - امواج نصرت استعراج روز دیگر بکنار دریای
 بهار و مزای آن قلعه و دلدنار رسیده یک روز اقامت نمودند -
 و چون دران مواهی عله و گاه پایاب بود شب در میان بکنار دریای
 گنگ جانب قصه نامد بروفته منزل گردیدند - و اریس حبیب که
 دریا پای آب بود و گشتی بهم میبردند حالها ساخته در عرض
 ده روز از آب گذشتند - و چون بعد از هضم طاهر شد که حوالی
 موضع سده که دمک بومست مرادان که دارد از نامدیر نه پنج
 کوچ دادند آمدند *

ندم شوال بدصور پسر عدل به هزار روپیه انعام شد - ماضی
 مستعد گردید و کابل عان آنها را در سلك دندان درگاه مسلک
 ساخته بی هزار روپیه سائند صفر فرمودند و ده هزار روپیه
 بوی انعام نمودند - و با حال حاجب و طب المک که پیشکش درگاه
 والا آورده بود - چنانچه گذشت بامت بعدایب حلیت و انعام به
 هزار روپیه سر مرز کردند *

دیست و مکم نور حای بریج از حویلی که در نیول او بود آمده
 سعادت عدل عتد ملک رتبه اندوخت - و فتحعت و امپ نارس

مطلا نوازش یافته ، لشکر ظفر اثر دکن مرخص شد - و پیرا پسرش
از اصل و اضافه بمنصب هزاری ذات و چار صد سوار و خطاب
پردیشان سرمرز گردید •

ششم ذی القعدة خلعت و کهنه سرمع و شمشیر مرصع و علم
و نقاره و اسب از طویل خاصه با زین مطلا و فیل از حلقه خاصه
مصحوب نظر بیک گرز بردار بمقرب خان دکنی عنایت نموده
فرستادند - و منصب او پنج هزاری پنج هزار سوار که اعظم خان
تجویز نموده بود مقرر فرمودند - سکندر درتانی که از پستی همت
و دیانت فطرت رعایت قرابت برای جهالت گرا نموده بار پیوسته
بود - درینولا بوسیله ندامت و خجالت بدرگاه خواتین پناه باز گردید
پادشاه خطا پوش عطا پاش از زلات و بیله و تقصیرات ثقیله او
انماض عن نموده در سلک خدمت گذاران منسلک گردانیدند •

محمل ارا شدن ملکه عفت فباب گردون
جناب خورشید احتجاب حضرت مهمل علیا
ممتاز الزمانی ازین سپنجی سرا و منزل رنج و
صنا بنر همت گاه جاودانی و نشاط کده روحانی

زمانه ناپایدار - و روزگار ناسازگار - که شادی او غم آورد آمدت -
و شربت او زهر آلود - گل مسرتش با خار جفا - و صل عشرتش
با حمار عفا - هر چه بر امرارد بیداد - و بهره پردازد نسازد - درین
هنگام که از دادگری و جود پروری خدیو زمین و زمان - خداوند
مکین و مکن - پادشاه دین پناه - شهشاه حق آگاه - ابواب بر

و بوال در روی درو و نزدیکشاده بود - و اسباب احسان و اوصاف برای
 خوش و نیکباده اساده - خاطرها از عم واپردا حده و دلها نازان مادی
 در ساخته - و مدعه را روی بیداری - و نه درو را را حوی ستمگری -
 باگاه حاصیبت حفا کاری - و طندعت دل آزاری - بار نموده حادثه
 ناگهبر - و وادعه با گذر آن ملک ملکات جهان - مالک ملکات درو
 دایوی حادان کرم حاتون درو مان سرب - حصرب سهند علما -
 حدر معلی - صمدار الرضایی - دروی کار آورد - گذارش این حال
 وحشت اشتغال آنکه پس از انقصابی بدمه شب چهار شده همدهم
 شهر دی القعه سال هزار و چهلم مطابق سنه و ششم خرد و -
 از آن دو حقه چمن انبال صدیقه متولد گشت - و مزاج و هاج از
 حدر اعتدال عدول نمود - و عصر صبح امتراج از اوج استعانت
 درو - و چون در بامت که حال گذشتگی را ازین جهان گذاشتی
 و وف ارجحال اسب - و اس مختصر و بدگای عارفی را هنگام استردان -
 بواب قدسی القاب پادشاهراد والا گوهر بکم صاحب را در ستاده
 از مدکان اعلی حضرت که در آن نزدیکی تشریف داشتند مدوم
 گرامی التماس نمود - پادشاه مهر آندش شفقت گرس در کمال
 آشفتنکی و عمگندی در نالین آن دمسار دروین و همرا احاص
 آگس - رسیدند آن راه گرامی آخرت سعارش دروین والا گوهر و
 والد ماحده پرداخته دندار آخرت اس در گردن آلهی و مطهر
 و محبت نامتعالی را را از اس راه در ورمیق اس مهر دراز ساخت -
 و بداء ارحمی الی ربک و صده مرصیه را کشاده پنداشی احسانت
 کرده بهشت درو در حوار رحمت رب العالمین شفاقت - این

مانند ناکاه و نایب جان گاه جهان را وحشت آگین - و خنهانیان را
غم گزین گردانید - و بنای کلم بنا کام منهدم گشت - و لشکر
صبر و آرام منهدم - و ازین حادثه دل کوب - و واقعه پر آشوب - در
قوایم صبر ایوبی پادشاه کوه تمکین تزلزل افتاد - و از دم آه و نم
اشک مرآة خاطر مهر ناظر که چون آئینه خورشید هرگز روی تیرگی
ندیده بود رنگ کدورت گرفت - درین ماتم غم نزا از بسیاری بگریه
دیدند خاندان دریا رمز گشت - و چشم املاکیان طوفان خیز - پادشاه
ملک گاه لباس سفید - و پادشاهزادهاست کامگار و اعیان دولت والا
مقدار و سایر بندگان و خدمتگاران رخت ماتم پوشیدند - و آن گنجینه
عفت و خزینة عصمت را در عمارت باغ زمین آباد برهانپور که آن روی
آب تپتی واقع شده و عمارت مذکور میان حوضی که صد در صد است
اساس پذیرفته - برسم امانت مدفون گردانیدند - چون گویم که
جهانی از احسان و انصال و عالمی از بر نوال - را خاک پوش
ماخفتند - نی نی آن محفوف الطاف - بحانی را از مشکوی
جهانباسی بمینوی جاودانی بردند - و آن منظومہ انظار صاحب
قرانی را از وحشت کده نانی - بنزهنگاه روحانی - سپردند . . .

آخر روز پنجشنبه بیست و پنجم این ماه پادشاه حقیقت
سروشت از دریای تپتی دور فرموده بر ضریح آن مورد غفران الهی
تشریف برده روح بار وحش را بفاتحه شاد گرانیدند - و آنچه از
اورنگ خدیو دیهیم خدا از قلق و اضطراب سر برزد نگارش
پذیر نیست - و التزام فرمودند که تا ریات ملک گرا دران شهر
باشد روز هر جمعه مزار رحمت آنار آن مغفوره را بقدم گرمی

حاضر آگیز گردانند - تا آنکه همگی اوقات قدمی حمایات مصروف
 بر امر احسن و ایاب عدل و داد و در انداختن آیات شورش و معاد انسب -
 و همواره در مرام آوردن مرفعیات الهی و مرام ظل الهی می‌کوشند -
 درین حادثه عم امتزایک هفتده بجهت درگاه دولتی خاص و عام هر
 قیامده معاملات ملک که بی ضرورت باهمال آن راضی نیستند
 پذیرا هستند - مکرر بر زبان وحی ترجمان رفت که اگر نارگران خلافت
 الهی - و شان والا شان پادشاهی - که مشتمل بر ترمیم زیر دستان
 که بدایع و دایع ایردی اند باین رضا حوی الهی حواله نمی‌بود -
 و از پذیرائی این مایه گرامیایه سربار زدن با خوشنودی همای
 آمرمن نمیدانست - و بفرمان عقل که شرع داخل است و حکم شرع
 که عمل خارج اقامت امور ملیکه و اقامت شیون ملکیه ناگزیر
 نمی‌بود - هرآنکه سلطنت بلند مرتبت مرلحنای همدورستان ترک
 نموده این ممالک و حبیعه را چه آنچه بپاکل برزگوار والا آثار از چمد
 سلاطین اورنگ آرای - و راحهای نحوت گرای - بشمشیر کشور کشا
 گرفته اند - و چه آنچه بسمی مبارزان این دولت - و مجاهدان این
 سلطنت داخل ممالک محروجه شده - میان پادشاه زادهای و افتداز
 قسمت کرده باقی عمر گرانمایه را در تحصیل عمر بانی که
 پرستش معبود حقیقی است و نیایش معبود تحقیقی صرف
 می‌نمود - و بعد از وقوع این حادثه کلفت زای تا دو سال از
 ادنام مستلذات و متلذذات خصوصا استماع ساز و نغمه و لبس
 حواهر شب امروز و اتمشه گرامیایه اجتناب نمودند - و در اعیاد و
 دیگر جشنها که پرده نشینان عفت در مشغولی درلب مرام آمده

بني حضور آن سفر گزين ملك تقدس بلوازم نشاط و انبساط مي
 برداختند - بي اختيار اشك از دیده مقدس مي ریخت - و در
 محاسن اقدس که زیاده بر بیست موی سفید نبود بعد ازین
 ماجرای غم افزا بکمتر مدتی موی بسیاری سفید گردید - امید
 که ایند تعالی این مصیبت را واپسین مصایب گرداناد - و دست
 آنها بدامن دولت روز افزون مرساد • • بیت •

نصیب خصم تو با دار غمی بود مارا • و گرترا که مبادا غمیست مارا باد
 اگر بد است و گر نیک کار ما شاید • سلامت سرتو باد هرچه بادا باد
 نگارش فیض آن ملکه جهان را دفتری جدا گانه باید - در غفو
 اجرامی که بهیچ وجه عذر پذیر نباشد - و در صحر آثامی که بهیچ
 رو شفاعت در گبزنه - درخواست آن مالک ملکې نژاد را اثر عظیم
 بود - چنانچه بسیاری از مستحقان قتل و مستعدان اسرکه از هیچ رو
 امید حیات و نجات نداشتند شفاعت آن نیک سال حیات تازه
 اندوختند - حفظ مراتب عصمت - و پایدانی مدارج عفت - و
 مدت پسندیده - و سرپرست گزیده - و ادامت لوازم ناموس پادشاهی
 و اقامت مراسم طاعات الهی - و رضا جوئی خالق - و خیرخواهی
 خلایق - بحالی رسانیده بود - که زبان کوته بیان از عهده گذارش
 آن بر نیاید - هنگامی که عمر مبارک اعلی حضرت پانزده سال
 و هشت ماه قمری و هفت روز که پانزده سال و دو ماه شمسی و
 چهارده روز باشد رسیده بود - حضرت جنت مکاني آن بهودج نشین
 عظمت و اعتلا را که صبیح رضیه آصف خان خانان خلف اعتماد
 الدوله امت - برای اعلی حضرت - سلیمان مرتبت - خطبه فرمودند

در پس از انقضای پنج سال و سه ماه قمری و دو روز که پنج سال و یک ماه شمسی و پنج روز میشود - چون عمر ابد پیوند خدیو افعال به بدست سال و یازده ماه قمری و نه روز بدست سال و سه ماه شمسی و نوزده روز باشد رسید - جشن ازدواج میمنت استخراج آن مہد آرای دولت که از سفین گرامیش قریب بدست سال گذشته بود بآئیدی که در حور شال خواندن ملک مبرک باشد - و شرح آن نژاد خامه گذارش پذیرد - آرایش داده - شب جمعه ۱۴م ربیع الاول سال هزار و دصمت و یکم مطابق بدست و درم اردی بهشت اعلیٰ حضرت را گوناگون عنایت نمودند - و سہروردی متعالی بدست مبارک بر ورق مقدس دستند - و اعلیٰ حضرت بشکوہ آسمانی سوار گشته منزل رکن رکین دولت اعتماد الدولہ را مقدم والا سعادت آموذ گردانیدند - و حضرت جنت مکانی بنشاط و اندساط تمام پدان عشرت کدہ تشریف فرمودہ آن بوقتین والا مکان را سرانراز ساختند - و در حضور آن حضرت عقد ازدواج منعقد گردید - و کابین پنج لک روپیہ مقرر شد - و آن شرف دین و دنیا دوزدہ سال و ہشت ماه قمری و نہ روز کہ نوزدہ سال و یک ماه شمسی و شش روز باشد در مشگوسی اقبال کامیاب دولت دارین بود - و پس از زندگی سی و نہ سال و چار ماه قمری و چار روز کہ سی و ہشت سال و دو ماه شمسی میشود ازین شورش کدہ مادی بآرامگاہ جاودانی انتقال نمود - فی ہل حال در تاریخ این رحلت باین مصراع • ع •

جایی ممتاز محل حنت ناد

ملہم گشتہ - اگرچہ دختر بیک اخذر مطہر حسین میرزا دن سلطان

حسین میرزا بن بهرام میرزا بن شاه اسمعیل صفوی که بیگ سال
 و هشت ماه پیش از سعادت آندوژی حضرت مهد علیا در رجب
 سال هزار و نوزدهم هجری در حینی که من اقدس از نوزده سال
 تجاوز نموده بود شرف ازدواج معلی اندوخته - و از وصیقه قدسیه
 پرهیزبانو بیگم نام دوازدهم جمادی الاخری سال هزار و بیستم
 بوجود آمده - و دختر شاه نواز خان بن عبد الرحیم خاندان
 اعلی حضرت در نخستین یساق دکن بعد از کد خدائی حضرت
 مهد علیا به پنج سال و پنج ماه و بیست و سه روز دوم رمضان
 سال هزار و بیست و ششم او را باقتضای مصلحتی شرف تزوج
 بخشیدند - و بفرمان آن حضرت بمنزل عبد الرحیم خاندان
 تشریف فرموده آن عصمت سرشت را بحباله نکاح در آوردند -
 و دوازدهم رجب سال هزار و بیست و هشتم در دارالخلافه اکبر آباد
 مصری پادشاهزاده جهان افروز نام از متولد شد - که بعد از یک
 سال و نه ماه در برهانپور بگلستان ارم خرامید - سعادت خدمت
 می اندرزد - اما بنام این نعمت نامی خرسنداند - و بمحض این
 پیوند گرامی رضامند - و این دولتمند سعادت پیوند از بخت
 مادر زاد - و دولت خدا داد - و خلوص اخلاص - و خصوص
 اختصاص - و رضا پژوهی و مزاج دایمی در دل فیض منزل گیتی
 خدیو چنان جا کرده بود که محبت دیگری نمی گنجید - و بادشاه
 قدردان پاینده شناس در شدت و رخا و سفر و حضر از ان فروغ شهبستان
 خلافت جدائی نمی گزیدند *
 از ان معدن جواهر سلطنت چهارده در زد گرامی بوجود آمده

هشت پسر و یک دختر و شش دختر عفت دختر اراجنداء هفت
پادشاهان والا گوهر فروغ زندگانی خاوندانی نهار کواکب مدونه
و دشت امرای آسمان حاکم و حلال اند •

نخست در درج دولت درجی روح معبود - پادشاهان
خوردن نغمه روز ششم هشتم مهر شده هزار و نسیب و در دارالحکومت
اکثر آواز مدح معانی هستی نهاد - و بعد از زندگانی سه سال و یک
ماه روز چهار شده نیست و چهارم ربيع الثانی سال هزار و نسیب
و نسیب در حاکم محمل آزادی سفر آخرت گرفتند •

دوم ملکه والا حیات و نسیب القاب مالکة عفت نصیب
عصمت نصیب صاحب کون و مکمل - پادشاهان عالم و عالمیان -
چهار آرا نغمه - که بکتاب مستطاب نغمه صاحب - اشعار دارند - و از
شمالی گرفته و حاصل پذیرفته بدو حیات نامیده حدیث و زمان و
عادات نامیده حدیث و دوران اختصاص دارند روز ششم نسیب
و یکم مهر شده هزار و نسیب و سه هجری در حدیث که اهل حضرت
مهم را با اشتغال داشتند پایه امرای هستی گشتند •

سوم اختر نوح جهانندازی - گوهر نوح کامکاری درة الناح
پادشاهی - مره اعلی شهباهی - مهین پور حاکم - بهمن
حکمت مسالت پادشاهان سعادت پسر - محمد دارا شکوه - شب
در شده نسیب و بهم مهر سال هزار و نسیب و چهارم بعد معاود
از مهم رانا در ملکه احمد و حلوت کد و وحدت مدارگاه کثرت آمدند
چهارم نص حاتم عظیم - دیوان معشوران - دیباچه
مدونه فرمان روانی - هر لوح صفحه کشور کسان - پادشاهان

محمد شاه شجاع بهادر - شب یکشنبه هزدهم جمادی الاخری
 سنه هزار و بیست و پنج در بلده مذکور بهدار الملک وجود رسیدند •
 پنجم عصمت نقاب - عفت قباب - روشن رای بیگم - درم
 رمضان سنه هزار و بیست و شش در برهانپور متولد شد •

ششم طراز کسوت کشور ستانی • نور حدقه جهانبانی - قرازند
 رایت بختیاری - نورزنده شمع نامداری - بادشاهزاده محمدارزنگ
 زیب - شب یکشنبه پانزدهم ذی قعدة سنه هزار و بیست و هفت
 دباغ آذربخش جا گرفت •

هفتم نهال گلشن اقبال - گلبن چمن دولت و انصال - بادشاه
 زاده امید بخش • روز چهارشنبه یازدهم محرم سال هزار و بیست
 و نهم در حوالی شهرند تولد نمود - و در ربیع الثاني سال هزار و
 سی و یکم در برهانپور داعی حق را لبیک اجابت گفت •

هشتم ماه نلک رفعت بادشاه زاده ثریا بانو بیگم - شب بیستم
 رجب سنه هزار و سی و اوق دولت طلوع نمود - و بیست و سیوم
 شعبان سنه هزار و سی و هفت پس از زندگانی هفت ساله رو در
 نقاب عدم کشید •

نهم پسری در شادی آباد ماند - و سال هزار و سی و در بوجود
 آمد چون درین محنت سرا شادی و غم باهم است - و عشرت و الم
 توام پیش از تعبدین نام بروضه دار السلام خرامید •

دهم بادشاه زاده دلا تبار مراد بخش - شب چهار شنبه
 بیست و پنجم ذی الحجه سال هزار و سی و سه در قلعه رهناس
 قدم در دایره وجود گذاشت •

یازدهم پادشاه راند عالی مست لطف الله شب چارشنبه
چهاردهم صفر سده هزار و سی و شش پش از خلوص مقدس از
کدم عدم بمنصه و خود آمد و پس از زندگانی یک سال و هفت
ماه بهم رمضان سال هزار و سی و هفتم بعد از ازدیگ آرنی خانای
سفر گریس ملک تقدس شد *

دوازدهم پادشاه راند دواک ابراهیم شب چارشنبه چهارم رمضان
سده هزار و سی و هفت در مرار هستی نمودار شد - و بدست
رمضان سال دیگر پس از زندگانی یک سال و پانزده روز شهر خندان
بیسوی شتاب *

سیزدهم صفر سده دهم رمضان سال هزار و سی و نهم مقبول
گشت - و دایم احل او را 'خصایب درداشت *

چهاردهم آخر پس مرید دواک گوهر آرا دهم شب چارشنبه
هفدهم دی اعمده سده هزار و چهل در مرار پور بمرد و خود آمد *

حسرت خانای مقبول آن معصومه را از اشرفی و رزیده و
خواهر و مرصع آلال و سایر اشدا که رده نریک کرور رویده بود -
نصف معة العین سلطان - واسطه العبد دولت بیگم صاحب -
و نصف دیگر در لک حلال - درازی ملک ابدال - مرصع مرصودند -
و مهماتی که نه بواب عفران مآب تعلق داشت نه آن پرده گریس
سران عرت معوض گشت - و چهار لک روپیه بدمه نقد و بدمه
حاگیر بر سالیانه حایق که شش لک روپیه بود آورده اححق بیگ
پردی را که کنده امش است و حدیب میر سامادی حسرت
مهد علیا دایم فخریب دیوانی آن والا گهر سر امرار گردا میدند -

و آن درة الناج دولت بدستور والده ماحده مهر خود را بستی
النسا خاتم سپردند *

دهم ذي الحجه روز عيد اضحی بادشاه دین پناه بنمازگاه
تشریف فرمودند - و در مسجی و ذهاب بآئین مقرر نیازمندان
کامیاب شدند - و سنت قربان بتهقدیم رسید - هزارار خان باضافه
پانصدی ذات و در دست سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار
سوار - و شاه بیگت خان از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و
پانصد سوار - مبالغی گشتند *

از غره مسرم (سنه ۱۰۴۱) تا روز عاشورا مبلغ ده هزار روپیه
مقرر بفقرا و محتاجان رسید *

چاردهم مقرب خان دکنی که بحسن سیرت و شجاعت آراسته
امت از بخت رهنمون و سعادت روز افزون دولت تقبیل عتبه
ملک رتبه دریافته یعنایت خلعت و جمدهر مرصع با پهلوانکاره
و شمشیر مرصع و اسب از طویلۀ خاصه با زین مطلا و فیل از جلقه
خاصه و انعام چل هزار روپیه سرامراز گردید *

پانزدهم اعظم خان بفرمان گردون توان لشکر ظفر آئین رادر
مدعیر گذاشته باستلام عتبه اقبال سرانفخار برامراخت - و هزار
اشرفی نذر گذرانید - برزبان وحی بیان رفت که اگرچه از تودیرین
سفر در خدمت شایسته یکی تاخدن برپیرا وآواره ساختن اودوم فتح
قلعه دهارور بوتوق آمد - اما در خطا نیز واقع شد اول آنکه هرگاه بطهور
پیوسته بود که تسخیر قلعه پرینده صورت پذیر نیست بارجود قلت
آذوقه که باعث تنگی کار و سختی روزگار عسکر فیروزی گشت توقف

ندایستی کرد . دیگر آنکه بعد از اسلام مقربان حاکم در ملک
در لشکرها و رسیده آمدن دشمنان بحساب بند در ندایستی شناخت .
دریغ را در مکانی که گاه و علقه مرغان داشت ندایستی سرکرد .
و تاخیر ملک عادل حاکم را بعد از پیروی شدن ایام تارش قرار
داد . تا ازین بوزش بی هنگام پرمشانی بحال لشکرها ندایستی .
اعظم حاکم لحظاتی چون معدوم گردوند بافت حداد حاکم و حوهر
حاکم دکنی و ملصنداران دیگر که همراه حاکم مذکور آمده بودند مشرف
گورمش رسیدند . پیشکش اسلام حاکم صوفه دار گجرات مشدعل در
حواهر و مرصع آلت و ده راس اسب کچهی و صد زر نعت عراق
و تحریق امشقه گجرات بنظر کمیا اثر در آمد .

از عزمه داشت سپیدار حاکم نمرص مقدس رسد که فتح حاکم
چون درمات که رسدگار او از دند بی نظام اضطرابست هرگاه
حاکم آن عذر فراهم شود بار محسوس خواهد صاحب - پیش دستی
نموده بی نظام را بدستوری که پدرش عمر بنظر بد میداشت
مقید گردانید .

بسیار و بنظم و ادب از لشکر طهر فرس آمده نده بدل
سد - سینه حدس تحت مرابروحت - چور یمن الدوله روزی چند
بواسطه دیماوی دولت ملازمت در ندایستی بود بیعت و مهم نادشاه
حق شناس حقیقت اساس از مرط خدمات فرس عیادت بمنزل آن
وکن وکن سلطنت تشریف فرموده شامگاه بدولت حاکم مراجعت
نمودند . بحواحه ابو الحسن که بحکم عالم مطمع با حاکم زمان و سایر
همراهان نکوصک بصیرت حاکم روان شده بود و پس از شنیدن خبر

فتح قلعه قندهار در راه توقف گزیده - حکم اقدس شرف صدر
یافت که چون قلعه مفتوح گشته هر جا مناسب داد ایام برسات
بگذارد - خواجه به پاتر شیخ بابو رسیده درکنار رود خانه که زندک
آبی داشت رحل اقامت امکند - اتفاقا آخر روز چارم صفر سحاب
متراکمه دریا ریز گشت - و بعد از دوپهر و درگري شب آب دریا
طوفان خیز - و از سر کوه سیلی عظیم رو بشکر نهاد - و مردم از
ظلمت شب و شدت باران در کمال آهیمه سري بهر طرف
گریختند - و خواجه بر اسب بی زین سوار شده ازان مهله برآمد -
درخت حیدره قریب دوهزار کس از سپاهی و غیر آن بالختی اسب
و شتر بسیلاب و مذا رفت - و از اموال خواجه هفت هزار اشرفی و ده
هزار روپیه با همگی اسباب توشکخانه و سلاح خانه و فراش خانه و
جز آن آب برد •

بیست و سیوم اسلامخان ناظم احمد آباد باضافه هزار سوار
بمنصب پنجهازاری ذات و پنجهازار سوار دوهزار سوار در اسبه سه
اسبه - و قلیچ خان (ن) حاکم اله آباد باضافه پانصد سوار بمنصب
چارهازاری ذات و سه هزار و پانصد سوار سربلند گشتند •

بیست و چهارم نصیرخان از قندهار آمده بتقبیل آستان گردن
شان سرعزت بر ادراخت - و بعنایت خلعت خاصه و شمشیر مرصع
و باضافه هزار سوار بمنصب چارهازاری ذات و چار هزار سوار سربلند
صورت و معنی گشت - و از همدر هاش راجه بهارتیه بندیده باضافه

پایبندی داب بمصمص سه هزار و پایبندی دات و سه هزار هزار
سرافراز شد - و اسد خان معموری که در دار السلطنت قهوجی بود
داخل طبعی درگذشت - از وفات صولت اودسه شرف استماع رسید
که ارقصا در انداز نازرتی که در حوار حالت سند پرورش خان
بود آتش در گرفت و سند نا دوارده کس موجب *

مردم ربیع الاول محمد علی لنگ الپچی را بمرحمت خلعت
ماجره و مدل ناحوصه بقرة و شصت هزار روپیه سند درواخته نادر
الحکومت اکثر آنان دستوری دادند و حکم شد که تا رسیدن رباب
همانکشانجا زری چند پاسايد و مسامال ضروریات بپردازد - درین
مردمکی که آن شهر کرامت نهر معروف ماهچه اعلام لاهور آگس
خواهد گشت و حصص معاونت خواهد یافت - و هر یکی از محمد
نقی تحویلدار ارمغان و الله ملی صدر آخور را خلعت و پنج هزار
روپیه انعام فرموده همراه او مرخص گردانند - و در محمد عرب
را خلعت بواش نموده حکم کردند که الپچی را نادر الحکومت رساند
اهتمام خان را بمعایب خلعت و از اصل و اساده بمصمص هرازی
دات و چارصد سوار و عطایا اسب سرافراز گرد بده بنباده داری
حالیپور مرستندند آبی محمد تاشکندی بمصمص پایبندی داب
و در سب سوار مختصر گشت *

چهارم سرافراز خان چغتایی نا پسران شرف منزلت رحید - و
و خلعت برارس نافه بکسرات مرخص کردند *

پنجم عبد الله خان بهادر میروز جنگ را خلعت و حمده
مرصع نابهلکناره و اسب از طوونک حاصه نارمن طلا در بواخته لشکر

فصرت آنین بالاکهاٹ فرستادند - و غمیرتخان و خواجہ ابو البقا
برادرزادهای او را خلعت داده بار رخصت فرمودند - چون بعرض
اقدس رسید که روزگار را بسور بهورتیه سپری گردید کرن پسرش را
بمنصب دوهزاری هزار و پانصد سوار و خطاب راوی بر نواختند -
و بیگانیز وطنش در تپول از مرحمت نمودند - و ستر سال دیگر پسر
او را بمنصب پانصدی دویست سوار عز افتخار بخشیدند .

شب دوازدهم دوازده هزار روپیه مقرر باصحاب نیاز عنایت شد .
نوزدهم دلارخان برنج از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار چار
هزار سوار مراند گردید .

جشن قمری وزن

روز مبارک دوشنبه هشتم ربیع الثانی سال هزار و چهل و یکم
موانق یازدهم ابان بزم انتهای سال چل و یکم و ابتدای چل و
دوم از سنین عمر ابد قرین حضرت خاندانی آرایش یافت - و
مجلس وزن قمری منعقد گشت - و آن کوه وقار گران بار بطلا و
اجناس معهوده بر سخته آمد - فرادان زر و سیم نثار که قرة العین
دولت و جهانبانی پادشاهزاده عالمیان بیگم صاحب بآئین والد
مغفوره ترتیب داده بیرون فرستاده بودند بغضلا و صلحار شورا
مرحمت شد - نصیربخان را بعنایت امپ از طویلۃ خاصه با وزن
مطلا و فیل از حلقۃ خاصه مفتخر گردانیده بدالاکهاٹ دستوری
دادند - و بالتماس او ماهی مراتب را که در عهد باستانی
سلاطین دارالملک دهلی شیوع داشت و اینان بحکم دکن داده

بودند و اکنون در دکن اعتبار تمام دارد و دیبنداران آنجا کسی
که مستعد غذایات عطیمه باشد میدهند عنایت فرمودند - و سوز
حان و جوهر حان دکنی و حواص خوار و راجه ردر افزون و بسیاری
از منصوبداران باز مرخص گشتند - و بابتداره مرتبه هر کدام عنایتی
از خلعت و اسب سر برار داشت - از جمله سواران منصوب مید
خانهای که به همراهی دات و به همراه سوار اسب هزار سوار در آید
سه ایله مقرر شد - داور حان دکنی را که در مرکز ننگال منجرط
گردید بمنصب دهرار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و مبارک حان
بیاری را ناصبه پانصدی در دست سوار بمنصب دو هزار و هزار
و دو دست سوار - و از اصل و اصافه هر یکی از نظر بهادر حویشگی
و زبردست حان را بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار - و سند عادل را
منصب هزار و هشتصد سوار - شجاع ولد معصوم حان گللی را که
خدمت تهاد داری عربی دوازش یافت بمنصب هزار و شش صد
سوار در بواحتند - مخلص حان بعنایت نقاره بلند آوازه گردید •

نهم سپهدار حان یعلعه داری احمد و گران تعمیر حان نقار خان
و عنایت خلعت و اسب از طوبله حاصه داری • طه منکر گشت -
سید عمر که خواهر بی نظام در حباله نکاح او بود و سید علوی
فرادرس و چندی دیگر از دکنیان بتعمیل عتده ملک رتبه سعادت
ادخلتند - او را عنایت خلعت و کپوه مرصع و منصب دهرار و
هزار سوار و فرادرس را خلعت سر بلند گردانیدند - یاموت حدارند
خان ناعام چهل هزار روپیه و سحر الملک پسرش عطاء ده هزار
روپیه و اصافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و سوار سرامراز

گشتند - درین سفر درای خنجر و شمشیر و اسب و فیل و لختی
مرصع آلات که قیمت مجموع قریب یک لک روپیه بود و لک روپیه
نقد بیاقوت خداوند خان و پسرش بدعوات مرحمت شد *

پانزدهم بهادر جی ولد جادون رای که نزد اعظم خان نرفته بود (ن)
ادراک شرف کورنش نموده ده اسب و یک فیل پیشکش گذرانید -
و جگدیو رای برادر جادون رای نبیره جادون رای که نام قدیمش
پتنگ رای است و بدولت بندگان این درگاه بنام جد سرائازی
یافته بدولت استلام آستان مرش مکان دریافتند - بهادر جی را
بخلعت و کمپوه مرصع و منصب پنجهازاری پنجهازار سوار و علم
و نقاره و اسب با زین مظل و میل - و جادون رای را بخلعت و
خنجر مرصع بلند پایگی بخشیده پنجهازار روپیه نقد بهر سه
مرحمت فرمودند - خان زمان بحکم مقدس از فوج خواجه ابوالحسن
آمده سعادت تقبیل توایم اورنگ جهانبنانی دریافت *

چهارم جمادی الاولی پتھوجی با برادران و خویشان همراه
که بلوچی و مالوچی بآستان کیوان مکان رسید - و بعنایت خلعت
و خنجر مرصع و اسب و فیل مباهی گشت - چون قطان صوبه کابل
که از طایفه سنیه سنیه حنفیه اند از سلوک لشکر خان صوبه دار انجا
بسبب مخالفت مذهب راضی نبودند - صوبه مذکور را بسعید خان
که چندی و سپاهی پاک اعتقاد است - و به نسبت جدش میر
غیاث الدین ترخان که از اسرای حضرت قطب الملة و الدین

صاحبفرمان بود و دیگر میافکاش که درین حلقه علیه نامار و سینه
اندخامه رانده کرسی است - و درین مردکی در کندن دنج تصاد
آلوده پشاور مساعی حمده نقدیم رسوده - مرحمت فرمودند -
و فرمان قدر توان صواء داری را داخلعت باحر و خنجر مرصع
ارسال نمودند - و ناصبه هزار و پانصد سوار از جمله هزار سوار دو
- پده سه - پده نمصص چار هزاری داب و چار هزار سوار نکرار
سوار دو - پده سه - پده سر امرار ساختند - تهاه داری هر دو نگش
نمشیر حان مقوص شد - و او بعدایت خلعت و نقاره و ناصبه
پانصدی هفتصد سوار ده مصص سه هزاری در هزار و پانصد سوار
سر افتخار فر امر حب *

شاهزاده ار عرایص مهندل لشکر نالاکهات معرص ملتزمان
پشگاه حضور رسید که پندانه ردگای را و رتی هادا لبررگش -
حانان زمان سترسال بدره او را که خاشین او بود نمصص
سه هزاری ذات و در هزار سوار و خطاب داری هر نصدی بخشیدند -
و ولایت موبدی و گنگر و پرگدات آن نواحی که وطن را و رتی دون
در قبول از مرحمت نمودند و فرمان مشتمل بر من عنایات فرستاده
او را بدرگاه گردون حاد طلب فرمودند - و مانهو سده پسر را و رتی
را ناصبه پانصدی ذات و پانصد سوار نمصص دو هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار بر نواحیه برگه کوه و پنهان را در حاگیر از مقور
گردانیدند - گویی مانه پندر را و سترسال ناوحد حقارت حظه
آن قدر زور داشت که مدال دو شاخ درخت که هر یکی نگدگی ستون
شاهزاده مانهو ط داشت نشسته پا مریکی و پشت از دیگری نهاده

هردو را از هم جدا می ساخت - و بهمین زورهای بیجا بیدار شده
 پس از چندی در زندگی پدر سپری شد - سابقا چون فتح خان
 پسر عیبروسیلنه بهمین الدوله آصفخان عرضه داشت محتوی بر
 دولتخواهی و هوا جوئی فرستاده معروض داشته بود - که این
 خدمت گذار لحلاص شعار بی نظام را که از کوتاه بینی و شقارت
 گزینی بدسگالی و مخالفت اولیای دولت ابد میعاد می نمود -
 مقصد ساخته امیدوار مراحم پادشاهی است - و در جواب آن فرمان
 قضا جریان عز و قدر یافته بود - که اگر گفتار او فروغ راستی دارد
 جهان را از آلائش وجود بی سود او پاک گردانند - چون فتح خان
 بعد از درود حکم جهان مطاع برهان بی نظام بدفرجام را خفه نموده
 شهرت داد که باجل طبیعی در گذشت - و حسین نام پسر ده ساله
 او را جا نشین آن بد آئین گردانید - و عرضه داشتی مبنی از
 حقیقت این واقعه بدست محمد ابراهیم که از نوکران معتمد او
 بود بدرگاه سلاطین پناه فرستاد - مثال لازم الامثال صادر شد که
 انبالی را که بدرون حصار دولتآباد برده - از قلمت آذوقه ضایع خواهند
 شد - آن را با نفایس جواهر و مرصع آلات بی نظام همراه پسر
 کلان خود برهم پیشکش ارسال نماید - تا ملتسمات او عز وجل یابد
 و با منشور نوازش که پوه مرصع و در اسپ یکی عراقی با زین طلا
 دیگری ترکی را هوار با زین مطلا مصبوب شکرالله عرب و فتح خان
 بدولتآباد فرستادند - او را جیرام بانعام چل هزار روپیہ سرافراز گردید
 روز جمعه هفدهم جمادی الثولی نعتش مقدس مسافر اقلیم
 تقدس حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی را که بطریق امانت مدفون

بود مصیوب نادرشاه را نامدار محمد شاه شجاع بهادر و وزیران
و منشی الدیوان خانم که مزاج شادمانی و کاروانی بدرجه اوقی پیش
دستی و رکالت آن مالکته جهان ملکه جهانیان رسیده بود روانه
دار الحکومه اکثر آنک نمودند . و حکم شد که هر روز در راه آتش بنیاز
و دراهم و دیابیری شمار معقرا و نیازمندان دهند . و زمینی در
نهایت رعیت و دراهت که حدود روستا آن مصر جامع است . و
پیش ازین منزل راحه مانده بود . و در بدو وقت نراحه حبسنگه
نبردند او تعلق داشت . برای ممدن آن بهشت موطن برگزیدند .
اگرچه راحه حبسنگه حصول این دولت را روز تعطیم داشت . اما
از روی احتیاط که در جمیع شیون مخصوصا امور دیده ناگزیر است .
در عوص آن عالی منفری از خالصه شریعه باو مرحمت نمودند .
بعد از رسیدن و عشق آن شهر کرامت بهر پادشاه حمادی الذیله
حال آیلده دیگر روزی آن آسمانی جوهر بحاک پاک - پدیده آمد
و منصدیان دار الحکومه بحکم معلى عمالة الودت تربت ملک صرنت
آن جهان عفت را از نظر پوشیدند . و عمارتی عیالیشان و گندی
رویع بنیان . که تا رختبیر در ملندی یادگار هست گردن روست
حضرت صاحبقران ثانی باشد . و در استواری نمودار استقامت
عزایم نایی - طرح امکندند . و مهندسان درر پس و عماران صنعت
آوردن چهل لک روپیه اخراجات این عمارت برآورد نمودند .

فرستادن یمین الدوله ببالاهات برای بیدار ساختن محمد عادل خان از خواب غفلت و پندار

چون محمد عادل خان از خرد سالی و تبه رایی و نا آزمونی و
کثرت همنشینان بد و دوستان نا بخرد و اغرای پیشکاران غرض
پرست خصوصا دولت نام غلامی که دناعت ذات و رذات صفات او
مجمعی گذارش یافته پا از منهج مستقیم بندگی که سرمایۀ افتخار
و پیرایۀ اعتبار پدر او بود بیرون نهاد - پادشاه دوربین صواب گزین
رکن رکین سلطنت یمین الدوله آصف خان را بجهت بیدار ساختن
او از غفلتگی غفلت نامزد ساخته مقرر گردانیدند که اگر عادل خان
برهنمونئ بخت بیدار و خرد هشیار بسان پدر لوازم اطاعت و خدمت
گذاری و مراسم انقیاد و فرمان برداری بتقدیم رسانیده پیشکشی
در خور این درگاه گردون جاه ارسال دارد - قصد استیصال و خرابی
او نکند - و اگر از ریعان جوانی و طغیان نادانی بشاه راه مطارعت
و مطابعت نگراید - از ملک او آنچه گرامند ضبط باشد داخل
ممالک محروسه نماید . و باقی را پی سپر عساکر جهانکشا و پامال
مواکب گیتی پیماسازد *

نوزدهم جمادی الاولی مطابق هفدهم آذر آن رکن رکین و
نویسن اخلاص گزین را بعنایت خلعت خاصه و چارقب طلادوزی
و جمدهر مرصع با پهلونقاره و شمشیر مرصع و در اسپ از طویلۀ
خاصه با زین مرصع دیگری با زین طلایی میناکار و فیل از حلقۀ
خاصه با براق نقره و صاده فیل مفتخر گردانیده رخصت فرمودند -

و با آن دوش و الاصل اعظم حان و هند حاکمها و راحه گیسنگه و
شایسته حان و حان زمان و راحه خندنگه و سردار حان و راحه بهار
سنگه و معتقد حان بخشی این لشکر و الله و یزدانها و امالتجان
و دیگر منصبداران - و از دکنیان ناموت خداوند حان و اودا احترام
و که بلوچی و مالوچی بهیسه و بهادرچی و غیر اینها مرخص
شدند - و از خلعت و حشر مرصع و اسب و مدل و زر آبی در حور
هرکس بود عنایت شد و در میان مقدس عمر صدور نام که
عبدالله حان بهادر و دروز جنگ دار بقای حوش و حواحه ا و الخمس
با راحه چهار سنگه بدیل و همراهان خود و بصیر حان و راحه بهار تبه
و همگی سپاه تلنگانه معسر مد وری پذیرفتند - و بهرار سوار و چار
هزار پنداده ورق انداز با عرائی توپ و دیال و هتال و هزار احمی
تدر انداز بدر همراه گردانیدند - و ترتیب حنون بصرت آمود در
پیشگاه حضور اندس چدن قرار یامب که موج قول بوحود احلاص
آمود یمین الدوله و دیگر منصبداران مستحکم گردید - و هرادل دراحه
گیسنگه و راحه بهار سنگه بدیل و الله و یزدانها و سعد عالم ناره
و چند رس بدیل نادمی از رادپوتان و امالتجان با پانصد سوار
تعلیمی اعتصاب پذیرد - و ناموت خداوند حان با تمام دکنیان و
بصیر حان و راحه بهار تبه یا یکصد و هفتاد منصبدار درسم مدعای
پدش لشکر منصور منبرفته باشند - اگرچه سرداری این موج بیاقت
حان نامرد شد - اما از دوز پندی و حرم گردنی اعتماد در دکنیان
نکرده بسق آرا بعهده بصیر حان نارگد شدند - حان حبان ناموچی
از سادات ناره و اسروه النمش باشد - و در انبار با عظم حان و راحه

انوب سنگه و رار دودا و گروهی از منصبداران قوت گیرد - و جرانغار
 بخواجه ابو الحسن و خان زمان و ظفر خان با جمعی از منصبداران
 مستظهر شود - و حکم مقدس شد که عبد الله خان بهادر فیروز
 جنگ و رشید خان انصاری و راجه روز افزون و بعضی منصبداران
 و طایفه از برق اندازان سوار در جانب راست - و شایسته خان و
 راجه جیسنگه خاندلر پسر ذوالفقار خان قرامانلو با جمعی از
 منصبداران و برق اندازان در طرف چپ بمرام طرح قیام نمایند -
 و راجه جبهار سنگه بندیکه و چندی دیگر از منصبداران با پانصد
 سوار احدی چنداول باشند - مهر اوزک پیش از سریر ارائی نزد
 حضرت مهد علیا می بود - پس از آنکه اورنگ جهانبانی بجلوس
 میمنت مانوس آسمانی پایه گشت بالتماس ان ملکه دوران
 به یحیی الدوله عنایت شد - او بار اول که ببالاکهاست مرخص گردید
 بجناب خدر معلی میبرد - و پس از مراجعت باز یاست - درین
 مرتبه یک روز پیش از رخصت آورده از نظر خورشید اثر
 گذرانید - اعلی حضرت آنرا بنواب گردون قباب بیگم صاحب
 سپردند - و ازین تاریخ خدمت بزرگ مرتبت مهر نمودن
 فرامین مطاعه بآن مسند آرای عصمت تفویض یافت - حکیم
 مسیح الزمان و ملا خواجه خان مخاطب بخواجه جهان التماس
 دستوری زیارت حرمین شریفین نموده باین امنیت فایز گشتند -
 چون پادشاه حق آگاه شهنشاه دین پناه که ابر انعامش چون انعام
 ابر جهانرا در گرفته امت - بعد از برافراختن پایه اورنگ جهانبانی
 بجلوس مبارک نذر مرصوده بودند که پنج اک روپیه باهل استحقاق

و احتیاج هر مردی مکرمین ارسال فرمایند - ناطقان مهمان صوبه
گجرات در میان شد که در احمد آباد و سورت و آن نواحی دولک و
چهل هزار روپیه را منائی که در آن مکان والا شان خرید و در وقت
میشود احتیاج نموده بخواجه چها که نذایات و قدم خدمت
موصوف است حواله نمایند - که بعد از در وقت صوبه و سرمایه را
باتفاق حکیم به بدرمدان آن در وقت رومعه فرستاد - خدمت عرض
مکرر از تندر حکیم مذکور حکیم حادق پسر حکیم همای گیلانی
مفوض گشت - شیخ مرید از اصل و اصاده منصب هزار و پانصدی
هشتصد سوار و سورت در انداخت - حکیم حمالی کشی که خدمت
دیوانی مرکز حضرت مهد علما ممتاز الرمانی سر بلند بود از تعبیر
مدر عند الکرم خدمت دیوانی صوبه بلخ و عاصه هزار و
دات و آمد و بلخ و سوار از اصل و صاده سواران گردید *

آغاز پنجم سال

میمنت اتصال از دور اول جلوس مقدس

روز پنجشنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و چل و یکم مطابق
چهارم دی سال پنجم از تشریف آرائی مومنان ارکان جهانپانی
حضرت خافانی نوید عشرت و کامرانی رسانید *

جشن وزن مبارک شمسی

روز در شنبه - یوم رجب موافق ششم بهمن ماه جشن وزن شمسی
انتهای سال چهلم و ابتدای چهل و یکم از عمر ابد پیوند خدیو
روزگار خداوند جهاندار آرایش یامت - و آن گردون رفعت بطل و
دیگر اشیاء معصومه بر سخته آمد - و دامن امید عالمیان بزر و سیم
نثار بر آمد - درون روز مسرت امروز اختر برج جهانداري - جوهر
معدن کامرانی - پادشاهزاد بلند قدر محمد شاه شجاع بهادر که با رزبر
خان و ستمی النساء خانم نعش حضرت مهد علیا بدار الخلاء رسانیده
و چار روز در اینجا مانده بدرگاه والا مراجعت نموده بودند یا حلال عتبه
انفال سعادت جاوید اندوختند - و علامی افضلخان باضاده پانصد
سوار بمذنب پنجهزاری ذات و سه هزار سوار - و مقرب خان دکنی
بعزایت خلعت فاخر و ماهی مراتب - و فدائی خان بمرحمت علم
و تقار و صفدر خان باضاده هزاره ذات و پانصد سوار بمذنب
چار هزاره ذات و دو هزار و پانصد سوار - و موسویخان صدر باضاده

هزاره دات بمصص چار هزاره ذات و هشتصد و پانجاه سوار - و
 جمعاً حاکم ناسا به پانصدی دات و در ست سوار بمصص در هزار
 و پانصدی دات و هزار و در ست سوار - و محمد زمان طهرانی از
 اصل و اصنام بمصص در هزاره هزار و چار صد سوار - و رای
 کشیداس بمصص دیوانی و امیددی چنگله سهرید و عروبی بمصص
 نوارش بامتند - پیشکش قام خان صوبه دار بنگاله - بی و سه میل
 و بیست و هفت کوی (۶) و سپر بسیار که خاصه آن ملک است
 و چل من عود و اسام امده آن ولایت که قیمت مجموع زیاده بر
 دولت و زیاده شد از بطراک - بر اثر گذشت •

دوم بمصص مقدس رسید که روزگار جهانگیر خلیفان ولد خان
 اعظم کوکندش - پیری گردید •

در آنهم کس ولد رار سور از بیگایر وطنش درگاه گلیوان درگاه
 رسیده دولت زمین موس در بامت - و یک میل پیشکش عود
 و یاقین و شمشیر و دیان پسران شیر خان - عدت تبدیل آستان
 گودون شان در بامته امیال پدر موسم پیشکش مظفر اقدس در آورده
 دو میل نایراق نقره حص تدول بامت - و بختین از اصل و اضافه
 بمصص هزاره هشتصد سوار و دیگران بمصصی درخور سرودند
 گشتند - مدارز خان امان از تمول خود میوات آمده بدولت کوروش
 رسید - عبد الرحمن قزوینی که از معتمدان قدیم الخدمت درگاه
 و است از کابل آمده بادرک شرف ملازمت و عذایت خلعت و
 خنجر مرصع تارک بخت برادر راحت - چون متج حال پسر عذر
 بلرزد اظهار انقیاد بحکام و اوامر پادشاهی از عقل ناسلیم و طبع

غیر مستقیم در فرستادن پیشکش توقف و تعلل نمود بیست و
 سیوم سریر آرامی جهانیه الهی وزیر خانرا بهرحمت خلعت خامه
 و باضاد هزار سوار بمنصب پنجهزاری ذات و پنجهزار سوار و بعنایت
 اسپ از طولی خاصه با زمین مطلا برنواخته با ده هزار سوار نبرد کار
 رخصت فرمودند - تا هم بتسخیر قلعه دولاباد به پردازد - و هم آن
 گران خواب غفلت را بیدار ساخته رهگرای سعادت گرداند - و
 مقرب خان دکنی را که بر حقیقت آن سرزمین آگاه بود و با فتح
 خان عداوت داشت بخلعیت فاخر و جعبه مرصع و اسپ از طولی
 خاصه با زمین مطلا - و مبارز خان را بعنایت اسپ و فیل - و راجه
 پتهلداس و ساد هو سنگه و جان نثار خان و راکرن و پرتی راج را
 بعلمت و اسپ سر بلند گردانیده همراه خان مشار الیه دستوری
 دادند - و از انجا که پس از روانه شدن وزیر خان بروزی چند رسید
 ابو الفتح وکیل فتح خان که از قبل عنبر نیز مکرر باستان مقدس
 آمده بود بدرگاه والا رسیده عرض داشت ادوا از نظر انور گذرانید - و
 عرض قدس رسانید که فتح خان عبد الرسول پسرکلان خود را با جواهر
 و مرصع آلات و اویالی که داشت روانه درگاه ملاطین پناه نموده
 و درین نزدیکی میرسد - حضرت ظل الهی از تقصیر تاخیری که
 از در ارسال پیشکش رفته بود اغماض عین فرموده بوزیر خان
 فرمان فرستادند - که بهر جا رسیده باشد از انجا برگردد - و چون
 عبد الرسول بدرگاه معلی رسید جعفر خان بامر قدس استقبال
 نموده به پیشگاه حضور آورد - او بعد از احراز دولت بار جواهر و مرصع
 آلات و حتی فیل و نه اسپ که فتح خان مصحوب او فرستاده بود

و قیمت مجموع هشت لک روپیه شد از نظر اظهار گردانید - و نهایت خلعت و کپوه سرخ و اسپ و میل سرامراز گردید - حقیقت لشکر اقبال آنکه پس از رداء شدن یحیی الدوله از ناله پور بمقصد خواجه ابوالحسن با راحه چهار سگه و دیگر مقصداران تاحوالی آن و عبدالله خان نهاد در روز هفک تا نام و نصیرخان باهمراهان تا ناندیر باستقبال شمامه دریافتند - و یحیی الدوله در روز ۱۰ در ناندیر مقام نموده احسان و ائصال را بد لشکر در آنجا گذاشته حریده شب در میان بقدها رومت - بعد از ملاحظه مداخل و مخرج آن قلعه بحکم اندس زمینی حان را بحراست گذاشته روانه مطلب گشت - و پس از رسیدن بمکنتری قلعه بهالکمی هنگام سواری قوز یساول را مرستاده که بحوالی آن رفته مگدون خاطر حراس حصار دریابد و بران آگهی دهد - اگر اهل محکمه آنروز بهمسکرم اقبال میاورند سپاه بصورت دستگاه دست از تعرض آن جماعه باز دارد - و اگر از دریافت این معادلت سر باز زنند تنسیخیر ملعه برداشته آید - و چون قوز در اثناء راه برگشته طاهر صاحب که حصار گزیان از شقاوت مدشی و عاقبت دشمنی سر از فرمان پذیری برتافته اسباب هلاک خود اندوخته اند - و بادا حتن توب و تعنگ آتش جهنم برای خود اندوخته - مغضای لشکر میروزی به تسخیر آن محکمه معین گشت - و معتمد خاں بخشی بالحتی از بندرهای درگاه بکوسک این موج مقبر شد - کار طایان بصرب شعار قلعه را احاطه نموده شروع در صلحار کردند - و بدران جدال اشتغال یافت و چون مدد مال جد کار دیدند که نتایج این محکمه بمحاصره دیر خواهد

شد - قرار دادند که شب بکمند و نردبان بر فراز آن برآمده میسخر گردانند - قلعه بشیطان بویژه معنی آگهی یافته سر رشته ثبات از دست دادند - و در تاریکی شب که صبح نجات گریزندگان حیوة پرست از طرفی که سلطنت بدست رفتند - و کوچتی بی ناموسی بر لگام فرار سپرده خود را رستگار و رعایا را گرفتار گردانیدند - و مبارزان لشکر منصور از هر جانب بقلعه در شده دست اسر و غارت کشیده فراوان غنیمت از آذوقه و اسباب فراهم آوردند - ناگهان آتش در حقه و دیگر آلات آتشبازی در کرمیت - و اصالت خان را که لزجالات و جسارت فراز قلعه برآمده بالای چوبین تپتی که در زیر آن آتشبازی گذاشته بودند استاده بود با آن سخت بهوا برد - و او بکلات آهلی که همواره پادشاهان صمدان اخلاص گزین و گردان رزم آئین است اندرون قلعه در مکانی که گاه بسدیری برهم ریخته بود ایستاد - اگرچه پاره از دست و روی او بباروت سوخت اما از آسیب هلاک محفوظ ماند - و آتش بمسجدی پراز باروت در گرفته خرمن عمر جمعی بباد فدا داد - و چون یمین الدوله از پیشگاه خلافت مأمور شده بود که اگر فتح خان اطاعت امر پادشاهی سرمایند سعادت شناخته پسر کلان خود را با پیشکش بدرگاه معلی فرستد آنچه از ولایت متعلقه بی نظام مسخر اولیاء دولت فائزه گردان بمردم او حواله نماید - و درینوقت آن نویسن با لشکرین خبر رسید که از یمین شدن وزیرخان یا لشکر خبر روزی از خراب غفلت بیدار شده پسر کلان خود را با پیشکش بدرگاه معلی فرستاده قلعه بالای را که داخل سرحد بی نظام بود با توابع بشخصی که از قبل فتح خان

بحر است قلعه او گر که قرب حور داشت می پرداخت -
 سپرد - در اینجا همواره هواکس گدیزی پنجاهه صد گندور که از
 محال معموره ملک عادلان است زربها - و چون ظاهر
 سلطان پور که پشهر گندرگه اتصال دارد مرکز اعلام بصرت اعدصام
 کردند - حفظه ایضا خلاصه متوطنان آن ناده را نقله گندرگه
 که اسرا توپ و تفنگ و دیگر ادوات جنگ استحکام داده بودند -
 در آوردند روز دیگر اعظم حان و عند الله حان بها و مدور جنگ
 و حان و مال داسارگه بعد از الدوله بحوالی قلعه بودند هر چند از قلعه
 و حصار شهر توپ و تفنگ ندارند در آمدن اما هزاران امداد حصار
 شهر را سر - واری معذوق گردانند - و از قتل و اسرا پرداخته آنچه او
 اسباب و اسوال نامند تاراج نمودند - از درون حدوق سراسر بسیار
 نامست آمد یعنی ادوات اشغال فتوح قلعه گندرگه که هم نامست
 قصد لشکر بود و هم موحب تعطیل مصلح بدیده آخر روز
 مشاهده احلاس شمار و هزاران مرد کار را بمعسکر طلبد و اوانجا
 کوچ نموده در کنار آب مهورا داسر کر - و در اینجا سان می هزار
 سوار دیده روز مطلب بهاد - و بعد از رسیدن بحوالی لچاپور کنار
 تالابی که میان پور سیور و شاه پور است محکم لشکر معروزی گردانید
 مدتی هر روز از حدوق گشته در میدان صف می کشید و از طرفین
 بدان و تر و تفنگ هنگامه مدور گرم میگردید - و حان نارا صدورگه
 حالات و بکه تاران مصمار شجاعت نایکه از بالای قلعه توپ و
 تفنگ و از ضرب و مایند صاعقه مدور حصار را پیش
 انداخته تا پای حصار می دوامند - و بحراست روز امرو الهی -

و یمن اقبال شاهنشاهی - بعادیت بر میگشتند - اگرچه یمن
الدوله هرروز محافظت جمعی که باوردن گاه و هیمة می رفتند
بسرحداری مقرر میگردانید اما چون از فراوانی لشکر و فزونی دراب
باسانی چنانچه باید صورت نمی بست - مخاذیل فرصت جو بجماعه
که باطراف و جوانب متفرق میگشتند قابو یافته دست بردی
مینمودند - و تا آن سرزمین مخیم عساکر ستاره شمار بود - هرروز
مکرر میان کننداوران هر دو طرف بر سرکھیتی مبارزت و مقابلت
برروی کار می آمد - و از آنجا که فیروزی در رکاب اولیای ولطنت
والا مرتبت است - و هزیمت همعزان اعدای دولت بلند صولت -
هربار دایران معرکه اینجا به تیغ آتشبار دمار از روزگار غنیم ادبار
شمار بر می آوردند - خصوصاً شیربیشه و غا نصیرخان و درین
حروب از عیان بیجاپور سکندر علی پسر عم رندوله با چندی رهگرای
عدم گشت - در ابتدا شیخ دبیر ناسی از میرمیان و مخصوصان
خواص خان از قلعه برآمده مقدمات مصاحبه و فرستادن پیشکش
درمیان آورد - چون شایسته اعتماد نبود پذیرفته نیامد - پس از آن
همواره محمد امین مخاطب بمصطفی خان داماد مژ محمد
لهوری پنهانی نوشتجات مشتمل بر دولتخواهی و برآوردن بندهای
پادشاهی بقلعه نزد یمن الدوله میفرستاد - و مواعید را موکد
بایمان غلاظ و شداد میگردانید - و خلف وعده را هذری می آورد -
آخر چون بظهور پوست که وعدهای او مواعید عرقوب است - و
اقوالش بسان سایر اداویل دکنیان بکذب منسوب - بعد از گفت
وگویی بسیار قرار یافت - که مصطفی خان با خیریت خان حبشی

عم و بدولت مرد یحیی اندوله آمد، منعمیات نگذارد - و ارسال پیشکش
شاهنشاهی و امقیقاد از امر ظل المهی قرار داده منامی مصالحه را
مستحکم گردانید - الحام کار هر دو از منعمه بیجاپور آمدند - و
نصیر محال و صیقله حال با اشاره یحیی الدوله تا کنار اردر فاسققدال
شتمند ایستادند آن ساعد مساعد دولت آوردند - بمن الدوله
مجلس درزخانه ترقیب داده و عیالهای دولت را حاضر ساخته
پس از ادای مقدمات گوناگون مقهور گردانند که عادل خان مدلع
چهل لک روپیه از حواهر و مرصع آلات نفیسه و دیان کوه پیکر و
نقد درسم پیشکش بدرگاه والا بعرضتند - و اطاعت از امر خاقانی و
احقناب از بواهی و سبیله بحال و ذریعه حیات دانسته دیگر پا از
خلاف هواکاری و خدمتگذاری ندرون نگذارد - و در طبقه این قرارداد
محمد نامی نگارش یابد - و در آخر مجلس مصطفی حان و خیریت
حان و در حان و یوسف حان که در قید بیجاپوریا بودند و
بدر لنگرگاهان - پرنده مرخص گشتند - شیخ عبد الرحیم حیدرآبادی را
که از ملازمان مستمند یحیی الدوله است همراه بودند که پیمان نامه
را بمن و عادل حان رسانیده مصحوب از بعرضتند - روز سیوم شیخ
مدکور را رخصت نمود - پیمان کردند که محمد نامه بدست و کفای خود
مرستاده خواهند شد - روز دیگر وکلا آمده القماس معضی مطالب
ندویدند - چون ملقمسات مردیگ نگار خود در معرض قبول آمدند -
و قرار یابد که مردا محمد نامه مرسانند - هنگام رخصت نوشته
مصطفی حان را یکی از محرمین از چنداچه دیگری برای اطلاع
دیامند نزد یحیی الدوله ادایخته در دست - مصدوقش آنکه چون

خواص خان دریافته که عسکر ستاره حشر ازین رهگذر که آذوقه در لشکر نمانده است و آوردن گاه و هیمة از راه دور باعث محنت مردم و تعب در اوست زیاده بر چند روز تاب توقف ندارد مدار کار بر عسکر سازی و حیلۀ پردازی گذاشته است - و بامید آنکه ارکان لشکر از پراگندگی و پریشانی سپاه میروزی دل از تسخیر این ملک برداشته بی حصول مقصود خواهند برگشت - شب را بام و روز را بشام میبرساند - چون در مدت بیست روزه محاصره بیجاپور غله از هیچ جای نرسید - و مقاهیر پیش از رسیدن جنود نصرت آمدن مواضع معمورۀ اطراف شهر را ویران ساخته غله را بچاهای درونست برده بودند و آذوقه که لشکر میروزی همراه داشت بخرچ رست از نیای غله سیری بیک روپیه رسید - و نزدیک شد که مردم و دراب از کار باز مانند بمصلحت دید دولتخواهان مقرر شد که از ظاهر بیجاپور بر تاخاسته بملک آباد غنیمت در آید تا هم لشکر ظفر اندر مرده گردند و هم ملک معمور آن ادبار پدشاه خراب شود - و باین عزیمت کنار آب کهن کنگ را گرفته بسمت رومی باغ و مرج که از محال آب ان ملک است بهضت نمودند - و هر جا آب و علف و غله می یافتند مرده آمده لشکر را بتاخت و تاراج اطراف می فرستادند - و مبارزان اندال هزد و جانب راهی را که ازان عبور مینمودند بقتل و اسر نهیب خراب میکردند - از روز در آمدن افواج نیروزی در ملک عادل خان تا هنگام بر آمدن بر تاخت و تاراج بود - و چون چغمة آن ملک پی سپر عساکر نصرت مائز گشت و سپاه از محنت عسرت برآمد و ایام برسات نزدیک شد - اریایی دولت قاهره از حوالی

قلعه سوپور گذشته - و از کذل هر که داخل ملک پادشاهیست ورود آمده
پایان آن منزل گزیدند - و قریب پانزده هزار باطل کوشان که تا قلعه
سوپور عقب می‌آهیدان اقبال می‌آمدند در گذشته بسوی بلجاپور رفتند •

اکنون منکاش سواج حضور سراسر نور می‌پردازد

شب بیست و هفتم رجب ده هزار روزه نارباب احتیقات رسید •
غره شعبان جواهر واقعه و امپان عربی و عراقی با دیگر تحق
و رعایا که معز الملک مصلحتی مهمات نذر سورت و کنایات
داران در بندر بهم رسانیده مرستاده بود از نظر امور گذشت •

هشتم وزیر خاں که بتسخیر دولتآباد دستور می‌یافت بود احرار
دولت ملازم نمود - روشن ضمیر ولد صادق خاں میر بخشی را
بخلعت و از اصل و اضافه بمقصب هزاری ذات و دوست سوار بر
نواخته از تعبیر سردار خاں قوریگی ساختند - و چون بعرض اشراف
رسید که شمشیر خاں تهاه دار هر دو بنگش جهان بانی را بدرون
نمود ضبط بنگش بالا وارد شیر ولد سعید مسعود برادر رکن سعیدخان
که در جنگ امانت تیراء بدرجه شهادت رسیده و تهاه داری
بنگش پایان بابو البقا برادر حرد سعید خان مقرر شد - راو سترحال
نبیره رادرتی دولت آستان بوس دریافته چل میل که از جد او مانده
بود برسم پیشکش بنظر اسرار آورد - از انجمله هزده میل که دولک
و بلجابه هزار روزه قیمت دارن و از ان میان هشت فیل قابل آن
است که داخل اقبال خامه شود مشرف بدیوانی رسید - و تلمه
بار مرحمت شد - و رعایت خلعت و اسب با زین نقره و علم و
نقاره سراسر زیادت •

شب پانزدهم که لیلة البرات بود ده هزار روپیه مقرر بمسکقان عطا فرمودند - و عیدلات مخصوصه این شب متبرک بتقدیم رسانیدند *

شب چهار شنبه بیست و پنجم کشتن سنگه ولد جسونت راتپور نور الدین قلبی را در حینیکه او از دولتخانه خاص برآمده بمنزل میرمت بکنه آنکه در عهد حضرت جنت مکانی پدرش را مردم نور الدین قلبی کشته بودند زخمهای منکرزده و کارش باسجام رسانیده بدر رفت *

نکارش نوروز گیتی افروز

بعد از گذشتن هشت گرمی از روز شنبه بیست و هشتم شعبان سال هزار و چهل و یکم هلالی خسرو سیدارگان به بیت الشرف انتقال نمود - و نوروز عالم امروز جهان را برباحین رنگارنگ و سبزه های گوناگون بیاراست - و فیض افضال شاهنشاه والا اقبال دل امروز جهانیان گردید *

بلاله ز فردوس جام آمده * ز رضوان بگلشن سلام آمده
شده جاره گرنازنینان باغ * رخ آراسته هریکی چون چراغ
شهنشه در آرایش روزگار * نروده بهار دگر بر بهار
درین روز عشرت اندرز مدائی خان را بخلمت و اسپ با زمین مطلا
مر برادرخته جوپپور را در قبول او عطا فرمودند - و میرزا عیسی تر
خان را بعنایت خلع و اسپ با زمین مطلا برنواخته بایلچپور
رخصت نمودند - و عید الول پسر فتح خان را بمرحمت طرفه

مرصع سر عزت بر امر اراحتند - پسید همریزه بی نظام پانزده هزار
روپیه اعام شد - حکیم حمالای کاشی دیوان دار السلطنت لاهور
بطهور آثار دیانت بدیانت حاکم محافظ گشت - بهرجی زمیندار
بنگاله با پسر و برادران دولت استلام عقبه ملک رتبه دریاست - و
نیل و نه امپ و اختی مرصع آلات برسم پیشکش گذرانند .

زینهاری شدن شیرخان نرین زمیندار

فوشنج بدرگاه سلاطین پناه

چون پدر شیر خان را شاه بیگ خان کانلی که از پیشگاه
عزایت حضرت عرش آشیانی بصوبه دارئی قندهار سر بلند بود
نقش ساز گاری نشست بایران شتامت - و شیر خان در همان
ملک بشو و نما یامت - پس از آنکه شاه عباس در اواخر سلطنت
حضرت جنت مکی قندهار را نصرف در آورد او را دریاست قبایل
انامند فوشنج و بواحی آن نامرد ساخته رخصت نمود - او دران
سرزمین استقلال بهم رسانید - و بعد رحلت شاه چه از زیاده سرب
و فتنه گری که خوی این گروه شورش بزره است و چه از غرور
النفات شاه صفی بعلي مردان خان ولد گنج علیخان آذربک که از
قبل شاه عباس بجای پدر حکومت صوبه قندهار داشت - و در درات
او بهایت عرت و اعتبار - چنانچه باید سراطاعت و انقیاد مورد نمی
آورد - و نیز از ستم و تعدی او که چندی این قوم شوم امت مترو دین
عراق و هندوستان را بفرانغال آمد و شد میسر نمود - علی مردان خان
برای استیصال او جویای تانو بود - سال گذشته شیر خان باسید آنکه

مال و مواشی مرزبانان حوالی سیوی و کیخابه بدست آورد. از افغانه کوهستان نواحی فوشنج حشری فراهم آورده و فللی را بمقامت قلعه فوشنج و عیال و اسوال خود گذشته متوجه این کار نکوهیده آثار گشت - علیمردان خان با سه هزار سوار از خود و هزار سوار از زمینداران نواحی قندهار یلغار نمود - و صبح گاهی بقلعه فوشنج رسیده سر سواران مفتوح گردانید - و همگی زر و زیور و اسباب را با اسب بسیار که از برهنی و ستمگری اندوخته دران حصار فراهم آورده بود بدست آورد - و عیال او را اسیر ساخته بقندهار فرستاد - و خود در آنجا توقف نمود - چون خبر خانه خرابی و بی ناموسی بآن خانه بر انداز رسید دیوانه وار باستعجال تمام مراجعت کرد - علی مردان خان بچستی و چالاکي سر راه او گرفت - و دوسه گروهی فوشنج بهم پیوستند - و هنگام پیکار گرم گردید - چون با شیر خان افغانه بسیار جمع شده بودند پای ثبات هراول قزلباش از جا رقت علیمردان خان از دید این حال با مردم غول بمده شتابت و با آنکه تفنگی بر پاشنه خان مذکور رسیده پیران جست آن ناموس پرمت همت مردانه و دل گردانه را کار فرموده زخم را مخفی داشت و ثبات قدم ورزیده غنیم را شکست و احش داد - و شیر خان گریخته بدو کی چتالی رفت - و هر چند تردد و تلاش نمود کاری از پیش نتوانست برد - و چون چاره کار بهبود روزگار جز آنکه پناه با ولایی دولت ابد پیوند برد ندید از نواحی دورکی عرضه داشتی مشتمل بر اظهار عجز و انکسار و ابراز هواداری و خدمتگذاری و اراده دریافت سعادت آستان بوس نزد احمد بیگ خان که دران ایام

ده بیابان یمین الدوله حاکم ملتان دود مرشدان و نوشت - که این
عرضه داشت را بدرگاه خلیفه پناه ارسال نموده از ملتزمان بساط
تقرب برای او مرمان نمایان عنوان القماس نماید - بعد رسیدن عرضه
داشت بدوگاه معلی منشور نوازش عز و صدور بامت - او بعزایت
پادشاهانه مستمال و مطمئن گشته روی امانی بآستان کسرامی
که کام بخش هر قاصی و دانی است نهاد - و دوم رمضان بدریامت
سعادت زمین دوس سرافراز پرامراخته اسپ پیشکش گذارید -
و بعزایت خلعت و منصب در هزاره ذات و هزار سوار و اعام
بیست هزار رزیده کامیاب گشت - و در دواخی پنجاب جاگیر دامت *
شامردهم که روز شرب بده پیشکش اسلام خان صوبه دار گجرات
لختی جواهر و مرصع آلات و هشتاد اسپ و اقمشه آن دیار بنظر
خورشید اثر درآمد - قلیچ خان باصافه پادشاه سوار بمصوب چار
هزاری چار هزار سوار - و راحه رایسنگه ولد مهاراجه باصافه هزاره
دو بست سوار بمصوب سه هزاره هزار و در بست سوار و اصل
و اصافه خان متحان حواحه را تحویلدار حواهر حاده بمصوب هزار
و پادشاه سوار - و هر کدام از عبد الرحمن قمرانی و هر بسنگه ولد
کش سنگه راتهور بمصوب هزاره ششصد سوار و سرانداز خان
قلماق بمصوب هزاره چار صد سوار نوازش یافتند *

معاودت موکب کینی پیمار خطه

برهانپور بدار الخلافت اکبر آباد

۱ چون پیرای کمر ماجری باهر عیال و بهب اسوال زیان زد

صورت و معنی شده بسزای اعمال نکوهیده رسید - و بی نظام نیز
 | بکیفر حمایت و رعایت او دست زد حوادث و پامال نواب گشت -
 و ملک بیجاپور که اصلاً تاخت سرحدش در عهد حضرت عرش
 آشیانی و حضرت جنت مکانی با آنکه مکرر عساکر منصوره بر دنیا
 داران دکن معین شده بودند دست بهم نداده - چه جای آنملک
 پرورد لشکر پادشاهی پی سپر گردید - و نورس پور که در حوالی
 بیجاپور است و دار الملک و حاکم نشین با توابع و مضافات خراب
 شد - و نیز بحدوث سائنه و حشت انزای حضرت مهد علیا طبیعت
 مقدس از بودن برهانپور بمال آمده بود - نهضت رایات جهانکشا
 بصوب دار الخلافه اکبر آباد مقرر شد •

روز پنجشنبه بیست و چهارم ماه مذکور مطابق بیست و هفتم
 فروردین بعد انقضای ده گری اورنگ آرای جهانبانی رکضت
 فرموده بدولتخانه که دو کرههی شهر برپا شده بود نزول اجلال
 فرمودند •

درین تاریخ صد اسپ عراقی که مردم محمد علی بیگ
 ایلچی از عقب برای اواز ایران آورده بودند و از آنرا بطریق
 پیشکش همراه امیر بیگ کس خود از دار الخلافه بدرگاه معلی
 فرستاده بود از نظر مقدس گذشت - و خلعت و صد هزار روپیه
 نقد مصحوب او برای محمد علی بیگ مرحمت نموده فرستادند -
 و بامیر بیگ و همراهش چار هزار روپیه انعام شد - عبد الرسول
 پسر فتح خان بعنایت خلعت و سرپیچ مرصع و اسپ و فیل تارک
 عزت برافراخته رخصت انصراف بدولتآباد یافت - و از روی

عاطف مصحوب از خلعت و شمشیر مرصع و میل از حلقه خاصه
و ماده میل تفتح حان مرستادند - و چون اعظم حان صوبه دار
دکن در بالا گهات بود ملقب حان پسر از را خلعت و اسب نواخته
در برها پور گذاشتند که تا رسیدن پدر بمحافظه آن قدام نماید -
و حکیم حوشحال ولد حکیم همایون را ملقب و اسب سرورار - نواخته
نحشی و راعه موس صوبه دکن گردانیدند •

یستم و پنجم سالنامه ناصی محمد سعید کره رودی از اصل و
اصاوه سی و شش هزار روپده معقول شد - و درین ماه مبارک میل
سی هزار روپده معهود مستحقان رسد •

عمره سوال مطاعی دوم اردی بهشت عید الفطر بود
شاد صافی داد •

پنجم حوالی کالی نهد که میان برها پور و مرده است مصرف
حیام گشت - و نهم سن و صد دار آن نواحی تعمیر کنند ملک
رتبه معقول رگشته دو میل بطریق پیشکش گذرانند - و بعدای خلعت
سرور داد گردید •

نهم میرزا عدسی با صد و پانصد سوار بمصطفی چهار هزار
سه هزار سوار دوا رس یافت •

یست و دوم الله و یزدی حان از بالا گهات آمده باسلام استقام
عرش مکن پیشانی طالع در اروحت - در دیگر نهاد حان روهینه
و یوسف محمد حان تاشکندی که کیهیت سردانی و گرمنازی
اینان بگارش یافته از لشکر مصرت انرا آمده بدولت زمینی موس
رسیدند - پادشاه بهرین در دوا نمرایم نادر شاه که همواره در باره

بندگل و ماگزین عقیدت آئین مبدول است تدارک گذشته در صود
هر کدام را به رحمت خلعت و شمشیر و سپر با براق طائی صیفا کار
واسپ و میل سر بر ابراخته - نخستین را با صاف پانصد سوار
بمنصب چار هزاره ذات و سه هزار و پانصد سوار و با نعام بیست
و باجهزار روپیه نقد - و دومین را با صاف پانصد ذات و
هشتصد سوار بمنصب سه هزاره ذات و در هزار سوار و عطای
نقاره و بیست هزار روپیه نقد - مباحی گردانید - عبد الرزاق ولد
امیر خان صوبه دار تنه سعادت زمین دوس دریافته لختی جواهر و
اقمشه آن دیار و هزار مهر بدر که از قبل پدر آورده بود از نظر مقدس
گردانید - از اینجا که بر پیشگاه ضمیر حق پذیر که

(مصرع) یکدره ز نورش آفتاب است •

پرتو او گذد که انتظام مهام دکن چنانچه باید از اعظم خان صورت
پذیرد بیست - برلع قدر توان تمام مهابتخان خانخاندان، عز صدر
یامت - که از عنایت روز امزون نظم مهامات صوبه خادیس و دکن
بآن سپه سالار مقرر گشته - سرانجام ضروریات نموده از دار الملک
دهلی بسرع تمام روانه شود - و سعادت استلام قوایم سریر فلک
نظیر دریافته از حضور اقدس مرخص گردد - و به یمین الدوله امفغان
فرمان عالی شهبان صادر شد که صوبه دار دکن بر مهابت خان خانخاندان
قرار یافته خان زمان را نیابت پدر با تعیناتیان دکن در برهادر
گذاشته با اعظم خان و دیگر بندگان درگاه والا جاه که همراه از معین
شده بودند احراز شرف ملازمت نماید •

درم ذی القعدة نصیر خان بدولت تقبیل عتبه جاه و جلال

اساس نهند - چنانچه در عرض يك مال بصرف مي هزار روبيه
 صورت انجام يافت - و چون مقرر است كه هر قلعه كه مورد رايات
 ظفر شود حقيقت زندانيان آنجا بعرض اقدس برسانند - احوال
 محبوسان اين قلعه معروض گرديد - و يازده كس كه از ديرباز در
 حبس بودند بتصدق فوق فرقدان سامي آزاد گشتند - سيد خان
 جهان از دكن آمده شرف كورنش دريافت - و ازانرو كه گواليار در
 جاگير او بود برخي مرصع آلات و اقمشه پيشكش گذرانيد *

پانزدهم عبدالله خان بهادر فيروز جنگ از دكن معاودت نموده
 سعادت تقبيل توابع سرير خلفت اندوخت و بعنايت خلعت و خنجر
 مرصع يا پهلكتاره و صوبه دارعي بهار سر بلند گشته مرخص گرديد
 سيف خان را از صوبه بهار تغيير نموده بجاي قليچ خان صوبه دار
 آله آباد گردايدند - خليل خان كه موكب جهان نور از جاگير او
 گذشته بود يك فيل با برخي اقمشه عراق پيشكش نمود *

هزدهم در نواحى دارالخلافه اكبر آباد مهاجرت خان خانان پهبهار
 كه حسب الحكم از دارالملك دهلي براى ادراك زمين بوس
 روانه شده بود بكورنش سر بلند گشته هزار مهرنذر و نه فيل پيشكش
 گذرانيد - از انجمله دو فيل براى سر بلندي از بشرف قبول رسيد -
 و قامت عزتش را بخلعت خاصه برآراستند - و چنانچه مقرر شده
 بود بصاحب صوبگى كل دكن سرافراز نمودند - خان عالم بتقبيل
 سده حذيه منباهي گرديد - او از اولاد امير شاه ملك در بلك يست
 كه از نوئينان معتبر ثالث القطبين حضرت صاحبقران بود - از كمال
 وقوف در فن مير شكري حضرت جنت مكاني او را چندي قوش

دنگی ساخته بودند - بعد از آن سعادت پیش شاه عباس والی ایران مستندند - چون از چرب زبانی و مزاج دانی که ناگزیر صفا است بهره داشت آداب این شاه حسد چنانچه ناید از او متقدم فرمید - شاهنشاه کام بخش که همت آسمان پیوندش بر راهبست حال جهانیان عموما و جمعی که درین سلسله مدیه حق قدیم خدمت دارند خصوصا مندرج است او را نسبت کمرس و التزام کوکدار از خدمت معاف داشته مبلغ یک لک روپیه برسم سالنامه مقرر گردانیدند - اکنون در دارالاحکامت رحل اقامت انگذده بحمیت خاطرند عای دوام دولت روز امروز قیام میدمایند - محمد علی بیگ ایلچی که از برهانپور دارالاحکامت پیشتر آمده بود چنانچه گذارش یامت شرف زمین بوس در مانده دو اسب عراقی بطریق پیشکش بطرانور در آورد - مصدر حاکم دارالاحکام و معتقد حاکم موحداً بواحی آن و مطهر حاکم معموری که داخل لشکر دما بود و مکر متحان و جمعی دیگر که در آنجا بودند محرر شرف ملازمت گشتند - پیشکش مصدر حاکم از اسپان عراقی و شتران مرو ماده و ادمش ایران بطر حور شید اثر در آمد - اصالب حاکم از لشکر میروزی آمده باسلام آسان و لک نشان سعادت ادرخت *

بیست و دوم باغ دور مدول نوروز موکب گیتی پیما که پس از پندشاه کوچ و هشت مقام از برهانپور آنجا رسید مروج تازه یامت - و نهایت وصول ساعت دخول دارالاحکامت هشت روز دراز برهنگذده قوتف شد - فلیح حاکم از آنجا آمده سعادت ملازمت دریافت *

بیدست و فهم یمین الدوله از دکن رسیده باحرار شرف ملازمت
مفتخر گشت - و هزار اشرفی نذر گذرانید - و خواجه ابوالحسن و
و شایسته خان با دیگر امرا و منصبدارانی که همراه آن نوئین والا
مقدار بودند نیز باسلام عتیقه علیه سر بلند گردیدند - و هر کدام در
خور پایه نذر گذرانید - و هم درین روز مهلتخان خانخانان را بخلعت
خاصه با چارقب طلا دوزی و جمدهر مرصع با پهلوانتاره و دوامپ
از طوبله خاصه یکی با زین طلا و دیگری با زین مطلا و فیل از حلقه
خاصه با یراق بقره و ماده فیل سر افتخار بر امراخته رخصت دکن
فرمودند - و لهر اسپ و دلیر همت و کرشاسب و انرا سیاب پسران
اورا و نبیره اش شکر الله پسر خانزمان را بمرحمت خلعت و اسپ
مباهی گردانیده همراه او دستوری دادند •

غره ذی الحجه سنه هزار و چل و یک مطابق سیم خرداد پادشاه
جهان پناه دار الخانات را فیل هواره برورد اقدس مینت آسود
گردانیدند - و پادشاهزاده جوان بخت محمد داراشکوه در پس
حوضه نشسته برسم مقرر نثار پرداخت - اعیان مصر جامع دیدار
امید را بدیدار عالم امروز این خورشید جبین روشن ساختند - و
نیازمندان به نثار چینی کام دل بر گرمند - درین روز قلیچ خان را
از تغییر نجابت خان بصوبه دارای ملتان امراراز ساخته رخصت
فرمودند - مید نظام مخاطب بمرتضی خان بتقبیل آستان جلال
سر بلند گشته هزار اشرفی نذر و یک فیل پیشکش گذرانید -
مکرمتخان باضافه پانصدی ذات و دوصد سوار بمنصب هزار و
پانصدی و شش صد سوار - و عبد الحق برادر علامی افضلخان

بحضرات اعیان حاکم فوازش یافتند - ده شیر خاں ترین میست هزار
 وریده اعیان شد - میر صابر که برای امر و حاکم رومی دراهم و دلاویز
 و بر امر و حاکم پایتخت منابر مقام نامی و القاب گرامی پادشاه کشور کشای
 عدویند بدولت امان رفته بود و خدمت مرحومه را تقدیم رسانیده مر
 گردیده چند اشرفی و وریده مسکوک مسکه عالم امروز که منجح حال
 ولد عدویند حاکمی مصکوب او مرستاده بود از نظر امداد گذرانید -
 چون در منزل که دار الحکومت مشرق اشته ماهیچه ریاضات گیتی پیم
 گشت یکسال از ساحت و حاکم امرای گردون قناب حضرت
 مهد علیا تمام شده بود حکم معلی عرض دور یادت که مراسم آشی
 که روز موت ترتیب می یابد و بعرض ران زن اهل هند و سادات
 برای آن معروفه الطاف الهی بروی کار آید - متصدیان مهم
 بیوتات در محرم ر. ص. منوره حیان گردون ارتفاع نوبت حوده - و سراق
 ملک سا بر دوران کشیده - بساطی که چشم جهان روزان را بحیرت
 انگاد گسترده - و مجلسی که ملک همه تن دیده بخواب ندیده
 مرتب گشت - و بورود حدیو حقیقت اساس میس آمود گردید -
 اعیان امرا و اکابر اشراف و صلا و صلحا و مشایخ و حفاظ دران
 مجلس معلی بشرف حضور رسیده فاتحه مغفرت آن قدسی
 مرتبت خواندند - از مزدنی و اندوخی مردم اعلی حضرت مروج
 امزای خلوت گشته بیدین الدراء حکم نمودند که با دیگر از کل
 سلطنت و محمد علی بیگ ایلچی و اهالی و اشراف دران محفل
 فیض منزل بدشیند - و در قعود ترتیب درحات مرعی گردد -
 پیشکاران خدمت صفا آسمان ابدا صفا گسترده اعیان اطعمه و اشرف

و اصناف حلویات و عطریات که در مضمهر تحریر کمیت تیز و خرام
 خامه لنگ است - و تعریف کیفیت آنرا مراخوانی بدان تنگ -
 چیدند - و از جمله یک یک روپیه که برای خیرات و میرات مقرر
 شده بود پنجاه هزار روپیه دران مجلس باهل استحقاق و احتیاج
 مرحمت نموده و نصف دیگر مردای آن بعفایف صالحات و از اهل
 محتاجات عنایت فرمودند - و حکم شد که بعد ازین سالی که
 ساخت دار الخلافت به پرتو رایات فلک سا منور باشد پنجاه هزار
 روپیه - و سالی که همای چتر والا بسایه گرانمایه میمنت انزای جایی
 دیگر باشد دوازده هزار روپیه برای ترویج روح مقدس آن رهگرای
 ملک تقدس باهل استحقاق از ذکور و اناس تقسیم یابد *

• دهم ذی الحجه سید قربان مرزده کامرانی رساید - پادشاه دین
 پناه بعید گاه تشریف فرمودند - و بعد از ادای نماز بدولتخانه وال
 معاودت نموده رسم قربان بتقدیم رسایند *

دوازدهم از جمله سواران منصب سید خاسجهان که پنج هزار
 پنجاه هزار سوار هزار سوار دو امده سه اسبه بود هزار سوار دیگر در
 اسبه سه امده مقرر شد - یاسین خان باضافه پانصدی ذات و دریست
 سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و اهتمام خان از اصل و
 اضافه بمنصب هزار و شصت سوار میبای گشتند *

شانزدهم اختر برج اقبال پادشاهزاده مراد بخش فروغ انزای
 مکتب گردید - و ملا میرک بآموزگاری معین شد - و بعفایت خلعت
 و انعام هزار روپیه کامیاب گشت - چون به عرض اقدس رسید که باقر
 خان صوبه دار اردیسه بسپاه و رعایا سلوک ناپسندیده کرده امت

صوبه مذکور را ازو تعیر نموده به عقد خان که دیون خد متگذار است مرحمت فرمودند - و خلعت و حنجر مرصع و با صافه پابند سوار منصب چار هزاره ذات و سه هزار سوار و رعایت اسپ با زیر مطلا بر نواخته دستوری دادند - و رشید خان انصاری به وجداری آبروی آب و دار اخلاصت - و الله ویرد بخان مغوحداری این روی آب مرمند گشتند *

بیست و یکم میر درکه برسم سفارت بمواق رفته بود برگردیده بشرف کورنش رسید - و ده اسپ عراقی با اتمش آن ملک پیشکش نمود - روز دیگر تربیت خان موجدار سرکار سپرد - و سرکار حصار سعادت استقام نموده ملک رتبه دریام - و یک میل و اسپ چند و ده شتر و برخی اتمه سپردند پیشکش کرد *

ملح ماه مذکور وقاص حاجی ابلیخی نذر محمد خان والی بلخ به حوالی دار الخلاصت رسید - و معتمد خان بحکم مقدس استقبالی نمود به بارگاه گردون جاده آورد - و ادشرف زمین بوس اندوخته نیاز نامه نذر محمد خان را با ارمغاش از اسپ و شتر و اتمه بلخ که قدمت مجموع پانزده هزار روپیه شد از نظر امور گذرانند - و رعایت خلعت و مرصع خلجری که چارهوار روپیه ارزش داشت سرانقجار بر امرارغب - بموس پسرش نیز خلعت مرحمت شد - و بعد از دروز وقاص حاجی سی و پنج اسپ و سه زره و ده شتر در ماده - و پسران ده اسپ و چند شتر برسم پیشکش گذرانیدند - سی هزار روپیه حاجی و ده هزار روپیه به پسران ادا شد *

در عشره اولی محرم ده هزار روپیه بفقرا و یتامی عطا فرمودند *

دوازدهم صادق خان میر بخشی که بسبب بیماری در برهاپور
ماده بود بشرف ملازمت رسید *

هزدهم صوبه کشمیر را از تغیر اعتقاد خان برادر یمن الدوله
بخواجه ابو الحسن داده اورا بعنایت خلعت سر بلند گردانیدند -
و چون آق سقال این دولت جاوید طراز است و بی ضرورتی در ری
او نمی گزیند پسرش ظفرخان را خلعت و اسب داده بنظم مهام آن
ملک بذیابست او رخصت فرمودند - ملا حیدر خصالی که طبع
موزونی دارد بخلعت و دیوانی کشمیر سرافراز گشت *

بیست و دوم از اصل و اضافه معتمد خان بخشی دوم منصب
سه هزار و پانصدی هشتصد سوار - و خانلر ولد ذو الفقار خان
بمنصب هزار و ششصد سوار - و امالتخان بمنصب هزار و چار صد
سوار سرافراز گشتند - کرپارام کور بخدمت فوجداری چکله حصار
و اضافه منصب نوازش یافت *

نوزدهم صفر اعظم خان از برهان پور آمده بسعادت کورنش
رسید و هزار مهر نذر گذرانند - اکبر قلی سلطان کهنه در تقوز
اسب ترکی و چهار تقوز استرکهری پیشکش نمود - در نیل که
الله یار خان ولد افتخار خان ترکمان از بغاله پیشکش فرستاده بود از
نظر انور گذشت *

بیست و نهم سالیانه میر ظهیر الدین برادر میر میران فیروزی
هزده هزار روپیه مقرر گشت *

سیوم ربیع الاول دیانت خان را از اصل و اضافه بمنصب هزار و
ذات و چار صد سوار برنواخته از تغیر رای کشید اس دیوان دامن

و فوجدار سرکار سهرند - و رای کاشیداس را بحای دیانت حال دیوان
دای السلطنت لاهور گردانیدند •

پنجم محمد علی بیگ ایلچی بعضی از معایس ایوان پشکش
نمود - و بمنابت خلعت فاخر و اعیان هشت هزار روپیه نقد سر بلند
گردید - و بمحمد تقی و الله قلی که از ملازمان دربار روی ایران
همراه او بودند یازده هزار روپیه اعیان شد •

کذارش تسخیر بندر هوگلی و استیصال فرنگیان
نکوهیده فرجام و استیلای غزاة اسلام و کیفیت
احداث این بندر با نبذی از احوال ساکنان
که بندر معتبر ولایت بنکاله است

خوری از دریا شور جدا شده دریا بدست کرده بحای
راجمحل که در حالف ایام از کثرت احراق بار ناگ مجمل زیان زد
روزگار بود و چون راحه مانده بمحکومت بنکاله سر امر از گردید و
برای اقامت خود حصاری از گل و حشت در آن بلده در ابراخت
آنها بر اجمحل موسوم صاحب - و حضرت عرش آشیانی باکبر بگر
مسمی گردانیدند - و در اریل متح بنکاله بحای گور که پیش از
افتتاح آن مقر حکام بود حاکم دشین شده آمده است - سرحد ولایت
بنکاله و صوبه دریا فاصله هفت مریه از راجمحل جائیدست که شمالی
آن گنگ با دیگر دریاها عریض شده متصل میگردد - و جنوبی
آن کوهیست ربیع طولانی و آن مکان را کندهی نامند - آب گنگ از
پیش راجمحل گذشته بآن خرمی پیوندد - و در مسافتی متصل

اتصال گنگ بخور مذکور به جانب راست بمسامت ربع کزوه بر کنار خلیجی از گنگ بندر ساتگانو واقع است - کشتی در پنجم روز از ساتگانو بر اجمبول میرسد - در عهد بنگالیان گزوه‌ی از بازارگانان فرنگ که سکن سوندیب بودند بساتگانو آمد و شد داشتند - و در جایی که یک کزوه از ساتگانو گذشته بر کنار خور بواسطه آبانی خوش کرده بودند - پنهان آنکه برای خرید و فروخت مکنی ضرور است بدستوری بنگالیان خانه چند ساختند - و بدور ایام از بی شعوری و بی پروایی حکم ولایت بنگاله مرگی بسیار مرهم آمده منازل در نهایت ارتفاع و متفاوت برادرند - و بتوپ و تفنگ و دیگر ادوات جنگ استحکام دادند - پس از چندی بزرگ معوره بروی کار آمد - و به بندر هوگلی نامرد شد - یک جانب آن دریا بود سه طرف دیگر خندق گنده آب خور انداختند - و آمد شد جهازات مرگی باین بندر و بیع و شری در اینجا مقرر شد - و بازار بندر ساتگانو رو بمساب نهاد - و از راج و رونی بر افتاد - و مرگیان هوگلی آنچه از ده و برگده بندر مزبور مرد و طرف خور واقع است باندکی اجاره گرفته عمل میکردند - و از رعایای آن مواضع برخی را بعنف و جمعی را بطمع نصراپی ساخته در جهازات خود بفرنگ می مرستادند - و بنصیر ثواب عظیم که سرمایه عذاب الیم است نقصان وجه اجاره را که از رفتن رعایا رو مینمود از نفع تجارت میدادند - و این عمل شنیع نه مخصوص ساکنان محال اجاره بود بل بر هر که از قطان برگذات کنار آب دست می یافتند ایدر نموده می بردند - چون بر مرآت خاطر صواب ناظر پادشاه اسلام نواز کفر گداز پیش از جلوس مقدس

هنگامی که رایاب جهان پیدایم آساطال اقبال در دیار د
 گسترده بود حقیقت سلوک و شایسته مصارای دودر هوگلی
 اسلام چنانچه باید پوتو ظهور انگنده بود - و در دست یک طوبه
 که همواره بر امر اخذ اعلام دین و در انداختن آیات کفر مصرود
 تصمیم یافته که هرگاه وی دایر رسد او دولت روز اوزن بر امر
 گردد - و پانک مدد لطفه این سلطنت والا مرتب بر امر اخذ
 خار بن مساد این ملک کدش از دیار برگنده آید - و آثار ط
 این باطن کوشش وی ملک بر او گنده - دود از حالوس میخند
 حالوس که جهان را آرایش تازه روی نمود - و جهانان را آسای
 بی اندازه - قاسم حال را بصوده داری نگاله سر امر از ساخته مرصود
 که از دیر باز دهم معاند ضلالت معاند و هیاکل شقاوت مذ
 مصارای این بغددر مگردن صمیر حق پذیر است باید که پسر
 دطم مهم ضرورت این ملک وسیع در کدن دین این دینه قباکد
 و در او گدن ارکان این طدقه مساد اندیش مسامعی حمیه بکار
 و طریق تقدیم این حدیب و سبیل درستان مساهدان اسلام
 تربی و خشکی بطرزیکه این عقد دشتوار کشا دزودی و آسانی
 امتناع پذیرست - دزدان وحی تر حمان گذارتش مرصود - خان مذ
 اسباب احسان این کار آزاده نموده او اخر زمستان در ماه شعبان
 گذشته عایت الله پسر خود را و الله یار خان که درین وقیح
 حدیب پسندیده شده و در حقیقت سردار او بود و دیگر
 منصبداران کوهکی آن صود به تسخیر هوگلی رخصت نمود - و
 ددو ملزم خود را که راتق و راتق مهماتش بود با جمعیت خود

از سوار و پیاده بیهانگ ضبط محال خالصه مخصوص آباد بدانجا
فرستاده مقرر ساخت - که وقت کار خود را بالله یار خان و عنایت
الله برساند - و باندیشه آنکه مبادا این گروه باطل پژوه از توجه عساکر
فیروزی آگهی یافته با عیال و اسوال در کشتیها درآیند - و ازین
مهلکه برآیند - و غازیان اسلام از نیل مطلب بازمانند - چنان
را نمودند - که افواج نصرت استزاج بقااخت و تاراج هجلی میروند -
و مقرر شد که الله یار خان و عنایت الله و همراهانش در بردوان که در
سمت هجلی است توقف گزینند - و هرگاه خواجه شیر و معصوم
زمیندار و صالح کذبو که با تابینان از راه بندر سری پور با نواره
بقصد آنکه سر راه بر فرنگیان به بندند معین گشته بودند - بموهانه
که دهنة خور هوگلی است رسیده خبر فرستند - اینان از آنجا به یلغار
خود را بهوگلی رسانند - و مراسم جهاد و لوازم اجتهاد در قمع بنیاد
این مردودان باطل کیش و قلع نژاد این مطرودان فساد اندیش
بر روی کار آرند - الله یار خان و عنایت الله و رفقای اینان خبر
وصول خواجه شیر و همراهان او بدعنة خور شنیده از بردوان
یلغار نمودند - و در شبا روز بموضع هلدی پور که میان ساتگانو و
هوگلی واقع است رسیده فرود آمدند - درینولا بهادر کذبو با پانصد
سوار و پیاده بسیاری از مخصوص آباد به الله یار خان و عنایت الله
پیوست - و برای بستن دهنة خور بجائی که خواجه شیر و غیر او
بانواره بودند شتافته میان هوگلی و دریای شور در تنگنای بکشتیهای
نواره پل بست - تا جهاز از راه خور بدریای شور در نیاید - و راه
فرار مقاهیر مسدود گردد •

دوم دي الحجة سده هزار و چهل و يك كند ارزان لشكر اسلام هم
از طرف حور نا مردم نواره و هم از جانب ديگر نتسخير آن مكل
منبر و استيصال مرگنا بد آئين زر نهادند - و در معموره اس
روي خندق كه بدائي اشتهار دارد گروهی را علف قلع بیدرع
گردانیدند و هر چه یافتند عارت نمودند - الله يار جان و عذابت الله
ناستصواب دولتخواهان جمعی از عرافه را به قربات و برگذات
در جانب حور مستانند تا عصارای احاره داران مواضع را روانه جهم
گردانند - و كماء ديس بقتل و اسر كه عرقه مقل گرس پرداخته عيال
عمله نواره اينانرا كه همه بكالي بودند گرفته آوردند - ناگرير چهار
هزار ملاح كه اهل بنگاله آنها را عرابی گویند از معاهير خدا شده
لشكر نصرت قرون پیوستند - اربن رهگذر نادانزادگان آسيمه سري
و پراگندگی راه يافت - و معارزان اسلام قريب سه و نيم ماه محاصره
آن مكل حصين پرداختند - تيره بختان سیه گلیم گاه راه جنگ
می پیمودند - و گاه در صلح میزدند - و دایس زوتس روز گذرانیده
چشم در راه كوك مرنگ داشتند - و از دو روئي و عذر حوئي هم
به تمهيد مقدمات صالحه قوام نموده قوس يك لك روپيه بعدوان
پيشکش واصل ساختند - و هم به نهنگ مواد محاذله پرداخته بريدك
هفت هزار تغلچي را كه درميان اين قد كشال بودند بر تعدي
انداختن داشتند - چنانچه بسياري از اشعار باحي را كه نهادان با
جمعی كذير دران مرود آمده بود بی شاخ و برگ گردانیدند - اسام
كار محاهدان عرا شعار بيداران گماشته در بيش خندق جاد كلیسا
كه از قلمت عرص و عمق كم آب بود حرما زده آب فزیدند - و از

ملچپار الله یار خان و سید حسن کمونه و بهادر گنبو نقبها دویدند - در
نقب طرفین را خسارت پندشکان خبر یافته آموذند - نقب میانه که
ببهادر متعلق بود پائین منزلی که در منازل این پست همدان
ارتفاع و مذات امتداز داشت و بیشتری از فرنگدان در آنجا فراهم
شده بودند سر بر کرد و بباروت انداخته آمد - چهاردهم ربیع الاول
فدویان ناموس پرست در برابر آن صف کشیدند تا غنوده بختان
از اطراف فراهم آوند - و چون جمعیت نموده هجوم کردند و
هنگامه نبرد توپ و تفلک گرم گشت - نقب را آتش دادند - آن
عمارت مرصوص البدیان مروع الارکن با بسیاری از کفر کیشان که
در آن گرد آمده بودند بسان بخار و دخان رو بآسمان نهاد - و غزاة
اسلام بیورش در آمدند - برخی ازان گروه گران جان از راه آب
بجهنم شتافتند - و جمعی بهزاران جان کندن ازین مهلکه عظیم
بسلامت برآمده خود را بگشتیها رسانیدند - درین اثنا خواجه شیر
و معصوم زمیندار چون قضای ناگهان با مردم نوازه رسیده بسیاری
از آن بد کرداران نابکار را رادگرای نیدستی گردانیدند - و عصاة دین
یک جهاز کلان را که قریب دوهزار مرد و زن و مرادان اسباب و اموال
داشت از بیم تصرف حماة اسلام در انبار باروتی که در آن جهاز
بود آتش زده سوختند - و جمعی کثیر که در دیگر غرابها بودند
خود را سوخته رو بدوزخ نهادند - و از شبت و چهار دینکه کلان و
پنجاه و هفت غراب و دو یعت جلیه یک غراب و دو جلیه فرنگیان
گونه بجهت آنکه آتش کشتیها سوخته در چند کشتی تیل درگرفته
راه کشوده بود بدر رفتند - و هرچه از آب و آتش سالم ماند

مصرف محقق در دین در آمد از انتدای پیکار تا انتهای کارزار
آنچه از رن و مرگ و دریا و مدد میعاد دل کشته سد و ساروب پرند و
تأف و رومب و قاتش سوح و سد ده هزار کس خواهد نمود -
و از مدوین ناموس پرسب بر یک هزار رس میانه گرامانه شهادت
دادرگشت و ر دگور و انات صومنی چهار هزار و چار صد کس
نمود اسرا در آمد - و بر دیک ده هزار کس و رعایای برگدات که
در حدس اس ستم مسکن بودند رسیدگاری نمودند و نمن قانند
و نای و نرحه مشکل کشای مصرف حادایی که همت و ملکی
و قتلش مصرف نهویب شریعت عای معوی و قانند صلب نصای
مصصه و است چاندن ملکی لرزگ برودنی و آسانی نصیب اولدای
دولت گردید و سرحب کهر و صلال که دران سرور و نوم و گ و
رنش و برورده بود دافعال عدو مال شهشاه دین پناه از دلج و دین
بر انداد و نحای آوار ناموس صدای تسلیج و قتلل ملکی گرا
شد ارد چهار آمرس سانه گرامانه اس حدود و حداد پرسب که
آسمان را حکم او منگردانند و سفاره را نآرام او سحره هرمانند سرجهان
و جهانان مدسوط داران •

حضرت جنت مکاني رفته نوکر شد - چون اردبگ خلافت بجلوس مقدس زينت يامت و او مانند ساير بندها بدرگاه کيوان جاه آمده درين تاريخ ملازمت نمود - خانان مجرم نواز از کرم جبلي و نقوت فطري تقصير اورا بنظر در نياورده با آنکه حضرت جنت مکاني هزاري کرده بودند به منصب مذکور و خطاب شجاعت خاني نوازش فرمودند - سعادت خان از اصل و اضافه به منصب هزار و پانصدي هزار سوار سرازير گرديد •

شب دوازدهم درآورده هزار روپيه بسادات و مشايخ و علما و فقرا عفايت نمودند - چون طبيعت يمينا الدوله، به بيماري از جاده صحت انحراف پذيرفته بود اعلي حضرت از روي عاطفت بجهت عيادت بمنزله آن عضو الخلافت تشریف فرمودند - و رسم پا انداز و نثار و پيشکش بتقديم رسيد - نظر بهادر خويشگي از سنبهله آمده بتقبيل عتبه والا رخ براروخت - و دو فيل پيشکش نمود •

بيستم لشکر خان پس از تغيير صوبه داري کابل که بسعيد خان مرحمت شده بود بدرگاه گيذي پناه رسیده سعادت کورنش در يامت - و هزار اشرفي بصيغه نذر و یک لک روپيه و سي اسب برسم پيشکش گذاراند - و از تغيير مهابت خان خانانان بصوبه داري دار الملک دهلي سر بلند گرديد - و پسرانش سزوار خان و لطف الله با او مرخص گشتند •

جشن وزن قمری

روز شنبه هشتم ربيع الثاني سنه هزار و چل و دو موافق غره

آبان جشن وز قمری الهی سال چل و سیوم از زنده گای خود
 انعقاد یافت - و آن روز پروود آلهی نطقه و دیگر اشیای مع
 وزن نموده آمد - و دامن امید حلهی نسیم و زر برآمود درس
 فرخنده محمد علی بیگ ایلچی ایران را مرحمت خلعت طقه دوز
 و کمر مرصع و میل و ماده میل و چهار شری کس یکی میزن -
 صد توله درم سه صد توله سیوم در رحمت توله چهارم صد توله
 چهار روپیه باوزال مد کوزه همراه از ساخته رحمت مرصع
 از رز ملازمت تا وقت معاودت سه لک و شازده هزار روپیه نقد
 قریب یک لک روپیه حنص یار عنایت شد - اعتماد خان
 برهنه نونی بخت بیدار از عادل خان رو بر تافته باین درگاه آسمان
 پناه آورده بود بمنصب در هزاره هزار سول و خطاب تزلزلش
 و ادمام بیست هزار روپیه سر بلند گردید - و از اصل و اصافه و ش
 خان خواجه مرا بمنصب هزاره دات و دو صد و پنجاه هزار
 حکیم موصفا بسالیانه شازده هزار روپیه کامیاب گشتند - و ح
 و کنای کلشی که در فن طبابت وسط است چو از کبر من انعام
 رخصت مشهد مقدس نموده بود ارزا عنایت خلعت و انعام پ
 هزار روپیه سر اقرار ساخته مرخص گردانیدند .

کشایش یافتن قلعه حصینه کالنه

به نیروی اقبال جهانکشا

بیدار تختی که بمساعی جمیل و تدبیرات ندیه جهای را
 آرایش و جهانیا را در آراش دارد - کارپردازان تقدیر کا

حضرت جنت مکاني رفته نوکر شد - چون اورنگ خلافت بجلوس مقدس زلفت یافت و او مانند ساير بندها بدرگاه کيوان جاه آمده درين تاريخ ملازمت نمود - خامان مجرم نواز از کرم جبلي و فتوت فطري تقصير اورا بنظر در نياورده با آنکه حضرت جنت مکاني هزاري کرده بودند به نصب مذکور و خطاب شجاعت خاني نوازش فرمودند - سعادت خان از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي هزار سوار سرافراز گرديد *

شب دوازدهم دوازده هزار روپيه بسادات و مشايخ و علما و فقرا عطايت نمودند - چون طبيعت يمينا الدوله به بيماري از جاده صحت انحراف پذيرفته بود اعلیٰ حضرت از روي عاطفت بجهت عيادت بمنزل آن عضد الخلافت تشریف فرمودند - و رسم پا انداز و نثار و پيشکش بتقديم رسيد - نظر بهادر خويشگي از سنبهله آمده بتقبيل عتبه والا رخ برافروخت - و در نيل پيشکش نمود *

بيستم لشکر خان پس از تغيير صوبه داري کابل که يسعيد خان مرحمت شده بود بدرگاه گيتي پناه رسیده سعادت کورنش دريافت - و هزار اشرفي بصيغه نذر و یک لک روپيه و سي اسپ برسم پيشکش گذارانيد - و از تغيير مهابت خان خانانان بصوبه داري دارالملک دهلي سر بلند گرديد - و پسران سزاوار خان و لطف الله با او مرخص گشتند *

جشن وزن قمری

روز شنبه هشتم ربيع الثاني سنه هزار و چل و دو موافق غره

آبان جشن روز قمری انتهای سال چل و سیزم از زردن کای حارونی
 انعقاد یاست - و آن روز پرورد آلهی نطق و دیگر اشیای معبوده
 وزن نموده آمد - و دامن امید جهانی بسیم و زر برآمد - درین روز
 فرخنده محمد علی بیگ ایلیچی ایران را برحمت خلعت طلا دوزی
 و کمر مرصع و ویل و ماده ویل و چهار اشرفی کفن یکی دوزن چار
 صد توله درم سه صد توله سیوم دریمت توله چهارم صد توله - و
 چهار روپیه باوزان مذکوره مرا مرازماخته رخصت مرا رخصت مرموند -
 از روز ملازمت تا وقت سعادت سه لک و شانزده هزار روپیه نقد و
 قریب یک لک روپیه جنس باو عنایت شد - اعتماد خاں که
 برهمینونی بخت بیدار از عادل خاں رو برنامده مابین درگاه آسمان
 پناه آورده بود بمنصب در هزاری هزار و مخطاب قزلباش خاں
 و اعیان بیست هزار روپیه مر بلند گردید - و از اصل و اصابت رشید
 خاں خواجه مرا بمنصب هزاری دات و در صد و پنجاه هزار - و
 حکیم موسیٰ بسالیانه شانزده هزار روپیه کامیاب گشتند - و حکیم
 رکنای کاشی که در فن طبابت وسط امت چون از کدرس التماس
 رخصت مشهد مقدس نموده بود او را رعایت خلعت و اعیان پانچ
 هزار روپیه مر اتراز ساخته مرخص گردانیدند .

کشایش یافتن قلعه حصینه کالنه

به نیروی اقبال جهانکشا

بیدار بختی که بمساعی جمیل و تدبیرات نبیله جهان را در
 آرایش و جهانیان را در آرامش دارد - کاربرد ازان تقدیر کلید

کشایش معضلات در آستین همت او می نهفتند - و زمان زمان نیرونگی
 اقبال چهره امروز هزاران فتح و نصرت میگردد - مصداق این مقال
 آنکه چون فتح خان پسر عذیر حبشی بی نظام را بملک نیدستی
 روانه گردانید - محمود خان قلعه دار کالنه سراز متابعت و مطارعت
 او پیچیده در پی استحکام قلعه شد - و خواست که بشاهوی بهوتسله
 که از خواست عاقبت و واژونی طالع قدر نعمت و نوازش این درگاه
 آسمان جاه نشناخته از جاده عبودیت انحراف ورزیده بود - ولایت
 ناسک و تربنگ و سنگم نیرو جنیر را تا ملک کوکن متصرف شده -
 و یکی از خدیشان بی نظام را که در حصنی از حصون آن ولایت
 محبوس بود بدست آورده لوائی خود سری می افراشت - توسل
 بسته - قلعه را بومی بسپارد - خانزمان که بنیابت پدر بنظم ولایت
 دکن و برار و خاندیس می پرداخت - چون بر مکنون ضهیر محمود
 خان آگهی یافت - بمیر قاسم هروی قلعه دار للنگ که بکالنه نزدیک
 است برنگاشت - که او را به مراحم و الطاف بادشاهی مطمئن و
 مستمال ساخته نگذارند که قلعه را بساهو حواله نمایند - میر بغامه و
 پیغام محمود خان را برینمعنی آگاه گردانید - و میر را نزد خون
 طلبیده پس از گفت و شنون بسیار قرار داد که ازین اراده فاسد و
 اندیشه کاسد باز آمده بشاه راه عبودیت گراید - و بامید مراحم و
 اعطاف حضرت ظل الهی قلعه را باولیای سلطنت روز افزون بسپارد
 میر پس از دریافت اینمعنی که او برهنمونی سعادت برین اراده
 راسخ است - حقیقت واقع بشانزمان قاسمی نمود - خان زمان
 استمالت نامه منصوب عجم منصبدار نزد محمود خان ارسال داشت

او بر مصوم نکاشته آگاه گردید - مردم ساهو منده خود را که بحسب
 میگردن قلعه طلبنده بود بی دلیل مطلب برگردانید - و منصور و
 مطهر را که پسران رشید از بودند تا قاضی ابو الفصل وکیل خود همراه
 عجم و مصوم ولد میر قاسم پیش حاکم زمان مرده خود در پی
 حاکمی کردن قلعه شد - و چون منصور و مطهر بحوالی نرها پدور
 رسیدند - حاکمان محراب الملک ولد یاقوت حاکم و داور حاکم دگلی
 را برسم پدیره رساند - و پس از ملاقات برای مردم امیدواری و
 استمالات محمود حاکم پدر از منصفی در حوز حال تحو ر نموده
 و نخستین خلعت و اسب و قفل و شش هزار روپیه - و ندرسم
 خلعت و اسب و چهار هزار روپیه - از سوکار خالصه شریقه رسانید -
 و قاضی ابو الفصل را امیدوار مدد و حاجت گردانید - و از آنجا
 که حاکمان پیش از آمدن پسران محمود حاکم فرمان عداوت عدوان
 را که اهل محسوب حسب لالمان از ده نشان پدیه مبارک آرایش
 داده تا خلعت و حاکم مرصع و اسب برای معاحرت و ملاقات
 محمود حاکم رسانده بودند - مصحوب جمع رنگ لایق بود او ارسال
 داشته بود - درینولا عجم و مصوم ولد صرافاسم را در ده ساخت -
 تا جمع رنگ را تا حشمی که همراه دارد بقلمه در آورده فرمان
 و تفرکات را محمود حاکم رساند - رسمی نمایند که او از آنجا برود
 برآمده نرها پدور نرسد - و منصفی از حران عامره بواسطه علومه
 احشام و حدیره قلعه همراه انان از حال داشت - پس از رسیدن
 جمع رنگ بحوالی کالده محمود حاکم دو گروه استعمال نموده مراسم
 ادب پرداخت - و فرمان قدر توان و تدرکات شهشاه زمان تارک

تخار بر افرخت - و شب یکشنبه درم ربیع الثانی مطابق بیست
 پنجم مهر قلعہ را با هشت پرگنہ از توابع آن کہ پیش از تحط و رہا
 نگام معمولی دو کرد چهل لک دام جمع داشت - و شش لک
 پیہ موافق دوازده ماہہ حاصل بتصرف اولیای دولت قاہرہ باز
 نداشت - و پس از چندی باتفاق میر قاسم و عجم و معصوم
 رہا پر آمد - و بمنصبی در خور و انعام پنجاه ہزار روپیہ نقد مباہمی
 دید - درین هنگام بعرض مقدس رسید کہ قاسم خان صوبہ دار بنگالہ
 د از فتح ہوگلی بسہ روز باجل طبعی در گذشت - چون بقدر
 آمدنی اخلاص سرشت بون حضرت شاہنشاهی قاضی فرمودند
 عظم خان را بخلعت خاصہ و صوبہ داری آن ملک و مرحمت
 سپ از طویلہ خاصہ با زمین مطلق فوازش نمودہ مرخص گردانیدند -
 اجی محمد جان مشہدی قدسی تخلص کہ در سخن سنجان
 اق و خراسان بچودت فطرت و رسائی طبیعت معروف است -
 پیشوائی ہشت بیدار و رہنمائی دولت کار گذار بسان دیگر
 ناموران آفاق دل از موطن برگزینہ بعزیمت آستان بوس دو
 دوستان بہشت نشان نہادہ بود باحرار سعادت ملازمت مستعد
 تہ قصیدہ در مدح بادشاہ چون گستر ہنر پرور بعرض رسانید - و
 ایست خلعت و اسب و انعام دو ہزار روپیہ سر برافراختہ در ملک
 حان انتظام یافت - این چند بیت ازان قصیدہ است * نظم *

ای قلم بر خود ببال از شادی و بکشا زبان

در دنا ی قبلہ دین ثانی صاحب قران

آبروی آفرینش کعبہ صدق و صفا

مملکت امدال حاکم رمن شاه جهان
 جوهر اول شهاب الدین محمد کرارل
 ار برای خدمتش رد چرخ دامن در میان
 احقر نرج کرامت مطهر لطیف اله
 جوهر تدع شجاع مصدر امن و امان
 آنکه از آغار مطرت دسته شهاد طغر
 چون عقاب تیر در شاح کمانش آشیان
 گر مخالف در مواقع از ولایش دم زند
 با بد و نکست چون حورشید گرم و سهولان
 تا ریم درویش امن شود از حادثات
 رد ددامن بقایش دست عمر حادثان
 دولت از پندش پند چو نور از آفتاب
 نصرتش از تدع لامع همچو مهر از حاروان
 سرمه چشم عرلان سازد از داح پلنگ
 سار گارهای عدایش چون دهد پا در میان
 شهر آثار عدایش رود در خواهد گرم
 تهمت زنجیر عدل از گردن نوشیروان
 حوش دشت از بهش پایش بهشت اولیوم را
 ربع مسکون کو دگر نشینی بعیش حادثان
 آفتابی انجمن طالع شد در هیچ قون
 ز ارمان دولت صاحبقران تا اس زمان
 های حدرب کی بود گر کامل آمد از ارل

سهر در حد کمال آید پدید از خاوران
 سر عیبی بر ضمیر رو شست پوشیده نیست
 راز خود تقدیر بارای تو دارد در میان
 حبذا دولت که بیند باتو خود را هم رکاب
 مرحبا نصرت که باشد باتو دایم همعنان

۱۰۰۰ جمادی الاولی از اصل و اضافت ابو البقا ولد احمد بیگ خان
 منصب هزاری، ششصد سوار - و قلعه دارخان که از جمله غلامان این
 رگه است بمنصب هزاری ذات و چار صد سوار سرافراز گشتند •
 هاشم جعفر خان بعنایت فیل از حلقه خاصه سربلند گردید -
 خلاص خان از احمد آباد مراجعت نموده در نیل بالختی امتعه
 ن ولایت پیشکش گدراید - ذوالقرنین فوجدار سرکار بهرائج
 نقبیل عتبه ملک رتبه تارک افتخار برادر اخت - و پنج نیل
 پیشکش نمود - پوشیده همانند که ضابطه مقرر این دولت ابد
 دت است که بدیوان کل در پیش دست از سرکار والا مرحمت
 بشود - یکی برای ضبط سر رشته طلب و تنخواه بندها - دیگری
 رای انجام معاملات خالصه شریفه - چون درینولا رای مای داس
 که بخدومت دتر تن که طلب و تنخواه بآن باز بسته است قیام
 ی نمود - و بمنصب هزاری ذات و صد و پنجاه سوار سرافرازی
 شت - کبر سن دریافته بود - بدابران خدمت مسطور بهلا عبدالطیف
 راتی که از فن نویسندگی وقوف دارد تفویض فرمودند •

از دقایق طبع دنفقه سنچ و فطرت آسمایی پیوند شهنشاه
 نش نواز دانا پرور آنکه دوازدهم جمادی الاولی در مجلس

دهش آبیس از سکندر در القریس سخنی مذکور شد بمنی الدواہ
ممرض داشت که تا امروز هیچ دشوار پستی برانوال او انگشت
اعتراض نهاده - و بطرعب هیچ درونی در افعال او بیفتاده -
اعلی حضرت مرمودند که اگر بیوت سکندر ثبوت پیوسته باشد حای
حرب نیست - والا مارا درو در سخن است نخست آنکه چندان
پادشاه حردمند دانش آبیس را برسم سعادت برد پوشانه رفتن
نکوهدید حرد درونی و عقل صواب گریس امب - چه هنگام حرمت
و قطع حیات را چاره نداسد - درم آنکه چون زهول دارا بطلب حراج
معمودی که پدرش هرسان میعرستان درد از آمدن در پاسخ آن پدر
را مرع حواد - چنانچه در داستانهای نامها مسطور است و شیخ
نظامی می فراید

شد آن مرع کوبیده زرس بهاد

و امثال این کلمات لایق شان سلطنت دانا نمود - سعید خان
صوفیادار کابل که چارهرای ذات و چارهرار حوار بکهرار حوار دو
ایده سه ایده منصب داشت هرار حوار دیگر از دو ایده سه ایده
مقرر مرمودند - و از اصل و اصاده الله یار خان از تعیناتیان صوفی
ننگاه منصب دوهزار و پانصدی هزار و هشتصد حوار - برادرار گشت •
نیمست و دوم شیخ مرید از اصل و اصاده منصب دوهزار
ذات و هزار و دویمست حوار مرمودند بامت •

آغاز سال ششم

از دروازه جلوس مقدس

روز سه شنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و چهل و در مطابق
بیست و سیوم آذر سال ششم از سریر آرائی خدیو دین و دولت
خداوند ملک و ملت بفرخی آغاز شد •

چهارم این ماه ریات اقبال بعزم حیر و شکار بصوب باری بر
افراخته آمد •

چهاردهم اعتقاد خان صوبه دار کشمیر باحراز سعادت ملازمت
مستعد گشته هزار مهر نذر گذرانید - و جواهر و مرصع آلات و امتعه
کشمیر از اقسام شال و انواع جامه وار و کمربند و جای نماز و قالی و
پشم شال که قیمت مجموع یک لک روپیه شد پیشکش نمود -
درین عهد سعادت مهد کار قالیهایی سرکار خامه شریفه که در
کشمیری نظیر و دار السلطنت لاهور از پشم شال می بانند بجائی
رسیده که گزنی بصد روپیه که زیاده از سه تومان عراق باشد تمام
میشود - و نفاست آن بمرتبه ایست که قالیهایی کرمان که درکار
خانه والی ایران بافته میشود نسبت بآن حکم پلاس دارد - برای
همگی نشیمن هایی دولتخانه والا قالیهایی پشم شال سرانجام یافته -
از وقایع صوبه گجرات بعرض مقدس رسید که سید دلیر خان باره
فوجدار سرکار برده بساط هستی در نور دیده •

موزدهم موكس گيتني پنا ارياري ندار الحلافت مواردت نمود -
 يه من الدوام و مائر بندها كه در دار الحلافت مانده بودند استقذار نمود
 در باغ نور منزل بشرف كوريش رسيدند - چون خواجه ابوالحسن
 را كه در بلنگي و هواخواهي و اعتماد بكدرش رسیده بود عارضه
 حساسي دري نمود - شهشاه بنده نواز از روی عاطف و ممانعت برسم
 عيادت كه طرقة ايقه بدوست برداخته ممرل اوزا بدور حصور
 ملور ساختند - خواجه بعد ادای لوازم عدونست و انكسار صد قطعه
 زرمعت و عنده بطريق پا انداز و در ميل و ده هزار اشرفی ده سبیل
 پيشکش بنظر كدما اثر در آورد *

مفتوح شدن قلعه كهانا كهيري از توابع صوبه مالوه

چون بهاگيرت بهيل سرگروه معاد كيشان صوبه مالوه كه اركثر
 جمعيت و حصاب قلعه كهانا كهيري و اطاعت و انقياد صوبه داران
 سابق پرداخته بود - در صوبه دارين مصير بحال مير مصدر متفكر و معاد
 شد - خان مشار اليه از ماركهور بقصد مالش آن وحيمة العاقده
 روانه گرديد - از آنجا كه صيت قلعه كشائي حان مدبور رعب امراي
 معاد پيشگل متمرد شده بود او بمجرد شديدن اين حمرهای ثبات
 از دست داده بوسيله ساكرام رسيدند از كور كرد حان آمد - و قلعه
 را كه از دير داز پناه حامي اذ و ديكاكن او بود بار گذاشت - حان
 قلعه كشا روز مدارك در شعله ديست و يكم حمادي الثايد با بندهای
 بادشاهي و تائبان خود داخل حصار شده دران ملت كفر و عصيان
 بامراحتن رايات اعلام و انداختن هياكل و اصنام برداخته كوس

نصرت و فیروزی بلند آوازه گردانیدند و بعد اذان و اقامت نماز بجماعت ادا نموده وظیفه و دعای درام دولت ابد پیوند که بر کافه برایا واجب است بجا آوردند - سر انداز خان قلماق که در ملک غلامان معتمد اسلک دارد به عنایت خلعت و خدمت کوتوالی دار الخلافت و منصب هزاری ذات و ششصد سوار از اصل و اضافه سرفراز گردید غرق رجب پیشکش سعید خان صوبه دار کابل صد اسب و برخی از جانور شکاری و غیر آن از نظر امور گذشت •

جشن وزن شمسی

روز یکشنبه دوازدهم شهر رجب سال هزار و چل و دوم هجری مطابق چهارم بهمن جشن وزن شمسی انتهای سال چل و یکم و ابتدای سال چهل و دوم از عمر جاوید طراز آرایش یافت - و آن گرانمایه گوهر را بطلا و دیگر اشیای معهوده سنجیدند - نشاط را بارگاه فراختر شد - آزمندان تهی دست بکام دل رسیدند - درین روز مبارک سعید خان جهان (†) که بمنصب پنج هزار و پنج سوار و پنج هزار سوار دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه مباحی بود هزار سوار دیگر از منصب او دو اسبه سه اسبه مقرر فرمودند - باقر خان نجم ثانی با پسران خود از ادیسه آمده بتقبیل عتبه فلک رتبه رخ بر افروخت؛ و هزار اشرفی بر قبیل نذر و جواهر و مزع آلات و طلا آلات که قیمت

(†) در هر سه نسخه سعید خان جهان نوشته - عالی که صحیح سعید خان خان جهان باشد •

مجموع در یک رویده شد بطریق پیشکش گذرانید - و از تعید اسلام
 حال مصوبه داری گجرات و رعایت خلعت و اسب تا زس مظل
 و قبل سر امرار گردید - جمع رجا باصافه پانصدی دات و سه صد
 هزار بمصوبه هزاره دات و هزار و پانصد سوار - و احلاص حال
 پسر فایرد بدگ خدمت قلعه داری قلعه رهاش و مرحمت
 خلعت و اسب سرنلند گشتند - و از اصل و اصافه همت حال
 بمصوب هزار و پانصدی هزار و چار صد سوار - و شجاع ولد معصوم
 حال کالی قهاده دار عمره که خطاب اسد حال و رعایت علم
 سر امراراحت بمصوب هزار و پانصدی هزار سوار - و مردت حال
 آندنه بیگی که خدمت میر توزکی بدرار تعیدر حلیل الله حال
 و نورمق التماش خطاب مرشد قلی حال که لله شاه عداس
 و عم مردت حال بود سوارش یامت بمصوب هزار و پانصدی پانصد
 سوار و عوص حال قادشال بمصوب هزاره هشتصد سوار - و قوت
 حال بمصوب هزاره ششصد سوار - مفتخر گردیدند - نسید خمال
 الدیس نارهه میل عدالت شد - و فاض حاجی ایلچی نذر محمد
 حال نابعام نسب هزار رویده و موس پسر او نعطای پنهان هزار رویده
 سر افتخار و مناهات بر امراراحتند - و داس امید سادات و مصلا و
 صلحا که شرب حضور دریافته بودند و شعرا که اشعار عرا در تهفیت
 بعرض مقدس رسانیدند نسیم و زر برآمود - و اهل نعمه و طرب
 بآئین مقرر کامیاب شدند - چون پیشتر بعرض اقدس رسیده بود که
 در ایام دولت حضرت حدت مکانی در بغداد که منشای کفر و
 ضل و منمای وزر و دوال اسب ننگاه بسیار احوال یافته باتمام

مانده است - و برخی از متمولان کفره نجیره میخواستند که با تمام رسانند - و شهنشاه دین پناه حکم فرموده بودند که چه بنارس و چه دیگر محال ممالک محروسه هر جا بتخانه احداث یافته باشد آنرا براندازند - درینولا از مرضه داشت وقایع نگار صوبه آله آباد معروض گشت که هفتاد و شش بتخانه در خطه بنارس بخاک برابر گردیده .

ادایش یافتن جشن ازدواج پادشاهزاده

بخش بیدار سعادت یار محمد داراشکوه

چون مهین اختر برج دولت و اقبال بهین گوهر درج حشمت و جلال پادشاهزاده محمد داراشکوه و پادشاهزاده ارجمند سعادت پیوند محمد شاه شجاع بهادر بعد بلوغ رسیدند - خدیو اقبال بحضرت مهد علیا ممتاز الزمانی فرمودند که اگر نخستین خاف خلافت بگریه ستوده حیر شاهزاده پروریز که بوالا نژادی عز امتیاز دارد چه از طرف پدر نبیره حضرت غفران پناه جنت مکانی امت . و از جانب مادر نواخته شاهزاده مراد خلف حضرت عرش آشیانی - و دومین را بدختر نیک اختر سلاله خاندان مجید و علا رستم میرزای صفوی که به نجابت و شرافت موصوف امت - پیوند یابد - منامب است - حضرت مهد علیا بعرض اشرف رحمانیدند که آنچه بخاطر رسیده محض صواب است - و آن عاقله زمان کماله دوران جمعی را به احمد آباد و غیره فرستادند تا رغایب مچلوپات و غرایب مرغوبات از قسم اقمش و غیران که در طوهای سلاطین والا اقتدار بکار رود مهیا سازند - درین اثنا که طذطله شادمانی گوش افروز

جهاندار بود - و مدایي مدارک داد مرید عیش مدرسانید از بوزل
ملکي و ابدی عظم و داهیگ دهنای حصر مہد علیا مختار الرمانی
کہ عالم را تندرہ روز باکمی بشاند روی نمود - و اس مطلب چندی
در تومع امتاد - و چون ریات خلال بہراران مہمدت و اقبال از
ورہاپور معاودت نمودہ و زرد سعادت نادر الکلام اکثر آباد فرمود
و یک سال و ہشت ماہ از ارتحال آن مہمور و رضوان الہی بسر
آمد - حضرت شاہشاہی تخت نکند حدائی مہنس پور خلافت
پرداختہ روز یکشنبہ ہشتم حمادی الاولی سال ہزار و چل
و دوم ہجری مطابق روز الیران سیم آنار پس از انقضای یارده
گہری مدلع دو اک روپیہ یک لک روپیہ نقد و یک لک روپیہ
خدمت نصف حواہر ثمدہ و نصف امتعہ و اقمشہ نعیشہ از مرکز
حاصہ شریفہ رسم حاجق ہمراہ علامی اصل حان دیوان کل و
صادق حان میر بخشی و موسوئحال صدر الصدور و مدر حملہ مدر
سامان و محذرات حسب مصمم والدہ ماحدہ حصر مہد علیا
و ہمشرکل آن مرحومہ و معورہ و عمات اشان و ستی النسا حاتم
چنانچہ سراوار شان سلاطین عظم اشان باشد نمزل پردہ شد
تلق عفت بہان نابو بیگم بنت شاہرادہ مراد زوجہ شاہردہ پور
درستادند - و آن محتجہ حجاب عرت نمہد اوام حش و سور - و
سط بساط طرب و سرور پرداختہ مردم درون و بیرون کہ ہمراہ حاجق
رفتہ بودند از اقہشہ با دوختہ تورہای لایق داد - دریدولا کہ ساعت
سعادت امرای عقد نزدیک رسید نواب قدیمی العاب پادشاہرادہ
بہان و بہانیان بیگم صاحب کہ در خدمت اندس کسب اخلق

حمیده و اطوار گزیده نموده رضا پڑوسی شهنشاہ آسمان جاء را از
 مهین ۱- باب بر خورداری و بهین مواد کلمگاری میدادند و بعد از
 حضرت مهد علیا بتنظیم و تنسیق مهمات حرم سرای سلطنت و
 شبستان دولت می پردازند الدماس نموده متکفل سرانجام
 لوازم این جشن گشتند - آنچه نواب مغفرت ایاب مهد علیا در ایام
 زندگی برای والا پیوند گرامی فرزند مهیا ساخته بودند و آنچه از
 سرکار نواب قدسی القاب سرانجام یافت از نقد و جنس شانزده
 لک روپیه است - بدین تعصیل - هفت لک روپیه جواهر ثمینہ و
 مرصع آلات - و چهار لک روپیه طلا آلات و نقره آلات و غیره و اقسام
 اقمشه و استعہ هندوستان و عراق و رزم و چین و فرنگ و فرشهای
 گوناگون و بساطهای رنگارنگ و سایبانهای مخمل زربفت و زردوزی
 و دیگر لوازم کارخانجات که در خور حال خواقین ذوی الاقتدار باشد و
 چندین فیل و ماده فیل بایراق نقره و اسپان عربی و عراقی و کچھی
 و ترکی با زین مرصع و طلا و نقره و یک لک روپیه نقد تفصیل
 همه آن مبلغ چهار لک روپیه باشد در پیشکش بندگان اعلیٰ حضرت
 و توره پادشاهزادها و بیگمان و خلعت امرا و غیرها گذارش خواهد
 یافت - و چون برای چیدن این اسباب بغیر از ایوان والا بلین پیش
 جہروکے عام و خاص که از متحدات حضرت جهانبانی امت جا
 نبود - روز جمعہ بدست و چهارم رجب المرجب سال هزار و چل
 و دوم مطابق روز مهر شانزدهم بهمن صحن دولت خانہ خاص و عام
 خلوت نموده و خدمت گذاران شبستان عظمت و جلال و پیشکاران
 مشکوی دولت و انبال باسر نواب قدسی القاب ملکہ زمان بیگم

صاحب‌دار و مرکابی عقیده شریفه منی النساء خانم - ا - باب و اشیای
 مذکوره را از آغاز طلوع نیر اعظم تا آخر بهار سیوم پرتیپینی که حیرت
 انزای جهان نوردان دشوار پسند بود دران ایوان رفیع مکان چیدند
 بعد فراغ ازین شغل خطیر ملکه منلی نژاد بخدومت پادشاه سلیمان
 گاه رفته التماس نمودند که امیدوار است که برای حصول بمن و
 و شرف اسباب بیوگانی بنظر انور در آید - خلیفه زمان با استدعای
 آن قدسی سمات سایه دولت بدان بساط حشمت انداختند - نواب
 خپهر نجفاب پیشکشی لایق از جواهر و مرصع آلات و جز آن که
 قیمت مجموع یک لک و پنجاه هزار روبیه بود از نظر اقدس
 گذرانیدند - اعلی حضرت سپهر مرتبت از روی عاطفت قبول
 فرموده آن ملکه زمانرا بر چنین سرانجام لایق قسمین و آفرین
 نمودند - و صد توره برای پادشاه زادهای و الامکان و بیگمان عفت نشان
 و زنان و فرزندان امرا که پیشتر نه پارچه و کمتر هفت پارچه قطع
 نا کرده بود و بر اکثر آن از مرصع آلات چیدنی گذاشته شده مرحمت
 کردند - و آخر روز خدیو اقبال پردگیان تنق عصمت را بمحل
 مقدس رخصت فرموده بار عام دادند - تا نوینان عالمقدار و
 ارکان دولت و اعیان سلطنت بتماشای این نوادر نظر قریب دیده
 باز کشایند - و بمبن الدراء آصف خان نه دست خلعت فاخر با
 چارقب طلا دوزی و شمشیر و خنجر مرصع گرانها - و بعضی از
 امرای عده خلعت با چارقب طلا دوزی - و برخی خلعت
 بامرجی - و بچندی ازینان خنجر مرصع نیز - و بدیگران خلعت تنها
 عنایت شد - و اهل نغمه و نوا تشریفها و انعامها یافتند - و قیمت

این اشیا دو لک و پنجاه هزار روپیه بود - روز دیگر آن جهاز دولت طراز را همراه بعضی از پردگیان سرادق عظمت و سلطنت بآئین شایسته بمنزل پادشاهزاده کامگار فرستادند - پس ازان پرده نشین تنق عصمت جهان بانو بیگم زوجة پادشاهزاده پرویز بنت شاهزاده مراد چهارمی که بقدر قدرت برمی دختر بیک اختر خویش آماده ساخته بود حسب التماس او بفرمان شهنشاه دران در ایوان درامت خانه خاص و عام بهمان دستور چید - اگرچه در جنب اشیائی که به پیشکاری خادمان سرکار نواب عالمیان مآب بیگم صاحب ترتیب یافته بود وزنی نداشت - اما چون او نیز دیرین اندوخته‌های خود را از جواهر و صرغ آلات و دیگر اسباب جهاز بآنچه در خانه شاهزاده پرویز فراهم آورده بود بترتیب و قزین تمام را نمود - گیتی خدیو را دربار او نظر مرحمت افزون شد *

شب بیست و هفتم ده هزار روپیه مقرر بارباب احتیاج عطا فرمودند *

غرة شعبان هفده هزار و چل و دو در شاه محل مقدس (ن) مجلس حقابندان منعقد گردید - و از بسیاری شمع و صرغ لکن که گوئی آفتابی هر سو طالع گشته بود زمین را بر آسمان پایه افزود - شهنشاه فلک بارگاه بمشکوی اقبال تشریف فرموده بخشیان عظام را امر فرمودند که امرا و اعیان سلطنت را موافق قدر و مرتبه بنشانند - و چون بسبب قضیه نامرضیه حضرت مهد علیا نغمه

از بی دوشی مثل سایر اسباب مسرت و شادمانی قرب در حال
 پرده نشین بود حکم شد که همه سران دارند دم و دوط مواران
 یکسانست و قدرتی مار و آوار رنگ عم از موات خاطر هبایدان
 بردایند - صدای دلکش مطربان و آوای خوش خدیا گران ملک
 را در قع آورد - و ماهید را در شک - و کد ادوان و اعدا دان مطابق رحم
 و آس حدادان کشتن مجلسیان دسته روضالهای در نگار دران پلچندند
 و موطهای ررتار قسم نمودند - خدمتگذاران بازگاه حلال گل رها
 با دواعی تفرات و مواکه و مشهورات حوان در حوان چیدند - و اسام
 آلات آتش بازی که از جانب عروس در کنار درهای حوان نصب
 شده بود دعوت امرای تعاضدان گشت *

دوم ماه مذکور در همان شهساز عالم پناه پادشاهانهای کمکار
 محبت و مدار محمد شاه شجاع بهادر و محمد اوزنگ ریس و
 سراد بخش دایم الدوله و دیگر امرای نامدار و اعیان دولت
 پایدار بوالا منزل پادشاهان و حها و حبابیان و قه برم نشاط
 آراستند - و نویدان و اقدار نهیدیت این طوی مرحدده پیشکشهای
 لایق گذرایدند - و آن گوهر اکلید - لطائف را بر گنگو گوه هیکل
 آسمان و منار سوار کرده و عدد تفاوت مرتبه برخی حواره و گروهی
 پناه در دکل رول گشتند - و در دولت خانه خاص و عام در دولت
 کورنش و زمین موس پادشاه هفت اعلیم حدیو تحت و دیهیم
 رسانیدند - از رنگ دشمن اندال خلعت حاصه و حمده و مرصع و شمشیر
 مرصع نا پیدل مرصع گران بها و تسلیح مرزاید که اعلیای ثمین
 داشت و در اسپ از طوبانه حاصه یکی نارس مرصع دیگری نارس

طلا میثا کار و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فیل که قیمت همه چار لک روپیه باشد عنایت فرمودند - برسم هندوستان مهره که عقود در شاهوار بالعل و زمره آبدار بود و حضرت جنت مکانی بر فرق فرقدان سای اعلی حضرت شب ازدواج میمنت امتزاج بدست مبارک بسته بودند تیمنا و تبرکا بدست حق پرست بر سر خور پرور آن والا گهر بسته سرافراز دین و دراست ساختند - بادشاه زاده بلند قدر بادای تسلیمات شکر عواطف بادشاهی بتقدیم رسانید - درین مجلس بهشت آئین به یمین الدوله آصفخان خلعت خاص با چار قب زردوزی و خنجر مرصع با پهلوانه و به دیگر امرا و اعیان سلطنت و بندهای روشناس بتفادرت درجه خلعت فاخر عنایت نمودند - و باهل طرب نیز خلعت و انعام مرحمت شد - چون روز بذشاط و شادمانی گذشت - شب هنگام پیشکاران بارگاه خلافت بامر اقدس در باغ پائین دراست خانه خاص و زمین ته درشن چراغان روشن ساخته کشتیهای دریای جون را که بکثرت شمع و مراوانی مشعل و چراغ رشک افزای ثوابت و سیارات بود بجلوه در آوردند - و بامروزش آلات آتشبازی که از سرکار والاد در کنار چون نصب شده بود زمین را فروغ بخشش انجمن افلاک گردآیدند - و بعد از دوپهر و شش گهری که تا آن هنگام هنگام ساز و نوا و مشغل عیش و طرب گرم بود چون ساعت فیض اشاعت نکاح که مختار انجم شناسان یونان و هندوستان بود رسید قاضی محمد اعلی را - بشاه برج طالب فرمودند - و او در حضور اشرف اقدس خطبه عقیقه نکاح برخواند - و مهر بروفق کلین نواب مغفرت قباب مهر علیا تیمنا

پنج لک روبیہ مقرر گردید

• بیت •

سعادت بر کشاد اقبال را دست • قرآن مشتمی با زهره پیوست
صدای مبارکباد از زمیں پدروین وحید - و ندای تهنیت از آسمان
بنویسین - زمیندیل دست ده نثار کشادند - و آسمانیان لب پند -
طالب کلیم تاریخ این حش خجسته بدین معط در سلک نظم
کشید •

ازین دلکشا حش رامر سرور • همه عید شد سرسبز ماه و سال
ز گوهر مشایق دست کرم • گهر گشت چو آله پایمال
زیس گوهر وزر گرمست اوج • مرصع توان کرد تیغ جبال
طمع آینه‌نظر از بندش بخت • که دیگر لبش را بشد در سوال
در سعد اختر اوج شاهنشاهی • بدرج شرف کرده اند اتصال
ز آمبرش زهره و مشتمی • سعادت گرمست اوج کمال
خرد بهر تاریخ این عقد گفت • قرآن کرده سعیدین برج جلال
هشتم شعبان شهنشاه ملک بارگاه بالنماس مهین گوهر درج اقبال
منزل آن گزین اختر برج خدمت را بقدرم مسرت لروم نمودار خلد
برین گردابیدند - و آن دره الناج جهاننایی از دولتخانه مبارک تا
مکان نزول میمند مرصع انواع امشقه بغیسه از قسم مخمل
زربعت و زربعت دوم طلا و دوم مفره و سوم دارایی و مخمل ساده
سراسر با انداز بتقدیم رسانید - پس از قبول اقدس اقسام جواهر
وزر و سیم نثار نموده انواع مایس که قیمت آن یک لک روبیہ
باشد از انجمله اسپی بود عراقی نژاد و سراسر از نام • بیت •
چو عقل فلسفی افلاک گردی • چو مکر هندسی گیتی فوری

با این مرضی که برای سوارچی اطمینان حضرت در کارخانه آن والاگهر سرانجام یافته بود بعنوان پیشکش گذرانید - و خلعتهای نوئیذیان والا مقدار و امرای نامدار و دیگر بندهای روشناس بنظر انور درآورده بحکم اشرف بهر کدام عنایت فرمود - بیدین الدوله آصفخان دوتقووز پارچه با شمشیر مرصع و بچندی از عمدهای دولت خلعت فاخر با چارقب طلا دوزی و بگروهی از امرای خلعت بافرجی و بجمعی از بندهای روشناس خلعت تنها - نخست اولیای دولت در پیشگاه حضور سراسر نور بعد ازان در خدمت بادشاهزاده جوان بخت بادای مراسم تسلیم هر بر فراختند - خرج این جشن فرخنده سی و دراک روپیه است که قریب صد هزار تومان عراق و یک کرور و سی لک خانی ماوراءالنهر باشد - از انجمله شش لک از سرکار خاصه شریفه و شانزده لک از سرکار نواب قدسی القاب نروغ بخش شهبان خلافت بیگم صاحب رده لک از جالب بادشاهزاده جوان بخت صادر عروس •

گذارش جشن کد خدائی بادشاهزاده

مالیه‌دار محمد شاه شجاع بهادر

از انجا که خاطر ملکوت ناظر متوجه آن بود که از والا پیوند شاهزاده عالم و عالمیان محمد شاه شجاع بهادر نیز را پردازند - بعد فراغ از کد خدائی مهین اختر برج جلال حکم فرمودند که برای انجمن آرائی این جشن سوز و عشرت پیرائی بزم سرور مکر متخان دیوان بدوتات که از علم نجوم بهره وافر دارند و دارونگی اهل تلجیم بدو منوط است

باتفاق احترامشادان یونان و هندوستان ساءب اختیار کنند - خان مذکور
 باتفاق ستاره شماران تعمق نظر نموده شب جمعه بیست و نهم
 شعبان المعظم سنه هزار و چل و دو هجری مطابق چهاردهم اسفندارم
 اختیار نموده بعرض اشرف اندس رسانید - اعلیٰ حضرت پادشاه
 جهاننباں بیگم صاحب مروتید که چون بسمت نرادان امروز
 بجای مهد علیا آن مرید کمال پیوند است تأییدی که حش
 کسختائی همین پور خلافت حاصل داده مواد این طوی حخته
 نیز در احکام دهد - نواب ملک جناب آنگاه فاصله میان این در طوی
 بزرگ زیاده نریست و در روز منو لوازم این حش در عرص
 چند روز بگرسن طرزی مهیا گردانیدند - و روز جمعه بهم شعبان يك
 لک و شصت هزار روپیه نقد و صد هزار روپیه حش از اسکنه پناه
 هزار روپیه حواهر و پنجاه هزار روپیه انعام اقمشه نفیسه از سرکار
 خاصه شریعه برسم حاجق مصحوب صادق خان میر بخشی و
 مسوولان صدور میر حمله مدر سامان و چندی از پردگیان
 که همراه حاجق همین احترامی تطمت رفته بودند کجایه نقاره
 در دمان مسجد و عمارت میرزا ارسال یافت - و چون خسته
 ساعت عقد نزدیک رسید شب پنجشنبه بیست و نهم شعبان از
 خانه سلاله حامدان عروا عتله رستم میرزا بتائیس پهلوانیده حنا آوردند -
 و این مجلس والا در شاه محل مقدس معلی منعقد شد - و ادراع
 آتشبازی که از جانب میرزا بآرایش تمام آورده بودند بر امر رخسند -
 و حسب الحکم الاندس بمیں الدوله ماسایر موئیگان والا قدر دران
 محمل خلد آئین شصت - و رسم بستن حنا و دادر فوطهای

زرکش بتقدیم رسید - و خوانهای پان و اصناف تنقلات و عطریات
 بترتیب شایسته بمجلس آوردند - نوای رود و آذای - رود زمینیان
 را گرم مسرت گردانید - و صدای تهنیت این بزم نشاط امرا سامعه
 امروز اسمایان گشت - صباح آن دولتخانه خاص و عام خلوت
 نموده شد - و از اسباب جهاز که برخی در ایام حیات حضرت
 مهد علیا سرانجام یافته بود - و بیشتر پادشاهزاده جهانیان بیگم
 صاحب آماده ساخته بودند - و همگی ده لک روپیه بود - بدین
 تفصیل - پنج لک روپیه جواهر ثمینه و مرصع آلات - و پنج لک
 روپیه طلا آلات و نقره آلات و غرها - و گویا گون اقمشه و فرشها و
 بساطها و سایبانهای زردرزی و مخمل زریفت و سایر لوازم کارخانجات
 و اصناف خیول با زین مرصع و طلا و نقره و فیول با یراق نقره و
 تورها و خلعتها که گذارتش خواهد یافت - آنچه شایستگی چیدن
 داشت خادمان مشکوی جلال با مر فواب خورشید احتیاج و سرکاری
 عصمت نقاب سنی النساء خانم بترتیب و آئینی که در طوی
 نخستین خلف خلافت گذارده آمد در همان ایوان گلان چیدند -
 و خیول و فیول بیرون دولتخانه خاص و عام حاضر ساخته آمد - و
 بعد از دوپهر روز شهنشاه العجم سپاه خورشید آسا جهروکه دولتخانه
 خاص و عام را فروغ بخشیده برای حصول یمن و سعادت بر اشیای
 مذکوره نظر فرمودند - و بالتماس فواب خورشید احتیاج ملکه زمان
 پادشاهزاده جهانیان بیگم صاحب از جنس مسطور متاع یک لک
 روپیه از جواهر و مرصع آلات و دیگر تحف بعنوان پیشکش قبول
 نموده آن ملکه ملکی صفات را تحسین و آمیزین نمودند - و

مختدات - مرادق عصمت را رخصت نموده مرمان دادند که حواص
 دندها ندر اوس تماشا بهره برگزیدند - و رسم توره پادشاهزادهها و بیگمان
 و دیگر معانف حرم مختتم که نو اکثر آن از مرصع آلات چیری
 گذاشته بودند - و حلقههایی بمن الدوله و دیگر عدههای دولس و
 دندهای روشناس نائنس حش نخستین بر روی کار آمد و تشریف
 و انعام اهل طرب ندر بهمان دستور - و نه برمان والا معایص مذکوره
 را بمنزل پادشاهزاده کامکار تحت نندار مرمانند - آخر روز حضرت
 شاهنشاهی بهرگز دولخانه خاص و عام را نوز حضور برار برخند
 انجمن آرای مسرت و شادمانی و عشرت پداری کلم بخشی و
 کامرانی گشتند و چون شب بساط انجم بر روی ملک نشاط اس
 حش عالم آرا نگشود - و روزگار بهر سوی کامرانی شمع و مرادانی
 چراغ مردم آگس گردید - و بهرمان گنتی حدیو درازی ملک
 سلطنت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب و پادشاهزاده مراد بخش
 و بمن الدوله آصفخان ناسر امرا بمنزل پادشاهزاده حواص تحت
 که در ایام سعادت مرهام پادشاهزادگی مشیمن امال اعلیٰ حضرت
 بود - و در کنار درهای حواص اسام یافته است رفته نائیدی که در طوی
 او این سمت ذکر ناست آن احقر لوح حشمت و حلال را ار راه کنار
 دروا ندر دولخانه مقدس آورده ندر لیت گوریش و تسلمات رسانیدند -
 و حضرت خانانی خلعت خ ص و شمشیر مرصع و حمده مرصع نا
 بهر دولخانه و دو اسپ ارطونان خاصه یکی نازس مرصع دیگری
 نازس طلا مدنا کار و بدل خاصه نابرق نقره و ماده قبل که قییم
 مجموع درلک زریده شد عنایب مرصوده بهره لالی متللی نا لعل

و زهره که بر سر مهین بادشاهزاده بخشت بیدار بسته بودند بدست
 جود پرست بر مردانش پرور آن موده میر بختند - و بادشاهزاده
 کامکار والا گهر تسلیمات عنایات شاهنشاهی بجا آورد - کیفیت و
 کمیت آلات آتشبازی که مافک کوه طور هوش ربای تماشاگران بود
 بزبان چوبین خامه گذارش پذیر نیست - و چون هنگام میمنت
 التیام گرامی عقد در رسید - قاضی محمد اعلم در شاه برج بحضور
 اشرف اقدس بخواندن خطبه نکاح پرداخت - و چهار لک روبه
 کابین قرار یافت - صدای مدارکباد از هر گوشه بلندی گرای شد -
 و ندای تهنیت از هر جانب نوید عشرت جدید رسانید - طالب
 کلیم تاریخ این فرخنده چنین بر گذاره • • • • • نظم •
 ای دل از گلشن امید گل عدش بچین • روزگار طرب و عشرت جاوید آمد
 پیش از آن دم که ز نوروز چمن میدکند • به شام همه بوی گل امید آمد
 جشن فرخنده والا گهر عالی قدر • عالم امروز تر از کوبه عید آمد
 بسراپرد ماه فلک پادشاهی • از پی ساز طرب موکب ناهید آمد
 بهر تاریخ قران کرد رقم کلک کلیم • مهد بلقیس بسرم منزل چه شبید آمد
 صالح شعبان گیتی خدیو بمنزل ثمره شجره سلطنت محمد شاه شجاع
 بهادر تشریف فرمودند - و بادشاهزاده والا گهر بمراسم پا انداز و نثار
 پرداخته جواهر و مرصع آلات و اقسام پارچه از نظر انور گذرانید -
 و حسب الحکم به یمین الدوله آصفخان در تقوز پارچه و شمیر مرصع
 و علامی افضل خان و سید خانجهان و اعتقاد خان و شایسته خان
 خلعت با چارقب - و بچندین خلعت باقرچی - و بسایر بندهای
 روشناس خلعت تنها - مرحمت فرمودند - و نوینان والا قدر نخست

تسلیمات موارس پدش اعلیٰ حضرت بعد از آن پیش پادشاههراذ
کامکار تقدیم رسانیدند - اعلیٰ حضرت از روی شغقت و عنایت
طعام همایا تناول فرموده آخر روز بدولتخانه مقدس معارف
فرمودند - هزار روپیه معمر و شب پانزدهم این ماه ده دیار معدان عطا شد •

فرستادن تربیت خان در رسم رسالت نزد

نور محمد خان والی بلخ

چون در اتدای ارزنگ آرائی حضرت شاهشاهی نور محمد
خان ا مستقیم داد و عتاب و حوائی و دید طرز عالم که در آن ایام
لختی روز شوریدگی داشت بدراهم شدافده سلسله شادمانی و دوریدی
گسیخته بود و پس از شعیس طنطنه کوس جهان ستانی و میب
گیتی امروزی حضرت خافای که بسط و معن را در گرفته از دم
مکانات کردار باشاستند خود و خاص حاخی را درس سال بپایه
سرور خلافت فرستاد تا نداری مراسم معدوب و بدامت نادره عصب
و شاه قدر قدرت و رو بشافده رشده هوا حوائی و صوب اس دردمان
خدمت نشان را که عرو و دغای سلاطین جهان اسب دوتائی دهد -
در خاطر مهر باطر پرتو افکند که در نواثر انلچی خان مشارالیه
یکی از مدویان معتمد در رسم سفارت بدان صوب فرستاده آید تا خاطر
خان که بصورت حرکت نکوهیده تورع و تشنمت دارد مطمئن گردد -
لهدا در بدو تربیت خان را که خانه ران درگاه والا است لکعت
و از اصل و اصافه بمصص هراری ذات و هشتصد سوار و عنایت
اسپ و فیل معنجر و مناهی گرداننده باین خدمت تعیین فرمودند

و رقاص حاجی را نیز بعد از خلعت و اسپ و نیل و موهن و سرش را بمرحمت خلعت سرقرار ساخته مصحوب تربیت خان مرخص گردانیدند - و نامه مشتمل بر کمال رافت و عطوفت که از منشات علامی افضل خان بود با تنسقات هذدوحتان که قیمت آن یک لک روپیه باشد همراه تربیت خان ارسال فرمودند .

نقل نامه

حمد لله و ثنای ببعده مالك الملکي را سزد که چشم حشمت او عرصه امکن را از سرحد مشرق ازل تا مغرب ابد فرو گرفته - و فرمان نافذ او جمیع کائنات و تمام مخلوقات را از شهرستان عدم برآورده در صحرای وسیع الفضای وجود جمع نموده - و حکمت بالغه او موافقت و مصادقت آنها را بایکدیگر شیرازه ارتباط و ایتناف اجزا و ادراق آن مجموعه گردانیده - و قوام نظام عالم و باقی سلسله بنی آدم را ببقای آن مصادقت و موافقت منوط و مربوط ساخته - و رافت شامله او تقاضای آن کرده که اسان را که شایسته نصیده مخلوقات امت ازان مجموعه انتخاب نموده - سرو سردار آن سلسله علیه ابوالبشر را بمنصب جلیل القدر خلافت روی زمین امیناز بخشیده مسجد ملایک آسمان گردانیده - و این عطیه کبری را ذریه او نسلا بعد نسل و قرنا بعد قرن برقرار و پایدار داشته - چنانچه در هر عصری و اوانی صاحب دولتی را که لایق آن مرتبه تصوی و شایسته این درجه علیا دانسته از اهل آن عصر و زمان برگزیده - و تاج خلافت بر سر آن برگزیده خود نهاده - و

سرر سلطنت را بوحود مایص الحودش آراسته - و حوب اطاعت اذرا
حر و ایمان - و صدور مخالفت اذرا بعی و عصبان - شمرد - و عر
در صلوات نامہات - و زواہر خواہر تسلیمات رائدات - نثار مرق
موقدان سالی آن سرور کہ خلعه الہی را بہتر ازو حلقی نموده - و
تند جلالت از وصول بعمادہ سدرہ مرتدہ آنحضرت کسب ادروی
نموده - و آل حنر مال آن مدص گستر کہ مودت ایشان احر رسالت
سعد کایدات و محمد آن بیک مدشاں سفیدہ لوح نجات اسب -
و اصحاب ہدایب مآب آن حیراشر کہ بحوم سمای ہدایت و رحوم
شیاطین عوایت اند - خصوصاً حلقای راشدن مہدیین کہ از کل مومند
شرح مدنی - و عداہر از دعدہ عالم دیں - و یاران موافق عیدالمسلمین
د اعوان و انصار حاتم الدینیں - اند - و وعدقا عنایت یردان شامل حال
کائنہ عالمیان و حمایت ملک مدان متکفل حفظ جہانیاں از مکارہ
دوران و مکاید زمان اسب - ذات والا صفات ملکی مملکت خلاصہ
حرابیں بلند مکل - سلالہ حوائس رفیع الشان - بعارہ خاندان
دولت - عصادہ دودمان شوکت - دیناچہ نسبہ کامکاری - عنوان
صحیفہ نامداری - فرہ ناصرہ عظمت - عرہ صندہ حشمت - در درج
امثال - دری برج حلال - ندر سمای روعب - شمس ملک عرت - سرور
الطاب و اعطاب ملک مدان ثمرہ شجرہ چندگر جان - مشمول
گونگون عنایت ایرد و خمس - محفوظ لحفظ و حمایت یردان بوند
مرس مسند دولت - و مشدد ازبان شوکت - ناد - مرصیر مہر الحلا
قمر صنامی آن سلالہ دودمان عرو علا ہوندا و اشکارا بوندہ باشد -
کہ دامہ بامی را کہ رشکاب ادلام آن پیوستہ طرار بخش گلش

محبت و یگانگی بود - و صحیفه گرامی را که سواد مدان آن همیشه
 روشنی دیده صورت و یکجبهتی می افزود - حمیده خصال پسندیده
 افعال - توبیخ آثار - سعادت یار - حاجی الحرمین الشریفین و قاص
 حاجی - در وقتی که رایات جاه و جلال - قرین نصرت و اقبال - از
 دکن مراجعت فرموده - و خاطر اولیاء دولت قاهره از دفع و رفع
 طائفه ضاله اماغنه ماعنه - که راه بنی و عناد - و طریق فساد و اسناد
 را پیش گرفته - ازین دیار فرار اختیار کرده - پناه بنظام الملک دکنی
 برده بودند - و قریب بدوازده هزار سوار در اینجا ازان فیه باغیه جمع
 شده - و نظام الملک را که همیشه صاحب بیست و سی هزار سوار بود
 باخود متفق ساخته - بنیاد متنه انگیزی را استحکام تمام داده -
 سربى مغز خود را بساغر فرور مدهوش نموده - خیالات فاسده
 بخاطر آورده بودند - چنانچه مقتضای حزم آن بود که جزم عزم بقلع
 و قمع آن اهل مصاد از بیخ و بنیاد نموده شود - لهذا عذر عزیمت
 بآنصوب معطوف گشت - و وجه همت والا نهمت را بر استیصال
 آن گروه فدان گماشت - و از تنبیه و تادیب نظام الملک نیز که از
 برکت اتفاق بآن گروه پر نفاق او و اعیان دولت او در رفتن به عالم
 عدم - و استقرار در قعر جهنم - بآن اماغنه ماعنه اتفاق نمودند -
 و پنج قلعه نامدار او که هریک بحصانت و متانت شهره آفاق -
 و باستعداد آلات حرب و قلعه داری در میان قلاع عالم طاق بود -
 مثل قلعه قندهار و دهاور و کالنه و تلتم و ستونده - و آن قدر
 ولایت او که جمیع آن پنجاه لک روپیه است که در صد و پنجاه
 لک خانیه بوده باشد - درین یساق بتصرف اولیای دولت قاهره

در آمد - و از رسیدن پندشهبانی و امر از دسم حواهر بغیس و مرمع
آلات قیمتی و دیان کوه پنگر و تحف دیگر از جانب سایر دبیاناران
دکن درگاه معلی جمع شده بود و دار الحکامه اکثر آنان که رشک
شهرهای عالم و جامع هویدهای بلاد عرب و عجم و بهتوس معان
بدی آنمست - مستقر حلاوت کنونی و معر سلطنت عظمی گشته -
رساید - و زود آن نامه عذرش شمامه بهجت انرای خاطر حلس
آقین و صمبر درستی گریں گردید - چون مضمون صدق مشحون آن
محرر از عایت محبت و ولا و مشعر بر بهایت مودت و صفا بود -
باعث ازیان استحکام رابطه مرانت صوری و تشنید علاقه صداب
معدویا که میال این دودمان حلاوت نشان رآن سلسله عظیم الشان
وامست - گشت - ادای رحم تهنیت خلوص میمنت مانوس این
نیارمند درگاه صمدیت بر سریر حلاوت و از رنگ سلطنت دوده
اطهار مسرت تمام و بهجت مالا کلام از جهت وصول این نعمت
عظمی و عطیه کنونی باین نیارمند درگاه واجب العطا یا کرده بودند -
یقین حاصلست که دوستان از مسرت درستان مسرور و از وصول
نعمت عظمی بایشان محظوظ میشوند - دیگر عذری که از برای
توجه خود بخود کامل خواسته بودند و تعصیل آنرا بحاجی موهبی
الیه گفته که تعرض رساند - بمجامع حاد و حلال رسانید - الحق
ایستچین خواهد بود والا باوجود رسیدن خبر خلوص میمنت مرفوس
ما بر سریر حلاوت موزنی بهیچ وجه لایقی نمی بود که این قسم اراده
که میداد دین و دبیوی بران مترتب بدا شد از آن طرف نعمت فاضل
(سلام خصوصاً نعمت نیماغه که اهل سب و جماعت باشند بوقع

آید. اما محل تعجب است که چرا این چنین اخباری که کالشمس
 فی نصف النهار هویدا و اشکار است دیر بآنجا رسیده - و چون
 مناسب چنان بود که یکی از متنبیان درگاه معلی و معتمدان بارگاه
 آسان سا با حاجی موسی الیه بآنصوب روانه شود - فدوی خاص معتمد
 تمام اخلاص تربیت خان را که ابا عن جد از خانه زادان این درگاه
 فلک اشتباه است همراه حاجی . مشار الیه مرخص ساخت - و
 چون آن مقدمه که درباب معامله قزاقاش در سلک تحریر در آورده
 بودند طوای داشت با بعضی از مقدمات دیگر زبانی بخان موسی
 الیه گفته شد - از تقریر آن فدوی معلوم خواهند نمود - و یقین
 خواهند داشت که مطابق آن افشاء الله تعالی در وقتش از قوه
 بفعل خواهد آمد - و چون باعثی از برای زیادتیی قوتف آن فدوی
 درانجا نیست او را بزودی رخصت انصراف ارزانی خواهند داشت -
 دیگر چون درینولا خبر بهجت اثر فتح بندر هوگلی رسیده بود که
 جمع کثیر از فرنگیان بی دین دران فتح قتل و اسیر گشته اند - و
 از استماع خصوصیات آن فتح بدین اهل اسلام را بهجت تمام حاصل
 میشود - ذکر آنرا برسدیل اجمال در ذیل این نامه همایون فال
 لایق دید : تا آن خان دین دار اسلام شعار و ساکنان قبه الاسلام بلخ
 ازین خبر مسرت اثر مبتهج و مسرور گردند - خلاصه این واقعه در
 نقاره این سانحه آنست که بندر هوگلی بندریست در دزدیکی بندر
 ساتگار که از بنادر عمده مشهوره بنگاله است - و جمع کثیری و جم
 غفیری از فرنگیان درانجا می بودند - و ازار بسیار ازان اشرار بمسلمانان
 آن دیار که در جوار آن کفار نابکار ماری و مبین داشتند می رسید

چنانچه دستار پی از اهل اسلام را گرفته حمرا و مهرا صاری می نمودند و اردن بهمت که اسمعال اهل کفر و صلال بردند همب والا نهمت پادشاه اسلام که مروج دین مدنی شد انام علیه و علی آله و اصحابه الف الف صلوة و الف الف سلام باشد واجب و متکرم است - بقاسم حال صوة دار بدگاه حکم شده بود که در قلع و قمع و دفع و دفع آن طایفه صاله نکوشد صوة دار مذکور اسمعال در میان واجب الادعای نموده جمعی از بدهای درگاه صعلی را که تعینات آن صوة بودند بر سر آن کفره محره تعدی نمود - و از حمله دیوار بدگاه که یک هزار مدخل گشتی است و در هر گشتی مقرراسب^۱ که سوای همداد هشتاد سلاح از قسم تفنگچی و توپچی و گوله انداز و تیرانداز و لیره دار و شمشیردار و بغارچی و بغارچی و کربانی و سربانی و درون گرد و آهن گرواسام مستخرمه و دیگر حمایه می باشند چنانچه مجموع آن در یک همداد هزار نفر علوه حور میشود که ماه نماه از حرات بدگاه علوه حور را بعد می یابند - و بغیر از این حمایه جمعی دیگر از پادشاهان کار آزموده از مدددار و احدی در درون گشتها هستند - پانصد مدخل گشتی دایم استعداد در دآن لشکر طغر امر روانه صاحب - مدت چهار ماه آن پادشاهان و درویش و شیر مردان بصیری در درویش بد کدشان بمعامله و معاتله مشغول بودند - تا آنکه رفته رفته کار را بر آنها تسک ساختند - و بعدها را بر حصار محکمه های آنها رسانیده دیوار های آن بر هوا پراپیدند - و از هر چهار طرف یورش کرده آنها مسخر ساختند - و چون آن بند در کنار حور دریای شور واقع شده بعینه السدع نقای

حیوة خود را در فرار دانسته بر بالای جهازها و غرابها رفته رو بگیریز
 نهادند - نهنگان بحر و غما و شیران میدان همجا از راه خشکی و دریا
 تعقیب آن طایفه و خیم العاقبت نمودند - و آن کشتیها را با
 سکن آنها گرفتند - و از جملة آن بعضی را قتل و برخی را اسیر
 ساختند - چنانچه قریب ده هزار نفر از آن کفار نابکار در گرفتن این
 بندر متین دستگیر شدند - و سواى فرنگی جنگی پنج هزار کس
 دیگر از خدم و حشم آن کشتیها و غرابها در قید و بند افتادند - و
 شصت و چهار جهاز و غراب با عنایم موفور و اموال نامحصور
 بقصرن اولیای دولت قاهرة و عساکر منصوره درآمد - و عرق کفر
 و ضلال بالکل از آن دیار بر کنده گشت - و بجای گنایس آنها
 حسب الحکم معابد و مساجد بقا نهادند - و عوض صدای ناقوس
 گبران آواز اذان مسلمانان از آن مکان بگوش ملائع اعلی و کرو بیان
 عالم بالا رسید - لاله الحمد که - اینچنین فتحی اهل اسلام را
 درین ایام روزی داد - دولت دنیا و مایه سعادت عقبی و باعث
 رضای مولی باد *

لشکر خان را که از کبر سن خدمات مرجوعه از و متمشی
 نمیشد داخل لشکر دعا گردانیده صوبه داری دهایی از تغییر از
 باعتقاد خان ولد اعتماد الدوله مفوض نموده و به نمایندگی خلعت و
 اسب و سواران سازفته بآن صوب رخصت فرمودند - شاه بیگ خان
 باصافه پانصد سوار بمنصب دوهزارى ذات و دوهزار سوار
 مبداهي گردید *

گزارش نوروز

درس هنگام مسرت مرحام که شعاع جهان‌گشایی انبساط روزمره
در اطراف و اکناف ماطع بود - و نور بردن پرستی و مروج عدالت
پروزی در آفاق لامع - طوطی نوروزی بود کام اندوختی رسانید -
روز یکشنبه هم رمضان المبارک سه هزار و چهل و دو هجری
آمداد عالمتاب ده پرتو اعتدال برج حمل بر امروخت - اورنگ
آرامی جهان ستایی مرقع کمال بخشی و کامرانی خلوص مرموده
دست خود پرست پادشاهان ستم و روزگشادند و بهال امجدیهایی
نامر اتصال سر سدر و شادان گردانیدند - و شعرا بپای سرسراطنی
اشعار عرا مرموض دانسته بصلاب گرامی کامدب گشتند - درس روز
مرحله پیشکش عندالله جان بهادر و نوروز جنگ از خواهر و مرصع
آلات و شش و دل و چندان سپ و دیگر معانی از نظر او گذشت •
چهاردهم راحه حسنه از وطن معادرت نموده داستان عتقه
عنه سر براراد •

پنجم حواحه ابو الحسن که از ملذذهای معتمد قدیم الحدم
درگاه والا بود و حب هستی بر دست - حواحه در عهد حضرت هوش
آشیایی بحدم وزارت شاهزاده داندال و دیوانی دکن بلند پانگی
داشت - و چون حضرت حب مکانی سرور آرای سلطنت گشتند
او را از دکن طلب مرموده میر بخشی گردانیدند - آخر بحسن عقیدت
و خدمت گذاری بپایه والای دیوانی کل و منصب معجزه‌رانی
دات و پنجه‌زار موار رسید - و پس از آنکه حریر خدمت خلوص

حضرت شاهنشاهی آرایش یافت قدم بندگی خواجه را منظور داشته بعقایت منصب شش هزاری ذات و شش هزار سوار چنانچه گذارش یافت سرافراز ساختند - و با آنکه سانش بهفتاد رسیده بود چون در ملک بندهای حق گذار اخلاص شعار انسلاک داشت و راستی و دیانت خدمات مرجوعه بتقدیم رسانیده بود - شهنشاه بنده نواز پرور او تاسع نموده سایه عاطفت بر بازماندهای او گستردند - و بظفر خان پور از صوبه داری کشمیر که بنیابت پدر بآن می پرداخت استقلال مغفوض داشته او را باضافه پانصدی ذات و هزار سوار بمنصب سه هزاری ذات و دو هزار سوار و علم و نقاره سرافراز گردانند *

بیست و دوم راجه گجسنگه از وطن خود آمده بتقبیل آستان دولت آشیان سرافراز گردید - و یک فیل با لختی جواهر و مرصع آلات پیشکش نمود - خلیل الله خان پسر میر میران را میرآتش گردانیدند - محمد حسین جابری بخدمت دیوانی برهانپور از تغیر میرم بیگ - و میر عبد الکریم بداروغگی عمارات دارالخلافه اکبر آباد بلند پایگی یافتند *

بیست و سوم پیشکش مید خانجهان از جواهر و مرصع آلات و دیگر اشیاء قبول یافت *

بیست و پنجم پادشاهزاده با فرو شکیب محمد اورنگ زیب فیل از حلقه خاصه با ساز نقاره و ماده فیل عنایت شد - میرزا خان ولد شاه نواز خان بن عبد الرحیم خانخانان بمرحمت خلعت و اسب نوازش یافته بفوجداری مکار بهراج مرخص گردید - خواص خان

باضافه پانصدی ذاب بمنصب سه هزارمی ذات و در هزار خوار
 مفتخر گشت - غیرت خان برادرزاده عبد الله خان بهادر میروز
 جدک فعنایب علم لوائی معاشرت فرامراحت - بهر کدام از میر
 ظهیر الدین علی برادر میر میوان یردی و حاکم خان چهار هزار
 روپیه درسم انعام مرحمت شد - قاصی محمد سعید کره رودی را که
 سی و شش هزار روپیه سالیانه داشت بمنصب هزارمی ذات و صد
 سوار بلند پایگی بخشیدند - از ابتدای روز تا بیست و هشتم
 رمضان که روز شرف بود آنچه از پیشکش پادشاهزادهای و الا تبار
 و امرای عالیقدر شرف پذیرائی بامت هشت لک روپیه قیمت شد •
 درین تاریخ همشیرک یلنگتوش انالیق لدر محمد خان والی بلخ
 با جبن نام خویش او که از راه سورت قصد طوایب هومین شریفین
 داشتند باشاره یلنگتوش باستقام عنده والا رح براروخنه صد اسب
 و هفتاد و پنج شتر در و ماده و ده علام قلماق که یلنگتوش مصحوب
 اینان برسم پیشکش فرستاده بود مدظر اسور در آوردند - و هر کدام
 هزاره اسب از خود بپیشکش نمود - پادشاه چون برر اینانرا بتشریفات
 و انعامات نقد موازش فرمودند - و پس از چندی آن سعیده در
 دارالحکمه اکبرآباد بساط هستی در نمودید - سعادت حج در قیامت
 صوفیا حسن قنادیادی که از علماء مراد الزهر است و بتقوی و طهارت
 آراسته و همراه اینان آمده بود سعادت اندوز سعادت گردید - و
 بیست و هفت اسب و بیست شتر پیشکش گذراند - با آنکه که مش
 از کبر سن معلوم نمیکردید شهشاه داشت پناه بانعام پانزده هزار
 روپیه هزاره فرمودند •

۱۰ غره شوال عید فطر مؤدّد شادمانی رسانید - خدیو خداپرست که
 رمضان را بروزه و دیگر عبادات و انفاق سی هزار روپیه مقرر معمو
 داشتند بر فیل فلک خرام سوار گشته بنماز گاه تشریف بردند - و
 بدستور معهود آرزو مندانه بزر نثار کامیاب گشتند - بشکر خان که
 بواسطه کبریا از خدمات معاف شده بود چنانچه گذارش یافت
 با پسران بتقبیل آستان - ملاطین مکن سربرافراخت - سزاوار خان
 پسر کلان او را باضافه هزار سوار بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و
 در هزار سوار و علم و نقاره و خدمت فوجداری لکهی جنگل از تغییر
 جان نثار خان - و لطف الله خان پسر خورد او را از اصل و اضافه
 بمنصب هزاری ذات و چهار صد سوار سرافراز گردانیدند - راجه
 پنهلداس بمنایت خلعت خاصه و فوجداری خطه نیض اساس
 اجمیر از تغییر میرزا مظفر کرمانی نوازش یافت - اسفندیار ولد
 حسن بیگ شیخ عمری کومک بنگاله باضافه پانصدی - ذات و
 ششصد سوار بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار و دوست سوار -
 و از اصل و اضافه علول ترین بمنصب هزاری ذات و ششصد سوار
 و جانباز خان بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار - و خانلر بخطاب
 در القطار خان سر بلند گردیدند •

یازدهم شوال خبر رسید که یادگار حسین خان از تعیناتیان کابل
 و با با خواجه مخاطب بعزتخان تیولدار بهکر بالجل طبیعی در
 گذشتند •

دو از دهم شاه نواز خان خائف رستم میرزا باضافه پانصد سوار
 بمنصب سه هزاری ذات و دو هزار سوار و عنایت بخلع و علم و نقاره

و موجوداری نواحی دارالخلافه اندر آباد از تمیدیر الله و یردیی خاں
بر دواخانه آمد - و از اصل و اصاده مدصص پرتیبراج راتهور از تعیناتیان
دکن دو هزار و هانصد سوار - شریف خاں هزار و پانصدی
هزار سوار مقرر شد .

فرستادن خواجه قاسم مخاطب بصقدر خاں

از درگاه والا بسفارت ایران

چون مرماں روای ایران شاه عباس بحری بیگ را عجله به
تهنیت جلوس میمنت مابوس روانه درگاه والا ساحنه میخواست
که یکی از عمدهای دولت را با تحف و بغایس آن ملک برسم
سفارت بفرستد - و در همان نزدیکی ایام خیانتش سپری گردید
چنانچه گذارده آمد - و شاه صفی ندیده اش پس از سرور آرایی
سلطنت ایران برعایت سالت ساف در تحریک سلسله و دان و
تشدید مهابی اتحاد این دودمان حواقین نشان کوشیده محمد علی
بیگ را که از محرمات و معتمدان شاه عباس بود با هدایا و تحف
از اسپ و دیگر امتعه نفیسه آن ولایت که سه لک روپیه قیمت
داشت و تهفیف نامه جلوس مبارک بدرگاه والا مرستاده بود -
شهنشاه جهان پناه دین از مرتبه دایمی - سیادت مآب صفدر خاں
اممبیل انائی را که از تربیت یادتهای ایام سعادت فرحام پادشاه
ژادگی حضرت خانامی است - و بمراج دایمی و اعتماد موصوف -
بخدمت بلند مرتبت سفارت سرمر از ساخته یک لک و پنجاه هزار
روپیه بصیغه مدد خرج عنایت مرمودند - و مرصع آلات گران ارز

با دیگر غرایب تفسقات که قیمت مجموع چهار لک روپیه شد از اجماع
یک لک روپیه مرصع آلات و سه لک روپیه اقسام اقمشه نفیسه
ولایت هندوستان بهشت نشان که در کار خانجات احمد آباد و پتن
و بنارس و مالدیه مهیا شده و باب ایران بود. حواله خان مشار الیه
نموده باندروزهای خرد افزای دانش افروز گوتس هوش او بر
امروختند •

بیست و پنجم شوال مطابق پانزدهم اردی بهشت بعنایت
خلعت و جیقه مرصع و خنجر مرصع و اسب و نعل مفتخر و مباہی
گردانیده دختوری بخشیدند. و نامه از منشات علامی افضل خان
مشهدل برکمال تلمظ و فتح قلعه دشوار کشای دولت آباد که بعد
از دو ماه از رخصت صفدر خان بمسامع جاء و جلال رسید - و تا این
وقت خان مذکور بواسطه سرانجام برخی ضروریات در اکبر آباد توقف
داشت - و محتوی بر دیگر فتوحات که نصیب اولیای دولت قاهره
شده بود مصحوب او ارسال داشتند •

نقل نامه

حمیدی که از قوای متناهی بشری آید چگونه معبودی را
شاید که کمالات ذاتی ادبی انتها و صفات جلالی و جمالی او لایعد
ولا یحصی است - متناهی را با نامتناهی چه نسبت - و امکان
را در جنب و جوب چه قدرت - باوجود این حال صاحب کمال
چه سان در میدان بیان گواهی حمد بر انرازد - و جنود آنرا مقدمه
الچیش مقصد کلام خود سازد - و احپ چوبین خامه را در عرصه

مخدومی نازک - پسر همان که سپردن صحرای اندازد و بدرد
 خسته و زرد رافع لوائی خدمت صاحب مقام محمود - عنوان نامه
 امکان - باعث تضعیف نسک جهان - حدیث خالق انس و جان -
 علیه و علی آله خصوصاً اهل البقاء الدین اظهار تهم فطی القرآن -
 و اصحابه لیسما الحقاء الدین من مصالحهم ملی العربان - من الصلوة
 اصلها و من التسلیمات اشروها - و آنچه این نامه را متعرب ساخته
 بدکر مقصد پردازد و وصول نامه دهر شمیم - و زرد صحیفه مدبر
 نسیم - آن دره التاج دولت عظمی - واسطه العقد شوکت کبری -
 ثمره شجره دردمان مصطفوی - دره ماحر حانداں مرتضوی - صفای
 سلسله علومه - نقاره قندیل صغوه - در ثمن بحر سلطنت - قصر
 ریح انیم عظمت طراز کسوت برمان زرئی - نگین خاتم کشور
 کشائی - گلدسته گلش اقبال - نوباره بوستان حلال - تانده ماه
 ملک جهانابی - درخشنده کوکب برج کشور ستابی - زینت
 امرای محاسن نامداری - مسند آزادی محفل کامکاری - سریر
 آزادی حورشده صفا - دارای مشتری لقا شاه لب قصیده سلاطین
 نامدار - عنوان صحیفه حوائس کامکار - شاه حمزه - حصو ملک
 بارگاه - که هر حرف آن بحر زرئی درد مملواری لایق درستی و یگانگی
 و هر سطر آن بهری حازی از مهال دلال محبت و بکشتی -
 مصحوب حمیده صفات - پسندیده ملکات - مرضی الطوار - سعادت
 آثار - محمد علی بیگ - که از ارماع او معلوم میشود که خدمت
 سلاطین نموده - و مودب آداب گردیده - در محل گشته بود - گلش
 حلت را بشارت تازه - و چمن صدای را طراوت می اندازد -

ارزایی داشت - از نامهٔ اندرین شماسه استشمام آن میشد که از
 رحیدن خبر جلوس میمنت مانوس این نیازمند درگاه اله آن فرزند
 جمجاه فرحان و شادان گشته اند - درین معنی شکی نیست - و رابطه
 دوستی شاهد صدق این دعویست - چه وصول نعمت عظمی -
 و حصول عطیهٔ کبری - مسرت افزای خاطر احبای می باشد - یقین
 که بعد ازین نیز همین شیوه ستوده و این عزیزان مرضیه را حلیه
 شاهد دوستی خواهند ساخت - و نسبتهای قدیم را بر روابط جدید
 مستحوری که مابین اسلاف این دو دودمان خلافت نشان و آن سلسله
 رفیع المکان متحقق بوده منظور داشته بنوعی استحکام خواهند داد
 که ایند معنی نسلا بعد نسل و قریبا بعد قرن برقرار و پایدار باشد -
 تا از ثمرهٔ این شجرهٔ عالمی بهره ور شود - و از نلیجهٔ این مقدمه
 بساط میض در بساط زمین گسترده گردد - چون مناسب چنان بود
 که یکی از منتسبان درگاه آسمان جاه و شخصی از معتمدان بارگاه
 عرش اشتباه راهمراه آن مرضی الاطوار برسم سفارت و طریق شجاعت
 روانهٔ آن صوب نموده آید - بنابراین صاحب مرتبهٔ سیادت - فایز درجه
 امارت - ندیمی قدیم الخدمت - هزار الطاف نمایان - صفدرخان
 را که از بندهای معتمد معتبر این درگاه عرش اشتباه است - روانه
 نموده شد - تا این صحیفهٔ ودان را بآن فرزند والا بزد رساند - و زبانی
 بعضی از مقدمات را که منتج استمرار قاعدهٔ دوستی - و منبر
 استقرار رابطهٔ یکجبهتی - میگردد - بیان نماید - چه از آثار و اخبار
 دیار چنین مفهوم میشود که از مردم دانای دولتخواه زمان حضرت
 شاه جنت آرامگاه عم بزرگوار نگران پناه جعل الجنة مدواه - آنچنان

کسی نموده که این قدر خائب و مدرت داشته باشد که کفایت
محققانی که مدائن حوادث این دردمان خلافت نشان - و ملاطفت
آن خاندان عظم الشان متحقق بود تعرض آن مرزبان را شکوه
رساند - در خدمت پادشاهان عظم الشان ضرور است که جمعی از
داناان بوده باشند - و آن - ر بصدف و عرت و مدرت داشته باشند
که دایره هر مقدمه را که مصلحت دولت در آن باشد عرض نمایند
و این معنی را هم خاطر نشان کنند که در خدمت معینی پادشاهی
و خلعت آسمت که مالک الملک حاکم محض کرم دینی خود
ندد حامی را لجهت مصلحت عام در میگرداند و پادشاه والای ظل
اللهی سرافراز میگرداند - و خلق خود را بار می سپارد تا حفظ
نفس و عرص و مال و مرتبه آنها نماید و دست موی را از
ضعیف کوتاه دارد - و داد مظلوم از ظالم بستاند - و دست ستمگر
الهی عمل نموده تعصبات آنها را که بمقتضای شریعت سر میزدند
عفو فرماید و تا ضرور بشود هیچ یکی از بندگان خدا را عفو نیست
نماید هرگاه حال بر سر منوال باشد پس آن برگرداند حق سبحانه
و تعالی را بدر و احب است که این معنی را همواره منظور نظر امور
خود دارند - تا معنی غایب خلق آن مملکت از سبب و رحمت
منظور نظر کنند اثر آن در زند سرافراز تاج و تخت گردد - و اگر از
بده تعصیری بوضع آمد که عفو و انعام آن موافق مصلحت
باشد در حوز آن تعصیر تنه یابد - و ارتکاب ازاله حیات که در
حقیقت تحریر بدین الهی است - که ید مدرب شامله آن را
پسالهایی دراز ساخته - و دست موی بی اخلاصی و نفرت طایع

راست - بی ضرورت تمام نباید نمود - و با احسان تسخیر قلوب ایشان
 باید کرد (الانسان عید الاحسان) مقدمه حقه است - درین صورت
 خاطر جمع - و ملک ایمن و دولت با استحکام - و مهمات با انتظام
 خواهد بود - از غایت محبت و مہایت راست یهودای الدین
 النصیحه این چند کلمه بر زبان خامه جاری گردید - لایق آنکه بعد
 از رسانیدن نامه و پیغام آن سادات و امارت مرتبت را بزودی
 رحمت انصراف ارزایی دارند - چون ضابطه داد - و قاعده اتحاد -
 مقتضی آنست که از اجتماع افزونی اسباب دولت - و زیادتیی
 علامات شوکت - درستان فرحان و شدان گردند - لهذا بر سبیل اجمال
 در ذیل این نامه خجسته مال مذوحات تازه که از میامن تأییدات
 بی اندازه ایزد متعال که شامل حال این نیازمندان درگاه ذوالجلال
 است - درین ایام خجسته فرجام دست داده بود مرقوم قلم یگانه
 میگردد - از انجمله آنکه چون پیرای امغان که اعلیٰ حضرت - مردوس
 منزلت - علیین آشیان - جذت مکان - ابار الله برهانه - اورا بدرجه
 اعلای امارت رسانیده - و بخطاب خانجہانی و مرتبہ - پیمسالاری
 - را فراز گردانیده بودند - از کفران نعمت - و طغیان طبیعت - که
 مذشاء آن خبت طینت - و سوء خلقت است - طریقه بغی و عصیان
 پیش گرفته اختیار فرار ازین دیار نموده پناه بملک نظام الملک برد
 و جمع کثیری از امانت ملاءنه بر سرار جمع شدند - و نظام الملک
 که قریب سی هزار سوار داشت به او متفق گردیده خیالات فاسده را
 بخاطرہای بانص خود راه دادند - دنع و رفع آن باغیان را
 واجب دانستہ خدمت والا نہمت را بر استیصال آن گروه ضال گذاشت

و عمار عزیمت را بآنصوب مبطرف داشت - و امواج قاهره متهمده
بمردارچی امراء عمده برای تادیب نظام الملک و تخریب ملک او
و دفع حقه آن بیگ داعیه - و رفع مساد آن طائعه ضاله - تعیین نمود
عساکر منصوره بیمن ثانیید قادر بی همتا - و برکت اتیال روز انزون ما -
در هر مرتبه از مراقب مقابله و مقاتله دمار از روزگار آن گروه نابکار
برآورده شکستهای گوناگون دادند - و ملک نظام الملک را بنهب
و غارت و قتل و اسر خراب و بیاب ساختند - و کار را چنان برامعنان
قنک گردانیدند که آنها نجات خود را منحصر در بر آمدن از آن دیار
داشته مرار را برقرار اختیار نمودند - از جمله امواج قاهره که بار
برای استیصال و استهلاک آن جماعه و لجب اندع تعیین شده
بودند - جمعی تعاقب آن طایعه عاصیه ما محمود نموده مانند
شیران زبان آن روزه صفتان را پیش انداخته بسعیهای مردانه و
کوششهای مدویانه خود را بآنها رسانیدند - از مشاهده این حال آن
گروه بد مآل دست از جان شسته پای ثبات در معرکه امشردند -
و دست و پای که دست از جان شستها و از سرگذشتها را باید زد
دران عرصه زدند - آخر الامر بعون عنایت ملک داور فتح و ظفر
فصیب لشکر میروزی انر گردید - و حر پیرا و مرد دریا را که او نیز درین
دولت عظمی بمرتبه علیا وایز گردیده بود با سر پسران پیرا - و سایر
سرداران آن طایفه و خیم العقبه - بدرگاه خلایق پناه فرستادند - و فانی
یاغیان را قتل و اسیر ساختند - و نظام الملک نیز با اکثر عمدهای
خود از شومی این اتفاق در رستن بعالم عدم و استقرار در قعر جهنم
بآنان جهنمیان انعق نمود - و پسر نظام الملک - مذکور که بجای

پدر نشسته بود - و فتح خان پسر عاَبر که مثل پدر مدار علیه
 آن جلسه شده بود با اموال و اسباب و توابع و لواحق اسیر و
 دست گیر شدند - و قلعه دولتا باد را که اساس دولت نظام الملکیه
 و حاکم نشین آن مملکت است - و در استحکام و استعداد شهر
 آفاق - و در حصانت و متانت میان قلاع هندوستان طاق بود -
 چه آن حصن حصین در حقیقت نه قلعه است که کوه پر
 شکوه در بهایت عظمت و غایت رفعت از سنگ خارا در صحرای
 مسطحی واقع شده - چهار قلعه از انجمله بر بالای آن کوه فلک شکوه
 است - بعضها فوق بعض - و بر دوران کوه والا شکوه خندق پر آب
 عریض و عمیق واقعست که در سنگ خارا کنده شده - و پنج حصار
 اتوار و در خندق عمیق دیگر بر روی هم متصل بکوه مذکور دارد -
 با هفت قلعه دیگر که هر یک بحصانت و متانت مشهور - و
 بسامان و سرانجام اسباب قلعه داری معروف اند - مثل قلعه دهارور
 و قندهار و کله و اندور و تلتم و ستونده و نباتی مفتوح ساختند -
 بعضی را مانند دولتا باد و دهارور و قندهار - بعد از محاصره بمقتل
 بسیار - و محاربه بی شمار - و استعمال اقسام آلات قلعه گیری - و
 ارتکاب انواع دلیری - و بردن نقابان چابک دست نقبهارا بزیور
 دیوار های بلند و پست - و پریدن آن دیوار ها بتحریک آتش
 بر هوا - و دادن خاک آن حصار ها بباد فنا - و یورش کردن بهادران
 عدو بند قلعه کشا - و در آمدن آن شیران پیشه هیچا - بضرب
 شمشیر ازان رخنه ها - و پنج قلعه دیگر را که قدرت قلعه داری از قلعه
 داران آنها - بواسطه دهشت لشکر ظفر پیکر - و صدمه - و عساکر

مردومی اثر - و ملاحظه حال مردم قاع دیگر - و گرفتن دلمه‌هایی
میکنم - مسلوب شده بود - در سر - و ای - و از قلعه دولابان تنها
هرار توپ که در چندی ازان آدم متذکر بشب داخل توپخانه
خاصه شریفه شد - و تمام ملک نظام امک که جمع آن در کرر
و بدست و پنج لک روپیه است که شش صد و نصد و پنجاه هزار
تومان عراق باشد بمالک مجرور منضم گشت - و قطب
الملک بیدار بیدگی و مرضان برداری نموده مبلغ پنجاه
لک روپیه که قریب یکصد و شصت هزار تومان میشود از حواهر
نعمه و موصع آلات قیمتی و مدائن نامی کوه پدگر پندش
مرحمان ادواج فاهره بر سر ملک عادل حال تعدی شده ادا
الله تعالی او بدر همچو طب ملک اختیار بدگی و فرمانبرداری
نموده در حور حالت و مدرج چون پندش خواهد داد - یا مانند
مطام الملک مستاصل و حور خواهد شد - دیگر فتح بدر هوگلی
است که بعد بدست بردن بدستگاه که از نادر مشهوره بود
عمده پنجاه است - از حوالف زمان الی الان جمع کثیری و حم
عبری از مرگمان در اینجا صادر و مسکن داشتند چون آزار بدشمار
ازان کفار بانکر بمسلمان آن داور میرسید - چنانچه بسیاری از اهل
اسلام را گرفته حدوا و مهرا بصرانی می نمودند از آنجا که استنصال
اهل کفر و صلال بردن همه و الانهم پادشاهی شوکت اسلام شعار -
که مروج دس متین سد نام - علیه و ملی آنه و اصحاب الف الف
صلوة و الحب السلام - باشد - واجب و منقطع است - بصوده دار
نیکانه حکم نمود که در ملع و قمع و دمع و رمع آن طایفه ماله بکوشد -

ناظم صوبه مذکور موجبی از لشکر بنگاله بر سر آن کفره فجزیره تعیین نمود -
 و از جمله نوار بنگاله که یک هزار کشتی است - و سواى ملاحان
 از قسم تغنگچی و توپچی و کماندار و نیزه دار و سایر عمله و قلعه آن
 کار هفتاد هزار نفر ملومه خوار بان فواره متعلق است - که ماه به ماه
 از خزانه عامره بنگاله علوفه خود را نقد می یابند - پانصد کشتی
 بر ساز و سامان را دینزبان لشکر ظفر اثر روانه ساخت - مدت چهار ماه
 شیران پیشه و غا - نهنگان بحر هید - در برو بحر بان بد کشیشان بد
 مدشان بمقابله و مقاتله مشغول بودند - و کار بر آنها تنگ ساختند -
 و نقبها را نیز بزمیر دیوارهای محکمه آنها رسانیده آن دیوارها را
 کالعهن المنفوش بریان دادند - و از هر چهار طرف یورش کرده آن
 بندرها را مستخر نمودند - قریب ده هزار نفر ازان کفار نابکار در گرفتن
 این بندر مدین قتل و دست گیر گشتند - و سواى فرنگی جنگی
 پنج هزار کس دیگر از خدم و حشم آن کشتیها و غرابها در قید و بند
 افتادند - و شصت و چهار جهاز و غراب با غذای موزوره و اموال
 نامنصوره بتصرف عساکر منصوره درآمد - و عرق کفر و ضلال
 بالکل ازان دیار برکنده گشت - و بحای بیع و کنایس آنها معاهد
 و مساجد بنا نهادند - و عوض آواز دایوس آن گبران صدای اذان
 مسلمانان در آن مکان بگوش کرو بیان ملایم و ساکنان عالم بالا
 رسید - توقع آنکه همواره بر شعله خامه بوستان صوت دوستان را در
 نشو و نما دارند - و پیوسته باعلام احوال خجسته مآل بهجت انزای
 خاطر محبان صادق الولا باشند - خورشید اقبال جاودانی و کواکب
 جلال دو جهانی پیوسته از ادق افضال اینده متعال طالع و لامع بادیه

هم دي انعمه از سواران منصوب حان رماں که ، لمجهراري
 پنج هزار سوار است دو هزار - وار دو ابداء سه ابداء مقرر گشت
 روز پانزده هفدهم رماں دادند که مراسم عرس حصرت مهدي
 علنا ممتاز الرمايي ده مرد زن - چون ساعدا ده بعدل حان که
 خدمت دارو عکي زرگر خانه خاصه شريفه ده ، منوط است حکم شده
 مون که سرکاري نموده ، محکومي ارطا که کتانه و قد و اکثر گلهاي
 آن مهدي کار باشد - و گوکده و مناديل طلايي مهدي کار مهدي سار
 و درينوا پس از اتمام اسرا بنظر ابوز در آورد - و حکم شد که
 محکوم را که چل هزار توله وزن دارد و شش لک روپيه صرف آن شده
 بر دور ترميم حدب و نيب آن محکوم و رحميت ابزدي نصيب
 نمادند - و گوکده و مناديل بر امرار مرون آن مهدي دور آويخته بروی
 چپوتره کرمي عمارت هزار حلد آثار که هنوز اساس گند آں از
 زمين نرديا ، ده رچهار جانب حياض گردون رفعت و سادماهاي آسمان
 و صعب بر امرار و تمامی قصای و قصا اندماي او را ده اساطهاي
 مرون و درشهاي ملون آراش دهند و چون کار پردازان چانک
 دسب از ترتيب وترندن آن مکمل مرون نشان فارغ گشتند - شب
 هنگام شهباشه درازان با نواب قدسي الاعاب پير مهاب نيگم صاحب
 و دکر پادشاه رادعا و جمع محلات استار عجب و مطهرات مکمل
 عظمت بصريح مرون آن مرون مآب تشریف مرموده تا در پير
 نعت ترميم روح آن سحر گرس ملک قدس توف مرمودند - و
 حسب الحکم حواهاي انسام اطعمه و انواع خلويات و اصناف
 عطريات دران برهنگاه چنده صلاي عام در دادند - و بدست و پيم
 هزار

روپیه نصف مبلغ مقرر بمستحقین عطا نموده و اصحاب عمایم را که از اکتاف معالک فراهم آمده بودند از روی عاطفت بقدر مرتبه مرجی و شال مرحمت فرموده دولتخانه والا را بمعادلت فروغ اگین گردانیدند - و مردای آن آخر روز خانان حق شناس باز تشریف برده آن مکان بزهت بشا را تا یک پهر شب بنور حضور منور ساختند - و بیست و پنج هزار روپیه بمستحقات عنایت شد *

روز دهم از دمایق صوبه کابل بعرض اندس رسید که زنی سه پسر بیک شکم آورد - و پس از زندگی سه روزه هر سه بمقر اصلی شتافتند - و دیگری دختری زانید که دو - سه داشت یکی بر مکان خود دو میمنه بر باب و این سر بیدر با دو چشم و دو ابرو و دو گوش و بینی بوده - و بعد از ساعدي درگذشت - سرانجام از خان کوئوال ازاصل و اصابه بمنصب هراری ذات و هشتصد سوار سرامراز گردید - چون درین ایام برخی از حوادم اهل محل بطاعون که سبب اکثری آن تعفن هواست درگذشتند - حاکمان نهفته دان بمنازل قدیم بیرون قلعه که برکنار چرن نزدیک بسطح آب اساس یافته و هوای مضای آن در نهایت دلکسائی و روح انزائی است تشریف فرمودند - پس از چندی بیرون قلعه بیز در بعضی منازل بیک علامات و یا سانج گردید - درین اثنا بر ضمیر الهام پذیر پادشاه حقیقت آگاه که کار حکمت در لباس سلطنت با انجام میرسانند پرتو افکند - که چون چهار سرخ زهر مهره اول که ازان جنس بازوبند و انگشتر خاصه می سازند در دوع سمیت هشت سرخ زهرتندی که برسات بران نگذاشته باشد و بمچرد خوردن هلاک کند مودمند است - و این ماده

سمی است - باشد که زهر مهرة روزن مذکور دمع آن میر نماید -
چون تحریر نمودند نافع آمد - و بنام پادشاه دانش آئین
گروهی از چند اهل دهائی یافتند *

ثبات ورزیدن پادشاهراة با فروشکب محمد
اورنگ زیب در برابر حمله دل کوه پیکر موسوم
بسدهکر - و درچه زدن بران مست سرده

حوی خود سر *

شهنشاه دران در اکثر ایام تماشای جنگ امثال سحاب تمثال
آسمان رفتار ندیع کردار *

همه عقرت شکل صاعقه فعل * همه خارا هریس سندان سر
مسرت می اندرزد - مگر روز مبارک دوشده که روز خلوس مقدس
است - درین روز میمنت اندوز همگی هم پادشاهانه مصروف
آنست که انواع اشاط و اعداء اتهام ایضا کشاده و آماده باشد
و نه هیچ خانداری آمیدی و آزاری نرسد - و آواره این عقرت کرداران
کوه پیکر می آن صورت نه ندد - گاهی برخی از تماشاگران در زیر
دست و پای این دو دیستون با چار ستون بیستی گرامی شوند -
و گاه از شدت عیبت و حدت عصب یکدیگر را هلاک گردانند - اتعاده
روز سه شنبه بیعت و مهم دو پیل کوه پیکر اسرار حرام و خورش که
از بهیبت آوار داوله در چرخ برین انداختی - و گاه حدال آتش را
آب و دریا را سراب پنداشتی - یکی دندان دار سدهکر نام دیگری
می دندان موسوم بصورت سندر از میان نامی سوار خاصه شریعه بامر

پادشاهی در پای جهرکه در سن منازل ایام پادشاهزادگی بچنگ
 انداختند - این دو عفریت منظر که مانند یاد وزان و بستر جوشان
 اساس مخالف را بیک جنبش آسمانی از بیخ برآندازند - و چو اف
 عمر اعدای را بیک دم زدن فرو نشانند - در عرصه کین گرم ستیز
 گشته بتصادم خارا شکن قوایم زمین را متزلزل گردانیدند - و عریده
 کنان از پیشگاه نظر شاهزاده در بدین لختی مسامت نور دیده پدای
 جهرکه در سن دولخانه اندرون قلعه باهم درآریختند - فرمانروای
 جهان بعزم تماشا قرین دولت سوار شده با دراری فلک سلطنت
 متوجه آنصوب گشتند - و پادشاهزادهای والا گهر گامی چند پیش
 رانده جانب راست سدهکرمهین اختر برج اقبال محمد دارا شکوه
 و طرف چپ گوهر درج سلطنت محمد شاه شجاع بهادر و سزور
 جوبهار دولت محمد اورنگ زیب بدیدن این شگرف آویزه مشغول
 شدند - و چون این دو پرخاش جوی آتش خوازم جدا شده برگشت
 قهقری قدمی چند گذاشتند - و فاصله قلیلی بهم رسید سدهکر که
 هم نبرد خود را دور دید دران عریده بد مستی از وفور خشم و
 غضب هر لحظه حملهای عظیم و حرکتهای عنیف میکرد بجانب
 شهسوار مضمار شجاعت محمد اورنگ زیب درید - آن رستم آثار
 پیل شکار عنان مرکب باد رفتار صاعقه وار را که از غایت جلدی
 به پشت او نتواند گزینت زین خود را

بهر دو دست گرش در بغل نگیرد تنگ

بدست تهور استوار داشته از جای بجنبید

بهردی ز جا یک سر موند * ز پیش چنان سیل یکسو نشد

• شعر •

نتمکین سرشته زبس جوهرس • نحدیدک حتر مدص ار پلکشرش
و چون دیل بردیگ رسیده نذائید آسمانی و توحه مشکل کشائی
حضرت خافانی ماروی حلال کُشوده نرحم نرچهه پیدشائی آن
دد بهاد دیو نراد را مسروح گردانیدند • بطم •

تکلیف مطرت دلیری نمود • دمدی که تکلیف نرویی نمود
نروں س اگر نودی امراعیاب • همی گشتی ار دیدن میل آب
عاکهان خطامر قدس و معتکهان صوامع اسس موارع قرآنی نردعت
و نازوی آن قره العین جهانسی دمدند - حعتکل گران خواب
عقلمت ار نروو نعتسین و نعره آفرین دندار گردیدند - نطارگیان
نحیرت در شدند - هرگاه حادان اعظم حضرت صاحبقران ثانی در
مدعوان خوانی بنمکر سیرژان طعمه شه شیر حوسخوار اردها کردار
ساخته باشند چنانچه گذارش می یابد ظهور امثال اس امور از
اخلاف چه مستندند • مصراع •

شعر بود هرکه نراید رشیر

آن حشم آگس پمس ار حراحت نردیگ تر شده قصد نمود - هرچند
آتش امشانی چرخي و نال که کرگ ارض از سورت نیران کرگ
آتشین شده بود نکار رعب مودمند دنامد - و نر اسپ شاهزاده
دندان زده اسپ در علطنید - آن شیر نشت دلیری ار پشت زبس
نروی زمیں آمد - و لچستی و چالاکي نروم دست نرقتضه شمشیر
نروده نرحاست - پادشاهزاده والا مقدار محمد شاه شجاع بهادر ار
دید حال نروں مدوال و آنگه ار هچوم خلایق و مرادانی آتش
باری و نرویی دخال راه در آمد مصدرن گشته و ن عدل گنگون ملک

خبرام حبک گردانیدند تا نزدیک رسانیده برچه زنند - ناگاه در افتاد
تاختن چرخ بر پیشانی اسپ میخورد - و اسپ چراغ پا میشود
و آن والا کهر می افتد - راجه جیسنکه ولد راجه مها سنگه بن
جگت سنگه پسر کلان راجه مانسنگه که از خانه زادان معتمد این
درگاه است و جانشین راجه مانسنگه نیز بر فیل می تازد - چون
اسپش ترسیده بود و دربروی فیل نمی آمد - از جانب راست
در آمده برچه می اندازد - درین هنگام که جانهای آرمیده جهانیان
در کشتش غم بود و زمانه چون زمانیان از شوریده سری در هم -
حضرت شاهنشاهی بذات اقدس بدانصوب توجه فرموده فرمان
دادند که گرز برداران و سایر سعادت گزینان جلو بیشتر خود را
برسانند - و چون صورت حندر حریف نبرد را بجانب دیگر مشغول
دید قابو یافته بر حمله آورد - مدهکرمجال برگشتن در خود نیانده
روان گردید - صورت حندر سردر پی گریخته نهاد - و هر دو نشیب و
فراز راه در نظر نیاورده باد آسا بدر رفتند - و پادشاهزادهای بخت
بیدار مشمول حفظ و حراست ایزدی بدیدار مهر آثار بادشاه زمین
و زمان زندگانی تازه اندوختند - خدیو خدا آگاه نخست نونهال
حدیقه سلطنت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب را در آغوش
شفقت کشیده بتقبیل عاطفت پیرایه سعادت بخشیدند - و
بگوناگون عنایت و خطاب بهادری نوازش فرمودند - پس ازان
قرة العین دولت محمد شاه شجاع بهادر را مهربانی نموده زیان گوهر
بار بتحصین و آفرین برکشودند •

روز جمعه دوم ذی الحجه سنه هزار و چهل و دو مطابق بیست

و یکم خرداد که روز وزن سال پادشاهم از سنبلین عمر پادشاهرا ده و دل
 انگن محمد از رنگ رنک نهاد در حان دریا بوال در دولنگه
 خاص و عام آن اختر برج خلعت را نور سرج سجده این مدلع را
 که پلچهر از اشرفی بود بآن کامکار خدایه نمودند - و حکم فرمودند که
 وجه مسطور بمشک قدس بدهند و آن والایان را بعدایست خلعت و
 حقیقه مرصع و تسبیح مرورید مرصع بقطعهایی لعل و زمرد گران بها
 و کره مرصع و نارودند مرصع بالماس و انعام انگشتی از لعل و
 یاقوت و الماس و مرورید و حکم مرصع با پهل کتاره و شمشیر
 مرصع و پیر با یراق مرصع و برجهی مرصع و دو اسب قشاق یکی
 سراراز نام نارس مرصع دیگری با رن طلای مدعاکار و دل سدهگر
 با ماده ویل که قیمت مجموع دو لک روپیه شد سر بلند گردانیدند -
 سخن طواریان فارسی و هندوستانی نظم و نثر دانان آن رستم آثار
 برگدارند - و داس امند سحر اول عطا بفرمودند - « عیدای گلابی
 مخاطب نه دیدلجان که این ماحرایی مرد ارما در سلک نظم کشیده
 نعرص مقدس رسانند - ناصر خانای نور سجده آمد و مدلع هم
 سنگش که پنچهرار روپیه بود دار انعام شد »

اکون این محامدنگار نگارتن داستا شیر می پردازد •

روزی حضرت حلب مکانی در درگه ناری شکار پرور استعمال
 داشتند - ناگهان بوپ بدگوهر که در اراحر مرما درمائی حضرت
 عرش اشیاای از دوز خدمتگداری بپایه مرداری خدمتگاری که
 محواص معدود ارتقا یافت - و در اعاز سویر ارانی حضرت حنت
 مکانی بپرچندی بهما خدمت می پرداخت - در اثنای آنکه

باره یعنی جمعی که در سواری شکار شرف اندوز حضور می باشند
 بقاصه از عقب می اورد خبر شیریه قوی هیکل تفوسند شغفته
 بدان موسی شتابد - و باتفاق مردم باره آنرا قبل نموده کس
 بخدومت حضرت جنت مکانی میفرستند - آنحضرت از انزونی
 رغبت بشکار شیر با آنکه روز اخر شده بود و فیلان که از لوازم نشیمن
 این جاندار جان شکر اند همراه نبودند اسب سوار متوجه آنصوب
 گشتند - و بعد از دیدن شیر از اسب فرود آمده مکرر تغنگ انداختند
 چون زخم منکر نبود رفته به نشیب زمینی نشست - از آنجا که آفتاب
 فرو شده بود و آنقدر وقت که دران نماز توان گذارد منقضی گشته
 و همت علیاً مصروف بران که شیر شکار شود آنحضرت که جز
 گیتی خداوند و راجه رام داس کجواحه و انوپ و اعتماد رای و
 حیات خان داروغه آبدار خانه و کمال قراول دیگری در خدمت
 اشرفش نبود گامی چند پیش رفته تغنگی کشاد دادند - اتفاقاً
 درین مرتبه نیز زخمی که از حمله باز دارد بدر نرسید - و از شدت
 غضب و حدت غیرت غران و خروشان بجانب آن حضرت دوید -
 خدیو نشاتین بخانه کمان چون قمر بقوس درآمده تیری انداختند -
 اگرچه رسید اما کار گر نیامد - آن درنده خشمناک بانوپ که پایه
 تغنگ در دستش بود رسیده او را بر زمین انداخت - درین وقت
 سر شیر بجانب راست آنحضرت بود انوپ یکدمت خود را بدهنش
 داده دست دیگر نزدیک بشانه اش حمایل کرد - خاقان زمان که
 جانب چپ آنحضرت مایل به پیش ایستاده بودند شمشیر صاعقه
 یار از نیام آخته خواستند که بر شانه شیر حواله فرمایند - چون دست

ادب حمایل دیدند از مرطاب و سلال اندیشه آنکه منادا گردیدی نابوب
رسد بحاطر حظیر آورده در کمر آن چشم آگس زدند تا کمرش
دشمنند - و آنچنان بخلدی و چاندکستی شمشیر لعاب در آوردند
که حر حباب حان که با اعتمادی رای در بندن حصص حبس مکی
بود دیگری مطاع نشد - رام دامن که در دست چپ اعلیٰ حصص
بود بدر شمشیری حواله نمود - حباب حان هم چوئی چند زد شد
ادب را گداسه راهی شد در حلال اس احوال مردم از اطراف و
حواس رسیده به سوم آوردند و کار انجام داده شد و پایا رسانیدند
حیة آن چون دلیری و استیلا و چاندکستی کلهای خداوند
به موقع عرض حصص حبس مکی در آورد آنحضرت شمشیر
حس آلود بدست مبارک از لب کشیده ملاحظه نمودند - و فر
دست و بازوی اس دست پرورد مدرب ددار و تمکس و وفار
اس شهسوار شد شکار حسن و آفرین فرمودند و ادب را تحطاب
ایماری سنگدلان معنی مالند شد و اضا و اصا و معاصر و
مداهی ساختند *

ششم علامی اوصال حان برای تحصیل محمد و شرف الدماس
قدوم سعادت کردم بمدبرل حوا که مسمی و مورج مدبرل اوصال اامت
نمود - حامان مدردان از وروز عاطف و شمول عنایت ملتقمس او را
شرف پندرائی بخشیدند - آن روز در دانشور از محل رکوب نندگال
اعلیٰ حصص تا مدبرل حوا که دست و پنج حرب مسامت
داشت اسام اندیشه پاندار گسترده و پس از مدول احلال برعم نثار
پرداخت - و لشکر عنایک شهشاه مدنه ووار ربان برگشاده پیشکش

لایق از قسم جواهر و مرصع آلات و دیگر اشیا بنظر کیمیا اثر در آورد
و متاع یک لک روپیه بقبول موصول گشت - پیشکش سعید خان
صوبه دار کابل صد اسپ از نظر انور گذشت *

دهم عید اضحی نوید کامرانی باولدای دولت رسانید - نشاط را
روز بازار دیگر شد - شهنشاه ابر دمت دریا دل باشکوه آسمانی فیل
موار بنماز گاه تشریف فرمودند - و بعد از ادای نماز بدولتخانه
والا مراجعت نمودند - و رسم نثار و هنت قربان بتقدیم رسید *

درین روز فرزند اسلام محمد از پیش پدر خود عبد السلام
فتحپوری تهبانه دار ولایت کوچ که از توابع ملک بنگاله است آمده
بتقدیم عتبه ملک رتبه احراز سعادت نمود - و یک فیل و نه اسپ
پیشکش گذرانید - جگرم ولد هر دو برام عنایت فیل سر برانراخت *

مفتوح گشتن قلعه دولتا باد

بنائید حضرت رب العباد

از آنجا که منشور جهانکشا بنام اولیای این سلطنت اند
اعتصام بطغرای دوام مطرز ساخته اند همواره انحلال شیون مسئله
و افتتاح امور معضله که بصعی سلاطین روزگار کشایش نپذیرد
بکمر کوششی نصیب هواخواهان این دولت میگردد - انمودنچ این
مقال فتح قلعه دولتا باد ست که کمند تسخیر خواقین بالبه
بر فراز کنگره آن فرسیده - تفصیل این اجمال آنکه - چون فتح خان
ولد تاجر حبشی موذکار و بهبود روزگار خود در فرمان برداری
احدای دولت قاهره شناخته عبد الرسول پسر خود را با پیشکش

شایسته پدایه حریر عرش بطیر مرستاد - و اظهار دولت خواهی و اطاعت بندهای درگاه آسمان جاه را و حیلۀ عفو حرایم و صفح زلات خویش ساخت - خاقان کرم گستر بعضی محال را که پیشتر باو متعلق بود و بمادهای وازون طالع مرحمت مرصوده بودند حسب التماس فتح خان باز بدستور سابق باز عنایت مرمودند - ساهوی تبه رای، ضلالت گرا از ادبار پیدشگی و شقارت منشی آرا دست آریز مقفه و مساد ساخته ده بیجاپور یان متوسل گردید - و عادل حان یاعوای آن انلیس پر تلخیص گروهی او سرآمد لشکر خود را باز همراه نمود - تا قلعه دولت آباد را که بحصانت قواعد و احتیواری از کل زبان زد روزگار است از تصرف متحج خان بر آورند - فتح خان که بی نظامیده را از بدحوشی و سبک دعاء و مستی ایهان و مادرستی پیمان خود که باعث توزع خائار و تشخت جمعیت است آزوده داشت - ابدار را در مقام کین توزی و مناق اندوزی یافته بخانخانان مهاجرتخان موشت - که ساهوی حیا رو سلسله خندان مقفه شده لشکر بیجاپور بر مس می آرد - چون در قلعه آذوقه که از مهین مواد قلعه در یست قمانده همانا قلعه از دست خواهد رفت - اگر تسرعت خود را رسانیده مرا از رحمت این گروه راهباید حصار بشما حواله نموده ردی امید فاستان حاکمیت که ماس خایهان است می آرم - خانخانان خان زمان را با جمعی از بندهای والا درگاه بطرمق منعای پیشتر روانه ساخته خود دست و فهم جمادی الذابیه مطابق بیست و دوم دی ماه در ساعت مسعود نآن صوف واهی گردید - و خان زمرن بیوت منزلی کهرکی رسیده بتقریب

الواج برداشت - و خود بمروء و ثقای اقبال جهانکشی حضرت
 شاهنشاهی متمسک گشته قول شد - و برادران خود اهراسب و دلیر
 همت را با تابیدن پدر که همراه داشت هراول ساخت - در میمفه
 جگرچ و کهلوجی با گروهی از مردمان کار را گذاشته در میسره
 مرتضی خان و آتش خان با موجی از گردان پیکار تعیین نمود - و
 مبارزخان را با پسر خود شکرالله چنداول گردانید - و از آنجا که هرکی را
 وجه همت ساخته روان شد - و چون هراول از گهائی بهولنیری عبور
 نموده آگهی یافت که سرداران عادلخانه و ساهوی تیره بخت با
 جمعیت گران سر راه گرفته اند تا رسیدن قول و چنداول از دنبال
 بالای گهائی توقف کرد - پس ازان باستظهار تائید سماری
 بحرکت در آمد - زدوله که از دلیران نیک طایفه بود بدیدن عساکر
 منصوره با سه چهار هزار سوار بجانب چپ رفت - و ساهوجی و
 میلاجی و آنکس که با همراهان که قریب چهار هزار سوار بودند
 در بنه کربوه بر جای خود ایستاده ماندند - فوج هراول جلو ریز
 بز آنها تاخته غنیم را که پدای اندازی لکه ثبات ورزید از عرصه
 بدرانده تا تالاب کهرکی رسانید - و در اندازی تعاقب جمعی را
 بر خاک هلاک انداخت - از امواج زدوله که چپ رفته بود طایفه
 برابر مرتضی خان و آتش خان و دیگر دلیران فوج جرانگار نمودار
 گشتند - و تاب حمله شیران بیشه شهابت در خود ندیده از حبلت
 گری و مکر پروری که شعار بد کرداران آن مرز و بوم است در
 یرتافتند - و بغوج خود که عقب پشته نهان شده بود پیوسته با اتفاق
 دل بر نیستی گذاشتند - کنداوران لشکر نیروزی با قلمت عدد به برق

تبع تش مشا عرصه کارزار در این حدها حال زمان چون آگاهی
 نامت که دلار در درد آرا کذب صحاح در نظر ندانده بلی ثبات
 مسروده اند ناتفاق راو ستر سال و دیگر ندهای پادشاهی که در
 عول بودند خود را مگویم رسانند و بسیاری از ادبار دگل شهاب
 گرای را که موب معارضه در خود ندانند راه قرار پندودند پنج
 شش گروه تعام عموده علیک تدع گردانند - و با همراهان مرس متج
 و نصرت مراحمه دوده در موضع سادگی که دو گروهی کهرکست
 و مصرت حیان لشکر طفر مرهام بود مردد آمدند متجاپوران از
 خدمات امواج ماهره حاج گشته با متج حال طرح صلح انگنده قرار
 دادند که طعه را در تصرف او را گذاشته سه لک هون بعد با آذوقه
 طعه برسانند - آن و حتم العانست از کوتاه ندی و کار شعیاسی ناس
 کلمات صموده بعض عهد که مظهری او بود دوده و انجمانه مدقق
 گشت و چون اکثر خدوانان دران حصار از کمی علمه و دانایی
 مصمم و علایق نصحرایی عدم شناسند - عادل خادده نصواب دید
 متج حال در سرانجام آذوقه کمر هم بر نهند - حاجانان که در
 طفر دیگر امانت داشت پس از شنیدن اس حفر لجان زمان مر
 نکاشت - که هرگاه آن بد مال رشقه پیمان گسسته است تسخیر طعه
 و تادیب او و تندبه متجاپوران پیش دهان همت سازد - و بحسب
 رندوله و ماهوی مساد جو را که در نظام پوز و حوای دولت آنان
 دسامان آذوقه و دیگر لوازم طعه در پی اشتعال دارند بر حذراند و
 وجود را ناسا رساننده مداخل و متخرج مسران و مرداران حواله نماید
 تا اواب وصول علمه مسدود گردد پس ازان اگر متج حال مساعدت

یازری و بحث درمی از اندیشه‌های ناسد باز آمده بقول و عهد
سابق وفا کند او را بعفایات خاقانی مطمئن گرداند - والا متوجه
تسخیر قلعه شود - خانزمان بسرعت تمام بنظام پور آمده فتنه
پزوهان را از حوالی دولت‌آباد بر آورد - و فتح خان برهنه‌نوی ادبار
خیریت خان یلیجاپوری عم رندوله را با قریب شصده سوار داخل
قلعه ساخته باستحکام برج و باره پرداخت - و بانداز کارزار دران
محکمه نشست *

دوازدهم شعبان گروهی از یلیجاپوریان حوالی لشکر نصرت اثر
نمودار گشتند - خان زمان بهیلوجی و غیره بر گذارد که تاسلح
پوشیدن من آجماعه را بخود مشغول دارید - کهیلوجی و مالوجی
و بهیلوجی و بسونت راو با دیگر اهل دکن انتظار خان زمان نبرده
بر مخالفان تاختند - مقاهیر جنگ به گریز کرده و بغوج خود
پیوسته بهیلوجی و همراهانش که غنیم را کم انگاشته باقلیلی تعاتب
لموده بودند در آویختند - درین اثنا خان زمان مانند پیل دیان
بسرعت هرچه تمامتر خود را رسانیده کهیلوجی و رفقای او را
استظهار بخشید - و قریب سه کروه مقهوران را عقب درانید - و بضرب
تبغ خون آشام جمعی را رهگرایی ملک عدم گردانید - و لوائی ظفر
برافراخته و رخساره همت برامروخته معاودت نمود - و چون بیقین
دانست که فتح خان از غلذگی طالع و مستی باد غفلت کالیوه
شمیری بنیان نهاده بعزم محاصره نظام پور را برای بودن خود برگزید -
ولتر اسپ و دلیر همت را با شکرالله پسر خود و تابینان خانجانبان که
با او همراه بودند بموضع میمنه که سمت کمرکی امت روانه ساخت -

و دگر ماحیت ملعب حکمران مدیده را ناکچاوی که عیب ملعب
و انعیب تعدی نمود - تا هر کدام ملچار ساخته در رعایت قواعد
هشیاری و خدگاری سعی نمایند - حاکمان نرس صاحبزاده
از طغر مکر مصوب درام آناد در حرکت آمد و نا پرهیزراج را قهر
و گزوهی از پندهای پادشاهی در عول فراز گرفت - و مصروفشان
را که از عدههای واقعی درگاه است هر اول گردانند - و اذن احترام
را با نرادران و حویشان چنداول - و مسار و اہت تمام از کهرگی
گذشته صلح شعاع نشان رمان پیوست صلاح آن چون خسرو
و برهن سرور نوامی منروزی در امراحتہ عمکر ظلمت اثر شب را
مہرم گردانید - دور حصار ملاحظہ نموده در مدخل بی نظام که
در نظام پور متصل ملعب اساس نامند اسب مرود آمده حکمران را در
دروازہ ناکچہری خانی کہ حلقہ فتح حان بود حاکمان - و دروازہ
نظام پور را نہ نگاہنامی حان رمان و اگداشدہ مصروفشان را دروازہ
پتی مرستاد و دلفرہم را با طائفہ از جنگ آرمایان شیاع
دثار بکندہوارہ کہ دہی اسب مردنک نحوص قتل و عمد دولنادادی
کہ بمقامت شہر آفاق اسب درالجا می سازند روانہ صاحب - و
اہتمام آلات و ادوات حرف از توپ و صرب زن کہ ہمراہ برداشتن
بود بکندہ لہراسپ نار گداشتہ معرر نمود کہ از سرکوب حصار کہ
کوبھی اسب ربیع و کاندہوارہ بران آزاد اسب نیحاب ملعب سر دہد
و قرارداد کہ حان رمان ہموارہ نا پنج ہزار سوار آمادہ گزاران باشد -
و در ہر ملچاری کہ احتیاج کمک شود بی توقف خود را برساند -
امواج فامرہ اطراب و جواب حصار را احاطہ نموده و ملچارها

برافراخته بکشایش آن دژ آسمان رفعت که اوج بارگاه آن از برج کیوان
گذشته و استواری اساسش چون سد سکندر روح پذیرفته و بغزونی
توپ و تفنگ و ضرب زن و بان و دیگر ادوات آتشباری و توپچیان
قدر انداز برالسنه روزگار مدکور است کمر اعتمام بر بستند - و بدوانیدن
نقب و ساختن کوچه سلامت و سراسیمه زین و غیر آن پرداختند -
متح خان پسر بی نظام را در بکرت نشاند چه بر فرق قلعه دولت آباد
که از شرط استحکام تسخیر پذیر نیست از تنگی جا جز برق اندازانی
که به پاسهای آن قلعه مقرر اند دیگری را گنجایش نه - خون در
مهاکوت قرار گرفت - و سایر مردم را در حصار بیرون که بر در
شهر واقع شده و عنبر آنرا در ایام پادشاه زادگی اعلی حضرت در حینی
که نوبت درم بذات اقدس فتح مملکت دکن را ضمیمه فتوحات
دیگر گردانیدند از نهیب صدقات امواج قاهره طرح انداخته بود و
بدین جهت بعنبر کوه اشتها دارد - جای داد - با آنکه مخالفان به
سردادن توپ و تفنگ هر لحظه آتش پیکار ملتهب میگردانیدند
مبارزان قلعه کشا جان فشانی در راه قبله آمل حیات جاردانی
شمرده بمساعی جمیله روز بروز نقب پیش می دوانیدند - درین
اثناء یاقوت بد جوهر سیه بخت که از شقاوت ذاتی باوجود بندگان
این والا درگاه رشته هواخواهی بی نظام بد فرجام را از دست نه
هشتی - چون دانست که بعد از مغتوح شدن قلعه تمام ولایت بی نظام
بصرف اولیای دولت ابد مدت خواهد در آمد نهایی در صد
تقویت مستحضران شد و ندانست که مآل کار ناسره و خیم است -
و جزای کفران نعمت عذاب الیم - و هر چند سعی نمود که آذوقه

و تفهنگچی و دیگر اوارم و لعله داری بآنها برآید از تدبیرات صائمه
 خاسخاها و دیدن فانی اهل ملیحار مطلب او بعمل نیامد - و مکرر
 علت که از بازار آن سبزه رو بقلعه می بردند بدست افتاد - و چون
 اندیشه های تبه آن گمراه مروی روز افتاد از بیم عصیان و خوف سطوت
 غضب حاکمان گیتی سنان مراد مرار که شعار علامان ناپاک است
 شنامده بمعاهد بر عادل حایبه پیوست *

چهاردهم رمضان رندوله و دیگر مقهوران قریب چهار صد کار
 عله همراه گرفته هنگام مرده شدن افتاد بحوالی لشکر آمدند - تا
 بحیرت حان و سایر بیکاپوریان که بصوادید فتح حان در حصار
 عمر دوت بودند و فتح حان در دامن آورده بواسطه طلب آن
 تساهل می ورزید رسانند - حاکمان لهرامپ و اوداچیرام و
 مهادرچی و جگراج ندیده را تعیین نمود که دمار از روزگار اشرار
 برآورده عله را بدست آورند - و از هر دو طرف حدک با و تفهنگ
 فایم گردیدند - نصف شب رندوله و مرهات و بهلول و ساهو و آنکس
 قریب چهار هزار سوار از موح خود همراه گرفته در نگاه حاکمان
 ریختند - راوسترسان ده حاکمان او را با گروهی از مردم خود
 بمحاطب بده و بار گذاشته ملیحار رفته بود تا راحپوتان خریدش
 و ثابیدان حاکمان دست تهور کشاده بطعن و ضرب برادرزاده
 بهلول ناقبول و جمعی دکنی را از هم گذرانید - و بقیة السیف
 مذم در وادی مرار نهادند - گویجنگل بی آرم بعد از سه روز باز
 مردیکا عسکر پیروزی نمودار گشتند - حاکمان تا کند نمود که
 زمین پرار گریوه و معاک است اوج قاهره یسال بسته برجای

خود بایستند - و تا مخاذیل شوخی کرده پیش نیایند جلو نیندازند -
 دلیران معرکه هیچا بموجب قرارداد آماده کارزار گشتند - ره نوردان
 پادیه ندا بی ستبزو آویز عیان تافته بهزاران ناکامی نزد یاقوت کافر
 نعمت و رندوله که متصل نظام پور مترد نشسته بودند رفتند - یاقوت
 گفت که هر روز خود را نمودن و پانی چند انداخته و برگشتن ابروی
 خود ریختن است - مصلحت آنست که درینوقت که سرداران لشکر
 بادشاهی از مراجعت شما خاطر فراهم آورده دایره گزین گشته اند
 نبایر و مردم گزیده مرا با رندوله و خیل او همراه گرفته بچمستی و
 دلیری دمت برد نمائید مقاهیر برهنمونی یاقوت تیره اختر
 در پهر روز برینگاه دلیر همت هجوم آوردند - دلیر همت با دلوران
 پیکار پرست بمقابله ایستاد - درین اثنا سواری از فوج غنیم که کاه
 مربی مغزش از باد بلندار پر بود بیدون آمده پرتییراج را تهور را
 بمبارزت طلبید - پرتییراج که در میخانه دلیر همت بود برآمده بار
 مقابل شد - و چون کار از مواجهه یمصاحبه کشید پرتییراج اوزار
 بضرب شمشیر مغفر شکاف رهگرایی عدم گردانید - رندوله مقهور
 و نیبرهائی یاقوت مخذول و دیگر خاکساران ادبار پزوه از دید این
 حال قدم جلالت پیش گذاشتند - دلیر همت با همراهان درصدد
 مدافعه نند - مقارن این حال لهراسپ یا قوج خود به پرتییراج ملحق
 گردید - و باتفاق نایره حرب بباد حمله برافروخته بازوی شهاب
 بطعن و ضرب پر کشادند
 سپاه از دو سو جنبش انگلیختند • شب و روز را درهم آمیختند
 سم بادپایان فولاد نعل • بخون دلیران زمین کرده لعل

چون تاندد آسمانی همواره با بهادران بصرف شعار احب محالغان
و خدم العبادہ مدبران گشته رو بگر بر بهادری و در اندازی عدو را
بهیری که در پیش بود کرده اند و از آب تنع مجاهدان لشکر منصور
که بدعاست شادند و دید تابش دوزخ بدوستان و امواج فاعره درین
متنج و طعنه مقرر چون معارفت نمودند در بدو چو نجانبانان بدر
رسند که جمعی از قاتلان بدهای پادشاهی که از ایشان مقامدر
در اطراف و حواصیل خود را لشکر گردان این نمودند رسانید در
طعن لکری افاضت گردیده اند و بدست هزار کار عله بدر در اسباب
نه ترکمان حال بهانه دار طعنه گر نوشت که با مردم خود و جماعه
مذکوره کاران و عله همراه گردیده روانه النجانب گردند - و هرگاه از
طعنه گر بر آید آگاه - ارد تا موخی بجهت رسانیدن رسد بکمک از تعددین
نموده آید ترکمان حال پس از راهی شدن نجانبانان خبر بر ستاد
حاجانان جمعی از سران سپاه را مژد مدبران و راو دودا و احمد
حال بداری و مظهر بهادر و حو شکی بمعاضدت و مظاهرت ترکمان حال
روانده صاحب - و چون بوصول بدوستان که ماه و لاهول و مرهاد
و بدرهائی ناموب مردود پادشاه مدبران خبر آمدن ترکمان حال و
آوردن رسد بمانده بآنصوب روانه آید - نجانبانان بدعام داد که
حالم را از اسلحام مسلحان فراهم آورده خود را بکمک او فرساید - حال
زمان گروهی را پادشاهی مسلحان گداشته بار از سفر سال و دیگر بدهای
والا درگاه بخریب در آمد - پس از وصول بکهرکی منعخصان احوال
گذاشت نمودند - که گروهی بی شکوه که نجانب رسد روان شده اند قریب
پنج هزار سوار در باغ چمن قهانه النجانب آزادی بکدائی گشته منتظر

نشسته ازد - خانزمان قلت موافق و کثرت مخالف را وزنی نهماده
 با مهران مسلح گردید - و بپنجه اوقای اقبال روز افزون حضرت
 شاهنشاهی مستظهر گشته بقصد مالش متوجه شد - معاهدهای کمی
 سپاه فیروزی دیده بهادران عرصه دلیری را دایره وار احاطه نمودند
 خانزمان ثبات ورزیده از جای برخیزید - و بگفت تا رعد، اندازان از
 هر جانب بسر دادن تفنگ و گنجال که عبارت از بادلیچه است صبح
 امید اشرار را تیره تر از شب دیچور ناکامی گردانند - خسارت زدگان
 از هر طرفی که قدم جسارت پیش گذاشتند مبارزان ظفر به بیدک
 جان میان و تیغ خون انشان از هم گذرانیدند - و چون از سه بهر روز
 تابو گهزی شب هنگامه زد و خورد گری داشت - و گروهی از
 معاهدهای سپهر بدستی گشتند - و جمعی بزخمهای حیات گسل
 بر خاک ناکامی افتادند - شقاوت اندوزان رستگاری خود را از چنگ
 شیران عرصه و غاکه ازین معادت منشان نیز برخی پدایت والی
 شهادت رسیدند و طایفه چهره حساست را بگونه زخم بیاراستند در
 فرار دانسته بدیخ چکل تهانه معاودت نمودند - خانزمان میدان نبرد
 دایره گاه ساخت - و طریقه حزم و احتیاط مرعی داشته شب به بیداری
 و هوشیاری گذرانید - و بعد ازان که طلوع صبح از افق مشرق
 ظاهر شدن گروست - کوس نصرت و فیروزی بلند آوازه گردانیده
 با بده و بار روانه مقصد گردید - گمراهان تیره ضلالت بخاب و خایر
 از باغ مذکور بصوب کهرکی راهی گشتند - و از نرو که پیش نهاد
 خاطر دلیران نبرد آزما رسانیدن رسد بعسر ظفر اثر بود بتعاقب
 مقهوران نپرداخته در موضع بن به ترکمان خان پیوستند - اتفاقاً

دایر همت را دایر حی دکنی و راجه پهار سنگه ندیله رسید
 علاول باره و تاو کچند و جمعیت بجم ثانی و چند دیگر از بددهای
 والا درگاه و گزری از مردم حاجانان که محمود فریب هزار
 در دست سوار بودند و حاجانان از اجتماع و رحاک و کرسک و سواران
 فرستاده بود چون از کهرکی مدور نمود نفوج عدم که طریق قرار
 می بیهود ملای شد و طومار ننداختن پان و تنگ پنداختند -
 درین اثنا پهلول مردود نا دیگر محاذیل هم داستان شده برگردان
 که در بدو وقت که جمعیت حاجانان متعرق گشته و مرصب عیدیت
 شمرده از تقابل دایر همت ناند و پنداخت - و بدو ایداد شتاب -
 بود که تلمی گذشته بروی کار آید - معاهد شعوت آما برس رای
 حسارت کرا متعرق گشته از دایر همت روز در قاتند - و اتفاق
 روانه دولتماد گشتند - و دایر همت ناموج خود کاسرمان ملحق
 گردید - کاسرمان از عذر محالان اندیشده بدایر همت گفت که
 چون عیدیم سده گلام بشورس انگ ری با مصوب شفاخته اسب منادا
 و مرصب یافته دست و ساد فر کشاید از سرعت هرچه تمامتر خود
 را حاجانان برساند که من با جمعیت خود رسد را لشکر طغر اثر
 و فرمان - دایر همت مراعت نموده آخر شب حاجانان پیروم -
 راه دوران شب ناکامی پس از آگاهی و صبح عیدیت نموده بمقر
 خود معاودت کردند - و نسیب و یکم ماه مذکور رسد غله بمعسر
 حاجان رسید •

و نسیب و سیزدهم کهنلوحی که مدون بدگی حاجان و مالک ستان
 برتنه و الی پنج هزاره داب و پنج هزار سوار رسیده در ملک

تعمیناتیان دکن انتظام داشت باندیشه آنکه پس از تمخیر قلعه دولت بی نظامیه خلل خواهد پذیرفت مانند یاقوت بد گهر راه فرار میبرد - چون مالوجی و برسوجی برادران خرد او برهنمونئی طالع همراهی او نگزیده نزد خانخانان آمدند - خانخانان هر دو را خلعت و اسب و فیل و مدد خرج داده بامید عفیات شاهنشاهی سرگرم بندگی گردانید *

بیست و هفتم باردیگر دکنیان فرار پیدشه قنده سرشت که مکر بهزاران ناکامی گریخته بودند اطراف محکم منصور نمودار شده قریب پنج هزار سوار برابر ملچار خان زمان و اوداجیرام دراز سترسال و دلیر همت بیان اندازی مشغول گشتند - و دوهزار و پانصم سوار که آذوقه همراه داشتند بالای اوپر کهتکه - (ن) برآمدند تا هرگاه افواج پادشاهی بجنگ پردازند وقت یافته آذوقه را درون حصار بفرستند - خانخانان لیخانزمان و دیگر هران سپاه پیغام داد که بسال بسته بر جای خون بایستید - و هرچند مقاهیر شوخی نمایند جلو نیدازید - میدان شمارا بخود مشغول داشته آذوقه بقلعه برسانند - درین اثنا رندوله و یاقوت مردود و یاقوت عادلیخانه که با گروهی فرار اوپر کهتکه برآمده بودند موجی را تعیین نمودند که از راه گهاتی اوباش دره که متصل قلعه است بزیبر آمده آذوقه را نزدیک حصار ببرند - چون بندهای پادشاهی میان گهاتی دیواری سنگین بر ابراخته بودند و ملچار مرتضی خان و سید علاول بآن نزدیک بود

مرد دوار نجنگ تدر و تنگ در پیوست - مصر بخت و بهار سگه
 بدیده برگزشت مقاهر آگهی یافته هر کدام جمعی از سوار و پیاده
 تنگچی کمک دلبران کارزار مرستاند و از جانب خاندان بیز
 احمد خان بیازی و جماعت تنگچی مدد رسد - مدیم عاقبت
 و خیم از اسقطار - پناه خون آشام مهرام ننگه دل پایی داده حواله‌های
 عله را از سر کوهی که صدام ملچار مرتضی خان و حکمران بدیده
 فردیکه قلعه واقع بود پائین انداختند - تا حصار گردن برور آمده
 فاسانی بردارند و خود بدان تفرقه ماندند و عمار بایدید گشتند -
 ذخیریت خان با همراهمان بخت مرداشتن عله به سمت ملچار
 حکمران از قلعه برور آمد - حاجانان پس از آگهی برین معلی به حکمران
 گفته مرستان که با تحکام ملچار پرنایند بگذارند که آذوقه قلعه
 برسد - حکمران از ملچار خاطر موافق ساخته مقاهر را بضرب تبع
 آندار و سفار حاراکه حصار دواند - و عله را تا ضرب در آورد -
 و طایفه که برار روح خاسرمان ایستاده بودند بپرتاب مقاومت در
 خود بدیده گریزان گشتند - شران بیشه شیاعب و تعاقب آن
 سمساران باهمکار شتاده از کشته پشته بر آوردند - درین اثنا شکر
 الله ولد خاسرمان که با تابعدا پدر بهر اوایی قیام داشت به شتر رانده
 به مهاول رسید - آن بد نهاد در نژاد که ره - پیروانی مرار بود برگشته
 به مقابله پرداخت - و آتش کارزار مشتعل شد • بیت •

ز گرد - پناه آسمان دست منع • همه گرز درید و پووک تبع

گروه انبوه از آن جماعت بی شکوه لکد کوب احل گشتند - و از لشکر
 منصور جگدات خویش مهربان داس ولد دایم را می را تهور که

از راجپوتان معتبر خانخانان بود در معرکه نبرد ترددات نمایان از
 بوقوع آمده بدلیری بقدر زندگی در باخت - انجام کار نسیم فتح از
 مهیب اقبال وزید - و بهلول مخدول پشت هزیمت نموده بهزاران
 خواری و شرمساری رو بگیریز نهاد - سپاه اقبال تکامشی نموده اسب
 و آدم بسیار بنزیمت گرفتند - و بفرخی و فیروزی لوطی معادلت
 بر ابراختند - درینولا اوداجیرام دکنی که از پیشگاه عنایات حضرت
 خانانانی بمنصب والای پنجهازری ذات و پنجهازر سوار سرانرازگشته
 بود بدیرین مرضی که داشت رخت هستی بر بست - خانخانان
 جگ جیون پسرادرا با وجود صغرن سه هزاری ذات و دو هزار
 سوار منصب تجویز نمود تا لشکر اوداجیرام متفرق نگردد .
 ششم شوال سه سالار خانزمان و نصیربخان و دیگر بندهای
 پادشاهی را بتاراج بنگاه مقاهیرکه نزدیک عساکر نصرت متأثر بود روانه
 ساخت - خانزمان بترتیب امواج پرداخته خود بارو سترسال و راکرن
 و چندی دیگر از منصبداران در قول جایی گرفت - و دلیر همت
 را با گروهی از راجپوتان منصبدار و تابینان پدر هراول ساخت .
 و در برانغار مبارز خان و احمد خان نیاژی و احدات مهیند و سایر
 افغانان معین ساخته جرانغار را پیاسبانی نصیربخان و تابینان او
 استحکام داد - و باستظهار تائید آلهی و اعتضاد اقبال شاهنشاهی
 رده بسته بره نوردی در آمد - پس از طی سه چهار کوه غنیم از
 دست راست نمودار شد - و ستیزی بگیریز آغاز نهاد تا امواج قاهره
 را بخود مقید گردانیده بفره و بار باسانی و ارهاند - سران لشکر منصور
 به ببرد نپرداخته بموضع اهل و اصل که بنگاه مقهوران بود متوجه

گرفتند - و محاسنی و چشمتی خود را تا آنجا رسانده دست عاریت
 کشادند - و اسب و شتر و خیمه و سایر اسباب را انبارهایی علمه
 عدیمت گرفته محاسن را که پیش از تاراج بده خود را و آورده
 بودند بمحللهای گران شکست دادند - و قریب نصف النهار لشکر
 همراه آورده تا عدایم موبوره عمان معارفت معطف گردانیدند - روز
 دیگر متح جان تا سپاه خود از قلعه اندرواز پش و کهرگی آمده حمعی
 را از در بچه که محاسنی بقب خود بیرون مرستاد تا بر صلیبازی که
 بقب از آنجا سر شده بود بقتله نرسند - مهاجران رزم شوی ناموس
 خوگردهی از ابطال بتادیب آن حماء تعیین نمودند - مرستادهای
 مسرعب برق و باد خود را رسانده ضرب تیر و تفنگ کردهی را
 از آن طائفه صالیه راه گرای عدم ساختند - متح جان بهر از آن مایمی
 از دروزه صراحت نمود - و چون چند روز گاه و هیدمه بار و بر سیده بود
 حاسنجان قرار داد که حاضران لشکریان را همراه گرفته برای آوردن
 کهی بیرون بشتاد - و بصیرتجان با موح خود بر دیت اردو میاستند
 تا بحماء که در رفتن و آمدن پس و پیش می شوند گردی از
 عدیم نرسد - پس از آن که حال زمان ناهموهان زاده شد و بصیرتجان
 بر قلعه کوهی که در حوالی اردو بود توقف نمود - سرداران امواج ادبار
 استخراج خدر رفتن حال زمان شدیده بحاسب لهراسپ و دلیر همت
 که با موح خود در سمب نظام پور ایستاده بودند راهی گشتند -
 بصیرتجان خود را به لهراسپ و دلیر همت رسانید • نظم •
 همه نادل شیرو بیروی پدر • ربوک سدان شان حراشیده ابر
 بتاحسب بوداختند - زنده و محسوس دیگر چون دریا نقد که

درین گیرودار باغمرهان طعمه شمشیر دلیران نصرت شمار خواهند
 گردید - خار ناامیدی در دل شکسته بهزاران خواری قدم در راهی
 فرار نهادند - آخر روز خانزمان مراجعت نموده کهی را بلشکر رسانیده
 بهم نقیبی که از ملچار خان زمان سرشده بود بباروت انباشتند -
 و مقرر شد که راجه بهار سنگه یا مرادران و نظر بهادر خویشگی و
 راجه سارنگدیو و سید علول باره و کشن سنگه و یدن سنگه بهدریوه
 و سنگرام زمیندار جمو و نظریگ اورنگ و یولم بهادر مستعد گشته
 آخر شب در ملچار خان زمان فراهم آیند - و همین که صبح
 نیمروزی چهره بر مرززد و سپهسالار حاضر گردد بنقب آتش درزده
 دلوران مذکور بعد از بریدن دیوارها درون قلعه در آیند - با آنکه
 یک گهزی از شب باقی برد و هنوز پیکار گزینان جمع نشده بودند
 خطا کرده نقب را آتش دادند - بیست و هشت گز از دیوار و دراز
 گز از برج قلعه پدید - و راهی وسیع مفتوح گشت - اما از نارسیدن
 افواج پادشاهی کسی بقلعه در نیامد - درین اثنا خبر رسید که
 شقاوت اندوزان غمخیزه بخت که بیرون قلعه بقتل و فساد می پرداختند
 بانداز پیکار نمردار گشته اند - سپهسالار خان زمان را به نبرد آنها
 تعدیل نمود - و چون از ریزش تیر و تفنگ و بان که احصار بشینان
 بر سردیوار شکسته همچوم آورده سر می دادند جماعتی که برای
 در آمدن قلعه مقرر شده بودند ملچار را پناه خود ساخته قدم پیش
 نمی گذاشتند - و معاهده پیر بچوب و تخته در سد راه میکوشیدند -
 سپهسالار خواست تا خود پیاده شده بقلعه در شود - نصیرخان
 گفت که از سران و سرداران چنین سگالش خلاف قوانین کاردانی

است - من ما حمایه مذکوره بتوفیق زمامی و ترحمه حضرت خامانی
 دقلعه در می آیم - حاکمان مهیس داس رانهور را بیر نا گروهی
 از تاندینان خود همراه حال مشار الیه نمود - و او بملچار آمده امواج
 مقصوره را پندش انداخته معمر ابدال شاهنشاهی در سر و حوش
 حراست الهی در بر دقلعه آورد - نخست حصار بشنل ثواب
 ورزیده دعت ممانعت کشودند - و چون دراز حابستانی و سرانمایی
 گرم گردید و گروهی از تاندینان سپهسالار و نصیرمجان و دیگر مدهای
 احلاص سرشت لرحمهای مکر چهره بر افروختند - و برخی بپایه
 والای شهادت درآمدند - نصیرمجان و نظر بهادر و تاندینان حاکمان
 از جانب وسط و راحه بهار سنگه و راحه سازنگدیو و سید علول
 و کش سنگه و بدن سنگه بهدوره و سنگرام و غیر اینان از طرف
 چپ حمله آوردند و عدم حصار در قلعه درآمدند - حذرت جان
 دیباپوری و دیگر متخصصان لختی شمشیر و خنجر در آویختند -
 آخر کار از استتالی دلاران قلعه کشا مراد نمود - در حندق قلعه
 مهاکوت پنهان گشتند و بسیاری از معاهیر را بدم تبیع معاهدان
 رزم آرا سپردند - سپهسالار و درکار بکام خود یافته مقل عدلر کوت حصار
 مرموص الدعیان مرموع الازکار را که ارتفاع اساش تا شربات چهارده
 گرو عرص آن ده گراستت نازحد و مرموع ادوات جنگ از نار و توپ
 و صرب زن و زنبورک و نادلج و تفنگ نه تدبیرات مفیده و مساعی
 حمیله مفتوح گردانیده با نصیرمجان و دیگر گداوران و بیروزی نشان
 بدیدن برج و بارو حصار پرداخته کشایش مهاکوت را پیش نهاد
 همت ساخت - و تاندینان نصیرمجان و راحه بهار سنگه و پسران

شیرخان و سنکرام و چندین دیگر از منصوبداران را بجهت محاصره تعیین نموده بمنزل بی نظام که مسطح و حال سپهسالار بود مراجعت نمود - درین اثنا خان زمان نیز از تقابل لشکر غنیم که بعد از فتح منبرکوت مضطرب گشته راه هنریمت سپرد و ابرخته با همسران معاودت نمود - روز دیگر سپهسالار از آنجا برآمده در خانه یاقوت کافر نعمت که درون منبرکوت نزدیک دروازه مهاکوت واقع است فرود آمد - و سالوجی و جگ جیون و برخی دیگر از بندهای درگاه آسمان جاه را بضبط ملچاری که خود دران می بود تعین نمود - و قرار داد که خان زمان و نصیربخان و مبارز خان و راد ستر سال و راکرن بیرون منبرکوت در ملچار خود آماده کارزار باشند - و چون خانخانان آگاهی یافت که رندوله قصد آن دارد که یاقوت تیره اختر و بهلول مختلزل و نرهاد بی بنیاد و کپیلوجی و دیگر متعاهیر را بصوب برار و تلنگانه بفرستد تا غبار فتنه بر انگیزد طرق آذوقه و خزانه مسدود گردانند باشد که تدبیر بی بقواعد عزیمت دلاوران نصرت شعار راه یابد •

چهاردهم خان زمان و راد ستر سال و راکرن را با جمعیت شایسته تعیین نمود که اگر نساد پیشگان باین انداز رهتوریدی فراپیش گیرند ما'ش بمزاداده آذوقه خزانه بلشکر ظفر اثر برسانند •

هفدهم رندوله و ساهو با سه هزار سوار و قریب سه هزار مرابری غله حوالی عساکر گردون مآثر نمودار گشتند - و گروهی از سوار و پیاده نیزه دار و تیرانداز و جمعی از برق اندازان کُرناکی را فرستادند که غله را همراه برده در خندق که بیش در پیچ شیر حاجی است انداخته برگردند - تا حصار نشینان که از فقدان غله و عدم قوت

ممات را مرخصات پایه و مترجمی بهاءند و اکثری پوست حیوانات
 مرده را حد رصق میکردند و سرور آمده بود وند - اراحا که سپهسالار
 پندش از رسیدن این اندام و دکان درس فرار داد و بعد گشته
 و صدر محاسن و مالوحی و راولودا و مرتبه تراج را از درون بدی و حرم
 گریخی و درون حدیق گذاشته بود و همی پس دس را تا حماء و احبوتنه
 درون آن داشته همی که شعارت مدشان در سگال عادل از کمس
 بهادران و درویشی مآل بردن حدیق رسدند و عاززان درویشی و درویشی
 و تدعهای خون چکن و سنان آتش سان دوده گزوه ی را در خاک
 هلاک انداختند - مخالفان و نگارشی خود را در گرمی داشته ماند
 مورد و مار عرطرب و درویشی گشتند - دلبران ناموس خودی آورده
 خدمت آورده در سایه زایان منج معادلت نمودند - و چون در اقبال
 و در حال حضرت خانی آمار کشایش مهاکوت و در رعایت اداری
 بی راه رول کردند و در دوران حدیق و پائش حصار و مخالفند
 منج حاکم حایف گشته اهل و عیال خود را تا احوال و احوال
 یکلاکوت روانه ساخت و خود با حدیق حاکم و در دولت و در واک
 دانه و تا اخی درویش و دیگر و پیچاپوران کردند در مهاکوت
 ماند - خدمت حاکم و سایر عادل حاکم که از پایانی اذقنه حقوق
 آمده بود و علمه ادواج و اهره را روز روز در تراند می نامند و واسطه
 مالوحی امان طندی بودند - تا پنهانی از طبعه و آمده بود عادل
 حاکم بودند - حاکمان امان نامه و معتمد و تکلمات و خشت و دال
 افکاران با آمدن را مطمئن گردانیدند - و در وقت و در وقت کس شب
 خدمت و هشتم پس از پیروی شدن چهار گزوی حاکم و ملچار بطور

بهادر خویشگی بر کنگر قلعہ کمند بستہ فرود آمدند - خانخانان
 مالوجی و سایر دکنیان را فرستاده جماعت مذکورہ را نزد خود طلبید
 و در تسلیم ذواطر متشدتہ و قلوب منشرده آن گروه خایف کوشیدہ
 خیریت خانرا با چندی دیگر خلعت دادہ بدلیز ہمت سپرد -
 و در توناگ ناتہ و غیرہ را بمناسبت کیش برہمن بمالوجی
 حوالہ نمود تا مراسم ضیافت و مہمانداری بتقدیم رسانند - و صبح
 آن باز باحضر آنها پرداختہ فرمان قضا حریان کہ بخط مقدس
 در باب ارسال کمک و توجہ رایات عالیات بصوب دکن عز مدور
 یافتہ بود نمود - و از جانب شہنشاہ فلک بارگاہ مواعید لطف
 و قہر رسانیدہ گفت - کہ مضمون یرایغ قدر نفاذ را رفتہ خاطر نشان
 عادات خان نماید - و بگویند کہ باغواہی غرض پرمختان فساد اندیش کہ
 مطمح نظر شان جز رواج کار و گرمی بازار خود نیست خانہ آباد خود را
 خراب نمازد - و در مراتب نیکو بندگی و ہوا خواہی این دولت
 آسمان صولت طریقہ پدر را کہ سرمایہ رستگاری اوست از دست
 ندد - والا بعد از تسخیر قلعہ دولتآباد کہ بامداد جنود غیبی در
 اندک زمانی نصیب اولیای سلطنت روز افزون خواهد گشت ایام
 بارش در احمدنگر بسر بردہ و خان زمان را در قندہار و لہراست
 را در دہارود و دلیر ہمت را در پونہ و چاکنہ گذاشتہ بتونیق
 اینزدی کہ ہموارہ مقدمۃ الجیش این دولت بلند صولت است
 با عساکر منصورہ کہ بصدمات کوا شکن مکرر بنیاد حیات گروہی
 از انصار آن ادبار آثار منہدم ساختہ و مابقی را براہ فرار انداختہ
 اند بتادیب آن گران گوش بپہوش و تنبیدہ مقصدت پیشگان تباہ

اندیش که بمصافه و موعود مول راه از گشته اند مذوحه حواهم
 گردید - و عنقریب راناب حال قریب هزاران مصرت و اندال برای
 استظهار عسکر ضروری اثر ورود نموده حرای کردار ناشایسته عامت
 دشنامان فادیت دشمن در کنار روزگار شان حواهم بهاد - و بعد از
 ادای پیام امید و دم خدمت حاضر نا همراهانش رحمت داد -
 و همت در تسخیر قلعه گذاشته تاکید نمود - که هر روز دهن دادن
 توپ و نا بحساب حصار بپردازد - و چون حذر یاس که رندوله
 شقاوت گرای نا ساهوی تدری رای از پهلودصور که سه مرصعی دولتامان
 امت درآمده نزدیک کوه الوره مرود آمده امت مقرر گرداید -
 که هر شب جمعی نکاحه سواره رفته سر راه آن بی راه روان بگیرند
 و به بیداری و هشیاری بگذرانند - در موقت حذر روان موعیدیه از
 گران حواب غلب بدار گشته بیارویی طالع از ادواج ادمار در مرتامه
 پناه بلشکر انبال آورد - حاسمان او را امیدوار عنایات حانانی
 گرداید - و حال زمان که برای تدبیر مفسدان تصور دراز و تلفکانه
 راهی شده بود چون بطریق رسد در اسحا توقع نموده حاموسان
 باطراب مستانه تا حدری از محادیل بیاورند - و چون آگاه گردید
 که حرانه و رسد از برهانپور فکریه روهنگه پیره رسیده است و عظیم
 حدر یافته میخواست که نا طرف نشاند - راحه بهادر سگه بعدیله
 و احمد حان بیاری را در طفر بگرداشته حرد بواسطه آرزون حرانه
 و رسد حانب روهنگه پیره روانه گردید - مقاهیر در حرکت حاضرمان
 واقع گشته آخر روز در سر احمد حان بیاری که در طفر بگردید
 قصد مرود آمده بود هجوم آوردند - از پارهون کمی مردم ثبات

ورزیده گرد نبرد بلند گردانید - درین اثنا راجه بهادر سنگه بکوهک رسید - و چون کار از تیر و تفنگ بشمشیر و خنجر منجر گردید گروهی از ضلالت پیشگان بوازی عدم شناختند - و بقیه السیف در ستیز صرفه ندیده رو بگریز نهادند - و خانزمان با خزانه و رسد مراجعت نموده داخل ظفر نگر شد - و از انجا دولتآباد را وجه همت گردانیده برة نوردي در آمد - رندوله و یاقوت و ساهو پس از آگهی برین معنی بیکدیگر پیوسته باتفاق جانب خانزمان روان گشتند - باشد که فرصت یامته دستی بخزانه و رسد توانند رسانید - و سه سالار پس از شنیدن این خبر نصیرخان و جگراج را با اعتضاد خانزمان تعیین نمود - غنیم عاقبت وخیم تا رسیدن ایقان هرروز با خان زمان به آهنگ جنگ پیش می آمد - و از فرزنی صولت و سطوت مسجاهدان فیروزی نشان بهزاران ناکامی رو بر می قافت - بعد از پیوستن نصیرخان و جگراج بخانزمان با جمعی از دلیران آزمون کار قول شد نصیرخان و راجه بهادر سنگه و ارچن عموی رانا جگت سنگه را با نوج رانا که همراه او بود هراول ساخت و بهادر جی پسر جاندون رامی و مبارز خان و جگراج و چنداول گردانید - و بتدریب وائین شایسته بارسد و خزانه قطع مراخل و طی منازل فرا پیش گرفت - و چون هنگام ره گرائی لشکر نصرت ائین خوج هراول و چنداول نزدیک یک کروه از قول در ترمی بود روزیکه پیکار گزینان ظفر قرین داخل کهرکی میشدند مقاهیر عادل خانیه و بی نظامیه یکدل گشته قرار دادند که تا رسیدن کیمک هراول و چنداول کارخانزمان بانجام رسانند - غافل از آنکه حفظ اینزدی همواره

در پاسبای اریلیای این دولت اند مدت است - و قریب ده هزار
 سوار فیزه گزار در مضای برون کهوگی بر قول تاخت آوردند -
 خانزماں بمضمون (کم من مئة قليلة سلبت مئة كثيرة ماثل الله)
 مستطهرگشته با راوستر سال و راو کرس و تلوک چند و برخی دیگر
 که همراه داشت در معرکه ببرد دلیرانه بایستاد - و از هر دو طرف
 آریشی سترگ روی نمود •

در کوه آهنیس از حای جدید • زمین گهقی ز سرتا پای جفید
 در لشکر زور و خنجر کشیدند • حناچ و قلس را صف برکشیدند
 تراک تیر و چاکاچاک شمشیر • دریده معز پیل و زهره شیر
 معقادر پس از زن و حور و بیشمار آثار ادبار از جفات روزگار نامارگار
 خویش مشاهده نموده گریبان گشتند - معان این حال جگرآج که
 در موج چلنداول بود از آمدن غنیم خبر یافته بسرعت هرچه تمامتر
 خود را بحال زمان رسانید - محاذیل در حدائی جگرآج و ماندن
 بهادرجی و مبارز خان با قلیلی در چلنداول اگهی یافته بقصد تلامی
 گذشته رو بآنصوب آوردند - همین که پاهای سیه بختان نمودار
 شد بهادرجی با مردم خود چون ابرصاعقه رمز باخته قلب مخالف
 را پراکنده گردانید - درین صحن مبارز خان میز رسید - ضلالت
 اندوژان شکست یافته بر اراو حواری و زاری در اطراف و جواب
 متفرق گردیدند •

پانزدهم ذي القعدة خان زمان با بیست هزار گار غله و شش
 لک روپیة نقد و صد من بار در بمعسكر فیروزی پیوست - و از
 فراوانی و ارزایی غله خلایق را بیرونی دیگر پدید آمد - درین وقت

حکیم حیدر علی نوکر خانخانان که اهتمام نقب در عهد اربود نزد خانخانان آمده گفت که نقب شیر حاجی مهاکوت انصرام یافته و بباروت انداخته شده هرگاه اشاره رود آتش داده آید - و چون سپه -الر خبر یافته بود که مراری پندت که رتق و فتق امور بیجاپور در قبضه اختیار اوست از بیجاپور آمده باجمع عادل خانیه و نظامیه در الوره نازل نموده است و قرار داده که سپاه مخالف با اتفاق از طرف اوهرکته بر لشکر طغر اثر بریزند به پرانیدن قلعه نبرد اخته خانزمان را با مبارز خان و راو ستر سال و راجه بهار سنگه و راو کرن و جمعی دیگر از بندهای پادشاهی تعیین نمود که از دور حصار برخاسته متصل کغذیوره فرود آیند تا راه در آمد مقاهیر مسدود گردد - بعد ازان که بهادران نصرت مند نزدیک کغذیواره رسیدند شب هنگام گرهی از فوج غنیم برآمده برابر عسکر خانزمان بیان اندازی مشغول گشتند - سپه سالار برینمعذی آگهی یافته نصیربخان و لهراسپ را بکمک فرستاد - و چون صبح دمید قریب در سه هزار باند از پیکار نمایان گشته شوخی آغاز نهادند - خانزمان با دیگر دلوران جلو انداخته مقهوران را شکست داد - و تا در کوره تعاقب نموده عنان منعطف گردانید - درینولا خداوند خان و سیدی سالم نوکران عهد بی نظام که در قید فتح خان بودند از قلعه بیرون آمده خانخانان را دیدند - سپه سالار خداوند خان را بنصیربخان سپرد تا از حال او واقف باشد *

بیست و چهارم مراری پندت بغزونی سپاه مغرور گشته رندوله و ساهورا با گروه انبوه برابر خانزمان گذاشت - و خورد یاقوت تیره

هو را همراه گرفته نالشمس گران نمایان کردند. حاجانان حاکمان
 پیغام داد که چون فتنه پرهیزان حوالی معسکر احوال ظاهر گشته اند
 فاد که زود از او برگشته درون آمده معانله بردارد. حاکمان چون
 در مع رند و راه و مشغول بود درون میآمد. - سپس سالار پس از آنکه
 آمدن حاکمان را مصلحت ندیده لهر اسپ را با لوح خود تعین
 نمود. و حکمران و راز دردا و بر تهراج را نگه داشت تا از صلح خود
 بر آمده سواره نایسند و دلیر همت را با چند تنان و چنددی دیگر
 پیاده داری ملخارهای درون معسکر رفت گذاشته خود با برخی پیکار
 گریبان جنگ آزما از قلعه در آمده بجائی که راز دردا ایستاده بود
 رسید. - درین اثنا مردم رانا که حاکمان آسمانه را سرگردگی
 بهیبت ننگ حاکمان مرسته بود میزدند. - و چون موحی از
 مشاهده برادر راز دردا آتش حرب بر انداخته بود و لهر اسپ در
 بود - سپس سالار با خود کمی پیاده توقف نموده بحالت مقهوران روان
 گردید. و صالحی و پرسوخی و راز دردا و حمعیت رانا برار دستان
 آمدند. و فادک تردد عظیم را از حاکمان داشته میدان مردم حالی
 گردانیدند. - معنای این معارضات و راحه بهار - نگه و حکمران بفر
 رسیدند. - حاجانان معارضات و راحه بهار - نگه را تعاقب
 گریختند مرسته از احوال مراری و ناموت و معسکر عادل حامی
 استفسار نمود و چون خبر یافت که بر لهر اسپ رفته اند تا آنکه
 دو گه ری از روز دومی بود تا قلیلی از قادیان خود و حکمران و مردم
 رانا آمدن لهر اسپ راهی شد. - درین میان راز دردا چند روز
 معسکر راز چادا که چندی از حاکمان او در هنگام کارزار حاکمان

گشته بودند اجازت طلبید که مقتولان خود را بردارند - همه سالار چون میدانست که لشکر مخالف جایجا ایستاده است و در اطراف جنگ قایم است منع نمود - از آنرو که اجل موعودش رسیده بود حرف - به سالار گوش نموده با ما'وجبی به برداشتن جان باختگان عرصه دایمی پرداخت - همین که فوج خانسانان از نظر ناپدید گشت غنیم فرصت یافته با گروه انبوه از اطراف بر رار دودا ریخت رار مذکور و معدودی که همراهش بود چون راه رستگاری مسدود یافتند دل بر هلاک نهاده از ا-پان فرود آمدند و بمردانگی نقد جان در باختند - و - به سالار پیش از آن که بمرد لهراسپ به پردازد در اندامی ره نوردی بحشری از انواع مخالف بر می خورد - و شقاوت منشان بی آزار را براه قرار می اندازد - درین ضمن گروهی دیگر از میان جری برآمده نمودار گشتند - و ظاهر شد که یاقوت بد اختر و عنبر و کهدیلوجی درین فوج اند - و مراری با جمعی عقب آن قشون آراسته هراول را لهراسپ فرستاده است تا او را بجدگ در گریز جادب اینها بکشد - همه سالار جز نبرد چاره ندیده بهوت برادر زاده رانا را به پیکار یاقوت خذلان شعار که در میمنه اشار تیره رزگار ایستاده بود تعیین نمود - و بجگراچ که از دنبال می آمد گفته ورمقاد که بسرعت خود را برساند تا باتفاق بر قلب مخالف بزنیم - جگراچ گفت که چون جری در میانست در عبور قدری درنگ خواهد شد - خانسانان با وجود قلت - به تکیه بر حفظ ایزدی نموده رایست همت براراخت و شمشیر - رانسان ، تنه نشان از ندام انتقام آخته با همراهم برقلب

سپاه غنیمت حمله آورد - و چون گرد مصاب رخساره آمدنات قیرگون
 گردانید - و صدای کربا و آذای رونیده خم در خم - پیر بیلگون در
 پیچید - گروه مخالف پای ثبات از دست داده - مرار برقرار اختیار
 نمودند - از غرایب انتقامات آنکه در اثنای گریز مقامی را جری
 پیش می آید - و از تکی راه اوج ادبار امتواج در حین گذشتن
 از تورک می افتد - مداران عرصه شهادت که از عقب می آمدند
 در یلوت گروهي را ده قبیح حو و بر رون ملک عدم گردانیده
 خود را بیا موت بدست رسانیدند اگرچه حبشیان بدزوی ده خو
 برای محافظت سردار خود لحتی ثبات ورزیده آتش قتال ملتهب
 گردانیدند - اما بهادران نصرت نشان جمعی کذر ازین طایفه
 صاله را بگوی دبستی مرستاده بغنه بر یاقوت مردود که دز
 دولت نظام المکیه در علو مرتبه و سرداری لشکر - هیم و عدیل
 بداشت و بخند - و بزخم بیزه و شمشیر کارش تا تمام رسانیدند -
 درین اثنا گروه حبشی مانند مور و مکس مراهم آمده خواستند
 که پیکر آن سیه رو از میان برده مرصایه - چند روئی خود سرانجام
 دهند - دلان نصرت آفرین با کامی آن گروه حذال پرتو کمال
 حماقت و حمیت کار مرصوده جسد پلید آن پلید را بدست
 آوردند - بقیه السیف چون رو بگریز نهادند قریب یلک کرده تعاقب
 نموده جمعی را در حین مزاره گرامی دار البوار گردانیدند - درینوا
 پس از مدتی شدن یلک پیر شب نصیر بخان آمده بسپه سالار خبر
 رسانید که اوج مخالف از هر طرف شکست یافته راه گریز پیش
 گرفته - پس سالار که گوتش بر آواز خیر حانرمال و لهر اسپ دانسته

پراکنده خاطر بود بشنیدن مرگ ویروزی خوشدل گشته از نگرانی
برآمد - جانی که سطوت اقبال عدو مال شهنشاه بی همان صف
آرامی هنگام نبرد باشد خاقان و قیصر را جز اطاعت و فرمان پذیری
چاره نیست - چه جایی طایفه مور نهادان مار طبیعت - چه هرکه
بر سادس شیطانی و هوا جس نغسانی از دایره انقیاد اولیای ین دولت
پا بیرون نهاد - دست خوش عساکر جهان پیما و پامال افواج گیتی
کشا گشته جان و ناموس خود را بپاک فنا داد - مصداق این مقال
غیرت اشغال سزا یافتن پیرا و دریا و جادون رای و یاقوت مردود
و غیر اینهاست - که هر یک در مقام خود گذارش یافته است - و بر
جویندگان مآثر حضرت صاحبقران ثانی پرتو ظهور میدهد *

بیست و پنجم چون خبر رسید که سراری پندت از حوالی انوره
کوچ کرد و پنج گروه بصوب کهرکی شتافته منزل گزیده است -
خاندان باشاره خانخانان از اوپرگهتکه برخاسته بطرف نظامپور
نزول نمود که اگر احیاناً آن مقهور باز اراده آمدن نماید پیش روی
او داشته باشد - درینولافدوله و ساهو که سراری ایغان را جانب
اوپرگهتکه گذاشته بود بعد از رفتن خاندان سرگهاتی را خالی
یافته شامگاه آنجا آمدند - و شروع در بان اندازی کردند - خانخانان
لهر اسپ را با جمعی تعیین نمود که پائین گهاتی بایستند - و چون
صبح دمید نصیربخان و راجه بهار سنگه و لهر اسپ را با قابینان
خود فرستاد که بالای اوپرگهتکه برآیند و به تنبیه و تادیب
مقاهیر به پردازند و بجگراج پیغام داد که از راه گهاتی که بنگاه
او نزدیک است برآمده در دفع مفسدان بکوشد - نصیربخان

و راحه چهار سنگه و لهر اسپ دایره که آمده ناعدیم نبرد آغار
 بهادند - و نصرف شمشیر مقابله را از پشش مرد داشته گروهی
 را بقتل رساندند - و جماعت کثیر ناسودی گرفته و اسپ بسیار
 بدست آورده مطهر و منصور بشمار نصرت اثر مراحمت نمودند -
 درین روز سپهسالار بعد انقضای یک بهر نملچار رسید - علول
 که نزدیک بقب شهر حاجی مهاکوت بود رفته مقرر گردانند
 که بدقت آتش در روند - فتح حان برین معنی آگاهی یافته از مروئی
 حوب و هراس و کتل خود را بدو حاجانان و مرستاد - و فکمال
 تشعشع و انتهای اظهار نمود که چون با عادل جانده پیمان را دایمان
 سرگرد ساخته ام که بی صوابند آنها حرف صلح در میان بیارم
 ناگزیر کسر خود را بدو مراری بددت مرستاده از کسی آذوقه و استیلائی
 بهادران قلعه کشا آگاه مدامم - و دگلسه او را طلب مینمایم - تا
 داتفاق صلح نموده حصار را داولمانی دولت اند اعتصام را گذارم -
 امروز پراپندس قلعه موقوف دارود تا حنوی از مراری نرسد -
 سپهسالار چون میدانست که گفتارش مروئی از راستی ندارد و نمگر
 و تحصیل صلح خواهد روز نگذارد گفته مرستاد که اگر صلح خواهد که
 پراپندس قلعه امروز موقوف ماند پسر خود را ملا توقف نمرستند -
 پس از آنکه ظاهر گردید که او پسر را نمی مرستند دعوت را آتش دادند
 و یک برج و پانزده دراع از دیوار نپروند - ندهای حان سپار که انتظار
 وقت می نبردند از توپ و تملک و حقه و بان که از نالای مهاکوت
 پی هم نمرستند هر دو مذاقده حصار در آمدند - حاجانان میدان
 علول و ساگرام و بولام بهادر را که دیروز شیر حاجی اس روی حندق

ملچار داشتند تعین نمود تا اندرون قلعه ملچارها بر امر اخذ شرائط
هوشیاری بجا آرند - و چون آخر روز مرادی و سایر عادل خانیه
حبر فتح شفیقه از طرف جمار بتکری باز نمودار گشتند - سپهسالار
خان زمان و نصیربخان و گروهی دیگر را باستیصال آنها روانه
ساخت - افواج قاهره با غنیمت صف آرا گشته لختی بجنگ بان و
تفنگ در آویختند - و همین که سه چهار گه‌ری از روز بانی ماند
دلیران رزم پرست بران تپه کار ریخته باندک تردد از میدان راندند
و برخی از اسپ و آدم مقاهیر بدست آورده بعسکر فیروزی
معادت نمودند - درینولا پسر محملدار خان نظام الملکی که بلقب
پدر ملقب بود و اظهار هوا خواهی و دولتخواهی می نمود برهنمون
بخت بیدار از قلعه نباتی که محل اقامت او بود نزدیک قلعه کالنه
است بقلعه کالنه آمده سپهسالار را پیغام داد که قلعه نباتی بهر که
اشاره رود حواله نموده خود را پیش شما برسانم - خانخانان گفته
فرستاد که چون بفره و یار ساهو و زنده در بیضاپور است اگر بالفعل
خود را بانجا رسانیده کاری تواند ساخت مشمول عذایات شاهنشاهی
خواهید گردید - محملدار خان بمعادت یاری خود را به نگاه آن
ستاره موختگان بی آزار رسانیده دست نهیب و غارت برکشاد - و
چون بداندیشان این دولت خدا داد بدست خود ابواب خیران
میکشایند و پدای خود راه خذلان می پیمایند اتفاقاً زن و دختر
ساهو که با خزانه و اسباب در همان نزدیکی از جلیبر به بیضاپور
آمده بودند بدست محملدار خان افتادند - و جز این قریب چهار
صد اسپ و یک لک و پنجاه هزار هون با فراوان - باب و اجناس

از ساهوی سیاه رو و نزدیک دوازده هزار هون از نقد و جنس از رندوله بتاراج رفت - و هپهسالار از اجتماع این خبر مصرت اثر مکتوبی مشتمل بر تحسین و آفرین بمحکدار خان نوشته اعلام نمود که عیال ساهو را بجهت فریاد قلعہ دار کلفه - پوره خود بمسکو اقبال صلیقی گردد - از آنجا که هنگام پوره کشائی تقدیر ایزدی و شکر فکری تأیید سرمدی رمیده بود - فتح خان از گران خواب غفلت و پندار بیدار گردید، دریافت - که به نیروی اقبال خاقان کشور ستان و تدبیرات صایده خانخانان قلعہ دولت آباد عن قریب بتسخیر ادیای دولت قاهره خواهد در آمد - ناگزیر برای پاس مرض و ماموس خود و بی نظام عبد الرسول پسر گل خود را نزد هپهسالار فرستاده التماس نمود که چون باغواهی ساهوی مخدول و تقلید عابد الخایه ابلیس طبیعت از مصلک قوم فداگی بیراهه شمامه زمام عاقبت اندیشی از دست واهشته ام - و مصدر عصیان و طغیان گشته - امید واریم که جرایم مرا که ناشی از کمال نادانی و وسوس شیطانی است از درگاه گیتی پناه درخواست نمایند - و یک هفته مهلت دهید که عیال و اطفال خود و بی نظام از قلعہ بیرون آرم - و تا انقضای وعده عبد الرسول را که اعتراف من است برسم بوائزد خرد نگاه دارم - هپهسالار نظر بر عجز و بیچارگی او امان داد، عبد الرسول را پیش خود نگه داشت - و چون فتح خان بجهت بر آوردن اسباب و عیال بار بردار و صد خرچ استدعا نمود - بخانخانان میلا و استران خود را با پانمی چند داده لك و پنجاه هزار روپیه نقد از سرکار والا باو داده برگذاشتن قلعہ تاکید نمود -

فتح خان مقالید قلعه نزد سپهسالار ارسال داشته خود به بیرون آوردن
احمال و انتقال پرداخت - سپهسالار گروهی از معتبران خود بضبط
پاسبانی ابواب حصار مقرر گردانید - و فتح خان دل از قلعه برگرفته روز
دوشنبه نوزدهم ذی الحجه مطابق ششم تیر با بی نظام و همگی
نواب و لواحق بیرون آمد - و حصون تسعة دولتا باد را که از انجمله
پنج بر روی زمین است و چهار بر قلعه کوه باتوپ بسیار و سایر اسباب
قلعه داری از سرب و باروت و حقه و بان باریلی دولت قاهره را
گذاشت - سپهسالار دیگر با بندهای پادشاهی به تماشای قلاع نه گانه
که در بلندی و حصانت با نه فلک انبازند پرداخته نظاره شاهمانی
نواخت - و خطبه فبروزی بنام گیتی امروز شهنشاه تخت و دیهیم
پادشاه هفت انلیم بلند آوازه گردانید - زمانه و زمانیان مراسم
تهنیت و مبارک باد بتقدیم رسانیده بزبان اخلاص ادا نمودند * نظم *
که یارب بدین شاه صاحبقران * که آراست گیتی با من و امان
بقائی زیاده ز اندازه بخش * بهر لحظه اش دولت تازه بخش
همه کام او را برابر بخبر * به پیش مباد احتیاجی بغیر
چون انفتاح این معقل منیع که آسمانه قصورش با عذران آسمان
هم عمان است - و ساکنانش از بیم حوادث در امان - و برق آندپای
بدست یاری ریح عواصف بذروه آن نتواند رسید - و هم تیزگام
پدایمردی اندیشه در بین پیرامون آن نیارد گشت - از مآثر اقبال
خدا داد اورنگ آزای جهانبانی است - و مفاخر دولت ابد میداد
حضرت صاحبقران ثانی - و نگارش آن بر نویسنده و قلیع این سلطنت
والا مرتبت ناگزیر - بذبران مسمی از احوال این حصن حصین

نکاشته نبندی از هنایات ایزدی که دروازه این شه‌شاه دین پناه و پادشاه حق آگاه روز افزون است بر روی روز می اندازد - این دژ آسمان قمثال که نام قدیم آن دیوگر و ده‌راکر است و امروز بدولت‌آباد اشتهار دارد قطعه سنگی اسب سربلک کشیده و دور آن که از قلعه تاج‌بائی که پآب رسیده تراشیده چنان ملسا و مصفا ساخته‌اند که گذار مور و مار بران دشوار است پنجه‌زار گز شعری است - و ارتفاعش صد و چهل ذراع - و گرد آن حدیثی بعرض چهل ذراع شعری - و ژرفائی سی در سنگ خارا حفر نموده‌اند - از درون کوه راهی تاریک پر پیچ و تاب چون راه مزار که در روز روشن جز بچراغ نور دیده نباید پرده‌اند - و دران زیدها از همان سنگ تراشیده - پائین کوه دروازه ایست آهلین - و ارون دروازه بآن راه در آمده از درون حصار سرم‌رمی آید - همانجا تابه کلابی از آهن تعبیه نموده‌اند که اگر سرور شود آدرا بر روی راه داشته بالای آن آتش امروزید تا از شدت حرارت راه در آمد مسدود گردد - اسباب کشایش قلع از بقب و صاباط و سرکوب و جزا در گردن این مؤیل منبع کارگر نیست - لهذا کمد تدبیر هیچ یکی از کشور کشایان والا شکوه یکنگره تسخیر آن برسیده - از آنجا که تائیدات محمداسی و تیسیرات آسمانی پیشکار این حضرت والا رتبت اسب و کارگذار این دولت بلند دولت حوادث ارضی و سماوی از اسباب کشایش گشت - نخست ابواب باران که موجب مراجع‌ام مواد زندگانی است بران ملک مسدود گردید - و ابر که براندی و جوانمردی ضرب‌المثل است چنان رقت شد که بقطره آبی مسامحت نمود - و از آن

قحطی منفرط بروی کار آمد- چنانچه - پهر برین از بام تا شام بفرمی
 قانع بود - و آرا از طمع گر-نگان زیر زمین پنهان میکرد - و از
 شام تا بام بگرد - ساخته بود و آن نیز از چشم مردم زخم محاق نمیدید -
 و ازان وبائی که تمام آن ملک را فرو گرفت پدید آمد - چنانچه
 هیچکس بتجهیز و تکفین نازنینانی که بنار قدم بر زمین می گذاشته
 اند نپرداختی - و بحفر قبور مستورات را که دیده خورشید و ماه بر
 طلعت شان نیفتادی در پرده نکردی - و ازان خرابی عظیم بآندبار
 روی نهاد - و چون آذوقه قلعه نشینان تمام شد - و امید غله چه از
 فقدان حبوب و چه از محاصرات متوالیه عساکر نصرت مآثر پیش
 از رسیدن خانخانان نماند - و درین اثنا خان خازان نیز بانواج قاهره
 در رسید - ناگزیر باضطرار و اضطراب که همواره نصیب بداندیشان
 این دولت روز افزون باد امتاده قلعه را باولیايی حطنت - پردند -
 هرکه بدیده عبرت بین و نظر خبرت گزین این جوار استوار را به
 بیند - بقیین داند که از آثار بشر نیست - نه نیروی اینان بکنند و
 تراشیدن آن وفا کند - و نه عمر انجماء بانجام آن اکتفا - همانا
 این اثر ارم پیشین است چنانچه کلام غیر مخلوق در ذکر قوم صالح
 علیه السلام بران ناطق است - و کابوا یسکثون من الجبال بیوتا -
 با عمارت بحکم سلیمان علیه السلام این کار دشوار و صنعت استوار را
 باتمام رسانیده باشند - حاجی محمد جان قدسی که بمناقب طرازی
 این دولت فزائیده و بمفاخر پردازی این اقبال پاینده کامیاب است
 این چند بیت در وصف قلعه مذکور گفته • • • نظم •
 حصاری که مدش ندیده است کس • بود قلعه دولت آباد و بس

ملک راج از روعت پایه اش • کدو آب از لطفه سایه اش
 حرد را بود حددقش در بطر • ر مکر خرد مدد ته دار تر
 بود مملکت را عربس این حصار • که پایش بود از شفق در نگار
 از انجا که کار پردازان مصا و قدر ظهور در امری را بوفتی حاصل و
 شخصی مخصوص دار بسته اند متع اس ملعه دشوار کشا برما
 میمنت بشان در امت بلند مرتعت حصرت صاحبقران ثنی و اسم
 سامی ادربگ از ای جهانسانی منوط ساخته بودند - هر چند حلقطین
 مامیه و خواندن بالیه حصرو صاحبصرت عمرش آشیانی معاعی حمیله
 نگار داشتند اثری نرا منرتب نگشت - اندر سخانه همواره صیت
 قلعه کشائی و عالم آرائی حصرت شاهنشاهی را تا ملک دواز است
 و گواک سیار - در ربع مشکون حایر و دایر داران •

و چون بدست و ششم دی الحجه مطابق روز تدبر از ماه تبر
 مزده این فیروزی از عرصه داشت بهیصالر بسمع مبارک که شاهزاده
 بشایر بان رسید - حاضر اقدس اندساظ یامت - ملتزمان حور خلاصت
 را گلدسته شاه کلمی بدعت امتان - بدایش اندی تقدیم رحید -
 موت کلمرایی مرو گوتمدد - طقطقه نصرت گوش امروز جهانبا
 گشت - گیتی حدارند خلعت حاصه ناداری و شم شیر مرصع و
 دو امپ از طویل حاصه یکی بازین طلا و دیگری نازین مطلا
 و میل از حلقه حاصه نابراق بقرة وحل محمل زر بعت و ماده فیل
 برای هانجان - و خلعت واسپ از طویل حاصه نابراق طلا و میل
 حاصه برای خانرمان - مصحوب سید لطف علی بهری عنایت
 نموده ارمال داشتند • و نصرتجان را بدر خلعت و امپ از طویل

خامه با زین سطله و غیل از حلقه خاصه فرمندان، بولا خطاب خان درزانی و باضامه هزاره هزار - وار بمنصب پنج هزاره پنج هزار سوار سرامراز گردانیدند - و دیگر بندها که درین مهم مصدر خدمتی شده بودند بقدر مرتبه نوازش یافتند - و مدتی سنگه ولد را و دردا را که در وطن بود بار سال خلعت و منصب هزار و پانصدی هزار سوار و خطاب را و مقتخر گردانیدند - و چون بعد از کشایش حصار سپهسالار خواست که برخی از بندهای اخلاص شعار را بحراست قلعه بگذارد - و خود بی نظام و فتح خان را همراه گرفته بصوب بهرانپور بشتابد - و اکثری از رهگذر آنکه لشکر نیریزی در مدت محاصره قلعه انواع رنج و تعب کشیده بود همواره با بیست هزار سوار بیجاپوری و نظام الملکی بکارزار پرداخته و آذوقه نیز کم شده از تکفل این معنی سر بر تافتند - خان دوران که بغزونی خدمات شایسته مرود نمایان خاقانی امت از اخلاص خالص و حماست راسخ پذیرای این خدمت گردید - خانانان او را با سید مرتضی خان و جماعه دیگر از منصفداران در قلعه گذاشته بجانب ظفرنگر راهی شد - در اثنای ره نوردی مخاذیل بیجاپور هر روز بیجنگ و بیکار پیش می آمدند - و جمعی را بکشتن داده بهزاران خواری و ناکامی میگرفتند - از انجمله تاناچی دوریه که سرآمد گروه شقاوت پزوه بود آتش افروز جهنم گردید - پس از رسیدن افواج قاهره بحوالی ظفرنگر مراری و سایر بیجاپوریان فرهاد پدر رندوله را فرستادند - باشد که بواسطت او ابواب صلح مفتوح گردد - سپه سالار از اطلاع بر هیلت سازی و مکرپردازی ایشان فرهاد را بی نیل مطلب بر

گرددند - و بطور دیگر درآمده از عله که دران حا دحیره بود آنچه
 از برها پرز و حوالی آن بطلب از درس هنگام رسید مردم داد -
 حقائق از عسرت برماهیت گرانندید - و مقاهر عادل حانه نغراوان
 یاس و داس مراجعت نموده دولناد رفتند و چون صد استعد
 که در قلعه آذوقه کمی پدید آمده است و حان دروان نا فلنلی
 بمحاطب آن می بردارد در دیوار سلچارهایی که گندروان عساکر
 گردون متأثر از امواجته بودند و هنگام در آمدن بند حته مرود آمدند
 و قلعه را محاصره نموده جنگ و پیکار آغاز میادند - حان دروان
 انتظار کوسک برده مکرر از قلعه ندرین آمده چپقلشهای مرده
 بر می کار آرد - و از امر که بحس سلوک از رعایای حوالی
 دولناد مطمئن خاطر بود عله مترجمند در ثنای قتل از صبر
 آذوقه صحبت نکشده - حائجان بعد از شدند اس حنر اوایل
 محرم تا رسد سیار صورت دولناد راهی گردند - و مقهوران چون
 در یافتند که درس سعی نشنا عساکران که حرمی حیات خود را نداد
 ما بر دهند کاری نمی تواند صاحب - و آزار آمدن حائجان ندر
 قزلبلی در عوام عریمت ایدان انداحب - دور قلعه را گذاشته نراه
 ناسک و تربنگ که در حوالی آن نان گنگه درس ایام پاناب بود
 و در اطراف عری آب در آمده بکام ما کامی ره - پیر مرار گشتند -
 حائجان ده هزار گاو عله که همراه داشت در قصد تری و نوحالرمان
 حواله نموده تا ده گروهی دولناد رسانده مصحوب جمعی بقلعه
 نرسند - و خود ندرها پرور رفته حمانه را برگماشت که دیدنایی
 فتح حان که از عقل دور اندیش بهره ندارد و بی نظام از صعر می

نیک از ید باز نمیدادند پدید ازند - مبادا بقصون دیو نفسانی و غنون
غول نادانی مصدر امری گردند که مورث دنع این ناقص خردان
شود - چون خان دوران با تابینان خود در کشایش این حصار تعب
بسیار کشیده بود از فزونی عاطفت یرلیخ قدر نفاذ یغام ار شرف
مصدر یاست که قلعه را بمرتضی خان سپرده خود بمالوه که صوبه داری
به او متعلق بود رفته چندی بیاساید - خان دوران مرتضی
خان را در قلعه گذاشته و زری که از خزانه عاصره با خود داشت
برای ناگزیر قلعه بمشار الیه داده فرود آمد - و روانه مطلب شد -
درین ایام از عرضه داشت راجه بهار تبه که بحراست تلنگانه معین
بود بعرض ملتزمان بارگاه خلافت رسید که بولا و سیدی مفتاح که
با سه چهار هزار سوار در قلعه دیکلور (ن) اقامت داشتند از
استیلائی دلیران معرکه هیجا قلعه را وا گذاشته ره گرای فرار گذشتند
و مبارزان لشکر منصوره گروه انبوهی ازین طایفه خذلان پرتو در اندازی
گریختن مقتول و مجروح ساخته عیال بولای مقهور را با یک فیل
بدست آوردند - و قلعه بتصرف اولبای دولت قاهره درآمد *

در عشره اولای محرم ده هزار روبیه برسم مقرر باصحاب
نیاز عطا شد *

یازدهم عنایت الله ولد قاسم خان و بهادر کنجو بققبیل عقبه
فلک رتبه سر برافراخته عنایت الله در فیل و بهادر سه فیل برسم
پیشکش گذرانیدند - و از اسیران فرنگ چهار صد آدم از مرد و زن

و خورد و کلاں را اصفام آن کفرگروان صلاب گرا بطرپادشاه اسلام
 پرور در آوردند - حادث دس سوار کفرگذار مازبات شرمعت مرصا داد
 که محسب آن گروه شعادت پروه را ذراه موم صلب محمدی و شارع
 مستعزم دس احمدی خوانده نادعان احکام اسلام تکلف نمایند -
 مریخی که تومدق احرار این شرف یابندند مقبول دس صواب آئین مورد
 مراحم شهنساء حق آگاه گشتند - بدشتری را که از رموج بهالت
 و وثوق صلاب سرار ادراک این دولت بار پلچندید نامرا سمت
 نموده حکم فرمودند که این طایفه نکوهیده کردار را مخدوس و
 معذب نگذارند - هرکه درهموسی توفیق ناسلام گراید نعرص
 مقدس رسامند تا از برای او اوقات گذار معمر فرموده آید و هرکه
 این شرف در بناد همواره معید باشد چنانچه اکثری ازینان در
 حدس نچندم پندو-تند - از اصفام هرچه تمایل اندنا علیهم السلام
 بود حسب الحکم در آب خون امکنده نانی را درهم شکستند -
 درمذوق سپادشاهر دهامی والد اقتدار و امرای عمدت حضور تائنس هر سال
 حلیعت دارایی عتاب شد راحه رانسیکه ولد مهاراحه رعایت
 مدل - و مرار گردید *

یست و ششم و نوزدهاں ناظر محل را نمرحمت مدل و حلایل الله
 حان را نامانده پانصدی در سب سوار منصب هرار و پانصدی
 پانصد سوار - و امانت حان درادر علامی (مصل حان را منصب
 هراری صد سوار از اصل و اماده بر مواحتند *

روز سه شده دهم صفر مطابق بدست و پنجم امرداد از ناسار
 کاری هوای مرسات عارضه تب و گرانسی مرنامت تعذر مراح معلی

گشته جهانی را در اضطراب انداخت- از بارگاه خلافت انواع خیرات و امانات مبرات بتقدیم رسید - نیازمندان درگاه یزدی دست دعا پیرخ برین برداشته پیشانی ابتهال بر زمین گذاشته صحت ذات اقدس و تندرستی شخص مقدس را که

• مصراع •

سلامت همه آفاق در سلامت اوست .

از شفاخانه غیبی مسالت نمودند - پس از سپری شدن سه روز مزاج وهاج اعتدال پذیرفت - پزشکان عیسی دم که بدوام حضور افتنای سعادت و استیغای برکات مینمایند از عطایای پادشاه جود گستر خلعت یامته بانعام مبالغ گرامند دامن امید بر آوردند - ذواب سپهر قباب خورشید احتجاب ملکه ملکی آیات بیگم صاحب و دیگر مستورات حجب عصمت و مخدرات تلق عفت پنجاه هزار روپیه و پادشاهزادهای بخت بیدار و نوئیان اخلاص شعار یک اک روپیه برسم تصدق گدرا دیدند - ازین مبلغ یک اک روپیه بمستحقین و پنجاه هزار روپیه بمسکقات عنایت شد •

هژدهم سیف خان صوبه دار اله آباد باسلام آستان سلاطین مطاف سر برافراخته هزار مهر بصیغه نذر و برخی مرصع آلات و طلا آلات و دیگر اشیا بعنوان پیشکش گذرانید- و بشرف پذیرائی رسید •

فرستادن پادشاهزاده والا قدر محمد شاه شجاع

بهادر بصوب دکن و ذکر وقایع دیگر

چون از عریض خانخانان مکرر بعرض باریامتگان حضور رسید که کشایش حصار دولتا باد باس تمام در دل دکنیان انداخته - و

ابراجی که بخدومات این ملک می پردازند از کثرت ترددات شایه و
 قلت آذوقه محنت آورد و رنج فرمودگشته بمهمی دیگر نمیتوانند
 پرداخت - اگر یکی از پادشاهزادهای کامکار بخنبار را با ساز و
 سامان شایسته از خزانة و توپخانه و دلیران رزم پژوه و پیلان کوه شکوه
 بایلمصوب تعیین فرمایند - امید است که بمیامن اقبال حضرت
 خاقانی ولایت پنجپور در حیطة تصرف اریای دولت روز افزون
 در آید - خاقان گیتی ستان روز یکشنبه بیست و دوم شهر صفر
 مطابق ششم شهریور بعد از گذشتن نه گهزی - اختر برج سلطنت
 پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر را که هفتصد و پنجاه روپیه
 روزیانه می یامند سخامت خامه با نادر می طلا دوزی و کپور مرصع
 با پهل کتاره و شمیر مرصع و منصب والای ده هزار می ذات و
 پنجهزار سوار و عنایت علم و نقاره و تومان و طوغ و دو اسب از
 طوبیة خامه یکی با زین مرصع و دیگری با زین طلای میناکار و فیل
 از حلقه خامه با یراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده بیل و رتبه
 و انعام شش لک روپیه نقد بلند پای یکی بخشیده با پیلان آسمان
 بهاد و اسپان تازی بزاد و سلاح و خزانه بسیار و لشکر جرار باقصوب
 رخصت فرمودند - و در حین رخصت مائحه فیروزی برخواندند -
 و از شمول عاطفت و رموز شفقت حکم شد که از در دولخانه بر رتبه
 سوار شوند - و نقاره شادمانی نواخته روانه گردند - و از اسرا و
 منصبداران سید خاسکهان و راجه جیمنگه و راجه پتهلداس و الیه
 ویردی خان و رشید خان انصاری و خواص خیابان و مادهو سنگه ولد
 زار رتن و قزلباش خان امشار و سید عالم باره و چندر من بندیل و

راجه روز امزون و بهیم رانهور و راجه رام داس نوروی و یکه تازخان
 و اصالت خان و خایل الله خان و کرم الله ولد علی مردان خان بهادر
 و جمالی ولد قمر خان قزوینی و حبیب - نور و شرزه خان و دیگر
 داوران جدکار و جاسپاران شہامت دثار و هزار احدی و هزار سوار
 برق انداز و پیداد بسیار از تفنگچی و کماندار در ملازمت آن گوهر
 اکلیل خلعت مرخص گشتند - سید خانجہان بمرحمت خلعت
 خاصہ و اسپ از طویله خاصہ با یراق طلا و قیل از حلقہ خاصہ با
 مادہ قیل و راجہ جیسنگہ و راجہ پتہلداس بمعانت خلعت خاصہ و
 اسپ از طویله خاصہ با زین مطلا - واللہ ویردی خان و اصالت خان
 و خلیل الله خان بخلعت و اسپ - و بعضی بمعانت اسپ - و
 برخی بمرحمت خلعت - مفتخر و مباهی گردیدند - و اصالت
 خان از اصل و اضافہ بمنصب هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار
 و خدمت بخشگیری این اشکر سر بلندی یافت - و حکم شد کہ
 بیست و پنج لک روپیہ از خزانہ بجہت مدد خرچ منصبداران و
 مشاہرہ احدیان و برق اقدازان و غیر آن ہمراہ دہندہ

نہم ربیع الاول صادق خان میر بخشی یزنہ یمین الدولہ از
 جہان مائی درگذشت - اعلیٰ حضرت از عموم رافت و بندہ نوازی سرو
 جویبار سلطنت پادشاہزادہ محمد اورنگ زیب بہادر را برائی مفاخرت
 اخلافش خصوصاً پسر کلان او جعفر خان کہ بحسن عقیدت و لطف
 خدمت منظور انظار شاہنشاهی است بتعزیت فرستادند - و حکم
 شد کہ بقزونی الطاف خامانی تسلیم بخشیدہ اورا با برادران بشرف
 بساط نبوس مشرف گردانند - پس آزان کہ جعفر خان با برادرانش

بمعدات حضور فایز گشتند فرمان رومی جهان بزبان وحی ترجمان
 سخنان غم زدای که هر یک حرز نازوی هوشمندی و تمیمة گردن
 بخت بلندی بود فرموده جعفرخان را بخلعت خاصه و باضاد
 هزاری ذات و پانصد سوار بمنصب چار هزاری ذات و دو هزار
 سوار - و روشن ضمیر را بخلعت و باضاد پانصدی ذات و سه صد
 سوار و بمنصب هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار بر بواختند -
 و عبدالرحمن نیز باضاد سرآمراز گشت - و بهرام پسر چهارم بمنصب
 پانصدی ذات و صد سوار مر بلندی یافت *

شب دوازدهم ربیع الاول بحکم شهنشاه حق آگاه مجلس میلاد
 مرور انبیا خلاصه اصفیا علیه افضل الصلوات و اجملها آرایش یافت
 و گروهی از فضلا و ملحا و حفاظ حاضر گشته بتلاوت قرآن و ذکر
 محاسن و مکارم آن خلاصه انص و جان پرداختند - و آفتاب بانواع
 بخور و اتسام عطر معطر گردید *

چنان شد بخار بخور ادج گیر

که شد و همه روی بدر منبر

مشمام هوا شد چنان عطریاب

که شبنم نمی ریخت غیر از گلاب

و خوانهای اطعمه گوناگون و فواکه رنگارنگ اصناف تنفلات و صنوف
 حلویات فروخته شده ملای عام در دادند - سرور آرای خلعت برای
 پاس تعظیم و بزرگ داشت این شب متبرکه بر مسندی که بر روی
 زمین گسترده شده بود نشستند - و بهر کدام از ارباب صلاح و اصحاب
 استحقاق در بخور حال خلعت و فرجی و شال عفایت فرمودند -

و چون مردم بسیار فراهم آمده بودند بردارنده هزار روپیه مقرر
هشت هزار روپیه دیگر افزودند *

چهاردهم سیف خان را بعنایت خلعت و اسب از طویل
خامه با زین مطلا نوازش فرموده بصوبه الهاباد که در عهد او بود
دستوری دادند *

پنجمین و چهارم خان دوران از مالوه آمده باحراز سعادت ملازمت
مستعد گشت - و هزار اشرفی بصیغه نذرگذرانید - سزکرام زمیندار
کنور نیز باستلام عتبه والا سربرافراخت - برآچه بختاور پسر راجه
راجسنگه کچواکه که از ضلالت کفر رهائی یافته بسعادت اسلام رحیده
است خلعت و در هزار روپیه نقد عنایت فرمودند *

اسلام خان که پس از تغیر حکومت گجرات بحکم اقدس از راه
بجهد آوردن بی نظام و فتح خان و اموال اینان به برهانپور رفته بود
پنجمین و هفتم شرف آستان بوس دریافت - و هزار مهر بعنوان نذر
و جواهر و مرصع آلات و تنسوقات گجرات که قیمت همه یک لک روپیه
باشد برسم پیشکش بنظر انور در آورد - و بی نظام و فتح خان را که
مهاجرت خان خانخافان با غنایم قلعه دولتاباد همراه او روانه درگاه
معلی ساخته بود حاضر گردانید - بی نظام را یسید خانجهان حارس
قلعه گوالیار حواله فرمودند - و فرمان شد که چنانچه بهادر نظام الملك
که در فتح قلعه احمد نگر اسیر اولیای دولت قاهره شده بود در
قلعه مذکور محبوس است بی نظام را بنزدان قلعه مقید دارد - و از
مجرم نوازی نقوش سنایات فتح خان با آنکه از شقاوت فطری و
وازدنی طالع مکرر مصدر حرکات نکوهیده شده بود بزال عفو شسته

پرتو بیر عاطفت ملکه بر حال او آنگذیدند - و در ملک مددگار درگاه
 جهان پناه مدقظم ساحتہ سعادت خلعت و در لک روپیہ عالیانہ
 معجزہ گردانیدند - و اسباب و اموال او را بار بار گذاشتند - و ہرجہ
 دہ بی نظام تعلق داشت دسربار والا صط شد - پردلخان ناصانہ
 ششصد سوار دمخص ہراری ہور سوار - و عند الرحمن ولد
 صادق خان خدمت لکشیگری احدیای سرامرار گردید •

نکارش وزن قمری

روز شنبہ یازدہم ربیع الثانی سنہ ہرارد چل و سہ مطابق
 نیست و سیوم مہر ماہ محنتس وزن قمری احتقام حال چل و سیوم
 و امتناع چل و چارم از سنہ عمر حارید طرار نائیں معہود ترقیم
 یامت - آن حہان کرم نطا و دیگر اشدای معہود سنجیدہ آمد - چون
 مقور گشتہ کہ تا پادشاہرادہای والا گہر را خدمتی ماسور نگردانند
 منصب ندهند - چنانچہ بہ درۃ الناج - لطفت محمد شاہ شجاع
 بہادر پس از دستوری ہم دکن منصب عنایب شد - مہیں پور
 حاکمت نائیں دیگر محتملداں کامگار کہ نقہات درخات بروربانہ
 سر بلند اند تا ایں تاریخ ہرار روپیہ روزبانہ می یامند - لیکن اراسرو
 کہ حدیج امور ایں سلطنت بر دوق اقتضای خرد دور بین است -
 درین روز مسعود آن بیدار نحت را کہ ناحلق بعدیدہ و اطوار گردہ
 در صمیر حورشد بطیر اورنگ آرامی حہانداسی پیش از دیگر
 احلاف حا دارند - و حاتان مہربان بدورچی انشان رضامند میسند -
 دمخص والای درازدہ ہراری ذات و شش ہرار سوار و علم و نقارہ

و تومان طوغ و آنتاب گیر و خیمه سرخ که جز پادشاهزاده‌های
دیگری بنصب آن مرخص نمی‌گردد - سواران سازند - و سرکار
حصار را که حضرت فردوس مکانی در آغاز جلوس مبارک بر
سربر سلطنت هندوستان بهشت نشان در قبول حضرت جنت
آشیدانی عنایت نموده بودند - و آن حضرت در عهد دولت
خود بحضرت عرش آشیدانی و همچنین حضرت عرش آشیدانی
حضرت جنت مکانی و حضرت جنت مکانی حضرت صاحبقران
ثانی ادام الله تعالی ظلال عاطفته علی رؤس الاتامی والادانی ارزانی
داشته بجاگیر آن اختر برج سلطنت مقرر فرمودند - و نوجدارعی
سرکار مذکور بمحمد علی بیگ خویش قلیچ خان مقوض گردید -
اسلام خان را بخلعت خاصه برنواخته از پرورده نوازی بوالا پاینده
بخشیدگی اول رسانیدند - بخشی ممالک گذارتن تاریخ مینماید -
خان دوران سوه دار مالوه بمرحمت خلعت خاصه و شمشیر خاصه
و اسب از طوبیله خاصه با زمین مطلا و ذیل از حلقه خاصه بلند پایگی
یافته بخدمت پادشاهزاده جهانیان محمد شاه شجاع بهادر دستوری
یافت - راجه بهارته بندیده باضافه پانصدی ذات و پانصد سوار
بمنصب چار هزار ذات و سه هزار و پانصد سوار - و از اصل و اضافه
جان نثار خان بمنصب دوهزار و پانصدی ذات و هزار و پانصدی
ذات و هزار و پانصد سوار - و مکرمت خان که بخدمت فوجداری
نواحی دار الخلافت اکبر آباد سرنوازی یافته - بمنصب دو هزار
ذات و هزار سوار - و شریف خان بمنصب هزار و پانصدی ذات و
هزار و دویست سوار - و سهراب خان ولد آصف خان جعفر بیگ

نمصب هزار و پانصدی دات و هشت صد - سوار - و فاسی محمد
 سعید کره رودی که ارتعذر مکرمتخان ندیوانی بقوات رکاب - عادت
 سر بلند گشت - نمصب هزاری در صد - سوار مراد مختار انداختند -
 و خدمت ندیوانی سرکار مهین پور حلاوت محمد یوسف تعویض
 یامت - و دارو عقیق دایق و نصیحت مددداران ارتعذر فاسی محمد
 سعید کره رودی برین اندس علی برادر اسلام حان مقوص فرمودند -
 چون نعرص مقدس رسید که از دلائل حکومتی فی الحمله گراسی
 در سال حال از سندس عمر اند طرار ظاهر میگردد - از اسوکه تصدق
 عقه و عقه ماعش رد آفات و دفع بحومات است - دات اندس را نطلا
 وزن نموده مدایع همسنگ ناهل استحقاق دهند - نذابران نیت و
 هشتم رابع الثانی باز دیگر اس حهاں اوصال که همواره ند نال و
 عطای اموال حهاندان را از احتیاج بر می آرد نزد سرچ مستحده
 آمد - و مدایع مستحدهن مرجهت شد - و اراحتا که حفظ اوردی
 شامل حانی اس سرمایه اس و امان است درین سال مکروهی فوحد
 همه سود نرشد - همانا این کلات از اثار تصدق بود یا صدق حدیب
 کذب المستحون و رب الکعبه ظهور نمود •

سلج ماه بونتهان از اصل و اصافه نمصب هزاری دات و
 هشتصد سوار مراد رازی یامت •

هفدهم حمادی الاولی صوکت حلال مرین دولت و اقبال از
 دار الحکومت اکثر آباد نصیر و شکار روغتاس و نازی متوجه گردیدند -
 شاه بیگ حان ناصافه هزاری هزار سوار بمصب ۷۰ هزاری ۷۰ هزار
 سوار - و اهتمام حان ناصافه هزاری ششصد سوار بمصب دوهزار هزار

و در بخت سوار - ر از اصل و اضافه حمیدنی برادر باقرخان نجم ثانی
 بمنصب هزاری ششصد حواری سر بلند گشتند - پرموتم سنگه نبیر
 راجه راج سنگه کچراهه که بیمن بندگی پادشاه اسلام از ظلمت آباد
 کفر بفروغستان ایمان رسیده بود به سعادت مند موسوم گردید - و بخلعت
 و اسپ و زر نقد نوازش یافت *

واضح باد

که مصنف احوال هر ده سال را یک یک میجد کرده
 است لیکن درین جا بلحاظ زیادتى حجم تا این مقام یک
 حصه علیحدّه نموده شد تا در مجلد کردن بدینا نباشد *

۹۰۷۹

آغاز سال هفتم

از دور اول جلوس مقدس

روز شنبه غرة جمادی الثانیه سنه هزار و چهل و سه مطابق
دوازدهم آذرماه هفتم سال میمنت اشمال قرح بخش جهانیان
گشت . و نوید کامرانی بعالمیان رسانید .

دوم نور محمد عرب بمنصب هزاری ششصد سوار از اصل و
اضافه حرامرازی یامت .

میسوم خدیو اقبال که عشرت صید و منجیپر اندرخته معارفت
فرموده بودند باع نور منزل را نصارت تازه بخشیدند - بعین الدوله
آصف خان و علمي افضل خان با دیگر امرا و سایر بندها که در
دارالخلاه انامت داشتند پذیره شده شرف ملازمت دریامدند .

چهارم دارالخلاه بمهاجته رایلت عالیات فروغ آگین گردید .

بیست و چهارم محلدار خان از دکن آمده سعادت آستان بوس
اندرخت - و بهرحمت خلعت و کپور و مرصع و منصب چار هزار
ذات و دوهزار سوار و اسب و فیل و بیست هزار روبیه نقد سر بر
انراخت - و هرگار منگیر از توابع صوبه بهار در انطاع او مقرر گشت .

شرف رجب خیرات خان که در نخستین سال جلوس مقدس از قبل قطب الملک نزد والی ایران برسالت رفته بود و درین سال مراجعت نموده بتقدیل عتبه نلک رتبه پیدشانی طالع برافروخت - و سه تفوز اسپ با چند استر و شتر و اقمشه ایران برسم پیشکش بنظر کیمیا اثر در آورد - کلیان جهالا که اعلی حضرت در ایام خجسته آغاز فرخنده انجام بادشاهزادگی هنگامی که بقصد مالش رانا امر سنگد در اودیپور اقامت داشتند - و بعد الله خان بهادر فیروز جنگ اورا دستگیر نموده به پیشگاه حضور آورده بود جان بخشی نموده ازاد فرموده بودند و امروز از راجپوتان عمده رانا جگت سنگد است که از قبل رانای مذکور بدرگاه والا آمده عرقه داشت اورا با يك فيل که بطریق پیشکش ارسال داشته بود از نظر انور گذرانید .

نکارش جشن شمسی وزن

روز جمعه بیست و ششم رجب سنه هزار و چل و سه مطابق هشتم بهمن جشن وزن شمسی انتهای سال چهل و دوم و آغاز چل و سیوم از جاوید زندگی حضرت شاهنشاهی انعقاد یافت - و آن دریا نوال بخشش را بطلا و دیگر اجناس معبوه ستجیدند - درین روز میمنت افزوز بر منصب علامی افضل خان که پنج هزار بی ذات و سه هزار سوار بود هزار بی ذات افزودند - و جعفر خان را بعنایت نقاره بلند آوازه گردانیدند - مکرمت خان بعنایت علم و فیل سر عزت برافروخت - و از اصل و اصافه باقی بیگ قلماق بمنصب هزار بی ششصد سوار و خطاب خانی - و میر عبدالکریم داروغه عمارات

دولتخانه دارالحکومت اگدراناد بمنصب هزاروی در صد سوار نوازش
 یادند - نقادند پسر زای بدوالدداس که بمنصب مشرقی دولتخانه
 والا سرامواز است یک میل پدشکش نمود *

شب بیست و هفتم در هزار و پده معور ناربات استخفاف
 عذاب درموردند *

نسب و بهم مطابق یار هم بهم امرنگار فمثال نادرشاهزاده
 والا اسال محمد دارا شکوه را از دختر رنگ احمر سلطان پرور صیده
 گرامب درمورد - محضرت حامانی مریم سعادت حارذانی فمدول آن
 احقو برج خلعت شرف بدوم ارزانی داشتند - و آن گوهر اکلل
 سلطنت بعد از ادایی مراسم پا انداز و بزار امام تحف و هدایا
 معلوان پیشکش گردانده فرمان شاهشاه نعم الدوله دوتغور پارچه
 با حمدهر مرصع - و ملامی امصل حان و شایسته حان خلعت با
 چاروقب رز دوری و باسلام حان و حمدهر حان و مدر حمله و موسو حان
 و شاه موار حان خلعت نامرخی و ناسار بندها خلعت تنها سفایم
 نمودند - و اس گزوه اخلص پژوهه بحسب در پدشگاه حضور اعلیٰ محضرت
 بعد از آن پیش پادشاهزاده حوان تحف ده تسلیمات پرداختند -
 و شهشاه آسمان حاه همانجا طعام تناول فرموده آخر روز دولتخانه
 معلی را مرور حضور معور گردانیدند *

در ادراحتن رایات فیروزی از

دارالحکومت منصوب پنجاب

چون دار السلطنت لاهور که آن بئر مستقر سرپر خلعت این

دردمان خواتین نشان است از جلوس میمنت مانوس برورد ریایات
جهان پیما زینت نیانده بود - و خاطر عشرت پیرای بندگان اعلی
حضرت بگلگشت خطه بی نظیر کشمیر که بغزونی - بنزه و ریاحین
نموداریمت از نردوس برین بل بهشتی است بر روی زمین نیز
رغبت میفرمود - بنابراین اخر روز پنجشنبه حیوم شهر شعبان المعظم
سنه هزار و چل و سه مطابق چاردهم بهمن موکب جلال از اکبر
ایاد بصوب پنجاب راهی گردید - و سرادق عظمت که بیرون شهر
دار الحاکمت کنار دریای جون برافراخته شده بود بنزول اقدس مورد
سوار گشت - و سه روز درین منزل مقام شد خان عالم را که از میر
شکاری وقوف تمام دارد هزار و پانصد اشرفی عنایت کرده حکم
فرمودند که تا دار الملک دهلی ملازم رکاب سعادت باشد - بحاکم
خان چار صد اشرفی و به شیر خان قرین ده هزار روپیة و بصوفی بهادر
فیل مرحمت شد - و از اصل و اضاة مبر شمس بمنصب دوهزار و
پانصدی دوهزار سوار - و پیرخان میانه بمنصب هزار و هشتصد
سوار سرباز گشتند - هفتم موکب اقبال ازین منزل کوچ نموده برة
نور دی درآمد - و از عدالت گستری و رعیت پروری مقرر فرمودند
که بخشی احدیان با احدیان تیرانداز یک طرف راه و میر آتش
با برق اندازان از طرف دیگر اهتمام نمایند تا عبور اردو و مرور
لشکر زراعت پا مال نگردد - و چون بسطت اردوی گبهان پوی بعد
از نزول بسط زمین را فرو می گرفت - داروغگان و مشرکان و امنا
معین گشتند تا هر قدر زراعت پی سپر گردد برآورد نموده حصه
رعیت بر رعیت و حصه جاگیر دار که پدایه هزار و نرینده باشد

بجایگزین دار از مرکب معلی زر نقد برسانند - باسلام خان میر بخش
اسپ از طوبه خاصه با براق طلا عنایت شد - شانی پسر سیف
خان بمرحمت میل مقتدر گشت *

چهاردهم در مهترا که از معابد مشهوره کفره هندوستانست الله
ویرد بخان قراول بیگی بمعرض مقدس رسانید که آن روی آب در
بیشه که محاذی موضع مهاین است شیری چند بنظر در آمده
و قطع نظر از جان شیری وحوش محرا بمواشی تصبات و قربات
ان فواحی ضرر رساند میرسانند - شهنشاه شیرشکار یکشتی از آب عبور
نموده نیل سواره بنخچیرگاه در آمدند و چهار شیر دوز که در نهایت
تن آوری و قوت بودند و دو ماده به تفنگ شکار فرمودند - و یک
شیر بچه را گرز برداران بفرمان والا زنده بدست آوردند *

شب پانزدهم که لیلة البراء بود بموجب حکم اشرف کلار دریا
سفاین بغابوس و چراغ برادر و خنده آمد و تماشای چرخان عسرت
ازای خاطر اقدس گردید - درین شب متبرک که هزار روپیه مقبور
به نیازمندان عطا شد - و عبادات مخصوصه این شب بتقدیم رسید -
روز دیگر از متهوا نهضت نمودند *

بیستم کلیان جهالا را که پیشکش رانا جگت سنگه آورده بود
بخلمت و اسپ سرافراز ساخته مصحوب او خلمت فاخر و اوروسی
مرصع با در اسپ از طوبه خاصه یکی با زین طلا و دیگری با زین
مطلا و نیل پرانا فرستادند - درین تاریخ الله ویرد بخان بمعرض اشرف
اندس رسانید که درین فواحی شیری چند ظاهر گشته - اعلی
حضرت بانصوب تشریف فرموده دو شیر یکی نر که هفت من و

دیگر ماده که پنج من پادشاهی وزن داشت بتفنگ شکار کرده
معادلت نمودند - بحکیم الملک چهار هزار روپیه و بحکیم مومنا دو
هزار روپیه مرحمت شد •

بیست و سیوم اعتقاد خان صوبه دار دارالملک دهلی یک
منزلی شهر آمده احراز معادلت ملازمت نمود •

بیست و چهارم نورگده که بحکم حضرت جنت مکانی درون ان
عمارات ساخته شده بقرنزل معادلت موصول آرایش یافت •

بیست و ششم نخست بطواف روضه منوره حضرت جنت اشیانی
انار الله برهانه پس ازان بزیارت مرقد فیض مظهر سلطان المشایخ
شیخ نظام الدین اولیا قدس سره پرداخته متولیان و سدفه این
اماکن نزاهت موطن را بخیرات و مبرات دامن آرزو برآمودند -
و پنج هزار روپیه از سرکار والا یا ندور پادشاهزادها بمعتمدان حواله
رفت - تا بحاکمسان نیاز آئین و خامل ذکران بیغوله نشین درخور
احتیاج قسمت نمایند - و از اصحاب عمایم و ارباب استحقاق شهر
معادلت بهر دارالملک دهلی هر کس بشرف ملازمت مشرف شد
ابر انصال خاقانی کشت امیدواران را سر مبارک شاداب گردانید •

بیست و هفتم از نورگده یشکار پالم که صید گاهی است مقرر
رکضیت نموده در عمارات پادشاهی که دران سرزمین اساس یافته
نزول اجلال فرمودند - و چهار روز دران مقام دل افروز بعشرت نخبه
پرداخته مرادان صید نمودند - چنانچه در یک روز بذات اقدس چهل
آهو میاه بتفنگ خاصه که بخاص بان موسوم است شکار کردند -
و هدیه یکی محتاج به تیر دوم نگشت - و ایند معنی باعث تعجب

همگیال کردند - در میان گوهرنار و آب که در انام پادشاهراذگی
 روزی در چنگندر (جلوسر) که شکارگاه حوالی دار الحکومه اکثراناد
 است شایراده آهونیدس مبارک شکار کرده بودم و چون اس ماحرا
 دسمع حصرت حبیب - کای رسد فرمودند که ما بدر در یک روز هژده
 آهونیدنگ رده ایم طالبای کلیم اس رنای نعرص مقدس
 رسانده نصله کامناب کردند •

چون شاه جهان پادشاه شکر • اندکند بدالم پی سپهر گذار
 روزی نعلنگ حاص نار چل آهو • انگدکه نعلنگ پنک صد در نار
 درم شهر رمضان مغرب حال نکفی از سیدل اطاع خود آمده
 شرف رمنس نوس درنام •

پنجم در مقام موی پست اعدکاد حال صوبه داردار الملک دهلی
 را بعدایم خلعت سرامزار ساخته رخصت انصراب دادند •
 هفتم مغرب حال مومحمت خلعت دواوش نامت و نجاگذر خود
 مرخص گردید - سپهدار حال ار نعله احمد نگر آمده فتقدیل عقده رالا
 مرق عورت در اندراحت و هزار مهر بدر گذرانند •

شایردهم نایع پرگنه انداله که نعرمان گنتی حدیو در ایام سعادت
 مرحام پادشاهراذگی قوتدست نامده بود و در اعاز خلوس مبارک نه نواب
 آسمان قناب پادشاهراذک عالمندان ننگم صاحب عنایت شده نعربرول
 اقدس بصارت مردوسی یافت - و حکم شد که متعهدان سرکار آن
 ملک دوزان دران مکان روح امرا مطابق امرحافانی عمارتی بنامایند •
 نورددهم نایع حادث رحمت که در زمان دولت حصر و عرش آشیا پی
 نه حد کاری حادث که دران انام کوروی سپهرند بود و زانجا مرتب

گشته و در نزاهت و لطافت دران هنگام قرینه داشت و بامر حضرت
جنت مکی متصل آن تالابی دلکشا ساخته اند - منزل سعادت
مستقل گردید *

گذارش نو روز

شب سه شنبه بیهت و یکم رمضان المبارک سنه هزار و چهل
و سه هجری خورشید زرین لوا باشعه گیتی افروز نزهت سرای
حمل را فروغ آگین ساخت - حاقان هفت اقلیم - و بادشاه تخت
و دیهیم - سریر خلافت را بانوار عدالت برانروخته ابواب نشاط بر
روی جهانیان مفتوح گردانیدند - سپهدار خان را بعزایت خلعت
و اسب با زین مطلا و نعل و موه داری گجرات از تغیر باتر خان
نجم ثانی بلند پایگی بخشیده رخصت فرمودند - امام قلی که شاه
صفی والی ایران ادرا همراه خدیرات خان نوکر قطیب الملک بسفارت
بکامنده فرستاده بود و مصحوب او نامه بدرگاه عالم پناه نیز ارسال داشته
درینوقت شرف استلام عتبه والا دریافت - و بیعت اسب و چند
استر و شتر با دیگر اشیای ایران بر سبیل پیشکش بلظر انور خاقان
جود گستر در آورد - و بخلعت و انعام چل هزار روپیه سرافراز
گردید - پاینده بی اوزبک که بسعادت یآوری از ماوراء النهر به زم
زیارت حرمین شریفین آمده بود شرف اندوز ملازمت گردید - و
هزده اسب و ده شتر و ده ماده پیشکش نمود - و به انعام ده هزار
روپیه نوازش یافت - بدیانت خان دیوان و فوجدار سهند حکم شد
که مطابق طرحی که پهنه طبع اقدس آمده نشیمنی دلکش

که یک روز طرف ناع و دیگری جانب تالاب داشته باشد بسازد.

دست و دهم رایان و درویشی از اینجا بهیست نمود.

دست و سیم - رایان اعتماد الدوله محسوب حنام گردید - دروس روز راحه حکمت سکه ران راحه - سوار و واحی - مکرر آمده متفقدیل - حیده - سر فراوان - و دیانت حال - مرحمت حلع و منصب - هراری ذات و پانصد - سوار از اصل و اصاده معسر گشته دسوزی - معادلت بهرند یامت.

الحج وصال کنار آب نداء معسر ابدال گشت - دروس ماه

مبارک صلح سی هزار روپیه معرور نارباب احتیاق رسید.

روز عید وطر مقام مرمود - در بدو از درویشی تقدیر هدیه - صد پادشاهزاده دلد اختر محمد دارا شکوه که مستقیم گل آن بهال حدیقه سلطان بود مرمودوس بر سر از بحال نمود - خاطر آن گوهر اکمل حاتم عم آگس شد چنانچه از عوط اددو اثار تپ ظاهر گشت - و حرارت و اضطراب روز مرمودی بهان و چون بر معالجه اطمینان حصول اثری مترتب نمی گشت - خافان مهر گستر و وزیر حاضران که از نقد های معتمد تقدم الخدمات اامت و از علم طب بهره رایان دارد و مزاج خلایق و مار و پادشاهزاده های دلد مکانرا دیکو میشناسد از دار السلطنة لاهور طلب مرمود - و ارادو که ساعت محقر بهیست ملازم نرویک نمود حکم شد که حو را فایلعار برساند و بمداوا پرداخته معادلت نماید - پس ارا که موکب ابدال حوالی دار السلطنة مرید در ساعت بیگ ساعات استقام عتده والا دربان - حال مرموی الیه چهارم شول دحلل اردو کیهان پوی گشته

پادشاهزاده جهانیان را ملازمت کرد - و نخست تشخیص مرض که ناگزیر مداراست و اطبای دیگر آن را نیک در نیافته بودند. نموده در صدد معالجه شد - و بپمن توجه خاطر ملکوت ناظر در اندک وقتی مزاج گرمی باعندال گرائید - و بزم نشاط را رونق پدید آمد - اعلیٰ حضرت در ایام بیماری آن اختر برج کمکاری از مزونی عاطفت حکم فرموده بودند که سرافرده آن والا گهر متصل دولتخانه پادشاهی برپا میکرده باشند - تا ثواب قدسی القاب بیدم صاحب اکثر اوقات آمد شد نموده به بیمار داری پرداختند - و خود نیز بذات اقدس مکرر عیادت تشریف بردند - و مبالغ گرامند بفقرا و مساکین عطا فرمودند *

ششم گذار تالاب خواجه هشیار که در ظاهر دار السلطنة است مرکز اعلام جاء و جلال گردید *

هفتم مطابق هفدهم فروردین از اسبای بر فیل نصرت نشان سوار شدند - درین هنگام وزیر خان دولت ملازمت دریامت و هزار مهر نذر گذاریدند - و نجابت خان فوجدار دامن کوه کاکره و میرزا والی و سزادار خان پسر لشکر خان فوجدار لکهی جنگل و سایر تعیناتیان و اعیان و اشراف لاهور با او آمده شرف کورنش حاصل نمودند - و بعد از یک بهر روز دولتخانه دار السلطنة به نزول اقدس آسمانی پایه شد *

نهم که روز شرف بود وزیر خان پیشکشی عالی از جواهر و مرصع آلات و طلا آلات و اسب و شتر و پارچه ولایتی و قالی کار ولایت و لاهور و دیگر اشیا که در مدت صوبه داری پنجاب سرانجام داده

بود از نظر انور گذرانید - برای موافقازی او جنس چهار لک روپیه
 شرف پذیرائی یافت - و هم درین روز سید خان صوید دارکابل که
 بعد از جلوس مقدس سعادت ملازمت دریافتند چون دیدارگاه
 عظمت و جاه رسیده بتغییل آستان گردون نشان سر برادرخت و
 هزار مهر بصیغه نذر و صداسپ صد شتر نر داده بعنوان پیشکش
 بنظر کیمیا اثر در آورد - و تلیچ خان حاکم ملتان بدرگاه والا آمده احرار
 شرف ملازمت نمود - و هزده اسپ عراقی و لختی اتمشده ایران
 برسم پیشکش بدطر اسو در آورد - و چهل اسپ کچی با دیگر اتمعه
 گجرات که باتر خان نجم ثانی حاکم آن ولایت روانه درگاه معلی
 ساخته بود درین وقت رسید و شرف قبول یافت - منصب نجابت
 خان که خدمت فوجداری دامن کوه کنکره بوجه شایسته بتقدیم
 رسانیده بود باضافه هاصدی ذات سه هزار و ذات و دو هزار سوار
 مقرر گشت - مخلص پخان از گورکهدور آمده باستقام عتبه والا
 سرامواژ گردید و دو میل پیشکش کرد - منصب افتخار خان برادر
 سهید خان از اصل و اصاده هزار و ذات و هشتصد سوار قرار یافت -
 قیمت آنچه از روز نوروز تا روز شرف از پیشکش پادشاهزاده های
 کامکار و امرا و اعیان دولت بپذیرائی رسید مبلغ ده لک روپیه شد •
 پادشاه هم زیارت مرقد منور حضرت جنت مکانی تشریف فرموده
 ده هزار روپیه از مرکز خاصه و پنج هزار روپیه نذر پادشاهزاده های
 والا قدر به نیازمندان بذل نمودند •

از اینجا که خاطر حق ناظر خدیو خدا شناس بمصاحبت خاک
 بیزان کوی نیاز میل تمام دارد هفدهم کلبه مصباح طرق هدایت ؟

مفتاح کنوز ولایت - میان میرزا که نقد سلوکش بسکته قبول رسیده
و مبادی طلبش بملکهای وصول - ریاضت از جبین نور آگیزش
ساطع - و آثار عرفان از باطن فیض موطنش لامع - و احوال سعادت
اشتمال او و دیگر مشایخ و فضلاء این عهد بتفصیل در خاتمه
نکارش خواهد یافت - بحضور موفور السرور فروغ آموذ گردانیدند -
چون آن دانی اسرار کونی و الهی حطام دندیدی و مواد صوری را
بنظر در نیاورد، بناگهی نفس خود کام در خواهش بسته دارد
پادشاه روشن دل جز تسبیح و دستار سفید چیزی ندادند -
و از اشتها میل طبیعت آن سرآمد و رستگان بتنها نشینی و
وحدت گزینی بعد از جلسه خفیه اظهار وداع نمودند - آن پیشوای
اهل یقین بخواهش تمام استدعا نمود که ساعتی بجلوس فیض
مانوس محنت کده این بی نوا را راحت آما گردانند - و این
مستقل روحانی در کمال شگفتگی و بهشت انجام پذیرفت -
و بهسانک گوش آرا و کلمات سعادت او را بزبان الهام بیان گذارش
داده باعث نشاط خاطر آن خموش زبان گویا دل و انبساط باطن
آن کنج نشین پیوند گسل گشتند •

نوزدهم منزل شینخ بلال را شرف قدوم ارزانی داشته بختی
بمقالات دلکشا و مقولات فیض انما حاصه امروز گردیدند - و دوهزار
ردیه بشینخ که هرچه بدر رسیدی صبراف اضیاف و نقرا نمودی
عطا فرموده بدولتخانه والا مراجعت نمودند - و چون عمارات
دولتخانه خاص و آرامگاه دولتخانه عالی که بامر حضرت جلالت
مکانی ساخته شده بود پسندیده طابع اقدس نیامد حکم شد که از

سرمسازند - و طرحی گرفته بود در حاش و منصوبان عمارات پادشاهی
حواله شد - که تا هنگام معادرت از کشمیر دایم در مهرا گردانند -
عوض حاش قوشال باصافه پندیدی در پست سوار بمنصب هزار و
پانصدی هزار سوار - و از امل و اصافه شادی نگ ولد حاش
بهادر بمنصب هزار و هشتصد سوار سرلعدی یانند *

بخت و یکم منزل بعد الدوله که سال قدر و منزلت و اعتبار
و مرتبت او نسبت بسایر بوندان و الامقدار از منازل دیگر اسرا در
دراهم و دلکشانی و وسعت و رفاه امتیاز تمام دارد - و منیع دست
لک روپیة خرج آن شده حسب الالتماس او نعم مقدم معارک آرایش
یامب یمن الدوله بعد از ادای شکر عواطف و مراسم شهشاهی
و مراسم پادشاهی و مقام پندشکشی عالی از حواهر و مرصع آلات و طلا
آلات و اسب و پارچه و دیگر نفایس که منب مجموع آن شش
لک روپیة شد بطور دور در آورد - و عاطف پادشاهی شرف
پندمرانی بخشید - و یمن الدوله سوای آن پادشاهانهای کامکار نیز
نرخه از مرصع آلات و اسب و پارچه پندشکشی گذرانند - و حاش
بده سوار طعام تناول فرموده آخر روز بدولتخانه واه تشریف آوردند -
درین تاریخ سعید حاش را در رحمت خلعت و حمده مرصع سوارش
نمودند - و از سواران منصوب او که چاره رازی چار هزار سوار و دوهزار
دو اسب سه اسب دوهزار سوار دیگر در اسب سه اسب مقرر فرمودند -
و او را رعایت اسب با زین مظل و مل سر براراحته بکابل رحمت
انصراف دادند - چون سپری شدن راحه بهارته بدیله بمعامع
حقایق بمعامع رسد دینی سنگه پسر ادرا بمنصب دوهزاری دوهزار

سوار و خطاب راجگی بر نواختند - عزیز الله ولد یوسف خان
بخطاب عزت خانی و عذایت علم سر بلند شد *

بیست و دوم نجابت خان بعذایت خلعت و اسب با زین
نقره نوازش یافته بمسال فوجداری مرخص گردید - پیشکش مید
حسن ولد سید دلیر خان باره پنج میل پیاپی قبول رسید *

بیست و سیوم بشکار جیهانگیر آباد معروف به هرن مناره که
بشکارگاه مقرر حوالی دارالسلطنت است متوجه گشتند - و سه روز
در آن مکان نشاط امزا توقف مرصوده عنان مراجعت منعطف
گردانیدند - و چون میدگاه مذکور بروج امرائی و کثرت نخچیر از
مصاید دیگر امتیاز دارد - و عمارتی که در زمان حضرت جنت
مکانی در آنجا بنا یافته چنانچه باید نبود - فرمان شد که عمارتی
دیگر در کمال خوش طرحی و زیبایی مرتب گردانند - چنانچه در
عرض یکسال بصرف هشتاد هزار روپیه صورت تمامیت یامت *

هشتم ذی القعدة قلیچ خان را بعذایت خلعت و اسب با زین مطلق
سرامراز ساخته رخصت انصراف بجانب ملتان دادند - مخلص
خان بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزار
ذات در هزار سوار و صوبه داری تلنگانه که از صوبجات ملک جنوبی
است و عذایت اسب با زین نقره سر بلند گشته بانصوب راهی
گردید - محمداار خان دکنی بخلعت و علم و اسب با زین مطلق
و خدمت فوجداری سرکار گورگه پور از تغیر مخلص خان فرق
عزت برامراخت - پردل خان باضافه پانصدی ذات بمنصب
هزار و پانصدی هزار سوار و از امل و اضافه لطف الله ولد

لشکر خان بمنصب هزاری شصت سوار مفتخر گردیدند .

نهیست موکب اقبال به میر نزهتگاه کشمیر

بیست و چهارم مطابق ثمره ماه خرداد ساعت مختار ارباب
 قلمجیم از دار السلطنت رخصت فرمودند - و آن روی دریای رازی
 سراپرده شاه عالم پناه • کشیدند بر اراج خورشید و ماه
 بیست و پنجم وزیر خار را معایت خلعت خاصه و جمدهر
 صرمع با پولکخانه بر نواخته دستوری معاودت بدار السلطنت
 دادند - روز دیگر رایات اقبال جانب بهر حرکت درآمد •
 پوشیده نماید که از دار السلطنت تا کشمیر چهار راهست یکی
 راه پکھلی که سی و پنج منزل و یک صد و پنجاه کروزه پادشاهیست -
 گروهی دویست جریب - و خریدی بیست و پنج ذراع - قراعی
 چهل انگشت - این راه اگرچه بعید المسامت و خم و پیچ و نشیب
 و فراز بسیار دارد اما گرم سیراحت و فسبت مراههای دیگر درین
 برف کمتر می اندند - و زرد مرطوب میشود - چون خواهند که در
 آغاز موسم شگوه یکشمیر رسند ازین راه میروند - دوم راه چومکه که
 بیست و نه منزل و یک صد و دو کروزه است - درین راه نیز برف
 کم است لیکن یک دو جا بعد از گداختن از فراوانی گل و لای
 گذشتن دشوار است - و ازین راه در اوسط بهار میروند - هیوم راه
 پتوح که بیست و سه منزل و نود و نه کروزه پادشاهیست - این نیز
 همان قدر برف دارد و ازین راه اواخر بهار میتوان دریافت -
 چهارم راه پیر پچال که هشتاد کروزه پادشاهیست - از لاهور تا بهنبر

که راهیست همواره هشت منزل و سی و سه کروزه هست - و از بهنبر تا کشمیر که کوهستان است دوازده منزل و چهل و هفت کروزه - از معربت ممر که بیشتر بر شومخ جبال واقع است شتر از بهنبر بیشتر نمیرود - و بار بر فیل و اسب و استر بر می دارند - چنانچه پیش خانه نسبت به سفرهای دیگر درین سفر بسیار تخفیف منی یابد - و لهذا از زمان حضرت جنت مکانی قرار یافته که در بازده منزل از منازل دوازده گانه که جوگی متنی و نوشهره و جیکس متنی و راجور و تله و بیوم تله و پوشانه و لدھی محمد تلی و هیرو پور و ساجه مرگ و حانپور باشد هر جا یکدست عمارت که باصطلاح اهل کشمیر انرا لدھی نامند مشتمل بر مشکوی دولت و دولتیخانه خاص بسازند - و عمارت هر کدام را باهتمام یکی از نوبندان عظام واگذار شده اند - و اگر از راه دیگر رایات جلال متوجه کشمیر میشوند در منازل کوهستان نیز این طریقه معور است - راه پیر پنچال اگرچه بهتر و نزدیک تر از سه راه دیگر است اما ادراک هنگام تماشای شکوه و لاله جوغا و باین راه ممکن نیست - چه تا اواخر اردی بهشت که انجام بهار است بر مرکب پیر پنچال برف می باشد - و چون تا روانه شدن اردوی گیهان پوی از دار السلطنة برف گذاخته بود طی مراحل یراه پیر پنچال مقرر شد - و از آب چناب براه پل کشتی عبور فرمودند *

سیوم شهر ذی الحجه مطابق دهم خرداد در ظاهر بهنبر نزول اجلال واقع شد - از آنجا که در عهد دولت حضرت جنت مکانی لشکر از کثرت و ازدحام در راههای تذک و کربوهای دشوار گذار این

و از ارار بسار می کشید شهشاه حقیقت آگاه که آسایش و آرامش
 کانه بران پدش بهاد همت والا دارند حکم فرمودند که سوای
 پادشاه و اهلای کامکار و اسلام حان مندر نحشی و حیدر حان و شاهدواز
 حان قوش بیگی و مرشد علی حان آخته دنگی و چندین اربندهای
 مردیک و مراوانی که حضور اینان بجهت مدد و شکار ضرور است و
 گروهی از اهل کارحالت دیگر در رکاب طغر نباشد عقب اردوی
 معلی یمین الدوله آصف حان باشایعه حان و جمعی دیگر از حویشان
 و منتسبان خود پس از آن علامی افاضل حان تا عمله دقتر -
 سپس مندر حمله مندر سامان فاکر گذاران بدو تاب سرکار حاصه
 شریقه - از آن پس معتقد حان نحشی درم تا سایر معصدازان
 فاصله یک منزل می آمده باشند - و این جمعی باعث آسودگی
 همکنان در عقبات معصله گردید - طغر حان صوبه دار کشمیر تا بهبه
 که در خاکدر او بود استعمال نموده تا سلام عتقه ملک رفته سر
 در امر است *

چهارم زیات حبان پنجا از بهبه منصب نمود و چوکی هتی
 که از انجا چهار کروه است معسکر اقبال شد درس راه گردیده است
 عمیر العود که نگهاتی آدی دکه یعنی سبب تنگنا اشتهار دارند -
 و از منظر از تعاش یک کروه و ربع است و از جانب دیگر سه ربع
 کروه - چون لدھی از در اهلنام اسلام حان بود حان مشار الیه
 پیشکشی نظر اکسیر اثر در آورد - در دیگر از چوکی هتی کوچ
 نموده بهوشهره که از انجا سه و نیم کروه است و از توابع صوبه کشمیر
 و بامر حضرت عرش اشدایی برکنار رود حانه آن حصار استوار

ساخته اند تشریف فرمودند - این قصه در جاگیر ظفرخان بود
 و لدهی آن در عهد ارد - در سالف زمان درین راه دو سنگ کلان از
 کوه غلطیده بر کرانه شاه راه افتاده بود - بامر حضرت جنت مکانی
 سنگتراشان هنر پرداز دو پیکر نیک تراشیده اند - صباهی آن
 جنکس سنی که از نو شهره چهار و نیم کوه است و عمارت لدهی
 آن که مشرف بر رودخانه است بروشن ضمیر خلف صادق خان
 تملی داشت مقر اعلام نصرت انجام گردید - از آنجا برآورد که پنج
 و نیم کوه است و لدهی آن نیز بر کنار این رودخانه واقع شده و
 در اهتمام ظفرخان بود نهضت نمودند - روز دیگر در موضع تهنه
 از مضامین برگشته راجور که بفاصله چهار و نیم کوه از آن واقع است
 دایره شد - و لدهی آنرا که بسربراهی میر جمله صورت تمامیت
 یافته و بسان همتش پست و زبون بود بغزول اجلال منور گردانیدند -
 یک روز برای آرامش لشکر دوانچا مقام نموده برای آن از کتل
 رتن پنجال که بفراوانی سبزه و ریاحین و اشجار زبان زد روزگار است
 عبور فرمودند - و بموضع بزم کله که از تهنه سه کوه است و دوطرف
 آن کوههای صلو از گل و صوبر سر بفلک کشیده - و رودخانه دارد
 که منبهمش قال پریان است و در گوارائی و لطافت مصداق هذا
 عذب نرات - و لدهی پادشاهی بسرکاری ظفرخان بر کنار آن
 اساس یافته - و در دره کوه آبشار یست که بقدر سه چهار آمیا آب
 از ارتفاع سی گز ریخته برود خانه می پیوندد - و بحکم حضرت
 جنت مکانی محاذی آبشار چبوتره از سنگ ساخته اند - فرود آمدند -
 روز دیگر چون عید اضحی بود در آن مکان توقف فرموده و بزم

قریان پرداخته بعد از آتشبار و از اینجا لشکر ممرعه متوجه گشته پیچ
 راسو که از کمر کوه دیوانه شده و از حوض دمد مساعدت نفیض شکار
 و مرودند و هفت راسو پنداده دست گرفتند .

پنجشنبه نارد هم از ندرم کله سوار شده پوشاده را که عمارت
 لدهی آن در ندرم بوده طهر حان بود و در کمره دادشاهی ماصله
 داشت مهبط رایات حلال گردانیدند - دور دیگر از پوشاده که پای
 کذل پسر پنجاه ساله کوچ نمودند - و کذل مذکور را که از پائین
 تا بالا مرتب در کمره نادرشاهی و از آن میان یک کمره مرمره بود
 و ناهموار که طی بعضی جاها حوره ممکن بود و ناهمواری
 پائینی سوار نمودند - مصادق آن نام ملک ابدار است و مصادق
 آن نام ملک هم آوار - مرع تیر بر برده آن پرواز نکرد - و محاسب
 دلدی گرا از داس آن سر بریدارد - حاجی محمد خان قلندی
 این چند مدت در وصف آن گفته .

معاد الله ر راه پسر پنجاه ساله که مثلش دیده کم چرخ کهن حال
 صناد در دامنش را می حرامد . که بتواند بداندش بر آمد
 سراپا گشته حدت چرخ والا . که در این کوه را چون وقت والا
 درین راه مرع نتواند پردن . بمقراض پراس راه را درین
 بود مشکل گذشتن رن راه نیک . درین راه راهرو نقشیدست بر ملک
 رهی امتاده چون طول امل پیش . که در هر کام دارن مدحط ریش
 گروهی دست از حار بر مشاده . دران راه چون گره بر تار مایه
 ز قطع راه در غلطیده یکسر . چنان گر رفته نگسسته گوهر
 دمن از قطع این عقده موکب حلال در منزل لدهی محمد قلی که

از پوشانه سه و نیم کرده است - و او در حکومت کشمیر برای فرود آمدن سفر گزینان و ره نوردان - ساخته بود - و پس از اندراس آن ظفر خان حاکم آن ملک از زر سرکار خاصه شریفه بکمتر مسافتی لدهی دیگر برای نزول اقدس بنا کرده - و درود نمود - روز دیگر از ناری براری که راهیست در کمر کوه و یک جانب آن کوه و طرف دیگر دره واقع شده عبور فرموده بموضعی که آنرا سرای سوخته نامند و میان دره آباد گشته که مستخدم نشیب و فراز و مفتوح همواری راه است رسیدند - درین دره رود خانه جاریست که آبش در کمال عنایت و گوارائی است - روز دیگر لدهی هیوه پور را که باعتماد علامی افضل خان انجام یافته بود و مسافت از لدهی محمد قلی تا اینجا سه کوه و سه ربع است رشک بهشت برین گردانیدند - نهری که میان لدهی در نهایت دلکشائی و روح افزائی جاری است باعث انبساط خاطر ملکوت ناظر گشت - و پیشکش علامی بنظر کیمیا اثر در آمد - روز دیگر مقام شاجه مرگ که چهار گروهی هیوه پور است معسکر اقبال گردید و لدهی آنرا که سرکاری آن بشایسته خان متعلق بود به نزول میهننت موصل فروغ تازه بخشیدند - و از اینجا بخانپور که سه کوه مسافت دارد و لدهی آن بکار فرمائی یمین الدوله صورت اتمام گرفته - توجه فرمودند - درین راه نصارت سبزه ها و لطافت آبهای مسرت انگیز و طراوت گلهای مشک پیژدیده را نور و دل را سرور می بخشید - و این گل زمین سر آغاز منزهات این ملک دل نشین است *

روز پنجشنبه هژدهم از خانپور که پنج گروهی شهر است نهضت

نموده بدو انتخابه و او تشریف بردند . این مصرع یوسف لقا را که
 کشمیر شهرت یافته در دما تر حری مگر می نگارد - اما از سیومنس
 دستور اکثر نامه مستفاد میگردد که ماهش در راج تربنگلی که مدتی
 است از احوال چهار هزار ساله این مردم مرافقت اگیس متی
 سراسر است هنوز متی در مهادیو و سر زال را نامند چون تمامی
 این زمین آب فرو گرفته بود و سستی همواره در اینجا عمل نموده
 مدین اسم موعوم گردید - و سبب در آمدن این مردم در نوم ارزیر
 آب در نقل نموده - مساحت طول کشمیر دایندیر که معروف
 است بشوامچ حدال از درناک که حدود رویه واقع است تا
 موضع درازه گنجل از اجمال برگند و چپس کهاورد که طرف شمال
 است قریب صد کرده رسمی است - و عرص آن از موضع
 ککله کر حانب مشرق تا موضع میرو ر پور از مصاناب برگند تا نکل
 سمت مغرب دردمک نسی کرده رسمی - این حفظه مردمین بطیبر
 نجسب برهت و صفا - و لطافت آب و هوا - و دیور ریاحین و اشجار
 و کثرت موا که و اثمار و ناعهای حوت - و حریرهای دلکش -
 و چشمسارهای تصنیف و لال - و تالانهای کوثر مثال - و آتشارهای
 مرج در - و دیلاعات دل کشا بهترین معموره دنیا است - و مساحان
 ربع مسکون - و میانحان کوه و هامون - ناس کیفیت مکانی
 گذارش ندهند - نظم طرازان پارسی در وصف آن اشعار عرا در گذارده
 اند - از این جمله اس چند بیت است که حاجی میرزا حان قدیمی که
 درین سفر مرج اثر در رکاب سعادت کامیاب بود گفته - و باحسان و
 و تحسین سر ابرار گردیده

* نظم *

خوشا کشمیر و خاکپاک کشمیر • که سرزرد بهشت از خاک کشمیر
 سوادش سرمه چشم بهار است • بهشت وجوی شیرش آب لاراست
 ز جوش سبزه در کوه و بیابان • زمین کشته و نا کشته یکسان
 جز آن گلهای که مشهور جهانست • گل اینجا بوستان در ثومنانست
 کند در بذل عمر جاردانی • هوایش کار آب زندگانی
 بزیر سبزه ره در کوه و صحرا • چو از عقد زمرد رشته پیدا
 بود مایل بسبزی خاک پاکش • مگر آب زمرد خورده خاکش
 ز فیض ابر میروید درین کاخ • ز تار شمع گل پدش از رگ شاخ
 کتد گل بر سر دیوار ریشه • شود فولاد سبز از آب تیشه
 نگاری بر ورق گر صورت خار • ز تاثیر هوا گل آورد بار
 گرانند از کف ساقی پیاله • دواند ریشه در گل همچو لاله
 بمینا گر کند فیض هوا مگر • بداند چون کدوی تازه بر تار
 آب بهت که یکی از آبهای پنجاب است و فزون از شط بغداد از
 وسط این شهر که بسی وسیع است میگذرد - و منبش چشمه
 و برناک است که از شهر بیست و در کوه بادشاهی است - و
 تعریف آن بجای خویش گذارش خواهد یافت - آب این چشمه
 از طرف جنوب می آید - و در راه رودها و چشمهای بسیار بآن
 می پیوندد - و دریائی شده از میان شهر جاری میگردد - و شمال
 روده رفته بکولاب محیط وسعت چرخ حباب که بقال آلر مشهور
 است در می آید - و از اینجا تا باره سوله بر زمین هموار میروند -
 بعد از آن بکوهستان در آمده و سر از زمین پنجاب بر آورده از پنج
 گروهی قلع روهتاس میگذرد - و بآب چناب که از جبال کشنوار

ترآمده است بنویسته از رزمندگان غمور می نماید - و تا سایر آنها بی
 پنجاب از پائین آنچه و بهنگر و سوسدان و تندبه گذشته در نواحی
 لاهوری عدد دربنای شور ملحق می شود و در شهر در آب ژوب
 بهت از چوبهای استوار و عمودهای سدرده پل بسته اند - اراضی
 چهار پل میان شهر راجع شده است حکام این پلهای چهارگانه نموده
 ایست که از گذارده اموال کوه پندرو موکپ کنهار مورد گردن اثر
 حلالی دعوات آن راه می یاند بیشتر عمارات این شهر برکنار این
 دریا اساس یافته معائن این ملک حر دولتیخانه پادشاهی و
 و منازل پادشاهانهای والا گوهر و امرای عالی مدر همه از چوب و
 تخته است - و اکثر آن سه طایفه و چهار طایفه و پشت نامها را از
 تخته خرپشته ساخته روی آنرا تور پوش میگردانند - و در دیوار
 خاک ریخته قعم لاله چو عسلو که بهترین اسام است و در آن
 سرزمین رعایت بالیده و سحر رنگ می باشد میگردند - شرقی
 شهر گولندست و سدع که آنرا دل نفع دال مهمله میخوانند آتش
 در نهایت صفاست و از آن انواع سدره سر نرزد و بر حراش مشحون
 در فاحش و اشجار و ازهار محیط گشته - از انبوهی گل رسیده گوئی
 بر صحن آب فرش زمردی و نساط رنگد گسترده اند - و از
 عکس آن

• نظم •

بهشتی از نه دریا نمودار • چندان کردند تو عکس دلدار
 چمنها در میان آب پدید • چو روی دو حطای از دید ما
 بهشت است آنکه تا کشمیر را دید • حرار شرش بر آب دردد
 بیشتر گذار تماشاخانه که سدر فاع و حرار این دل می پردازند

در سایه پدید است که در رود از میان آب رسته و سر بر سر یکدیگر گذاشته سایه انگن است - سیر اکثر منزهات این زمین جنت آئین بکشتی است - و چون آب زاید دل نهی بزرگ گشته بدریای بهت می پیوندد از بهت بذل و از قل به بهت کشتی آمد شد می نماید - از شهر سرا یالی آب تا موضع کهنه پل که قریب شانزده گروه پادشاهی است و سرا زبر تا باره موله که دوازده گروه است بر کشتی میروند - حدایق و بساتین و ریاض مملو بقوا که و ریاحین دیده و دل را نشاط آموذ میگرداند - بهترین اینها باغ فرح بخش است که بحکم اقدمی مرتب شده. همانا این گل زمین نمودار است از بهشت جاردانی - و اثمارش یادگاری از محتلدات انجمنی - شاه نهر خیابانش انمودجی از سلسبیل و کوثر - و عمارات رفیع بنیانش با تصور بی تصور فردوس همسر - بانی این میانی موسس ارکان جهانبدانی حضرت صاحب قران ثانی اند - سراسر این باغ خیابانیست بعرض سی گز که در ایام سعادت فرجام پادشاه زادگی بامر حضرت خاقانی دو جانب آن چنار و سفیدار بقامله ده گز نشانده اند - و از تاریخ بنا قاحال که چهارده سال باشد بلطف تربیت سال بسال طراوت و نصارتش افزوده - سابقا این حدیقه رشیده بشاله مار معروف بود - درینولا که بشرف قدوم نخل پیرای ریاض خلانت زیب و زیمنت تازه یازت - ونیض و میمنت بی اندازه - و ریاحین و اشجار آن در کمال تنومندی و سرسبزی و رنگدانی و شادابی بنظر کیمیا اثر در آمد - بفرح بخش موسوم گردید - بحکم والا متصل این باغ جانب شمال حمامی نزه بنا یافته و نهر مذکور

که ده گمر عرض دارد داخل حضرت آمو شاه بهرام کرده اند از
عقب باغ داخل حیاطان گشته - در وسط آن جاری است - و از میان
عمارت میانه باغ عبور نموده در حوض روبرو عمارت مذکور که می
گردد درسی است و چوتیره دره دار و هشت مواره دارد تشریف شده
میبریزد - و نیز از وسط عمارت ابتدای باغ گذشته در حوض پائین
آن که ده مواره دارد و می درسی است آب آشامیدنی دیگر شده در می آید -
و از - جای دیگر آبشار کشیده و از حیاطان در آن باغ گذارده نموده
بذل می پسوند پهنای شاه بهرام در این حیاطان که آن نیز درسی گمر
عرض دارد ده گمر است - گذشته از آن در این موقوفه در آمده
نزدیک عمارت ابتدای باغ می رسد - و در انتهای خیابان بهرام شاه
بهرامی که بذل متصل می شود اعلی حضرت عمارتی که از
یکطرف بر قل و از جانب دیگر بر حیاطان مشرف باشد و گشتی
از میان آن آمد شد نماید مقرر نموده حاکم مرسودند که در ایوان
رو به شاه بهرام مقابل هم بسازند - در دو سوی حوض پیش عمارت
در آمد باغ در دست منزل و در پس آن حائلی برای خادمان
مقدس ساخته اند - سعیداری که شهید شاه گیتی پناه در ایام
پادشاه رادگی بدست میبردست پیوسته در شاه بهرام مشاهده بودند و
دو درخت چنار که بر در کنار شاه بهرام برادر هم دیگر واقع شده در ته
هر یک چوتیره بسته بر روی آن سه درگاه گشته اند حسن جهان
امروز این گلش مودرس آئین را رونق دیگر بخشیده - مجموعه احداث
خوبی و زیبایی این باغ بیش از آن است که بتوان حاکم گذارش
پذیرد - درینولا بفرمان قدر توان عقب باغ مرج بخش داعی دیگر

طرح نموده بقیض بخش موسوم گردانیدند - و حکم شد که خیابان آن به پهنای خیابان مرج بخش بسازند - و شاه نهر بعرض پانزده گز از میان بگذرد - و سه قطار فواره در آن حوشان باشد - و وسط باغ دوحی شصت گز در شصت که شاه نهر مذکور از ارتفاع در گز آبشار شده در آن برنز ترتیب داده یکصد و چهل و چهار فواره نصب نمایند و میان حوض عمارتی طبعی ده گز در هشت گز و بر دور طرف طولانی آن دو ایوان سنگین هریکی بطول بیست و چهار گز و عرض هشت گز و بر دو جانب آن در حوض هر کدام بطول هشت گز و عرض پنج بنا دهند - و نهر مذکور ازین حوض برآمده از سه جانب سه آبشار شده بریزد - هر آشاری بعرض ده گز و تا دروازه مرج بخش جاری باشد - و در آن سه رشته فواره و یک جانب نزدیک دیوار باغ جهروکه دولخانه خاص و عام و قرینه آن عمارتی دیگر مرتب گردانند - تا هرگاه این مکان نزاهت نشان بقدم اشرف رشک افزای بهشت برین گردد - منازل باغ مرج بخش محل مقدس و عمارت میانه و بیض بخش دولخانه خاص و پیش جهروکه جانب بیرون باغ دولخانه خاص و عام باشد - و از جمله بساطین پادشاهی باغ دولخانه والا است که مسمی بنور انزاس - و در موزنیه امارتی همدا - در زمان فرمان روائی حضرت جذب مکتبی در کشمیر درخت شاه الو کم بود - درین عهد میمنت مهد که جهان را نشوونمای دیگر است فراوان شده و دیگر باغ بحرارا (ن) که محاذی جهروکه درشن واقع شده و زمین

آن دو طبقه است و در وسط آن چهار چنار موزون سر بهنگام کشیده
و بامر حضرت خاقانی میان چهارها تالاری ساخته اند دو مرتبه در
کمال زندگی •

دیگر باغ عیش آباد که نشاط انزای خاطر هاست - و غمزدای
دلها - انزوی باغهای که بازمای حقیقه حلاوت و بوئیهای والی قدر متعلق
است در نگاشته خامه را گلبر و بامه را نشاط انگیز میگرداند •
باغ نور امثال که نور محل در زمان حضرت جدت مکانی بر
گذار آب بهت که چهارهای سایه گستر داشت طرح انداخته و در
عمارت مقابل هم مشرب بران ساخته و مضائی دارد دلکشا •
باغ صفا که در کنار تالاب صفاپور ترتیب یافته است و آبش
و شک انزای چشمه زندگانی است - و آن روی تالاب برابر باغ کوهچیم
در کمال موزونیت واقع - باغی که حواهر خاں خواجه سرا در عهد
حضرت حنفی مکانی میان دل احداث نموده بود و این هر سه
بسرکار پرده مشین سرادق سلطنت بیگم صاحب تعلق دارد - در
باغ صفا متصدیان سرکار آن ملکه دوران عمارات خوش و چمنهای
دلکش پرداخته اند •

باغ شاه آباد نام که محمد قلی ترکمان در حکومت خویش
ساخته بود - و در ایام لیلک اسحاق پادشاهزادگی اعلی حضرت داخل
باغهای خامه گشته - و درین وقت پیدایش شاهزاده اقبال مذکور
داراشکوه مرحمت شد •

- باغ مراد که میان دل واقع شده - پیدایش شاهزاده والا گوهر مراد
بخش عطا مودود اند •

باغ نشاط که یمین الدوله جنوب رویه قل ساخته - و زمین آن نه مرتبه است در هر مرتبه آبشاری - در - و آغاز آن عمارت نیست که یک رو بموی قل دارد و روی دیگر بباغ - و در انتهای آن به کوهی در نهایت بضارت و حضرت پیوسته است - نیز عمارتی رفیع و شیب آن چبوتره وسیع و حوضی فسبح که آبشار از جوی میان عمارت در آن می ریزد ترتیب یافته •

باغ نسیم که اعظم خان و باغ افضل آباد که علامی افضل خان شمال رویه قل پهلوی هم طرح انداخته اند هر دو پرگل و خوش میوه است - متصل آن باغیست از سیف خان سر - جزو شاداب •

باغ ظفر خان که بر کنار جدی بل (۳) که قلابی است حوالی شهر مرتب گشته - از شگفتگی و رنگینی در کمال دل نشینی است - و چون بر طول واقع شده بعد از پیشکش نمودن او اطمینان حضرت باغ طولانی نام کرده اند •

باغ الهی که میرزا یوسف خان هنگام حکومت این صوبه ساخته بود - و الحال از جمله باغهای پادشاهی است - نهری از آب لار که بهترین آبهای آن دیار است معرض سه گز در آن جاری است - در وسط باغ چبوتره ساخته اند و در آن حوضی ده دره - بر کنار آن چهار بست بغایت رشیق و بالیده - چون نشیمن دل نشین نداشت درینولا حکم شد که دو دست عمارت بر دو جانب چبوتره مستطبی هم بر هر جوی بسازند •

ناع ویزوژ حال که در کنار دریای بهت مرتب شده و ناع
 خدست حال که در حرور قل است - هر کدام شیرگاهی است
 روح امرا - سخن کوتاه مساری از معتمدان این درگاه آسمان جاده
 از امرا و خدمتکار درین سرزمین نشاط آگس در حرور مرتبه و
 استعداد ناعها ساخته اند و از امانی روح گستر کشتهای
 ردشیا است که نوبان این دمار آورد پرستان را خواهند در کنار
 دریای بهت ناعها ساخته اثمار امرا دفع گردانیده اند - و بهترین
 آن ناع گنگا رشی است در حرور بهت - و آن نگلهای رنگارنگ و
 و شیرهای گوناگون و انواع اشجار و اثمار مملو است •

و از امکنه متعمره شهاب الدین پور است که در کنار دریای بهت واقع
 شده مرتب صد چنار تنار و عطار در لب آب سایه گسوده - از بقطر
 آب آن در دریای بهت می پاشند - و نامر حضرت حقت مکانی
 در دسب عمارت فریده هم ردمت انرای این سرزمین گشته است -
 و از باستانی عمارات کشمیر عمارت لدک (3) است که میان قل اساس
 پذیرفته است و چون مرور دهور مان اندر اس راه یافته بود اعتقاد
 حال دو ایام حکومت خود از سر عمارت مضوعی ساخته •

چون از گنگش حدایق این حظه داید بر دمت و دامن خامه
 گل چین و عنبرین گردید - بدی از کبهت و کمیت اثمار
 حوت گوارش برکشده بی فلم را شکر میگرداند - این چمن
 همیشه بهار انعام هواکه دارد - و اکثر آن سرد میری است -

از انچه شاه آواست که گیس هم ناسند - در بالیدگی و شیرینی
 بهتر از شاه آگوی کابل است - و سیب که آن نیز رنگین و بالیده
 است - و ناشپاتی که از ذراکی و میرانی تا بهر نمی رسد - و خربزه
 اگر آفتی بدو برسد همان خربزه خوب کابل است - و تربزه که بنایت
 بزرگ و شکفته و شیرین است - و اقمام انگور لیکن از طربست
 شیرین نه - و شفتالو که در لطافت و نرکت مانند شفتالوی کابل
 است - و انواع زرد آلو فراوان است - اما میرزائی و سفیدچنه کابل
 بمراتب بهتر از زرد آگوی اینجا - و توت بیدانه و غیر آن بسیار
 است - لیکن بیدانه کابل بهتر از بیدانه کشمیر - و انار اما زبون -
 بادام و انار است - پسته اگرچه بهم می رسد اما کم درخت است -
 گردانرا بغراوانی این مکان جای دیگر نشان ندهند - چنانچه در
 تمام این ولایت روغن انرا در چراغ بکار می برند - کلاوتر اصناف
 اثمار چون بحضور اشرف اندس برسختند - شاه آلو یک مثقال
 برآمد - سیب پنجاه و هفت - مغر جل نود و پنج - زرد آلو نوزده -
 میوه های و گیاه های دوائی زیاده بران است که بقید تحریر در آید •
 چون لختی از احوال بساتین این سراستان خلک آئین بزرگ
 گذارده آمد - برخی از بیلا قاتش که بخضارت و نصارت و کثرت
 میاه ضرب المثل است گذارش داده نی خشک خامه را سر سبز
 میگرداند - یکی بیلاق گودی مرگ است و آن انگیست که بسبزه
 و رواحین آموده است - و ابواب نشاط بر روی نظارگیان کشوده -
 نهری دارد چون دلهای روشن ضمیران مصفا - و مانند چشمه
 حیوان روح انرا - دست قدرت همچون بر در آن از کوهی مشحون

باشعار مذبذب حصار می کشیده . و چشم جهان بین بدلتشانی و طراوت آن مرغزاری ندیده - ازان رو که در زمان پیشین این ییلاق چرانده - پان بود و زمان کشمیری ایلخی اسب را گودی بضم مضاف عجمی و کسر دال نامند و مرغ را مرگ بفتح میم و را باین اسم اشتهار یافته •

دیگر ییلاق توده مرگ چون سبزه اش در کمال نراکت است اهل کشمیر انرا بدوس تشبیه داده باین نام میخوانند - خدیو حقیقت آگاه میفرمود که در ایام پادشاهزادگی هنگام سیر این در ییلاق خصوصا گودی مرگ شصت قسم گل و دانه بنظر اسب در آمده بود • دیگر ییلاق سذگ سفید و ییلاق ماء اللبن است •

اکنون گذارش چشمه - ارها و آبشارها بمحل خود حواله نموده بنکاشتن وقایعی که پیشه این مناقب نگار اسب میپردازد • بیت •

مرا مناقب ممدوح من شهاب الدین

مراغ داده ز مدح بهار و مرور دین

در عشره آزادی محرم (۱۰۴۴) ده هزار روپیه بدستور مقور بمستحقان عطا فرمودند •

پانزدهم منزل پادشاهزاده بلند مرتبت محمد دار شکوه را که در ایام پادشاهزادگی اعلی حضرت به نزول اقدس مورد یرکات گشته بود بهر رخ قدوم میمنت ابروم نور اکین گردانیدند - آن درة التاج سلطنت بشکر عواطف شاهنشاهی پرداخته بعد از ادای مراسم پاننداز و دثار پیشکشی از مرصع آلات و اقدسه نفیسه بنظر گیما اثر در آورد - اعلی حضرت نعمت خاصه تناول فرموده آخر های روز

بدر انخانه و از معاودت نمودند . از عظام اشرافات ضمیر مهر تدویر
 شهشاه حق آقا که درین ایام پرتو ظهور بخشید آمده - چون خاتمان
 غیب دان حسب ائله اس نواب قدسی القاب مخدوم نقاب معظمت
 و جلال بیگم صاحب باغ آن دره صدف دراست را بمقدم فیض توام
 منور ساختند - در اثنای گلگشت نشیمنی بنظر والا در آمد که
 سقفش بی دیوار بپهار ستون بر افراخته بودند - بزرگان الهام بیان
 جاری گشت که چنان می نماید که این عمارت خواهد افتاد و خون
 نزدیک رفته از عموم راست دیگران را نیز منع فرمودند - مقارن
 این حال سقف نشیمن مذکور از هم فرو ریخت - و مشاهده آن
 موجب حیرت همگان گردید - اری قدسی سماتی که با وجود این
 همه ادب مکنت و جهاننداری - و صواک حشمت و فرمان گذاری
 لحظه بی یان حق بسر نبرد - و عامه خلایق را بدایع و دایع
 ایزدی دانسته همت پادشاهانه بر رفاهیت زیردستان و جمعیت
 ایزد پرستان مصروف گرداند - اگر باظهار خوارق عادات برای
 رهنمونی برایا پرده از روی باطن نهفته این برگزید مستبعد
 نیست - و ملکی ملکاتی که پاسبانی جهانیدان را پیش نهاد خاطر
 ملکوت نظر گرداند - اگر کار گذاران تقدیر همواره در حفظ و حمایت
 او کوشش نمایند شگفت نه

• بیت •

اگر بحر گبذی شود پر نهنگ • وگر کوه و صحرا بود پر پلنگ
 کسی را که یارست بخت بلند • نیابد ازان یک سرمه گزد
 بستم از عرضداشت پادشاهزاد بخت بیدار محمد شجاع بهادر
 بعرض مقدس رسید که شب دو شب بخت دوم ذی الحجه کربله

عبادت طبیعت از بطن دختر سررا دستم صفوی خلیفه حاکمه آن
کامکار متولد گشت و مردای آن والده اش ازین عالم در گذشت -
حدس و مهر پرور آن صده را دانند نانو منکم نام نهاده *

عمره صغر از و مور عدالت نبیانت علمی اوصال حان که عارضه
حسمانی داشت تشریف مروده نگوارش لطف مدارای کامل
نشدیدند علمی بعد از ادای اداب پابدار و نثار پیشکش گذرامید -
چون پادشاه حق آگاه را درس پرشش خرو عایب دست سینه بدیده -
و نوازش و نلند نامی علمی - امر و مگر منظور نمود - پیشکش
در معرض قبول نهاده *

گذارش بهضت پادشاهزاده جوان نخت محمد شاه شجاع بهادر و لشکر دکن بتسخیر قلعه پورینده

چون قلعه پورینده را که در تصرف نظام الملكه بود و اقارصوا
نامی از عدل بی نظام محارست آن مقام منعمود اعظم حان چنانچه
گذارش یافت محاصره نمود بواسطه بعضی مواقع دست ازل دار
کشید - عادل حان قلعه دار مذکور پندام داد که هرگاه لشکر
پادشاهی این قلعه را محاصره سازد حان و مال تو در معرض تلف
خواهد بود - اگر آن را تصرف من و گذاری منعی گرامند نتو
میرسام و موکر خود ساخته استطاع لایق مندم - و پس از استحکام
قواعد عهد و پیمان درین مدفع مسلک هون ندو گروهی از پراهمه
که در سپردن قلعه سعی بودند داده قلعه را ندست آورد - و سیدی
مردان نامی را به نگهبانی آن دار گذاشت - و توپ موجود مملک

میدان را که باوجود کلانی و کشادگیش بدین مرتبه که در آن آدم
بفراغت می نشیند خوش قد و سر راست است ازین قلعہ به بلجاپور
برد - توپ مزبور پیشتر در قلعہ احمد نگر بود در زمان حضرت
عرش آشبانی هنگام کشایش این قلعہ بدست اولیای دولت قاهرہ
امداد - در عهد حضرت جنت مکانی که از بی پروائی آن حضرت
قوانین ملک داری چنانچه باید متمشی نمی شد عتبر که همواره
در کمین فرصت بود قابو یافته قلعہ احمد نگر را قبل نمود - و کار
بر حصار نشینان تلگ ساخت - خواجه بیگ میرزای صفوی
حارس قلعہ بتکرار اضطرار خود را بسلطان پرویز که با گروهی از
امرای کلان منصب و لشکری گران و حشمتی بیکران و ساز و سامان
فرادان در برهانپور نشسته بود را نمود - سلطان از بی رشدی و
عیش دوستی و تن آسانی بفریاد او فرسید - او در سنه هزار و نوزده
قلعہ را کام و نا کام بعتبر داده خود با همراہان به برهانپور آمد -
و عتبر توپ مذکور را از انجا به سولا پور که در دست عادل خان بود برد
و حصار آنرا محاصره نمود بهمان دست افزار قلعہ کشائی نوزدهم
رمضان سنه هزار و سی و چهار مفتوح گردانید - پس از فتح آن
در پربنده نگاہ داشت - از انجا که کشایش پربنده از دیر باز مرکوز
خاطر خانخانان بود بعد از رسیدن پادشاهزادہ والا گهر محمد شاه
شجاع بہادر بنواحی برهانپور با لشکر جرار و سامان بمیار از درگاہ
گیتی پناہ بآن کسار معین شدہ بود - چنانچه گذارش یافت -
بملازمت شنانده التماس نمود - کہ چون لشکری چنانچہ ہمراہ است
وقت آن است کہ بتسخیر قلعہ پربندہ پرداختہ آید - پادشاهزادہ

بهت بیدار انصرام این مهم کشاده همشای پدیرفته و آرزوی کار
 طلبی نه برهانپور در نامه حوالی داع زس آباد دایره کردند *
 بیست و ششم ربیع الثانی مطابق هشتم آبان سال ششم با
 خانجانبان و دیگر امرای عظام و تمامی کوسندان صولت دکن متوجه
 مقصد گشتند - و ملکپور رسید؛ قرار دادند که حاکم را با نصیاری
 از معصدا را و برق اندازان سوار و پیاده با تسع حال بیشتر روانه
 گردند و از مله در گذشته نجات ملوک پنداپور و احراق علی آ
 و محاصره قلعه پرند، پدیدارند - تا لشکر که یکمک محصوران آید از
 عسرت آذوقه و بابائی علیف زرد متعرق شود - و حاکم را با خلعت
 و میل عنایت نموده با راحه حیسنگه و مدار حان و الله و سیدی
 خان و رشید حان و مرتضی حان و زار ستر سال و راحه پهاز سنگه
 و جگراج بدیل و اصالتهان و مبارک حان بیاری و احمد حان
 بیاری و راحه روز اسرو و سنگرام ژمیدار حمو و باقی بیگ
 ارزنگ و گروهی دیگر رحمت فرمودند - و خود با خانجانبان و سایر
 معصدا را از عقب دهست بمردند از اسکا که اسام این مهم وادسته
 یادآور بود و رسیدن آن موجب نرسن که سه چهار تبهانه یا جمعیت
 شایسته در راه دشیدند تا علم از برهانپور لشکر معصور باسانی برسد
 مقرر شد که در طغر نگر نور محمد عرب با پانصد سوار و در حال پور
 سید بمال با رده با پانصد سوار و در شاهنگه قزلباش حان با هزار
 سوار و در بیرمه شگن حان با دو هزار سوار بشیدند و محافظت
 رمد پرداخته از حدود خود سلامت بگردانند - و چون بوجه
 پیوست که ساهوی بهولسله با اتفاق برخی صلالت پیشکان و ازین

طالع یکی از خویشان محبوب بی نظام را که از قلعه انجرائی برآورده بود دست آویز فساد ساخته میخواست که فتنه برانگیزد - و در حوالی احمد نگر لشکر فراهم آورده پس از تاخت و تاراج دواخی دولتآباد بصوب ظفر نگر بشتابد - و طرق و مسالك را برینپاره و سایر متردین مسدود گرداند - بنابران پادشاهزاده والا مقدار بصواب دید سپه سالار خواص خان را با سه هزار سوار بجانب احمد نگر فرستادند - که مقاهیر را مالش بسزا داده تاجنیر تعاقب نماید - و بفهب و غارت چمارکونده که وطن بهونسلمه است پرداخته در سنگمنیر اقامت گزیند - در خلال این احوال عادل خان از توجه عساکر گردون ماثربقصد کشایش قلعه پرینده آگهی یانده کشانچی و تور را با خزانه روانه ساخت که در تهید مود قلعه داری و امداد قلعه دلو کوشش بجای آرند - و رندوله و مرابی پندت را با خیل و حشم خود تعیین نمود که کنار ناله آب سین را بفکاه ساخته هر کدام بکیشک قلعه قیام نماید - و چون خانزمان از ملکا پور پیشتر راهی گردید با شایقی قول بعهده خود گرفته راجه جی سنگه را با سایر را چیوتان هر اول و الله ویردی خان و رشید خان و اصالت خان را با برق اندازان برنغار و مبارز خان را با گروه امانه جرافغار گردانید - و جگراچ را چنداول ساخت - و بسرعت هرچه تمامتر نزدیک پرینده رسیده بر سر نهری که یک گروهی قلعه جاریست و دران حوالی سوی آن آب نشان ندهند فرود آمد - و تاکید نمود که لشکریان در گرد آوری هیمه و گاه سعی موندن مبذول نمایند - و بتقسیم ملپچار و کندن نقب و ساختن کوچه

عاصب بر دانه اهتمام آن مبدء المله و مردن حال نار گذاشت -
 مه هنر در مدافعه کوشیده هر روز تیوپ و تفنگ قلعه چندی را در
 ملچها را هلاک می ساختند و بعد اندازان لشکر مغربی و در
 رجهای شرفات حصار درخی از سقاوت مدشان را روانه حصص عدم
 میگردد ایندند چنانچه زوری سندی مراحا پادشاهان قلعه از سوزاخی
 نگاه منکوت تلمیگی در شده اش رده کاژان ماتعام را ناتمام رساندند
 پس ازو عاصب نامی از عدل عادل حال نحاش رسد و در
 نرحم تفنگ در گذشت از آن پس عادل حال مورس نامی را ده
 نگهبانی مریختان و چون حال دروازه صوبه دار مالوه که از درگاه
 گندی پناه لخدمت پادشاهراده عالی قدر رحمت یافته بود با
 حرمات شادسته از تانغان خود دروس بردنکی بدر معسر بصورت
 اثر پدوسب آن والا گهر راحه پهلناس را در حانرمان مرستادند *
 ششم رخصان پادشاهراده را اقتدار با سپه سالار و دیگر موئیدان تفکار
 گذار سه گروهی پرینده رسیده فراز دادند که زوری چند در اسحا
 رحل امامت ا دارند تا هم گاه و همده لشکر مدصور برسد و هم
 کمک حانرمان نموده آید - دروس اثنا معبودان لکهاپور و ساو نا
 حماء نظام الملکه نمودار شدند زور دنگ حانرمان که بود کپی
 از بود پسر خود لهر اسپ و حکم خوشحال بخشی دکن را با
 چندی دیگر از نندهای والا درگاه و تانسان خویش محافظت
 کپی تعدس خون - و چون در شوریده مریعی عدم آگاه بود خون بپر
 سوار شده لهر اسپ پدعام داد که تا رسدن من توقف نماید -
 حال دروازه پس از اجتماع اس حمر چندی در گماشت که از موج

خانسان واقف باشد - اگر احتیاجی رو دهد زرد آگاه گردانند -
 اتفاقاً همین که خانسان نیم کرده از معسکر پیش رخت قریب ده
 هزار سوار ادوار آثار نمایان گشتند - و جوقی ازینان شوخی نموده
 بر قلمه دار خان و حسینی قدیمی و گروهی دیگر که خانسانان
 بقرادلی پیش در ستاده بود تاختند - خانسانان لهراسپ را بکومک
 در راه ماخته خود نیز از عقب راهی شد - شقاوت پڑوهان بهادران
 نصرت شعار را جنگ کتان بفوج کلان خود کشیده مرکزوار در میان
 گروتنند - مهیص داس راتهور که سرآمد راجپوتان خانسانان و
 هراول او بود در گهنامه بهاتی و راجپوتان دیگر با قایم کرده
 بفوج پیش رو در آویختند - و لوازم سعی و جان فشانی بجا آورده
 در میدان نبرد افتادند - و کار برخانسانان و همراهان او بمرتبه
 تنگ شد که باوجود قرب کومک اینجماعه بر دشوار گردید - و
 برداشتن مجروحان ازان دشوار تر - خان دوران که تابینان خود
 مستعد پیکار و آماده کارزار بود برین معنی آگهی یافته سوار شد - و
 بسرعت تمام راهی گردید چنانچه غیرت خان با فوج عبد الله
 خان بهادر فیروز جنگ و برخی از گرز برداران کار طلب مثل
 خواجه طاهر و امیر بیگ و ناد علی و غیر ایلان که از درگاه والا
 رخصت همراهی خان دوران یافته بودند در راه بار ملحق گشتند -
 و با تابینان و همراهان که مجموع قریب دوهزار و پانصد سوار بود
 قابو دیده فوج عقب خانسانان را بر گروهی که جانب راست
 خانسانان داشتند زده هر دو قوشون را بمجوق مقابل خانسانان رسانید
 و مهیص داس را که زخمهایی منکر داشت با دیگر راجپوتان

که محجور و مقنول در معرکه افتاده بودند نداشتند الحاکمان
 پیوسب - اذکار پرتوهای از رسیدن حان دوران و حسب فرد مبارزان
 صف شمس و دلبران شترانگی مرار در مرار اختیار نمودند و حان
 خانان و حان دوران عدان معارفت منعطف گردانیده در حوالی
 ارد و پادشاهزاده جهادیان را که بعد از استماع استدعای عظم بعض
 مدد سوار شده بودند معارضت نمودند - اگر حان دوران نهاد در سرعت
 نمی رسد و نمائش عظم که حاکمان را بدل نموده کار نررتنگ
 ساخته بود نمی پرداختند برآمدن حاکمان ازین معرکه محال
 بود - و این کار همان حسب محرای عظم حان دوران در پندشاه
 حلام شد .

هشتم پادشاهزاده کامگار از مقام کنیاپور متوجه پرموده گشته
 مرد کامگار حاکمان مرار از کربوه مرود آمدند همان روز مرد
 پادشاهکس از طایفه برآمده در ملچار راحه پناه سنگه رسیدند و جنگ
 در پیوسب حممی از گروه حلهان برزوه کشید و رحمی گشتند و
 چندی از مردم راحه و تانغان اصالت حان و راحه ر را بران حان
 در ناختند - اینجا کار بعد معاهد صلالت پذیر قاب معارضت در
 خود بنامه پناهی مرار از عرصه کارزار بدر رفتند - و هم حاکمان
 برای آوردن کبی سوار شده و سنگ حاکمان را برادران و تانغان
 او هر اول گردانیده روانه پدش صاحب و خود دو دست راست
 کبی شده محافظت حاکم چاپ کبی را نموده حان ترسان و رار
 ستر سال و رشد حان و پرتهمراج و هرقی دیگر نار گذاشت - و راحه
 حیدسلنگه و مرتضی حان را نا موحی از بدنه های والا درگاه چنداول

گردانید - و جای سید شجاعت خان و راجه بتهلداس و مبارک
خان نیدازی و احمد خان نیازی میان خان زمان و راجه جیسنکه -
و جای مالوجی و سایر دکنیان با شرزه خان و صالح بیگ جلایر
و کریم داد بیگ قاتشال و طایفه دیگر میان خود و راجه
جیسنکه مقرر ساخت - و چون افواج قاهره پنج شش گروه نور دیده
شروع در آوردن کهی نمودند غلیم نمودار گردید - خانخانان به خانزمان
پیغام داد که دو تبر پرتاب بیرون کهی بوده چنانچه چپ کهی
نگاهداری تا مقهوران داخل کهی نتوانند شد - پس ازان مردم کاه و
همه برداشتند و راهی گشتند - ادبار زدگان یک دل شده بر خان
زمان حمله آوردند - آن معرکه آرای نبرد قدم همت استوار داشته
گروه انبوه را بدلاست تبغ و سنان مرحله پیمای نیستی گردانید از مبارزان
لشکر منصور نیز برخی گشته و جمعی خسته گشتند - درین اثنا خانخانان
خبر آویزه غلیم با خانزمان شنبه بسرعت برق و باد خود را بخان
زمان رسانید - و بسطوت تمام جمعیت مقاهیر را پراکنده ساخته
براه فرار انداخت - و همچنین هر مرتبه که فرار پیشگان فراهم آمده
بر افواج نصرت امتزاج زور می آوردند خانخانان بآبباری جدوجهد
مردانه نیران شرارت ارباب خسارت فرو می نشانید - و راجه جیسنکه
نیز تمام راه باغذیم چپقلشهای نمایان کرده قطع مسافت نمود - و
آخر روز کهی سالما بارور رسید *

دوازدهم حشری گران از بیدراهِ روان بر ملپچار الله ویرد بخان
هجوم آورده هنگامه نبرد گرم گردانیدند - و چون آتش پیکار بالتهاب
در آمد و از هر طرف خرسین وجود جمعی بباد فنا رفت الله

و بر دینار با اقتصاد اسباب عدو مال خاموشی از ملچار برآمده به میری
 شهادت و نازوی حلاوت صحابیل را منبرم ساخته مقرر خود
 • مراجعت کرد •

هزدهم سید خاسته‌ها و خان دروازه‌ها در دهنارز خان و دیگر
 منصوبداران که بود گهی داشتند هنگام سحر دره نوردی در آمدند
 و کفیلان بی آزارم آگهی یافته مقرر ساختند که قریب دو هزار سوار
 بر کفار از در معاین شوند و باقی جانب گهی روند - خاسته‌ها پس
 از شنیدن این خبر لهر اسب را مرستاد که هر دو لشکر برابر حواریان
 مذکور نایستند - خسارت زدگان لهر اسب را دیده خود را بجماعه
 که طرف گهی رفته بودند رسانیدند - و سید خاسته‌ها و خان دروازه
 مردم گهی را همراه آورده تاکید نمودند که در راه از یکدیگر جدا
 نشود - مبادا عظیم مرصع خود را دستی بکار رسد - اندک تا بانی از
 لشکر عظیم بر شتر پی از مردم گهی که کله مار داشت می‌روند و از طعمیان
 باد آتش درگاه و همیه که در دیگر حاکمیان نار بود و درگاه صحرا که
 بلند مراوان بود می‌آمدند بسیاری از شتر و گاو را در میل و برخی
 اسب و آدم صایع می‌کردند - و در مسق امواج فاهره فی الجمله
 بر هم دورگی راه می‌یاد - خاسته‌ها لیسرد آگهی بر من معنی کس
 بطلب خبر مان مرستاده سوار شد - اختر برج خلافت بادشاه را که
 جهانیاں قیر از اسماع این خمر سوار شدند - خاسته‌ها و معروض داشت
 که برای تبلیغ این جماعه دولتخواهان کفایت می‌کنند لایق آنکه
 بر گردیده بمعسكر اتیان تشریف فرمایند - و چون دریافت که آن
 گوهر درج بسالت در قادیان اشرار خدای شعار مصر اند و ازین

اراده بر نیسوانند. گشت. - مبالغه نموده بالتماس کرد که بر فیل -
 سوار شوند. - و راجه پهلاداس و برته پراج را با خود گرفتند و هر اول -
 بیشتر روان گردید. - غنیمت که شتر و کاکهی را پیش از انداختن میدیدند. -
 از شقیدن خروس کوس روئین و دیدن اعلام نصرت آئین پادشاهزاده
 با تمکین پای نبات از دست داده راجه سوار - پیر - درین اثنا خانزمان -
 که جیب اطلب خانخان با استعجال تمام راهی گشته بود و رسید. -
 خان از جانب راحت در رسید. - خانخان راجه پهلاداس و برته پراج
 را نزد خانزمان فرستاد تا با اتفاق گریختگان را تعاتب نموده مالش
 دهند. - و گوهر اکیلیل سلطنت هزار سوار از ملازمان خود یکم
 خانزمان فرستاده عنان یکران با خانخان بار و منعطف ساختند. -
 شب هنگام خانزمان با همراهمان از تعاتب واپرداخته برگشت و
 جوهر دلیری نوینان اخلاص سرشت مانند مید خانجهان و خانزمان
 و خان دیوان و راجه پهلاداس که درین روز مصدر ترددات گشته
 بودند فروغ دیگر پانت *

نوزدهم که نویت کهی خانزمان بود چون بخانخان خبر رسید
 که مقهوران باراد که بر سر کهی بریزند سوار شده اند. پایان روز با
 جمعیت خویش بحرکت درآمد. - اتفاقا همین که انتاب رخ
 بهفت زنبورله و ندیره یاقوت و دیگر مخاویل نزدیک ملچارهای
 نقب رسیده برهنمونئی ادبار گزهی را پیاده ساخته بر ملچارها
 دواندند. - الله ویرد یخان باقبال نصرت مآل شاهنشاهی قوسل
 جسته با همراهمان از ملچار خود یرآمد و بضرب تیغ و تفنگ ابله
 زندگی بدیاری منهدم گردانیده جمع دیگر را بزخمهای گران زهر

خاک باکسی انداخت - از مردم الله و برده خان و راجپوتان جگراج
و مهابدان اصالت خاں نیز برخی بگلگونگه زخم سرنج روئی تجاوزید
اندوختند - خائنجان در اندای راه نور دینی خبر مدروزی مبارزان لشکر
مصلحتور شفقت سپاس ایزدتی بجا آورده بمقرر خویشن معارفت نمود -
و خائزمان سالما باکمی بارور در آمد -

بیست و دوم پادشاهزاده عالی قدر بصواب دید خائسان بنسید
خائسان و خائزمان و راجه جیسنکه و مبارز خاں و راجه پتنداس
و راور مرسال و راور کرن و مبارک خاں نیازی و احمد خاں نیازی و
نظار پادشاهشگی و طایفه دیگر از بندهای درگاه گیتی پناه و از
امرای دکنی مالوجی مقرر نمودند که چهار پنج گهزی از شب مانده
خود را به بنگاه غنیم برسانند باشد که دست بردی نموده آید - دلبران
بیکار بر دست بموجب قرار دن شب پلحشنبه بیست و هیوم راهی
گشته بعد از پیری شدن یک بهر روز به بنگاه شقاوت منشان رسیدند
ازان روز که مقاهیر بیشتر خبر یافته بنده را روان کرده بودند نهیب و
خمارت دلخواه صورت نهیست - لختی دان و کار بسیاری که بران آورده
بار بود شتر و گاو لشکر و ادشاهی که مقهوران روز صوحن کهی
برده بودند - بدست مجاهدان ظفر پیوند امثال - و چون غنیمتیه
گلیم که بنده و بار میگریزاند بسیار نزدیک بود راجه جیسنکه هراول
فوج مذکور اسپتاخته خود را بوی رسانید - و بسیاری از بیدادها را مردم
از اسیر نمودند - و حید خائسان و خان زمان و جماعه دیگر از
فوج قول جلوریز باد پیوستند - درین اثنا مودهوجی برادر مراری
با مبارز خاں در آوخت - اگرچه مبارز خاں ببازری شجاعت تبع

انتقام آخته جوتی را که دران چندی نامور بودند بر خاک هک انداخت - اما خاندزمان پس از آگاهی بر آریزه صود و سید خانچیان را بکمک راجه جیسنگه باز گذاشته بسرعت هرچه تمامتر بمدد مبارز خان رسید - و گروه افغانه را مستظهر ساخته صود هوچی را که در زخم تیر داشت رهگرایی جهنم گردانید - بقیة العیف راه فرار سپردند •

دوازدهم شوال چون نذیر و یاقوت و رفقای او با قریب چهار هزار سوار سر راه کاکا پندت ملازم خانانان که بواسطه غله جانب ببر رفته بود گرفتند - خانانان بعرض درة الناج خلافت رسانید که در بنوت که ستاره سوختگان بطرف دیگر مشغول اند اگر بر بنه و بار اینان تاخت پرده شود اغلب آنکه کار بکار هواخواهان صورت یابد - پادشاهزاده عالی قدر از فزونی خواهش تماشای جنگ دکنیان مقرر فرمودند که خود نیز سوار شوند - بجگراچ و لهر اسپ ویکه تاز خان و چنددی دیگر را پیاسبایی اردو باز گذاشته روز دیگر پیش از دمیدن صبح مسلح گشته بر فیل سوار شدند - و لختی برون معسکر برای فراهم آمدن لشکر و ترتیب انواج درنگ نمودند و خانانان و راجه جیسنگه و راجه پتملداس و دیگر دیگر گزینانرا همراه خود در فوج قول نگاهداشته سید خان جهانرا هراول و خاندزمان را با مدارز خان و راوستر سال و برخی دیگر میمنه - و سید شجاعت خان و مرتضی خان را با گروهی میسره - و خان دوران چنداول - قرار داده راهی شدند - مقابله که پیشتر آگاهی یافته بنه را بطرفی فرستاده و در چهره آتش زده آماده قتال

ایستاده بودند - همدس که مداران مصرت شمار بردنك رساندند از جانب برامبار ظاهر شده سال اندازی مشغول گشتند حال زمان روح معالی خود را بجمعه محبتش از صندان برداشت - سید جان بهای بفرموده وحی که برابر او آمده بود اسب انداخت در میان آنها راحه خدمتگاه و راحه پنهانداش کمک شتافته مقهوران را ناتوان یکدیگر از پیش رانیدند - و خاندوران که چند اول خود بفر از عقب راهی شد حاکمان و مید حاکمان در حلی مزار اشوار بانکار از دنبال در آمده گزوهی را نه تمنع آنداز روانه دار العوار گردانیدند - در اندامی زور مراری - سرآمد ادبار بژوهان از اسب افتاد و یکی از نوکرانش بر اسب حوش سوار کرده او را بر آورد و خود گشته گردید - و پادشاهراذد رمع مقدار پس از استماع خبر نصرت اولیای دولت مصوب آورد و مراجعت فرمودند آخر روز لشکر تفرز شدند - و چون درین مدب در مساعی دلاوران جان - پاره خدکار که در انجام انعام نکاز می بردند اثری مترتب نمی شد چه بعضی بقتل هزارا معهوران یافته در اسناد آن می کوشیدند و از فرحی آب در می آمد - و از دقتی که الله و بر دستان مائس شتر حاحی رسانیده مداروت ا پاشته بود - و پادشاهراذد والا گهر از راه کوچه حاکم رفته در حضور خود آنرا آتش داد - اگرچه یک روح شتر حاحی بود لیکن راهی که یورتش توان کرد مقتوح بگشت - و مع هدا میدان حاکمان و جان دوزان از رهگذر آنکه جان دوزان مکرر اظهار نمود که من جان حاکمان را از گشته شدن خلاص کرده ام عداوت گونه بهمرسانیده بود - و بفر هابرا و مددداران از ناهنجاری و دن سلوکی حاکمان آورده

بودند و بدین سبب آن شقاوت پزوهان یرتدبیرات پانخانان آگهی
 یافته عاچ آن می نمودند - و در تسخیر قلعه گوشش خانچانان اثری
 نمی بخشید - خانچانان بعرض پادشاهنژاد نامدار رسانید که هرچند
 آذوقه مرغان است اما تا ده درازده گروهی اردوگاه و همیۀ نماند -
 و هرمرتبه بواسطه کهی در رستن و آمدن زیاده بر بیست کزده تروند
 باید نمود - و این معنی باعث خرابی لشکر میگردد و برسات
 هم رسیده - لمصلحت آنست که بدین توفیق ننموده عیان
 سعادت بصوب برهانپور منعطف گردانند - از انجا که پادشاه زاده
 کامکار در جمیع کارها به عمل نمودن یصواب دیک - پیوسته مامور
 بودند سیوم ذی الحجه مطابق دهم خوزداد از پریفته کوچ کرده به -
 برهانپور راهی گشتند •

هفتم در حبلی که افواج قاهره از زیر گهاتی که هنزد گروهی
 بفرست نهضت نموده برة نورثی در آمدند - غلیم نمودار گشته
 بسردادن بان پرداخت - خانزمان با راو ستر سال و جگراخ و زاو کرن
 و برخی دیگر از بندهای پادشاهی که در فوج چنداول بودند بر
 مقامیز تاخت - درین اثنا راجه جیستگه و مرتضی خان از سیمه
 و اصالت خان و خلیل الله خان از حلیضه پز آمده خود را بکمک
 خانزمان رسانیدند - و جمعی را طعمه شمشیر ساختند گروه انبوه
 را مجروح گردانیدند - و اسب بسیار غنیمت شد - و از الزام که
 پراگندگی تمام بجمعیست مقابله راه یافته بود دیگر تا برهانپور که
 بیست و ششم مورد مساکر ستاره شمارنگشت اثری از آن ظایفه
 نگویند آثار پدید نیامد - و پس از آنکه سعادت پادشاهنژاد بر بیع قدر

از عرایض مذهبیان آرد صوة بمسامع جلال رسیدند. خاتمان را که از بد خوئی، فطری با دیگر بلدهای پادشاهی طریق ناسازگاری می نمود چنانچه گذارش یامست. و پادشاهزاده والا قدر را پی تسخیر قلعہ ہر گردانیدہ ہوں معاتب - پاختہ. آن الحقر. ملک حلاوت را با. جمیع پندہای کہ در رکاب ایشان رفته بودند بدرگاہ گیتی پناہ طلب فرمودند .

(انکون لختی از وقایع حضور بر می نگار) .

پانزدہم صفر شہنشاہ گیتی پناہ از باغ فرح بخش کشمیرکہ یک شہاروز، دران مکمل دل امروز نکام بخشی و کامرانی برداختند . حسب التماس یمن الدولہ باغ، اوروسوم، باغ نشاط، کشی . حوار شرف، قدم ارزانی داشتند. یمن الدولہ بعد از اقامت مراسم نثار پیشکشی از حواہر و مرصع آلات بنظر کیمیا اثر در آورد. چون باغ مذکور بدلگشائی و راحت امزائی پسند طبعیت اقدس گشت تمام روز درانجا بعشرت و مسرت گذرانیدہ شامگاہ بدوالتخانہ والا معاودت فرمودند .

ہفدہم پرتہیراج راتہور از اصل و اضافہ بمنصب دو ہزاری ہزار و ششصد سوار - رامرازی یافت .

دہم ربیع اول پیشکش ظفرخان صوبہ دار کشمیر از اقسام شال و موطنہ و گوش پیچ طرح دار و سادہ و انواع تہہمہ و کربلائی زر تار و سادہ و زعفران و دیگر اشیای آن دیار، از نظر انور گذشت . و پدایہ قبول رسید .

شب دو از دہم مجلس میلاد خاتم ادبیا علیہ و علی آلہ افضل

الصلوات و اکملها در دولتخانه خاص و عام ترتیب یافت - شهنشاه اسلام پناه دران محفل فیض منزل گروهی از علما و فضلاء و صلحا و حفاظ خطه دلیزیر کشمیر را که بتفاوت درجات دران قدسی انجمن قعود نموده بتفاوت فرامی پرداختند بمرحمت خلعت و فرجی و مدد معاش از زمین و یومیه سرانراز ساخته مبلغ دوازده هزار روپیه نقد برسم معهود هر حال عنایت نمودند - و پس از انقضای یک پهر شب برخی از اعیان دولت را درانجا گذاشته بمحل مقدس تشریف بردند - و بحکم معلى پیشکازان بارگاه عظمت و جلال بتقسیم خوانهای الوان اطعمه و اشربه و انواع حلویات و عطریات پرداخته حضار آن مجلس منیف را بهره‌ور گردانیدند •

هفدهم منزل جعفر خان بغیض قدوم میمنت لزوم پادشاه بنده نواز مروج آمود گردید - و بعد از تقدیم مراسم با انداز و نثار پیشکشی گذرانید - خادان دریا نوال برای مباحثات او شرف پذیرائی بخشیدند •

نهضت رایات فیروزی از کشمیر بصوب

ویرناگ و ازانجا بدارالسلطنه لاهور

چون در سمت جنوبی کشمیر چشمه سارهای نشاط افزار مرغزارهای دلگشا که هریک دلیلی است بر شگرتی صنایع ایزدی واقع شده بر خاطر ملکوت ناظر پرتو افکند که بسیران حدود توجه فرموده عنان عزیمت بجانب دارالسلطنه منعطف گردانند •

روز یکشنبه بیست و سوم مطابق بیست و پنجم شهر یوز بد

از سپری شدن در ساعت نجومی موقت گریز نور که سه سه
 درس سر زمین دراهت آگس اقامت داشت قریب هزار
 شادمانی بهصفت نمود و در موقع بدور که از دولتی شهر نراء
 خشکی سه گروه دروغ دراهت پمچ گروه پادشاهی است ناء
 شد و باعی که در آنجا در در بهب مرتب گشته به درول اقدس
 ویدس آمدن گردید - موقع مرور زعفران رار است اما هروز
 زعفران گل نکرده بود روز دیگر مرید وندی بود که از مصاف
 پرگده آلر است و از بدور دراهت خشکی سه و نیم گروه مصر سراق
 صید و حلال گشت وودایی آن پنج نراء را که از مصاف پرگده
 انچه است و در جدول دره انچه حلال پادشاه نراء صحت دارا
 شکوه مقرو درول اشرف اعلی صفت اما ساخته یکروز دران برهنگاه
 که از وندی بود نراء خشکی چهار گروه و ربعی و نراء دریا پنج گروه
 مصاف دارد تمام فرمودند - درون مکل پادشاه نراء نلقد قدر
 عمارتی دلاور و باعی مصر اوگدر که بهری نعرض سه گرا و سط
 آن بدور می رید کردار بهب طرح اوگده اند - و آمرویی دریا بدر
 عمارتی و باعی صحت این عمارت ناء ناء - شب دوم از سرکار
 آن اختر برج سلطنت در هر دو کردار بهب چرخان برادر و خند *
 بیست و هفتم از پنج نراء قا پل کهنه که صفت های سیر کشتی
 است و کشتی قطع مصاف نموده از آنجا در تحت روان که از مختوعات
 منطوق توانی بهان ناء بهب بهوی و حستگی سوار شده ناء ناء
 که در جدول اسلام جان سیر کشتی است شریف بودند - درس پرگده
 معددی بود ناء ناء - پادشاه عدالت گستردم بهیان آن در مان

داده برگزیده مدکور را باسلام آباد موموم گردانیدند - عایقه در دست
 عمارت یکی برای محل مقدس و دیگری بوا - طاق دولتیخانه خاص
 بر در چشمه خوشگوار که در آن مکان نزه واقع شده - اجته بودند -
 چشمه محل از میل حوضی ده در ده گذشته بمختصر حوضی که
 بر روی چبوتره رسیده می برداخته اند - و بر کنار آن چنار عظیم سر
 برافراخته - می آید - و از آن بحوضی بیست گز در بیست که در ته
 چبوتره است ریخته میروند - و چشمه دولتیخانه خاص نیز
 از میان حوضی ده در ده بر آمده بحوض دیگر که چل گز در چل
 است می ریزد - و ازین حوض جوئی بقدر دو آسیا آب بر آمده
 بجوی چشمه محل ملحق میگردد - درینجا باسلام خان حکم شد
 که در آن نزهتگاه عمارات خوب و نشیمنهای مرغوب بسازد - آخر
 این روز آصف آباد معروف بمچپی بهون که در قبول زمین الدوله
 است و آن نوین والا قدر بفرمان حضرت خدمت مکای در اینجا
 عمارات و حیاض و انهار و ریاض ساخته - مسط ریاضت اقبال گردید -
 چون اهل آن دیار میچپی ماهی را خوانند و بهون خانه را - و چشمه
 این مکان ماهی فراوان دارد موضع مذکور باین نام اشتها یامده -
 حاجی محمد جان قدسی صفت آن چشمه بدین گونه گزارش داده

• بیت •

اشارت جانب این چشمه از دور • کفد افکشت را فوارا نور
 کند گر امتحان • رودی آب • نثار پنج • موجان دهی تاب
 مگر یاقوت اینجا آب خورده • که آتش آبروش را نبرد
 از آن ماهی زند خود را بقلاب • که در آتش جهاد از مردنی آب

بر روی چشمه ماهی سف کشاده • چو مژگان های ثمر در روی دیده
 دسام چشمه از ماهی طپیدن • کفد چون پیش آهنگ هریدن
 و ازان رو که مکن مزبور دامشاد روح افزا بود اعلی حضرت • روز
 مقام فرمودند - و یمن الدوله شب دوم بر حوضها و جویهای درون
 و بیرون چراغان بر انداخت •

نمره ربيع الثاني قرین دولت عزینده در ده اجول که حضرت
 شاه شاهي آنرا بذواب کردن قباب خورشید احتیاج بیگم صاحب
 مرحمت نموده صاحب آباد نامیده اند - نزول اجمال فرمودند -
 و چون عمارت مشکوی معلی دولتخانه خاص که در عهد حضرت
 جنت مکنتی درین موضع ترتیب یافته بود - چه از کهنگی و چه
 از بد طرحی پسند طبیعت اشرف نیفتاد - حکم شد که بجای آن
 عمارات دیگر با آبشار ها و حوضها بصفت آرامگاه مقدس دولتخانه
 خاص و عام مرتب گردانند - و بمراتب بهتر از آنچه پیشتر بود روی
 کار آمد در اینجا چشمه ایست در کمال عذوب و صفا که با چندین
 چشمه دیگر بحوض ایوان عمارت متصل در شده در حوض گلان پیش
 ایوان منی ریزد - و از اینجا بحوض و جوی و ابشار ریخته بیرون باغ
 میروند - درین مکان نیز سه روز مقام شد - و چراغان بر کنار
 جداول و حیاض با مسو اقدس بر انداخته آمد - (روز سیوم مقام بسیر
 لوکه بهون که یک د نیم گروهی صاحب آباد است متوجه گشتند
 و عماراتش که هنوز صورت اتمام نیافته بود بنظر اجمال در آورده
 باز دولتخانه صاحب آباد را سعادت آمایی گردانیدند - در اوکه بهون
 چشمه از دامن کوه برآمده جاری میگردد - بر سه چشمه حوضی

اهمیت چهارده گز در چهارده - و بر در جانب آن در حوض دیگر
 بهمان طول و عرض - جزئی عرض در گز از حوض نخستین درین
 در حوض در می آید - و سبزی بعضی چهار ذراع از پیش حوض
 سرچشمه روان گشته و میدان عمارت قدیم در آمده بتوضی چهل و
 شصت ذراع در چهل و پنج داخل میگردد - و از انجا بصحن عمارت
 دولتخانه خاص رسیده حوض پیش عمارت را که نه گز در نه است
 ابریز میگردد - و از انجا در حوض بیرون می افتد در صحن دولتخانه
 خاص زیبا چناری است سر بر کشیده - و پائین آن مربع چبوتره
 که هر ضلعش دوازده گز است - و بر کنار حوض بیرون عمارت نیز
 چهار چنار بقطار سایه افکنده - اعلی حضرت لوکه بهون را بیاد شاهزاده
 سعادت نصیب محمد اورنگ زیب بهادر عزایت کرده فرمودند که
 درین سر زمین عمارتی بسازند •

پنجم از صاحب آباد نهضت نموده در ویرناگ که چشمه آن
 منبع دریای بهت است و بهترین چشمه سارهای کشمیر - انجمن
 آرای مسرت گشتند - بر سر این چشمه مئمن حوضی است که
 قطرش چهل گز است و هر ضلعش هفده - و حضرت جنت مکانی
 در ایام پادشاهزادگی آنرا ساخته اند - ماهی آن شمار بر ندادند -
 و عقب چشمه کوهیچہ ایست مرتفع مطبوع در کهال نزاهت و نصارت
 چون بر در چشمه عمارتی و باغی در خور این گل زمین نبود
 حضرت خاندانی باغی دلکشا و منازل و حیاض و جداول در حضور
 اقدس طرح انداخته بشاه آباد موسم گردانیدند - و حیدر ملک
 کشمیری را بداروغگی عمارات مذکوره سرافراز ساخته حکم کردند

که از این گنبد حوص را که نعرمان حضرت حدیب مکانی در حوص
 اساس نامیده از پائین دارد - و در محرابی آب چشمه از حوص ایوانی
 که یک روش ناع باشد و دیگر در حوص بطول هفده ذراع و عرض
 دوازده - در دو سر آن دو عمارت لمعی که هر کدام شاه نشینی در
 ناع داشته باشد سازند - بطوری که حوی نعرص پنج گران
 چشمه منال ایوان مذکور شده در ناع جاری گردد در هر طرف
 ایوان هفت ایوان دیگر که در هر در جانب چهارده ایوان واقع شود
 و دو حوی دیگر از دو سمت مهر مزبور که هر یک نعرص چهار ذراع
 از پاش اوایل گذرد و در در جانب وسط ناع دو حمامه خاص در
 دست عمارت یکی بر سر دروازه دیگری فریده آن و حمامی ناحوصها
 و انبارها و مشامها مقرر نمودند و در منبهای ناع بدر حوصی
 پنجاه و هفت گورد در پنجاه و هفت که مواضع در منال و سه انبار در
 طرف آن باید طرح نمودند *

حشون قهری ورن

روز یکشنبه هفتم ربیع الثانی - در هزار و چهل و چهار مطابق بهم
 چهار حشون قهری ورن حاتم سال چل و چارم و مائده چل و پنجم
 از عمر اند اعصام پادشاه گردون علام آرایش نامت - و درسم
 معبود این جهان و بار بطة و دیگر اشیا بر سخته آمد *

در روز بطة طرازان پادشاه حضور اشعاری که در قهریب این
 نیر گدنی امروز و تعریف کشمیر ناپدید گرفته بودند نعرص اندس
 رساننده فصاحت و امرو کلامات گردیدند - و نعره پردازان نیز نامعامات

متکانه دامن امید برآوردند - مرشد قلبي خاں از اصل و اضافه
بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار - و امر از گردید *

هشتم خان دوران از شاه آباد بدار السلطنة متوجه گشته در چهار
روز هیره پور را که سر راه پربلچال است بزرود اقدس فیض آگین
گردانیدند - و در اثنای راه بسیر آبشار اوهر که در کوهی موضع
حمال زکری در دره دست چپ راه واقع است توجه فرمودند -
منبع آبشار چشمه ایست کوثر نام که از برفهای گداخته جبال
مشرق رویه نیز آبشاری بان صلیق میگردد - و نهري عظیم شده
بر روی سنگ صلب می ریزد - از صدمه آب بمرور ایام بزران سنگ
حوضی و منبع بهم رسیده - و از حوض بدو که قریب پانزده ذراع
بشیب دارد می افتد - از صدای آب نزدیک آبشار در کس هر چند
پهلوی هم باشند آواز یکدیگر نمی توانند شنید - در عرض کشمیر
مردوس نظیر و نواحی آن آبشار مرادان است اما بهترین آن آبشار
اوهر است پس ازان آبشار سکه ناگ که حیرت انزای تماشاگران
است چه بقدر ده اسب از ارتفاع چهارده گز ریخته دریاچه که
زلالش در صفا یادگار کوثر و تمدن است جاری میشود - و از آنرو که
این آبشار پیشتر بدظر امتاب سپهر خلافت در آمده بود درین هنگام
به تماشای آن نپرداختند - دیگر آبشار بیرم گله که کیفیت و کمیت
آن گدازش یافته - پیش از آنکه این نزهتگاه مورد عساکر گیتی کشا
شود جهات خوبی آن منحصراً در آب و هوا و نزهت حای و تفریحی
سبزه های گوناگون و مرادانی گل های رنگارنگ و میوه چندان خودرو
بود - چه ساکنان آنجا طرز چمن پیدایش و بوستان آرائی نمی

دادستند - و نیز اگرچه در آن چندی که اکثر علوم متعارفه درس
 گویند بودند اما علوم متداوله شیوخ تمام نداشت - برخی خط نسخ
 تعلیق و بکرمی نوشتند و بعدی زبان شعر داشتند - بعد از آنکه در عهد
 دولت حضرت عرش آشیانی کشایش ریاست اکثر ساکنانش انکساب
 مراسم اهلیت و لوازم آدمیت نموده شایستگی جوهر ظاهر ساختند -
 و فارسی گفتن و خط خوش نوشتن - و زبانه فارسی سرانیدن - رواج
 تمام ریاست - از جمله شیخ معقود کشفی است که در اقسام علوم
 عقلیه در درجه عالی داشت - و بصحبت بسیاری از اصال
 حق رسیده و ریاضات شاه که طریقه طائفه علویه صومیه است
 کشیده پیایه ارشاد رسیده بود - و بها خداوندان استعداد را
 بپس تکمیل او رتبه کمال نصیب گشته - و ملا محمد حسین
 کشمیری که بیدر تربیت حضرت عرش آشیانی در خط نسخ
 تعلیق از خوش نویسان عصر گویا مدقت برده بود - و انمارش
 بجز تازه رو نسخی نهد - در زمان حضرت خنت مگانی که
 در ادب ملطفت پنجم مرتبه تشریف فرمودند - چون توجه والا
 به تربیت این موزمین نشاط آگین داوراختن عمارات و
 اصلاح درختان میوه دار به پیوند و حر آن داشتند - از آنچه بود
 بسیار پیش آمد - و چون بحلوس میمنت مایوس حدیو عالم
 خداوند بنی آدم سرور آرای جهانهای حضرت صاحبقران ثانی
 چهارمرا مروج تازه مهرسید - و جهانایان را مروج لبی اداره - این
 موزمین که از جمیع متفرهات عالم امتیاز دارد معمار روح امرا
 و ساداتین دلکشا نمودار بهشت درس گردید - و اکثر انمار لب به پیوند

و دیگر اجاب تربیت در شیرینی و بلیدی و میرایی یاد از
میوهایی نیک ولایت کابل میدهد - و از اینجا که در عسکراتبدال
فضله و هنرمندان هفت اقلیم فراهم آمده کامیاب اند ساکنان این
زمین نشاط آگین از مصاحبت و همزبانی اهل اردو فضایل و هنرها
کسب نموده اند - ایند کام بیش که تشدید مبنای جهاننداری یارتقام
لوائی داد گسترش این پادشاه خلایق پناه مربوط گردانیده - و توکید
مراسم فرمان گذاری بتمهید لوازم دین پروری این شهنشاه دینی و
دنیوی منوط - آفتاب درخشش را از مغفرت کسوف محفوظ و مأمون
و ماه سلطنتش را از وسعت محروس و مصون دارد .

بیست و دوم به بهنر که منتهای کوهستان کشمیر است منزل
شد - جگات کلانت که بخطاب کبرائی سرافراز است - و در
تصنیف نعمات هندوستانی و تالیف معانی امروز مدلل او در
هندوستان بهشت نشان بیست - و بیست و شش تصنیفات حسب الحکم
در دار السلطنه مانده بود بدرگاه آسان جاه آمده دوازده تصنیف
که بهندوستانی زبان دهرند نامند - و در نعمات مختلفه مشتمل بر
مضامین رنگین بزم اقدس خاقان هنر پرور جود گستر ترتیب داده
بود بعرض مقدس رسانید - از اینجا که تصنیفاتش خاطر اقدس را
عشرت آگین ساخت بامر پادشاه دانش نواز بزر سنجیده آمد -
و چار هزار و پانصد روپیه هم سنگش باو عنایت گشت - چون
در یک و نیم گروهی بهنر بفرمان قضا بفاذ قریب پانزده هزار
آدم فراهم آمده جانور بسیار گرد آورده بودند بیست و سیوم بعد
نصف النهار به شکار قمرشه متوجه گشته بصد و بیست مودیال که

عمارت از موج کوهی است و چکاره مند مرصودند - درون میان
مردیال بیشتر بود - چکاره و سدیست از آهرو در اکثر جایهای ولایت
و عمران مهم میرسد - و آهروی سیاه و سفید مخصوص هندوستان
حلد نشان است •

درینولا معرض مقدس رسند که مسلمانان ساکن بهندهر از جهالت
پیشگی بکار دختر میدهند - و ازین طایفه می شناسند - و مقرر
شده که مسلمانان دختر کامرا بعد از صوات دس کنند و کامرا دختر
مسلمانانرا پس از انراض حجاب دستور دهند - فرماں شد که هر گاه
که مسلمانی در خانه او باشد اگر شرف اسقام دریاوند زن را معقد میکنند
تا از بار گذارند - و اگر از شفات و عوایب از اندراک این سعادت
مردم تاند مومنه را ازو جدا سازند - و حوکو رسدند از آنجا که
مصدر این کار بکوهیده آثار شده بود نتووندی ردایی و نیم و امید
حضرت صاحبزادانی تا تمام قدیلک خود در ملت نصای
مصطفوی در آمد - و بخطاب راحه دو اتمند سر امراری یافت - و
بمباری از کفار از عوایب درآمدند و مسلمانان از جهالت رستند و
بیم دس پرری این دانشاه اسلام دواز که رگند از چوین رحم قدیم
از میان این طایفه چهل بلند مرتفع گردید - و فاضی و معلم
از سرکار خاصه شرعه معین گشتند - تا باحرای احکام شرعب و تعلیم
اداب عبادت پدیدارند - و چون وانات حلال بحوالی گجرات بعباد
رحیم - حمعی از - آداب و مشایخ آن قصده استعانه نمودند - که
مردمی از کفار ناپکار حرا و اعمای مومنه را در تصرف دارند -
و چندی ازین معاهد تعدی در عمارات خود در آورده - بدانرا

شیخ محمد گجراتی که از رسمی دانش بهره ور است - و داروئی
مردم جدید السلام بر سرقرار - رخصت یافت - تا بعد از ثبوت نساء
مسلمه را از تصرف کفار برآرد - و مساجد و عمارات آن متعین
جدا سازد - او مطابق حکم بعمل آورده هفتاد حره و چارونگ مومنه
را از تصرف کفر فحشه برآورد - و هر جا که مسجدی در زیر عمارت
هنود در آمده بود بعد از تحقیق آن را انراز نمود - و زری از آنها
بطریق جرمانه گرفته بدستور سابق مسجد ساخت - پس از آنکه این
ساجرا بمصامع جلال رسید یرابع قضا نفوذ صادر شد که بدستور
قوم جوکو هر که مسلمان شود مسلمه را بعقد مسجد بار گذارند -
و هر که از گمراهی و خرد تباهی پذیرا نشود معروض دارند - تا
اورا تادیب نموده اید - پس از ورود فرمان جمعی از سعادت
یادری پدایه اسلام رسیده زبان مسلم را بنکاح جدید متصرف
گشتند - گمراهان دیگر را که ظلمت کفر پرده بر چشم آنها فرو رفته
بود و از ادراک این شرف محروم گردیدند تنبیه نموده زنان مومنه
را از قید آنها باز داشتند - و بامر خانان در عقد ازداج طبقه
ناجیه اهل اسلام در آوردند - و حکم شد که در کل ممالک محروسه
هر جا چنین واقع شده باشد بدین دستور عمل نمایند - چنانچه اثبات
بسیار از دست کفار برآمده در نکاح مسلمانان در آمدند - و گروهی
از کفار بقبول دین بدین از آتش دوزخ رهائی یافتند - و بتشانها
منهدم گردید - و بجای آن مساجد بنا یافت - این سبخانه مایه
گران مایه این انتاب فلک خلافت و هدایت را بر جهان و جهانیان
بصرط داشته اطباب مرادق عظمت و جلال اورا باوقاد خلود منوط

گرداناد - مدر نرکه سجاری را از تعدد عدد عدد العادر مایک پوری
 میر عدل اردوی گنهار پوی گردانده دعایت خلعت سرارار
 ساختند - و از آنکه عدد مذکور چون ترک منصب و اختیار
 عزلت نموده بود ثانی الحال هر چند اظهار بدامت کرد سودمند
 ندادند - و چون نعرض اشرف رسید که در نواحی کنتیه من اعمال
 پرگنده کاهن که از مصامات رمن خادومه است و نه قبله عالی
 اشهار یامنه مار حور و موج بسیار است - نه الله و مردی حال قرارل
 دیگری حکم فرمودند که نا لوازم معرفه بدان صوب نشاند - و از
 پرگندات حوالی موضع مذکور جمعی کثیر فراهم آورده طرح قمریه
 اندازد - و چون بذر نا شکوه آسمانی متوجه صید گاه مذکور گشتند -
 و در اندای ره نوردی بشکار بیلگه کار و گورخر پرداخته در آن هم دامی
 الاولی سرزمین کنتیه را سرگردانان بهان پنداریدند - و سه روز
 متوالی بعشرت نجیچر اشتغال نموده از مار حور که در کوهی باشد و
 و قوج کوهی و چهار صید و بیست و چهار صید فرمودند - مار
 حور شست و شش - قوج یکصد و شصت و هفت - چهار صید یکصد و
 بود و یک - از اسمله پندار تا نه تیر و نعلک شکار خاصه شده بود
 و تقعه را پادشاهرا دهای والا تدار و نویدان عالی مقدار و قراران
 نامر شاهنشاهی صند کرده بودند •

چهاردهم خابرماس از درشت خوئی و از ارهویی پدر معارقت
 حسنه با منقام عتقه ملک رفته سر افتکار بر امراخت - در همین
 تاریخ نعرض مقدس رسید که مهانتجان حاجان مرض بهکندر که
 تازی زبانان نامور خوانند و دبیرین رفیق او بود بساط زندگی در

موردید - معتمد خان تاریخ فوت ادرا که نام قدیمش زمانه بیگ بود
 (زمانه آرام گرفت) یافته - بخان دوران موده دار سالوه فرمان شد که
 بیلاگهات شتافته تا تعین شدن صوم داری ازان مملکت خبردار
 باشد - و از سواران منصب او که پنجهزاری پنجهزار سوار بود سه
 هزار سوار در اید سه اید مقرر گردید - رشید خان اسفاری بضماف
 هزار سوار بمنصب سه هزار سه هزار سوار و هر یکی از احمد خان
 نیازی و مبارک خان نیازی از اصل و اضافه بمنصب دوهزاری
 هزار و پانصد سوار فوازش یافتند - شادی بیگ ولد جانش بهادر
 بقطاب شادی خان و نور محمد عرب بقطاب عرب خان مربر
 امراختند - راجه جگت سنگه ولد راجه باسو زمیندار کوه دامن
 کاکره از سرزمین خود آمده بتغذیل استان عرش مکان دولت تازه
 اندرخت •

هزدهم قمرغه گورخر نشاط افزای خاطر اقدس گشت - این
 جاندار که بیشتر در دشت می باشد و هنگام تشنگی قطع مسافت
 بمیدان موده بآبشخور معین که حذر دران آب نخورد خود را می
 رساند - در نواحی بهنهر که برگزار دریای بهت واقع شده بسیار
 است - و برای خوردن آب بدریای مذکور می آید - الله ویرد بخان
 قرارل بیگی بامر خانانی جمعی برگماشت که هرگاه بواعطه آب
 رو بدریا آرد سرراه بگیرند تا از نیافتن آب از اینجا برگشته ناگزیر به
 تنگناهی که دران نزدیکی است و اندک آبی دارد در شود بعد ازان
 مداخل و مخارج را مسدود گردانیده همه را بقید در آورند - و چون
 تدبیر خان مشارالیه مطابق خواهش بظهور آمد داسی که برای

گرفتن و خوش ماخنه آید بر در کشیدند . و گیتی حدیو شریف

فرمودند . بیست شکار خامه شد و چهل و سه بفرمان والی داری ناک

خلافت و امین در امت مید نمودند . و نجاج امرای حسب السیاسه ملزم

و کاب سعادت زنده داشت گرفتند .

بیست و چهارم سعادت حال موددار کوششهای گنگره سعادت

ملازمت در دست .

آغاز سال هشتم

از دور اول جلوس مقدس

روز پنجشنبه غره جمادی الثانیه هفده هزار و چل و چار مطابق
درم آذرماه سال هشتم از اورنگ آرائی خاقان زمین و زمان باعث
امن امان نشاط افزای جهادیان و مسرت بخش عالمیان گردید .
حیوم وزیرخان صوبه دار پنجاب در نواحی دار السلطنه لاهور
بادراک شرف ملازمت محترسعد گشت .
پنجم خاقان بیهمال بفروغ نیر اقبال دار السلطنه را منور ساخته
مورد امن و امان گردانیدند - سابقا سرکار بیجاگر و سرکار دودربار و
بعضی محال سرکار هندیه که آنروی آب نریده است و نزدیک
برهانپور داخل صوبه مالوه بود درینولا از پیشگاه خلافت فرمان شد
که محال مزبور چون از مالوه دور واقع شده از توابع صوبه خاندیس
اعتبار نمایند - و باقی محال هندیه که اینجانب نریده است
بدستور قدیم از مضافات صوبه مالوه انفککند - ولایت خاندیس
و برار و دکن را که پیشتر یک صوبه دار بضبط و نظم آن می پرداخت
در حصه ساختند - یکی بالاگهات - دوم پایان گهات - صوبه دازی
بالاگهات که عبارتست از کل دکن که سرکار دولتآباد و احمد نگر
و پتن و بیر و جالانپور و جنیر و سنگمئیر و فتح آباد با توابع
و مضافات باشد و لختی محال برار و تهامی تلنگانه و جمیش

يك ارب و نصب كردن دام بحارمان تعویض نمودند و از سواران
 منصب از که پیکه‌رانی پیکه‌رار سوار دوهزار سوار دو اچیه سه اچیه
 بود دو هزار سوار دیگر بر دو اچیه سه اچیه معبر نمودند و از
 بمرحمت خلعت خاصه و حمد هر مرصع با پهلوانه و شمشیر مرصع
 و امپ از طولی خاصه تیران طلا و نعل از خلعت خاصه و ماده نعل
 سربند گردانده مرخص ساختند و صوته داری پیاپی گهاق را که
 تمام حاندان و اکثر ولایت مرار باشد و جمع محال آن بود و دو
 كردن دام است بعهده حاندانان که نظم صوته مالوه می پردازند
 معوض نمودند و نا او خلعت و شمشیر مرصع و سایر امرای تعینات
 دکن خلعت مصحوف حان رمان فرستادند و حکم داد که از تعینات
 دکن راحه حسیکه و مدار حان و از سدر سال و حکراج با حان رمان
 در دولستان و راحه بهار سنگه نند و مادهو سنگه هادا و نظر
 بهادر با حان دوزان در مرهانیور باشد و عنراندان را هر دو سردار
 با تعلق بکدیگر با خود نگه‌دارند مدار حان ناصاته و ناصاتی پانصد
 سوار منصب سه هزار و ناصاتی سه هزار و پانصد سوار سواران
 گردند - الله ویرد بجان مراد دگی بحارمان خاصه و صوته داری
 مالوه از تعداد حان دوزان و ناصاته هزاروی داب و دو هزار سوار
 منصب چاه‌هزاروی داب و چار هزار سوار و تعداد امپ نا ریس
 مطه و نعل معجز گشته از پیشگاه حضور رحمت است اسحق
 دنگ روز آبادی خوش نادگار حسن حان بحارمان خوشگرمی و
 رافعه موسی صوته پیاپی گهاق و محمد رسد کابی بحارمان دیوانی
 آن صوته سواران گشتند عاری دنگ بحارمان خوشگرمی و رافعه موسی

پنجاب بلند پایه گردید - خواجه جهان خوانی که از دیوبند بدهائی
والا درگاه است و بزیارت امکن شریفه رفته بود دولت ملازمت
دریافته نه اسپ عربی پیشکش نمود *

حکیم پادشاهزاده والا گهر محمد شاه شیاع بهادر از دکن بدرگاه
خواتین پناه آمده سعادت ملازمت مستعد گشتند و هزار مهرنذر
گذرانیدند - جنگجویان ولد ارداجیرام بمنصب سه هزاری دوهزار سوار
که مهابتشان تسویز نموده بود فوازش یافت *

نهم خدیو خدا آگاه بر روضه منوره سریر آرای جفان حضرت جنت
مکلی تشریف فرموده بعد از ادای اداب زیارت بعطای مبلغ
ده هزار روپیه دامن امید مدنگ آن مکن فیض نشان و دیگر ایزدی
نیازمندان و بینوایان برآمورند - بختیار خان دکنی بخدمت
نوجداري لکھی جنگل و تهاره که در تیول او نیز مقرر گشت از
تغییر سزاوار خان ولد لشکر خان مباهی گردید - و سزاوار خان
بمرحمت خلعت و اسپ سر بلند گشته بجاگیر خود که در حدود دکن
تن یافته مرخص شد *

دهم محمد علی کامرانی از امل و اصفانه بمنصب هزاری
ذات و پانصد سوار سرانرازی یافت *

پانزدهم راجه جگت سنگه را بتهانه داری بنکش مابین و تنبیه
مقامان الوس ختک که دران مرز و بوم اقامت دارند و عنایت
خلعت و خنجر مرصع و اسپ با زین نقره سراراز ساختند *

یست و ششم منزلیمین الدوله بقر قدم اشرف مورد سعادت
گردید - یمین الدوله بمراسم با انداز و تثار پرداخته پیشکشی از

جواهر و مرصع آلات و اقمشه های و مرکب باد پیمای بنظر ارباب
در آورد و آن بشری پذیرائی رسید - اطنی حضرت تمام روز در آن
بعشرت و انبساط گذراندند شامگاه بدوالتجانه والا معاودت مرصودند
بیست و نهم امر سنگه ولد راجه گنجسنگه باضافه پانصدی
دریست سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار
بعفایم علم و اسب و فیل - و از اصل و اضافه لطف الله ولد الله
حان بمنصب هرزی هشتصد سوار - سواران گشتند •

سیوم رجب پادشاهزاده عالی قدر محمد اورنگ زیب بهاد
را که پانصد روپیه روزبانه داشتند بمنصب ده هزاری دات و چها
هزار سوار و علم و نقاره و تومان طوع بلند پایگی بخشیده و مرصع
دادند که بعد ازین حیمه سرچ برای آن گوهر اکلیل سلطنت بر
میکرده باشد •

هشتم خدیو حدا آگاه نكشاند میص آنداده پیشوای ارناد
مفوت و صفا - رهنمای اصحاب معروف و تقی - ندوه حق
شداسان صافی ضمیر - میان منیر - که پیشتر بیر بقدرم سعادت لرو
مربط انوار گشته بود - تشریف مرصود نگذارش بسا دایم حقایق
و غوامض معارف باعث انشراح صدور و انبساط قلب آن زاویه
دشمن تجرد گزین گشتند •

بیست و دوم پادشاه درویش نواز کلبه سالک مسالک شر
معین شیخ ملاول را بشرف و زرد میمنت آورد بار دیگر رونق بخشیده
و مبلغ دو هزار روپیه عنایت نموده مرصع مرصودند •
بیست و چهارم قریب حان که بر - سفارت نزد پدر محکم

خان والی بلخ رفته بود بد تلتیم عتبد کدوان سرتبه رخ برافروخته
چهل و پنج اسپ و چهل و پنج شتر نر و ماده و برخی چینی آلات
و قالی و نمده و دیگر اشیا بر تبدیل پیشکش گذارید - ازان میان
چیزی که طبیعت اشرف را منبسط ساخت - مصحفی بود بخط
شاد ملک خانم بنت سلطان محمد بن جهانگیر میرزا بن
حضرت صاحبقران که بخط و احوال در کمال حسن و اطافیت نوشته
و در خاتمه اسم و نسب خود بر قاع رقم نموده - و خان مشار الیه
آن را در بلخ بدست آورده بود *

بیست و ششم خانان مهربان برای سربلندی وزیر خان صوبه دار
پنجاب منزل اورا که بتنازگی مرتب ساخته بود بورود اقدس سرزمین
گردانیدند - او بعد از اقامت رسم پا انداز و نثار پیشکشی از مرصع
آلات و طلا آلات و اقمشه عراق از زربفت و جزان و امتعه گجرات و
تخت رولن زرین که پنجاه هزار روپیه قیمت داشت و پنجاه
اسب عراقی گذارید - از جمله اشیا مذکوره متاع دولک روپیه
عز قبول یاست *

سب بیست و هفتم که لیلة المعراج بود ده هزار روپیه مقرر
باهل استحقاق عنایت شد *

غره شعبان منزل یمین الدوله آصف خان شرف قدوم خاقان
سلیمان مکان رشک چنان گردید - یمین الدوله پس از ادای رسم
پا انداز و نثار پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و اقمشه نفیسه بنظر
کیمیا اثر در آورد *

گذارش جشن شمسی دزن

روز سه شنبه حیو مطابق چارم بهمن جشن فرخنده شمسی
 وزن انتهای سال چل و حیو و ابتدای چل و چارم از عمر ابد
 اتصال خاقان با مو و اقبال که پرتو مهر عاطفش گیتی امروز باد -
 در عمارت برج دولتخانه دارالملکوت ترتیب یافت - و بآئین
 هر سال اس سریر آزادی خلاصت مولا و دیگر انشای معبوده
 در سخته آمد - و ضل و شعرا و ارباب تقدیم بمطای زر سرح و سفید
 کامروای گشتند - و اهل نغمه و طرب کامیاب - درین روز
 سعید خان موه دار کابل شرب ملازمت اندوخته هزار اشرفی
 نذر گذرانید - و عبد القادر پسر اجداد را که مایه مساد الوس
 امانه راه کابل بود - و بمساعی جمیده حاکم موسی الیه از اعمال
 نکوهیده خویش دادم گشته طریق خدمتکاری پیش گرفته بود -
 همراه آورده بدولت زمین یوس رسانید - شهنشاه بنده پرور سعید
 خان را مشمول عواطف ساحت باضافه هزاری ذات بمنصب پنج
 هزاره چار هزار سوار سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه ملند پایه
 برگردانیدند - و هریکی از میرانراهم وصوی و راجه روز امزن باضافه
 پانصدی در دست سوار بمنصب دوهزاره هزار سوار - و ترتیب خان
 بمرحمت خلعت و اصل و امانه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار
 و بخدمت آخته بیگی از تغیر مرشد قلی خان - و هر کدام از
 اصالت خان و خلیل الله خان و عرف خان و جمالی بمنصب هزار
 و پانصدی هشتصد سوار - و نخدمتین بمطای خلعت و خدمت

بخشیکرمی احدیان از تغیر عبد الرحمن ولد صادق خان - و مغل خان
ولد زین خان بمنصب هزار و پانصدی هفصد سوار - و عثمان روهیله
عم بهادر خان بمنصب هزار و پانصد سوار - سرانراز گشتند - مهینس
داس راتهور که سابقا نوکر مهابتخان بود بمنصب پانصدی چار صد
سوار نوازش یافت - از سوانح جنوبی ممالک که درینولا معرض ارنج
رسید آنکه چون مهابتخان خانان که نظام مملکت دکن برقرار بود
ایام زندگی بسر آورد ساهوی سیاه رو و گروهی دیگر از مخالفین
بی نظامیه فرصت غنیمت شمرده دست تدارک بمحال نوادی
در لئاباد که قلعه دار آن بمراضی خان منوط بود دراز گردانیده شروع
در تحصیل زر نمودند - درین اثنا خان دوران از مالوه خود را به پرهانپور
رسانید - و مادیوسنگه و مبر فیض الله را که بمحافظت آن بلده
گذاشته با راجه جیسنگه و مبارز خان و جگراج بندیل و اکرام خان
و حکیم خوشحال بخشی و واقعه نویس و باقی بیگ اوزبک و غیر
اینان - و از دکنیان مالوجی و پرسوجی برای استیصال مفسدان
تبداه اندیش و قلع بنیان بیراهه روان ضلالت کیش براه نوریدی
در آمد - و روز پنجم بطفر بکر رسید - و دران مکان توقف مصلحت
ندیده در عرض سه روز بکهرکی رفت - و چون دریافت که مقهوران
از استماع این خبر از حوالی دولتآباد برخاسته جانب رادموده
راهی گشته اند بدولتآباد شتافته یکروز مقام نمود •

نوزدهم ماه مذکور به رادموده آمد - و پایان شب بیستم از اینجا
سوار شده پس از سه روز گشتن یک و نیم بهر روز بکنار آب بان گنگا
رسید - درینوقت خبر آوردند که مردودان بصوب سیوگانو رفته اند -

لهذا متوجه آن طرف گشته آخر هلی دور داخل ساوگا و در
 ده ترقیب معروف مردانده خود در دال حای گریب و راجه
 حسنگه را هراول صاحب و بر نعار و حرا نعار مد گمر مردان کار
 ردندان کارزار استقامت داد و نا آنگه دست رنگ بود ندفع گروه
 حسارت پرده که از سوارانو درگروه پدشی رفته نرگزاره مردان آمده
 بودند در آورد معاهدت نمودن دادن اعلام نصرت و محام هراسان
 شده گ نران گشتند بهادران نصرت مند چون طلعت شب ادا را
 در گریب تمام و مملو و هراسان منزل گردید و اواخر شب
 سیم امرا و راهی گشتند بعد از رسیدن استراحت کردند که
 صحرای فاراه است از راه کوتل صحرایی دالای گهاب روانند - ده و
 نار خود را از گهاب ماک دوده مصوب ولعه حد بر روانه کرده اند
 ندانان گهاب ماک دوده سمانده خود را ده ده و نار صلب پدشکل
 رساندند - ارس طایفه حمانه بالدر آمده بود و و گروهی بحراست
 و ماسدانی اسباب استعمال داشتند ادیان لکنی پای ادا و مشرود
 نکارزار پرداختند باشد که دهه مردم ادیا بدر موصف مانده
 مرار گهاب توقف رسد مدارر لکن و موری حومی از سعادت
 منشا را غلبت تدع حور و ماحده همگی اسباب و فرد هشت
 هزار گاو غله و گاری چند که نران اسلحه و نان نار دو نعارف برده
 نردنگ سه هزار آدم اسیر گردانیدند - حان دوران عظام را لشکر
 مصمم نموده از استراحت موضع پاتهری و از پاتهری ولعه احمد گمر
 آمد و خاطر از مر اسام آورده و حراس ولعه و راهم آورده حایب
 پش حرکت نمود در مملو چون آگاهی نامد که حانرمان در دال

راهی گشته است - تعیناتیان بالایی کهات را نزد خانزمان فرستاده
به پرهانپور که ضبط و ربط آن بعهده از مقرر بود برگشت *

پنجم منزل علامی افضل خان که بقا زگی در دار السلطنت بنا
نموده بود ورود اقدس سعادت آورد گردید - علامی بعد از تقدیم
مراسم بذار و پالنداز پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و اقمشه نفیسه
بنظر اقدس در آرد - شهشاه قدردان از وفور عاطفت و شمول
عنایت شرف قبول بخشیدند و ده هزار روپیه بذار بعبد القادر پسر
احداد که درینوقت کامیاب سعادت حضور بود انعام فرمودند *

رکضت موکب اقبال از دار السلطنت

بدار الخلافة اکبر آباد

هفتم در ساعت مختار مختاره شماران باریک بدین رایات
عالیات بصوب دار الخلافة اکبر آباد نهضت نمود و چون پادشاه
زاده نیک اختر مراد بخش آبد، بر آورده بود حکم شد که تا حصول
صحت در دار السلطنة توقف نماید - و سقی النساء خانم را برای
خدمت آن والا گهر همانجا گذاشتند - وزیر خانرا بعنایت پادشاهی
مفتخر ساخته از نخستین منزل بجهت معالجه مرخص گردانیدند
سعید خان را بخلعت و جمدهر مرصع با پهلوتاره و اسب از طوبله
خاصه بایراق طلا و فیل از حلقه خاصه سربلند گردانید، بصوبه کابل
که نظم آن بعهده او بود - و نجابت خان را بخلعت خاصه و فیل
فرق سیاهات بر امرارخته بمحالی که در فوجداری او مقرر بود -
دستوری دادند - و عبد القادر پسر احداد را بعطای خلعت و

شمشرد و منصب هراري داد و ششصد سوار موافق فرموده تا
 سعيد خان - و پرتويي چند رسانند از چنديه را بجمع و اصيل سواران
 ساخته تا جانب خان رحمت فرمودند و شيخ موسي گيلاني
 بمصوب ديواني پنداشت سواران را و ب *
 شب پانزدهم ده هزار روپيه مقرر نارباب اسحق
 عطا فرمودند *

هفدهم پادشاه را در عالي مست مراد بخش که بعد از حصول
 صحت از دار السلطنه روانه درگاه معلى شده بود سعادت ملازم
 مسعود گشت *

بيست و هشتم طلال حاه و حلال ترساخت سپرد گشته باع
 حافظ رنده را که هنگام توجه مرکب اقبال از دار الحکامه اکبر آباد
 مصوب پنداشت بر مورود مرکب گشته بود بدور اقدس آرايش
 بخشيدند - و در منزل ديروان باع که بحکم حهاى مطاع برکنار قالب
 مهيا شده بود تشریف برده - و تصرفي چند بکعب انرايي دوربينان
 روي نگاه بحافظ عيب دار آورده - مبرعلى اکبر کوروى سپرد را
 مرميان دادند - که مطابق طرح حديد باسجام رساند *

دوم ماه رمضان شاه آباد معسكر اقبال گردید - اسلام خان را تا
 سردار خان و دس دار حلال و شيخ مريد ولد مطب الدس خان و
 سعد عالم داره و اصالت خان و لطيف خان نقشبندي و قلعه دار
 خان و سيد لطيف علي و گروهی ديگر از دليران گزارار که مجموع
 برب هفت هزار سوار بود تعيين فرمودند که بدستور خود را بدار
 الملک دهلى رسانده از آب حوض عبور نمايد - و مقرران ان

روبی آب را که سنگ راه متروکین اند مالش دهد - تا از اعمال
 بکوهیدد خویش باز آمده به بیره نه گریند - و مقرر شد که مقرب
 خان دکنی جاگیردار سنبهل بدو با این فوج همراه بوده در برگردن بیخ
 مفسدان سعی بجا آورد - و شایسته خان خلف یمین الدوله با
 دوهزار سوار از تابیدان پدر و اختیار ولد مبارز خان - و چندین دیگر
 از منصبداران که همه قریب پنجهزار سوار بودند معین گردید که
 بدار الملک دهلی رسیده باتفاق باقر خان صوبه دار آن ملک بدفع
 گمراهان این روی آب ده پردازد - راجه دیپی سنگه باضاد پانصدی
 ذات بمنصب دوهزار و پانصدی دوهزار سوار سرلند گردید *

پنجم از فوای بوریه مرون هزاران میمنت و اقبال بر کشتی
 نشسته میرکنان و صد امکان روانه گشتند *

یازدهم حوالی کناره را که مسقط الراس مقرب خان جراح
 امت بنزول اشرف مریخ آگین ساخته از ذره پروری عمارت و باغ
 او را که برگزار آب چون ترتیب داده میر فرمودند - مقرب خان
 برهم پا انداز و نثار پرداخته جواهر و مرصع آلات و غیره که در عمارت
 باغ چیده بود از نظر امور گذرانید - حاقان پرورد نواز پذیرفتن اختی
 آن دیرین بنده را سرمایه امتیاز بخشیدند *

چهاردهم سید شجاعت خان که از دکن برگشته باقطاع خود رفته
 بود دولت ملازمت دریانت *

پانزدهم ظاهر شهر سعادت بهر دهلی مورد رایات حضرت آیات
 گردید - و صادق پادشاهی در نورگده برافراخته آمد صباح آن بهزار
 فیض آثار حضرت جنت آبیانی تشریف برده بجهت ترویج روح

آن عرش مکل پنجهزار روپيه بخدم آستان صدره نشان و ديگر
روزگار شکستگار و اهل استحقاق که در آن رسواي کده به ايند پرستی
اشتغال دارند عدايت نمودند *

هفدهم ماه مذکور اکثر امرای اردو را در دهلي گذاشته با پادشاه
زادهای عالي تدار و چندی از ارکل سلطنت پايدار و عمله شکار
بصيدگاه پالم متوجه گشتند - چار روز در آن سرزمين مسرت آگين
خاطر اندس بعشرب بچپر مددست گردید - و جاددار بسيار صيد
شد - چنانکه در یک روز چهل آهوی سياه بتعنگ خاص دان که
هنگام توجه بکشير ديز بهمان تعنگ بعدد مذکور زده بودند شکار
خاصه گشت *

بيست و دوم تدار الملک دهلي مراجعت فرمودند - و از آنجا
تدار الحلامه اکبر آباد متوجه گشتند *

بيست و پنجم در سيوم منزل از دار الملک دعوی اشرف رسيد
که درين بواحي شيری چند در بيشه بنظر درآمده - پادشاه شيرشکار
عنان بکراي بدانصوب مدعطف ساخته شش نلده شير که به از آن
مربود و به ماده بتعنگ شکار فرمودند - و چهار شير نيچه را گرز
بود از آن زنده ددست گروندند - درين هنگام که طبيعت والا بدشاط
صيد و شکار اندساط داشت - روز جمعه بيست و ششم رمضان سنه
هزار و چهل و چار مطابق بيست و ششم اصفنديار که مقام سلطان
پور از اعمال پرگنه بلول معسكر ابدال گشته بود بمسامع بشاير
مسماع رسيد که پمس از سپوي شدن در ساعت و ربع از پاس اول
روز مهين خلاعت را از دختر بيگ اختر ملطان پره بر گرامي فرزند ي

بوجود آمد که جبین خورشید آئینش صراة جلیل انار است - و
 ناصیه سعادت قرینش لوحه نبایل اطوار - از وصول این بشارت
 فرمان شد که نقاره شادمانی بنوا در آورند - صدای سرور بگنبد
 آسمان در پیچید - و آرای تهنیت از آسمان بزمین رسید .

بیست و هفتم مابین موضع منهوی و یبولی در اثنای راه
 نوردمی خبر شیرو یافته بسمت بیشه که مکان آن جاندار جان شکر
 بود متوجه گشتند - و چار شیر در نرو دو ماده بتغاک شکار کرده
 مراجعت نمودند .

سیم منازلیم که بفرمان قدر توان نزدیک بگهات سامی برکنار
 دریای چون تازه اساس یافته بود بفرز نزل اقدس آراسته شد - و پادشاه
 زاده جوان بخت محمد دارا شکوه که بواسطه ولادت فرزند سعادت
 پیوند در سلطان پور از رکاب مقدس باز مانده بودند بادراک
 دولت ملازمت مستعد گشتند - و هزار مهر برسبیل نذر گذرانیده
 التماس نام نمودند - خلیفه الهی آن نوباره ریاض سلطنت را
 بسلیمان شکوه که از اتفاقات حسنه بتکرار یکبار تاریخ ولادت نیز
 می شود موسوم گردانیدند - درین روز عید الله خان بهادر فیروز
 جنگ صوبه دار بهار که بحکم خاقانی برای تنبیه زمیندار رتن پور
 رفته بود با مرزبان آنجا بابو لچهن نام و دیگر زمینداران آن نواحی
 و غنایمی که درین یورش بدستش افتاد بتقبیل عتبه فلک رتبه
 سر برانراخت - و هزار اشرفی نذر ملازمت و هزار دیگر که بجهت
 انصرام این مهم نذر نموده بود بقطر اکسیر اثر در آورد - نیندی
 از ترددات خان مشار الیه که درین مهم از یقوع آمده بر می

زنگار - چون دیدد که این نهاد چهار گروهی کتل بهائی که قریب
 شصت گروه از رتن پور این طرف واقع است رحید راجه امرسنگه
 مرزبان باند و با جمعیت خود بار پیوست - و قرار یاست که تکیه
 بر حفظ ایذه و اقبال شاهنشاهی نموده بر کتل مذکور بر آیند -
 و همین که دلیران شجاعت د ناز رو بکتل نهادند زمیندار آن
 سرزمین که احباب خسران آماده میداشت با گروهی از متنفذ گرایان
 سر کتل را گرفته به تیر و تفنگ ابواب سماعت کشود - فیروز جنگ
 با همراهم پیش والده جمعی کثیر از مقامی را روانه جهنم گردانید -
 بقیه السیف جز مرار چاره ندیده در حصار تینوتهر که شمال رویه
 کتل میان جنگل در بهایت حصانت و منانت است و از تراکم
 اشجار و تشابک اغصان گذار باد بران دشوار - متحصن گشتند -
 خان از عقب شناده حصار مذکور را سرسواری مفتوح ساخت - و
 خسارت زدگان بد کال را که در قلعه در آمده از احتیالی مبارزان
 میروزی مآل اکثر عیال خود را سوخته دل بر بدستی گذاشته بودند
 بقتل رسانید - و زنان و مرزندان جمعی که حوهر بکرده بمقتول
 گشتند با سیری گرمی - و در سه روز توقف نموده سر کتل را که
 عبور اردو ازان متعذر بود آن چنان هموار گردانید که از راهی
 توپخانه در کمال سهولت گذشت - و از آنجا که راهی گشته استیصال
 بابو لچهن زمیندار رتن پور پیش نهاد همت ساخت - و از آنچه
 بر متحصنان حصار تینوتهر رفت خایف گشته بواسطت راجه
 امرسنگه کسان نزد فیروز جنگ مرستاده از روی عجز و استکانت
 اظهار اطاعت و ابراز تبعات نمود - و پیغام داد که خسرا دیده

کمیت پیدشکش پادشاهی مقرر سازد - خان مزبور سندر کب رای را
که از درگاه گیتی پناه نزد او رفته بود با یکی از معتمدان راجه
امرسنگه برای استمالت او فرستاده خود از عقب کوچ بر کوچ
بدان صوب روانه گردید - بابو لچهن بمچند رسیدن سندر کب رای
برای دیدن عبد الله خان بهادر راهی شد - و سه فیل با خود آورده
فیروز جنگ را دریانت - و نه فیل و دو لک روپیه نقد پیدشکش
قبول نموده مقرر کرد - که در عرض بیست و پنج روز - رانجام داده
همراه فیروز جنگ روانه درگاه عرش اشتباه شود - در همین تاریخ
اسلام خان و شایسته خان که بواسطه مالش ضلالت پیدگان دوجانب
آب چون دستوری یافته بودند - و بسیاری از دیو طبیقان در
طبیعت را علف تیغ خونریز گردانیده اهل و عیال و سواشی آن
گروه ادبار پڑوه نزون از حد و شمار بدست آورده جاهای استوار را از
بینج برکنده بودند - شرف آستان بوس دریامند - و مقرب خان تیولدار
منبهل و باقرخان صوبه دار دار الملک دهلی که رفیق اینان بودند
باستلام سده سنیه مقتدر گشتند - سید خان بجهان ناظم دار الخلافه
اکبر آباد و اعتقاد خان و لشکر خان و راجه پتهلداس و راجه
امرسنگه زمیندار یادهو و احمد بیگ خان و شیخ فرید و مکریت
خان و زبردست خان و غیرت خان برادرزاده عبد الله خان بهادر و میر
عبد الکرم بخشی و داروغه عمارت دار الخلافه و غیر اینان که از انجمله
چندنی در دار الخلافه اقامت داشتند و برخی از اطراف آمده بودند نیز
درین منزل یادراک سعادت ملازمت کامیاب گشتند - درین صوبه مبارک
سی هزار روپیه مقرر بارباب استحقاق و احتیاج رسیدند -

نگارش جشن نوروزی

درین هنگام که ابواب شادمانی بر روی روزگار گشاده است - و روزگار صلی عشرت بدر و مردیک داده - احسن آرای جهان صورت مریخ افرای عالم طاهر - رنگ آمیز رنجهین و ازهار - حلی نغمه بساتین و اشجار - بعدی حسرو میارگان - در بهم ساعت بیص لشاءت از شب چهار شده عرف شهر شوال سده هزار و چهل و چار لوی اعتدال در مرج حمل در امواج * شعر *

داد شبگیری نسیم آورد ناز از بوی بهار
ابر نو روزی علم انراخت باز از کوهسار
آن چو بینک نشارت در شقایق در هوا
دین چو پیلان حواهر کش حرامان در قطار
که معطر خاک دشت از باد کادوری نسیم
که مرصع سنگ کوه از اسر مرزاید بار

چون ساعت دخول موکب جهان کشا دار انخلامت و خلوس میهدت ماموس مرزید تاج کشور ستانی - نرازدند سریر جهان دانی فرخت مرصع که نعرمان والا تازه اسحام پزیده - و کبعبیت و کمیت آن گذارش خواهد یامت رز جمعه سیوم شهر شوال مطابق میوم بروردین مقرر شده بود - حافان بر و بحر تا رسیدن ساعت مختار مغارل کهات سامی را نه توقف گرامی آرایش بخشیده روز عید فطر که باققران نوروز مرزید شادمانی بر شادمانی میره ایید به صورت و کسوفانی گذرایدند - و ناصر پادشاهی کار پردازان بارگاه ملطعم پیش ایوان

ربیع بنیان در انتخابه خاص و عام و دار الخلاءت امپکي از محمل
 زربفت که صنعت گران و هنروران گجرات انواع صنایع دران بکار برده
 بودند - و بیک لک روپیه مهیا گشته - و سایبانهای محمل زربفت
 بستونهای طلا و نقره بر امراخته - بسطهای زرین و فرشهای رنگین
 گسترده - و بر دور تختگاه که زیر اسپک برای آن سرور عرش نظای
 آماده شده بود - منجر طلا کشیده ادرنگ مذکور را که زینت انزای
 روزگار است و در عهد سلطنت هدیج یکی از خواقین بالیه چنین
 تختی بروی کار نیامده در وسط آن گذاشتند - و شامیانة زرنگار
 مسلسل مروراید که یمین الدوائه مبلغ یک لک روپیه بران صرف
 نموده با چهار ستون طلاي مرصع پیشکش کرده بود پیش تخت
 بر پا ساختند - و اطراف سرور چترهای مرصع با غلاف مروراید و
 در مسلسل مروراید و تختها و کرسیهای طلای میناکار و ساده و
 خرگاه های سیمین با پوشش زردوزی قرینه یکدیگر نصب نمودند -
 و در و دیوار در انتخابه خاص و عام را بمحمل طلا بان و نقره بان
 گجراتي و زربفت عراقی و دیبای رومی و چینی و پردهای
 فرنگی آذین بستند •

الحال لختی از چگونگی تخت و سبب ساختن آن
 برگزاده زبان خاصه را جواهر ریز میگرداند
 چون یمروز ایام - و کورر اعوام - اقسام جواهر ثمینة که هر یک
 شایسته گوشواره ناهید - و کمر بند خورشید است در جواهر خانة وال
 فراهم آمده بود - در آغاز جلوس مقدس بر صمیر الهام پذیر منطبع
 گردید که از تحصیل چنین تحف غریبه و نگاهداشتن ازین نفایس

عجیده مطمخ نظر دروین حردلت آرائی و زینت اموائی امری
دیگر نیست. پس درحانی نگار باید برد که هم تعاشایان از حسن
جهان اندوز این ندایم بحر و ملل بهره برگیرند - و هم کارگاه سلطنت
را فروغی تازه بدید آید - حکم شد که - وای حواهر خاصه که در حواهر
خانه مذکوبی میفرموده می داشت از قسم لعل و یاقوت و الماس
و مروارید قیمتی و زمرد که دو صد و یک روپیه قیمت آنست هرچه
در تحویل خاتومان دروین است از نظر اظهار نگذرانند - و حواهر ثمنه
گران سنگ را که پنجاه هزار مثقال است و مبلغ هشتاد و شش الماروپیه
بهای آن شده بود انتخاب نموده به بی دلجان داروغه زرگرخانه حواله
فرمودند تا بیک لک تواله طلایی دوازده دوسد و پنجاه هزار مثقال است
و مبلغ چهارده لک روپیه بدهت آن تختی بطول سه گز و ربع و عرص
دویم گز و ارتفاع پنج گز - مرکزی نموده حواهر مذکوره ترمیم نمایند
و مقرر شد که - قف آفران درون باشد و مدام کار و لحنی مرصع و از بدرون
بلعل و یاقوت و جز آن مرصع صغری ساخته زمردین - اساطین دوازده لک
بهره اموارد - و مالی آن دو پندر طاروس مکمل مروار حواهر و در میان
هر دو طاروس درختی مرصع بلعل و الماس و زمرد و مروارید تعبیه کند
و برای عروج سه پایه بردار مرصع حواهر آندار ترتیب دهد - در
مدت هفت سال این تخت عرش مژال بمبلغ صد لک روپیه که سه
صد و سی و سه هزار تومان عراق و چهار کردوستانی رایج مادران الفهر
است صورت اتمام داشت - از حمله یازده تخت مرصع که بر دور آن
موائی تکیه نصب نموده اند تخت میانی که خاقان - سلیمان مکی
برای دعوت حق پرست گذاشته تکیه زده می بشینند ده لک روپیه

قیمت دارد - از جواهری که درین تخته نشانده اند اعلی است در
وسط آن بقیمت یک لک روپیه که شاه عباس والی ایران مصحوب
زبیدل بیگ برسم ارمغان نزد حضرت جنت مکانی ارسال داشته بود
آنحضرت در جلدوی فتح دکن بخاقان ممالک ستان حضرت
صاحبقران ثانی بدست علامی افضل خان بدکن فرستاده بودند -
نخست اسم سامی قطب الملک و الدین حضرت صاحبقران ثانی و
میر شاه رخ و میرزا الع بیگ بران منقوش بود - بعد از آنکه بانقلاب
ایام و انقضای اعوام بدست شاه عباس افتاد او نیز نام خود را بران
مرتسم گردانید - چون بحضرت جنت مکانی رسید نام قاضی خود را
با نام سامی پدر زرگوار بران نگاشتند - اکنون باسم گرامی پادشاه
هفت اقلیم شهشاه تخت و دبهیم آب و تاب تازه و زیب و زینت
بی اندازه دارد با سرخاقلای این مثنوی حاجی محمد جان قدیمی
که ختمش بر تاریخ است مینماید و نیز درون تخت کتابه نموده اند
• مثنوی •

ژهی فرخنده تخت پادشاهی • که شد سامان بتائید الهی
فلک روزی که میکردش مکمل • زر خورشید را بگداخت اول
بحکم کار فرما صرف شد پاک • بمینا کاریش مینای افلاک
جز این تخت از زر و گوهر چه مقصود • وجود بحر و کان را حکمت این بود
زیاقوتش که در قید بها نیست • لب لعل بتانرا دل بها نیست
برای پایه اش عمری کشیده • گهر امیر بهر خاتم بدیده
بخشش عالم از زر شد چنان پاک • که شد از گنج خالی کیسه خاک
فرساند گر فلک خود را بدیش • دهد خورشید و ماه را زرمالش

- برادرایی که هر برهه‌ای از او • ز گداز پایت بر تحت امرو
 خراج مکرر دکل بپایه او • پناه عرش و گرمی سایه او
 ز ادواج دواهر گشته آواز • چو اع عالمی هر دانه آن
 در اطراش بود گدای میبنا • مردوزان چون چراغ از طور حیلنا
 چو بنگردن از مرارش کوتاهی دست • بگش خودیش هم بر پایه‌اش دست
 شب تار از مروز لعل و گوهر • تو داند صد ملک را دان اختر
 دهد شاه جهان را بوه مرهای • ازان شد پایت قدرش ملک‌سای
 کند شاه جهان بخش دواز محبت • خراج عالمی را خرج یک نکت
 حد و بندی که عرش و گرمی امراحت • تو داند مددش تعقی چندی ساخت
 اثر بادیست تا کن و مکل را • بود بر تحب شاه جهان را
 مون تعقی چندی هر روز حاش • خراج هفت کشور زار پایش
 چو تار بخش زبان هر چند از دل • نگفت اورنگ شاهنشاه عادل
 دیگری این تاریخ یافته • (سرور همایون صاحب قرانی)
 هرگاه صدای مداح اطرا • و صدای مراتب لغا - بر تشبیه
 و تعظیم باشد و اشعار امدال امن - بر هر دو بطور و در کثر خانه ایجاد
 خلعت و دود داده باشد • در نومنت آن اشاه مردوزان بلذمت شعار
 و صدح طرارل فصاحت دنداروا با آنکه حامله معمر مکار شان در انحصار
 نگری بد طوایی دارد هر سر مصاری بصدای دست • و گریز بر خفا
 گریزی از حسن و زان کوتاه دین که کار مشکل نمایش این اورنگ
 جهانمندی را آسان پنداشته - کلی بر فادایی خود نگارش مدود اند
 عیان گشودن تدز کام گردن خرام خانه را از قطع این بیدای دیگران
 باز کشیده بر سرو تاج نوی که شیوا این محامد گوار است میرود •

شهنشاه دوران یا فرایزدی روز مبارک جمعه از درلخانه گهات
برکشتی روانه مستقر سرور خلافت گشتند - و بارگاه حشمت
را بذور الهی برآمورخته در آغاز ساعت دوازدهم که انوار سعادت
ازان تابان بود برادرنگ فلک رفعت جلوس فرمودند - ابواب سلوت
و خرمی کشاده شد - و اسباب عشرت و پیغمی آماده - محفل انس
یاقین تازه بسان خلد برون زینت بی اندازه یامت - دست گهربار
بخان کشور ستان که در بزم و رزم زارشان و سر امشان باد جیب و
دامن روزگار مملو گردانید •

در رزم بدعت آرد و در بزم ببخشد • ملکی بسواری و جهانی بسوالی
طنطنه رود و سرود بعیوق رسید - وزمزمه دعای اصحاب عمایم از
چرخ هفتم بگذشت - اسمان بزبان حال بدین مقال مژدم
گردید - که • شعر •

ای گهر تخت بخاتم ترا • درر شهنشاهی عالم ترا
بگوش فلک باز پی کوس تست • تخت هوا خواه قدم بوس تست
نخستین مهین اختر برج اقبال پادشاهزاده تخت بیدار محمد دارا
شکوه را خلعت خاصه با نادری که گریبان و دور آستین و دامانش
سرورید نگار بود - و دولک روپیه نقد - رهبر کدام از گره درج جهانیانی
پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر - و نیر اوج کمرانی پادشاهزاده
محمد اورنگ زیب بهادر - خلعت خاصه با نادری و یک لک و پنجاه
هزار روپیه - و سرور جویدار سلطنت پادشاهزاده مران بخش - خلعت
و نادری و یک لک روپیه عنایت فرمودند - پس ازان یمین الدوله
آصف خان را به خلعت خاصه با چارقب زر دوزی و شمشیر مرصع

و والا خطاب خانگاداسی و سپهسالاری و مرحمت دو اسپ از طویل
خاصه یکی نازن مرصع دیگری نازن طلای میناکار و عیل از حلقه
خاصه با براق نقره مرواخذند - سید خاتمه‌ها که بمنصب پنجهزاری
هفت هزار سوار - هزار سوار در اسپه - اسپه سواران بود دو هزار سوار
دیگرش نیز دو اسپه - اسپه مقرر فرمودند و هزار سوار از منصب
اسلم خان سپه بخشی دو اسپه - اسپه گردانیده او را بمنصب
پنجهزاری پنجهزار سوار در اسپه - اسپه و مصوبه داری ملک بنگاه
از تغییر اعظم حال بوازش نمودند - مقرب خان دکنی ب خطاب رستم
خان سرامزاری یامت - حعفر خان اضافت هزار سوار بمنصب چار
هزاری - هزار سوار معنجر گردید - عرت خان از اصل و اصافه
بمنصب دو هزار و دریمت سوار - و راجه رامداس نروری باافه
پانصدی - صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار
از اصل و اضافت میروز خان باطر بمنصب دو هزار سوار - و خواجه
برخوردار بمنصب هزار و پانصدی هشتصد سوار سر بلند گشتند
و صد دمت خلعت بنوئندان والا قره‌قزاقیت نموده مقرر فرمودند
که تا ده روز دیگر روزی صد کس را از سایر دندها عطا فرمایند
چنانچه در ده روز هزار خلعت زرین مرحمت شد - و ریاض آمل
گروه اسوده اضافت مناصب و شمول دیگر عنایات سر سبزی یامت -
از اطباء تفصیل آن نگارش نمی‌یاد - سخن پردازان نظم طراز را که
قصاید غرا در ستایش پادشاه معضال گزارش داده بودند از
موج حیز دریایی بخشش حیاض آرزو مالا مال گردید - طالب کلیم
که بمنابت گستره این دولت فلک مولت رطب اللسان است

چون قصیده رنگین بعرض اقدس رسانید بحکم شهنشاه دانش پرور
بزرگسجیده آمد - و بانعام مبلغ هم سنگ که پنج هزار و پانصد روپیه
بود کامیاب گشت - پادشاهزاده عالیقدر محمدمحمد شاه شجاع بهادر
اقسام جواهر و مرصع آلات و اداسی زرین میناکار و ساده و انواع
اقمشه عراق و گجرات و دکن و شش فیل که قیمت مجموع آن
دولک و بیست هزار روپیه شد برسم پیشکش گذرانیدند •

ششم عبدالله خان بهادر فیروز جنگ بیست و شش فیل نر و ماده
و اختی مرصع آلات و طلا آلات و اقمشه که همگی چهارلک روپیه ارزش
داشت پیشکش نمود - و نه فیل و دولک روپیه نقد پیشکش زمیندار
رتن پور را که باز زمیندار مرزپور همراه آورده بود نیز بنظر اکسیر اثر در آورد •

هفتم پیشکش علامی افضل خان مشتمل بر جواهر و مرصع
آلات و اقمشه نفیسه از نظر انور گذشت - و متاع یک لک روپیه
بپایه قبول موصول گشت - شایسته خان و سیف خان و جعفر خان
نیز جواهر و مرصع آلات و نسایج عراق و گجرات پیشکش کردند •
دهم گوهر اکلیل سلطنت مهین پادشاهزاده بخت نیدار بترتیب

جشن ولادت ثمره الفواد سلطان سلیمان شکوه که در راه بوقوع آمده
بود پرداخته التماس قدوم سعادت لزوم مظهر انوار الهی حضرت
شاهنشاهی نمودند - خدیو مهربان منزل پادشاهزاده جهانیان را
بمقدم فیض توام نور آگین ساخته آن والا گهر را سربلند گردانیدند -

و پادشاه زاده عالی مقدار پس از اقامت مراسم پا انداز و نقار
پیشکش شایسته از جواهر و مرصع آلات و اصناف اقمشه که قیمت
آن یک لک روپیه شد بنظر اشرف در آورده آن با کورده گلشن

ایمال را به سعادت حضور رسانیدند - سرور آزادی خلافت دیدار
 مدعیان آثار آن دیوانه چمن دولت نشاط آموذ گشته تسلیح
 مروارید و ثعل گران بها دریا عقیق نمودند - و بحکم گنتی خداوند
 پادشاهران ملک قدر در تغور پارچه و شمشیر مرصع ناصف حان
 حاکمان معد ازان خلعت با چاروقب معد الله حان بهادر و علامی
 اصل حان و خلعت باقرحی ماسلام حان و اعتقاد حان و شایسته حان
 و حان عالم و جعفر حان و موسوی حان و خلعت تنها بدیگر امرا
 تا هراری منصب دادند - نوینان احلاص آئین اولاد در حضرت
 خلعت و ثابدا در خدمت پادشاه راد که مکار آداب نجا آوردند - و
 حاکمان همان همه منصب خاصه تبادل نموده آخر روز دولتخانه
 والا را نوروز معدن برادر و جندد •

در اردهم پدشکش سپیدار حان صوفیه دار گجرات اسپک محمل
 زر معد با حمیس ستونهای طلا اندود که رنگ لک روپیه در احمد آباد
 مهیا ساخته بود بطور اندس در آمد - رستم حان و راحه نقبلداس
 و امر سنگه ولد راحه گجسنگه و فرور حان فرزند و حالت پدشکش
 گذرانده و رستم حان معدن محمد مرصع نا پهلوانه مرواریری
 نام قریب حانرا بمرحمت میل بلند پادگی بخشیدند •

چهاردهم بهادر حان رو هیله از انتطاع خود آمده تقبیل آستان
 سلاطین مطاب نمود - محمد زمان طهرانی شرف ملازمت اندوخته
 در میل و ده قانگهن که از دنگاله همراه آورده بود پدشکش کرد -
 شبح مرود از اصل و اماده منصب در هزار و پانصدی هزار
 و پانصد سوار مر بلند گشت •

هزدهم پادشاه مهر گستر بمنزل یمین الدوله تشریف فرمودند -
 آن زند نوینان والا مکن مراسم با انداز و نثار بجا آورده و برخی
 از جواهر و مرصع آلات و اشیاء مینا کار با زرین تخت روان و اتمش
 نفیسه عراق و گجرات که قیمت مجموع آن پنج لک روپیه شد برسم
 پیشکش گذرانید - و آن بشرف پذیرائی رسید - شهنشاه آسمان جاه تا
 آخر روز بهزاران مصرت و انبساط گذرانیده به نماز شام دولتی
 والا را منور گردانیدند •

نوزدهم شوال مطابق نوزدهم فروردین جشن شرف ترتیب
 یاست - بحر افضال خانم بی بی باموج در آمد - ابرار احسان حضرت
 صاحبقران ثانی و زنان گشت - بقره باصره خلعت پادشاهزاده
 والا گهر محمد داراشکوه اورنگی و جوده مرصع با پهلوانه
 و به نور حدیقه سلطنت سلطان سلیمان شکوه نیل با یراق نقره -
 و بخانخان سپهسالار در اسب از طویل خاصه یکی با زرین مرصع
 دیگری با زرین طلای مینا کار و نیل از حلقه خاصه با یراق نقره
 و ماده نیل مرحمت فرمودند - عبدالله خان بهادر فیروز جنگ
 را بعنایت خلعت خاصه و احب از طویل خاصه با زرین طلا و نیل
 برنواخته به پتله که نظم آن بدو مغرض بود رخصت انصراف دادند -
 افضل خان باضامه هزار سوار بمنصب شش هزاری چهار هزار سوار
 و راجه جیسنگه باضامه هزاری ذات بمنصب پنج هزاری چهار هزار
 سوار نوازش یافتند - میر جملة را از تغیر اسلام خان میر بخشی
 گردانیده به مرحمت خلعت و خنجر مرصع و باضامه هزاری پانصد سوار
 بمنصب پنج هزاری دو هزار سوار بر نواختند - بهادر خان روئیله را

با عطای خلعت و باصافه پانصد سوار بمنصب چارهراری چارهرار
 - سوار مپاهی ساخته دناطاعش رحمت فرمودند - راحه تمامه داس
 بهدایت میل بلند پاگی یافته نصب احمد مرخص گشت - اصالب
 حال خلعت خاصه و نحوه نازق دارالملک دهلی از تعدد نامر خان
 بحکم ثانی و باصافه هزار و پانصدی داب و هزار و هفتصد سوار بحکم
 داکتر بر دهن فروری جمعیت بواسطه مدط صوبه بمنصب سه هزار
 دوهزار و پانصد - سوار و نه علم و میل و روشن صمیر ولد صادق حال
 باصافه پانصدی صد سوار بمنصب دوهزار و ششصد - سوار و نظر رنگ
 ازنگ بمنصب هزار و پانصد - سوار - سرمایه انکار اندوختند - خدمت
 دیوانی نفقات از تعدد قاضی محمد سعد کوه رودی مکرمت خان
 و خدمت عرض مکرر از تعدد حکم صادق بقاضی مرور و خدمت
 داروغگی نازق از تعدد متر رس الدین علی بهدایت الله برادرزاده
 علامی اوصال خان معوض ساختند - درس روز پیشکش مدر حمله و
 معتمد خان و خواص حال مشتمل در لکنی خواهر و مرصع آلات
 بنظر اقدس در آمد - آنچه از روز چهار امروز ناهش نشاط امرای
 شرف از حمله پیشکش پادشاهرا دهامی و التدار و امرای بلند مقدار
 نه بدیرائی رمند صلح نیست و چار لک روپه بود •

خدمت و بلحم مدخل اعلام حال که ترکهار در نای حوس الحام
 یافته بود نورون انفس سعادت آموذ گشت و حال مرور تلوار
 پاندار و نثار پرداخته خواهر و مرصع آلات و انمشه یک لک روپه
 برسدیل پیشکش گذارید •

درم دی القعدة ناقر حال بحکم ثانی بهدایت خلعت و اسب

بازین مطلا مفختر گشته بچوپور که در تبول او مرحمت شده بود
د-تورپی یانت *

چهارم اسلام خان را که در جشن نوروزی ایالت صوبه بنگاله
بدر عنایت شده بود بمرحمت خلعت خاصه و جمدهر مرصع با
پهلوانه و اسپ از طویل خاصه بایراق طلا برنواخته بصوبه مذکور
و محمد زمان طهرانی و صالح شهری را که دیوانی آن صوبه بدر
مفوض گشته بمرحمت اسپ سرافراز ساخته همراه او رخصت
مرموند - درینولا چون بعرض ملتزمان بساط تقرب رسید که نذره
گرایان کامان بهاری طریق تمر و فساد می پویند - حکم شد که مرشد
قلیخان میر توزک یا گروهی از منصبداران که با تاییدان خود قریب
در هزار سوار بودند - برای تنبیه مفسدان آنجا بشتابند *

هفدهم که روز رحلت حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی بود بآئین
هر سال در روضه آن محفوه رحمت صمدانی مجلس عرس منعقد
گردید خدیو خدا آگاه شرف قدوم بدان مکان فردوس نشان ارزانی
داشته از جمله پنجاه هزار روبیه نصف بصلحا و اتقیا و حفاظ و دیگر
مستحقین در آن انجمن فیض ممکن مرحمت نمودند - و باقی فردای
آن به مستحقات عطا مرموند -

بیستم مسمع اقدس رسید که نابهر بی - سفیر نذر محمد خان
والی بلخ حوالی دار الخلافه آمده - حکم شد که تربیت خان
بدرگاه عرش اشتباه بیاورد - نابهر بی مصحوب خان - مشارالیه
رسیده باسلام عتبه والا جبین طالع برافروخت - و به تسلیمات
مهر برافراخته نامه گذرانید - و از جمله ارمغانی نذر محمد خان

و در طر معوس و در شفقار رده چوچ که درمی آهو گنر بود - و
چندی باب شکار فعل بنظر امروز در آوردن شکار فعل بدی آئند است
که هر جا حدل کلنگ داشته باشد سواری چند چرمها گرفته پادان
باد می آستند و فعل ناشی تا در چرخ و دهعت و سی هزار جانب
راحت و فعل ناشی دیگر تا در چرخ و هم پس مقدار هزار جانب
چپ روانه شده ارس سواران هر یکی را مفاصله ایک گراندار استاده
کرده کلنگها را دامره وار احاطه مدمانند پس از آنکه هر دو فعل ناشی از
چپ و راحت به می پیوندند و سوار اسپان تاحنه کلنگها مپیروند
بعد از پرواز اجتماعه که پادان داد گرفته استاده اند چرمها مرمیندهند
چرمها مزار کلنگها نرمی آید و چون حدل کلنگ قصد بر آمدن ارس
دایره میکند سواران از اطراف طبل رده موطه میگردانند - و آواز بلند
می کنند کلنگ راه بر آمدن ممدور مافه ناوح درمی آید درون اثنا
از چپ و راست ممر چرمها مرمیندهند اس تنر چنگلن قوی بال
نصید برداشته گاه یکی گاه می دو و گاه رداه بران از هوا مروز می
آرد - و بهر طریقی که برد ک آمدن سوارانی که متصل باشند اسپان
تاحنه آرا میگردند - روز دیگر تجمه هداها صد اسپ و پستاه شتر بر
و ماده و صد من سنگ لاجورد و لخمی مساج توران و سمور و قالی و
و بعد و تلاتن و چندی آلات و حرآن که مدم مسموح هفتاد هزار
روپاه شد از نظر اشرف گذشت •

دست و درم تورانی و حشور چل امپ و می و پنج شتر
مرد ماده و بدی سمور و دیگر امتعه آن ولایت از حادس خود
پیشکش نمود - او بعد از خلعت و کارد بکنه مرصع علق و یک

اشرفی چار صد تولکمی موسوم بکوکب طالع و یک رزیده بهمین وزن - و خواجه یاقوت تصویبدار اشیاء مذکور بخلعت و یک اشرفی و یک رزیده که هر کدام صد توله وزن داشت نوازش یافتند - منصب جادباز خان از اصل و اضافه هزاری ششصد - و ارمقرر گشت •

بدست آوردن نجابت خان بعضی از قلاع زمیندار

سری نگر و ناکام مراجعت نمودن از سوء تدبیر

چون نجابت خان موجودار دامن کوه ولایت پنجاب عرضه داشت نمود که اگر مهم سوری بگره بده مقرر شود و در هزار سوار بکمک معین گردد با زمینداران کوه دامن بدان سو شتافته از مرزبان آنجا پیشکش شایسته میگیرد - و اگر از زر دوستی و عامیت دشمنی در ادای آن تعلل ورزد ملک او را مستخر میگرداند - حسب التماس او مهم مذکور بدو مقرر گردید و در هزار سوار از پیشگاه حضور بکمک او روانه شد - او بعد از رسیدن بکمک بملک غنیم در آمده نخست قلعه شیرگده را که زمیندار سری نگر آنرا در سرحد ولایت خود بر کنار آب چون مشرف بر ولایت سرمرور (که از زمینداران آن نواحی است - و برفی که از غره اسفندار تا آخر خرداد بمستقر سربر عظمت و مقر اورنگ خلافت بدار الخلافت اکبر آباد بر کشتی می آرند از کوهیست که سرمرور در تصرف دارد) بقا نهاده جمعی را در آنجا گذاشته بود تا هنگام فرصت بملک پادشاهی در آمده بزمیر دستان دستی رسانند - هر سوار می مفتوح گردانید - پس ازان حصار کاپی را باندک تردد بدست آورده زمیندار سرمرور که درین یورش

با ادواج قاهره همراه بودند لوازم دولتی خواهی بجا می آورد - و حصص
 مذکور سابقا باو متعلق بود - و زمیندار سری نگریه استیلا آبرا
 منصرف گشته - حواله نمود - درین اثنا سرزبان سرور برگدارند که
 چون زمیندار سری نگریه قطع ببرات بزرگوار از من گرفته است اگر
 مودی بکملت معین شود تا مردم خود در ستاده قلعه را باز بتصرف
 در آورم - بحالت حال حمیدی را بکملت او تمیید نمود اینان دانست
 رفته قلعه را از دست مقامات بر آوردند و با مواضع متعلقه آن مردم
 او پیرو معارفات نمودند - بحالت خاار کاپی قلعه ساختند که به
 طرف آن آب زرف صحت گشته روانه شد و آبرا بعلده از دست
 مقامات بر آورده حکمتو رعیتدار کنین پور را با صد سوار و قریب
 هزار پیاده تحریمت آن باز گذاشت و خود پیشتر رفته تا گذار
 گنگ منصرف در آورد - چون منصل خود از دریای گنگ عبور
 نمود آگهی یافت که در کتل تار که در شعاب حدال سری نگریه
 واقع است حشری از رحاله دراهم آمده راه در آمد آن ملک بگیج و
 سنگ مسدود ساخته اند - و تعلقیان به پاسداری آن گذاشته بفرمان
 گوجر گوالیاری و اردیسمه را تهور را بمحافظت بده و بار تمین
 نموده خود را بقتل رسانید - با آنکه محادیل از اطراف مانند مور و ملج
 هجوم آوردند - سر دادر تیر و تیغ می برداختند مبارزان جدکار
 بر دیواری که فتنه گرایان آبرا صد راه لشکر ساخته بودند مسئولی
 گشته از هر جانب رخنه نموده در گریه مخالف رخنه بعد از کشتن
 بسیار جمعی کثیر بقید اسود در آوردند - بجاست خاار نغراوان حد و
 گذار کتل گذشته گوجر و عبور را با احوال و اذعال مرد خود طلبید

و پائین کذل دایره کرد - روز دیگر چون سی گوروهی سری مگر رسید
 میرزبان آن ملک ازین دستبرد پی در پی هراسان شده وکیل خود را
 پیش خان مذبور فرستاد - و ده لک روپیه برای - مرکار والا و یک لک
 روپیه بجهت خان مشار الیه قبول کرد - مشروط بآنکه تا وصول این
 مبلغ همانجا توقف گزیده ملک او را پامال نگرداند - خان مذبور
 در آنجا توقف نمود - اتفاقا در لشکر پندشاهی که براههای دشوار گذار
 میان ملک غنیم درآمده بود ازان رو که رسد نمیرسید عسرت پدید
 آمد - درین اثنا وکیل زمیندار سری مگر برخی نقره آلات همراه
 آورده نجابت خا را دید اگرچه در اول حال قرار داد که در عرض
 پانزده روز پیشکش واصل گرداند اما چون دریامت که از نایابی آذوقه
 لشکر زیاده بر یک ماه نمیتواند استناد و برسات نیز نزدیک آمده
 به نیرنگ سازی و حیلت پردازي دو کس از خویشان خود گرو
 گذاشته مرخص شد و برای اطمینان خاطر خان پی هم کس
 فرستاده پیغام میداد که عنقریب پیشکش میروانم - و یک و نیم
 ماه بمکرد و رو بر گذرانیده زیاده بر یک لک روپیه نرسانید - با آنکه
 عسرت از حد گذشت چنانچه سبزی بیگ روپیه میسر نمیگشت -
 از سnoch این حال مقاهر برگرد آوری اسباب شقارت پراخته راه
 برآمد لشکر را بسنگ و چوب مسدود ساختند - و نجابت خان از
 غرور جوانی و کم تجربگی و کشودن قلاع مذکور بمآل کلر پی نبرده در
 انتظار پیشکش غافل نشسته بود - پس ازانکه از فقدان آذوقه دشمت
 تمام بحال مردم راه یامت و گوروهی بریستر هلاک افتادند بگوچر
 گوالیاری را با دریست سوار بواسطه آوردن غله به پرگنه نگینده روانه

ساحت و همی که پنج شش کرده بودند حمی کثیر از طراب
 رسیدند کوحر از باوص برستی دل بردی گذشته داپسرا و دیگر
 همراهان حال داندی در ناحیه - و چون همور گوش سرگروه لشکر
 به پلعه علی آگنده بود حمی رس و افعه بدر بریده و منظر
 مراحت کوحر بود چشم در راه آدود میداشت - تا آنکه معاهد را
 هر جانب لشکر را گرد گرفته در دادن تعنگ و ملاح کار در مردم
 آپسان دشوار گردانیدند که هیچکس از دایره قدم بیرون نیارستی
 گذاشت - درین هنگام جانب حال حررگشتن چاره ندیده از اسباب
 راهی گردید و بعد تمام با فلی ارا مهنکه رهائی یافت - چه
 همراهانش دو گروه دای بودند بعد از آنکه راهها بسته یافتند
 بیشتر نامد رستگاری پناه شده هر طرف منتشر گشتند و اثری
 از آنها پدید نیامد - و در پیچیدگوالناری و طابعه دیگر که عبرت مردی
 ایدانرا ندیگونه برآمدن و حصص میداد داد مردم داده همانجا نشسته
 شدند و از می تدیری سردار با آرموده کار چندین چشم و حمی نه لشکر
 رسید - اگر اندکی از حرر در دین و رای صواب گرس بهره برداشتی
 در انداء کار نظر در متهایی امور انداخته در آن مراقبه ناگهی سلوک
 میکردی - سر رشته تدبیر از دست و رو بهشتی اگر کامروائی فتح نگشتی
 همراهانرا بهلاک بیفکندی - و چون از ساحری تعرض ملتزمان سرور
 حلاقت رسید او را نه تعدر منصب و حاکم تادست فرمودند - و سرور
 حال من شاه نوار حال ولد عبد الرحیم حاکمان را بعدایت خلعت
 و احب نا ریس نقره و حاکمیرهای او در دواخته خدمت موحدا ری
 دامن کوه کاکره از تعبیر مشار ایله ددو تعویض نمودند *

بیراه رفتن جبهه‌ارمنکه بندیده و بکرماجیت پسر
او و تعین عساکر فیروزی باستیصال آن
دوبد مال و ظهور نیرنگی اقبال

غنوده بختی که درهنمونی ادبار از منہج قوم - داد بمسلک
با مستقیم مساند شتافته در خارستان چهل منزل گیرند و چشم از
عواطف خدای مجازی و خداوند حقیقی باز بسته بدست کفران
پرست سلسله عصیان که مورث زوال و متمر و بال است بجنباند
روز دولتش تیره گردد و دیده امیدش خیره . بیت *

چوتیره شود مرد را روزگار * همه آن کذب کش نیاید بکار
مصدق این مقال احوال خسارت مال جبهه‌ارناپکار است چه تا آن
کج گرای تیره رای طریف خدمت گذاری و جان سپاری این
درگاه آ-ماسیج را شاهراه نجات خویش دانسته بجزر ز ضلالت
در پدآمده بود اختر دولتش طالع و کوکب بختش ساطع بود - همین
که عذر کردار بدست ادبار سپرد - و قدم در بیراه گذاشته بادیده
شقاوت پیمودن گرفت ابواب خسران ابد و اسباب خذلان سرمد
برروی روزگار کشاده و آماده گشت - و جان و مال و عرض و عیال
از دستخوش حوادث و پامال نوایم گردید - تفصیل این اجمال
آنکه چون خافان کرم گستر اوایل رجب سال دوم از جلوس مقدس
رقم عفو بر جریده اعمال قبلی آن متذنه آما کشیده بدکن تعیین
مردودند - آن کفرکیش خطا اندیش بعد از مدتی از مهلت خان
خانسان که نظم مملکت دکن برو مقرر بود رخصت حاصل نمود .

و پسر خاندانی چون نکر صاحبیت مضطرب لشکراج را با خدمت
 خودش در آنجا گذاشته در میان شورش آتشی خود درگشت - و با عوای
 طمعیت لقم و اعراء آر و حتم در سر پدم برای زمددار ولایت گداز
 لشکر کشیده او را نه پدما و ایماز از در چوراگده که حاکم نشین
 آن ولایت است درون آورد و رشته عهد از دست وافته با گروه
 انبوه از اعصاب و تشامرو و دیگر مستعدان ثقل رسانید و ملعه را با
 توانع و مراوا بقوت و احسان مقصوف گردید پس از آنکه پسر دلم
 برای که حال دوران هنگام راهی شدن از مالوه او را با پندش
 پدر همراه گرفته درگاه والا آورده بود طعنان آن مستعدان معرص
 معلی رسانید تا با در آثار از ممکن حلال مریع قضا بقا مصحوب
 سندرک رای صادر گردید که چون فی حکم اودس خون دیم برای
 و مسئول از رستم ولایت کده را مقصوف در آورده است سودگار
 او در آن است که ولایت مذکور نه بادهای پادشاهی تسلیم نماید
 و اگر میخواهد که در اقطاع از مقور شود در عوض آن حاکمهای
 حوالی وطن نگارد و از بقوت دلم برای مداع ده ملک و رینه درگاه
 والا بفرستد - از پندش از ورود در حال عالی شان از پوشته وکیل خود
 در حکم اربع مطلع گشته بدلات چهل و صالت از خانه عیوبیت
 ره گرای معصیت گشته پسر خود نکر صاحبیت را که با خدمت پدر
 همراه حاضران در دلاگهان بود اشارت نمود که از آنجا گرفته خود
 را زود بوطن رساند - آن ره بوزن وادی ابدار بمحور اطلاع راهی گردید
 در بدوقت چون حال دوران که در تره پور مقومه داری پایا گهات
 می پرداخت آگاهی یافد که حاضران دایم مهمان دلاگهان نه

تکامشی آن مردود در نیاسد - با راجه بهار سنگه و چند درمن بندیده
برادران خرد چپهار مقهور و مادیو سنگه هادا ورا وکرن و نظر بهادر
و میرمبض الله و سایر منصبداران از بهارنپور بطریق بلغار در عرض
پنج روز بمقام اشته از مضافات صوبه مالوه بفوج مخالف رسیده
جمعی کثیر را روانه جهنم ساخت - و نزدیک بود که بکرماجیت نیز
درین زد و خورد بخلاب ممات در شود - اما از آنجا که نفسی چند از
زندگانی فانی آن گمراه تبه کار نادانی باقی بود زخمی از صیدان نبرد
فرار نمود و با قلیلی خود را بچنگلهای دشوار گذار و جبال عسیر
العبور زد - و راههای غیر متعارف را که جز شناسایی آن سرزمین
دیگری نتواند پی برد قطع نموده در پرگنه دهامونی به بدر ملحق
شد - الله ویرد بخان صوبه دار مالوه با آنکه سر راه او بود توفیق
تعاقب نیافت - و با خان دوران نیز همراهی ننمود - و چون این
ماجرای بعرض حضار محفل اقبال رسید بیست هزار سوار نبرد آرا
بسرکردگی سه سردار فیروزی آثار یکی عبد الله خان بهادر فیروز
جنگ که در همان نزدیکی رخصت معاودت پتنه یافته بود - درینوا
فرمان شد که از راه مراجعت نموده بقلع بنیاد آن بدنهاه پیردازد
دوم - ید خانجهان بیوم خاندوران که بعد از تعاقب بکرماجیت
در مالوه توقف گزیده انتظار حکم می برد معین گشتند تا
ببرکنند بیخ فساد آن سر گشتگان دشت ادبار عبیرت مانده سایر
کوته بیدان عافیت فشناس سرانجام دهند - و ید خانجهان را
بعفایت خلعت خاصه و امپ از طویله خاصه با براق طلا سربازند
ساخته با سردارخان و امر سنگه واد راجه گچسنگه و مختارخان و

کشن سنگه بهدریوه و قلعه دارخان و جهانخان ککرو کرپارام کورو
 حیرام پسر راحه انوب جنگه و هندی داد برادر رشید خان انصاری
 و اندر سال بدیره راو رتی و روپ سنگه بدیره جنگات کچهواه و کروهی
 دیگر از منصندان و پانصد سوار از قانیدان یمین الدوله و در هزار
 تعنگچی بهاد که مجموع هشت هزار سوار و در هزار پیاده تعنگچی بود
 از پیشگاه حضور مرخص گردانیدند - و ما را و منصندان مذکور بفر
 در حوزة حالت حلقه و اسب مرحمت شد و مقرر گردید که بهادر
 خان رو هیله ما راحه امر سنگه رمیندار ناندھو و احمد بیگ خان و
 چند مرص مندیله و راحه مارنگدیو و دیگر منصندان که همگی
 شش هزار سوار بودند در موج بدور جنگ بود بنوارم خان مشای
 قیام نماید و حکومت حاندیس نالله و یردخان مقص گردانیده
 و پادشاه گهاب ولایت برار که صط آن ده خان دوران منعلق بود
 محاسن مالیه عدایب مرصوده خان دوران را بصوبه دارائی مالوه در
 قواحتند - و حکم شد که او را مادھو سنگه ولد راو رتی هادا و راحه
 دندی سنگه ولد راحه بهارته بدیله و نظر بهادر حوشگی و یاسین
 و برادر او و پسران شیر خان و احداد مھمند و حدیب سور و
 تعیناتدان مالوه که حمله شش هزار سوار بودند از راه چندیری
 بحوالی بھور آمده با انصاری ایام فارش اقامت کردند - و عددانله
 خان بهادر پرگده انرج را از مردم حقهار گرفته و جمعی
 محراست آن بار گذاشته از آن بهینه عبور نماید - و نزدیک
 بهاندیر موسم رسات نگذراند - و میدان حانچھان تا سپری
 شدن بشکال در مذاون توبع کند - بعد از ان امواج قاهره بهم پیوسته

در استیصال گمراهان صحرائی ادبار بکوشند - و برای هرنوجی دیوان
و بخشی و واقعه نویس معین گردید - جبهه غنوده بخت باستماع
خبر تعین عساکر فیروزی از خواب غفلت درآمده دریانت که
عذریب دلیران کلزار و شیران خونخوار اهل و عیالش باسیری گرفته
ملک و مال او را متصرف خواهند گشت - ناگزیر از راه استکانت
و لایه گری وکیل خود را بدرگاه گیتی پناه فرستاده بوسیله خانخانان
مپسالار التماس کرد که اگر یکی از بندهای درگاه والا نزد این
عاصی قبه کار دستوری یابد بواسطت او استعقایی جرایم نموده
مطالب و متأرب خود را معروض دارم - از آنجا که جرم پوشی و
عذر نیوشی از کرایم شیم این حضرت گردون رقیبت است مرتبه درم
سندر کب رای را رخصت نموده حکم فرمودند که اگر سی لك روپیه
بقدر بعنوان پیشکش داده سرکار بیاتوان عوض چوراگده وا گذارد و
خود با جمعیت خویش نزد خانزمان ببالاگهات دکن رود و پسر
جانشین خود را باستان عوش مکان بفرستد دیگر باره نقوش
معاصی او بزال مكرمت محو خواهد گردید - و یرایغ قدر نفاق
مادر شد که عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و سید خانجهان و خان
دوران هر جا رسیده باشند تا برگشتن سندر کب رای توقف نمایند -
و مقرر فرمودند که اگر جبهه مقرر از تیرگی بخت ره گرای شقاوت
گشته بامثال احکام پادشاهی گردن نه نهد قلعه اوندچه را مفتوح
ساخته راجگی آن ولایت و ریاست قوم بنذیله بر اجه دیبی سانکه
که سابقا به نیاگانش تعلق داشت و حضرت جنت مکانی در جلدری
کشتن شیخ ابو الفضل بنرسنگه دیو مرحمت نموده بودند چنانچه

در انشاء رقابعت مرار چهار تبه کار مرتفع اولی در نخلستان مال گذارده
آمد عنایت فرمایند - چون سندر کب رای که بجهت تدلیع اوامر
پادشاهی از آستان سلاطین مطابقت نزد آن وازر طالع رفته بود
دریامت که برصامت قلاع و انبوهی جنگل وسعت ملک و مزین مال
و مرادانی دیگر اسباب فکال مدهوش گشته هر خود سری می خازد
از انجا مراجعت نموده دیده و شنیده خود را در پیشگاه حضور برگذارند -
منشایر قضات اندر مقام هر سه سردار که نامر خامانی منظر معارفت
سندر کب رای و سپری شدن ایام نارش بودند صادر گردید - که
استیصال آن تبه کار سینه روزگار را پیش نهاد همت گردانند - و
چون بر خاطر عیب باطر که عقده کشای مشکلات است پرتو افکند
که منادا سرداران مذکور مراتب قرب و منزلت و مدارج قدم
خدمت خود بنظر در آورده از رای یکدیگر سر بر تابند و موافقت
بمحالفت منجر گردد سرداری مواکب منصوبه به احترامی
خلافت پادشاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر مقرر فرمودند -
چنانچه پانزدهم ربیع الثانی مطابق پنجم مهر در نخستین ساعتی
آن والا گهر را بخلفت خاصه و طره مرصع با پهلوانان و شمشیر مرصع
و ناصبه هزار سوار بمصوب ده هزار پیچ هزار سوار و عنایت در
امپ ار طوبیله خاصه یکی با زرین طلای میناکار درم با زرین طلای
ساده و میل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده میل نوازش نموده
زانه آنصوب گردانیدند - و شایسته خاں و رستم خاں و راجه بهنیل
داس و محصل خاں و راجه رایسنگه ولد بهاراجه بهیم و شیخ فرید
ولد قطب الدین خاں و دیلدار خاں بخاری و شیر خاں ترین و

سید عالم باره و گوکلداس سیسودی و مهیص داس راتهور و شیخ
آلهدیه و جمعی دیگر از منصبداران و هزار احدی تیر انداز و برق
انداز و هزار سوار تابینان یمین الدوله در خدمت آن عالی منصب
معین ساختند - هنگام رخصت بشایسته خان خلعت خامه با جمدهر
مرصع باپهلونگاره و اسپ از طویلۀ خامه با زین مطلا و فیل از حلقۀ
خامه مرحمت شد - دیگر امرا نیز بقدر مرتبت بمعنایت خلعت
و اسپ نوازش یافتند - قاضی محمد سعید کرهرودی بخدمت
بخشیکری و واقعه نویسی این لشکر و باضافۀ پانصدی ذات بمنصب
هزار و پانصدی در بیست سوار سربلند گردید - و فرامین قدر آئین
بقام عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و سعید خان جهان و خان
دوران بصدر پیوست که ضروریات امور را بعد از اطلاع آن ذره المناج
سلطنت انجام دهند - و در باب حرکت و سکون آن والا هر هرچه
مصلحت وقت باشد در خدمت ایشان معروض دارند *

اکنون خامۀ سوانح نگار بگذارش وقایع حضور می پردازد
غره ذی الحجه پادشاهزادۀ اقبال مند محمد دارا شکوه را فیل
از حلقۀ خامه با یرار نقره و ماده فیل عقیقت فرمودند - پیشکش
اعظم خان صوبه دار بنگاله و درازده فیل و پنجاه اسپ تا نگین
و بیست و پنج خواجه سرا و سپر بسیار و فراوان عود و پارچۀ
سفید که قیمت مجموع آن هفت لک روپیه شد با پنج لک
روپیه نقد که تمامی زمینداران آن ملک بار داده بودند - چه
آئینی است مقرر که هر که بصوبه دار آنجا سرفرازی می یابد
مبلغ مذکور یک مرتبه بطریق پیشکش بوی میدهند و از همراه

پیشکش خود پیتس از منزل راهی کرده بود . نه پایت قدول رسید .
 دهم . عید افصحی ابواب شادمانی مروی جهانیاں بر کشاد .
 شهنشاه حق آگاه بعیدگاه قشرف درموده بعد از اداى نماز
 بدو لخانه والا مراجعت نمودند . و رسم نثار درمستی و ذهاب و سنت
 قربان تقدیم رسید . درین روز ده نابهری حاجب بلج سی هزار
 روپیه و بخواجه یاقوت تحویلدار ارمغان پنج هزار روپیه و ممراد آخته
 بیگی چهار هزار روپیه و ده لذریگ قوش بیگی یک مهر سی
 تولگی و در هزار روپیه . و بعد الله میروشکار در هزار روپیه و بداورغ
 شتران هزار و پانصد روپیه مرحمت شد . ذوالعقار خان بعنایت
 خلعت و منصب هزار و پانصدی هشتصد موار از اصل و اضافه و
 مرحمت امپ مرامزای یامنه از تعبیر سید لطف طی بهتری
 خدمت موجوداری منان دواب مرخص گشت .

هزدهم میرحمده بعنایت میل بلند پایگی یافت . میرخان
 را بخلعت و خدمت بکشیکری احدیال از تعبیر امالت خان
 نوازش فرمودند .

بیست و پنجم مکرمات خان ناصانک پانصد سوار بمنصب
 در هزاره ذات و هزار و پانصد سوار مناهات اندوخت .

در عشره اولی محرم هزار روپیه بدستور معهود باهل استحقاق
 مرحمت شد .

شانزدهم خواص خان بعنایت خلعت و اسب باژین نقره و
 حکومت تنه از تغیر یوسف محمد خان قاشقندی میبای گردید .
 آگاه خواجه سرا بخطاب خانی و موجوداری این روی آب دارالخلافه

سراراز گردید - جگنات کلانت مخاطب بکبرای در جایزه تصنیفی
 که تازه بسته بود و مستحسن امتاده بعنایت فیل مفتخر گشت •
 پانزدهم صفر اعظم خان از تغیر سیف خان بصوبه داری الہ آباد
 سربرافراخت - و سیف خان را بمرحمت خلعت و اسب بازرین
 مطلا و فیل ہر انرازی بخشیدہ بصوبہ داری گجرات از تغیر سپہدار
 خان تعین فرمودند - و سید ہزبر خان را بعنایت اسب بازرین
 نقرہ و ہر یکی از سلطان نظر برادر سیف خان و یحیی پسر خان
 مزبور را بمنصب ہزاری ذات و سہ صد سوار از اصل و اضافہ
 برنواختہ ہمراہ او مرخص ساختند - لشکر شکن ولد شاہ نواز خان
 بن عبد الرحیم خانخانان بخدمت فوجدارچی سرکار لکھنؤ فرق
 میاہات برافراخت - حکیم مسیح الزمان کہ بزیارت حرمین مکرمین
 رفتہ براہ بصرہ مراجعت نمودہ بود و از انجا بہ بندر لاہری رسیدہ
 روانہ درگاہ والا شدہ درین هنگام باستلام عتبہ جلال ناصیہ بخت
 برابروخت - و چہل اسب عربی کہ در بصرہ و نواحی آن برای
 پیشکش خریدہ بود بنظر اقدس در آورد و بدرجہ قبول رسید -
 از انجملہ در اسب یکی بوز و دیگری طرق کہ حسن منظر و نکوئی
 لون و تناسب اعضا با تیزگامی و باد خرامی فراہم دارند داخل
 مراد امپان گشتہ نخستین پیادشاہ پسند و دومین بہ تمام عیار موسوم
 گردید - و حکیم را بعنایت خلعت و منصب سہ ہزاری ذات و
 پانصد سوار بدستور سابق و فیل و بیست ہزار روپیہ نقد و حکومت
 بندر و سرکار سورت از تغیر معز الملک بلند مرتبہ گردانیدند - پنج
 اسب عربی کہ علی باشا حاکم بصرہ بعنوان پیشکش مصحوب

کس حدود همراه حکیم فرستاده بود بپیران نظر اکسیر اثر گذشت -
و یک اسب طرق پندیده امتداد .

بدست و هضم پادشاهزادهای کامکار و قویمنان نامدار خلعت
پارایی مرحمت گردید - سرکار سوزته نقول مدور را عیسی قرحان
عزایت شد - و او باصاف هزاره هزار سوار دو اسب سه اسب بمجلس
پنج هزاره چهار هزار سوار هزار سوار در اسب سه اسب حریر ابراهیم
شب درازدهم ربیع الاول مجلس عرس مقدس اشرف
موجودات اهل کائنات علیه اکمل الصلوات و التحیات انواع بحور
و اصداف مشعومات عطر آمود گشت - و گروهی از حلقه و دیگر
از باب صلاح و اصحاب اعتدال مطعومات و عطا دوازه هزار روپیه
نقد در هم معهود بهر روز گشتند .

شامدهم بمکعب سماء جلالت پادشاهزاده محمد شاه شجاع
بهادر میل از حلقه خاصه تا براق مقبره و ماده میل عطا فرمودند -
راحه دیدی سلطه مرحمت بقاره و روش صمد روان صادق خان
مخطاط جلالت حان و حکم الملک ماعام شش هزار روپیه
دوازش پامند .

جشن فدری وزن

وزر جمعه هشتم ربیع الثانی سده هزار و چهل و پنجم مطابق
بیست و نهم شهر نور مجلس فدری وزن احتتام سال چل و پنجم
و افتتاح سال چهل و ششم از عمر اند پیوند حامان جهانمیل
مصدق گردید - و آن گراندار جلالت عطا و دیگر اشیای مقرر

بر مخته آمد - درین روز مصدود نابهری ایلچی نذر محمد خان بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و انعام بیست هزار روپیه و نه خوان از نثار طلا و نقره سرافراز گشته رخصت معارفت یافت - بخواجه یاقوت تحویلدار ارمغان و غیره خلعت و پنج هزار روپیه نقد عنایت شد - بصالح خواجه برادر عبد الرحیم خواجه که از بلخ یک دست باز طریقون و برخی اشیاء دیگر بر سبیل پیشکش همراه نابهری بدرگاه خواقین پناه ارسال داشته بود - چهار هزار روپیه مرحمت فرمودند - و میرک حسین خوافی را بعطای خلعت و اسب بلند پایگی بخشیده بعنوان سفارت نزد نذر محمد خان یا گرامی نامه و صد و شصت یاقوت و دودو پنجاه زمرد یک ماده نایل با حوضه نقره و برخی مرصع آلات و اثاثه نفیسه هندوستان بهشت نشان که باب آنجا بود و قیمت همه یک لک و بیست و پنج هزار روپیه شد فرستادند - جمالی ولد قمر خان بخطاب جانسپار خان سرافراز گردید *

چهاردهم راجه جیسنگه از دکن آمده دولت ملازمت دریافت *

ارتفاع رایات جهانکشا بسیر دولتا باد و

عزم تسخیر دیگر قلاع بی نظام

چون دریاوت حقایق ملک خصوصا آنچه بتازگی تسخیر پذیرفته باشد از قواعد ملک داری و قوانین فرمان گذاریست توجه بعست دولتا باد که انفذاج آن از نبایل عنایات یزدانی و جزایل عطایای صمدانی بحضرت خاقانی است مرکوز ضمیر الهام پذیر

گردید تا هم آگهی مرگش به آن دژ آید تا مثال بی و عاطف
 عیسی بحصول اتحاد و هم قادیان منتهی پژوهان بد و رحام و تسخیر
 سایر حصون بی نظام دلخواه صورت گیرد - و در میان طلب تمام
 اعظم خاں صوبه دار آنها داد صادر شد که ملتعت حال را با حرمی
 در آن صوبه گذاشته و دار الحکومت اکثریاد بیداد و حکومت آن مصر
 جامع پذیرد - و حراست حصن دار الحکومت مصر انداز حال و مذاق
 معوض - احدهم در دهم ربيع الثاني مطابق هشتم مهر در ساعتی
 که چهره امروز سعادت بود بر رفته سوار شده روانه گشتند و دایع نور
 معلول منزل الویله طغر پندار صانع مرکب گردید - و مدشر عینی
 تاریخ این بهصورت مدارک بدین گونه گذارش داده • ع •
 پادشاه بهای این سفر معارف داد

• در آن مکتب در روز دوم واقع شد - از آنجا در کوچ و یک
 مقام صاحب منج پور مصر حیات گردون و دست گردانیده سه روز
 دشوار مرغانی و سیر تالاب حلقون و سبب آن پرداختند •

بسیار و هشتم معلول روز داس نوروز معلی رونق مردس باب -
 در آنجا شش روز عشرت اندر در پیش در گشتند - در آن منزل مرشد قلیخان
 میر نورک را اجتماعت تر میخوانند - و فوایدی منتهی و مهاس و
 مالش شهارت ایشان آنجا نوی معوض مرمودند - و چون مرودی
 حمید با گریه وسط آنجا است نامادنه پانصدی دایم و هزار و سیصد
 سوار منصب دیواری دیواری سوار سو بر او احوال و مرودت علم
 عمر انتحار کشیده دستوری دادند - میر حال که یک شیگر می احدیان
 و دارو عی که کوکرات خانه ندر مدوط بود بحکمست میر تو زکی ندر ارتعیر

خان مشارا الیه و رحمت خلعت و عصای مرصع مفتخر گشته .
 هشتم جمادی الاولی موضع یاری بمهچند رایات گیتی کشای
 بر افروخته هشت روز مسرت آرای صید و شکار گشتند .

بدست آمدن قلاع و دنانین جبهار تیره روزگار و بیاسا
 رسیدن آن بادیه پیمای ادبار و بکرماجیت پسریتکه او
 و رسیدن سرپرشر آن دو تیره اختر بدرگاه خان عدل گستر .

شرح این مقال آنکه سران انواع قاهره بعد از وصول فرامین
 والا از جائی که توقف گزیده انتظار صدور حکم معلی و انقضای
 ایام بارش می بردند راهی گشته در نواحی بهاندیر بیکدیگر
 پیوستند - و هدم بغیان آن ره نورد بغی و طغیان و تسخیر حصون
 حصینت او را وجه همت گردانیده پس از رسیدن سه گروهی اوندچه
 که آغاز شجرستان بوم آن بوم طبیعت است به بریدن اشجار
 مترکفه و هموار ساختن طرق عسیره پرداخته هر روز لختی پیش
 میرفتند جبهار خذلان شعار قریب پنج هزار سوار و ده هزار پیاده
 در اوندچه که مهرب آن منبع نقتد و نساد بود فراهم آورده
 باستظهار جنگل منتظر کارزار نشسته بود - و گروهی از سوار و پیاده
 را بی هم میفرستاد تا در پناه درخت زار بریزش تیر و تفنگ
 می پرداختند - و غزاة لشکر اسلام نیز هر روز چندی را آتش
 افروز جهنم میگردانیدند - و بدین طرز و آئین قطع مسافت نموده
 بیست و نهم ربیع الثانی حوالی مواضع کهمر والی که یکا گروهی
 اوندچه است - و مقاهیر آنرا نبردگاه قرار داده بودند معسکر
 ساختند - درین اثنا راجه دیبی سنگه با هراول فوج خان دوران

شداده گوهی که هر وائی را از تصرف مردم چهار سیه گلم
 درون طالع که در آنجا اقامت داشتند بر آورد - و حمی را دستگیر
 ساخته پیش حان دروازه آورد - چهار سیه را محب با وجود
 اندوهی حدکمل و سنگ لاهی عمل درسا و مردی حر و رحل
 حولی اوندچیه از در آمدن عساکر و درویشی مآثر هراسان گشته اهل
 و عیال و منتهیان خود را با نواب و لختی و سرخ و همدان
 حصار اوندچیه در آورده قلعه دهاموشی که پدر آن تیره اختر در
 کمال مراتب دغا دموه و شرمی و شمالی و حقوی آن حرهای
 عمیق است که کندن بعب و کوچه سلامت صورت پذیرد و عربی
 آن که همواره حب خدومی و زورهای دعب دراع پادشاهی گنده
 نحرهای ماکور رسانده اند - روانه ساخت - پس از آن حوتی را
 بصادق حص اوندچیه گذاشته خود در داکر ماحد و سا و
 مسومان دنا صوف را دور قرار شد - سرداران لشکر پادشاهی از
 اجتماع این بودن و نشاط ادرا خود را سرعت برد یک قلعه اوندچیه
 رساندند - و تترتیب ملچار و سرانجام زنده پرداخته موحی را از
 دایران نبرد آزما تعدد کردند - تا پادان شب در شده دوم حمادی
 اقلای که آغار صبح نصرت بود برده و کمد در دیوار حصار در
 آمدند - پادانان حص از استقامی صداران قلعه کشا آسیده حر
 گردیده چون حر مرار چاره نیامدند از طرف دیگر در وقتک - شیران
 دیشد و ما از دیوار درون حصار مرود آمده در علمه را بر کشادند -
 سران سپاه ببر قلعه در آمده با اقامت تکبیر و آذان تقدیم بایش
 آمدن ملان و مائحه اتمه مرار دراب حان گیتی ستان پرداختند و

یک روز در اوندچیه مقام نموده راجه دیبی سنگه را که اوندچیه با مضامات از درگاه خواتین پناه باو عنایت شده بود با جمیعت از در آنجا گذاشتند و عرایض متضمن بشارت فیروزی بدرگاه والا و بگرامی خدمت پادشاهزاده جهانیان ارسال داشته چهارم از دریای ست دهاره که قصبه اوندچیه برکنار آن واقع شده و بواسطه تندی آب و نزدیکی خرسنگ گذاره ازان متعسر است عبور نموده بقعاب آن مردود بکوهیده عاقبت روانه گشتند *

چهاردهم سه گروهی دهامونی رسیده آگهی یافتند که آن مقهور عیال خود را با برخی اسباب و خواسته که پیش از برآمدن خود از قلعه اوندچیه بحصار مذکور فرستاده بود از آنجا نیز بر آورده بقلعه چوراگده که بر استواری و حصانت آن بیشتر اعتماد دارد روانه ساخته است - و عمارت درر حصار دهامونی برانگنده رتنائی نام شخصی را با گروهی از معتقدان خویش بحراست قلعه باز داشته جانب پرگله کهتوا که در سمت چوراگده است رفته بعد از تسخیر پذیرفتن حصن دهامونی زود خود را بقلعه چوراگده تواند رسانید - هزبران معرکه اینجا ببردن اشجار و ساختن ممر مشغول گشته در عرض دو روز در مواضع قلعه دهامونی رسیدند - و پدای مردی شجاعت سلچارها را تا کنار خندق برده کار بر قلعه نشینان دسوار گردانیدند - اگرچه مقاهیر از درون حصار بسر دادن بان و تفنگ و اداختن حقه و سنگ نایره حرب برانروخته تا نصف شب دست و پای زدند اما آخر کار از عظمت لشکر فیروزی بطلب زینهار کس نزد خان دوران فرستادند - درین اثنا بهادر خان رو هیله

و بطر بهادر خوشگي که از طرف حدودی قلعه ملچار خود را بکنار
 چروساينده از سمت شرقی بيرون مي آيد و در طلعت شب خود
 را بحدنگلي که در همان برديکي بود رساينده پنهان ميگردد - بهادران
 ظفر پيوند از مرد دشمن صدای توپ و تفنگ و مرنيا شدن
 آدای محصوران حصار را از وجود اشرار خالي دانسته سرداران
 امواج قاهره را بصرعت هرچه تمامتر آگاه گردانيدند - سرکرده های
 عساکر منصوبه بعد از شنيدن اين خبر مقرر ساختند که اهاقل
 صلح بقلعه در آيند - هروز اکتی از شب باقي بود که بعماجيان
 درون قلعه رفته لباس و عارت پرداختند - حال دوران بحدود اطلاع
 دريغمنغي از حدوق گذشته با اسحق بيگ بخشى موج خود و
 چناندى ديگر از راه دريچه درآمده حمى رانده نگهبانى آي راه گماشته
 بملع گروه عارت گر و گرد آردى اسوال سقيد گرديد - ليکن تارسيدن
 خان مشار اليه چاره پائنده حاده تهى ساخته بودند - درين اثنا
 شخصى از حنولى قلعه مرناد برآورد که در ملاں برج خون گرفته
 چندمستند - على اصغر ولد حقير بيگ امص خان بخان دوران گفت
 که من رنده حماه مذکوره را بسته مي آرم - خان دوران هرچند
 او را ازين اراده نار داشته مکرر بر گذارد که درين شب نار و کثرت
 عوام که در آن دوست از دشمن باز نتوان دانست تردد معقول نبست
 مرضا اگر اجل رسيد چند مانده باشند صلاح گرفتار خواهند شد -
 او گوش ندموده بر فراز حصار برآمد - قريبن اين احوال گل
 مشعلي که عارتيان در افروخته راى قاراج اسوال مي گشتند در
 ابار باروتى که به برج قلعه بود مي اندد و آتش در گرفته تمام

آن برج را یا هشتاد گز دیور در جانب که ده گز عرض داشت
می پراند - و علی اصغر با هم‌رهان نیست و نابود میگردد -
چون خان دوران دران وقت بواسطه غبط اسپان مقامیر بجائی
رفته بود مضرتی بدر نرسید برخی از هم‌رهان او از سنگ
ریزه‌هایی که بدان طرف انداز آزار کشیدند - و ازان رو که اکثر
سنگها جانب بیرون افتاده بود بگروهی که با دیگر سرداران در خارج
حصار برای در آمدن انتظار تباشیر صبح می بردند آسب رسید -
و قریب سیصد آدم که پیشتر آنها از مردم امر سنگه ولد راجه
گیسنگه بودند و درویش است اسب بباد فنا رفتند - آنچه از نقد و جن
قلعه مضبوط در آمد خان دوران بجماعه معتمد حواله نمود روز دیگر
خبر آوردند که جوتی برای هیمة و علف بجنگل رفته چاهی که
چهار شقاوت شعار دران زرهایی خویش پنهان ساخته بود یافته‌اند
خان دوران بدان موشتامده بعد از جست و جوی چاه دیگر بهم
رسانید - و مبلغ دواک و پنججاه هزار روپیه بدست آورده داخل
خزانة پادشاهی گردانید - و ازین ظاهر شد که او در جنگل چاهها
کنده زر خود را پنهان ساخته است و چون اولیاء دولت دریامتند
که آن صالت کیش در قصبه شاه پور که در گروهی چورا گده
واقع است اقامت دارد و کس نزد زمیندار ولایت دیو گده فرستاده
منتظر است که اگر بوندهای او بازی خورده میان ملک خود راه
دهد ازینجا بدکن بگورزد و درین ضمن بتهیه اسباب قلعه داری
چورا گده نیز می پردازد - و بموجب حکمی که از پدشگاه خلافت صادر
شده بود سید خانجهان بجهت تنسیق ولایمت مفتوحه و تغذیت

در این همایا توقف گردد - عند الله خاں بهادر میروز جنگ دخال
 درواں با سایر امرا بیست و پنجم صوب شاه پور راهی گشتند -
 درینوا چهار سیه سخت خمر موت زمیندار دیوگده شنبده از
 تدبیبی که در مادن و بر آمدن داشت بیرون آمد و توپهای قلعه
 چوراکده شکسته و امنایی که در آنجا بود سوخته و منازل درون
 حصار را که نیمه در این زمیندار دیوگده ساخته بود مهارت پراکنده
 با آهل و عیال و اموال باز راه لاهی و کروله که داخل ملک زمیندار
 دیوگده است روانه دکن گردید - سران لشکر بعد از آگاهی باستعمال
 تمام قطع مراحل نموده بچوگانا چوراکده رسیدند و حال درواں
 بصواب دید میروز جنگ با جمعی از بددهای پادشاهی بقله در
 آمده بر نام ننگانه رفته آزادی آدان و دعاست و رویی عمر شهنشاه
 درواں بلند گردانید - و احداث مهیند را با جمعی از مفسدان و پسر
 صاحب تنگه سنگرام زمیندار که در و پانصد پیاده تفنگچی بهاسانی
 آن در ملک رعیت گذاشته شاه پور که در بوقت عند الله خاں
 بهادر میروز جنگ فیتر با آنها رفته بود معارفت نمود - درینجا
 چو در هر دو تده کرلی را که هوام که بدیدن حال درواں آمده بود بر
 گذارد که چهار مقهور قریب دوهزار سوار و چهار هزار پیاده و
 شصت میل دیست تر و چهل صاده که بر بعضی زر بقه و طلا آلات
 و نقره آلات و مرچندی عیال خود را برداشته است همراه دارد و
 از سنگینی هر روز چهار گره کوندي که نزدیک هشت گره رسمی
 امت نوریده میروند - با آنکه از پانده روزه راه پیش رفته بود سر
 کردهای امواج قاهره از شاه پور ننگامشی در آمدند - و بقصد آنکه

تا آن نگویند آثار را بکفر اعمالش نرسانند و عیال و اسوال او را بدست نیارند عذر باز نگیرند - هر روز قطره نموده ده کروه کوندی می نوشتند - و قره العین خلافت پادشاه زاده اورنگ زیب بهادر نیرطی منازل نموده عساکر جهانکشا را مستظهر میگردانیدند - و همواره حقایق تسخیر ملک و قلاع و قمع بندیهایی بد فرجام و دیگر اخبار مسرت انجام که از نوشتجات سرداران و سوانح نگاران بظهور می پیوست بدرگاه عرش اشتباه معروض میداشتند - و بعد از آنکه اولیاء دولت ابد عیباد بتعاقب در آمده ان خسران گزائی را آردا دشت ادبار ساختند و نزدیک رسید که آن مخدول مقتولیاً میاور گردد - و پادشاه زاده جهانیان بد هامونی رحیده روزی چنان اقامت گزیدند - و عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و خان دوران که با عساکر فیروزی از شاه پور بر اثر آن ادبار آثار شتافته بودند از ولایت گدده کنکه و لایچی که بگویند کوند متعلق داشت گذشتند - و چون بسرحد ملک چاندا رسیده آگهی یافتند که مخاذیل چهار کروه پیشتر فرود آمده اند پیش از ظهور قبا شیر صبح بقصد مالش شقارت کیشان ضلالت اندیش بره نوریدی در آمدند - و پس از سپری شدن یک بهر روز به منزلگاه ادبار پزوهان رسیده آگاه گردیدند که از وصول امواج قاهره مخدولان شباشب ره سپر فرار گشته اند - بنابراین تعاقب نموده تا فرونشستن آتخاب قریب بیست کروه کوندی طی کردند - و آن روز که مراکب مواکب منصوره لختی نعل انداخته بودند و برخی مانده شده تا دو بهر توقف گزیدند - و باز بسرعت برق و باد راهی گشتند - و همین که در بهر از روز گذشت قراولان فیروز

حنک حشر مرسانند که عینم عادت و حدم امیال مال و عیال و
سایر احوال و افعال پندش انداخته مردک منرد و مفرور حنک
گروهی از تعجبچی و تفراندار را کمک مراولان تعیین کرده نرسود
آزائی نخرص نمود و نه بهادر جان که هر اول موج او بود پنجم
دان که از بدر دوست کار و هنگام پیکار خود را رسانده موج قراول را
مستظهر گرداند مراولان بعد از رسیدن کمک بر مشاهده تاخته و
نه تدر و تعجب و دیگر آفات حنک پرداخته پاسبه کوب منرفتند

در میان اندک هنگام عم بهادر با جمعی از همراهان پدای مردی
شجاعت از موج مراول گذشت و چهار شعار و شعار و نکر صاحب
صلالت دثار از عین دلترا کز راز بی چند را که اسپان آنها
توانائی نداشته نجوی بدستی مرسانده از بد مرخامی بر سر هنگام
هجوم آوردند بعد از آنکه ناسر و مثال رسانه برگشتند و هنگام نترددات
مردانه با هفت کس دیگر رجمها برداشته در عرصه نورد اعداد -
ماده و حنکه ولد را و رتس که در موج هر اول جان دران بود از بدمن
نیکدام خلوا انداخته حوقی را نآب تلخ آتش باز عرق نحر منا
گردانید نعیه السیف تاب صدمات حنک آرماتل طفر نشان
نیارده رجم و همری نمودند - در بدولا جان دران نه بهادر جان
ملحق میگردد و هر دو در ملک پیاده حصار زدگان که در آن چهار
و نکر صاحب و ازین طالع بودند می زبند اگرچه آن بودند گوهر
حرکت المدبوحی نمودند اما آخر کار جمعی را نکشتن داده و طوع
و بقاره خود را با چهار میل و نه شتر زر آموذ گذاشته بدرج
رازی که در آن نواحی بود گرمخانه پناه بردند - عراض اسلام با وجود

تزام اشجار بتجسس آن دو نكوهیده کردار تا شام برداخته همانجا فرود آمدند - و چون اختی از شب گذشت زمینداران اطراف که بتربیب و تهریب اولیای دولت این قرین از ملاعین سراغ می جستند برگزاردند - که عیال خود را با هشت فیل خزانه همراه پسران خود اودیجهان و برادر خردش و سیام دوا که معتقد از بود و جماعه دیگر جانب گلکنده روانه ساخته خود نیز بدان صوب از عقب راهی گشته است - فیروز جنگ و خان دوران بهادرخان را که با وجود عارضه جسمانی لوازم جان فشایی بجا می آورد و محمول بیگ خواتمی را که دیوانی فوج فیروز جنگ بدو مفوض بود بر بند و اشیائی که مجاهدان دین بغنیمت گرفته بودند نگاهداشته خود با گروهی از مبارزان رزم بر سر بتعداد مقاهیر نهضت نمودند - و هر از پی عساکر اقبال و سرکردن طریق خان دوران بر خود گرفت - و با آنکه مستائن بد مال در گم کردن پی امیال بدالالت خرد تباه و فکر کوتاه لطایف الحیل بکار بردند از اصابت تدبیر براهی که فتنه پزیران شتافته بودند افواج منصوره را می برد - و هر چند مکرر خبر رسید که مقهوران ده فیل خزانه در جنگل شمالی نبرد گاه گذاشته رفته اند سران لشکر نصرت اثر غنیم را فرصت نداده خود بدان طرف متوجه نگشتند - و به بهادرخان و محمول بیگ خواتمی پیغام دادند که نیلان را با زر بدست آورند - و در آن روز پانزده کوره گوندی نور دیده در آغاز ظلمت شب برای آمودگی مرابب فرود آمدند و پس از انقضای نیمه آن باز سوار سده برقتل مفسدان کمر عزیمت استوار بر بستند - در خلال این احوال ظاهر

گرفتند که اودیهای از جمله هشتاد و شش میل را نادرار معلظه
از راه گلکنده نصب چاندرا مرستاده است - و در ماده میل باد رفتار
که بر آن نما و اطفال آن مستعد نکال سوارند تا حود گرفته سرعت
تمام میروند - و شیران پیشه دلیری بعد از مذکور صدند نگشته راه
گلکنده از دست دادند - و ده پندوس آن مال استعیان کشادند -
اتفاقاً گروهی از تاندان و در جنگ که از عقب می آمدند -
بعینان در حوده هر شهر را از حال صدند و چون بعد از
مورد پس بدید - سر کوه سپاهی محتاج بود در حال دوران
سید محمد پسر گل حود را در صاف و ساکن و نظیر در حوشگی
و حواحه عنایت الله و احق بنک بخشی ریاضد - و از محل
در سبیل تعصیل تعمی نمود - مستعدان از سطوت اوج قاهره
مرصع حوهر کرد زما که آئین حبال کفره هندوستان است نیامده
باضطراب در زخم حده درانی پاریزی زن گلان راحه نرسیده و
در دیگر ابات و اطفال پنکلی شمشیر و حده هر زده خواستند تا بکام
گرس در رود - درس اثنا گروه مذکور در وسیله جمعی را به تبع
و سنان از هم گذاریدند - و طاعت را که در هنگام ستیز بقدر دست
و پای منزدند حاندوران از عقب آمده طعمه شمشیر حان شکر و
حلقه اهل پیگر ساخت - و در گدیان پسر چهار و در حص سال
ولک مکر ماحیت را امیر گردانیده مصوم

• ع •

در کشی تا سروران سرنگوبی آرد

فیروزی روز انداخت و اودیهای و برادر خرد او سیام دوا که نگلکنده
قرار نموده بودند پس از چندی بدو گرفتار آمدند - چنانچه تعصیل

آن نگارش خواهد یافت - جوانان کار طلب باشاره خان دوران رانی
 پارتی و دیگر زنان مجروح را از خاک برداشته با امپالی که
 مرمع آلت و اشرفی بار داشتند و دیگر غنایم نزد فیروز جنگ
 آوردند و سرکرده‌های عساکر منصوره بر کفار تالابی که در آن نزدیکی
 بود برای آسایش دراب و ضبط غنایم و جست و جوی تلمه اموال
 و تخصص احوال کثیر الاحتمال جبهه و بکرماجیت که پیش نهاد
 همت اربلاء دولت درین سفر نصرت اثر قتل و امر آن دو خسران
 مآل بود - دایره نمودند - درین هنگام که بممدکاری و کارگذاری
 تائیدات ربانی طغنه کوس فیروزی بلندی گرای بود - بشارت
 کشته شدن جبهه و بکرماجیت که از دستبرد دلیران خونخوار
 خایف گشته در یکی از جنگلهای آن نواحی پنهان شده بودند -
 و طایفه کوند که در آن سرزمین آبادند بعقوبت تمام آن درونک
 حرام حق شناس را بقتل آوردند - گوش هوا خواهان برانروخت -
 خان دوران از شنیدن این مرده کام اندرزی شدایش ایزدی و
 نیایش اقبال جهان پیرای خاقانی بجا آورده سوار شد - و به پیگر
 آن دو حبلیت گرآمده گفت قاسمهای شان که زنبور خانه نند
 و نساد بود از تن برداشتند - و آنرا با انگشترهای آن دوگم نام و
 اسب و یراق که پیش کشندگان بود فیروز جنگ آورده باستصواب
 مشارا الیه هردو سر را مصحوب بهادر بیگ داروغه تغلگهای خاصه
 روانه درگاه خواقین پناه ساخت .
 • بیت •
 همه سرکشان را مرانداختند • اساس مخالف بر انداختند
 امان یافت هرکس که گردن نهاد • شده عامیان را سرور بباد

غریب شعبان در مواجی سیهور که معمر اقبال بود نهاد و بدک
 سرهای گردن کشان به پیشگاه حضور آورد - نعرمان والا از دروازه
 سرای سیهور آویختند - تا عمرت مایه سایر شعرات گریبان کوتاه
 بین گردد - نرسند و پدر چهار عمده نحت در درخت زار و
 جاهای دشوار گذار آن ملک چاهها کنده بر آگنده بود تا در حوادث
 روزگار و واسطی چرخ عذار آن نابکار و مرزبان بی هنجارش را نگر
 آید - و غیر خود و دو خدمتکار راز دارش دیگری بر آن آگهی
 نداشت - و چهار مقهور بعد از آنکه حاشین پدر شد در امراض
 آن کوشید - عامل از آنکه آنچه باندیشه کوتاه مراد جاء و دستگاه خود
 پنداشته از اسباب زوال آن گمراه خواهد گردید - چنانچه پس از
 درود ابواج قاهره بن سرزمین متنه آگین حال و مال آن ده مال و
 اولاد کفر نداشت در معرض تلف افتاد - و از حمله دما بین و بقودی
 که با خود گرفته بود نمرات قریب یک کرور روپیه بحرانه عاصره رسید -
 و ولایتی که سردیک پنجاه لک روپیه حاصل دارد نقصان در آمد - ایرد
 بیهمال همواره آوازه گیتی کشائی و کشور گیری افعال روز امرو
 خاقان زمان و شهید شاه دوران در روزگار حایر دارد - چون سرداران
 عساکر منصوره بسرخد ملک چاندا رسیده بودند - مقرر ساختند -
 که از کدیا زمینداران ولایت که سرآمد زمینداران گوید وانه امت
 پدشاهی گرفته مراجعت نمایند - نقابراں سنگرام مرزبان کشور را
 بد آنصورت پیشتر مرستاده و برسان از کلمات و عد و وعید حواله نموده
 خود از عقب راهی گشتند - کدیا جرات طاعت و فرمان پذیری چاره
 ندیده به سنگرام قرار داد - که سران اشکر را به میدهد و نگر آوری

لختی از اموال و اسباب مفاهیر بقدیله که در سرزد بوم از بغارت رفته بود پرداخته سر کردهای لشکر فیروزی را سه کزدهی ملک خود بر کنار دریای پرتینه آمده دید و فراهم آورده را گذرانید و برهمنوی طالع تقبل نمود که از روی فرمان پذیري پنج لک روپیه نقد بر سبیل پیشکش بسوکار والا و یک لک روپیه از نقد و مجلس پارلیام دولت ابد مدت برهاند - چنانچه در همان نزدیکی بدو دهنه واصل گردانید - از انجمله دو فیل نامی بود یکی موسوم بروپ سنگار و دیگری به بهوجراج و نیز قبول نمود که هر سال بیست فیل پنج نر و پانزده ماده بدرگاه آسمان جاه بفرستد - یا در عرض آن هشتاد هزار روپیه نقد بخزانة عامه واصل سازد - و نامه بخت بشاک آستان سلاطین مطاف در دراتاباد بر افروزد - خان فیروز جنگ و خان دران تعهد نامه از گرفتار روانة درگاه خواقین پناه گشتند *

انکون بنگارش وقایع حضور می پردازد

چون از عرائض گوهر اکلیل سلطنت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر کیفیت آبادی ارندچنه و نزهت آن فراخنا و قرارانی انهار و غدیران و انکهای روح افزا و سایر جاهای دلکشای و فزونی اصناف فشیخیر بمسامع حقایق مجامع رسید - و مهانت راه اوند چنه از راه راست بیست و یک کروه بیش نبود - پانزدهم جمادی الاولی از موضع باری بدانصوب متوجه گشتند - شکر الله عرب بفوجداری کامان بهاری فرق عزت برانراخت *

بیستم شیخ دبیر و غیره که عادل خان برهم سفارت روانة درگاه

معلی ساخته بود باسلام سدا سیده مختصر گشتند . و شام دبیر
 یگما ویل عنوان پیشکش بطور ابر در آورد - و همه دایم ده
 هزار روپیه نوازش یافتند •

بعثت و یگما مختص حار و حکومت حار را رعایت خلعت
 و احب برخواهند با چندی دیگر نسیجبر حصارهایسی که از
 حصون رسیده مرز و بوم بدیده است و بر دراز کو هیچه میان
 اشعار منراکه و اعصال متشابهه واقع شده و از معده دان چهار
 غنوده سخت بعثت نام بحراست آن قیام می نمود دمتوری دادند
 و حکم شد که در تخلص دماپس آن مطر که بیشتر دران نواهی
 نشان میدهند بر سعی نمایند •

بعثت و یگما علامی اصل خاں بمرحمت ویل هر بلندی

یافت •

۰

آغاز سال نهم

از در نخستین اورنگ ارائی خاقان هفت افلیم و خدا یگان تحت و دیبیم

روز مبارک دوشنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و چل و پنچ
مطابق بیستم آبان ماه نهم سال از جلوس مقدس روزگار را نشاط
آمود ساخت زمانیان عشرت از سر گرفتند •

هفتم موضع هروا از مضامات بیابان بوزره موکب گیتی پیم
مورد سعادات گردید - صباح آن بنمایشی آبشار موضع دوم گهات
که در کمال نزهت و لطانت است تشریف برده تا دوپهر بنشاط
و انبساط گذرانیدند - و ازان رو که در آن نزدیکی مکانی شایسته
نزول اتدس بود با دولت روز افزون بموضع سررا مراجعت نموده
چهار روز مقام درمودند •

دهم بعرض اشرف رسید که پس ازان که مکر متخان و دیگر بندهای
پادشاهی حوالی حصار جهانمهی رحیده بسر انجام مواد قلعه
کشائی پرداختند قلعه دار آنجا از استیصال چهار شقاوت شعار و
غلبه انواع نصرت امتزاج رنگاری خود منحصر در سپردن قلعه
دانسته زینهار طلبید - و حصار را با توپ بسیار که ازان جمله ده
توپ کلان راجه نرسنگه دیو پدر چهار تیره روزگار در همان قلعه
ریخته بود - و فرادان سرب و باروت بمکر متخان حواله نموده او را دید

رضافان ممالک متان در اثنای راه نوریدی حصن مذکور را بضیاء
لرایی ظفر انکما بر امروخته گردهر داس برادر راجه پتهلداس را
بخدمت قلعه داری سراراز گردانیدند - نجابت خان وفوجداری
و قبول گول و غیره سربلندی یافت •

هزدهم مرادق جاء و جلال نزدیک موضع دتیه بر افراخته آمد
دتیه در دامن کوهی واقع شده - نرسنگه دیو دران عمارتی که
مشرف است بر انهار و حمزه زار و اشجار بی خار هفت طبقه
چنانچه متعارف هنوز است بر اساس هشاد و چهارگز در هشاد
و چهار برافراشته زر بسیاری بران صرف نموده است - اطن حضرت
بنماشای آن عمارت توجه فرمودند - و چون بعرض مقدس رسید
که در یکی از بساطین مواجی دتیه از جمله دنانین چهار دازون
طالع چاههای زر نشان میدهند - حکم شد که امحق بیگ یزدی
دیوان مرکز نواب - پهر قباب پادشاهزاد جهانیان بیگ صاحب
تفحص نموده بقید ضبط در آورد - بانی خان غیر معین گشت که
با مکرمت خان در جنگلهای حوالی دتیه بتحقیق مدفونات آن
گمراه روسیاه پردازد - تاباخی دکنی بمنصب در هزاری ذات و
هزار سوار دیانت خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری ششصد
سوار مستخر گشتند •

بیست و پنجم فوجی اوردچیه معسمر اقبال گردید - شهنشاه
دین پناه بهیر قلعه و عمارات آن تشریف فرمودند - بقائه که
نرسنگه دیو نزدیک منازل خود در کمال رفعت و حفاظت بنا نهاده
بود یامر پادشاه اسلام پرور از بیخ بر انداختند - و بنین قدوم ارتع

صرام کفر بمناحک اعلام مدخل شد - راجه دیبی سنگه که پاسبانی
حصار مذکور بعد از تسخیر بدو مغوض گشته بود دولت کوروش
اندوخته پیشکشی گذرانید - دور قلعه اوندچیه که - تک چینی است
بی گل و آهک و شرفات ندارد و تریب چهار کرده پادشاهی است *
بیست و ششم ظلال اعلام ظفر پیکر بر کنار تالاب بیر ساگر که
بر - نگه دیو ساخته و تالاب خوشی است و دورش پنج و نیم کرده
پادشاهی مبسوط گردانیده سه روز بصید و شکار پرداختند *

سلخ ماه کنار تالاب - مدور ساگر که در پرگنه چتره واقع شده
دائره گاه گردید - دور این تالاب هشت کرده پادشاهی است -
نرسنگدیو دران جسر می استوار بر بسته و آبشاری روح گستر از روی
این جسر می ریزد در پهنا و ژرفا از سیصد کوایب خرد و بزرگ
آن پرگنه امتیاز دارد - از صفای آبش آینه حللی در رنگ
شرمساری - و از چین دلکشایش زلف مهوشان در پیچ و تاب بی
قراری - عذر بتش نمک بر جگر بحر محیط بلخته - و گوارائیش
آب چشمه حیوان ریخته - در اینجا روزی چند اقامت فرموده نشاط
ادزای طبیعت اقدس گشتند - و پرگنه چتره که نهصد قریه دارد
حاصل هر سال آن هشت لک روبیه است بحکم اشرف در خالصه
شریفه ضبط شد - و بامر خانانی باسلام آباد موسوم گردید *

سیوم رجب نور حدیقه سلطنت و کامکاری پادشاهزاده محمد
اورنگ زیب بهادر حسب الحکم از ناحیه دهامونی معاودت نموده
شرف ملازمت دریادند - و هزار اشرفی نذر گذرانیدند - و شایسته خان
و گروهی دیگر که با آن کامکار بودند نیز دولت آستان بوس اندوختند *

بلحم مکرمت حان و باقیخان و اسحق بیگ بر دی که بنقص
مدمونات حوالی دتیه و حصار جهانسی از پیشگاه حضور رحمت
یافته بودند بیست و هشت لک روپیه از حلهای آن نواحی بر
آورده حطراکسیر اثر در آوردند - و در همان والا این مبلغ ناسی و
چهار لک روپیه دیگر که سید صاحبان و حان دوران و مردم
پادشاهراذ جهانان و قلعه دار حان و میر حان و جمعی دیگر که
در مدت امامت آن سرزمین از دمای جنگل دها مونی دست
آورده بودند در میان دار نموده بدار الحقه اکثر آنان مرستاده آمد -
سردار حان را باصافه هزار سوار بمنصب سه هزارمی داد و سوار
سر دلد گردانیده برگشت دها مونی با ثواب در انطاع او و نگهبانی
قلعه دها مونی با تئسیتی آن ولایت بعهده او معرر فرمودند - و
حکم شد که تصحیح تئمه دمای و دحایر آن حائز حاسر نموده
نگذارند که دیگری چیری متصرف گردد - و برلیع قصاصان بطلب
سید صاحبان شرف صدرر یافت - و عدان یکران از راه سر دلیج
بسمت دولت آناد معطوف گشت - هر سئکه را تهور از اصل را صافه
بمنصب هزارمی هشتصد سوار بر مراراحت •

نیم و یکم ظاهر دلسد سر دلیج محکم حشمت و
اقبال گردید •

شب بیست و هفتم دامن امید اصحاب نیاز دمای ده هزار
روپیه مقرر بر آورد •

پنجم ماه شعبان اردوی گیهای پوی از درمای مرده عبور نمود
و آن روی آب ده برول اعلا طهر احمام آرایش پذیرفت - الله

ورد بخان موبه دار برهانیپور که برسم استقبال راهی گشته بود سعادت
ملازمت دریافت •

گذارش جشن شمسی وزن

روز شنبه دهم مطابق بیست و نهم دی جشن شمسی وزن
خاتم سال چهل و چهارم و فاتحه سال چهل و پنجم از سنین عمر
ابد قرین خاتل گیتی ستاں آوازی مصرت بکیوان رسانید - و آن
مظهر انوار الهی را بطلا و دیگر اشیای معیشت برسنجیدند • نظم •

روزی که شود وزن شه کون و مکان

چرخ از مه و خورشید بهازد میزان

و انگاه که عقل کل بسنجد گهرش

آید ز در کون شاه جم جاه گران

درین روز میمنت افروز سبد خان جهان بتقبیل نمیه ملک رتبه
هر بلند گشته هزار اشرفی نذر گذرانید - و بعدایت خلعت خاصه با
پار قب طلا دوزی و جمد هر مرصع با پهلوانتاره و شمشیر مرصع و
انعام یک لک روپیه نرق مباحات برامراخت - و رستم خان و گروهی
دیگر از بندگان پادشاهی که همراه او بودند شرف ملازمت اندوختند -
شاه نواز خان صفوی قوش بیگی باصافه هزارمی، ذات بمنصب
چار هزارمی ذات و دو هزار سوار - و امر - نگه ولد راجه گچهنکه باضافه
پانصد سوار بمنصب سه هزارمی ذات و هزار و پانصد سوار - و میر
خان از اصل و اضافه بمنصب هزارمی ذات و دویست سوار - نوازش
یافتند - چون عادلخان از مهستی باده با بخردی جمعی از نذیم

پس بچان نظام الملكيه را خصوصاً ماهوى فساد خوراكه بعضى محال
ملك بى نظام بتصرف در آورده بود - و هر لحظه دود سودا از كانون
سرلى مغزش سر بر ميزن اعانت نموده در ارسال پيشكش تامل
مى ورزید - و قطب الملك بىز عروقه و نقایى مذكى و حبل متين
عبوديت از دسب دابه با عا دلخان راه موافقت مى پيمود - و چشم
از عواطف خانانايى كه موجب حفظ و حراست او از دست انداز
بخود است باز بسته بود - و در ابراز تشيع طريقى نا هموار لبان
بطالت شعار خویش مسلوك ميداشت - و در ملك او خطبه والى
ايران خوانده مى شد - بر خاطر مهر ناظر شه نشاء دين بقاء پرتوانگند
كه براى اقامت حجت رشاد و ارادت مستحجت سداد نزد هر گدام
يكى از بندهاى سخنه كار با بر ليغ وعد و وعيد و منشور ترغيب و
تهديد فرستاده آيد - باشد كه از اعمال بكوهيده و انعال ناپسندیده
خود باز آمده رهگرای سعادت شوند - و رعایت مراتب اطاعت و
انقياد را سرمايه نجات خویش دانند - بذايران مكرمت خار ديوان
بيوتات را كه بكارداني و دور ببنی متصف امت بمعنايت خلعت
و احپ و فيل بلند پاكي بخشیده بصوب بليجاپور مرخص ساختند
و فرمان قضا جوريان و يك قبضه شمشير دكني كه انرا دهب ناملد
بايراق و پردل مرصع بعنوان تبرك مصحوب او براي عا دلخان
فرستادند - و حكم شد كه مشافهه آنها كند كه اگر از شاه راه خدمتگذارى
دولت ابد پيوند الحزاب ورزیده بر همان طريقه زميمه مستقر باشد
و در ادای پيشكش و گذاشتن آنچه از محال بى نظام متصرف
گشته است باولياى دولت و اخراج ساهوى عليه او و ديگر اوتاس

نظام المملکة که در ولایت خود جا داده است یا توکر کردن ایقان
تساهل ورزد امواج قاهرة از پدشگاه عظمت و جلال دستوری خواهند
یادت - که تا ملک و مال او را تلف گردانند - و سزای کردار
این گروه فساد پزوه در کنار روزگار ایقان نهد *

نقل فرمان فضا جریان بعدالخان

امارت و ایالت پناه - نصفیت و شوکت دستگاه - نقاره دردمان
عز و علا - عضاده خاندان مسجد و اعتلا - مصدر آداب خیرخواهی -
مظهر اسباب هواخواهی - قدوة متخصصان سعادت کیش - خلاصه
مخلصان صلاح اندیش - جوهر مرآة صفا و صفوت - فروغ نامیة
دولت و رفعت - سزوار صنوف عنایات و مراحم بیکران - شایسته
وفور توجهات و تملقات نمایان - المختص بمواهب الملك المنان -
المخصوص بمزید الافصال و الاحسان - عادالخان بجایل الطاب
پادشاهانه و شرایف اعطاف شاهنشاهانه مفتخر و مستظهر گشته
بداند - که چون عادالخان مرحوم اخلاص درستی بخدومت موفور
السعادت داشت - و مانیز بدولت و اقبال عنایت خاص بآن مرحوم
داشتیم - و التماس آن مغفور از ما منحصر درین بود که همیشه بآن
عدالت و نصفیت پناه در مقام عنایت و مرحمت باشیم - و پس
از رحلت آن غفران پناه از دار فنا بدار بقا حقیقة تقصیری ازان
زبد مخلصان ارادت کیش سریر نزهة بل مصدر هر تقصیری که
درین مدت از اطرف بوقوع آمده غلام بد اصل بد طینت بود -
چه درین مدت مدار معاملات آن خانه برآن بد بخت بود و آن

عدالت و شوکت دستگاه استقلالی و احتیاری در معاملات آموختن داشت
و آن پندهاد سرای اعیان قلمی خود رعیت - و از عرائص آن
امارت پناه که بعد از راصل شدن آن در کردار بحکم متواتر درگاه
حلیق پناه ارسال داشته و روز احلاس و صدق استقلا و قبول اطاعت
و انقیاد ظاهر میگردد و بنابراین ما بدولت و اقبال حمایت عداوت
و بهایت مرحمت مسدست تا آن عدالت پناه داریم - و ملکی که عادل
حاکم مرحوم در تصرف داشت آنرا مال تمام دیده و دانسته تا زنده
مخلص عقیدت پیشه مرحمت فرموده ایم - و فرار خاطر ملکوت
ناظر آنست که تا آن امارت مرحمت مر حاد در لخواهی و اطاعت
و انقیاد احکام پادشاهی باشد اصلا و مطلقا از ادواج قاهره پادشاهی
هر روزی تا ملک نرسد - می باید که آن عدالت و نصحت پناه قدر
عدایات بیعت پادشاهان ما را دانسته سرور است احلاس و مددگی
خود را باین درگاه حلیق پناه مستحکم داشته آنچه غرض مردمی و
دولتخواهی و مددگی و احلاس و اطاعت و انقیاد بوده باشد بعمل
آورد - چون دولت آباد و احمد نگر که حاکم بشستن نظام الملک
سابق و لاحق بود و تصرف اولیای دولت قاهره در آمد - و هر در
نظام الملک را بدهای درگاه والا در قلم گوالیار در بیند دارند -
تمام ملک نظام الملک و قلاع و توپهای او که از حمله آن توپ
ملک میداد و امثال آن باشد تعلق نارنجی دولت قاهره دارد -
او ناشی چند مثل ساهو و غیره که در بعضی از محال نظام اعتماد
همایب آن عدالت دستگاه مانده اند - اگر آن نصحت مدرست
مهدون خود را بشواید می باید که دست از حمایت این اوفاشان

باز دارد - و چون بعد از جلوس اقدس تا حال پیشکش آن عدالت
و نصفت پناه بدرگاه آسمان جاه فرسیده واجب و لازم آنکه پیشکشی
را که حکم فرموده ایم از قسم جواهر نفیس و مرصع آلات قیمتی و
فیضان کلان بی عیب نامی مثل هنوبت و سرتاک و بخت بلند
و فتح نورس بدستوری که عادل خان مرحوم ترتیب داده می
فرستاد - بدرگاه معلی ارسال دارد - هرگاه آن مرحوم باوجود آنکه
قلعه سولاپور را با ولایتی که نه لک هون جمع آنست مثل محال
سولاپور و محال و نکو ازان مبرور گرفته بملک عنبر داده بودیم
آنچنان پیشکشی فرستاده باشد درینوقت که ما بدولت بآن
عدالت مرتبت قلعه سولاپور و آن محال را عنایت می نمایم
باید که پیشکشی که به مراتب از پیشکش آن مغفور بهتر و بیشتر
باشد بفرستد - چون ضرور بود که نذره روشناس معتمد معتمری را
پیش آن زبده مخلصان ارادات کیش بفرستیم تا این مراتب را
بدلائل واضح و پراهمین قاطعه خاطر نشان نماید - و خاطر آن قدره
مخلصان خیر اندیش را باکمل بشرح عنایت بینهایت پادشاهانه
ماجمع سازد - تا آن معدلت دستگاه بیقین داند که من بعد بشرط
ثبات آن مهبط عنایات نمایان برجاده اخلاص و دولتخواهی و
قبول اطاعت و انقیاد احکام پادشاهی بغیر از عنایت و مرحمت
از ما سبب بآن عدالت و شوکت پناه امری دیگر بظهور نخواهد
آمد - اینمعنی سلا بعد نسل و قرنها بعد قرن برقرار و پایدار خواهد
بود - بنابراین مدوخی خاص مخلص درست اخلاص مورد مرام
بیکران مکرمت خان را که بمزید اعتماد و اعتبار از ابغای جقص

خود امتیاز تمام دارد - و گفته و کرده از پیش ما مدطور و معتد
است - تا آنکه خدمت دیوانی دیوانت سرانجام است و بودن از
در رتبه سعادت لازم - تا بصورت مرحض صاحب تا مراتب مدبوره
فی القصود و این ارشاده را خاطر نشان نماید - و احکام جهان مطاع
عالم مطیع چندی را که ناس زنده مخلصان ارادت کیش فرموده این
فرمان تا بمقتضای آن عمل کند - و بفرموده عبادت دامت سولایه
و محال متعلقه آن و عداوت ملک و نیکو که مجموع آن به لک
هون جمع دارد آن عدالت و بصفت پناه را مسرور و مدتیج گرداند -
هرگاه حال مشارالیه بملاقات آن قدوره متخصصان ارادت کیش
ماند گردد - و آن مراتب را بالتام معلوم نماید - و آن حشمت و
شوکت دستگاه تمام آن سعادت را قبول کند - و عرصه داشت خود
را که مشتمل در قبول این مقدمات بوده باشد نوشته تا عرصه
داشت حال مذکور بدرگاه والا بفرستد - فرمان عالیشان صریح و نشان
پلیحه مبارک که از مدور آن فرمان مرحمت عدوان خاطر آن عدالت
و بصفت دستگاه تالک همه جهات از جانب عداوت و مرحمت
ما جمع گردد - صدر خواهد شد - و تا آنجا حواله فرستد - تا حال
مشارالیه آن امارت و انال پناه را بزرگ آن فرمان عداوت عدوان
مسرور و مطمین خاطر گرداند - و پیشکشی را که مقرر شده گرفته
آن چنان روانه شود که در ایام موز عالم امروز بدولت آباد برسد و
آن پیشکش را از بطر اشرف اندس اعلی نگذارد - محمله اگر آن
مدالت و بصفت دستگاه میخواهد که در حال و مقام خود ایمن باشد
و ملک آن بصفت و حشمت پناه از آسیب لشکر طغر بدگر محفوظ

مانند بمقتضای آنچه درین فرمان عالی شان حکم شده بموجب آن آنچه آن عدالت پناه را زبانی ارشاد فرموده ایم بعمل آورد - و اگر بعضی جمعی از نا عاقبت اندیشان بخلاف این مراتب عمل نماید آنچه بآن عدالت پناه و آن ملک برسد آنرا از نتایج اعمال خود داند - و وبال هر آزاری که درین ضمن بخلق الله برسد آنرا بشود عاید شناسد - یک قبضه دھوپ خاصه میفراک با پردلک مرصع و فرگل خاصه مصحوب خان مشار الیه فرستاده شد - عنایت پادشاهانه را شامل حال خود داند - کنار آب فریده در مقام هندیه تحریر یافت • و عبد اللطیف گجراتی را که سر رشته طلب و تحوای قبول با ادب و بمرحمت خلعت و اہپ و فیل فوازش نموده نزد قطب الملك روانه ساختند و فرمان قدر توان یا کمر مرصع تبرکاً فرستادند •

نقل فرمان عالی شان بقطب الملك

ایالت و امارت پناه - ارادت و عقیدت دستگاه - عمدت اہاجد کرام - سلاطین اکرام عظام - نقوۃ خاندان عز و علا - عضادت دردمان مسجد و اعلا - زیدت مخلصان صلاح اندیش - خلاصت متخصمان سعادت کیش - مورد الطاف شاهنشاهی - مصدر آداب خیر خواہی - جوهر مرآۃ صفا و صفوت - فروغ ناصیۃ دولت و رفعت - سزاران عاطفت بیکران - المخصوص عنایت الملك المنان - قطب الملك بشمول عنایات پادشاهانه مستظهر بوده بداند - کہ ما بدولت و اقبال پادشاه اسلام - و مروج دین مبین حضرت سید انام - علیہ و علی آلہ و اصحابہ صلوات الله الملك العالم - و موبد و مروج مذهب

اهل بيت و جماعتكم فرما واجب است كه در هر جا كه حكم
 اشرف اندس ما حاري باشد احكام شريعت عرا و موافق ملت
 ديصارا حاري سارم - و آثار دعوت و صلوات را محو فرمايم -
 بمصالح حاد و حلال رسیده كه در ملك آن ملك ملك شوكت ملی
 روس ايشاد صاب اعجاب كفار كه آيات قرآن مجيد و قرآن حميد
 دلالت ميكنند بر فصل ايشان - و احبار آثار صحاح شهادت ميدهند
 بر علودرجه و سمو مرتبه آن فرزگان - رضى الله تعالى عنهم - و
 تا مسائل صوري و معدوم ايشان فراس مرتبه حضرت رحالت
 صلوات الله و سلامه عليه و على آله و اصحابه اجمعين فراهم آمده -
 ميدهايد - و آن ايبالت پناه منع دميكند - و دسرای اءمال نميرسانند -
 لغا فرس ارزوى ارشاد حكم منفرمانم كه از ملك جوش اين امر
 فعلح و فعل شنيع برطرف گرداند - و اگر بد بختی از بی سعادتي
 مرتكب شود ازرا سياست نمايد - و اگر چنين بخواهد كرد و
 رساند بيش ناس معني فوضوح بخواهد بخواست - در بقصورت فرما
 لازم است كه در مقام تسخير آن ملك شوم و مال و اهل آن ولايت
 را بر خود حلال دانم - و خون آنها را هدر ندانم و ديگر بعرص
 رسد كه خطه را در آن ملك تمام فرماي رواي ايران ميخوايد -
 هرگاه آن انالت پناه دعوى مریدی ما صدموده باشد تا فرما
 رواي ايران چه رجوع دارد - نايد كه بعد از آن نام فرماي رواي
 ايران در خطه مذکور بسازد - و در آن ملك خطه تمام سامي و
 القاب سامي ما مرس باشد - ديگر مطلع كلي از دانت پندشكش
 آن ايبالت و شوكت پناه را نايد دان چنانچه تفصيل آن از رواي

که بدستخط دیوانیان کرام رسیده و همراه این فرمان عالیشان فرستاده شده معلوم خواهد شد - آنرا ادا نماید - چون ضرور بود که فهمیده معتمدی را بآن صوب بفرستیم تا مقدمات مسطور را خاطر نشان آن شوکت دستگاه کند - و اعلام نماید که ما بدولت و اقبال نظر بفرور اخلاص و صدق اعتقادی که پدر آن ایالت پناه سلطان محمد قطب الملك مرحوم بخدومت ما داشتند و خدمتی که ازان مرحوم بوقوع آمده این همه عنایات پادشاهانه نسبت بآن قطب ملک ایالت میفرمایم - و آن ملک را باو مرحمت نمایم - و مقرر می کنیم که بشرط استقامت بر جاده دولتخواهی و اطاعت و انقیاد احکام جهان مطاع عالم مطیع و ادای مطالبات سرکار خاصه شریفه بعد ازین ضروری از اولیای دولت قاهره بآن ملک نرسد - و در عوض مبلغ مذکور جواهر نفیسه و صرغ آلات ثمینه و فیض بی عیب کتان نامی مثل داک سمندر و بشیر که پدر او بعنوان پیشکش فرستاده بود - و دیگر تحف و هدایا ازان امارت دستگاه گرفته روانه درگاه والا گردد - لهذا معتمد کار آگاه ملا عبد اللطیف را که از پندهای روشناس این درگاه خلایق پناه است با آنکه خدمت دوترقن داشت و بودن آن لایق العنایت در رکب ظفر نساب لازم بود پیش آن ایالت و شوکت پناه فرستادیم - و هراشاردی که آن قطب ملک ایالت و ابهت را بایست نمود بزبان آن معتمد حواله فرموده ایم - بموجب آنچه درین فرمان عالیشان حکم شد - و بهرچه زبانی ارشاد فرموده ایم عمل نماید - و این پیشکش را آن چنان ترتیب داده مصحوب مشار الیه روانه سازد ، که در ایام نوروز عالم

امروز در دربار آداد از نظر اسیر نگردن و بغاوت خواهر و خوئی
معلای پیشکش مذکور بعنوانی باشد که بحرامی خوب آن بصفت
دستگاه ازین جهت بود و بعدی داند که اگر توفیق بدول امین احکام
مدامت و دایم ارشاد مندرشد و گشت و پیشکش مرئوس را درویشی که
حکم جهان مطاع و احب الاقتناع شرب صدور یافته درگاه ملک
اشتهای که ساکنان ابدالم سعده را ملجاء و بناد امت مگردانند امواج
فاهره و عساکر منصوره نآن ملک خواهد در آمد در آن هنگام آنچه
دآن ملک و اهل آن ملک برسد از بنای اعمال خود داند *

شب پانزدهم شعبان ده هزار روپنه معمر نه ازباصا اخذ
مرحمت شد - مردای آن حال دروا که از ملک چاندا رانه
درگاه جهان پناه گشته بود ده تلثم عده حلال حرار گردیده
هزار اشرفی بدر گدراشته پنج لک رزقه نقد و مثل روپ نگار دایم
رمنندار چاندا مذکور با مران طلقی مبلغ پنجاه هزار رزقه که حال
مشار اند از خود مهنا ساخته بود و برخی از اموال معاهدر بدیله
که رمنندار مذکور مرد سرداران امواج بحر امواج آورده و زمان چهار
مردود و درگنها پسرش و درخی سال ندره او را بنظر انور در آورد -
معرمان اندک مثل نمیا سدر موسوم گردید و در گنها و درخی
سال را مسلمان ساخته تحسین و نه اعلام ملی و درمی را نه علمی
ملی مسمی گردانیدند و هر دو را بدر رخا ناظر سپردند - رانی
پارمندی چون رحم گازی داشت در گذشته بود مگر ران نقد از
ادراک شرب اسلام تحدمتکاری مشکوی میدو مثال نوارش
پایندد حاندوران در محبت خلعت حاصه با چاروسا رز درمی و

خدیج مرصع با پهلوانخانه و شمشیر مرصع و خطاب بهادری و انعام
مد اسپ از انجمله یکی از طویلۀ خاصه با براق طلا سر بر ابراخت-
و از سواران منصبت او دو هزار سوار دو اسب سه اسب مقرر فرموده او را
بمنصب پنجهزاری ذات پنجهزار سوار دو اسب سه اسب عز انخار
بخشیدند - ماد هوسنگه و نظر بهادر خویشگی و میر فیض الله و باقی
بیدگ اوزبک و غیر ایدان از همراهان خاندوران بهادر ادرآگ دولت
ملازمت نمودند - و نخستین به اضافه پانصدی صد سوار منصب
سه هزاری هزار و ششصد سوار و دومی با اضافه پانصدی ذات منصب
در هزاری هزار و پانصد سوار و بمرحمت علم و سیرمی با اضافه
پانصد سوار منصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و خطاب
رحمت خان و چهارمین از اصل و آغاه بمنصب هزاری هشتصد
سوار و خطاب قزاق خان سر بر ابراختند •

هفدهم عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بسعادت ملازمت
فایز گشته و هزار اشرفی بدر گزرانیده میل به و جراج بابت زمیندار
چاندا بنظر اکسیر اتر در آورد - و بعنایت خلعت خاصه و چار قب
طلا دوزی و خنجر مرصع با پهلوانخانه و شمشیر مرصع و دو اسب
از طویلۀ خاصه یکی با زین طلا و دیگری با زین مطلا بلند پایگی
یافت - بهادر خان روهیلہ شرف ملازمت اندوخته بمرحمت خلعت
و خنجر مرصع و اسپ تپچاق با زین مطلا سر افزا گردید •

بستم شهنشاه گردون حشمت منازل موقع کراة را که نخبیر
گاه مقرر حوالی برهانپور است به نزول اقدس فروغ آموک ساختند -
و در روز بعشرت مید و شکار پرداخته و بزهانپور را دست راست

گذاشته متوجه گهات گشتند - پس از رحیدن رایات جهانگشا بهواحی
درلقاناد حاکممان صوبه دار مالگهات از دولت آباد آمده نادر اک
دولت ملازمت مستمع گشت و هزارا شرفی بدر گذرآید و یک میل
بمعوان بدشکشت بنظر کمیا اثر در آورد - و مدارز حان و وار مقرر سال
مدیره رادرس و پرتهمراج راتهور و رارهئی سنگه ولد وار دردا و از دکیای
مالوحي بهوسله و پرموحي و دانش حان حدشی و گروهی از کمکیان
دگی بنر رحساره سعادت نحاك آستان عرش مکان بر امر وحتند •

انتهاض صاکر فیروزی مائو مالش

سأهوود یگرافساد بیشکان نظام الماکیه

و افتتاح سایر قلاع ولایت بی نظام

چون ساهوی صلاحت حور طایفه از وقته سال نظام الماکیه
نا آنکه بی نظام در حصص گوالیار محموس بود برای انقیداد شقارت
پژوهان آن دیار طعلی را از بدله و بدله اویر داشته نظام الملک نام
کرده بودند - و برخی حصول محال ملک بی مصام نقصوب در آورده
براه محالعت می شتافتند - دروس هنگام که حوالی دولت آباد از
اشعه گیتی امروز ماهچه لوی و فیروزی منور بود حکم قضا صدور
باعت که حامد دوران بهادر و حاکممان و شاسته حان نا افواج نصرت
امتراج به تمدنه و تانیب گمراهان پردازند - اگر عادلان برهنه موبی
طایع گروه مقصد را معارضه نه نموده درین دوش نا حدود طعر
امود موافقت نمایند و دو متعرض مشوند - و الا ملک ادرا میر پایمال
مواکب کواکب شمار گردانند - و راحه حبسنگه و راحه پتهلکاس و مدارز

خان و رشید خان انصاری و مادهو سنگه ولد راز رتن و امر سنگه
ولد راحه گچ سنگه و سزادار خان ولد لشکر خان و مبارک خان
نیداری و نظر بهادر خویشتگی و اهتمام خان و قزلباش خان و
سید عالم باره و نور محمد مخاطب بهرب خان و جانسپار
خان و مغولخان ولد زینخان کوکلتناس و قزاقخان و لطف الله ولد
لشکر خان و کرم الله ولد علیمردان بهادر و گوکلداس سیسودیه و
مهیس داس راتهور و هادی داس برادر رشیدن خان و خواجه عنایت
الله و جمعی دیگر از دکتیان و سرافراز خان و جوهر خان حبشی
و جگپیون پسر اراداجی رام و سادات بهکری و چندی دیگر یا هزار
سوار احمدی و تغلنچی و تیر انداز که مجموعه قریب بیست هزار
سوار بودند در فوج خاندوران بهادر معین گشتند - و بخشگیری و راقعه
نویسی این فوج باسحق بیگ مغوض گردید - و حکم شد که راجه
جیسنگه با راجه بیهلداس و امر سنگه و سایر راجپوتان هراول و مبارز
خان امغان با جماعه امانه چنداول باشند - و خاندوران بهادر بسمت
قندهار و ناندیر که بملک گلکنده و بیجاپور پیوسته است رفته
اقامت نماید - و بتاخت و تاراج پرداخته حصار اودگر و اومه را که
از قلاع مدینه اسدرد است مفتوح سازد - بهادر خان روهیله و سید
شجاعت خان و شاه بیگ خان و راز مقرر سال و راجه بهار سنگه بندنیه
و پرتیپیراج راتهور و خواجه یرخوردار و بهیم را تهور و راجه کشن سنگه
بهادریه و بهگوان داس بندنیه و اوربک خان و حکیم خوشحال
و حبیب کرانی و راز تلوک چند و دلیر همت و سام سنگه راتهور و
جگنات را تهور و مغول ولد مرزا شاهرخ و سید مرزا برادر مختار خان

و رازت داند اس جهالا و گروهی دیگر از دکنان مالوحي و کار طلب
 حان و پندگ رای مخاطب بخادر رای و آنشکان حدشی و
 نتهوحي و دتاهی ولد بهادر حي و رسم راز و هاناخي و بریل راز
 و برهی دیگر دکنان و تاندان را نا حگب سعه که همراه برادر راز
 او بودند و هزار سوار احدى از ننگدچی و تعرا انداز که همه اندان مرتب
 منصب هزار سوار بودند بهمراهی خادمان معرور گشتند و هر اولی
 اس موج برادر سدرمال و سادر راخپوتان و چند اولی ده بهادر حان
 و طائفه اعیان تقویص نامت و حکم شد که خادمان پس از رسیدن
 احمد نگر محال وطن ماهورا که در چمار کوبده داشی مردنگ حدود
 احمد نگر واقع است مسخر ساخته ولایت کوکس را از تصرف او بیرون
 آورد و هرگاه یرباع مطاع صادر بود لحتی ولایت عادلجان از راه
 دران صلح است ده بهس و عارب و بران گرداند الله وردی حان و شعی مرید
 وند مطب الدوس حان و مکه تار حان و راحه سنگرام و سند ابوالفتح
 و سند عبدالوهاب و صدر حمیروند سمرچاخ و اردکنان سعادت
 حان فتحاپوری و زار و سرور حان و مرچان حان و سندنی راز
 و دو هزار ارتانندان آهنگان حاکمان سپه سالار که همگی هشت هزار
 سوار بودند نا شایسته حان معنی شدند و اینها قلعه خندرو سدگمبیر
 و اسک و قریه گندوم مقوص گشت *

و هفتم رمضان مطابق نیست و ششم بهمن هر یکی از حاکمان دران
 بهادر و خادمان را تحلیف و حمد هر خاصه و اسپ از طوبله خاصه
 تا براق طلا و بدل از طلعه خاصه و شایسته حان را تحلیف حمد هر
 صرع و اسپ از طوبله خاصه تا براق طلا و دیگرندگان را در حوز

مرتبت بخلعت و اسب بر نواخته رخصت فرمودند - احمد خان
نیازی باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی در هزار
سوار - و حسن نبیره یاقوت خان که بخطاب خانی نیز سر بلند گردید
بمنصب در هزاری هزار و پانصد سوار - و از اصل و اضافه قزلباشان
بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و مبارک خان نیازی
بمنصب دو هزاری دو هزار سوار - و هر یکی از اختتام خان و همت
خان بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و منل خان
بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار - و بهیم رائه پور به منصب هزار
و پانصدی هشتصد سوار - و اوزبک خان بمنصب هزاری هزار سوار
مرافراز گشتند - سنگرام زمیندار کنور بمنصب هزاری ششصد سوار
نوازش یافت - و چون عمارت درلخانه درون حصار مهاکوت انجام
پذیرفته بود بیست و یکم خاقان گیتی ستان کنار حوض قتلو را که
دو گروهی دولت آباد است و بقرط صفا و طیب هوا و عذوبت ما
بهترین مواضع آن نواحی است بقروغ نزول نورآگین ساختند •
بیست و چهارم آفتاب جهان تاب سپهر خلافت حصار آسمان
سار دولت آباد را که صفت متانت و رمانت و ارتفاع آن باشکوهی
دیگر صنایع گزارش یافته بصعود میمنت آمود رشک افزای
نه فلك گردانیدند •

بیست و ششم سپهدار خان از الپچور آمده به استلام سده
منبه رخ برانروخت - و هزار اشرفی نذر گذرانید - چون بمسامع حقایق
مجامع رمید که از جمله حصون نظام المملکيه که در سمت قلعه چابدا
و دهرپ واقعست شش قلعه را مردم ماهوی • قهپور و در قلعه

را به وحل نایکوزی که به اصطلاح اهل دکن قلعه دار را نامند و شش قلعه دیگر را فتنه پزرها متصرف اند - و ده استظهار حصانت و استحکام آن گرد مساد در انگیخته زبردستان پرگانات نواحی را ایداد مبرسانند - به الله در دیحان که همراه شایسته حان رحصت یافته بود برلیح حلال بصدر پدوست که نایکه تاز حان و دو هزار هزار از حمله هشت هزار هزار موج شادسته حان بدانصوب شده اند قلع مذکور را مستر سازد - درین ماه مبارک بدستور معهود داس امید مستجاب عطا می هی هزار روپیه بر آید •

پنجم سوال از عرصه داشت شایسته حان معروض گشت که احمد حان ناری قلعه را مسلح را از تصرف مردم ماهور آورده بخورج تسخیر در آورد - ماناخی بدانگردگنی مانعام ده هزار روپیه دهن سر امرار گردید •

هفتم اردیبهان پسر چهار و برادر حرد او و میام دردا که از بدر کاد نص تن دم حانی بدر برده خود را بولایت گلکنده کشیده بودند - و قطب الملك قید نموده همراه کس خود بدر کاد خوانین پناه مرستاده بون رسانید - شهشاه حق آگاه برادر حرد اردیبهان را بدیروز حان ناظر بچرده مرمان دادند که او را سعادت احلام رسانیده با پسر نکر صاحبیت که صادقاً بار حواله شده نگاه دارد و در مات اردیبهان و میام دردا که کلان حال بودند حکم شد که اگر شرف احلام دریابند بحال امان دهند - والا عداما رسانند - آن دو حمران گرامی از شقاوت خدلی هدایت پذیر گشته لجهنم بدوستند •

هشتم بهرحی مرزبان نکلانه از وطن آمده درکت تلتیم عقده والا

دریاست - چون از اطوار راستون و عادلخان واضح گردید که پریشانی
دماغش در تراید است و قدر مطامعت و متابعت بندگان درگاه
آسمان جاه که وسیله نجات اوست نشناخته باغوازی دشمنان دوست
نما مواد زوال ملک و مال خود سرانجام داده قلعه دار اود گیرد
اوست را بهانی زری فرستاده است و خیریت خان را با گروهی
جهت محافظت آن دو حصار استوار تعیین نموده - و ساهوی سیه روز
را مستمال ساخته رندله را با جمعی بمعارضت او معین گردانیده
شهشاه اسیم چپاه که مواعق غضبش ارکان مستقیمه زمین را بتزلزل
در آورده درین تاریخ سید خانجهان را نیز با سپه دار خان و رستم خان
و شاه نوازخان صفوی و مرتضی خان و صف شکن خان رضوی و رازگون
و خلیل الله خان میر آتش با پانصد هزار برق اندازد نود و پسر میرزا
حیدر صفوی و مراد کام ندیر و میرزا رستم صفوی و شیرخان ترین واحدا
مهمند و هریسنگه و اتهور و قلعه دار خان و راجه بهروز ولد راجه روز
امزون و سید لطف علی بهکری و جیرام ولد راجه انوب سنگه و خواجه
ابو البقا و یعقوب بیگ ولد شاه بیگ خان کبلی و اندر سال نبیره
راورتن و عبد الهادی پسر صفدر خان اسمعیل اتائی - و از دکنیان
والی محسندار خان و منگوجی و حسن خان ولد فخر الملک و شراره
را و کر شناجی و جسونت را و جوتی از منصب داران دیگر که
که مجموع ده هزار سوار بودند برای مالش آن کوتاه بدین ضلالت گزین
مرخص ساختند - و سید خانجهان بعنایت خلعت خاصه و شمشیر
خاصه و اسب از طوبله خاصه بایراق طلا و فیل از حلقه خاصه و
بعضی از بندها به خلعت و اسب و برخی به خلعت و برخی به

اسپ نوارش یافتند و درمان شد که خان مشار الیه و خاندوزان بهادر
و خاندوزان نا امواج سه گانه از همه حاکم ولایت عادلخان در آمده
و دوله را کمک معاهد میانه در بسته از منان برداشته ملک بنجاپور
را مناقضت های پی در پی ویران سازند - در بعضی اگر عادلخان از
عمودگی عقلت بیدار گشته ده گرای اطاعت شود دست از تعمیرات
داشته آسپنی ندو برسانند - و الا در استیصال آن خطا اندیش
نکوشد •

یازدهم از عرصه داشت شایسته حال تعرض اربع رسید که صالح
بیک نظام المملکة که بهان حص کهنه درک که ده بروی طابع اظهار
بندگی و اسرار در لخواهی نموده مردم حاکمی مقهور را که دران
حصار بودند نقد در آورد - و بلعه را با برگات نواحی که اولیای
دولت اند مقرون باز گذاشت - درین تاریخ عثمان رده یله از اصل و
اصنام معصوب هراری ذات و مقصد سوار معسکر و مناهی گشت •

گذارش نوروز کیهان افروز

روز پنجم دوازدهم شوال سده هزار و چهل و پنج هجری پس
و سپری شدن سه ساعت محرمی سر بر آرای آسمان چارم پرتو
عتدال در ساحت چمن انداخته امشده طلعان نبات را به اهتزاز
در آورد شهشاه انرموال بحر اصال اوردگ گیتی ستایی محسوس
سعادت مانوس بلند پایه ساخته جهانی را کامیاب مطالب
گردانید - معصوب مهین گوهر بحر خدمت پادشاه راده محمد
دارا شکوه به اصنام در هزار سوار دو آورده هزار ذات و هشت هراری

سوار - و منصب هر کدام از دو نیز ادج حاکمیت پادشاه زاده محمد شاه شیاج بهادر و محمد اورنگ زیب بهادر به امانت هزار سوار ده هزاری ذات و شش هزار سوار مقرر گشت - بر اجه گچسنگه اسپ از طریق خاضه با زمین مطلقاً عنایت شد - ملا تقی سقیر قطب الملک به استلام عتبه جلال سر برافراخته دو نیل مست و سه ماده نیل با نبذی جواهر و مرصع آلات پیشکش قطب الملک که قیمت مجموع یک لک و بیست هزار روپیه شد بنظر انور در آورد - و بمرحمت خلعت نوازش یافت •

شانزدهم حاجی محمد جان قدسی را در جلدی تصدیق که بمذح پادشاه فلک پایگاه محلی ساخته بود نیز برکشیده مبلغ رزن را که پنجهزار و پانصد روپیه شد بار، مرحمت نمودن - درنگ خان کلونت را که بقدم بندگی مباحی است و در نیکو بندگی از همسران امتیاز دارد نیز نیز پنجاه و چهار هزار و پانصد روپیه همسنگش بار عطا فرمودند - غره ذی القعدة مطابق نوزدهم فروردین که روز شرف بود راجه رایسنگه از اصل و امانت بمنصب سه هزاری هزار و پانصد سوار - و مرشد قلیخان با امانت پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار - و خلیل الله خان به امانت پانصدی ذات بمنصب دو هزاری هشت صد سوار و سیورام گوریه امانت پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار - و بتیولداري دهند هیره سرخرازی یافتند - و کیبان مرزبان ولایت چاند ابدالت طالع دولت استلام آستان جلال دریافت - و سه نیل بطریق پیشکش گذرانید - و بعنایت خلعت و سرپیچ مرصع و اسپ

تارک نحمدی بر امرا حب شایسته امپ که حواله کوچک و -
 مدهاشم که از مازاء العبر فر سدل پشکش ارسال داشته مون از نظر
 اکسدر اثر گذشت - همه را بعد الله حال بهادر و فرور حبک کشیدند
 بهر یکی از امور الله رد عدد الرحم حامدان و محمد و همد کوکه و حکیم
 صیاء الدین حوش می الدما خانم پنجهراز روپنه عاص شد -
 از روز روزر تا روز شرف از پشکش پادشاه رادهای محب بیدار و
 امرای نامدار از حوهر و مرصع آلات و دیگر اشیا متاع ده لک روپنه
 پدید برائی رسید - از الحمله پنج لک روپنه از معین الدوله •

چهارم میز ابو الحسن و قاضی انو سعند که عادلجان بعد از روانه
 شدن انواع ناهره بنهب و عارت منجاپور از حواب مستی در آمده اند
 را درگاه گیتی پناه فرستاده بود و سلسله آصفهان حاکمان سعادت تعبد
 سده سید در نامه پشکشی مشتمل در حوهر و مرصع آلات و عرصه داستی
 مدنی از کمال تصرع و انبها که عادلجان ارسال داشته بود گذرایدند
 هفتم بهرخی رسید از کلامه راجعت عنایب نموده کمک الله وردنجان که
 نکشودن حصار دهرپ و حرآل معین گشته بود مرخص گردایدند -
 راجه دمی سکه که از عشق و انس او بد حبه که در قتل او مقرر بود
 خاطر مزاحم آورده روانه درگاه گیتی پناه شده بود در لب ملازم
 اندر حب - و عنایب خلعت و کلاه و مرصع و امپ معجز گشت -
 و نرد سید حاکمان دستور پی نام - جعفر ولد الله وردنجان مرسلند
 پسر گلان نکر محنت مرورد را با سون آگری بهادر نام از طایعه امانه
 که مرسلند پیو را برد بهاول نام قتل می برد مقید ساخته نه پشگاه
 حضور آورد و حکم شد که مرسلند پیو را پس از درناست شرف اسلام

بحسن قلی مومون ساخته حواله معتمد خان نمایند - و سوداگر را
ببایا رسانند •

یازدهم کیبا زمیدار چاندا بمرحمت خلعت و کپپوه مرصع
و لختی مرصع آلات مباحی گشته بوطن مرخص گردید -
حقیقت سفیران پادشاهی که برای هشیار
ساختن عادلخان و قطب الملک از مستی باد
نا بخردی و خود پرستی رفته بودند آنکه

چون مکرمتخان بنواحی بیجاپور رسید و عادلخان دانست که
اگر از اطاعت اولیاء دولت گردن خواهد پیچید نایب قهر جهان روز
خاقانی خرمن زندگانی او را خاکستر خواهد ساخت - و تند باد سخط
جهانبانی بنیاد امن و امانی او از بین خواهد برداخت -
ناگزیر اظهار هواداری و خدمت گزاری نموده از درانمان و ابلی
درآمد تاموضع ارکبیریا که پنج گروهی شهر است به استقبال یرلیم
قدرتوان و تبرک خلیفه دوران شتافته آئین تسلیم و دیگر آداب
بندگی و تعظیم بجا آورد - مکرمتخان را باعزاز و اکرام به بیجاپور برده
در تقدیم مراسم ضیامت کوشید - پس از چندی چون مکرمتخان
دریافت که عادلخان بظاهر از خوف صدمات عساکر ستاره شمار
ابراز اطاعت و انقیاد می نماید و بیاطن از شرارت انگیزی و نژده
آمیزی نامی مدار علیه او می خواهد که فرصت یافته سرعصیان از
جیب طغیان برآورد - این معنی را عرضداشت نمود - بعد از وصول
عرضداشت بدرگاه معلی فرمان شد که افواج قاهره بتاخت مصانات
بیجاپور پیش از پیش ساعی بود و بقتل و غارت بپردازند - و چون

عهد الملایک بحوالی گنجدده رسید - مطب الملک سعادت یاروی
 پنج گروه درمهم بدیره پیش آمد و تبدیل فرماں قضا حریان و
 تدرک حافل ممالک ستان را از امداد استعزاز دولت دایسته تارک
 افتخار تقسیمات عنایات شاهنشاهی فرامراحت - و عهد اللطف
 را با احترام تمام همراه خود شهر آوردن این رو که پندشکاران تقدیر
 مواد رستگاری او از جنگ مداران ضروری نشان امداد ساخته بودند
 و دیده دور رس او گشاده پدرای اوامری که در مشور دولت
 مغت بود گشته خطبه را نامی سامیه خلایق را شد من والقباب
 دایمه پادشاه عدل آئین بلند آواز گردانید و مکرر هنگام خطبه
 خواندن حاضر شده نامشاندن در رفتار دادن خلعت ده خطیب
 سرمایه سعادت اندوخت - و سکه را نام سامی خدیو هفت اقلیم
 مرص ساخته یکی از رزمسکوک در نکه والا ارسال داشت - و ده تپیه
 پیشکش معبد گردید *

در اینهم دعوت مذکوره بطهران اندس در آمد ارکان دولت و اعیان
 سلطنت صدای تهنیت معنوق رسانیده اقامت مراسم تسلیم
 نمودند - تا این عهد میمند عهد هدیه یکی از مطب الملکده را
 تودیق چنین اطاعت و خواندن خطبه بر روی عیاید طبعه معینه
 سعیده روی نگشته بود - ایران تعالی همکنان را در سایه لوی
 دین پروری و حق گستری این خدیو خدا پرست داشته از مقره
 دعای و مصرت صائب مصئون دارد *

اکلوس نگارش تتمه این احوال بحالی خود گذاشته نگذار
 متوجاتی که به امداد حقوق آسمانی و اقبال حصر

صاحبقران ثانی سرداران ظفر نشان را روی نموده می پردازد
چون الله وردیخان بعد از ورد یرایغ جهان مطاع بصوب قلعه
دهرب راهی گشت اولایای حصار چاندور در آمده آن معقل
زمین را که بر فراز عوهی مرتفع واقع شده در قلاع آن دیار بمتانت
شهرت دارد محاصره کرد - و بفرادان جد و جهد شافزدهم شوال
آنها مفتوح ساخته کلید قلعه را بدرگاه خواتین پناه فرستاد - و گردن
کشان آن ولایت از نیرنگی تقدیر جان و مال خود را در معرض
زوال یافته حلقه فرمان پذیری در گوش کشیدند - ابتدا کنیهر را و
قلعه دار انجراهی که آن نیز بر قلعه کوه احساس یافته و حصانت
ان افزون از حصن چاندور است زینهار خواسته الله ویردیخان را
دید - و نوزدهم شوال آن دژ استوار را بالوازم قلعه داری به بندهای
پادشاهی سپرد - الله ویردیخان برای استمال دیگر قلعه داران کنیهر
را در دو هزار بی ذات و هزار سوار منصب تجویز نموده پنجاه هزار
روپیه نقد از خزانه عامره داد - و جمعی بحراست قلعه گذاشته بتسخیر
حصار کابجه و مانچه که بقلعه دار دهرف تعلق داشت روانه گردید
بیست و یکم شوال بان مویل منبع رسیده مداخل و مخارج
آنها دیده از چار جانب به ترتیب ملچار و تعیین دلیران نبردگار
پرداخت - یکم تاز خان را با گروهی محاذی دروازه - و غضنفر
پسر خود را باطایفه شمالی قلعه نگاهداشته - حسن علی پسر دیگر
را با جمعی جنوبی قلعه معین گردانید - و سرور خانرا (ن) باچندی

عقب قلعه مشاهده خود در جانی که از اسباب حمیری از ملجأها تواند
گرفت مورد آمد - و قرار داد که همه یکدل بوده مسجد اجتماع
آزای گریا از اطراف یوزس نمایند - پس از آنکه صدای بغیر بلندی
گرا شد - نهادن از هر طرف قلعه دریدند و با آنکه تعدد و مان
و جنگهای کلاں از مزار حصار رتزان بود - معون تائیدات ربانی خود را
پائین دیوار رسانیده از کل ثبات محصوران متزلزل گردانیدند -
در وقت که علعلت تکمیل مستاهدان دس - و ولولت تهلل مبارزان
حصارت آئین - قلعه دشمنان حصارت گرس را در گرداب اضطراب
انداخته بودند کدھر راو قلعه دار استرانی که در هدمائی
دولت عاشیة عددی مردوش گرفته همراه الله و بر دیکان بود
محراس قلعه پیغام داد - که اگر حصار را ناولیای دولت پایدار
را گذارند من متکفل رستگاری شما می شوم - نگهبانان رهائی
خود را از حدک شران دیشة وعا محصور در پیرون قلعه
داشته ناگزیر آمار طلبیدند - کدھر راو برادر خود را درون مرستاده
یمهد و پیمان حارسان فلاح را مطمئن گردانیده برد الله و بر دیکان
آورد - و آن هر دو قلعه متصرف اولیای دولت در آمد - و همچنین
قلعه دوله و حوله و اهونت و گول و سومرا و اچلاگر و دیگر حصون
صندل آن سرزمین که همه در مزار حمال واقع شده باقتال جهان
کشای حامانی مردی و آسانی مسخر گردید - و حصن راحه پدر
که حمعی از حویشاں بی نظام بگوینده مرحام آنجا بودند - و قلعه
شیدان برای محافظت آنها مواواں سعی و کوشش حامی آوردند
و مدد دو ماه در محاصره دلبران رزم پرست بود - با آنکه حصار

قواعد آن افزون از قلعه انجرائی است - واسطه محرم بمدد گاری
 عفايت ایزدی مفتوح گشت - و خویشان بی نظام بقید اسر
 بهادران ظفر انجام در آمدند - الله ویرد بخان از فتح قلاع مذکوره
 فارغ گشته خود را حوالی حصار دهر ب که بمزید استحکام و ارتفاع
 شهر آن دیار است رسانیده همت بر تسخیر آن بست - بهوجب
 پاسبان قلعه از شنیدن فتوحاتی که بتواتر و توالی دست داده بود
 هراسان شده و تاب مقاومت انواع قاهره در خود نیافته کسی نزد
 الله ویرد بخان فرستاده پیغام کرد - که اگر یک لک روپیه در
 وجه انعام و منصب و جاگیر لایق مرحمت شود قلعه بی محنت
 پیکار بارلغای دولت حواله می نماید - از آنجا که ایام بارش نزدیک
 رسیده بود الله ویرد بخان دست از قبل باز داشته ملتزمات او را
 بدرگاه جهان پناه معروض داشت - و در آن نواحی منتظر حکم
 بنشست - بعد ازان که مضمون عرضه داشت بسمع اقدس رسید
 فرمان شد که بهوجب را پس از سپردن قلعه تسلیم منصب هزاری
 ذات و هشتصد سوار فرموده یک لک روپیه نقد بدعد - مشار الیه
 بیست و پنجم محرم آن در فلک رفعت دشوار کشا را که تسخیر
 آن بی مدد گاری اقبال پادشاهی میسر نبود به الله ویرد بخان
 سپرده تسلیمات غنایات خانانی بتقدیم رسانیده در سلک بندها
 منسلک گردید - شایسته خان در روز پیش از نوروز بسنگم نیر رسیده
 برگزات آنرا از تصرف پسر ساهوی سیه رو و دیگر ضلالت پیشگان
 بر آورد - و مقاهیر را ازان ولایت اواره دشت ادبار ساخت - و چون
 آگهی یافت که بسمت ناسک شتافته اند - شیخ فرید ولد قطب

الدین حان را ده تهاه داری آنجا تعین نمود تا برعائنی آن
 سوزنوم زحمتی نرسد - و احمد حان بیاری را بدندوری و احداث
 مهمند را بانکواه بحسب صدف پرگفت و مراهم آردن کشاورزان و سایر
 رعایا که از حور و ستم مردردان و هیدت عساکر منصوره پراگنده
 شده بودند معین ساخت - تاوه تسلیم و استماله سرگرم رزاعت
 سارند - و در استحکام قهائحات گوشیده سعی نمایند که در محال آن
 ولایت احتلال راه نیاند - مقهوران بمحور رسدن شیخ ورد از ناسک
 مصوب کوکس رفتند - شایسته حان پس از آگاهی نریدمعنی ناصر
 سرکرد تاندین یمنی الدوله را با هزار و پانصد سوار نصف سرکار
 حدیر و تادیم محادیل روانه گردانید - در دولا پرلیع مطاع دشایسته
 حان سید - که چون از انتظام و انتساق سنگمیدر و توابع آن خاطر
 جمع نموده و بواسطی احمد فکر حالی است رود خود را تأکید
 نرساند - او بموجب حکم نالتوقف ناحمد بکر راهی گشت چون
 در انجای ره نوردی از دوشته ناصر دریامت که مشار الیه در انر پسر
 ساهو و سایر شقارت اندوزان حاسب کوکس رفته و در حدیر قلبلی از
 ادبار ژدگان مانده اند - معانراں پانصد سوار از تاندین یمنی الدوله
 سرهاری سید علی اکبر (ن) بحاری بطرف حدیر مرستاد - ایدان بدان
 حاسب رفته شهر را از مردم ساهو مقصوب گشتند - و باقر حدیر معهوران
 در ماهوایی شعیده نقصد مالش روانه شد - در یلموت پسر ساهوی
 رفته حورن پدر تیره احقر که در حوالی چمار کوده بود آمده

گروهی را همراه گرفت و بسمت حصار جنیر که عیال آن خسروان
 مآل در آنجا اقامت داشت رو آورد - بعد از آن که نزدیک جنیر
 رسید فوج پادشاهی از شهر بیرون آمده بمقابل و مقاتله پرداخت -
 و از جادین جمعی مقتول و مجروح گشتند - شایسته خان
 برون حاجری رانق گشته هفت صد سوار از همراهمان خود
 بکمک دلبران عرصه شهادت تعیین نمود - مخدولان سر راه گرفته
 هر چند خواستند که بامروختن نایره قتال جماعه مذکوره را از
 کمک باز دارند - سواران لشکر فیروزی داد شجاعت داده بشهر در
 آمدند - و باتفاق یکدیگر شهر بند را مستحکم گردانیده نگذاشتند که
 آن مردود بشهر در آید - و پی هم اخبار احاطه نمودن طایفه
 ضالقه شهر را و فرزندی عصرت خود از کمی آذوقه و نایابی گاه و هیمه
 بشایسته خان نوشته استمداد نمودند - خان مزبور با آنکه اکثر
 کومکیان و تابعان خود را باطراف فرستاده بود و قلیلی با خود
 داشت بسرعت تمام بجنیر رسیده مقاهیر را مغلوب و منکوب
 ساخت - و تا کنار دریای بهمنه تعاقب نموده جوقی را به تیغ آبدار
 و منان آتشبار معدوم گردانید - و قرین نصرت بخیر برگشت - و
 از آنرو که حصن جنیر در کمال متانت است و تسخیر آن بدین
 مایه جمعیت مبسر نمیگشت باقر را از کوکن طلبیده بمضافات و
 مراقبت شهر و ولایت جنیر برگماشت - و در اندک وقتی سنگمفیر
 و جنیر که با هفده پرگه از مضافات آن در کرور و شست لک دام
 جمع دارد داخل ممالک محروسه گردید - و شایسته خان حسب
 الحکم بیست و پنجم ذی الحجه بدرگاه آسمانچاه روانه شد - و خان

دوران بهادر چون دهدهار رسید مطابق امر حاکمانی تحسین و مدد
 ارسه و اردوگیر را وحه همت ساحده تحرک در آمد و نواحی
 حفظ مینمود و نگهبانی میداد از دسب ادارتی مخالفین حالکا
 تهانه نشانده طع مراحله نمود *

هشتم شهر شوال در یک کوردهی حصار اردوگیر و مدد وضا وضا
 پرتو ورود امگند که چون عاداتشان در بدسترس اوامر پادشاهی و
 ارسال پندشش تعلل می ورزد و هند حاکمان را نا موحی از بهادران
 با مومن حو تعدی نموده معرزه فرموده ام که حال مذکور از سمب
 سولا پور و حان زمان از طرف ایذا پور بملک او در آمده فیهب و
 عارف بپردارند - ناند که او در ار حاب وند و روانه سده محال آنحدود
 را ویران سازد حال دوران بهادر احمال و افعال لشکرها با حمانه
 که از رویی مراکت تاب همراهی نداشتند در کنار آب و بحره
 گذاشته اراقل شب نو روز سوار شد و پس از پیروی شدن پنجم
 گهبری از روز حوالی قصه کلان که معمور ترس محال آن ولایت
 اصب رسیده در مردم قصه که از وصول موکت منصور عامل بودند
 تاحت برد - و مردم دهرار آدم را طعمه شمشیر نژدها مکر گردانده
 و جمعی را ناسپری گرفته مران اسباب و اموال و مواسی بدست
 آورد - از آنجا که برای پور که یک و نیم کوردهی از قصه و ابعست
 رفته در عدل و امر پرداخت و ازانرو که لشکر گرانبار عظیم
 بود شب هنگام همانجا توقف گردید و در دیگر مهابکی رست - و
 عدانم را نا چندی در حصن مهابکی نگاهداشته و آنرا نگاه مرار داده
 عله و گاه دسبار گرد آورد و بعد از شش روز با شتران حو حووار در

مکاناته که ده. گروهی بهالکي و دو گروهی بیدر است - و بآبادي و عمارت شهرت داشت - تاخته و تا کنار قلعه بیدر شتافته اثری از آبادانی نگذاشت - چنانچه در عرض سه روز بیجا محمل معمور آن ولایت پامال عساکر فیروزی مآل گردید - و بر ساحل آب و نجره برای آوردگی دراب یک مقام کرده در سه روز باز بهالکي آمد درینوقت حشری از مقاهیر که همراه بهلول مخدول و خیریت خان بیجاپوری عم رندوله و یاقوت نبیر یاقوت حبشی که به پیکار و ج خان دوران بهادر معین شده بودند نزدیک بیدر منزل کرده در هزار سوار نبرد گزین را به حوالی لشکر منصور فرستادند - همین که - پاداهی غنیم نمایان شد راجه جیمنگه هراول این فوج با گروهی از مبارزان عرصه ناورد بر مقاهیر حمله آورده بصدمات کوه شکن برای انداخت - خان دوران بهادر از بهالکي کوچ کرده بدیونی که سه گروهی اودگیر است آمد - و غنایم و بقیه و بار را مصحوب جمعی بنادیر راهی ساخته تا معارفت آنجماعه همانجا دایره نمود - و بعد برگشت آن طایفه از دیونی بصوب بیجاپور متوجه گردید - و جمیع محال آن ناحیت را بتاخت و تاراج خراب گردانید - درین میان غنیم فرصت دستبرد نیافته از دور نمودار میگشت - و از سطوت دلبران جنگ آزما راه گریز می سپرد - تا آنکه افواج قاهره، صفائی گلبرگه گذاشته بر سلطان پور و هیراپور که از قصبات عامره عظیمه بودند تاختند - و غنیمت بسیار بدست آورده در هیراپور نزول نمودند - و چون عساکر منصور از هیراپور بکنار آب بهونره روانه شدند مقهوران نزدیک آمده شوخی آغاز نهادند - خان دوران بهادر خواست که

از در بمدخل ورود آورده و لشکر تورک ساخته در گروه انداز چاره ندارد -
 برخی جوانان کار طلب مانند عرب حان و خواجه عبادت الله و
 سلطان یار و اسعدیار پسران الله یار گویند ملعب بهمت حان و
 اهتمام حان و حسینی در طلب مخالف حلوانداختند - و راجه
 همیشه کمک نمود - حان درازان بهادر توفیق صاحب ندیده مدار
 حان را بر اردو گذاشت و خود بپیر از عقب رسیده آمد - و مقام پیر
 را از میدان برداشته و گروه اندوه از هم گذرانیده اسب بسیاری معین
 گروست - و قرین فتح و نصرت و معسر مراجمت کرده برای آسایش
 حینول یک روز معام کرد و از اینجا در در روز بغیر از آباد که در آمده
 کرده می نیخاپور است رست - در بنوا از نوشتن مکر متحال ظهور
 پیوست که نیخاپور را تالاب شاپور را شکسته مردم آن قصه و دیگر
 مصادات نیخاپور را درون حصار در آورده اند - و درس نواحی آب و
 آذوقه پیدا بست - حان درازان بهادر مصوب بغلی و دیگر محال
 قبول سیرت یاموت حدشی که کمال آبادانی داشت روانه گشت -
 و شب در رایس پور گذرانیده هنگام طلوع بپیر اعظم سوار شد - پس
 از نور دین چهار ده گروه تر کملاپور (ن) تاحته مرادان علم و حر آن که
 در آن قصه بود دست آورد - و از دهلاپور چهار گروه پیش رفته
 (نطاق ریخا سولاپوری را عارت نمود - و ولایات معمره عیدم را تا
 سرحد قطب الملک و بران ساخت - و سبب سلطان پور و هیوا پور
 درگشته یکی از معتمدان خود را با محمد تقی که از جانب

قطب الملک نزد او آمده بود برای تاکید روانه ساختن پیشکش
 همراه عبد اللطیف - غیر بگلکنده بچاپور و تلنگانه تا معارفت کس
 فرستاده - برکنار آب و فبیره میان حدود گلکنده خود توقف گزید -
 درین اثنا خیر آوردند که فوج مخالف که دوازده گروه عقب افواج
 قاهره بود بمک گروہی که بسر کردگی و ندوله در برابر سید خانجهان
 تعیین شده اند واهی گشته - خان دوران بهادر اردو را بمقتضای کوتکر
 که از توابع تلنگانه است فرستاده در آن روز شانزده گروه نور دیده -
 در دیناور برای فراهم شدن حماة که از دنبال می آمدند فرود آمد -
 صباح آن بیست و چهار گروه رانده راز گهاٹ اودگیر گذشته سه گروه
 بصوب اوسه رفت - و خیر بوگشتن غنیمت که در آن نزدیکی بود شنیده
 شب همانجا منزل کرد - روز دیگر آگاهی یافت که زنده در نیز از
 محاذی لشکر سید خانجهان برخاسته راه سولاپور پیش گرفتند است -
 در خلال این احوال فرمان قدر توان وارد گردید که چون تالخان میر
 ابو الحسن و قاضی ابو سعید را بدرگاه خلایق پناه فرستاده اند اس
 حصار اوسه و اودگیر کرده بود - حکم شد که این دو قلعه از انرو که
 داخل قلاع بی نظام است بار عنایت نمی فرمایم - و درینولا از
 عرضه داشت مکرمخان موضوع پیوست که او ازین خواهش باز
 آمده برانقیاد احکام مطاعه مصمم گشته است - باید که دست از
 خرابی ملک او باز داشته بکشایش حصن اوسه و اودگیر بپردازد -
 بنابراین بیست و سیوم محرم محاصره قلعه اودگیر پیش نهاد همت
 گردانیده بدان صوب روانه گشت *

گذارش بقیه این احوال در محاش خراهد نمود الحال -

دستبرد های سید حاکمیان در می نگار *

خان مشار الیه دند از انکه از سمت شاه گدّه و نیز ددهارور رحید دغه و باز در آنجا گذاشته ده ترتیب امواج پرداخت - خود در قول های گرمیت - بموجب حکم شاه نوار خان صفوی قوش بیگی را سردار موج هراول ساخته راوگرن دهورتیه و نوردر ولد میرزا حیدر صفوی و مراد کام بدیرا میرزا رحتم و هریسنگه راتهور و قلعه دار خان و حیرامولد راحه ابوب سینگه و جماعت دیگر از منصبداران و احدیان و تهنکچی و تبرانداز را همراه او مقرر گردانید - و در پرامعار رستم خان را با اهداء مہمند و راحه بهروز بهر راحه روز افزون و خواجہ عبد الهادی ولد صدر خان و برخی دیگر منصبدار و چندی از احدیان درق انداز - و در حوراعار مرثضی خان را بشیر خان ترین و راحه رام داس و تانیدان صف شکر خان رضوی که بسبب ضعف و بیماری با پده در دهارور مانده بود و ظاہر از منصبدار و احدی و تهنکچی و تبرانداز معین ساخت - و چنداولی بمہند سپہدار خان باز گذاشته حلال اللہ خان میر آتش را با مردم توپخانه و راجہ دیدی سینگه و سید لطف علی دہکری و جمعی دیگر از منصبدار و احدی همراه او مقرر گردانید - و از دهارور سایاچی و کشناچی شرزہ زار را با حوتی دکنیان برای کشایش سرادھوں تعیین نمود - ایمان بیست و ششم شوال یک ماگاہ خود را حوالی قلعه رسانیدند و عدد نامی کہ از قبل ریتان سولادوری پاسداری آن محکمہ می نمود - و بیرون حصار در باغ اندہ نشسته بود از مشاہدہ گرد لشکر منصور سراسیمہ شدہ با چندی جانب قلعه دوید - درین میان لختی

که دم از تبغ میزدند بدم تبغ بهادران جان سپردند - بقیة الصیف زخمها برداشته با عنبر درون قلعه در آمدند - دلیران لشکر ظفر طراز اسپی چند گرفته باحاطة قلعه پرداختند - و روز سوم آنرا مسخر گردانیدند و ادوات قلعه داری از توپ و تفنگ و دیگر اسباب جنگ با آذوقه بنصرف در آورده عنبر را پیش سید خانجهان آوردند - آن نوین شجاعت آئین او را باستعفای دکنیان مطلق العنان ساخت - و کشفاجی شمره را و او را با جماعه رعد انداز در تهاذه سرادهن گذاشته خود بعصمت دهراحمیون راهی گردید - و در اثنای راه نوردهی بر سه محل آباد تیول رستگان سولاپوری تاخذت برده گروهی را که از قریات نواهی در آنجا جمع شده بودند باسیری گرفت - و مواشی و آذوقه بمیار بدست آورد *

بیست و نهم شوال بدهراحمیون رسید و استعده و حبوبی که مردم آن مکان از یاس مبارزان فیروزی نشان گذاشته فرار نموده بودند همه را غارت نمود - در آنجا ابو البقا برادر زاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را با جمعی از تابینان خود و طایفه تفنگچی به تهاذه داری گذاشته روز دیگر بقصبة کلنتی که شش گروهی قلعه سولاپور است رفته حصار آنرا محاصره نمود - حصار نشینان بانداختن بان و تفنگ پرداختند - خان مشار الیه باستناد علمایت یزدانی که مفتاح شیون مشکله است - و اعتماد اقبال خاتانی که مصباح امور مظلمه - بر دور قلعه گردید بعد از ملاحظه ممر همراهم را بیورش در آورد - مبارزان ظفر آئین حصار را مفتوح ساخته حصن گزینان را به تبغ خون ریز از هم گذرانید - و همگی توپ و تفنگ و

دان و سرب و ناروب و آذوقه را بعد مدت گرفته اند - بعد از تسخیر این
 محکمه در قصد دیوانو تاحات و هرچه از اسباب و آذوقه در آنجا
 یافت برگرفته سمت ساهوره راهی گردید - درینولا جمعیتی از
 موح مقاهر که عادلان به سر سید حاکمان سرگردگی و بدولت
 خدشی فرستاده بود نمایان شدند - و دانی چند مرده راه
 گریز سپردند .

پنجم دی القعدة در حلس سوارئ امواج قاهره ادبار زدگان
 شوحی نموده نوح چنداول در آویختند - شاه قواز حان سرکرده موح
 هر اول نمک شذافه با سپهدار حان و رستم حان که ایمن بیرنمدند
 چنداول رسانید تاوسر و ستیر پرداخت - و قادی گروه به مان و
 تعنگ و دیگر آلات جنگ هنگامه پیکار گرم بود - سید حاکمان
 دلیری مقهوران دیده مرتضی خاں را نصیبات اردو معین ساخت
 و مردم خود را در عول گذاشته با طایفه رزم آرا به شاه نوار خاں
 و دیگر مبارزان پیوست - و شیرازه قاصد عدم شکسته جماعت کثیر را
 کشته و حسته گردانید - چنانچه بدولت سرآمد شقاوت اندران
 زحمی شده از زین نرزمین افتاد - و یکی از وقتا امپ با و رسانیده
 از میدان فرآورد - از لشکر میروزی در برخی بدلاوری حان در
 یافتند - و گروهی نگوئے حراحت چهره شجاعت برآراستند - سید
 حاکمان ده هارامون در گشته تا واسط دی القعدة در آنجا سر
 برد - و چون آگاهی یافت که مقاهر دیگر ناره فراهم آمده اراده
 نمود دارند لحتی از اسباب و مراکب تنهانه دار ده هارامون سپرده
 چهاردهم دی القعدة نمائش گروه صلاحت پزوه راهی گردید - و

هفت کرده رسمی قطع نموده بعد از یک بهر روز نواحی برگشته
 توابع پور اشکر مخالف را در بامست - رندانه که با رجوع زخم صف
 آرا بود با ویش در آمده آتش قتال مشتعل ساخت - و نرهاد پدر
 آن بد نهاد با حشم عادلخان و دیگر اویات بسپه دارخان در آویشت -
 سپه دارخان با هم رهان خود و جمعی از تابانان سید خانجهان که
 در یغوت خان مذکور بمعاونت او فرستاده بود بران مقهور حمله
 آورده نزدیک یلک کرده بعقب گریز کنید - و عصاة دیگر تا در بهر
 روز باغزاة بصورت شعار صحرکه آرای بیکار بوده جوقی را بکشتن داد
 از عرصه نادر گریختند - و از اینجا که درین نزدیکی آب و آذوقه
 نبود سرکرد عساکر ظفر لوا بدهارا سیون مراجعت نموده مقرر
 ساخت که بنه و بار را در سرادھون بگذارد - و از وسط اوسه و نلدرک
 گذشته بسمت گلبرگه راهی گردند - و مواضع معموره آنحدود ویران
 سازد بدین قرار داد بنه را در سرادھون گذاشته بیست و دهم
 ذی القعدة برة نوردي در آمده و قری و محال آن نواحی ہی
 سپر مواکب فیروزی گردانید *

غرة ذی الحجة ستاره موختگان بعد از سه پهر شب نزدیک
 اردو که در گروهی اوسه بود آمده بیان اندازی پرداختند - و
 همین که دلاوران جنگ آزما از ملچار معسکر اقبال برآمدند
 مردودان ثبات نورزیده هر طرف متواری گردیدند - روز دیگر
 هنگام کوچ نمایان گشته بسپه دارخان و راجه دیبی - نگه آویزش
 نمودند - و چون جنگ در گرفت خلیل الله خان که طرح بود خود
 را بسپه دارخان رسانید و سید خانجهان نیز گروهی را بمظاہرت

او فرستاد - عاریان عسکر منصور داد نمود داده مقهورانرا از میدان
برداشتند و قتل و کشته نمودند جمعی را مقتول ساختند -
درین اثنا سید حائجهای بر قلب مخالف ناخوب و باندک تردد
منهزم ساخته نراه فرار انداخت - و رستم خان و شاه نواز خان نیز
عنیم خود را با تنه و چتره دستی شکست دادند - سید حائجهای
از دوردگاه برگشته سب و ترابی آبولایم و رسیدن ایام بارش مصوب
و میرروانه گردیدند و مرمت آنکه اگر در راه از معاصر آگهی نماند
مالش سرا داده ملک پادشاهی در آید - و هوجا حکم شون
برسات نگذارد •

یازدهم ذی الحجه بعد از کوچ کردن ستارزان از هشت گروهی
سراده و خسارت زدگان از عقب آمده ظاهر گشتند - شاه نواز خان
که هزارلی اوج حضرت امیراج بر او مقرب بود سید حائجهای پیدام
داد که عدم بدال چند اول گرفته نزدیک است که جنگ در
پیوندد - و امروز چندانی من احتدار منکم - چون مبالغه بسیار
نمود سردار لشکر قبول کرد - پس از نو دیدن یک گروه مقهوران
بعوج شاه نواز خان در آویخته نمودند آن نال پرداختند - داوران
ظفر آئین در نداشتن گمخال و تملک و نان عرصه پنکار را کره
نار گردانیده تایک پهر کارزار نمودند - سید حائجهای چون در نداشت
که مردودان در میدان پافایم کرده اند شاه نواز خان ملحق گشت -
و از میمنه جلال الله خان مساعد لطف علی و مردم توپخانه و
از میسر و مرتضی خان و سیدرجان قریب با همراهان خود رسیده
بر نداشت سید حائجهای صلابت ادواران را نراه فرار انداختند - درین

انغا کهیلوجی بهونسله و ربحان مولابوری بفوج رستم خان که در پس
قول بود در آویختند - سپهدار خان با جمعی از هم‌رهان بکمک
شهادت بتلاشهای نمایان طایفه ضاله را پراکنده گردانیده آخر کار اشرار
تیره روزگار گروهی را در میدان پیکار غریق آب تیغ خون بارشکر جرار
گذاشته بادیه پیمای فرار گشتند - و بهزاران یاس و یاس صراجهت
کردند - عسکر منصور قرین ظفر معزوت نموده نخست برادرهون
بعد از آن بکنار آب و بچره و از اینجا بدهار در آمد *

کیفیت استیلائی خانزمان بر سر گشتگان هوادای بغی و طغیان
آنکه او پس از دستوری از درگاه ولا باحمد نگر آمده برای گرد
آوری آذوقه روزی چند اقامت نمود - و بیشتر احوال و ائقال
در آنجا نگاهداشته به ترتیب صفوف پرداخت - خود در قول جای
گرفت و فوج هراول به بهادر خان و برانغار بسید شجاعت خان و
جرانغار بشاه بیگ خان و چنداول برادر سال استحکام داده
بصوب جنیر روانه شد و چون بقریه ایکولنیر که شش گروهی
احمد نگر است رسید آگهی یافت که ساهوی زشت خو با میناجی
بهونسله که حصن ساهولی در تصرف داشت مصالحه نموده حصن
مذکور را متصرف گشته است - و او را بجنیر همراه آورده میخواهد
که از راه پارگانون بسمت پرینده بشتابد - بنابراین از ایکولنیر
بحرکت در آمد - و پانزده کره قطع نموده در موضع راجپور که از
توابع جنیر است دایره کرد - صباح آن نوزده کره نور دیده متصل
موضع پارگانون معسکر گردانید - ساهوی مفسد که آن موضع را
برای فرود آمدن خود برگزیده بود از وصول انواج قاهره سمت

پارگانو گذاشته براهی که میان کوه و جنگل واقع است و بیجا
و بی‌نظمی میگرداند راهی گشت - پس از چندتی بی‌خانزما
ظاهر گردید که آن مقهور از آب به‌سور عبور نموده یلوه‌گاتو که
مضامات پرکنده پونه و طعنات ولایت داخل است خود را رساید
از اینجا که حکم اقدس بفرمان پیوسته بود که اگر آن فتنه گرا بولید
عادلخان در آید اورا دنبال نکند - و صورت حال بدرجه خواتین
معروض داشته تا ورود یربع قدر توان مقتدر شیفند - آن نب
آرایی جنگ آزما بکنار دریای به‌سور رفته مرود آمد - و عرو
داشتی منبی ازین ماجرا به پایه سربرخاست مرستاده باستماله
رعایا و بزرگان و معمور ساختن محال کثیر الاختلال حوالی
پرداخت - و به‌درخان را با گروهی بسخت مقاومت قتل
محال از دست انداز ساحوی محال که بقاصله بیعت گرا
رحل اقامت نگذارد بود گذاشت - و شاه بیگخان را به تسک
حصار چهار کونده تعیین نموده مقرر ساخت که آنرا برگشود
در اینجا باشد - خان مشار الیه به‌سور کونده رفته قلعه را محاصره کرد
اگرچه حصار نشینان تا سه بهر روز در سر دادن تنگ و دان معام
بلیده بکار بردند اما ایام کار از غلبه به‌سور قلعه کشا مضطرب شا
زینهار طبعیدند - شاه بیگخان امان داده قعه را بتصرف درآورد
خانزمان از دریای به‌سور تغییر حرکت نموده خواست که تا رسید
مشور امر و نهی بضبط مرکز جغیر به‌پردازد - درین میل برید
مضاع وارد گردید - که چون شایسته حان مامور گشته که از سگمذ
بجغیر شامته سرکار مذکور بحیظه تصرف اولیای دولت روز امروز

ر آورد - و اگر تواند حصن آبرافیز مفتوح سازد - او بدان صوب
 رد - و همچنان که - دید خانجیهان و خان دروان بهادر بموجب حکم
 ملی از سمت پریفده و کتی بولایت تادل خان در آمده بنهب و
 شارت آن ملک پرداخته اند او نیز بولایت مذکور داخل گشته در
 آن ساختن محال معموره آنجا و تادیب ساهو و جمعی که عادل
 ان بکمک آن دژون طالع مر - قاده سعی نماید - و خانزمان بکنار
 بهوئرا برگشته برخی احوال ثقیله خود و همراهان بهادر خان
 واده نمود - و همدوم شوال داخل ملک عادلخان شد - و بهر قریه
 محال آباد که میرسید بتاخب و تاراج خراب میگردد انید .

بیست و ششم شوال ماهین گهات در دابائی آمد - و زمانی
 ف نموده و لشکر گذراییده پانصد کس از تابینان خود را در آنجا
 هداشت - باشد که مقاهیر دلیری نموده پیش آید و بر مبارزان
 رگه و غا دستبرد می نمایند - و خود جانب بالا متوجه گردید -
 ین که نصفی از راه قطع نموده جمعی از مقاهیر نمایان گشتند
 ران قهر جو که در کمینگاه بودند بیرون آمده جلو انداختند -
 زمان نیز عمان بر تاخته بر آنها تاخت - و نسا پیشگان را بضرب
 و سنگان برداشته نزدیک در کوره تعاقب نمود - و جوتی را بزخمها
 خاک ناکسمی و طایفه را بزدان مدم انداخته بار در پیوست -
 ن اثنا حشوری از لشکر ادبار بر او - تر - سال که عقب خاندزمان
 آمد نبرد آغاز نهادند - آن فاموس پرست به نیروی حماست
 هی را هلاک گردانیده بعسکر نصرت قرین ملحق گشت - درین
 و دار برخی از راجپوتان نیز مقتول گردیدند - صباح آن خانزمان

بالشکریان از کذل عبور نمود - و بهفت روز مواجی کولاپور رسیده قاهره
و قصد را محاصره کرد - و هرچند اهل حصار ناپره بدکار برادر وخته
بمدامعت و صمانعت پرداختند اما از سطوب شیوان جاستان
همه پولاد پوست آهش نهای

کین کش و دیویند قلعه کشای

که از اطراف مستولی گشته بودند حصار را قصد در حصار حواش
کشایش یافت - و گروه اعوانه و موی بیستای مگونسار گشته جمعی
کثیر بقید اسیر بهادران کشور گیر در آمدند - حاضران قرین فیروززی
در آنجا ورود آمد - درینولا خبر آوردند که بسیاری از سگان مواضع
آن مواجی در حدلی دس بلند و قد که در همان نزدیکی بود گرد
آمده اند - و عیال و اموال و مواشی همراه دارند - سرگرد لشکر
بهادر خان و شاه بیگ خان را بمالتش آن گرا سنان تعیین نمود -
مجاهدان میزوی نشان پهای مودی شهابت بر آن کوه شامیج بر
آمده گروهی را بشمشیر صاعقه کردار از هم گذاریدند - و نزدیک
در هزار آدم سیرب با سیری گرفته و مرادان مواشی و اموال و
امداد بدست آورده مراجعت کردند - و چون حاضران از کولاپور
روانه شده بساحل دریای گشن گنگا رسید ساهوی فساد خو با
جمعیت خورد و خورد شقاوت آورد بلکاپور محدومی احوال قاهره آمده
تا سه روز بیان اندازی پرداخت - درین میان قانونانته با دلبران
مزم گرامی آویخت - و پای ثبات از دست داده میگریخت -
خامزماں شاه بیگ خان را با جوقی از راجپوتان بر اردو گذاشته
بقصد آنکه بر بنگاه مقاهیر برورد نصف شب راهی گردید -

و در آغاز - طوع و تبرع اعظم تاخت برد - ازان جا که مقهوران پیش از رسیدن خانزمان اکثر احوال گذرانیده بودند - و خود بمبار ایستاده درین وقت سختی آریزش نموده راه فرار - پدیدند - مبارزان لشکر اقبال طایفه را بقتل آورده و برخی از اسباب که مخاذیل فرصت برداشتن آن نیامتنند بنذیمت گرفته برگشتند - روز دیگر هنگام کوچ عساکر منصوره که مجاهدان عرصه نادر جوق جوق برجا ایستاده انتظار کوچ اردو می بردند لشکری گران از ضلالت پیشگان بر فوج بهادر خان و سید شجاعت خان که نزدیک هم بودند ریخته بچنگ مشغول گشتند - بیکار گزینان ظفر آئین بتلاشهای دست بالا جمعی را ره - پرفرا گردانیدند - و هنوز در زد و خورد بودند که شاه بنگخان از جانب یمین تاخته اشرار را بباده حمله از پیش برداشت - و مانند بغات النعش پراکنده ساخت - خانزمان با سایر دلوران از انجنا شنامته بلده مرج را که از مشاهیر بلاد بلچاپور است غارت کرد - و ازان مکان بشش روز ره نوردهی بر رای باغ که از باستانی شهرهای آن ولایت است تاخت برده غنایم موفوره بدست آورد - و ده روز در رای باغ گذرانیده معاودت کرد - مخذولان از گمراهی و خرد تباهی عقب مجاهدان راهی گشته گاه گاه بانداختن بان آتش در دردمان خود می افروختند - سر کرده لشکر بفاصله هشت کمره از مرج عبور نموده بر ساحل هری منزل گزید - و ازانرو که گروهی برای گرد آوری علف و همیشه منتشر گشته بودند با امواج نصرت امتزاج بجهت محافظت آجماعه بیرون اردو ایستاده ماند - درین اثنا خسارت زدگان بی

آزرم بعوج شاه بیگ حان درآمده حدال بغداد میدید حارمان
از دیور حماسه با غلبی تاحت - شاه بیگ حان پیر از جانب
شمال حمله آورد - و عظم را در داشته و جمعی را طعمه شمشیر
گردانیده تا دیوگروه تعام بودند - راجه که مستادیل مالش مسرا
یافته بودند دیگر تا دیو را گود لشکر نگشند در دیولا که کنار آب
دیو را معسکر انواع فاشه بود یرلغ فصا بعد ورون نمود - که چون
از عرصه داشت معرکه حان بمسامع بشادرمستامع رسند که عادل حان
از عادت دینی و عادت گریه قبول احکام و احب الادعای نموده دراز
داده اسب که پیشکشی از خواهر نمیده و مرصع آلاب و اقبال کوه
شکوه مواری نیست لک رومده مصحوب حان مرور پیاپی سرور
حکام روانه سار - و مقرر صاحب که اگر ساهوی همه تحت از
شقاب اندوخی دار آمده حصص حذر را تا دیگر حصص ولایت بی
مظام که در تصرف دارد باولنای دولت گردون صوات وا گذارد
از را بوکر کند و الا در کشور فلاح مذکوره و نادیب آن تده رای
فنده آمده باقی هوا خواهان اس سلطنت اند اعنصام نکوشد - باید که
بمجرد رسیدن معشور سعادت گنجور بدرگاه حوامس پده راهی گردد -
تا از را مشامه در باب قسطنتر حصار حذر و عیره و تدمه ساهوی
تیره احقر تدبیرات صانده ارشاد فرموده مرخص گردانیم -
حارمان بعد از وصول مرمان مدرتوان روانه آستان ملایک اشیان
گردید •

نستقم دمی القعدة مصر اندس رسد که موحی از تابستان حان
حانان سپهسالار که حسب الحکم نگشودن حصص انکی و تنکی

والده و پالاکه که هژده گروهی دولآباد واقع شده فرستاده بود قلاع مذکوره را مسخر گردانیدند - بنابر اقبال جهان کشای خاتانی را که چندین حصون متین و قلاع رصینه که بیشتر برجبال شامه اساس یافته و از رفعت شرفات اندیشه را بدان راه نیست و هم از آن آگاه نه بکمر کوششی قسیر پذیرفت *

چهارم ذی الحجه اعظم خان بصوبه داری احمد آباد از تنبر سیف خان و اعتقاد خان به تیولداری مرکز جونپور از تنبر باقر خان نجم ثانی سرافراز گشتند *

هفتم وقاص حاجی که برسم سفارت از قبل نذر محمد خان آمده و مشمول عنایات حضرت شامشاهی گشته معاودت نموده بود - و پس از رسیدن بلخ از وطن مالوف دل برگرفته روی نیاز بدرگاه سلاطین مطاف آورده - با محمد مومن پسر خود و حاجی محمد یار و خدا قلی بتقبیل عتبه ملک رتبه سر بلند گردید - از بخلعت و خنجر مرصع و یک قبضه شمشیر طلای مینا کار بمنصب هزاری ذات و هشتصد سوار و عنایت اسپ با زمین مطلا و فیل و بدست هزار روپیه نقد سر بر امراخت - و حاجی محمد یار بخلعت و شش هزار روپیه - و خدا قلی بخلعت و پنج هزار روپیه - و محمد مومن بخلعت و چهار هزار روپیه نقد - کامیاب شدند - و هر کدام بمنصب در خور نوازش یافت - سالیانه حکیم مومنا از اصل و اضافه هژده هزار روپیه مقرر شد *

دهم عید اضحی مزده نشاط رسانید - پادشاه دین پناه بعد از لادای نماز بوسه قربان پرداختند - و از اصل و اضافه سعادت خان

مذهب هزار و پانصدی هزار و دویست هزار - و عدد ارحمن زاد
 شیرخان روز هیله دمذهب هر وی ششصد هزار - سر امدار گشتند -
 چون عادل خان پس از درمان پذیری و اطاعت اولیای دولت
 التماس شدیه مقدس و عهد نامه نموده بود - تا هم تارک اعتمادش
 زیست گیرد - و هم ملک و مال او را بهیبت و عمارت عساکر گردون
 متأثر امان پذیرد - درین تاریخ حدیو کرم پرور مهر گستر از دموور امان
 شده اقدس را که نزدش محلی ندر و رسد دوک با آورده مرورند
 گرانها و یک مصله دقوپ مرصع و عهد نامه مطور بدقش پنجاه
 سدارک مصحوب محمد حسن سلور که فامعرا اوالحسن و قاصی
 اوسعید و شبح دندر که دعواو رسالت از لیکاپور آمده بودند
 دستور یاب - بعد از آن عیادت نموده فرستادند - و معرا اوالحسن
 دمرحمت خلعت و اسب و قل و پانزده هزار روپیه - و قاصی اوسعید
 خلعت و اسب و ده هزار روپیه و شبح دندر خلعت و اسب و
 پانزده هزار روپیه بوارش یامند *

نقل فرمان عالیشان مشتمل بر عهد که چون کاج فلک پایدار است و هانند سد مسکندر استوار

امارت و ایالت پناه - بصفت و شوک دستگاه - بقاره دردمان
 عرو عا - عصاده حامدان مسد و اعتلا - صدر آداب حدر حواهی -
 مطهر اسباب هوا حوئی - ددوه متحصصان سعادت کیش - خلاصه
 مصلصان صلاح اندیش - جوهر مرآه صفا و صغوب - مروج بامینه
 دولت و رفعت سرا دار صدوف عداوات و مراحم بیکران - شایسته

و فور توجهات و تنظفات نمایان - المختص بمواعب احکام امان -
 المخصوص بمزید انضال و الاحسان - عادل خان بجلیل الطاف
 پادشاهانه و شریف اعطای شاهنشاهانه مفتخر و مستظهر گشته
 بداند - عرضه داشتی که درین ایام بدرگاه خلائیق پناه ارسال داشته
 بود رسید - و از نظر اشرف اقدس از رعاع علی گذشت - چون از
 فیسوای آن عرضه داشت و فور اخلاص و اختیار اطاعت و صدق ارادت
 آن عدالت و شوکت پناه مفهوم میشد - و از خطی که درینولا
 بوکالی خود نوشته بود و آنها باعضاد سلطنت و فرمان روائی -
 اعتماد خلعت و کشور کشائی - نص خاتم شجاعت و بختیاری -
 آب گوهر جلالت و کامکاری - عقده کشای معاهد ملک و دولت -
 سیده آرای مواکب فتح و بصرت - صاحب الشوکه و الاحشام -
 واجب العز و الاحترام - منتخب دانش دري و دانائی -
 فهرست مجموعه بیدش و بیذائی - شناسای رموز ابهت - نگاهبان
 قوانین معدلت - قدره خواقین سمو المکل - عمده امرای رفیع
 الشان - مبارز الملة یمین الدوله میروزی دثار - خانانان سپهسالار -
 متوسل شده آنرا بسپهسالار عالیقدر دار داده بودند - و عضد الخلافه
 سپهسالار مضمونش بعرض اشرف اقدس اعلی رسانید - و از عرصه
 داشت دولخواه بلا اشتباه معتمد درگاه آسمان چاه مرید فدوی
 مکرمت خان بیژ که مقارن این حال رسید چنان ظاهر شد که درهر باب
 هرچه بان مورد الطاف بیکران حکم فرموده اید قبول نموده و بطریق
 اطاعت و اقبال را اختیار کرده بنابرین تقصیرات گذشته آن مهبط
 اعطای نمایان را بعفو و اغماض مقرون ساختیم - و مجددا در مقام

عدالت و مرحمت نسبت بآن عدالت مرتب در آمدیم اگرچه
پیش ازین هم ما به دولت و اعدال چه بواسطه اخلاص خدمات عادل
حان مرحوم و سفارشهای آن معذور و چه بحسب اخلاص و ارادتی
که آن عدالت ما را صمیم قلب خود خدمت ما دارد میخواستیم
که او ما نسبت بآن امارت و ایالت دستگاه اصلا بدعایتی مظهر رسد
و حرابی بملک آن حشمت آیات راه یابد - اما چون مردم کوتاه
اندیش آن بصعب دثار لازم گردانیدند - ضرور شد که باین مقدار
حرابی که بملک آن عدالت پناه درین وقت راه یابم راضی
شویم - بهر حال چون رود از این راهی که مردم کوتاه اندیش آن شوکت
ابتداء را بآن راه برده بودند برگشت - و بدون خود را مهمید و سلوک
طریق مستقیم ندگی و اطاعت این درگاه آسمان حاض اختیار نمود -
و در هر باب آنچه حکم مرموده بودیم قبول کرد - ما بیدر دولت تمام
ملکی که از عادلحان مرحوم بآن عدالت مرتبت رسیده بآن زنده
مخلصان مرحمت مرمودیم - و از ملک نظام الملک هم محال
و بگو و قلعهای که در آن محال واقع است و قلعه سولاپور و محال
متعلقه آن که ما آنرا بدولت ساده از عادلحان مرحوم گرفته نظام
الملک و ملک عنصر داده بودیم و قلعه پرنده و برگدات متعلقه آن
و برگنه بهالکی و برگنه حیث کو تا و از ولایت کوکس آنچه ده نظام
الملک متعلق بود و قلعی که در دولت مذکور واقع است و برگنه
چاکند را که محصوره پنجاه برگنه میشود و قریب بیست لک هور
حاصل دارد بموجب تفصیل ضمن بآن شوکت ابتداء مرحمت
مرمودیم - و مقرر نمودیم که سایر ملک نظام الملک بممالک

محمدرسه منضم بوده باشد - و تا وقتی که آن عدالت پناه و اولاد و
 احقاد آن حشمت دستگاه بشروطی که در کدیل این فرمان عفایت
 عنوان که بمنزله عهد نامت ماست مرقوم گشته عمل نمایند اشاء
 الله تعالی هرگز ضرری از ما و از فرزندان برخوردار کامگار نامدار
 عالیمقدار ما و از ادایای دولت قاهره ما به ملک آن عدالت پناه
 نخواهد رسید - و این معنی نسبت به عمل و بطنا بعد بطن و قرنا
 بعد قرن برقرار و پایدار خواهد بود •

شرط اول آنست که آن عدالت پناه سر رشته مریدی و لخاص
 را از دست ندهد - و آنرا محکم داشته باشد - و احکامی که درین
 فرمان سعادت نشان مرقوم گشته تغیر و تبدیل بقواعد آن راه نداده
 خلاف آن ننماید - لوازم آنرا همیشه بجای آورد - و از خلاف آن
 محترز و مجتنب باشد •

دیگر آنکه قرار دهد که اصلا و مطلقا نظام الملکی در میان
 نباشد و هر نظام الملکی که صادره باشد عادل خانی شود - و مردم
 آن عدالت پناه مطلقا متعرض محالی که از سابق و حال درین
 مردم بمالک محروسه منضم شده است نشود - و آسیبی بآن
 محال نرسانند - و از حدود متعلقه خود که درین مرتبه قرار یافته
 تجاوز ننمایند - و پیشکش بیست لک روپیه را که از نقد و جنس
 درین مرتبه آن عدالت پناه قبول نموده مصحوب نداری مکرمتخان
 بزرگوار بدرگاه والا ارسال دارد - و چون در هر باب آنچه بامارت پناه
 ارادت و عقیدت دستگاه - عمده اکرام عظام - سلاطه امجاد کرام - زبده
 مخلصان صلاح اندیش - قدره متخصصان سعادت کیش - قطب

الملك حكم شده بود از روی كمال احسان و مددگي قبول نمود - و
 از زمره متقدمان و ائمه افتاد برآمده در سلك مرتبه حاجيه اهل
 صفت و جماعت درآمد - و بروشی كه خطه را در ممالك محرومه
 ماسمی ماسمی خلعای اربعه را شدین مهیدین رضوان الله تعالی
 علیهم اجمعین - و القاب ماسمی ما مرس ساخته میشوند در ولایت
 خون درویش صدایر دهند آوژه گردانیدن - و و حوه دراهم و دینار را
 در آن ملك تمام ماسمی ما زینت و زیبای داد - و قریب پنجاه لك
 روبیه پیشکش كه بعد از حلوس اقدس مقرر فرموده بودیم ارسال
 داشت - و این معنی مقتضی آن بود كه آن قطب ملك ایالت را
 رعایتی فرمایم - بنا برین مقرر فرمودیم كه از حمله چهار لك هون
 كه هر سال حسب الحکم الاشوف نظام الملك معداد دولت هون
 را هر سال سرکار خاصه شرفه واصل سازد - و در لك هون دیگر
 نان قطب ملك شوكت معاف باشد - می باید كه آن عدالت پناه
 هم كه كلان ترس دنیا داران دكس - و واس و رئیس آنها - و بحای
 فرادر كلان آن قطب ملك ایالت است اصلا و مطلقا در مقام رسانیدن
 ضروری بملك آن قطب ملك شوكت بشود - و متعصر مجال متعلقه
 او نگردد - و تكلیف دادن چیزی از نقد و جنس نان قطب ملك
 ایالت نكند - و بهمان داد و ستد یادگاری كه از قدیم ازیام میانه
 آبابی آن عدالت پناه و قطب ملك است متعارف بوده
 اکتفا نماید - و این مقدمه را بیز از شرایط این قرار داد داد -
 ساه و در بحال سولایوری را چه نسبت آنكه تقصیرات اربابا بتوابع آمده
 و چه بواسطه التماس آن عدالت پناه باین درگاه و از راه نخواهیم داد

و چون در باب دیگر مردم آن عدالت پناه چندی منقرض فرموده ایم که بهیچ یکی از آنها نه قول بدهیم و نه آنها را بطلبیم - همچنین شاهزاده‌های والا گهر کامکار فامدار عالی‌مقدار و امرای فیروزی شمار ما نه بآنها قول دهند و نه آنها را بطلبند - می‌باید که آن عدالت پناه نیز اگر بنده ازین درگاه معلی از بی - مادتبی خود خواهد که ازین درگاه والا محروم گردد و فرار نموده پیش آن عدالت پناه برزد - آن شوکت دستگاه او را نگه ندارد - و این مقدمه را نیز از جمله شرائط این قرار داد و عهد این مرتبه داد - و چون ساهوی مقهور جای دیگر ندارد ظن غالب آن است که نوکر آن عدالت پناه خواهد شد - و منقاد آن عدالت پناه خواهد بود - درین صورت بساهوی مذکور بگوید که قلعه جندیر و قلعه تربنگ و قلعه راج دیو هیر و قلعه ترنگلواری و قلعه بیم گرا که بتصرف اوست بزودی خالی نموده حواله بندهای درگاه والا نماید - که مابعد دولت حکم فرموده ایم که هیچکس متعرض مردم ساهو و اهل و عیال آنها که در قلاع اویند نشود - و سواى توب و غیره که از لوازم آنقلاع باشد بگذارند که آنها بهر جا که می‌خواهند ببرند - و اگر بالفرض و التقدير ساهوی مقهور نوکر آن عدالت دستگاه نشود آن شوکت پناه او را در ملک خود راه ندهد - و اگر بملک آن عدالت پناه در آید او را دستگیر نماید یا زده از ملک خود برآورد - و به بندهای پادشاهی تنبیه آن مقهور باز گذارد - تا بندهای درگاه خلایق پناه آن مردود را مستاصل سازند - و خاطر ازان مفسد بالکل جمع نمایند - مانند معامله قلعه اره و او دگیر که قلعه داران آنها نظام الملکی اند اگر

آنها هم مطاع آن عدالت پناه دادند تا آنها بر تاختند کنند که آنها قلعه
 را با قوت و عزم که لوازم قلاع است حواله بدهای وادشاهی
 نمایند. و اهل و عیال و مال خود را که در آن ولایه داشته باشند بهرحا
 که خواهند نمود و اگر مطاع آن شوکب انداخته باشند پس عرصه
 داشت نماید تا در بدهای وادشاهی برصائییم که آن ولایه را در
 عدالت الهی حذر و دهر از آنها بکنند - میدادند که آن عدالت پناه
 نگردد که تمام این شرائط و عهد را در صحیفه بنویسند - و قعین
 بخط خود بر نگاشته در هر خود رسانیده بر طبق آن در حضور مدیری
 مکرمست حاکم و هم نصیحت صحید و مرقان حمید یاد کند - و آن
 نوشته را مدوری مکرمست حاکم بدهد که همراه پیشکش و عرصه داشت
 آن عدالت پناه آورده از نظر اشرف بگذراند - این فرمان مرحمت
 عیون را که مشتمل بر عهد و قول مامست و ان شاء الله تعالی این
 عهد و قول همیشه مدسکدر ثابست و استوار خواهد بود و قعین و تمدیل
 بقوامد آن راه نخواهد یافت - دستخط حاکم و شان پنجم مبارک
 مرصه مدودیم و خدا و رسول خدا را شاهد این مراتب ساختیم -
 و حسب التماس آن عدالت پناه مرودیم که خلاصه این مصامدین
 مرصدهس آئین را بر لوح ظائفی که در ثبات ثانی لوح محفوظ خواهد
 بود محفوظ گردانند و قی که لوح مهیا شود و مدوری مکرمست حاکم
 با پیشکش درگاه معلی ببرد آن را مصحوب بید ابو الحسن و
 قصبی ابو سعید خواهند مرصتان - می ماند که آن عدالت پناه مدور
 این عبادات و مراحم نمایان پادشاهان مبارک که هیچ یکی از انای آن
 شوکب دستگاه را این قسم عدایب ما روزی نشده بود داد - و

و یامنببت تمام و اطمینان تام که با آن قومن نعمتهاست و از درایت
ما آن عدالت پناه را حاصل شده در ملک خود بفراغت و عشرت
مشغول باشد - و شکر این نعمت را بجا آورد تا غایت ما نسبت بآن
عدالت مرتبت پیوسته در قزاید و تضاعف باشد - که الله تعالی
در قرآن مجید می فرماید لَنْ شُكْرُكُمْ يَزِيدَ نَكْمَ دَلَّيْنِ كَفَرْتُمْ اِنَّ
عَذَابِي لَشَدِيدٌ - و ما که سایه خدائیم اقتدا نسبت الهی نموده
چنین می فرمائیم و بمقتضای آن عمل میکنیم *

نقل مرضه داشت عادل خان که پس از افتخار

بعنایت شیه و وصول عهد نامه بدرگاه والا

ارسال داشته بود *

مرضه داشت بنده فدوی بر شاه راه عقیدت مستقیم - محمد
بن ابراهیم - ذره وار بموقف عرض ایستادهای پاینده سریر خلافت
مصیر اعلی حضرت خاتمی سلیمان مکنی حضرت صاحبقران ثانی
میرساند - که فرمان عالیشان قضا توان - و شبیه بی مثل و نظیر
پادشاه پادشاهان - و شمشیر قبضه مرصع مرحمت حضرت صاحبقران
که مصحوب شجاعت مآب محمد حسین سلدوز مرسل گشته بود
با عهد نامه پایدار استوار بوساطت و وسیله معتبر درگاه حضرت
صاحبقرانی - معتمد بارگاه سلطانی فضیلت و مکرمت دستگاه مکرمتخان
(مصرع) بساعتی که تولا بدو گذد تقویم

فیض ورود و شرف نزول بخشید - و سراین مرید حلقه بگوش -
و معتقد غاشیه ارادت بردوش - را بارچ رفعت و سمائی

عرب رسانید - مراسم استقبال و تعظیم و تسلیم نجا آوردن - بچه
 زبان شکر این عطیۀ عظمی نماید و بکدام ادا از عهد این
 موعدت کفری در آید - دعای آن حضرت ورد شما روزی و ذکر
 محمد و طبعۀ ارباب خود صاحبۀ لطف و نعمت نمگردان - روز
 دوم وصول مرغان عالیشان که در شده و دست و پشم شهر
 دبی الحکمۀ الحرام باشد حان ممرالده رحمت ملزمت سراسر
 سمات یابند - و این مرود از منتجب حواهر و موضع آلات و میلانی
 که داشت پندمی بقدر وسع و امکان خود ترتیب داده همراه ایشان
 روانۀ درگاه والا ساحت - بعد از دریافت سعادت استلام عذقۀ والا
 شرح حال و ارادت و اعمال درستی که در خدمت اقدس دارد و
 حان مذکور برآی العن مشاهده نموده اند بعضی مقدس خواهد
 رسانید - محمد حسن ملدور که در همین شب متوجه درگاه ملک
 نارگاه شد آنچه در مجلس از صدق ارادت و صفای عقیدت مشاهده
 مومنی البه شده ناسد یعد که در عرض آن متعصر خواهد گردید -
 حایق چتر معلی در معارف عالم و عالمیان پاینده داد - عادلحان
 عرایضی که بپایۀ سرمرحلوب مبعرستند این ابیات عواص بحر
 معرفت حواص حادها شیرازی در دور آن تاب روزی نگار

• دلت •

حورا بحر بهاد حمائل برانیم • یعنی علام شاهم رسوگند میخورم
 گردید نام شاه جهان حرر حان من • و از این جسته نام براعداد مطعمر
 شکر خدا که از مدد نعت کارساز • کلمی که خواستم ز خدا شد میسر
 راهم برین توصف زلال انحصار که من • از حام شاه حرره کش حوص کوثرم

من جرعه نوش بزم تو بودم هزار سال • کی ترک آبخورد کند طبع خوگرم
 شاهان ار بعرض رسانم سر بر فضل • مملوک این جنابم و مسکین این درم
 گردانرت نمیشود از بنده این حدیث • از گفتۀ کمال دلیلی بیارم
 گر برکنم دل از تو و بدارم از تو مهر • آن مهر بر که افکنم آن دل کجا برم
 بر من فتاده سایه خورشید سلطنت • اکنون فراغت است ز خورشید خارم
 نامم ز کارخانه عشاق محبوبان • گرچز صحبت تو بود شدل دیگرم
 ای شاه شیرگیر چه کم گردن دار شود • در سایه تو ملک قناعت میبرم
 عهد الست من همه با مهرشده بود • در شاه راه تهر ازین عهد نگذرم
 و ختم کلام بدین مصراع می نماید

• ع • پادشاهان جهان بکام تو یاد •

دوازدهم نور الله باضائه پانصد سوار بمنصب دو هزار در بهت
 سوار سر بلند گردین •

پانزدهم بمیرزا ابو الحسن ولد میرزا رستم صفوی ده هزار روپیه
 و بمیرزا نودر ولد میرزا حیدر بن میرزا مظفر صفوی پنجاه هزار روپیه
 عنایت شد •

دوم محرم شایسته خان که بفرمان والا از تغظیم و تنسیق سرکار
 سنگمفیر و جنبر را پرداخته روانه درگاه عرش اشتباه گشته بود باسقام
 سده سنیۀ سر برافراخت •

پنجم سید خانجهان که بعد از افتیاد عادل خان فرمان طلب
 او صادر شده بود شرف ملازمت انداخته هزار اشرفی بصیغه نذر
 گذرانید - رستم خان و سپهدار خان و شاه نواز خان و خلیل الله خان
 و دیگر بندگان نیز همراه او سعادت آستان بوس دریافتند - سید

محمد ولد خان دوران بهادر بمنصب پانصدی پانصد سوار
دوازش یاب - در مشرق اولی این ماه مبلغ مقرر مستحقان
عطا شد *

ندست و پنجم حاضران که نامرحامانی نده و نار را ناکومگیان
حدود در احمد نگر گذاشته روانه حضور شده بود نقلندم عقدت خلل
چهار طالع بر امر و حب - و از پندشاه عیایب بخلعت خاصه و
حمدهر مرصع نا بهولنگاره و شمشیر مرصع و اسب ار طولنگ خاصه
نابراق طلا و خطاب بهادری کامیاب گردید و در همان بردیگی
نکشودن حص حنیر و حرآن و ماش ساهوی معسد د-توزی
یاب - حکیم حوسحال بخدمت کشیگری این روح معدن گردید *

ندست و بهم راز ستر سال ناصانه هزار سوار بمنصب سه هزار
سه هزار سوار و شیخ الهدیه ولد کشورخان ناصانه پانصدی پانصد سوار
بمنصب هزاروی هشتصد سوار سر امرار گشتند *

عمره صفر شمع عند اللطیف سعیر از گنگدده مراجعت نموده
نادراک سعادت ملازمت ماسرگشت - و مبلغ چهل لک روپیه نقد
و حدس از حواهر گران بها و مرصع آلات و صد بدل برو ماده اران
میان در میل نابراق طلا و در نابراق نقره و پنجاه اسب عربی
و عرامی نازندهای مرصع زرس و سیمین و دیگر اشیای نفیسه که
قطب الملک مصحوب شیخ مشارالیده و شیخ محمد ظاهر بوکر
معتمد خود و طریق پیشکش ارسال داشته بود نا محلی ناطق
بپدیرانی اوامر و نواهی پادشاهی بخط و مهر قطب الملک
بمطراکسیر اثر در آورد - و در یک دو لک روپیه از نقد و حدسی که

قطب الملک در مدت اقامت از در آنجا بار داده بود و جوان
پیشکش گذرانید *

نقل انقیاد نامه قطب الملک

تعبید نامه مرید موروثی نیک خواه - مخلص و فدوی بلا اشتباه -
عبد الله قطب الملک آنکه - چون بندگان اعلیٰ حضرت خاقانی ظل
سبحانی خلیفه الرحمانی سلیمان مکنی صاحب قران ثانی خلد
الله ملکه و سلطانه - و اناض علی العالمین بره و احسانه - که هزار جان
گرامی فدای نام نامی و لقب سامی آن حضرت باد - از روی کرم
مطری و راست جبلی این ناحیه مقرر را بشرايط ذیل نسیه بعد نعل
و بطنا بعد بطن باین نیاز مند درگاه جهان پناه مرحمت فرمودند - این
مرید موروثی از صدق اعتقاد و وفور اخلاص تعهد می نماید - که همواره
درین ملک خطبه چار بار با صفا را چنانچه اسم سامی هر یک از آن
اکبر دین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین صریحا در آن مذکور شود
مژون بنام نامی و لقب گرامی بندگان اعلیٰ حضرت خاقانی ظل
سبحانی در جمع و اعیاد لا ینقطع می خوانده باشند - و هرگز
پیرامون روشی که سابقا خوانده اند نگردند - و پیوسته بر زر
سرخ و سفید سنگ مبارک که از درگاه عالم پناه کنده نرسناده اند
می زده باشند - و نیز قبول نمودم که از ابتدای سنه نه جلوس
مقدس مبلغ دو لک هون را که هشت لک روپیه می شود از جمله
چهار لک هون بابت نظام الملک سال بسال بی غدر و اهل مال بسرکار
خاصه شریفه واصل سازم - بدین گونه که اگر پادشاه زاد و والا گوهر

بلند احترام نظام بخش صوفی دکن باشد بخدمت ایشان فرستم
 و الا بهرنگ از عهدهای آن دولت اند اتصال که پرنیاحت صوفی
 مذکور برای رزین از معوض باشد برسام - و هشت لک روپیه از
 حمله سی و در لک روپیه پیشکش که تا آخر سده هشت نالمقطع
 نویس بیارمند درگاه مقور شده بود باقی مانده دیگر با دو لک هون
 سال متصل که سده ده خلوس مبارک باشد درگاه معلی فرستم -
 و آنچه تفاوت قیمت حواهر و منار و امپار و عندها موافق قیمت
 محصور اشرف بدست بهیم بگذاشته از پیشکش حال مشخص شود
 این مورد موردی تعهد می نماید که لا عذر واصل خزانة عامه
 سازد - و در سنوات آینده هم اگر جمعی در حمله زر پیشکش مرحتاده
 شود همین طریق مملوک باشد - و بعد ازین همیشه با اولیای
 دولت عظمی از صمیم قلب بکریک و موالف و با محالغان که اسم
 بی مسمانی پیش بیستند از ته دل دشمن و مخالف داشم نازبستی
 و روح این بیارمند در تعهدات مذکوره ظاهر و باهر گردد و در حضور
 رمعب پناه مصالح و کمالات دستگاه مولانا عبد اللطیف برقرار
 مسجد دست گذاشته رسم یاد کردم که خلاف آنچه تعهد کرده ام
 از من هر برد - و اگر خدا بخواهد باشد مصدر خلاف آن کردم
 ادایای دولت قاهره در انتراج ملک من محقق خواهد بود - طریق
 عهدهای دولت که صوفی دار دکن باشند آنکه چون همچو شما بدست
 پیش قدمی این فیاز معد در قبول اطاعت و بندگی درگاه حها
 پناه کمر مدارت من چیست بسته اند اگر احوالاً عادلانه بعد از
 معارفت و ایات عالیات از کوفه اندیشی و با عاقبت نیلی دست

تداول بملک این نیازمند دراز کنند ایشان در دفع شر آنها از من
و ملک من ممد و معاون باشند - و اگر باوجود آنکه این نیازمند
طلب امداد و امانت نماید و صوبه دار دکن بتغافل بگذراند و
عادلخانه به منف و تعدی از من نیازمند مبلغی بگیرند آن مبلغ
درین هشت لک روپیة پیشکش هر ساله میبری باشد - این چند
کلمه بر سبیل حجت نوشته شد - تیسری فی التاریخ شهر ذی الحجه
الحرام هجده هزار و چهل و پنج *

لله الحمد که مهم مملکت کثیر الفسحت دکن انجام پذیرفت -
و بسیاری از فتنه پڑوهان پذیرای اطاعت گشتند - و سختی که از
صوب صواب و سداد منحرف گشته طریق خطا و فساد می پیمودند
بظلمت آباد نیستی شتافتند - نخست قطب الملک حاکم گلکنده
به نیروی طالع دولت متابعت و انقیاد دریافته مشمول عواطف
بی کران شهنشاه ممالک ستان گردید - بعد از آن عادل خان حاکم
بیجاپور که در آغاز کار باغواهی دیو پندار - و اضلال شقاوت اندوزان تیره
روزگار - عواقب امور بنظر در نیاروده باندیشهای فاسد و ارادهای
کاسد از سعادت فرمان پذیري باز ماسده مواد استیصال و اسباب
زوال خود سرانجام میداد - تاب مقاومت دلاوران نبرد آئین
نیاروده بمسلک مطارعت در آمد - و مناشیر قضا تاثیر
خانان اقلیم کشا را پذیرفته مبلغ بیست لک روپیة از نقود
و اجناس نفیسه که گذارش خواهد یافت بعنوان پیشکش
روانگه درگاه 'عرش اشتباه گردانید - از شگرنی اقبال خاقانی در
اندک وقتی چنین فتوحات مشکله باولیای دولت قاهره روزی

شت - و مدالع گرامند از پیشکش دولتمندان دکن و سرورانان
گوندوانه نا آنچه از دنان و اموال چهار فکوهیده کردار گذردن بوزن
عراق بصرف شعار گرفته بودند - همگی نزدیک دو کروڑ روپيه بود که
در ب ششصد و هشتاد هزار تومان عراق و هشت کروڑ حانی راسخ
ماوراء النهر است - بخرانده عاصره رسید - و برای ثامنه و تندرنا
صانده حدبو آگاه دل و تردیدان شیران آهن گسل مملکتی که درانام
آبادانی قریب یک کروڑ روپيه حاصل داشت نا معادل مدعه و
موائل مدعه که تفصل انصاح آن وحد و هندی که در آن فکرونده
گذارده آمد علاوه ممالک محرومه گشت - طالب کلیم انمعنی را
چه بیکو سرائیده •

• نظم •
شاهان محتسب کشور ابدال قریب • تدبیر عدو ملک و سرور مال قریب
چل قلعه دیکسال گزینی که بکندش • شاهان نتوانند نچل سال قریب
لله الحمد که ولایت دکن که از زمان حضرت عرش آشدانی انارالله
دروانه تا اس عهد مملکت مهده که قریب پانچاه سال پیری گشته
همواره مورد عساکر گیتی پندما بود - و همیشه استقام نه نامنه نیم
دعت عالم آرا و همب کشور کشای شاهدشاهی کشادش پیام -
و نعرهی و حیستگی مطابق خواهش اولنای دولت قاهره قیصر
پندموت •

• نظم •
همیشه قانده قانده مهر و نازش اسر • دهان عیقه گل را صدا بخنداند
لب مرادش از حدنه و نیم فسنه صناد • که حصم را بسر احده اش بگوندان
پوشده صناد که اورنگ آرای ابدال پوش از حلوس معدس دربار
ندین مملکت تشریف در موده نعلده و استغلا دنیا داران این سر زمین

شورش آئین را از غفودگی شغلست بر آورده و همگرای اطاعت و
 اعتقاد گردانیده بودند - و متذکران و نصاب پیشگامان مالش
 بسزا داده بر بقعه تباعت در آورده پیشکشی شایسته گرفت - شرح
 نهضت اولی آنکه چون از بی رشیدی و کارنشانی بی شاهزاده پرویز
 که با عبد الرحیم خانخانان و خان عالم و خانجهان و مهابتخان و
 شاه نواز خان و عبد الله خان بهادر بل تمامی ابراهیم دکن معین گشته
 بود - و مدتی دراز در اینجا اقامت داشت کار ابتر شد - و دنیا داران دکن
 باهم منفق گشته پیگیری ولایت بالکهاست راحتی قلعه احمد نگر
 متصرف گشتند - و چاره کار منحصر در تعیین این بزرگ کرد
 پروردگار شد - لاجرم حضرت جنت مکانی اعلی حضرت را که فتح رانا
 نموده آمده بودند بعنایت خااعت خاصه و چارقب مرصع که دورگریبان
 و سرآسین و دامانش بلآلی آبدار مطرز بود و خلجی مرصع باپهلوان
 و شمشیر مرصع و دواسپ خاصه یکی عراقی با زین مرصع و دیگری با
 زین طلا و فیل خاصه باایراق نقره و ماده فیل برنواخته و بظطاب
 شاهي که درین دودمان عرش مکان تا امروز بشاهزادها مرحمت
 نشده اختصاص بخشیده بر منصب آنحضرت که دوازده هزارمی ذات و
 هشت هزار سوار دواسپه سه اسپه بود پنج هزارمی ذات و دو هزار سوار در
 اسپه سه اسپه افزودند که مجموع منصب بیست هزارمی ذات و ده
 هزار سوار در اسپه سه اسپه باشد و خوانی چند مشکون بلآلی و دیگر
 جواهر از ملبوس خاصه نزد آنحضرت آورده فرمودند - که آنچه خوش
 آید بردارند - پادشاه والا گهر تسبیح مرواریدی که لعل و زمرد نیر
 دران منظوم بود و حضرت عرش آشیانی مکرر بر سر تاجور خویش

بسته بودند و حرکت ترک نامش گرمی آن بود در گردید - حضرت
 حبیب مکانی آنرا یک مسیح دیگر که در گردن مبارک خود می
 انداختند و یکایک روپیه نمیدادند - و
 روز جمعه سلج شوال سال هزار و نصد و پنجم هجری مطابق
 دهم آبان ماه از احمد بن منصور مرخص ساختند و به پای
 حان یرلج رفت که سرانجامی ساه زاده پرویز نموده بحاکم الیهان که
 در قبول او بود رو به سار و معبر گشت که حضرت حبیب مکانی
 نماید و که مکن دلگشی است و هوای خوشی دارد خاصه در انام
 فرسات تشریف فرمایند - و اعلی حضرت نجفستکی و مبارکی نا
 قلیلی از امری که از رکاب طغر اندک حضرت حبیب مکانی به همراهی
 موکب ابدال ناصر گشته بودند از راه چنتور و مندسور عازم معصه
 گشتند - چون اس سرزمین بسوخت را با اسرسلگه متصل بود و
 از خلوص اعتماد و روح عدت و حق گذاری عبادات و سپاس
 داری نوازشات اراده اسلام عتق ملک مرده نمود - از مهربانی و
 مروتی بحیب مرید عزت و اعتماد او که دستگرفته اعلی حضرت
 بود رانی را با را دستوری دادند - که بحکم سراسر سعادت بیارزد
 را با برنام رای را با در مقام انتباه که درون کوهستان است
 موکب منصور پیوست و دولت کوشش دادند - و پس از تقدم
 مراسم ندگی لختی خواهر و موضع آلا و ایدان و قلا بطریق
 پیشکش گذرانده از پانه سمانی او را دعای خلعت ماحر و حیر
 مرصع با پهلوانده و شمشیر مرصع و در اسب از طویله خاصه یکی
 عرامی دیگری زاهوار فارس طلا و مطلا و بدل از حلقه خاصه نایران

نقره و ماده نیکل مرا مرازی ساخته رخصت انصراف دادند - و
چکیت سنگه پسر کلان نخستین پسرش را با هزار سوار در رکاب نصرت
نصاب گرفتند - و از همین نواحی علامی افضلخان درای رابان را
با دکلای عادل خان نزد ارومیریکی مخاطب بمعتمد خان و رای
جادوداس را پیتس قطب الملك برسم سفارت فرستادند - و زنانهای
والا مشتمل بر ترغیب و ترهیب نگارش یافت - که اگر ولایتی که در زمان
حضرت عمرت آشیانی و نخستن سال جلوس حضرت جنت سکتی
بارلیدی دولت متعلق بود باز گذارند - و سر بر خط فرمان پذیری
نهند و من بعد از جاده اطاعت و انقیاد انحراف نوززند - و پیشکشی
از جواهر و مرصع آلات و دیان بگذرانند - از صدقات امواج قاهره آمن
خواهند بود - والا آماده هلاک باشند - و بنفس مقدس شکار کنان
قطع مسامت می نمودند - چون از آب نریده عبور واقع شد خاننخان
و خانچهان و مهابت خان و شاه نواز خان و عبد الله خان بهادر
و راجه سورج سنگ و راجه پهار سنگه خلف راجه مانسنگه و داراب
خان و راجه برسنگه دیو بندیل و دیگر امرا و منصبداران کومک
آن صوبه برسم پذیره شتافته سعادت ملازمت اندوختند *

روز در شنبه پنجم شهر ربیع الثانی سال هزار و بیست و ششم
هجری مطابق بیست و سیوم اسفندار شهر برهانپور بقدم ظفر
لروم رونق خلد برین یافت - در همین تاریخ حضرت جنت مکی
بشادی آباد ماند و نزول اجلال فرمودند - از آنجا که باس این
شایسته ارننگ ظل الهی آرام از دلهای کجگرایان برگرفته بود
و هراس این قهرمان الهی خاطرهای نخوت مندان در گرفته -

عادلخان که با حال بشان هدیه شاهزاده را استعجال نه نموده بود - چون تکتش رفته بود بداری داشت پس از آنهمی در مصلحی علامی درای رایان تکتالی بیجاپور مقدم ایمن گرامی داشته تا ارکیده که بدیج گروهی بیجاپور است باستعجال بشان عاطفت که محل امن و حرر حال او بود شتامت - و مقرر ساخت که آنچه از ملک پادشاهی فتصرف در آورده تا ایلد احمد نگر و مقالید سایر قلاع تسلیم نماید و پیشکشی شایسته از خود و دیگران یا داران دکن سرانجام داده و بیخ سرور سلطنت مرستند - و شاه راه مطارعت مسالوک داشته دیده از دایق زندگی و خدمتگذاری مرو نگارد و همواره مراتب احلاص دولتخواهی را پاس دارد - و بر طبق تعهد پانزده لک روپیه شش لک روپیه نقد و نه لک روپیه حواهر نمیده و مرصع آلب زرینه و پختاه اسپ عربی و عرامی براد و پختاه و بل کوه بهان نرسه پیشکش مصحوب ایمن از سالداش - و کلید احمد نگر و عمده حواله نمود - و قطب الملک بیرهم پدیره و دیگر اداها تقدیم رسانید - و پیشکشی از بوانر حواهر و مرصع آلب گران ارز و دنان نامی و اسپان عربی و عراقی که قیمت مجموع آن هم پانزده لک روپیه بود سامان نموده با مرستادهای آستان بالا روانه ساخت - و مهمی چمان دشوار بطرری چمن آسان در عرض هفت ماه از روز رسیدن به برهاپور انجام پذیرفت - حاکمان کشورستان پس از معاونت دولتخواهان از برد عادل خان و قطب الملک حاندیس و برادر احمد نگر را تکتالان صاحب مونه خوانه فرموده شاه نواز خان حلف

اورا با دوازده هزار سوار بخبردارى محال مفتوحه تعین نمودند -
 و نگهبانی در یکی از پرگنه بیدر که ده کرور دام جمع داشت و چندین
 پرگنه کان در ولایت دکن نیدست ؛ قطع آن و قلعه احمد نگر
 و دیگر قلاع و تهاجمات بعهده یکی از امرای جهادیت دار مقرر
 ساختند - و سوائی دوازده هزار سوار که با شاه نواز خان تعین
 مرموندند هزده هزار سوار دیگر که مجموع سی هزار سوار باشد
 و هفت هزار پیاده تفنگچی بکرمک خانسانان معین گردانیدند -
 و چون خاطر نظام بنظر از نظم و نسق آن دیار فراغ یافت رایات
 اقبال بصوب ماندو نهضت نمود - و راجه بنیم که باجوتی بنادیب
 مرزبانان گوندوا به از برغانپور مرخص گشته بود مراجعت نمود
 در اثناء راه بموکب اقبال پیوست - و ولک روپیه نقد و شصت
 فیل از زمیندار چاندا و یک لک روپیه و سی فیل از زمیندار
 جابنا آورد - و بیدرم بیگ میر بخشی که با مریجی به تنبیه بهرجی
 زمیندار بکلانه دستوری یافته بود درین وقت اورا با انیالی که داشت
 به پیشگاه حضور رسانید - و چون پس از طی مراحل حوالی ماندو
 مشیم سرادقات اقبال گشت - مهین پور عظمت بادشاهزاده محمد
 دارا سکوه که سعادت پذیر خدمت جدا مسجد بودند بحکم آنحضرت
 با جمیع امرای ذی شان باستقبال شتافته احراز سعادت ملازمت
 نمودند - و بعد از یازده ماه و یازده روز یازدهم شوال این سال موافق
 هشتم مهر ماه بساعت مختار اعلی حضرت ملازمت والد ماجد
 نمودند - حضرت جنت مکنی بی اختیار از جا برخاسته و قدمی
 چند پیش گذاشته در آغوش عاطفت کشیدند - اعلی حضرت هزار

مهر بطریق بدر و هزار دیگر در سددل تصدق گذراندند - و درین
 روز میل مرداک را که به تهرس انبال عادل خان بود و مشار الیه
 اسرا معلوان پیشکش باعلی حضرت مرستاده بود دایراق طه و ماده و میل
 و در میل نچه و تلورس صلح و قچه هزار حواهر و مرصع آلات و نجه که
 از احمد لعلی بود قویس ده هره تانگ وزن که باین کلانی لعلی
 در سرکار پادشاهی نمود چنانچه حضرت خدمت مکانی مرصودند که
 تا امروز لعلی زیاده از دوازده تانگ بطور در بیامده و رایی رایان
 دو لک روپیه نقد که عادلجان بار داده بود از لیچاپور نموده مرستان
 آردا منافع مرزور خریده در وقت ملازمت باعلی حضرت پیشکش نمود -
 و بیلم نادر تمام عمارتی نوزن هفت تانگ و قیمت پنجاه هزار روپیه
 که مآن وزن و قیمت بیلمی در سرکار پادشاهی نمود - و یک قطعه
 الماس نفیس و یک دانه مروراند علطان مقدس و یک زمرد نو
 نادر بطور امور در آوردند - حضرت خدمت مکانی خدو و نشاتین را
 بسطاب والای شاه جهان عوارش نموده در منصب اس جهان اقبال
 که نیست هراری ذات و ده هزار سوار در اسپه حه اسپه بود ده هزار
 ذات و ده هزار سوار در اسپه سه اسپه امروند - که مجموع منصب
 سی هزار ذات و دهست هزار سوار در اسپه سه اسپه باشد - و خلعت
 خاصه و چهار قب که درز گردان و سر آستند و دوو دامن آن مروراند
 قیمتی داشت و خلعت مرصع و پهلوانه و شمشیر مرصع و مرصع
 پردله که در منج احمد مگر دست افتاده بود و حضرت عرش آشیانی
 بحضرت خدمت مکانی مرحمت فرموده بودند و یک لک روپیه
 قیمت داشت و لعلی که عالیجناب خلد ایاب حضور مرصم

مکایی والده ماجده حضرت عرش آئینانی هنگام ولادت حضرت جنت مکایی رو نما آورده بودند با در سروراید کلا عذایت نمودند و بهیئت اعلا مرتبت و اسنای منزلت آن عالی گهر از جهروکه فرود آمده از خواشای نثار یک خوان جواهر بدست جود پیوست بر تارک مبارک افشاندند - و نوزوی عمر و دولت و جاه و حشمت این شایسته دیهیم و تخت از حضرت احدیت مسالت نمودند - افکاه بر فیل سرناک که بمس قوی هیکل و قنومند و خوش ترکیب و سربلند بود و از امراء نوع خود کمال امتیاز داشت سوار شده بدرون غسانخانه رفتند - و بهشانیدن نثار از یمین و یسار جیب و ایمان خلقی بر آوردند - و آنرا بنور بخت موسوم ساخته سرآمد جمیع انیال خاصه گردانیدند - و قیمت یک لک روپیه قرار یافت - و از آن روز باز مقرر شد که اورنگ نشین فرمان دهی همواره در محفل مقدس متصل سریر والا بر ساندلی جلوس مینموده باشند - و اعلی حضرت پس از روزی چند پیشکش راکه هژده خوان جواهر و سرمع آلات بود و در صد فیل سه بایراق طلا یکی نور بخت که سابقا مذکور شده در مین هنونت میومین بخت بلند و قیمت هر کدام یک لک روپیه شد - و اگرچه هنونت و بخت بلند از نور بخت بلند و عظیم جثه بودند اما نور بخت بحسن صورت و تناسب اعضا امتیاز داشت - و نه فیل بایراق نقره و صد اسپ عربی و عراقی سبازین سرمع در صحن درلخانه خاص و عام ماند و بترتیب و آئینی که دیده روزگار ندیده از نظر اندس حضرت جنت مکایی گذرانیدند - و قیمت مجموع بیست لک روپیه شد - و سوای پیشکش دو لک

رونده خواهر و مرصع آلات که از اسبها اعلی بود حشر رنگ دعای
 نفس نور بلج و دم تاوک که دمب آن پلجاده هزار رنده سد
 دور محل و شصت هزار رنده خواهر و دگرنگمان نظریق از معای
 دادند - که مجموع دسب و دو لک و شصت هزار رنده موافق
 هفتاد و پنج هزار تومان راجع ایران و در صد لک خانی راجع
 مازاد امهر باشد •

بغا بهصفت ثابده آینه

چون همگی دما داران دکن پدما بکروئی و بکروئی بسته در
 محالقت اولیای دولت هم داسان گشتند و درین پنجاه هزار
 سوار به هند است احمداعی تاشهر نرها پور رسیده آنچه مملکت دکن
 داخل ممالک محروسه بود چه از صوگ دکن که احمد بکر و فواجی
 آن باشد و چه از بالا کجات و پادار گهاب درار و لانت حادیس منصور
 در آورده نرها پور را محاصره نمودند - و جمعی از آب درنده گذشته
 ده بهب و عارب ولایت ماندو که از مصاناب صوگ مالو است
 پور احمدند - و عبد الرحیم خانجانبان صاحب صوگ آنجا که نا کومندان
 آنصو و حصار شدن و قلعه گرس دو عرصه داشت نمود که اگر پسا
 حضرت عرس آشنایی که از فتح پور بلعار مرصوده در ده روز بگزار
 رسیده حان اعظم و دیگر بدها و ارتبگدای محاصره مندرامان و گجراتان
 رهائی بخشیدند و فریاد رسد و تدارک فرماید حان بخششی
 بدها میشود - و الا از دماوس پرستی و خدمت درستی بآنس را بپوشد
 اعلی و عدال خود را جوهر که عذاب است از کشتن انجان از راه
 اضطرار نموده آن بدوی و دیگر بدها حان جویشتر را دمای کار

آن حضرت خواهم ساخت - حضرت جنت مکتبی در اثنای
نمادای نزهتگاه کشمیر عرصه داشت - مطالعه نموده و بخشدیوانقبال
داده فرمودند که از جوهرداتی و دایری جبلّی و نظرت بلند و همت
احسان پیوند فرزند - سعادت مند چنین متوقع است که پائین جد
امجد ذریعه رستگاری جهانی و وسیله زندگانی عالمی گردد - و ملک
از دست رفته بنصرف در آرد - و جزای کردار نکوهیده حکام دکن
در کنار روزگار شان نهد - خاقان عدو بند کشور کشا به شگفته روی
و کشاده پیشانی پذیرای حکم معلی گشته بموقف عرض رسانیدند
که سعادت این فرزندان که مصدر خدمتی گردن که بکارهای حضرت
عرش آیدانی مشابه باشد - و موجب خشنودی و رغبتی حضرت
و مقرر شد که پس از معادلت بدار السلطنه لاهور عازم مطلب گردند -
چه اکثر ملازمان اعلی حضرت با رای رایان مشغول تسخیر حصار
کنگره بودند - و چون در اوایل دی ماه این سال روزی که رایات
جهانکشا از کشمیر مراجعت نموده بدار السلطنه لاهور نزول اجلال
فرموده رای رایان بعد از کشایش این حصار دولت ملازمت دریافت
رخصت اعلی حضرت را بصوب دکن موجب توقفی نماید - حضرت
جنت مکتبی غره شهر صفر سده هزار و سی هجری مطابق چهارم دی
ماه خلعت خاصه با چار قب مرصع که دور گریبان و سر آستین
و دور دامان به لالی آبدار زینت یافته بود و خنجر مرصع و شمشیر
مرصع و دو اسب سر آمد اسپان خاصه یکی عربی با زین مرصع و دیگری
عراقی با زین طلا و نایل خاصه فتح جنگ نام یابراق نقره و صاده فیل
غذایت نموده از دار السلطنه لاهور رخصت فرمودند - و رای رایان

که ندارد. • صدور منتج و لغت کانگرو شده بود حکمت و اسب و مدل
و حسب التماس اعلى حضرت خطاط راحه نگر صاحب - رواجه
بهدم و اصلحان و چندی دیگر محکم و اسب - و نردی محکم
تلقا موارش یافتند - و مقرر گشت کد پس از انجام مهم و حصول
ویریزی موی چهل کرور دام سائق که سی و هشت کرور طلب
منصب سی هزار تن دت و بیست هزار سوار در آید سه آید بود
و در کرور انعام ده کرور دام دیگر از محال دکن محکوم می فرست
گردد - که مجموع پنجاه کرور دام بوده باشد - و عدد الله خان بهادر
و حواحه ابوالحسن و لشکر خان و سردار خان و سید نظام حلف
میران چهار صدر و معدود خان کشی و راعه نویس لشکر منصور
و حمعی دیگر و بدعا و گروهی انموه از برق اندازان سوار و پناده
پاتر پنجاه در خدمت حد و امثال معر گشتند - و پنجاه لک روپیه
از حرانه همراه ساختند و چون ظننت معده از سعادت اندی
و هدایت مردمی سر شده اند و داب اندس به حاس و مکرم محکم
گشته حدبو ساتس که از شرب داده که باعث آن رضا حوثی
حضرت حدب مکانی بود مدد و مدادی بودند هرگز نمی بایستی
و ضرورتی سر تک نمی گشتند و در انام حش تکلیف حضرت
حدب مکانی ارتکاب می نمودند - همواره همه آسمل بودند برای
فرک آن حوایی حدب بود در بر و حدب که متوجه تسخیر ممالک
دکن میشدند انبهار مردم نموده نعم حضرت حدب مکانی
رسانیدند - که سعوت مهم دکن در حضرت واضح است این مرتبه
معامله دسان سائق بیست تن لغات از ان دشوار تر است -

خواهش آریست که چنانچه حضرت ذبیحی سقانی فردرس مکانی
 هنگام توجه سوار شد رافا سانکا که با لشکر گران با آن پادشاه دیدار
 معرکه آرای مبارک شده بود از شرب خمر توبه نمودند - و بیمن
 نیت حق گرا امداد آسمانی رسید - و فتح و فیروزگی نصیب گردید
 این مرید نیز در اذهای سال حال که انجام قرن اول عمر است
 و سی سال قمری تمام میشود از ارتکاب باز آید تا ببرد آن بر
 اعدا ظفر یابد و پیش قبله و رایی نعمت سرخ روئی حاصل نماید
 درین باب از حضرت التماس اجازت دارد - آنحضرت تلقی
 بقبول نموده و تسبیح فرموده برگذارند که حق سبحانه و تعالی
 گرامی فرزند را درین نیت راسخ دارد - و توفیق کرامت کند -
 خدیو خدا شناس در بیست گروهی کهاتی چاندا روزی که جشن وزن
 قمری انجام سال سیم و آغاز سال سی و یکم از عمر این طراز بر
 کنار آب چنبل منعقد شده بود شرابها را در آب مزبور ریختند -
 و اسباب بزم باده از ساغر و صراحی و دیگر ظروف صرع و اوانی
 طلا شکسته بفقرا و اهل استحقاق قسمت نمودند - زهی توفیق و
 خهی سعادت که با مزونی اسباب عیش و کامرانی و فراوانی مواد
 تنعم و شادمانی از کمال شناسائی در عین برفائی و هنگام استیلا
 شهوات و استیغای لذات

• مصراع •

نفس خود کام رام گردانند

چون حوالی اجین مضرب خیام فیروزی شد از عرضه داشت مسجد
 تقی فوجدار مالوه که حراست حصار مانند نیز بعده از بود بمسامع
 علیه رسید که منصور خان فرنگی با قریب هشت هزار سوار دکنی

از آب برنده گذشته و اطراف قلعه سوخته دست بهما و عمارت دراز
ساخته است پادشاه درویش حواحه ابوالحسن را برسم منملای
با چهار هزار سوار از بدهای پادشاهی و مردم رنگ مندو بخشی
حدود راکه هزارایی حواحه مندو مقصود بود داهرار سوار از ملارماں سرکار
حدود دسوزی دادند - و حکم شد که محمد تعی که داهرار سوار در
قلعه است پس از رسیدن حواحه بماندو باز پیوسته اتفاق عدم را
مایلش دهد - دلواران رزم حو نمایی ابدال عدومال مقادیر را
مکرم شکست داده از آب برنده گذر کردند - چنانچه عدم را محال
آن نماید که ماندن برنده و درها پذیر توپ تواند نمود - و مرار
نموده بشکر گلان خود که در فواحی درها پیور بود پیوست - و مرار
موج مقصود بر کنار آب سرور دایره نموده حقیقت معروض
داشتند - مراجع شد که تاوصول سوکس چهارکشا همایا امانت
گیرند - و اعلام طعنه الحام کوچ بر کوچ بره روزی در آمد *

و دست و هفتم ربیع الآخر سال هزار و ستم که روز نوروز بود
شادی آنان صادر بود طعنه آمود رنگ تیره یامب نا آنکه همگی
امرای تعددات سوکس ابدال در حده بودند و در رکاب سعادت
چندان حمیتمی بود و عراض حاکمان و دیگر دولخواهان ظاهر
دن متواتر رسید که عدم عارض و حتم باستظهار گذر ناد بحوب
در سرئی معر حه داده حیره و حیره گشته است - اگر تا لاحق شدن
امرا بمعسر ابدال در ماند و امانت فرمایند مصواب اورد است
و اکثر دولت ا درازان حضور بیر درین رای موافقت داشتند - اما
شهباز مصهار مدراری که مطمح نظر حق بدیش نائند بدون

آسمانی است - قلت موافق و کثرت مخالف را دزنی فتنه‌ده پس از توقف چند روزه که بجهت قسمت اسلحه و توزک امواج در ماندن واقع شد شب دوشنبه دوازدهم جمادی الاولی مطابق شانزدهم فروردین بصوب برهانپور بهفت فرمودند - و روز شرف بر ساحل آب نریده دایره شد - در همین روز عبد الله خان بهادر با در هزار سوار از خود و همراهان از کاپی که در تیول او بود رسیده شرف ملازمت اندوخت - و درین منزل ترتیب امواج هنگام سواری بدین نمط مقرر گردید - فوج قول بذات اقدس زیب و آرایش پذیرد - فوج هرادل به سرداری عبد الله خان بهادر اعتضاد یابد - برانغار بیواجه ابوالحسن مستظهر گردد - جو انغار بر اجه بکرماجیت قوت گیرد - تا عبور موکب گیتی نور از آب نریده خانخانان از بیم غنیم برسم پذیرد نتوانست شتامت - و چون نوزدهم جمادی الاولی مطابق بیست و سیوم فروردین حوالی برهانپور مخیم سرادق عظمت شد خانخانان باندیشه آنکه مبادا غنیم عرصه را خالی یافته از طرفی بشهر برهانپور در آید کومکیان را در اینجا گذاشته تنها آمده احراز سعادت ملازمت نمود - و در ساعت بجهت محافظت شهر رخصت انصراف یافت *

روز پنجشنبه بیست و دوم جمادی الاولی مطابق بیست و ششم فروردین شهر برهانپور بقدم میمنت لزوم آسمانی پایه گشت - و تمامی بندها دولت ملازمت دریافتند - و خانخانان و کومکیان و سکنه - شهر که دل از جان برداشته بودند و از ناموس مایوس گشته حیات تازه و نشاط بی اندازه اندوختند - و چون غنیم

بده گندم دار خود و مصلی لوی طغر انما از حوایی شهر درجاست
 و در اسپهانور که پنج گروهی درها پور است رحل انماست اندام
 حدو ابدال از حائجان و عند الله حان و داراب حان مور حائجان
 و حواحه الوالحس کدکش حواحدند - حائجان که از رمان حصوب
 عمرش آسانی تا امروز حائجان و سه ساله و انانوی حصوب
 جمع مکانی بود معروف داشت که ارس رهگذر که متعلق
 بود و استغنی تمام دارد و تا اام تارش در ماه دندش نمائند
 و درین مدت در سبب شد حرارت گردد دشوار است اگر
 لیسر منصور امواج معاهدرا از آب عادل آباد که هفت گروهی
 نرهانیور است و درزای نوره رن در روزگار گذرا ده همانجا
 توقف نمائند بعد از سپری شدن ترشکال نوبتی اورد متعال
 ندادگهاست برآمده نندسدر آن ملک برداشته خواهد شد - عند الله
 حان بهادر و داراب حان و حواحه الوالحس تصویب این رای
 نمودند و معروف داشتند که حائمی سه ساله و حصوب سوانس
 و عن صلاح - در روز عنرب دهم حاد د که گندم هم بر آسمان
 می اندازد و آب که آنچه ندها را بمقتضای دولتخواهی در حور
 دایش محاطر رسد توقف عرص رسانندند الحال هرچه رای
 دوزین ما مقاصد انشاء الله بفعل خواهد آمد و چون اطاعت
 تعدیمان صوت دکن در تصرف عدم بود و ارس رهگذر پرشانی
 تمام بحال آنها راه انکه حکم سک که طلب آنها بعد حساب نموده
 معروف دارند و متصدیان حواء و ده طلب نموده سده در حضور
 اندم تن کنند و نداد مقدس از مسکوی ابدال برآمده با رع

شب بعطای زر می پرداختند - در عرض سه روز مبلغ سی لک رپیه که صد هزار تومان عراق و صد و بیست لک خانقاهی ماوراءالنهر باشد به بندهائی که از سی جاگیری در کمال عسرت و صعوبت میگذرانیدند عنایت فرموده سامان بخشیدند - درین ایام سه گانه جز آن قدر وقت که بادای صلوات و تناول نعمت خاصه ونا کند اوقات بکار دیگر سوای زر باشی صرف نمیشد - و سی هزار سوار مکمل که از جمله آن هفت هزار سوار گزیده خوش اسبه تمام یراق از سرکار اعلیٰ حضرت بود و باتی لشکر پادشاهی توژک ساخته پنج فوج هر فوجی شش هزار سوار خونشوار خنجر گذار بسر کردگی پنج سردار - داراب خان - عبد الله خان بهادر - خواجه ابوالحسن - راجه بکرماجیت - راجه بهیم - قرار دادند - و خانخانان را در خدمت نگاهداشتند - تا کار شکنی و تزییر و تابیهس فتاواند کرد - و چون برای سرداری کل لشکر یکی ناگزیر است تا همگی بندهای عمده نزد او فراهم آمده صلاح کار برگزینند - و در مصاحبت و تفتیش همداستان شوند با شلیقی کل بظاهر بر داراب خان مقرر شد - و در حقیقت بر راجه بکرماجیت - چه مدار کار بود - و خزانده با او •

و شب یکشنبه بیست و پنجم جمادی الاولی مطابق بیست و نهم فروردین بعد از انقضای سه روز از روز دخول جمیع امرا و اعیان و سایر بندها را بقدر مرتبه بخلعت و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و اسب و فیل بر نواخته دستوری دادند - و در چربیده ساختن این افواج اهتمام تمام بکار بردند - و ارشاد فرمودند که غنیم

مرصت خنگ قرافانه که اهل این دیار برگزیدگرمی نامند نداده و
بهیئت اجتماعی جلو در رسیده و بضرب تبع و سنن برای قرار
انداخته بتنگامشی پدیدارند - و در اثنای تعاضب بقتل و سر دمار از
روزگارش برآورد - و چون مدتی که صاحب مدار و اختیار بود در حقیقت
نظام الملک او - و با نظام الملک جریانی نه - چه همواره او را در
قید نگاه میداشت گاهی در محاسن می آورد و خود دست بسته
پاش او می ایستاد - و دیگران مصفی در یمین و مدعی در یسار
می ایستادند - نه او را یزای نگاه بحساب کسی - و نه ایشان را
محال نظر نمودی او تا بحرف و حکایت چه رسد - پنجاه هزار سوار
بسررداری یاقوت حال حدشی سپه سالار خویش که اصطلاح دکنیان
بدنی خوانند معین ساخته بود - همین که سران امواج بحر امواج
از آب نرهادپور که به بتغی موسوم است گذشته - و مطابق ارشاد
اندس ناآمن شایسته امواج نر آراسته - یک گروه نوردیدند -
سجدرگی و خیرگی مغرور و مغربی و کثرت نمودار شده هفکمه آریز
و ستمیز قزاقان که شیوه دکنیان است گرم گردانند - و آتش پیگار
زبان بر کشید - هوا از دانهای عظیم کوه نار گشت - و زمین از هم
ستوران در لرزل نثار سیماب - دلاوران عرصه هبجا و شیران
پیشه و عا بطریقی که از پیشگاه پادشاه حقیقت آگاه دور بین صواب
گزین هدایت رفته بود سر پنجه حلاوت کشاده - و تبع حور آشام از
میان کشیده - برق دار صاعقه کردار حلو انداختند - و حملهای کوه
شکن غنیم را برداشتند - مخالف از بهیست سطوت بهادران و بیم
صولت دلبران روی حمیت از معرکه کارزار بر تافت - و بیل

زانسانیم بر دستان روزگار خود گذشته را فراموشی گرفت * بدست *
 گریزان باشد آن گروه دلمر * چو لختی بر دم نهاده از پیش سدر
 یکی بیده ایکنده تا جان نبرد * کلاه آن دگر تا سر آسان برد
 امواج ماهی و ماهی بودن از آب مایل آید که نهانمان در مرض
 دانه بود که اگر در مرض در ماه تا رسیدن برسان غلبه را از این
 آب گذرانیده آید کار عظامی بدو قوم آمده باشد - گذرانیدند - و از
 مخالف جمعی قلیل - و می اندر گشتند - و فرزان احب و شکر
 و بالکی و دشمنان بدست و درازان انداز - و بدست کارش بدست گران قضا
 و قدر لشکر معلوم هر روز در اندامی طای سرحال و قطع منازل
 سقاها بر را مالش بر سر داده جمعی مقتول و برقی ماحور
 میگردد نبرد - و باز بر ادبار و درها آن چنان تلک شد که بدست اندامش
 در مقتول گذشته هر دریکی بطریق شتابت - و هر بدوئی بگهائی
 برآمد - و سر اقبال ششم روز از دهان سراسر گهات قبول گانو (که
 شاهزاده هر روز با آن لشکر گران و حشر بکران و فوئیدان عظیم الشان
 سئل بدست انداز و بدان اعظم و دروزا رستم و راجه مانسلکه و سهاست
 بدان و عهد الله بدان و دیگر سوران و مرداران و اسرا و اعیان بل کل
 لشکر بدان - و در مرض در ماه بدانها تا و انست رسید - و از اسرا
 تا تمام برگشته و تمام ملک انگل را بطریق ساج بقدر فک معلوم
 داده و درها بدو سعادوت نمود) بر شد - و چون بگهائی که اداستگاه
 سادر تیره اختر بود و آرا بعد از شمس دادن بود الله بدان بدست
 آید مودوم ساخته شدی مدید و مودمی برید در همبازت و آبادانی
 آن مردان کوشش و جهد و جهد بیکر برد و بود رسید - و سادر از سدر

حوش و قلعه دولیاناد پناه بود امواج فاهره سه روز در کهرگی بوده
 عمارات شهر و نظام الملک و عدو فحاک سناه در اسر ساخته رو
 به پش گذاشت - تا از اسرا ملک آباد و معمور نظام الملک که
 ولایت سدگمدر و فاسک و آن بواحی باشد و هرگز مردم لشکر راه شاهی
 بدانجا نرسیده در شده عدل و اسرو بهم و عارت حراب مطلق
 سار - ادبار پڑوها در حسن ره بودی صفت آرا گشته بار سمجاده
 پرداختند - سپاه طغر لوا داد مردی و مردانگی دادند و گروه اندوه
 از مخالف نکوی دوستی سنام - معمر اردن بدرنگی افعال راستیلا
 و موزجی معاهدان و شکستهای فاحش پی پی لشکر نکست
 اثر خود - چاره کار منحصر در اطاعت و انعام اولنای دولت
 حاکم طرار دانسته تقدم عجز و انکسار راه حکایت و مداوم پندون
 و طلب عفو و رحمت گشت و کلاهی معتمد بود راحه بکرم احدت
 مرسانه الدماس نمود - که حصر در محقق مهم دکن عادلان
 را مشمول عواطف و عنایات ساخته در قول او اعتماد فرمودند -
 امیدوار است که اس فار داع علامی در فاضله اعتبار اس خاکسار
 کشند عهد می نماید که من بعد بهیج وجه سر از حظ مرمال
 پندری نه بپسند و رفته اطاعت و ملاقه عدویت در گرس داشته
 باشد - و از ملک پادشاهی آنچه از تصرف در آمده اتمام دارلایه
 دولت فاهره تسلیم نماید - پس از آنکه حقیقت از عرصه داشت
 راحه و مسامح حقایق محامع رسد حکم شد که پذیرائی ملتمس
 مشروط آنست که هر سه دنیا دار دکن بپناه لك روپنه نصف نقد
 و نصف خمس از حواهر و مرمع آلاب و امیال و دیگر تحف و

نغایس و از آنجهله بدست لک روپیہ عادلخان و ہژدہ لک روپیہ قطب الملک و دوازده لک روپیہ نظام الملک بطریق پیشکش ارسال دارند - و محال مشترکہ کہ در تصرف نظام الملک است و جمعی چارہ کرور دام باصفیای سلطنت متعلق باشد شرحش آنکہ در عہد دولت مہد حضرت عرش آشیانی تختی برگدات بالکل داخل ممالک محروسہ شدہ بود برخی ازان در تصرف اولیای دولت آسمان صولت بود و بارہ بدست نظام الملک و از آنرو کہ یار اول در حنفیکہ دیباداران دکن باہم متفق گشتہ ولایت بالاکنات و قلعہ احمد نگر متصرف گشتہ بودند - و خدا یو ارزنگ و دیہم بدکن رسیدہ و ازینان انتزاع مملکت نمودہ سی لک روپیہ پیشکش گرمہ بودند - قرار چندین یافتہ بود - کہ آپہ در زمان حضرت عرش آشیانی مفتوح گشتہ بود بہ ہندہای بادشاہی تعلق پذیرد - شرکت درین محال باقی ماندہ بود - درینولا حکم فرمودند کہ محال مشترک بالکل داخل ممالک محروسہ باشد - و چون عنبر یوزد حکم اقدس شرف اندوز گردید - از آنجا کہ دل از حیات برگرمہ بود و دست از نجات شمنہ بقبول و ادعای آن منت برخویش نہادہ معروض داشت - کہ محال مشترکہ با اولیای دولت می - پارم و دوازده لک روپیہ حصہ نظام الملک بلا توقف میرہانم - قطب الملک نیز از گفتہ من بیرون بدست - اگر عادل خان در دیاید و سرقابی نماید روحی بسرکردگی راجہ بکرماجیت دستوری یابد - کہ این غلام ہمراہ بودہ ولایت اورا پی - پر مواکب خواہد گردانید - و زیادہ بر آنپہ حکم میشود از خواہد گومت - بعد ازان کہ ایتمعنی بموقف معروض

اظهر اندس در آمد از پيشگاه حضور حکيم عند الله گيتي مرد
 عادلجان و قاضي عند العرفه مرد مطب الملک و کهتر داس دراز
 واحد نکر ماحدث پدش نظام الملک برای آوردن پدشکش معین
 گشتند - و چون پلنگاه لکازوپیه نتعصیلی که گذارش بامت مصحوب
 مرستاده هاي درگاه نا دکلي ایلان ناآهتار قدس رسید - نادشاه
 گيتي ستان عرصه داشت مدارکده اس منج عظیم مصحوب سید
 عند الله ولد سند فاسم بن سند محمود جان ناره که بعد از موت
 عمش سند علی اصغر مخاطب مدفع جان بن سید محمود جان
 بالنماس اطلی حضور جهانباني از پيشگاه عفايت حضرت جدت
 مکاني لخطاب مدفع جان سرامراري دفته بود نخدمت حضرت
 حسب مکاني مرستادند - از اردو که اختيار معاملات سلطنت نآن
 حضرت نماده بود - و شیون دولپ مختل گشته - و متکفل مهمات
 برهمه موسی شقاوت از احصاء اعلی حضرت که - و مایه سعادت
 دینی و دنیوی و پمرانه درکت صوری و مدغوی است - بی بهره
 بودند - آنچه در برابر اس کار شکر که نقائید در الحاق و اقبال
 عدو مالی و تدبیرات صاده و امکار ثاقده و ترددات همان حدبو
 معالک ستان - و صرب حیوف و طعن رماح حان جهان - تبصیر
 پدبرفته - حیرت امرای دیده دران آرمون کار - و ناسخ کارنامه های
 رستم و اسقندنار است - و امروز شهشاه دران نا کمال قدرت و
 دستگاه و مروری مکنت رجاه - و ظهور فتوحات لررگ و تسخیرات
 سترگ - نآن معاهات میفرمایند - از احسان و تحسین و ستایش و
 آفرین متنوع بود خلوه ظهور بیامت •

از تفاع رایات فیروزی سمات از دولت

آباد بسمت ماندو و نگارش دیگر سوانح

چون خاطر ملکوت ناظر از تسخیر قلاع دکن و قلع و قمع مفسدان
و پرداخته آمد - و عادل خان از توقف سوانب اقبال باندیشه آنکه
مبادا کسایش بیجاپور نیز مرکز طبیعت اشرف باشد خایف
گشته مکرر بوسیله اولیای دولت گردن صولت معروض داشت
که اکنون که مهام اینقدر خواه صورت یافته و حصنی چند که
آنها ساهو و غیره متصرف اند من تکفل تخلص آن مینمایم - اگر
الویه ظفر طراز بمسئور سرپر خلانت راهی گردد باشد که رعایا و
برایا بکار خود که ازان باز مانده اند بپردازند - بخان زمان از نور
راحت و فزونی شفقت که نظری و طبیعی این برگزیده آهی
است هفدهم صفر مطابق سیم تیر در ساعت مسعود با دلی حق
گزین و خاطری نشاط آگین بصوب با صواب ماندو که در موسم
برسات بفرزنی گل و سبزه روح افزای نظار گیان میگردد مراجعت
فرمودند - یعزیمت آنکه تا سپری شدن ایام بارش و مسخر گشتن
بقیه حصون که خان دوران بهادر و خانزمان بهادر بگرفتن آن
سامور بودند - و دفع نذنه ساهو و برخی ضلالت پیشگان دیگر - بسیر
و شکار آن مکان نزاهت نشان دشت انزای خاطر اقدس باشد -
درین تاریخ مکرمت خان از بیجاپور آمده بتبیل تنبیه و رخ بر
افروخت - و پیشکش عادل خان از جواهر نفیسه و مروج آلات
گزیده و فیلان گوه نهاد و اسپان تازی نژاد و دیگر نوادر اشیا و نقود
بنظر انور در آورد - اعلی حضرت از جمله این اقبال فیل امان الله

نام را که در بلندی و تدمندی و زیعائی بهترین امیال عادلان بود پسند مرمودند - و خان مشار الیه از خود بپیشکش دراک روپیه از قسم جواهر و غیر آن گذاریدند - و از حقه در میل که عادل خان بار داده یکی که به مکتوبی معطر و تعاسب اعصاب متصف بود به شرف پندیرائی رسیده داخل امیال خاصه گردیدند - و مدتی دیگر بار به نهایت شد - و حکم مرمودند که ولایت بلخاپور بر عادلان مسام داشته حصار پرورده را که پیشتر به نظام الکسا متعلق بود و قلعه دار بحرم زر آنرا عادلان داده تا لواحق بار واکدارند - و ولایت کوکس که بر ساحل دریای شور طولانی واقع شده - و بصف بار و بیعه به بی نظام تعلق داشت - تا بیمنه بی نظام که مشتمل بر بندر حبول و قلعه متینه است ببار مرصحت شد - و چون عادلان میلان نامی خود را روانه درگاه والا ساخته معروض داشته بود که قیل خوب نرد من نموده - از روی عاطفت دل سونها نام قیل از حلقه خاصه تا یراق بقرة و حل محمل زرینعت و ماده و هزده تقویر پارچه گجراتی از محمل زرینعت و غیر آن تا لوح زرین که عهد نامه والا از معشات علامی اصول حال بران مرقسم بود همراه محمد زمان مشرب اصطبل مرستادند *

موانع عهد نامه

ایالت و شوکت پناه - عدالت و بصیرت دستگاه - زنده ارباب درل - عمده اصحاب ملل - خلاصه مریدان - عادلان - نومور عیایات با دشمنان معتقد و مستظهر بوده بدادند - که چون دریدولا

آن عدالت پناه بیاری بخت اختیار بندگی و اطاعت نمود - و
 عرایضی که دلالت برین مراتب مینمود ارسال داشت - تقصیرات
 گذشتۀ آن عدالت پناه را عفو فرمودیم - و در مقام عنایت در آمده
 تمامی ملکی که از عادل خان مرحوم بطریق ارث یافته بود بر
 معلم داشتیم - و از روی صریح نوازی از ملک نظام الملک نیز محال
 و زکو و قلعهائی که در آن محال است و قلعه سولاپور و محال متعلقه
 آن و قلعه پرینده و چارده محل متعلق بدان قلعه و ولایت کوکن
 با قلعهائی که در آن است و برگزیده بهالکی و جیت کوبا و چاکده
 را بآن عدالت مرتبت عنایت نمودیم - و مقرر شد که بایر ملک
 نظام الملك بممالک متروکه منظم باشد - اما این عنایات مشروط
 است بآنکه نظام الملک و نظام الملکیه اصلاً در میان نباشند - و آن
 عدالت پناه متعرض محال که از سابق و حال درین مرحد ضمیمه
 ممالک متروکه گشته نگردد - و از حدود خود که درین مرتبه قرار
 یافته تجاوز نماید - و اگر بندگان از درگاه والا از روی بی سعادت
 فرار نماید او را در ملک خود جای ندهد - خدا و رسول خدا را شاهد
 این مراتب ساخته حکم می فرمائیم که مادام که آن عدالت پناه
 و اولاد و احفاد او بشرط مذکوره عمل نمایند و خلاف آن نکنند
 انشاء الله تعالی از ما و از فرزندان کامگار نامدار برخوردار ما و از
 امرای عالیقدر ما ضرری بملک آن عدالت پناه نشواید رسید
 و خلاف عهودی که درین اوج طلا که در ثبات ثانی لوح محفوظ
 است منقوش گشته بعمل نشواید آمد - و این قول و قرار نسل بعد
 نسل همچو حد مکندر اکتوار خواهد بود - تحریر فی تاریخ بیست

و هیوم شهر ذی الحجه سده هزار و چهل و پنجم هجری مطابق
 دهم ماه ارداد سده نهم خلوس مقدس •

امانت ولایت دکن که شصت و چهار قلعه دارد پنجاه و سه در
 حمال مرتفعه و یازده درویدی رمنس - و مشتمل است بر چهار صوبه
 یکی دولنادان یا احمدنکر و دیگر محال که آنرا صوبه دکن نامند
 و حاکم شدن این ولایت که بطام الملک تعلق داشت سابقا
 احمدنکر بود بعد از آن دولنادان گشت - دوم قلنگاه - و این در صوبه
 بانگهات واقع شده - سوم حاندیس که حصار آن ناسیر و شهر
 برهاپور که چهار گروهی قلعه مذکور است شهرت دارد - چهارم
 دراز که الچپور حاکم شدن آن است و حصص مشهور واحدی الچپور
 کاردل است که بر مرق کوه اساس یافته و محصلت و رضایت از دیگر
 حصص آن ملک امتداد دارد - و صوبه سوم نالکل و ارنجی چهارم
 پایان گهات آاد است - و جمع هر چهار دراز نام است که موافق
 دوازده ماه پنج کروز رفته باشد پادشاهران کامکار تحت بیدار
 محمد از ملک ریب بهادر معوض گردند •

بعثتم معوض مطابق عمره اسر داد آن نور خدیفه خلعت را بمرحمت
 خلعت خاصه نا چاروب و حمد فر مرصع با پولنگاره و شمشیر مرصع
 و صد اسب عرایی و صد ترقی و مهاسعد دام بیل خاصه نا ماده بیل
 و دولک زرینه بعد سر نلند گردانیده از حوالی دولنادان مرخص
 ساختند - و اهتمام پنج دلاور گاه که از حمله چهل قلعه ملک دی نظام
 ساهو و دیگر مساد پیشکش منصرف بودند و امواج ناهره آنرا در محاصره
 نا سایر قبول داران هر چهار صوبه همراهی آن احقر ملک عالی

معین شد - سید خانجهان را بعنایت خلعت خاصه نوازش فرموده فرمان دادند - که تا خانزمان بهادر از تسخیر حصه رجنیر و غیره فارغ گردن آن نوئین بلند مقدار بخدمت پادشاه زاده بختیار قیام نماید - و خاتان سلیمان مکان باعساکر ظفر نشان از راه گهات تواندا پور نهضت نموده موضع گزاره را که از مضانات برهانپور است و در غایت نراحت و دلکشائی است بفرول میمنت وصول سعادت آموه گردابیدند - و بواسطه ریزش ابرو و فزونی گل ولای و طنین دریای تپتی دران موضع روزی چند توقف فرمودند *

گرفتار شدن بایستغر جعلی و بیاسا رسیدن آن تیره اختر

تفصیل این اجمال آنکه یکی از شوریده سران فتنه اندوز خود را بایستغر که در جنگ داندنی سالار لشکر بود و بعد از شکست آن برگشته روزگار جانب قلعه کولاس که به قطب الملک تعلق دارد گریخته بحتف انف درگذشت - نامیده - و پسری سلطان دانیال مرحوم بر خود بسته بخیالهای تباه و فکرهای کوتاه ببلخ رفت - والی بلخ او را در نسبت این دردمان والا شان صادق پنداشته باراده پیوند اعزاز نمود - چون درین دعوی صدق آن کاذب بیقین نه پیوست ازین عزیمت باز آمد - آن حیل ساز کذب پرداز از بیم آنکه مبادا پرده از روی کار او برداشته و موجب رسوائی گردد اظهار آشفتگی از نسخ اراده مذکور نموده بصوب ایران شتافت - والی ایران اگرچه او را نزد خود فطلبید اما بگمان آنکه شاید دعوی او نردغی از رامتني

داشته باشد لحتی تکلفات رسمی پرداخت - و از آن رو که آن حطا
 ابدیش در قامت که در آن سرزمین کاوش روانی نتواند گویم
 بهر از آن پیرشانی و سرگردانی تعداد و روز و شب - و پس از پیروی
 کلم و باکم به قدم آمد - از آنجا که احس موعود آمد و معبودش
 نزدیک رسیده بود در اینجا نیز این دعوی از - و برزد - حواس
 حاس صوبه دار شده بعد از آگاهی آن بکوه دهنده حال حیران مآل را
 مسلسل ساخته روانه درگاه آسمان حاه گردانید چون مدارگاه خلال
 رسید وقاص حاجی که از او در فلیح دیده بود سناخته حقیقت
 نعره مقدس رساند - از پیشگاه جهانمائی استعمار روست که
 وقاص حاجی را می شناسی گفت می شناسم و اشاره بدو کرد -
 بموجب حکم عالم آزادی نظام پدرا دوش آن مدهوس ناخردی را از
 نار سرش که دیو حانگ انگیب بود سدک ساختند - و او را سرای
 کردار با سرا رساندند *

نهم ربیع الاول آنا اصل قتلدار مروه مقرمان طلب از موه
 گجرات آمده شرف مغرب اندوخت و در محبت خلعت واسپ
 و خدمت دیوانی دکن مداهی گذشته مرخص گردید - در اسب
 از طوبیله حاصه نارس طلای معنا کار و ساده مصحوب از پادشاه
 راند والا گهر محمد از رنگ ریب بهادر عباس شد *

شب دوآردهم صلح مقرر نعره عطا فرمودند - مردای آن
 به پیشکاری ابدال از درنای تپنی در کشتی گذاره فرموده ساحل
 آنرا محط سراق حاه و حلال گردانیدند - شصت اسب عراقی
 با برخی اشیای نفیسه که وزیر حاس صوبه دار دار السلطنه

لاهور بعلوان پیشکش ارسال داشته بود بنظر اکسیر اثر در آمد .
 نوز دهم پدشاهزاده اقبال مند محمد دارا شکوه نیل از حلقه
 خاصه با ماده قبل عنایت شد - میر خان ولد قاسم خان نمکی
 بخلعت و اسب و تپانه داری بپیر عز امتیاز اندوخت .
 بیست و سوم عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بمرحمت
 خلعت و جدهر مرصع با بهولکثاره سر بر امراخته بصوبه بهار که
 حکومت آن بدو منوط بود دستوری یافت - سیف الاء عرب بخلعت
 و موجوداری چوپره مفتخر گشت .
 بیست و ششم کنار آب نریده مضرب خیام گردون احتشام گردید
 صباح آن بفرخی و فیروزی ازین دریا نیز بر کشتی عبور فرمودند .
 بیست و نهم درلخانه شادی آباد ماند و را بقر قدوم سعادت
 لزوم رونق تازه بخشیدند .

خجسته جشن قمری وزن

روز دوشنبه هفتم ربیع الثانی سنه هزار و چل و شش موافق
 هفدهم شهریور جشن قمری وزن انتهای سال چل و ششم و ابتداء
 سال چل و هفتم از زندگانی جاودانی مژده شادمانی با قاضی
 وادانی رسانید - در آن مظهر الطاف سبحانی بطلا و دیگر اشیای
 معصوده سنجیده آمد - درین روز فرخنده یغواب فلک تباب بادشاه
 زاده جهانیان بیگم صاحب دولک روپیه - و به مهین گوهر بحر
 خلافت یک لک روپیه - و به ثمره شجر سلطنت محمد شاه شجاع
 بهادر هشتاد هزار روپیه - انعام فرمودند - رستم خان بعنایت خلعت

خاصه و اسب ارطودیکه خاصه نازیب مطاعه سرادراز گشته بهمنهل که
در جاگیر او مقرر بود مرخص گردید - شاه بواز خان باصافه بانصد
سوار منصب چار هراری ذات و در هزاره پانصد سوار - و حسن
نیدر باقوب خان باصافه هزاره پانصد سوار منصب سه هراری دو
هزار سوار - و دتاجی باصافه هزاره ذات منصب سه هراری هزار
سوار نوارش یافتند - کلیان بهالا که رانا حکمت سنگه او را بقهذیت
گذاری متوحات تاره نا پیشکش مرسانه بود - و لختی از حال
او در تضاعف سوانج سال هفتم نگارش یافته - دولت بار اندوخته
پیشکش گذرایند - چون مهال چند حوهری که حسب الحکم درای
انتخاب و قیمت حواهر پیشکش همراهه عبداللطیف نگلکنده رفته بود
در روز پدیده شدن مطب الملک مرمان در توان و تبرک خادان زمان
را بگین یا قوب مادر میمنی در دامت از دیده و عبداللطیف از شنیده
روزی که پیشکش او از نظر انور گذشت عند اللطیف و حوهری
مذکور حقه عقب آن گرامایه گوهر معروض داشتند - بعلامی اصل
خان که همواره عرائض ملته ساتش بعرض مقدس میرسانید حکم
شد که باو بهویست تا آن انگشتری بفرستند - مطب الملک پس از
وصول نوشته علامی انگشتری مذکور که یادوقش نوز درازده رتی
است و کمال خوش رنگی و تمام عیاری دارد به پیشگاه حضور
مرستاد - و بواسطت علامی از بطراشرف گذشت - و پهنیدند
خاطر خورشید متأثر گردید - و پنجاه هزار روپیه دیمم قرار یافت -
و عوض پنجاه هزار روپیه که از قیمت پیشکش از نم آمده بود
محبوب گردید - شیخ محمد ظاهر سعیدرطب الملک بعزایت خلعت

و امپ وانعام دوازده هزار روپيه - و محمد تقی و غیره که همراه او آمده بودند بخلعت و امپ و هشت هزار روپيه - عز افتخار افزود و خسته رخصت انصراف یافتند - و از اینجا که قطب الملك از رسوخ بندگی التماس شبیه نبیه و فیل نموده بود - شهنشاه مهر گستر شبیه مقدس که بندش از لایه متلای بود و با آویز و سروارید گران بها و فیل از حلقه خامه ظفر نشان نام با یراق نقره و جل متصل زربفت و ماده فیل و هژده تقویر پارچه نفیس و زرین لوحی که بنقش عهد نامه نگارین بود مصحوب خواجه طاهر گرز بردار و شیخ محمد طاهر حاجب قطب الملك عنایت نموده فرستادند - و چون خواجه طاهر در برهانپور در گذشت حکم شد که خواجه محمد زاهد ولد خواجه محمد رفیع که از خاندان درگاه است اشیای مذکوره بقطب الملك برساند *

نقل عهد نامه

ایالت و شوکت پناه - عظمت و حشمت دستگاه - عمدۀ ارباب دول - قدرۀ اصحاب ملل - زیدۀ مخلصان ارادت کبش - قطب الملك بعنایات بی غایات بادشاهانه مستظهر و مقتدر بوده بداند - که چون درینولا آن قطب فلك ایالت بیدار می بخت اختیار بندگی و اطاعت این درگاه آسمان جاه نموده خطبه را که مزین بنام نامی خلفای راشدین مهدئین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین و محلی بانقلاب سامیه ما بود در ملک خود بر رؤس منابر بلند آوازه گردانید - و رجوع دراهم و دنانیر را بسکه مبارک ما آراسته و پیراسته ساخته

قرار داد که همیشه بهمین دستور در تمام آن ملک خطه میخوانده باشند و روز را بکشد مدارک ما مسکوک می موده یاسند و پیداشمی که مهر مرمر موده بودند درگاه والا ارسال داشت - و قبول نمود که از حمله آنچه بقطام الملک م داد هر سال دو لک هون که هشت لک روپیه باشد بمرکار خاصه عرضه رساند - ما رس ما تقصیرات گذشته ادرا عه مرمر مودیم و ملکی که در تصرف آن عمده ارباب دول است برو مقور و مسلم داشتیم خدا و رسول خدا را شاهد این مراتب ساحقه حکم می فرمائیم - که ما دام که آن طب ملک ابالت و اولاد و احماد از بشروط مذکوره عمل نمایند و خلاف آن نکنند - ان شاء الله تعالی از ما وار مرزبان نامدار در حدود از ما و امرای عالیه مقدار ما ضروری بملک آن مرید بخواهد رسد - و خلاف عهدی که در رس لوح طلا که در ثبات ثانی لوح محفوظ است منقوش گشته بعمل بخواهد آمد - و اس فرار رسد بعد مسل همچو بدهندگان استوار بخواهد بود - هفتم شهر ربیع الثانی سده هزار و چل و شش هجری مطابق هفدهم ماه شهریور سده به خلوس مقدس سمت تحریر یافت *

سواد عرضه داشت قطب الملک که در مپاس

گذاری عنایات مرمره ارسال داشته بود

عرضه داشت محصل صادق الاعتقاد - و مرید موروثی و دیوب نهاد - عند الله قطب الملک - تحفه دعائی که گردیدان ملاط اعلی و استقبال آن رسید - و هدیه ثنائی که لمعات شوارق آن بر عالم د

عالمیان پرتو اندازد - اتماف درگاه آسمانپناه - را هدایا بارگاه عرش
 اشتباه اعلیٰ حضرت - کیوان رفعت - فریدون حشمت - گردون
 بسطت - سلیمان جاه - عالم پناه - مهر رخشان - پهر سلطنت و جهان
 بانی - ماه درخشان آسمان خلافت و کشور - تنائی - سلطان سلاطین
 اوراق - خاقان خواجه العصر بالارث و الاستحقاق - ملاک ممالک
 اقالیم سبعة بالطول و العرض - جالس سریر الایمان جملناک خلیفه
 فی الارض - خسرو سلیمان فر نو شیروان داد - و دارای خورشید رای
 سکندر استعداد - ناصب رایات عالیات فتح و ظفر - رافع اعلام
 نصرت فرجام سلطنت هفت کشور - معمار خانه دولت و دین -
 مصداق کریمه فضل الله المجاهدین علی القاعدین - خدایگان عرصه
 عالم - واسطه امن و امان زمره بنی آدم - پادشاه سلیمان اقتدار -
 مسیح آنا - افضل و اکمل خوانین روزگار - ادام الله تعالی مآثر
 سلطنته و خلافته - و حشمته و اقباله علی صفایح الشهور و السنین -
 و اشاع احکام عدلته و بصفته و ایهته و جلالت فی السموات و الارضین -
 بجهاد محمد حید الاولین و الآخرین - گردانیده - بعرض ایستادگان
 مجلس خلد برین - و بسمع بار یافتگان محفل فردوس قرین -
 میرساند - که همایون توقیع رفیع منیع - و گرامی فرمان جهان
 مطاع عالم مطیع - که از موقف مرحمت و ذره پروری - و مقرع طوفت
 و مرید نوازی - بنام این فدوی صادق الاراده شرف نفاذ یافته بود
 و در ضمن هر حرف آن عنایتی - و در طی هر سطر آن مکرمتی
 اندراج داشت - مع لوح مبارک همایون - و صفحه ذهاب مرحمت
 مشحون - که بالخلاف - نمودنچ لوح محفوظ خالق بیچون - و بمنابله

مردوشت کاینات از وصف نعدیه و تبدیل موصو و مامور - بود -
 و شدیده می شده و بطیر مدارک که از دبرکت وصول فیض موصول
 آن عطیة عظمی - و مامور وزر - مسعود آن موهبت کدری - محس
 مرق رمادی براحب وصال حار دانی تبدیل یام - و نکایت حرمان
 ملامت حضور فادس الدور - سعادت نقای و امر السور - مدخل
 شد - و مصحوب سیادت و عرت دستگاه عهدة السادات الحلاء حواحه
 زاهد ارسال یافته بود * مصراع *

سعادت که تولا بدو کند تقورم

کاجی الممرل من السماء لمیام وزر سراسر مسعود تارک معاصر
 و مرق مباحات این مرید موزونی را عرش مرسا گردانید - و عذایب
 دبل طفر دشان که ای شایسته تکلف و عایله تصلب تا عایب دلی
 باین حس اندام و حوشکونی و داین لطافت ترکب و تناسب
 اعضا و نکو منطری بنظر اس قدری در بنامده است - و بحتمل
 که تا حال واقع نشده باشد که باین مثانه ودلی از ملکیانه والا نهیج
 یکی از مردان ثانی الاراده عنایت شده باشد - مع بعضی تفرکات
 دات التبرکات که بموجب حلمهای حدان - در شک دعایس جهان -
 بود - مرق عرت را بارج دولت رسانید - شکر نعم و سپاس آلاء
 منحصر در اعتراک معجز و قصور میداند - چه اگر خواهد که اداء
 شکر یک لطف از الطاف گوناگون و تعقدات ار حد و حصر بیرون
 که در صحن مرام عالی شان عظومت معول بسبت باین مرد
 صادق الاعتقاد مدح بود نماید - سالها از عهد آن دهیتراند
 برآمد - و اگر در مقام سپاس یک عنایت از عنایان مذکور فوق

در آید . عمر نوح و امتداد زمان بآن کفایت نکند . • بیت •

اگر سالها عذر لطف تو بخوایم • بیرون نایم از عهدی آن کماهی
همان به که آنرا بلطفت گذارم • نه هم لطفت از خود کند عذر خواهی

چون علامات طلوع آن کواکب درخشان از مشرق عاطفت واحسان
سمت ظهور یافت - علی العادة المستمرة که لازمی ارادت و وظیفه
بندگی این مرید موروثی است - بافندام استکانت و خضوع استقبال
کرده بوظایف تعظیم و تکریم و مراسم ادب و تسلیم قیام نمود -

چنانچه شمع ازان شاید از عرضه داشت سیادت و عزت دستگاه
مومنی الیه بر ایستادگان پایه سریر اعلی بمنصه ظهور رسیده باشد -

و امیدوارست که بعد از وصول مشار الیه بسعدت استقام درگاه
خلایق پناه حقیقت صدق ارادت - و خلوص عقیدت - و انقیاد
احکام مطاعه - و پیروی اوامر لازم الاطاعة - این فدرمی صادق الراه
بمسماع جاه و جلال رسد - و بآن وسیله مجددا در سلک مریدان
خاص و فدویان قوم الاختصاص در آید - و بعضی اشارات ذات
البشارات و احکام مطاعه لازم الاطاعة که در مطاری آن منشور انبال
شرف تحریر یافته بود بنقریر دایمیر سیادت و وکالت آیات مشار
الیه و عزت و فضیلت نصاب شیخ محمد طاهر که بپاروری بخت
بسعدت آستان بوس آن درگاه آسمان جاه استسعاد یافته مشمول
مراحم معادرت نموده بگوش جان و جنان رسید - و همه را سمعا
و طاعة از صمیم قلب تلقی بقبول نموده توفیق امتثال اوامر مطاعه
را در هر باب از درگاه احدیت سایل است - و فیل گیموتی که در
فرمان فضا جریان در باب آن اندراج یافته که هر آمد فیلان نامی

این مدریعت و فی الواقع مدل نامی حر آن مداشت بموجب اشارت
 والا که در تصامیم و زمان و در توان معروف لخط مدسی بمط که مد م
 شده الملک مالدوران مباد - رف مدور یامده بود و فعل آن مدطر
 این مدوی در آمد فعل ار درود این و زمان عالیشان روانه درگاه
 آسمانجا شده است بمعمل که داخل مدلیجانه معنی شده باشد
 ما انکه اطاعت بعمل آمده لغس چون حالی مرسدان عرض داشت
 معامب مدو - و تحفه که فال مرسدان باشد مرد مدوی ممانده
 حشر داشت که چه کند چنانچه ممداد و رکاب پناه موصی الله
 بمعرض حواء رساند درین انا پندش بعضی بحار الماسی که
 دور الماس مانی بود و ر آب و رنگ بران رحمان داشت - و
 صاحبش مدعی آن که الماس گفته است بهم رسیده اگرچه ظاهر
 است که الماس ناس و هرچند که حوس آب و رنگ باشد لمداد
 آن دارد که بها مرسده شود اما بحکم مالا مدرك كذا لمدرك
 كذا حورده مراز سال آن حصار ممود لطف كرم و كرم ممد ممد
 حواء حشر آن حواء سد رمانه برک ادب می مماند - ظل
 ظلال ملطمت و حلاوت و عظم و مرمال زوای بر معارق عالم
 و عالمدان پامده داد •

چون بمعرض ممدس رسد که در مدشد نواحی حصص مماندو
 سدر سدر مراهم آمده مسأل آن مکل و ده مودان ادا ممرماندن -
 و درون حصار در آمده آم می رماند - چنانچه ممدت مماندو
 در گذاردند که در ادنک رقتی اموزن از دوسب کس مگردان
 چنانکه آن حان سکوان حون حواء گشته اند حان ممر گسترندان

صوب توجه نموده بذات اندس هشت قلاده شیر تبار توپ چنگ
را بتفنگ شکار فرمودند - و شیر بچه را ماترمان رکاب اقبال زنده
گرفتند - ساکنان آن سرزمین از اضرار سباع مذکوره رهائی یافته
زمزمه دعا و فزونی عمر ابد اتمای پادشاه شیر شکر بفلک
دراز رسانیدند *

ششم جمادی الثانی تربیت خان بعنایت خلعت و علم راسپ
سر افراز گشته بمالش مرزبان جیت پور که از فتنه گرائی و تبه
پسیمی برة زنی و شقارت اندوزی می پرداخت - دستوری یاست -
در بن تاریخ پیشکش معتقد خان هشت قیل که از او دیسه ارسال
داشته بود بنظر اکسیر اثر در آمد - و از انبیا مزبوره يك قیل بگوهر
اکلیل خلافت مهین پادشاهزاده والا قدر مرحمت شد *

دوازدهم تربیت خان بادراک شرف ملازمت مباهي گشت -
و رمیندار ولایت جیت پور را که تاب خدمات کنداوران نصرت
شعار در خود نیامده از راه انکسار پیش آمده بود همراه آورده
بسعادت آستان بوس نایز گردانید - امان بیگ از اصل و اضافه
بملصب هزار سوار و خدمت قلعه داری حصار قلعه
سر بلند گردید *

چون موسم بارش منقضي شد اعلام اقبال شانزدهم از راه
اوجین و گهاتی چاندا بصوب دار الخلافه نهضت فرمود - قدا ئیخان
را بمرحمت خلعت و اسب با زین مطلا و امراز گردانیده بگور کپور
که در اطاع او مقرر بود رخصت نمودند - از آنجا که از عرضداشت
وزیر خان بمساع جلال رسید که میرزا خان ولد شاه نواز خان بن

بعد الرحمن حاجانان که خدمت و وفاداری کنگره دو مقصود بود
 از شوریدگی دماغ اندر گرفته - بداران و خاص حلی را بعبایب
 خلعت و حشر مرصع و تخبیب لزوم مروتی جمعیت برای صفت
 محال کوهستان ناصاف و هرازی دات و هزار سوار و دریا سوار
 بمصوب در هرازی دات و دو هزار سوار و خطاب شاه ملی حان
 و عبادت علم و اسب و فچاق ر بدل بلند پایگی بخشیده بخدمت
 مذکور معین گردیدند *

بسم و چهارم را با حکمت سنگه را بفرستادن سر پنچ مرصع
 و شمشیر مرصع مصحوب کلدان بهالا که از جانب رانا بدرگاه حواین
 پناه آمده بود مستتر ساختند *

درس انام بمعنی انتظام نه مریگی افعال حائسی حصار
 از گذر و قلعه ارسنه معنوج گردیدند تمیدن این مقال آنکه - چون
 حاندوران بهادر فرمان و لا بعد از انعیان سادگان بنسحر فلاح
 مذکوره معین گردیدند بحسب پیاسدایان هر دو قلعه پنجم دان که
 اکدرن که همگی حصون و دلائل بی نظام از شگره ای افعال گیتی
 آزایی شهشاه اولدم کشا مستتر گشته و عادلان از حواش باروای
 اس در قلعه بار آمده اولی آنکه قلعه را دارلای دولت ماهره
 واگذارند و الا عن فریب هر دو حصار بحد و مهر معنوج خواهد
 شد و حان و مال شما عرض تلعب خواهد گشت - آن عادیب
 بشناسان بی اساس مآل کار بطرد در بداورده باسبحکام مرج و فاره
 پرداختند - حاندوران بهادر در بکشند و پنجم محرم در
 جوان قصه اردگیر دایره نموده بعد از ملاحظه در حصار تقسیم

ملیچار پرداخت - نظر بهادر خوبشگی و اهتمام خان و پهلوان درویش
 سرخ را درون قصبه میانی دروازه جنوبی - سرانراز خان دکنی و
 هزارار خان ولد لشکر خان و چندر من بندیل را مقابل دریچه قلعه
 که میان جنوب و مغرب واقعست - و تابندگان مبارز خان و حسن آقایی
 روسی با طایفه برق انداز و زلفی آهون زن را غریبی حصن که نقب
 پذیر بود معین ساخت - و مقرر نمود که هرگاه ملیچار گزینان را
 بکمک احتیاج آمد - تابندگان خود را بفرستد - دلیران کار طلب
 بدستگیری حماسه و پایمردی جلالت ملیچارها پیش برده شروع
 در کندن نقب نمودند - و چون نقبها بقلعه نزدیک رسید حصار
 نشینان را پای ثبات از دست رفت - و سید مفتاح حبشی پاسبان
 قلعه مضطرب گشته بخاندوران بهادر پیغام داد که اگر مرا در سلک
 بندهای درگاه خواقین پناه منخراط سازند قلعه را می سپارم - خان
 دوران بهادر با آنکه ملتسمات او را قبول نمود آن کوتاه بین آرزوهای
 دیگر که شایستگی پذیرائی نداشت در میان آورد - خان مشار الیه
 نقبی را که سر بپای برج شیر حاجی کشیده بود آتش زد - اگرچه
 تمامی آن برج که دورش نزدیک صد گز بود با توپ و منجنیق و
 دیگر ادوات پیکار که بر فراز آن بود پودید - لیکن ازان رو که خللی
 بقواعد حصن ارک راه نیانست سردار لشکر خبر روزی دران روز دلاوران
 نبرد آئین را از یورش باز داشته بمفتاح گفته فرستاد که اگر از
 عاقبت بینی و خرد گزینی حصار بارلیای دولت پایدار بسپارد
 بجان اسان می یابد - و الا زود باشد که طعمه شمشیر آتش افشان
 قنده نشان مبارزان ظفرشان گردد - سیدی مفتاح از طغیان هراس

حر اقطاع چاره میافته بود حال دوران بهادر درآمد - و در پانصد
هشتم حمادی الاولی که از آغار محاصره تا این وقت سه ماه و کسری
گذشته بود قلعه را با اسمعیل بدیر ابراهیم عادلخان که در آنجا محصور
بود و محمد عادلخان برای گرمی از لطایف الحبل سندی را
مستمال میگردانید به پندهای نادشاهی سپرد - و چنان حصار
استوار که بر ورق کوهچه از سنگ و ساروج در کمال متانت اساس
یافته و سواى حندقى ژرف که در دور آن کنده اند حندقى دیگر در
سنگ پدید آمده از مواد مروجی رسالت آن در زمین گشته است -
و کمتر مدتی محصور گردید - اسمعیل پسر درویش محمد است و
نحستین پسر ابراهیم عادلخان و همشیره زاده محمد قلی قطب الملک
چون ابراهیم عادل حال میخواست که پسر دوم او محمد حاشی
گردند و دولت نام علامی کلونتی که در نوکری او اعتدال تمام یافته
قلعه داربلخا پور شده بود و در مرض موت وصفت نمود - که بعد از
محمد را بسوی بردارد - پس از آنکه ابراهیم از چهار گذشتی در
در گذشت و محمد تر مسعد حکومت بشست - درویش محمد را
دایما گردانید - زبان درویش محمد اسمعیل را که در آن ایام شش
ساله بود مصحوب چندین پنهانی بود می نظام مرستادند - باشد
که از جنگ دشمنان رهائی نابد - و با دم آمده مداد و مدق
اسمعیل شهرت بدید و خاطر عادلخان از آن احتراش گیران یافته
پیش حیدری مفتاح قلعه دار اردگر روانه ساخت - و مدت ده
سال اسمعیل را در آنجا نبدان نگاه داشت - و درس و مدت که حص
دارد گیر مفتوح گردید او را حواله نمود - حال دوران بهادر مدصب

سه هزاری ذات و هزار و پانصد سوار و حطاب حمش خاں برای
سیدی مفتاح از درگاه جهان پناه القماس بموده بقلعه اوسه که در
اثنای قبل حصص اردگیران مکل رفته بعد از ترتیب ملپار رشید
خان را ناگروهی جنگ آزمای نبرد گرامحاصره گذاشته بود
شمامت - و به بهوجراج قلعه دار گفته مرستاد که اگر بتارگی از
تسحیر قلعه اردگیر عدوت گرفته بی سخت کارزار حصار را گذارد - از
دستبرد بهادران قلعه کشا رهائی خواهد یافت - و الا بکیفر اعمال
با شایسته گرفتار خواهد آمد - چون از قبول اینمعنی خدیی بخاں
دوران بهادر رسید - بیکار گردان نصرت آئین را اشارت نمود تا در
تسحیر آن سعی نمایند - با آنکه از بالای قلعه توپ و تفنگ پی هم
می انداختند شیران دیشه و ما در اندک وقتی ملپارها بحندق
بردیک رسانیده از هر جاد نقمها درآیدند - درویشان را از دیدابن
حساب ارکان استبداد متزلزل گردید - و از این پزوهی زیهار
طالبیدند - بهوج راج قلعه دار که تشتت خاطر او از همگان افزون
بود حرسپردن حصار راه نجات نیافته بخاں دوران بهادر گفته
مرستاد که قلعه را می سپارم بشرطیکه اماں نامه داده مرا در زمره
مردگان درگاه والا در آورند - و بعد ازاں که خاطرش مطمئن گردید
بدست و بهم حمادی الاولی که از ابتدای محاصره تا این تاریخ
سه ماه سپری گشته بود خاں دوران بهادر را دیده حصار سپرد -
سر کرده عساکر بیروزی هزاری ذات و پانصد سوار منصب برای
او تحویل نموده بدرگاه عرش استعاه معروض داشت - که از نظم و
نسب قلعه خاطر فراهم آورده و اهتمام خان را که بقدم بندگی این

درات آسمان صوت مفسر است بناسدنی آن دار گذاشته عدل
 معاودت در تانت - پس از رسیدن عرائض حان دوران بهادر بنایه
 سرور گردون بطور در حال شد که مطابق تفسیر حان مشار الیه هر دو
 دله دار را در ولایت تلنگانه جایگزین نمایند و از پادشاه عیال
 حان دوران بهادر را خلعت خاصه و اسب از طوبیله خاصه و پیران
 طاه و عدل از خلعت خاصه و سراق نقره و ماده عدل مرحمت نموده
 مرستادند . معل حان ولد رس حان گوکه باصافه پانصدی دات و
 پانصد سوار نهصدی دوعرائی دات و هزار و پانصد سوار و نقلعه
 دارمی او دگر سوارس پانصد .

آغاز دهم سال

فرخنده مال از دور اول جلوس مقدس
شهنشاه بیهمال و بادشاه با فرو اقبال

روز جمعه ثمره جمادی الثانیه سنه هزار و چهل و شش مطابق
نهم آبان ماه دهم سال نرخ فال از جلوس اقدس سریر آرای
خلعت و جہانبانی آغاز شد - و ابواب مسرت بر روی روزگار باز
نشاط آئینی تازه گرم - و عشرت رونقی بی اندازه •
دوم ساحت اوجین بنزول اعلام نصرت فرجام منور گشت -
میر فیض الله مخاطب برحمت خان را خلعت و علم مرحمت
نموده بسرکار بیجاگده که در قبول او بود دستوری دادند •
در آردهم موضع کبچوری از مضافات برگنه رامپور مخیم اقبال گردید
چون موضع مذکور وطن راهتی سنگه بود یک فیل بعنوان پیشکش
گذراند - و عنایت خلعت سر بر امر اراخت •
شانزدهم نواحی پرگنه خیر آباد دایره شد - و از آنجا که گذار
اردوی گیهان پوی از پرگنه پلائیچه که در اقطاع مادهو سنگه امت
واقع شد - موهن سنگه و ججهار سنگه پسران او دزلت ملازمت
اندرخته یک فیل پیشکش نمودند - و هر دو به مرحمت خلعت
و اسب سر امر از گردیدند •
بیمت و یکم منداور از توابع پرگنه بروده مرکز رایات جهانکشا

گشت - بهار - ایگه ولد راوستر حال که وطنش مردیگ بود درگاه والا
آمده یکا میل پیشکش نمود - و دعایت خلعت و اسب
بوازش یامت و

تعیین افواج طغر امتراج در مرزبان دهندهیره

چون از پیشگاه عنایت خاقانی ولایت دهندهیره بسورام ولد
دلرام پسر گلان راحه گوبال داس کور مرحمت شد او را ده یغنی در
ولایت مذکور رفته ایدروس زمیندار آتارا حدرا و قهرا اراجا برآورد
و ولایت را متصرف در آورد - و پس از چندی زمیندار مبرور
حشری و راهم آورده مقصد پیکار برسیورام آمد - و از روی احقیه آن
ملک را دیگر ارا متصرف گشت - بدینرا راحه پتهلداس نقادیس
آن متقه سرواژو اثر سامور گردید - و حسب التماس راحه معتمدخان
و سیورام مذکور که برادر زاده راحه پتهلداس است و سید محمدالحاج
امرویه و حیرام ولد راحه انوب سنگه و راحه مهرور ولد راحه زوراقرون
و حواحه ابوالمقا برادر زاده عند الله حان بهادر مبرور حدگ و سید
چادس و هر و سنگه و انراورتن و شتاب حان پسر ملک طی و آمدردیگ
ولد شاه بدگ حان کدلی و دادار بدگ قدیمی و سید سعادت الله
حاجی پوری و شصت سوار احدی کماندار و برق انداز بهمراهی
معین گشتند •

و بدین و پنجم راحه پتهلداس و معتمد حان و دیگر معصدا را را
در حوز مرتدت خلعت و اسب عنایت موده داس حوز مرخص
گردانیدند - اگرچه شهنشاه ملک نارگاه پیش از جلوس مبارک

در اثنای نهضت الربیة ظفر پیکر از جنیر بدارالخلافة اکبر آباد زیارت
مقتدای ارباب تقید و اطلاق - پیدشوای رمز شداسان انفس و آفاق
رهنمای سرگشتگان بادیة یقین - خواجه معین الملة والدین - دریامده
بودند چنانچه در تضاعیف و تابع پیش از جلوس مقدس گذارده آمد
اما چون بعد از فوز بمرتبة خلافت الهی اینمعنی جلو ظهور نیافته
بود - خاتان حقیقت احساس بمتابعت نیاگان بزرگوار که پس از
اورنگ نشینی بر تربت جنت رتبت آن واقف سراسر کونی و الهی
رفته استمداد فتوح نموده اند بصوب اجمیر متوجه گشتند *

هفتم شهر رجب بآن شهر کرامت بهر ورود سعادت آمود فرموده
دولتخانه والا را که بر ساحل تالاب آنا ساگر ترتیب یافته به نزول
اقدس فروغ آگین گردانیدند - حضرت جنت مکانی بریند این
تالاب دلپذیر عمارتی از سنگ مرمر بنا نهاده بودند - بفرمان سرور
آرای جهانبانی حضرت صاحبقران ثانی جهروکه دولتخانه خاص
و عام در نهایت دلکشائی و روح افزائی انجام پذیرفته است - قریب
سه لک روپیه صرف این عمارت شده - از نصف کمتر در ایام
دولت حضرت جنت مکانی - و بیش از نصف درین عهد سعادت
مهد - پایان روز از دولتخانه معلی تا مزار خلد آثار آن آموه
اصحاب تحقیق از روی ادب پیاده رفته رسم زیارت بتقدیم رسانیدند
و مبلغ ده هزار روپیه بصدقه و مستحقین آن مکان فردوس نشان
عزایت کرده بمسجدی که در ایام مراجعت از جنیر حکم بنای
آن صادر شده بود و پس از جلوس مقدس بصرف چل هزار روپیه
باتمام رسیده تشریف فرمودند - و بعد از نماز شام بدولتخانه والا

معاونت نمودند - بی بدل خاں گیلانی تاریخ انجام این مقام
مقتضی انتظام • • مصراع •

قلعه اعلی زمان شد مسجد شاه جهان •

در ازدهم راج کزور پسر پرتکه رانا جنگ سنگه بدرگاه عرش اشتباه
آمده دولت تقبیل آستان سلاطین • طاب اندوخت - و ده اسپ
پیشکش گدراوید - و ممرحمت خلعت و سرپنجه مرصع و مالی
مروارید سرافراز گردید - عرضه داشت خانرمان بهادر مشتمل بر
مژده تسکیر حصار جنید و حرآں و تمشیت پذیرفتن سهام دکن و دفع
فساد دکنیان پیاپی سریر ملک بطیر رسیده اولیای دولت ابد قرین
را مشاط آگین ساخت - تعصیل این اجمال آنکه خاں مزبور بعد
از آنکه از درگاه اسرار جاه مرتبه دیگر رخصت شده بهکومبیاں و
تایپناں حدود ملحق گشت - و آگاهی یافت که ساهوی ضلالت خو
بدوگری عادات آن تن در نداده نمی خواهد که حصن جعفر و دیگر
حصون را به بندهای پادشاهی بسپارد - و عادات آن ردوله را نرسند
که در قلع بعیاد ساهوی شقارت بهاد و تخلیص ملامی که در تصرف
آن بد مراد است تا هوا خواهان این سلطنت حاوید طراز یکدل بوده
از صواب دید سرکرد امواج قاهره بیرون مرود - بچنیر شتافته مداخل
و مخارج حصار بنظر در آورد - و بهادر خاں را با کار طلب خان و
راوتی سنگه و اورنگ خاں و سید مبرز و قریب هزار سوار رانا جنگ
سنگه و هزار پیاده مرق انداز تعین نمود تا بمحاصره قلعه پردازد - و
حاضر از تقسیم ملجاری و تهیه مواد محاصره و پرداخته باراد
استیصال ساهوی حصار مآل که در حوالی قصبه پونه اقامت

داشت برهنه بودي در آمد - و بکنار دریای که ورندي رسیده از کثرت
 بارندگي و طغیان آب نزدیک یک ماه توقف کردند - همین که آب
 رو بکمی آورد ازان رود خانه عبور نموده بر کنار آب ایندان قریب
 بلوگانو فرود آمد - ساهوی مدبر که عقده کوهی لوعکانو بود - بمجرد
 شنیدن این خیر بکوهستان کهندهانه و نورند گریزان گشت - و چون
 میان انواع قاهره و آن مردود سه دریای کلان ایندان و مول و مونه
 طغیان داشت - و نیز رندوله پیش ازان بخانزمان نوشته بود که
 مقالید سایر حصون بی نظام را از ساهو گرفته میفرستم - تا نوشته
 من نرسد پیش نیائید - خانزمان بهادر نزد رندوله کس فرستاده
 در باب تعاقب آن بد عاقبت مشورت خواست - و بعد از رسیدن
 نوشته رندوله مطابق اراده او از دریای ایندان گذشت -
 و سه فوج از دلوران نبرد جو ترتیب داده کار فرمائي یکی
 بخویش و دوم برادر سترسال و سوم به پرتیراج مقرر گردانید
 و راه نور گهاث که وسعت و آبادي داشت پیش گرفت - درینولا
 ساهوی فساد جو بسرعت هرچه تمامتر از کتل کونبها عبور نموده
 بولایت کوکن در آمد - و به تهبانه دار دندا راجپوری و دیگر سرزبانان
 آن نواحی پناه برد - باشد که او را چندی جاي دهند - چون
 زمینداران مذکور از مآل اندیشي آن نکوهیده فرجام را بفکاهی
 تمام از حدود خود راندند - ناچار معارفت نموده از کتل کونبها فرود
 آمد - درین اثنا عسکر فیروزي ازان کتل گذشته داخل ولایت
 کوکن گردید - و رندوله نیز خود را نزدیک کتل رسانید - آن قیره
 رای ادبار گران حزم از دست راهشته بآسیده - مری جانب

ماهولی مر از نمود. خاتمرمان بهادر مر این معنی آگاهی یافته هر چند
 اردر بفحاره نگذاشته بود. و رندوله هم لشکر نه پیوسته - در توقف
 مصلحت ندیده ننگامشی در آمد - بشود که آن سده روی قبااخره
 بهامدی مرشد - و از اتقانات خصمه بهمان مسکنی که ساهو می بردید
 بر اثر آن واژدن اثر راهی گشت - درین دست خدر اردند که آن
 گمراه نامه سینه در حصار مورس که منان کوه و جنگل واقعست
 و از اینجا پائیده کروه مسامت دارد مردن آمده می خواهد که لحتی
 توقف نموده روانه گردد - سرکرد لشکر مصرت طراز حلو ریر س کروهی
 قلعه رسیده مر مرار گریوه بر آمد - و سپاهی اندازد کمال دیده با
 آنکه از دشوار بهمانی راه و کثرت گل ولای قلیلی بار و مید
 بودند پ'ئی آمده بطرف عدیم رو آورد - ساهوی مقهور از سطوت
 دلیران کار طلب مغلوب هراس گشته برخی از احمال و انقال را
 بخاندی روانه ساخت. و قتمه را گذاشته خود بهراز عقب راهی گردید
 اندکی از راه قطع نموده بود که مداران بدکار بزده در رسیده اساس
 هستی بسیاری از مقامیر باب تبع حو آشام بر انداختند - و نگرد
 آوری اسمانی که آن مقهور گذاشته برای مراد شنامت پرداخته قریب
 دوازده کروه تعام نمودند - چون از مرایی سرما و مرادابی کردن
 در گل ولای با مرائب اکثر مصدداران و تاندان خاتمرمان بدری
 حرکت نهاد ساهوی و ساهو مرصت عدیمت شمرده همراه
 جمعی از چنگک بهادران سرعام صولت بهراران حان کنند دهائی
 یافت - دلیران ببرد آزمایند و بار و اسب و شقران او را با بقاره و چتری
 و پالکی و شاههای خویش بی نظام که او را نظام الملک نامیده

باخود میگردانید بدست آورده قرین فتح و نصرت مراجعت کردند -
 و شب هنگام در مکزی که گل ولای کمتر داشت دایره نمودند - و از آنرو
 که خیمه‌های مسکرم‌منصور نرسیده بود خیم آن گم گشتگان بادیّه
 فرار را که بغنیمت گرفته بودند برپا ساخته بآودگی گذرانیدند - و آن
 ضلالت اندیش در يك شبانروز خود را بپای قلعه ماهولی رسانیده
 نخست خواست که بسمت تربنگ و تربکلوار پی برود - لیکن از بیم
 آنکه مبادا در راه بدست غازیان لشکر ظفرگرفتار آید همانجا اقامت
 نمود - و جمعی را که همواره با او طریق مرافقت می پیمودند
 نگاه داشته باقی را مطلق العنان گردانید - و خود با پسر تیره اختر
 و قلبلی از اسباب و اموال که همراه او بود بارانده تحصن بقلعه درآمد
 خانزمان بهادر درازده گروهی ماهولی این خبر شنفته با وجود
 صعوبت راه در يك روز پدای حصار رسید - کشکچیان پائین قلعه
 و طایفه که بغراهم آوردن آذوقه می پرداختند از مشاهده لشکر نیروزی
 مضطرب گشته گریختند - و تمامی آذوقه با مطایا بدصرف غزاة
 ادواج قاهره درآمد - سرکرد لشکر اقبال ملپارهای محاذی دروازه
 کلان قلعه را بر راجه بهار سنگه بندیده سپرده بر مصحصوران راه آمد شد
 باز بست - پس از چندی رندوله نیز در رسیده برابر دروازه درم که
 از دروازه نخستین تا این در بواسطه کوه و جنگلی که در میان واقع
 شده هفت گروه مسامت بود ملپار ساخت - بعد از آنکه از هر دو
 جانب کار بر حصار نشینان تنگ شد ماهوی ادبار آثار مکرر
 بخانزمان بهادر نوشت که قلعه را می سپارم بقرار آنکه مرا در زمره
 بندگان درگاه خواتین پناه درارید - خان مشارالیه پاسخ میداد که

اگر رهنائی خود می خواهی با عادلخان ساز که مرصا چندین
 رفته - و آلا رود باشد که بارگ شمشیر مداران قلعه کشا کج رندگانی
 توا خاکستر گرداند - او ناچار بمعاذت عادلخان تن در داده العباس
 عهد نامه عادلخان نمود - پس از وصل عهد نامه از حرق تداهی
 آرزوهائی که به درخور حوصله کوتاه او باشد در مرصا آورده از آنچه قرار
 یافته بود برگشت و چون استقلالی شران پیشه و عا روز بروز بداند
 مهان و مرد نک رسد که حصار کشایش یابد - ماهوی محدود از
 قلعه درآمد در کمربند رندوان را طلعه در باب و حوس نی
 نظام را فو سپرد - و پند برای نوکری عادلخان گشته مقرر ساخت که
 حصص حنیر و عدیه را به بدهای درگاه آسمان حاه حواله نماید -
 صلاح آن طوماری مشتمل بر بعضی ملتمسات مصحوب قاصی
 ابوسعید که عهد نامه عادلخان آورده بود و وکیل خود حابرمان
 نهاد در مرستان - از آن رو که حکمی در باب ناب حابرمان نهاد برآمده
 بود حان مرزوب جواب آن را مصحوب داشته قاصی ابوسعید را رخصت
 نمود - و نقل طومار را با عرصه داشت خود روانه درگاه والا گرداند
 و بعد از ورود برلغ مصافح مضمون پندرائی ملتمساتش آن دل
 پای داده را مطمئن ساخت - ساهو جمعی را از معتمدان خویش
 همراه قاصی ابوسعید با موشحات مشعر بر سپردن حصص حنیر و
 دیگر حصص متدیده مقل تریک و تونکلواری و هرس و حوین
 و حوین و هرسرا نارغاء دولت فاهره پیش حابرمان نهاد در مرستان
 سردار امواج میروزی پس از رسیدن این جماعت برای پاسداری
 هر یک از قلاع مذکوره یکی از پندهای بادشاهی را ناگروهی از

سوار و پداده همراه مردم ساهو تعیین کرد - و قدغن نمود که زرد
بدانصوب شتافته قلاع را بتصرف در آورند - و خاطر از انجام این مهم
فراهم آورده ردزی چند دران فواحي بجهت خویش بی نظام که
ساهو او را برندوله داده بود و رندوله در باب سپردن او بهواخواهان
سلطنت ابد اعتصام بمادلخان نوشته مقتظر جواب بود - اقامت نمود
درین اثنا نوشته بمادلخان که منبئی از دادن خویش بی نظام بود برندوله
میرسد - و رندوله او را حواله خانزمان بهادر نموده با ساهو به بیجاپور
راهی میگردد - خانزمان بهادر از اینجا بسمت دولاباد معادرت
کرده بملازمت بادشاهزاده بخشیار محمد اورنگ زیب بهادر رسید *
اکنون بمکارش تتمه احوال خان دوران بهادر و فتوحاتی
که بمن اقبال خادانی پس از انفتاح حصن اره و اردگیر
او را دست داده می پردازد

چون خان مشار الیه شنیده بود که قطب الملک فیلی دارد
گچموتی نام که بحسن صورت و لطف سیرت سرآمد ایال اوست
و فرمان طلب آن نذر از پیشگاه خلافت صادر گردید بذایران از تسخیر
حصار اره و اردگیر و پرداخته بکومگیر که سرحد ملک قطب الملک
است رفت - و به ترغیب و ترهیب آن فیل را بابیست و پنج هزار
هون که مبلغ یک لک روپیه باشد بصیغه نعلبندی از گرفت -
و از اینجا بذغوردیوگده آمده حصار کتلپهر و آخته را که از توابع پرگنه
کرمساندگانو و برار است - و جمعی از گوندان فتنه پرست آنرا در
تصرف داشته اطاعت حکام و صوبدار نمی نمودند - مفتوح گردانید
و کنگ سنگه بیس را نذر کوکیان مرزبان دیوگده فرستاده پیغام

داد - که اگر می خواهی که از دست اودار مهادران کشور گذر محروس
 مایی خود را با پیشکش ساخته نریاں والا عن مریم اساس
 وندگایت از پا خواهد در آمد پس از آنکه عداکرمصوره ملک
 مدبری ناگپور رسد کدک سنگه نا وگال او آمده حاندوران مهادرا را
 در دواب - و طاهر شد که دود سودا بدماشش دریده است - و نا
 سرور در سرش پلچیده و ندایچه حاندوران مهادر نریاں کدک سنگه
 حواله دهوئه بود قن در داده میخواهد که بهکر و تروریر نگذرانند
 حان مذکور ناگپور رسده کشایش حصص آنرا که بمذاسب و اسنوازی
 از دیگر ملایک کوکنا اسنوار داشت وجه هم گردانیده فقرتس
 ملچار و تهنگ دیگر مواد ملعه کشائی پرداشت و تدبیرات صایده
 و آرای نموده در عرصه پندور ملچار ها نکمار حندق رسانده موایم
 عریمت حصار بشندان را مترلزل گردانند ناگر در مقامهیر که بمصائب
 ملعه معرور گشته آتش متعه می امروختند از در استکامت در آمده
 زویمهار طلعدنند - حان دوران مهادر گفته مرستان که اگر رنکارچی خود
 میخواهند همگی احساب و اسلحه و دواب را درون ملعه گذاشته دیرون
 آیند - از آنجا که اسباب هلاک شان آماده شده بود - و انواب و مال
 کشاده - از مدول اندمعی سر برآمده در استحکام ملعه کوشش نمودند
 سرکرد لشکر پهلوان درویش سرج را اشارت نمود تا در حندق حصار
 که عرصش هشت ذراع بود و در داده دند محکم در دست - مهادران
 لشکر اسلام از آن عبور نموده ملعه را گرد گرفتند در حقل این احوال
 کیدنا رمعدار چاندا که نطلب حاندوران مهادر از ملک خود راهی
 گشته بود نا هزار و پانصد سوار و سه هزار پنداده آمده همدان هزار

رویه مهمانی گویان گذرانید - و سفیران زمیندار کنور نیز بسکم
 اقدس نزدیک در هزار - هزار و پنجاه هزار پیاده از سپاهی و ینماچی
 و مرزبان اسباب و مواشی که در اثنای راه نوردهی از اهل ولایت کوکیا
 که هنگام مرور امواج قاهره گریخته در شعاب جبال و اماکن معضله
 فراهم آمده بودند گرفته بود همراه آورده بلشکر فیروزی پیوست -
 و پس از آگاهی بر حقیقت محاصره و انجام پذیرفتن نقبهای سه گانه
 که بکار فرمانی پهلوان درویش بر روی کار آمده بود بخان دوران بهادر
 گفت که اگر بالفعل پرایدن قلعه متوقف دارید یکمرتبه آن شوریده
 سرنا بخرد را آگاه میگرددانم - باشد که از گران خواب غفلت بیدار
 گشته ره گرای اطاعت شود - و باتفاق کینا کس نزد کوکیا فرستاده
 باندزهای کبرا و مواعظ هوش افزا بر سر انقیاد آورد - او وکیل خود
 را با طوماری که اسمعی یک صد و پنجاه میل نر و ماده دران مندرج
 بود پیش خان دوران بهادر فرستاده الذماس نمود - که اگر دست از
 محاصره باز داشته مرا امان دهید آمده امیال مذکوره می گذرانم -
 خاندوران بهادر پاسخ داد که رهائی او منحصراً دران است که حصار
 از متحصنان خالی گذاشته باغیلانی که داخل طومار کرده فرستاده
 است بیدار تا جمعی برس کشک درانجا بنشانیم - چون وکیل
 کوکیا بگذاشتن قلعه راضی نشد دلبران ناموس پرست نقب ملچار
 پهلوان درویش را آتش داده يك برج قلعه را با جماعه مقاهیر که
 بر فراز آن بودند پرايدند - ازان پس در نقب راجه جیسنکه که
 پهای برج کلان سر کشیده بود آتش زدند - اگرچه از کمی باروت
 فیرید اما خلل فاحش بقواعد آن راه یامست - نقب سیوم که اهتمام

آن پسر پادار خاں تعین داشت چو در اردوخته آمد یک برج و تختی
از دیوار با جماعهٔ صحابیل پیروید - و راهی و صیغ و انگشت - مبارزان
پیکار پزده خصوصاً پادار خاں و راحه جیسنکه پیاوردی شهامت
بقلمه در شده تمامی مقهوران را از هم گذرایدند - و دیوچی قلعه
دار زنده گرفتار آمد کویا از شگریمی اقبال حضرت شاهنشاهی خود
را در معرض تلف دانسته روز مبارک دو شده بیعت و بهم شعبان
پانزده گروهی دیوگنده آمده خاں دوران بهادر را دید - و مدلع یک
لک و پنجاه هزار روپیه نقد و همگی قبض خود را که از سرو ماده
یک صد و هفتاد بود پیشکش سرکار والا کرده مقرر نمود که بعد
ازین از مصلک تویم خدمتگذاری و منبج مستقیم فرمانداری
بر نیاید - و در هر سه سال چهار لک روپیه بستران عاصره برساند -
چون آثار روح کویا در بندگی این دولت بلند صولت بطهور
پیوست حال دوران بهادر حصن ناگپور را باز دار گذاشت - و باجنود
نصرت آورد بنواحی کالی بهیت رسیده از بهیم سین مرزبان آسما
که درین هنگام برهمونی طالع دولت عبودیت خاں ممالکمتان
دریافته بود یک میل با مادهٔ میل بعنوان پیشکش گرفته بدرگاه
خواجهین بناد راهی گردید •

پانزدهم رجب الوند ظفر پیکر از خطهٔ میض اساس اجمیر
بصوب دارالاحلامه اکبران بهضت معوده ماحل تالاب جوکی را
فروغ آورد گردانید - راحه گجسنکه بمرحمت خلعت خاصه واسپ
از طویل خاصه بازین مطلا و میل - و راج کنور ولد رانا جگت منگه
بخلعت و کهدوه مرصع و شمشیر با یراق طلایی مینا کار و اسپ و مدل

و چندی دیگر از راجپوتان نامی مثل راجپوتی چوهان و راجت مانسنگه
 چونداوت و غیراینان نیز که همراه راج کُتور بودند بخلمت و اسب
 سرافراز گردیده دستوری یافتند - و برانا جگت سنگه یک فیل
 مرحمت نموده براج کُتور حواله نمودند که به پدر برساند •

هزدهم ساحت قصبه مغرایک که در تیدول راجه جیسنگه مقرر
 بود بنزول اقدس رونق و بها یافت - و پیشکش راجه امبی چند
 و یک فیل و بیست هزار روپیه نقد بنظر انور در آمد - امبی حضرت
 از شمول رافت اسب و فیل پذیرفته نقد براجه بخشیدند - شاه
 بیگ خان باغاشه هزاره ذات بمنصب چار هزاره سه هزار سوار
 و خدمت قلعه داری حصار جنیر سرافراز گشت •

بیست و پنجم علامی افضل خان و مکرمت خان با عمل دفتر
 و کار خانجات زاید از راه راست بدارالخلافة مرخص گشتند - و ریای
 فیروزی بنشاط اندوژی شکار بصوب باری برانراخته آمد •

شب بیست و هفتم ده هزار روپیه مقرر باصحاب نیاز عطا شد •
 غره شعبان ملتفت خان ولد اعظم خان بعنایت خلعت و از
 تغیر عبد الرحمن پسر صادق خان بخدمت عرض مکرر نوازش یافت •
 هشتم منازل که برکنار تالاب باری در عرض در سال بصرف
 یک لک و چهل هزار روپیه انجام پذیرفته بفر قدوم شهنشاه فلک
 بازگه رشک افزای خلد برین گردید - چون از سنگ سرخ در کمال
 دلکشانیه اتمام یافته بود بگل محلل موسوم گشت - درین تاریخ
 سیف خان صوبه دار اکبرآباد بادراک دولت ملازمت مربر اراخت
 راجه پتهلداس و معتمد خان و سایر بندهای پادشاهی که بمالش

زمیندار دهنده میره دستوری داده بودند و پس از رسیدن آنجا
حصار شهر آرا که در مهایت استحکام و مناعت بود محاصره نموده
قلعه نشینان را در مضیق اضطراب انداخته - و ناگزیر هرزبان آن
ولایت زینهار طلبیده معتمد خان را دیده بودند - و ولایت را باولیان
دولت قاهره واگذاشته - بقیه بیل پتعه جلال عز افتخار اندوختند -
و معتمد خان زمیندار مذکور را با یک دیل که از مر سیدل پیشکش
گرفته بود به پیشگاه حضور آورد - اعلیٰ حضرت جان بخشی او نموده
حکم درموندند که در قلعه حفر محسوس دارند *

شب پانزدهم که لیله البراءه بود ده هزار روپیّه مقرر به نیازمندان
مرحمت فرمودند *

دصول موکب معالی بدار الخلافه اکبر اباد

و گذارش مجلس شمسی وزن

مرافقه چتر جهانبانی حضرت صاحبقران ثانی روز پنجشنبه
هفدهم از باغ نور منزل بر میل کوهسار آسمان و متار بدار الخلافه توجه
فرمودند - و بهزاران خجستگی داسل ارک گشته ایوان عرش مکن
دولتخانه خاص و عام را که برای فرخنده مجلس وزن شمسی انقیاسی
سال چهل و پنجم و آغاز سال چهل و ششم از عمر ابد طراز بسال
مردوس برین ارایش داده بود نور آگین ساخته بر سریر ملک نظیر
که به تخت مرصع زبان زد روزگار است جلوس نمودند - این ایوان
بجای ایوان پارچه که در زمان پیشین و چندی درین دولت اید
قرین نذر بر روی جبهه دولتخانه خاص و عام می کشیدند - و ایوان

چوبین که آن نیز اگرچه برای پناه حصار این محفل مفید هم
 درین سلطنت خدا داد بنا یافته بود اما چون مناسبتی باین عمارات
 رفیعۀ نداشت برداشته بکار پردازید مهندسان بدیع آثار بدرازی
 هفتاد و شش ذراع و پهنای بیست و پنج و نیم از سنگ سرخ
 که آن را بصاروج مرمر سفید ساخته رشک انزای تدبیر صبح
 گردانیده اند - و دیگر تکلفاتش بگذارش در نیاید بفضای جزوا
 و طاق ثریا مرمر ابراشته * نظم *

خم طاق بلندش چون مه نو * ز رفعت با فلک پهلوه می رود
 چو بامش سرسوی بالا برافراخت * زمین را آسمان دیگر افزود
 چهارگانه دولخانه خاص و عام پیشتر چندان تکلفی نداشت - درین
 اوان سعادت عنوان که همگی مستقبات روزگار رو بعدم کشیده است
 و تمامی مستحسبات بارچ کمال رسیده - آن را از سنگ مرمر که در
 هرچار دیوار آن احجار نمیند رنگارنگ پرچین کرده و آسمانه آن را بطلا
 منبت ساخته نمودار سقف آسمان گردانیده اند - بنا نمودند - چینی
 خانه این نگارین خانه که ظریف مرصع دران منصوب است مظهر
 صبح عالم افروز است - و عقب چهارگانه نشیمنی است رو بدولخانه
 خاص که جدران و سقف آن از سنگ مرمر است و تمام این خانه
 بیرونه پدیالی که در جلا و صفا بهتر از چونه سنگ مرمر است آئینه نما
 اگرچه در آغاز جلوس میمنت مانوس از دین پروری و حق پرستی
 کانه برپا را از سجده که عبادت نیست مخصوص آمریدگار جهانیان باز
 داشته بجای آن زمین بوس قرار داده بودند چنانچه گزارده آمد
 لیکن چون بسجده مشتبه بود بادشاه حق آگاه درین روز آنرا نیز

معاینه نموده بحای آن تسلیم چهارم معرور گردانیدند و حکم شد که در برابر عیالیتی که از پادشاه عواطف شاهشاهی پرتو ظهور دهد تسلیمات چهارگانه بجا آید . و مداشیر قضا تاثر بباطمان صورحات صادر گشت که هرگاه بوزن حکمی یا وصول عیالیتی از عیالات خانانی سر در امرارند همی طریقه مملوک باشد - و از دولتخانه خاص رعام بدولتخانه خاص تشریف برده منازل آنرا که حسب الحکم همدیگر که سرزمین دکن براهیچنه زانات ایلیم کشا معور بود مرتب ساخته بودند بمرور آورد گردانیدند - پس از لحظه بمشکوی معلی که بیشتر عماراتش محدود اتمام پذیرفته شرف قدوم ارزانی داشتند - او حمله مدامی بدولتخانه خاص خانه ایست ظنی از سنگ مرمر و بطول پانزده گز و عرض نه دوازده پادشاهی که درازی آن پهل ادگشت - سمت دیوار اس خانه را بگواگون نقوش در آراسته طلا مرمر گردانیدند - و دو حائز آن دو شاه شش هریک سقف بزم کاسه که ناسام رنگ آمیزی و انواع تکلف آرایش یافته است در کمال ریغائی واقع شده - اگرچه سقف اس خانه را بملاحظه سبکی چوب پوش ساخته اند - اما روی آن تنگهای مدیج گرفته بدهی طلا صلب گردانیده اند که گوئی لوازم حورشده است از پند و بختی تالار - یا اشعه حام حمشدی در بساط کاموری درخشان - و پیش آن ایوان دست سر بکوال کشیده که بحای ایوان پندش مطابقی طرح تاره نوعی که حیثیت امرای دشوار پمندان باشد سراپا از سنگ مرمر بطول دست و شش دوازده و عرض یازده دو ستون بنا نهاده اند - حتی از آن اس ایوان

منبت است و حاشیه پرچینکاری عمیق و مرجان و سقفش
مانند سقف خانه طینی •

زهی فرخنده قصری کز لطافت • جهانرا نسخه خلد برین است
بزوب امروزی و زینت فزائی • توگویی آسمانی بر زمین است
و زیر این عمارت رفیع البنان منبع الارکان ته خانه ایست روح اوزا که
در دیوار آرا بعضی جا آئینه بندی نموده اند و برخی بطلا و گونا
گون رنگها بر آراسته - این خانه دو حوض دارد یکی بآبشار چادری
مملو میگردد - و ازان فوری بطول یازده ذراع و عرض یک منسحب
گشته در حوض دیگر که ازان و حوض تر است می ریزد - صحن ایوان
مذکور بطول چهل و یک گز است و عرض بیست و نه که در زیر آن
خانهها ساخته اند و دران خزانه اشرفی است - غربی صحن مزبور
چبوتر است از سنگ مرمر که در تابستان پایان روز و شب هنگام
بران جلوس میفرمایند - و آن مشرف است بر صحن روی زمین
که بطول شصت و شش گز است و عرض پنجاه و پنج - و شرقی آن
تختی است از سنگ محک مشرف بر دریای چون سه طرف صحن
پائین عمارات عالیه و وظیفه از سنگ بر انراشته شده که دران اکثر
گنجینه جواهر ثمینه و مرصع آلات نفیسه است - جنوبی این صحن
منبت نشیمنی است چتر آما از سنگ مرمر بر چار ستون در
نهایت تکلف و صفا و دران زرین ادرنگ سدره آهنگ بجلوس
مقدس بلند پایگی می یابد - محاذی ایوان دولتخانه خاص
ایوانیست بطول بیست و پنج گز و عرض پنج و نیم و متصل آن
حماسی مشتمل بر منازل متعدده که بر دریای چون و چمن پای

حیروکه در سن و همگی نسبتی آن طرف آب اشراق دارد - و
صفت گران خاد و طرار - و هر دران شگرت پر در صعب پر چنگاری
و آئیده بندی و صفت و دیگر صاعی عینه در درون و بیرونش
چنان پرداخته اند که با لمر بطور درمیان دشوار گریں است - وسط
خانه کس حوصی است پنج در پنج مانند آئیده دل صافی صمیران
روشن - که در اطراف چهار گانه آن نوارها در خوش است و
دریا سوی رحمت کس و سرد خانه و گرم خانه موا یابی حلی چنان
تعمید یافته که تمام روح خانه و ریاض مذکوره در نظراست - طاق
و در حمام بدر شدشهای حلی زب امروز دیگر بدایع گردید - در
زمان دولت حضرت عرس آشنایی در شاه برجی که متصل
دولتخانه خاص است مختصر خانه بود از سنگ مرمر و پیش آن
ایوانی هم از آن سنگ و حراش عمارتی از سنگ مرمر بنا یافته بود -
در مرمان روانی حضرت حمت مکلی اطراف سه گانه آن ادوابها
از سنگ مرمر در امر احداث - درین مهد مبعد عهد چون عمارات
مذکوره پسندیدند طبع دشوار پسند شهشاه جهان پرور هر گهتر که
دمن بیت عالم آرا

زمان نقش دست اس کس طاق را • عمارت گری کرد آفاق را
دیعتاد آرا مدیدم گودادند - و عمارتی دیگر از سنگ مرمر در
دهایت دلکشانی مشتمل بر مذمن خانه بقطر هشت ذراع که
اعلاع پنجاه آن مشرب است درود خانه ارا دین بهایت رنگین
و دل نشین و در سه صلع عربی آن سه شاه نشین است در مهایت
زمت و پیش آن ایوانی است سرچشمه اساس بدیورت - تمامی

این عمارت از درون و بیرون پرچینکاری است باصناف احجار - میان عمارت محل و شاه برج دو خانه طینتی متصلی به گوناگون نقوش طلا واقع شده - و دران ایوانی است در رویه از سنگ مرمر که آنرا نیز بزر نقاشی نموده اند - آرامگاه که مقدس منشای سعادت و مهبط برکت است ایوانی است از سنگ مرمر بدرازی بیست و شش ذراع و پهنای ده و نیم که جدر آن تا کرسی امیاطین مینت اندود ست - و جداول آن پرچینکاری با حجار ملونه - و سقفش مفرج بهرمائی که مینت آنرا نیز بطلا اندوده اند - عقب این ایوان رفیع بنیان خانه ایست طینتی از سنگ مرمر بطول پانزده گز و عرض هشت و نیم گز - که سقف و دیوار آن در رنگ دیوار ایوان است و بصور و تماثل نمودگی از منازل آسمان - و دو جانب آن در شاه نشین است در وسط این منزل اقبال و شاه برج بنگله در سن مبارک است از سنگ مرمر - که مطلع آفتاب خلافت است و آنرا بنقوش طلا زینت انداز گردانیده - بر پشت بام آن الواح طلا چنان تعبیه کرده اند

• خ •

که خلق زان بدو خورشید در گمان افتد

در صحن آرامگاه معلی که هشتاد گز مربع است حوضی است بطول پانزده گز و عرض نه - و دران پنج فواره در جوش • بیت •
درخشنده حوضی چولوح ضمیر • چو آئینه عقل صورت پذیر
زلالش بر روشن دلی چون بصر • بهر قطره اش مایه صد گهر
پیش آن ابشار یست چادری و بر روی آن باغی است - خلد آسا
که چار چمنش باقسام ازهار و انواع ریاحین مستحون است چبوتره

میان دایع و حیواناتهای آنها همه از سنگ مرمر ساخته اند •
 اکنون بدکشتی معادل مردوس مشاکل نواب ملک نقاب
 والا حداد ملکه دوران بیگم صاحب می پردازد

پهلوی آرامگاه گردور حای ایوانی است مدعش مگوناگون نقوش
 در کمال زیبایی و تکلف - و قرعۀ عمارتی که مدان شاه نرج و
 آرامگاه مقدس دایع شده - و پس ایوان طبیبی حای در رنگ آمیزی
 دسان ایوان شرقی - در صحن این معادی بدگلۀ ایست مشرب
 مردربانی حور مرینۀ بدگلۀ مدارک - و دو حایب آن دو حجرۀ امت
 زیبای آنها - حدر و معوب و اساطین بدگلۀ و هر دو حجرۀ طلا اندود
 و نقوش آمود امت - پیش نام این معادل سه گانه بالواج طلا
 آرایش یافته

تا زمین را طدمت است آرام • تا زمان را گذشتن امت آئین
 از زمانش بحر ناد دعا • وز زمینش مهر ناد آمین
 عالمش دندۀ ناد و دهر عاق • ایردش یار ناد و چرخ معین
 مورد هم دندۀ از سپری شدن یکا پهر و یکا گهری از روز جمعه
 که با اختیار اسم شناسان ساعت وزن مدارک بود حادان بحر نوال ابر
 اوصال را در دولتخانه خاص و عام مطلا و دیگر آشیا نائین مقرر
 سجیدند - و آرزو صدان جهان کامیاب گردیدند - درین روز حیدر
 بیاد شاه راند کامکار ستوده اطوار خلعت زرینکار عیانت شد - و امرای
 ذوالتقدار و دیگر بدهای احصای شعار بیر در حور مرتعت دمرحمت
 خلعت نوارش یافتند - سعید خان باصافۀ هزار سوار بدمص
 پنجهراری پنجهرار سوار دو اسب سه اسب - و راحه پهلوان

باضافه هزارى ذات و هزار سوار بمنصب چار هزارى سه هزار
 سوار بمنصب رويت دهند هيره براى توطن - و معتمد خان
 باضافه پانصدى ذات بمنصب چار هزارى هزار و دريست سوار -
 و نجات خان كه در همين روز احراز شرف ملازمت نمود باضافه
 پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار و پانصد سوار - و ميرشمس
 باضافه پانصد سوار بمنصب در هزار و پانصدى دو هزار و پانصد
 سوار - و فوجدارى و تبول دارى پرگنه بروده - و پرداخان باضافه
 پانصدى ذات و هزار سوار بمنصب دو هزارى دو هزار سوار و خدمت
 تهبانه دارى بنگش پايان از تغثير راجه جگت سنگه - و از اصل و
 اضافه خليل الله خان قراول بيگى بمنصب دو هزارى هزار سوار -
 و هريكى از سعادت خان و اكبر قلي سلطان كهر بمنصب هزار و
 پانصدى هزار و پانصد سوار - و عرض خان قاتشال بمنصب هزار
 و پانصدى هزار و دريست سوار - عز افتخار اندوختند - بهمن بار
 ولد آصف خان خانخانان سپهسالار بمنصب پانصدى ذات و دريست
 سوار مفتخر و مبهاي گشت - بهادر خان روهياد باسقام آستان
 معلى فرق مبهات برانراخت *

بيست و پنجم بمزار فيض آثار حضرت مهد عليا ممتاز الزماني
 شريف فرمودند - و هنگام مراجعت منزل بادشاهزاده فرخنده سير
 محمد شاه شجاع بهادر كه مزاج گراميش از منهي اعتدال منحرف
 گشته بود بمقدم نبض توام سعادت آما گشت - آن والا گهر مراسم
 با انداز و ثنار و لوازم پيشکش بجا آورده مشمول عواطف
 شهنشاهي گرديد *

دست و هفتم بهادر خان و مرحمت خلعت و اسب عربی از طرف شاه نامه نا روس طلا نیک پادگی یافته تصوف قنوج مرخص شد -
 مرشد علیخان بعد از خلعت و مدل عز امتدار اندر حقه بهترا و
 مهاس که خدمت موحدازی آن ندر مدوظ بود دستوری یافت *

نست و نهم در ساعت مختار خواهر و مرصع آلات شصت هزار روپیه و اصناف اتمش که چهل هزار روپیه و شصت هزار روپیه نقد که حمه یک لک و شصت هزار روپیه باشد برسم ساختن بملر شاه قوار خان صفوی که پش ازین کرمه محتمه ارزا برای نادر شاه داده تحت مقدار محمد از رنگ رب بهادر خطه نموده بودند مصحوب موسوی خان صدوز میر حمه میو بخشی و مکر مختار منور سامان و جلال الله خان مرستادند *

دست و یکم رمضان الله ورد خان را مرحمت خلعت و اسب نا روس مظل و میل و موحدازی سرکار لکهنو و بنسواره درواختند *

سلج شاه عند الرحمن رنگ نادر عند ارحمن فی اتالیق عند العویر محبتین پسر ندر محمد خان والی سلج نادرده بدنگی آستان سلطان مطاف از سلج آمده نقلند عند ملک رنده تارک محتمندی بر ابراهیم - و یکدست نادر طومار و سه ظهور اسب و همین مقدار شتر بعنوان پیشکش گذراندند - اطلی خسرو ارزا و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و شمشیر نا براق طلائی میناکار و منصب هزاره دات و ششصد سوار و دست و بهادر روپیه نقد کامیاب گردانیدند - و حدیو حق آگاه تمام این شاه تصوم گذرانیده سی هزار روپیه مقرر نارباب استحقاق بدل نمودند *

روز جمعه غره شوال که عید فطر بود بمیدگاه تشریف فرموده
 در محلی رفیع دامن امید آرزومندان را گران بار عطایا به اختفتند •
 هم انصباب ماده دموئی بر اسافل اعضای صحت انتقامی
 خدیو عالم و خداوند بنی آدم که • ع •

سلامت همه آفاق در سلامت اوست

سبب الم شدید گردید - و بنجویز پزشکان آزمون کار و معالجان
 میمنت آثار در مرتبه خون کشیده شد - بادشاهزادهای کامکار و
 امرای نامدار مبالغ گرامند برسم تصدق باهل استحقاق رسانیده جایزد
 زندگانی آن سرمایه امن و امانی جهانیان - و پدیرایه مسرت و کامرانی
 عالمیان - از درگاه شفا بخش حقیقی مسالت نمودند - و بالطف خفیه
 و جلایه حکیم مطلق طبیعت اشرف باعبدال گرائید - و مدت نوزده
 روز که ایام وجع و نقاهت بودند در دولتخانه خاص و عام تشریف
 فرمودند - و نه در دولتخانه خاص - گاهی لختی از خامان پیشگاه
 حضور را در خوابگاه مقدس طلب فرموده بشرف کورنش میفرمایید
 و بعواطف ملکانه تسلیه بخش خواطر پژمرده و دلهای آزرده
 این گروه اخلاص پزوه میگشتند - و از آنجا که همت پادشاهانه
 بر فاهیت کافه انام مبذول است اکثر اوقات علامی افضل خان
 را درون طلبیده مهم ضروریه ملکی و مالی را سرانجام میدادند
 • نظم •

تا بر بساط مرکز خاکی زرویی طبع • زردی زعفران نشود سبزی دواب
 پادا جناب حضرت ار مرجع جهان • بگرفته حادثه زجناب وی اجتناب

نگارش نوروز جهان افروز

روز جمعه بیست و دوم شهر شوال مده هزار و چهل و شش هجری
 بعد از انقضای هشت ساعت و بیست و پنج دقیقه و هفت ثابته
 نجومی آفتاب جهان تاب رحمت ده دعت الشرف کشید - اورنگ
 آرای حلاوت پس از نوزده روز که عارضه حمامانی آن صحت
 امرای روحانی حرم را قیصر داشت - درس ساعت مسعود و اذان
 محمود از آرامگاه مقدس بیرون آمده بر تخت مرصع جلوس
 فرمودند - کاهرانی را آب رفته نحو آمد - و ناکه‌ی را سنگ برسد
 پادشاهزاده‌های تحت ندادار رونق مقدار و امرای نامدار و دیگر
 دلد های احلاص شعار مصالح گرامند فرم تصدق و نثار گذاریدند -
 و جهانی کام اندور گردید - و شعرای پاینده حرم اطلی تصایید عرا
 نعرص اندس رسانده از دریا نار عنایات حامانی صلات گرانمایه
 اندر حجتند - درین روز مبارک نخست پیشکش نواب گردون قداب
 نادرشاه؟ جهاندار دنگم صاحب از حواهر گران بها و مرصع آلات
 و دیگر نوابد اشیا که از مجموعه تختی بود درس تصایع مدنکاری
 آراسته و قیمت مجموع دواک و پندجاه هزار روپیه شد بطر انور
 در آمد - و عمر قبول یامت - پس از آن پیشکش درازی سمای عظم
 و حلال پادشاهزاده‌های حنوده حصال محمد دارا شکوه و محمد شاه
 شجاع بهادر و سراد بخش مشتمل بر حواهر نمیده و مرصع آلات و
 اشیاء نفیسه از بطر اندور گذشت - صباح آن عظمی اصل چان حواهر
 قیمتی و دیگر امتعه پیشکش نمود - و متاع یک لک روپیه شرف

پذیرائی یافت - شایسته خان هم پیشکش شایسته بنظر اکسبر در
 آورد - میر جملہ میر بخشی نیز لالی شاهوار با دیگر جواهر که
 قیمت همه یک لک و شصت هزار روپیہ شد پیشکش کرد - چندی
 دیگر از اولیای دولت نیز در خور مرتبت پیشکش ها گذرانیدند •
 روز مبارک دوشنبہ بیست و پنجم خاندوران بہادر بتقبیل سدہ
 تہ چہرہ سعادت ہر انروختہ ہزار اشرفی نذر گذرانید - و اسمعیل
 نبیرہ ابراہیم عادلخان را کہ بعد از کشایش حصن اودگیر بدستش
 افتادہ بود بہ پیشکاہ حضور آورد - فرمان شد کہ اورا موظف ساختہ
 در حصار دار الخلامہ اکبر آباد نگہدارند - راجہ جیسنگہ و مبارزخان
 افغان و امرنگہ پسر راجہ گجسنگہ و مادھو سنگہ ولد راورتن و
 گروہی دیگر کہ ہمراہ خان مشار الیہ بودند نیز بدولت استقام
 عتبہ والا نایز گردیدند - خان دوران بہادر پس از اصرار شرف
 ملازمت سراسر میمنت دوہست فیل بابت کوکبا و غیرہ با ہشت
 لک روپیہ نقد کہ مرزبانان گوندوانہ و جز آن لختی برسم پیشکش
 پادشاهی و برخی بار دادہ بودند بنظر اقدس در آورد - لک روپیہ
 قیمت فیلان شد - و از جملہ افیال مذکور فیل گجموتی نام کہ خان
 مشار الیہ حسب الحکم از قطب الملک گرفتہ و مبلغ یک لک روپیہ
 از جانب خود بر یراق طلائی آن صرف نمودہ بود چون برشاقت
 پیکر و نکوئی منظر و لطف خو اتصاف داشت بہ پادشاہ پسند
 موسوم گردید - و یک لک روپیہ قیمت مقرر شد - شگرف کاری
 تائیدات رحمانی - و نیرنگ پردازی تقدیرات آسمانی - و کار
 کشائی اتبال خاقانی - و گیتی پیرائی توجہات جہانبانیست -

که پیشگامی ندس کیعبت و کمیت در اندک وقتی گرفته آمد -
والا از عهد دولت مهد حضرت عرس آشیایی انار الله درهانه تا
این زمان مملکت دشان هیچ یکی از مؤمنان والا مکل یک گرفته
چندین پیشکش بمانان از گردن کشان نگرفته - حاکمان قدر دان حان
دوران بهادر را که خواهر احلاص و مردانگی از درس ترددات مرد
آرما بروی دیگر داشت - در حلدوی این فتح بمرحمت خلعت خاصه
با چارقب طلا دوری و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و باصافه هراری
ذات و هزار هزار در اسبچه سه اسبچه بمرصع شش هراری ذات و
شش هزار هزار در اسبچه سه اسبچه که تگسوا آں ده کرور و هشتاد
لک دام است که در آورده ماه آں نعمت و هفت لک روپیه باشد
و بقطاف بصورت خنک و عطای در اسب از طوبیله خاصه با زین
طلا و مظه و مدلی از حلقه خاصه با یراق بقره و حل محمل زرینعت
و ماده مدلی پانه مواتر بهادند - و برگنه شجاع پور را از حالصه
شریعه مر آورده در طلب اصافه او عدایب نمودند - و از ننده پروزی
و پروزه نواری در زبان حقیقت تعال رست که درس مهم اگرچه
اکثر بند ها مصدر مساعی حمیله گشته اند اما ترددات پسندیده و
تدبیرات گردیده آں مدرسی حان دشان در همه مرست دارند - حان
موصی الیه در ارای اس نوازش والا لوازم امتکانت و مرام چپاس
بنقدیم رسانیده معروض داشت - که بمددکاری افعال روز امور و
کارگذاری دولت اند مقرون چندین امور دشوار کشای دیرترا
بکمتر وقتی تدبیر می پذیرد - و الا از دست و نازوی این مرمایه
چه آید که در حور پذیرائی بندگان این درگاه حواقین پناه شاید -

و از نیروی این کهن مایه چه کشاید که در جنب تربیت و عطوفت
 خاقانی بنماید - ایرد کرساز جهان پرداز ادوار خلافت این پادشاه
 بسیار بخش کم پذیر را که در نظر خورشید اثرش دنیا بسد آخرت
 دمی و وزنی ندارد تا بتسخیر این قلاع و تفتیح این ممالک چه
 رسد - و با این بندگان اخلاص گزین ارادت آئین را بفتح قلعه و
 ضبط شهری مشمول اعطاف ملکانه و الطاف پادشاهانه گردانیده عز
 اعتبار و شرف افتخار می بخشد - همواره تابان و درخشان دارد -
 راجه جیسگنه نیز بعنایت خلعت خاصه و کپوه مرصع با بهلولکثاره
 و باضائه هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنجهزار سوار و بهرحمت تیول
 برگنه چانسواز توابع صوبه اجمیر که متصل وطن او واقع شده و داخل
 خالصه شریفه بود واسپ قیپاق از طوبله خاصه با زمین مطلا سرامراز
 گردید - و هر یکی از امر سنگه و مادهو سنگه بخلعت و منصب سه
 هزاری در هزار سوار از اصل و اضافه و عفایت اسپ با زمین نقره
 مباهی گشت - سیدی مفتاح حارس حصن اودگیر که بقلا وزی
 طالع در زمرد بندگان درگاه خواتین پناه منضم گشته از پیشگاه خلافت
 بخطاب حبش خان عز افتخار یامته بود - با خان درران بهادر
 نصرت جنگ آمده سعادت تلذیم آستان ملایک آشیان اندرخت
 و یک فیل پیشکش گذرانید - در همین تاریخ سید خانجهان از
 دولتآباد آمده سعادت ملازمت دریامت - و هزار اشرفی نذر گذرانید -
 جعفر خان جواهر و اتمشه نفیس پیشکش کرد و متاع یک لک
 روپیه پذیرائی رسید - و باضائه هزاری ذات بمنصب پنج هزاری
 ذات و سه هزار سوار سرامراز گردید *

دست و ششم سرور آزادی جلالت با کواکب ثوابت ملک سلطنت
و محذرات تنقی عصمت بمنزل یمین الدوله تشریف فرموده آن
بونیان والا مقدار را بصورت عواطف درمواختند - و متاع پنج لک
روپیه از حمله پیشکش یمین الدوله که بعد از ادای کوارم با انداز
و نثار از حواهرگران بها و مریع آلات و اصناف اعمشه و دیگر نقایص
قطر اقدس در آورده بود شرف قبول یافت - و همانجا نعمت خاصه
تداول نموده هنگام ورود نشستن آفتاب دولتخانه معلی زانه پرتو انوار
حلمت مریع آگس ساختند درین نورور مسرور اندوز آنچه از
پیشکش نادرشاه زادهای والا بزراد و بونیان احلاص بهاد بشرف
قبول رسید سی لک روپیه بود •

سوم دی النعمه بحال دوزان بهادر بصورت جنگ اسب از
طوبه خاصه با رن طلا مرحمت شد - صلاح حان ولد صادق حان
از اصل و اصنام بمنصب دو هزاره داب و هشتصد سوار سر بلند
گردید - معز اعظم کاشعری دهمنصب پانصدی دیست سوار
سراداری یافت •

چهارم مرلش حان باصاف پانصدی دات و پانصد سوار بمنصب
ده هزاره دو هزار سوار و پنهان داری پاتهری - و قراق حان اوژیک
ناصاف پانصدی دات و هشتصد سوار - و از اصل و اصنام اسحق بیگ
دنوا سرکار نواب عالمان مآف محذره قناب ایت و حلال دنگم
صاحب بمنصب هزاره دات و صد سوار نوارش نامتند - و حسب
آلاتماس حان دوزان بهادر بصورت جنگ منارک حان دیاری در محرم
علم و مقاره - و راحه دندی مانگه بعنایت علم و مقاره سرور برار شدند •

دوازدهم مطابق نوژدهم فروردین که روز شرف بود راجه پتهلداس بخلعت و اسب از طویله خاصه با زین مطلا سربلندگشته برلایت دهند هیره که بطریق وطن بار مرحمت شده بود رخصت یافت - خان جهانخان کاکر باضافه پانصدی ذات ششصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار - و یکدل خان خواجه مرا که دیرین بند درگاه معلی است و به تحویلدارئی لباس خاصه و جواهر خاصه سرامراز - از اصل و اضافه بمنصب هزارئی ذات و در بهشت سوار سربلند گردیدند - باقیای نامی که در شعر طبیعت روان دارد - و تصانیف فارسی او از آموزش نغمات هندوستانی تاثیر فراوان - قصیده که در مدح شهنشاه چو گستر گفته بود بمسامع جاه و جلال رسانیده بفرمان خاتان سخن پرور او را بزر سنجدیده مبلغ هم سنگ را که پنج هزار روپیه بود بار دادند •

از سوانح این سال کشتن وقاص حاجی مخاطب

بشاه قلی خان فوجدار دامن کوه کانکره بهویت

ولد سنکرام مرزبان جمون را با گروهی از قبیلہ او

بدان این مقال آنکه چون شاه قلی خان بهویت را که در زمرة

بندگان درگاه آسمان جاه در آمده همواره کومک فوجدار پرگنات

دامن کوه قلعه کانکره می بود و پس از چندی باضلال دیو نفسانی

رهگرایی فساد گشته در ادای خدمات قاصر شد - و آثار خبیث

طبیعت فتنه آمای آن ادبار انتها روز بروز ظاهر - چنانچه از بیم

و هراسی که لازم دورنگی و ناسپاسی است هرگاه نزد فوجدار میآمد.

جمعی کثیر همراه می آورد - زن خون طلبید - آن شقاوت پژوه
 باحوتی ارعشده و گروهی دیگر از حوار و پیداد و احدیوت کما دارد
 تعجبی ندارد شورش انگیزی رسید - شاه قلعه‌ها را اطوار آن
 بکوهیده آثار ایمنی دریافته طایفه را که حوالی خانه او منزل
 داشتند درون حصار برادر سرای خود مستعد بیکار نگاهداشت -
 بهیبت پس از رسیدن پدرخانه حال مرور از دهن جماعه که انتظار نبرد
 می کردند دقیقاً دانست که مکنون صبر او فرومی ریزد (مقادیر ناگهانی
 از مال کار چشم دار بسته آتش کارزار بر او روحت - مداران از سه
 هزار روز تاها شدن آفتاب گیتی امروز داد حماسه داده کاج
 هستی بسیاری از کفار اشرار دایره تبع و شعله منان خاکستر
 ساختند - و بهیبت برادر اثنای زد و خورد امروز دهن جهنم گشت
 و از عرصة اشکر منصور منور علی اصغر محشی کاکره و برخی دیگر
 پدیده شهادت رسیده زندگی ابد اندر بخشند - پس از آنکه این ملاحرا
 از عرصه داشت شاه قلی خان بعرض مقدس رسید او را بعدایت
 خلعت و بقاره و میل سر او را گردانیدند - چو دار الحکومه اکبران
 در ساحل دریای خون که اکثر آن سبب آب کند پست و دلد است
 آسای یافته - و در سر اعزاز معنوی بطرح آباد گذشته پیش دروازه
 قلعه ارک که دولت سرای نادشاهی و همگی کارحاجات سرکار والا در آن
 است مسکنی در حور حلوحانه بود - و هر نام و شاه که هنگام طلوع آفتاب
 جهانتاب خلافت و ظهور ماه شب امروز سلطنت است و درین دو وقت
 خلیق سعادت مار و شرب کورنش درمی یابند از کثرت از دعای مردم
 منادی می گشتند بتخصیص در اعیان دیگر ایام سور و سرور

و اوقات سواری مقدس که از هجوم خیول و فیول و خدم و حشم
همگنان بیم جان داشتند - و نیز مسجدی که شایسته این مصر
جامع باشد نبود - و خاقان ممالک ستان که همت والا نهمت را
بر اکمال نواقص و اصلاح مفاسد مصروف دارند درین ایام که از
دولتباد مراجعت نموده دار الخلافه را پرورد مسعود میمنت آورد
گردانیدند پیش دروازه قلعه رو ببازار کلان چوکی بطرح مژمن
بندادی که قطر آن یکصد و هفتاد ذراع پادشاهی و در هر ضلع
طول چارده حجرة و ایوان و در تصویر پنج چشمه دکان باشد
طرح انگذند - و فرمان شد که غربی چوک مذکور مسجدی
منبع البنیان رفیع الارکان بطول یکصد و سی ذراع پادشاهی که
بر سمت قبله سه گنبد داشته باشد و در اطراف سه گانه پنجاه و
و سه طاق - ایوان و صحن آن هشتاد گز در هشتاد از سرکار خاصه
شریعه بنا کنند - و چون نواب گردون قباب خورشید احتیاج قدسی
نقاب پادشاهزاده جهانیان بیگم صاحب که احراز مژوبات اخروی و
اکتساب مبرات دنیوی شیمه رضیه آن مالک زمان است التماس
نمودند که این معبد منیف و منسک شریف را که باعث بقای
ذکر جمیل و حصول اجر جزیل است بنا نمایند - مقرر فرمودند
که عمارت این پرستش گاه را از پیشکاران سرکار آن نور حدیقه
جهانبانی بانجام رسانند - و سوای منازلی که بمسکر اقدس تعلق
داشت خانه چندی از سکنه شهر که زمین آن داخل مسجد شد برخی
را ببهای ده پانزده خریدند - و لختی را منازل عوض داده مالکان
انرا خورسند گردانیدند *

شب هفدهم که تاریخ ارتحال حضرت مهد علیا ممتاز الزمائی
 بود بحکم خدیو جدا آگاه گروهی از فضلا و حفاظ و قراء و دیگر
 ارباب سعادت و اصحاب تقی در مزار فیض آثار آن مطرح انوار
 الهی و اراحم آمده به تصدیح و تهلیل پرداختند - و خاتار حق پرور
 با پادشاهانهای رابع مقدار و دولتیان والا اعتبار بآن مکان خلعت
 نشان تشریف برده - و مبلغ بیست و پنجهزار روپیه بجماعت مذکوره
 عطا فرموده بعد از یک بهر بدولتخانه والا مراجعت نمودند -
 و مردای آن سرقد مطهر ملعونه مراحم سبحانی دیگر باره بدرتو ورود
 شهشاه دیں پناه منور گردید - مخدرات مشکوی دولت که درین
 وقت سعادت حضور در مانده بودند و بیص اندرز زیارت گشتند - و
 مبلغ بیست و پنجهزار روپیه بمسئقیات قسمت شد *

بیست و دوم در محفل اقبال منزل سخنی از سحت گیری و
 سازگاری دیوان یکی از صوابعات در میان آمد - از رامت کامله و
 عاطفت شامله بر زبان حقیقت بیان رست که کارهای مراخانای
 دنیا بی مسامحه و معامله متمشی نشود - و بسا باشد که مهمات
 حلایه و معاملات ندیده از ترک مدارا و عدم مواما اختلال پذیرفته
 سب توزع خاطر و تشمت جمعیت متکفلان گردد - سخن طراز
 باستانی حاوی شیرازی این معنی را بشیوا زبانی در قالب
 نظم ریخته

* ع *

سحت میگردد جهان بر مردمان سحت کوش

چنانچه در زمان خلافت امیر المومنین - و یعسوب الموحدين -
 کرم الله وجهه - بطور پیدوست - چه مطمح نظر آن برگردد

الهی در احکام دین و اوامر شرع مذهب حق مضمّن بود -
و در بعضی امور انماض عین هرچند ناگزیر بودی نفرمودی - و
این باعث شورش عظیم گردید - تا آنکه رفته رفته کار بمحاربه و
مقتله که تاریخ نامها ازان باز گوید کشید - درین اثنا صفار خانان
نبوت - نزاره دودمان فتوت - حید جلال بخاری بعرض مقدس
رحانید که امیر المومنین میفرمودند که دنیا بدو پایم است
حق و باطل - من خواستم که بپای حق آنرا قایم دارم - از پیش
نرفت - پرده کشای غوامض اسرار یعنی خدیو در برین گذارش
فرمود که بر تقدیر صحت این نقل باید که شیخین معظمین که در
حمیع شیون پیروئی طریقه انیقّه نبوی می نمودند در حین
خلافت خود ارتکاب باطل نموده باشند - بل اشرف موجودات و
اکرم مخلوقات نیز - و دیندار حق گذار چگونه بپذیرد که در زمان
صدق نشان این برگزیده های ایزدی باطل روانی گیرد - اگرچه
برخی از دانشوران که بدولت حضور کامیاب بودند در خور دانش
خوبش درین باب توجیهات باز نمودند اما پسندیده طبع اشرق
نیفتاد - و خلیفه حق که گرامی فطرت دقیقه سنجش لوح محفوظ
رشاد است - و سامی فکر صواب آهنگش جام جهان نمایی سداد
بمصباح این بیان وجیه و توجیه نبیه ظلمت اشکال از دلها برگرفت
که همانا بیمن وجود فیض آمود اکمل کاینات افضل مکونات
مرا یای قلوب از زنگ خلاف مصفا گشته بود - و صفحات طبایع
از غبار اختلاف معرا - جهانیان احوال و افعال آن قافله مالار
هدایت و شمع شبستان رسالت را که حق صرف و صواب تحت بود

مرماید حصول مآرب پیدا شده از شاهراه قناعت بر بیامدندی -
 و هم چنین در عهد صدیق و فاروق چون میامین قرب زمان خاتم
 الانبیا آثار پذیرائی حق و گیرائی صدق در دلها بود هیچ یکی
 سر از اطاعت نور نمی تافت - بعد از روزگار سعادت اطوار این
 دعوس قدسیه زمانه از عدالت و سویت که انتظام جهان و التیام
 جهانیان آن باز بسته است دور افتاد - چنانچه حادثه قتل
 ذبی الدورین و خون ریزی و فتنه انگیزی که در خلافت طی کن
 ابی طالب کرم الله وجهه بر روی کار آمد ازان نشان میدهد -
 حاصران نساط تقدس از دفع این اشکال و دفع این اعمال بیایش
 ظل الهی بقتدیم رساییده مراسم دعا و لوازم ثنا برداختند •

بیست و چهارم اهتمام حاکم حارس حصن اوسه را بمرحمت
 مقاره - و معول حاکم ولد زین حاکم نگهان حصار او را بگیری و بعنایت
 علم - سر بلند گردانیدند •

سلج شاه احقر روح جهانی پادشاهزاده محمد اورنگ زیب
 بهادر که نعمان والا از در ادا بان برای اردواج میمنت استخراج
 روانه پایتخت سرزمین بطور گشته بودند در ناع دور مدخل نزول
 نمودند - شهید شاه مهر آئین از عواطف پدری این رباعی طالبای
 آسمی را موقوف قلم اعجاز رسم ساخته برد آن والا گوهر مرستانند
 • نظم •

نامروده اگر زود در آئی چه شود • یا تاخته پیش از خبر آئی چه شود
 زود آمدنست بطریق شوقم دبر است • از زود اگر زود ترائی چه شود
 عرق دی الحسبه پادشاهزاده کامکار مراد بخش با یمن الدوله

و خان دوران بهادر نصرت جنگ و علامي افضل خان و سيد خان جهان و شايسته خان و جعفر خان حسب الحکم آن بخت بيدار را بسماعت کورنش رسانيدند - خانان دوران آن درة التاج سلطنت را در آغوش عاطفت کشيده بعنايت خلعت خاصه و ديگر مراسم تفقدات پادشاهانه نوازش فرمودند - پادشاه زاده بخت بيدار هزار اشرفي بر سبيل نذر و همين مقدار بعنوان نثار گذرانيدند - در باب خوبش بي نظام که فتنه پڑوهان دکن براي گرمي هنگام شورش و فساد او را نظام الملک ناميده بودند و خانزمان بهادر از شاهوگرنده نزد پادشاهزاده فرخنده سپر آورده بود - و در رکاب آن ثمره شجرة مفاخر و معالي بدوگاه آسمان جاہ آمد - فرمان شد که سيد خان جهان او را با دو نظام الملک ديگر که يکي در سلطنت حضرت عرش آشياني هنگام کشايش حصار احمد نگر بندست آمده بود - و درم در فتح دولتاباد که مخصوص اين دولت خدا داد است - در دژ استوار گواليار نگاهدارد *

دهم عيد اضحیٰ نويد کامراني رسانيد - پادشاه دين پرور بعيدگاه تشريف فرموده نماز را با نياز ادا نمودند - و پس از معاودت بدولتخانه معلی سفت قربان بتقديم رسيد - و در فهاپ و اياب جهانيان بزر نثار کام دل برگرفتند *

چاردهم پادشاه بنده نواز راجه جيستگه را که در مهم دکن کارهای نمايان ازو بروی کار آمده بود بمرحمت خلعت خاصه و فیل نوازش فرموده دستوري دادند که چندي بآنبير که وطن ارست رفته از محنت سفر با سودگي گرايد - و چون در سر زمينش قيمت اسب

تا هزار روپيه حاده ران رسیده بدست مادريان برای نجات دار علمائيت
 شد - از عرائض ووائع نگاران حدونی ممالک تعرض اندس رسند که
 حاضران بهادر وامراض متدانه که از دیر دار قادی بود در دولتادان
 وحب حیات بر نسب همان مهر گستر که صورت مهربانی و معنی
 قدر دانی اند بر ارتحال آن حاده ران قدری که بحسن عقیدت و
 لطف ارادت منظور نظر اکثر اثر بود تاسف مرمودند - مدار و حان
 داماد پانصدی ذات نمصص چارهراری سه هزار و پانصد سوار -
 و رشده حان اصابی باصافه هزارمی داب نمصص چارهراری سه
 هزار سوار و سوار حان باصافه پانصد سوار نمصص دو هزار و
 پانصدی دو هزار و پانصد سوار - و نظر بهادر حوبشگی باصافه
 پانصدی ذات نمصص دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار -
 و سیکرام و مدددار کدور باصافه پانصدی ذات نمصص هزار و پانصدی
 ششصد سوار و از اصل اصاده سهراب حان نمصص هزار و پانصدی هزار
 سوار - و آگاه حان نمصص هزارمی درست سوار - مداهی گشتند -
 درس تاریخ حسدی را خلعت و حمد هر مرصع بر مواجئه نابیران
 فرستادند - و شعهر مرصع و متکای مرصع که ولست مجموع پلجاء هزار
 روپيه بود باز حواله مرمودند - که بشاه صفی رساند - و نامه از مدشات
 علمي اصل حان نمصص مرقوحاب دکن و بناسا رسیدن چهار که
 سوادش درس نگارن نامه بدست می شود مصحوب او ارسال داشتند *

نقل نامه

حمد بیحد مر حدائی را که حدیب خود را بقو حات عیدیه

برگزید - و بتائیدات لاریبیده اختصاص بخشید - و بخطاب مستطاب
 (انا فتحناک فتحا مبینا) مستبشر - و بانص قاطع (و ینصرک الله
 نصرا عزیزا) مستظهر - گردانیده - سلاطین معدلات آئین را از برکت
 مذاہبت آن مرور انبیا و مرسلین برتبه عالیّه حروری و ظنّ الهی
 رسانید - و به تدبیت آن ذات مقدس فیض گستر - و صفات کمال
 حق را جامعترین مظهر - ابواب فتح و نصرت را بر روی آن گروه
 صاحب شکوه کشود - بچنود (لم تروها) بر اعدا مظفر و منصور -
 و بمغانم کثیره (تاخذونها) خزاین آن طبقه عظیم الشان را مملو
 و معمور - ساخت - و صلوٰۃ بیعد بر قایل (نصرت بالرعب مسيرة
 شهر) طی رؤس الاشهاد - و مانتح ابواب سبعه شداد - بمقالید تائید خالق
 عباد - که در مضممار نبوت قصبات سجد از انبیا و رسل ماسبق
 ربوده - و بقوت (انا نبی بالسیف) اعدای دین مبین را مغلوب
 و منکوب نموده - و بر آل ولایت مآل آن مالک ملک کمال که مالکان
 ملک ولایت اند - سیما بر اهل بیت آن قدسی جناب - که طهارت
 ایشان ثابت بنص کتاب - و محبت آن طایفه عظیم الشان اجر
 رسالت صدر نشین دیوان یوم الحساب است - و بر اصحاب قدیمی
 مکان - آن نبی مبعوث بانص و جان - خصوصا بر خلفای راشدین
 مهدیین - رضوان الله علیهم اجمعین - که آیات فرقان مجید ناطق
 است بعلوم شان - و احادیث مخبر صادق شاهد امت بسم و مکان -
 آن بزرگان - بعد از ادای حمد و صلوٰۃ و ارسال سلامی که ساکنان
 جنان آرزوی رسیدن بغیض آن - و اهدای دعائی که قدسیان اجابت
 را مهیا بهر نثار آن داشته باشند - مشهود ضمیر انور - و خاطر فیض

گمتر صالح صورت والا رفتند - و بعد امرای سرور سلطنت روش
 امرای محصل عظمت - داند سازنده رفتند ابدال - عالی گرداننده
 دودخ حلال - نمره شکره مصطفوی - دور حدیده مرقصوی - دودمان
 رمیج مکان صفوره را صفوت - حادان عظم الشان علویه را علورفتند -
 حوادین کسکار را سقله - سلاطین فامدار را علاه - گلش دولت را
 دروهند بهال - مهمل شوکت را صانی قمرس وقل - آسمان سلطنت را
 حورشین - زمش عظم را حمشد - داصره کاهاری را قره - فاصه
 فامداری را عره - شاه حم حاه - مرزد ملک دارگاه - گردانیده می
 آید - که چون ظاهر بود که آن سرادر تخت و تاج را از اجتماع
 احبار متوحائی که اس فامر ملک درگاه صمدت را روی داده
 انتهای تمام حاصل میگردد - چه مقتضای ینکمی و دوستی آن
 است که از اطلاع بر حصول اسباب معرفت درخت خود مسرور گردند
 لهذا مودت این صمد و واسطه اس رنده بعضی از تسخیرات را
 که درین امام حکیمانه مرحام نصب گشته اعلام نموده می شود -
 شرح این مقال در مدخل احوال آنکه - پیش نهاد خاطر ملکوت
 باطر چغین بود که تماشای قلعه دولندان که مساحان هفت اقلیم
 و مساحان روی زمین نامتعارف آن حصص حصص معترب اند - و آن
 قلعه را در مذات می بطر آفاق و در رفعت قمرس طاق ده رواق
 میدادند - و درین مردنکی دعوی عنایب امردی تصرف اولدای
 دولت قاهره در آمده - از دار السلطانه اکرانان بصوب دکن بهصت
 وابع شود - و دران صحن قلعه چند از ملک نظام الملک که تصرف
 در لیامده مقرر گرداندم - و معاملات آن سرحد را آسپدان انتظام

دهیم که خاطر از مهجرات آنطرف بالکل جمع گردد - و دیگر احتیاج
 توجه بدانصوب نماند - و الحق بعد از مشاهده آن حصار ظاهر شد
 که آنچه در توصیف آن مذکور می ساخته اند بیان واقع بوده -
 و معلوم نیست که قلعه دیگر بدین آئین بوده باشد - اگر آن قرعه
 در سرحدی که بملک آن فرزند نامدار کامگار فلک اقتدار اتصال
 دارد واقع می بود آن را بممالک محروسه آن مهر مظهر سلطنت
 و عظمت منظم میساختم - تا تماشای خلقت غریب و صنعت
 عجیب آن می نمودند - چون آن فرزند کامگار را دیدنش میسر
 نیست صورت آنرا فرستاده آمد - تا ازان بر غرابت هیئت و
 قدرت صنعت آن اگهی پدید آید - اتفاقا در اثنای اراده این
 نهضت بظهور پیوست که راجه چهار سنگه بدیله که او و راجه
 نرسنگه دیو پدر او آن قدر رعایت ازین دولت ابدی الاتصال یافته
 بودند که بحسب ملک و مال از اقربان و امثال امتیاز تمامی آنها
 را حاصل شده بود - از غایت شقاوت و نهایت جهالت قدر این
 همه نعمت که ببرکت این دولت عظمی بهم رسانیده بود فدا نموده
 بملک بسیار و مال بی شمار - و کثرت پیداده و حوار - و قلاع استوار
 و قلبی زمینهای آن مرز و بوم - و انبوهی پادشاهی اطراف مساکن
 آن قوم شوم - مغرور گشته سالک مساک طغیان - و نا هیچ منہج
 عصیان - گردیده - سنوح این قضیه باعث شد که رکضت بسمت
 دولتاباد از راه ملک آن کافر نعمت بوقوع آید - تا خاطر درینضمن
 ازان مهم که متضمن اکتساب فضیلت جهان و مستلزم تحصیل
 ثواب غزا ست بزودی جمع شود - لهذا رایات اقبال بتاریخ هشتم

ماه مهر سنه هشت مطابق هردهم شهر ربيع الثاني سنه حواری و
چهل و پنج از دار الخلافه اکثر امانت بصورت دکن مذهب شد - و از
سنه طرب سه دوح دکن دسر داری عمده سادات ربيع الدراجات -
رند حواندن مدح الرتبات مؤتمن الدوله العائده -
معتمد السلطنة الدينه القاهرة محصل فی ربو رنگ عند الله حان
بهار و مدور جنگ و دیگرست بهر کودکی خلاصه سادات عظام -
بغاوة امرای کرام - وکن سلطنت عظمی اقتصاد خدمت کبری
ابواب عذاب و امداد مرحمت را در حور - حان دران بهادر -
و موحی دیگر مسری سادات و امارت مرتب شجاعت و شهامت
مدعب عمده امراء و مدح مکان مورد مزاحم پندران - و مدح
رمان - مدح حاجتبان - تعدد نمودیم و بهر هی هر یکی ارس
سرداران والا مکان جمعی از دنده را که شدراں بدشت و ما و دلبران
معرکه هتک اند معرود ساختیم اس هر مه حید بحسب تقدیم این
خدمت را که ناعث ادویتی است و مرتب در دنیا و موحسب
زادتی ثواب و دجه در عینی است و در عظم دانسته و لا توف
و باحر از روز شوق تمام شروع دران نمودند - و بدوئی که در هیچ
اندیشه نمیکدشت آن بدشت را نصرب ترو بدشت از بدشت و بدشت
بر کردند و بدشت را که از بدشت عمده آن ملک بود - و بحصانت
و متان شهر تمام بدشت و بدشتی رمان مقتضی آنکه
تسخر هر یکی بعد از مدد مددنی بمحاصره صورت گرفت -
بعون عفايت الهی سر سواری معنوج گردانند - آن باور بد مرحام
قاب مدد مدد لشکر مدروزی اثر اسلام بیاورد و در برقرار

اختیار نمود - و از میان ولایت گوندوانه بجایب دکن روانه شده -
باشد که خود را دنیا داران آنجا رساند - و بوسیله شفاعت آنها بجان
امن یابد - امواج قاهره اسلام با یلغار تعاقب نمودند - و با وجود
آنکه فاصله بسیار بود خود را در سرحد ملک قطب الملک بآن
حاکم سبیل غوایت رسانیدند - و آن سرگردان وادی ضلالت را
با پسر رشید جانشین و اکثر همربان او بجهلم و اصل گردانیدند -
و اهل و عیال او را از صغیر و کبیر اسیر ساخته سرهای آنها را با
اساری باسرها بدرگاه معلی فرستادند - و آنچه از نقد و جنس
از حواهر و صرعی آلات و فیل و اسب و غیره همراه داشت به دست
لشکر طغر اثر در آمد - و سوای جنس صداک روپیّه نقد از مال آن
مقهور بجزایر عاصره واصل شد - و بتخانها بمساجد مبدل گردید -
و اذان نعم البدل صدای ذاقوس آن بد کیشان گشت - آن عمدهای
دولت ابد پیوند مظفر و منصور در نواحی شادی آباد معروف
بماند و بسعادت ملازمت مستسعد گشتند - هر یکی ازان ارکن
دولت عظمی را با دیگر بندهائی که درین مهم با آنها بودند در
خور معی و کوششی که از آنها بظهور رسیده بود مشمول عواطف
پادشاهانه و مراحم شاهنشاهانه گردانیده کوچ بر کوچ بجایب
درلقاباد متوجه گشتیم - و چون برخی از او باش نظام الملکیه با
رحم گرفتاری نظام الملک و مسبوس بودن او در قلعه گوالیار
داعتماد استحکام قلاع و حصونی که در تصرف آنها مانده بود باد
غرور را بدماغ بی مغز خود راه داده از خویشان دور نظام الملک
شخصی را که در یکی ازان قلاع مسبوس بود بر آورده بجای نظام

الملك اورا اعتماد نموده دست آویز متذنه انگیزی خود ساخته بامداد
 عادلجان که قوت و قدرت او از سایر دنیا داران دکن بیشتر است
 دران سرحد مدار متذنه و مساند بر انگیزخته بودند - و هرگذاط اطراف
 و اکناف آن قلاع را بتصرف خود در آورده - پس از رسیدن موکب
 جلال محوالی دولتآباد متذاریج بیست و ششم ماه دهمین مطابق هفتم
 شهر رمضان المبارک سه موج یکی سرداری رکن السلطنه العظمی
 خان دران بهادر - و دیگری سرکردگی عمده امرای رابع الشان
 سید حاکم - و دوحی دیگر بدانشلیقی دایر مرتبه امارت - فارس
 مضمار شجاعت - مورد الطاف پیگران - مشمول اعطاف نمایان - عمده
 الملك حاکم زمان بهادر - در سر آن میله باعیه بقیه نظام الملكیه و
 عادلجان که از دوسه حرد سالی و کم حردی توبیق آن بیاست که
 به توقف و تاحیر طریقی بندگی و برمان برداری را مسلوک دارد
 و مع هذا ارتکاب امداد آن ارباب مساعد نموده تحریک آن جماعه
 وحید العادست نرس معنی میگرد تعیین نمودیم - بمحور روانه شدن
 عساکر منصوره آن میله باعیه تاب مقابله و مقاتله در خود نیامده
 اران ملک بر آمده ملک عادلجان در امدند - بندهای درگاه والا
 ملک را باسرها متصرف گشته بملک عادلجان که حا دادن بقیه
 نظام الملكیه را در ملک خود ضمیمه دیگر تقصیرات و زلات خود
 نموده بود در امدند - و اکثر ولایت معمور اورا بقتل و بند و قاخت
 و تاراج و هب و عارت خراب مطلق ساختند - خان مذکور بعد از
 مشاهده این حال حسراں مآل از خرابی ملک خود بحرانی حال
 چون استدلال نمود - و متیقن او گردید که این معنی ملتاهی بحرانی

خانۀ او میشود - و حال او همچو حال نظام الملک میگردد علاج
از در انکسار در آمده از افعال قبلی گذشتۀ خود فادام و پشیعان
گشت - و عرایض مشتمل بر التماس عفو گناهان و مستوی
بر قبول احکام قضا جریبان مصحوب رسولان چرب زبان و معتمدان
کاروان ارسال داشت - و هر حکمی که بار فرموده شد آنرا بقبول
تلقی نمود - و بیست لک روپیه پیشکش از نقد و جنس از جواهر
نقیس و مرصع آلات قیمتی و فیلان کوه پیکر فرستاد - بمقتضای
(اذا ملکت فاسمح) رقم عفو بر جویدۀ زلت او کشیده حکم نمودیم که
عساکر منصوره دست از خرابی ملک او باز دارند - و قطب الملک
که آن قدر قوت و قدرت ندارد که اراده مخالفت بخاطر راه دهد و
در انقیاد احکام تاخیر نماید بلا توقف و تاخیر سالک صراط مستقیم
اطاعت و انقیاد گشته شیوۀ ستودۀ بندگی را مرعی داشته لوازم
آنرا کمایابنی بجای آورد - و مبلغ چهل لک روپیه را نقد و جنس
از نقایص جواهر و نوادر مرصع آلات و یک صد فیل بدرگاه آسمان
جاء ارسال داشت - و چون خاطر از معاملات دکن بالکلیه جمع شد
حکومت چار صوبۀ عمده را که صوبۀ دولتا باد و برار و تلنگانه و خاندیس
باشد - بفرزند سعادت مند کامگار نامدار - موید منصور بختیار - قره
باصره دولت - غره ناصیه سعادت - تازه نهال بوستان خلافت کبری -
نوباره گلستان سلطنت عظمی - نور حدتۀ حشمت - نور حدیقۀ
شوکت - گنجینۀ سلطنت را گرانمایه در - بادشاهزاده محمد ارنگ
زیب بهادر - مفوض فرموده آن عالی نسب را دران سرحد گذاشتیم
و مقرر نمودیم که عمده الملک خانزمان بهادر و سایر جاگیر داران

تسخیرات جسیم و غذایم عظیم روزی گرداند - توقع آنکه آن زیب
 سریر سلطنت و کامگاری نیز شیوه مرضیه ارمال وصل و رمایل را که
 رافع حجاب بیگانهگی و مثبت دعوی یکدگی است مرعی داشته
 بنگارش اخبار مسرت آثار فتوحات تازه که آن تازه نهال گلشن جلال
 و اقبال را روی دهد مسرت بخش خاطر دوستی گزین این نیازمند
 درگاه بی نیاز گردند - و چمن صودت را فطرت تازه و گلشن محبت
 را خضرت بی اندازه دهند - از عرضه داشت سادات و امارت
 مرتبت سزوار عواطف بیکران مقدرخان که در انقائ تسخیر این
 رتبه رسید چنین ظاهر شد که آن سادات و امارت پناه بخدومت
 آن فرزند کامگار مشرب گشته و مشمول عنایات آن نامدار شده -
 و ظن غالب آن است که تا رسیدن این نامه در آنجا باشد - این صحیفه
 الوداد را مصحوب مہتمد شجاعت شعار حسینی ارمال داشته شد -
 که باتفاق خان مشار الیہ بگذراند - حرفی چند در فرمانی که بنام
 خان موسی الیہ صادر شده و همراه این نامه فرستاده آمد مرقوم
 گشته آن مقدمات را ازان سادات و امارت مرتبت خواهند شنید -
 همواره بر سریر سلطنت و کامگاری متمکن بوده معدلت پیرا
 و نصفت آرا باشند *

نگارش جشن کدخدائی بادشاهزادہ

ستوده سیر محمد اورنگ زیب بہادر

بیدست و نہم شعبان این سال یک لک و شصت ہزار روپیہ از
 جواہر و اقسام اقمشہ نفیسہ و نقد از سرکار خاصہ شریفہ برسم ساچق

مصحوب موسوی حاکم صدر و مترجمه منیر بخشی و مکرمت حال
 میر حامان و خلیل الله حاکم و چندی از پرورگیاں مشکوی ابدال
 نجانبه سلاطه دودمان سیداب شاه دوازده حاکم منورا رستم صفوی
 که صیغه کرمه او را پادشاهراده تحت دندار محمد اورنگزیس
 بهادر خطه نموده بودند احوال یافته بود چنانچه گذارش یافت -
 در بود که ساعت حسیته عقد نزدیک رسید از آنجا که سواد از دواج
 مهین حاکم حاکم نام شاهراده محمد دارا شکوه و دریمین پور
 سلطان دادشاهراده محمد شاه شجاع بهادر را بواب ملک حاکم بیگم
 صاحب ترتیب داده بودند حد و اثر دست دریا دل نای قدره
 مظهرات حاکم مرمودند که لوازم این حاکم حسیته از سرکار اقدس
 سرانجام خواهد یافت *

و پانزدهم ذی الحجه سال هزار و چهل و ششم هجری رند وزن
 آه بهال چمن ابدال ده لک روپیه نقد نای والا گهر انعام مرمودند
 تا ابدال این طوی در حنده را از حواهر تمیید و مرصع آلات و طلا
 آلات و نقره آلات و عنبرها و گواگون ادهش و مرشها و ساطها و نورها
 و حلقها و دیگر لوازم کارحاجات آماده نمایند *

شب در شنبه دست و دوم این ماه مطابق بدست و بهم اردی
 بهشت ارحانه صغاره حاکم صغوت شاه دوازده حاکم نائین پسندیده
 حاکم آوردند - و نرم مرج امرای حاکم بدان در دولتیانه حاکم منعقد
 گشت - و اسام آتشباری که از حاکم شاه دوازده حاکم آوردند
 ابروخته عرصه روی زمین را رشک سپهر بر زمین گردانیدند - و حاکم
 الحاکم الاربع یمین الدوله آصف حاکم و دیگر امرای عظام دران

مجلس انشا ط آگین نشست - و رسم حنا بندی بتقدیم رسید -
و فوطهای زرکش داده آمد - و خوانهای بان و انواع تنقلات و عطریات
به نیکوترین طرزی در آن مسفل چیدند - از نغمه و ساز مطربان
محرپرداز عیسی و طرب را روز بازاری و سرور و انبساط را سرورباری
دیگر شد - بگوش آسمانیان جز صدای کمرانی نمیرسید - و سامعه
زمینیان جز آذای شادمانی نمی شنید .

شب سه شنبه بیست و هیوم که پیش از ظهور تباشیر صبح
بپارگری ساعت عقد مبارک گزیده ستاره شماران بود بفرمان گیتی
خداوند در درج عظمت بادشاهزاده مراد بخشش و یدین الدوله
با دیگر نوئیقان بمنزل بادشاهزاده جوان بخت که در ایام سعادت آغاز
میمنت انجام بادشاهزادگی اعلی حضرت نشیمن اقبال بود و برگذار
دریای چون مینی گشته و بعد از جلوس مقدس بآن نامدار
عنایت شده است رفته آن اختر برج حشمت و جلال را از راه کنار
دریا بدولتخانه اقدس آورده بشرف کورنش رسانیدند - خاقان زمان
آن غره ناصیه دولت را بعنایت خلعت خاصه با چارقب طلا دوزی
و دو تسبیح درر نمینه و جمدهر مرصع با پهلکناره و شمشیر مرصع
با پردله مرصع و دو اسب عربی و عراقی از طویل خاصه با زین
مرصع و طلائی مینا کار و نیل از حلقه خاصه با یراق نقره و جل
مخمل زربفت و ماده نیل مشمول عواطف گردانیده بدست جود
پیوست فرق آن گوهر دریای ابهت را بهسره لالی آبدار که در آن لعل
و زمرد نیز منتظم بود زینت بخشیدند - بادشاهزاده ارجه مند میاس
عنایات و مراسم تهلیمات بجا آوردند - فرمان شد که بادشاهزاده

را و تدارک مراد محش و یمیں الدولہ و دیگر امرای بلند مکل در
 گرامی خدمت آر درۃ الناج شوکت سوار شده منزل شاه نوارخان
 کردند - دو روز دیدن مباحث نگارش اقسام آتشباری که این شب
 مدارک بعروج آن روز مسرت شده بود پای چوئیں حمامه لنگ است -
 و عرصۃ بیان برای گذارش آرتنگ - ادا حرا این شب سعادت آموذ
 اطن حضرت از دوز شفق برای موملندی قرۃ پامره جهانبانی در
 سعیدۃ دولت تشریف مرصوده منزل شاه نوارخان را بعد قدم میص
 لزوم آسمانی پایه گرد آمدند - و در حضور سرامر فوز آن در گران
 مایه گوهر در سلک عقد ازدواج انتظام یافتند - و چار لک روپیہ
 کلین مقرر گردید - زمرۃ تهنیت و طعطنۃ عشرت از حضیص
 خاک نواح املاک رعد و نوای سرامر و ادای سرامر زمین و
 زمان را در گرفت - مرغ امرای آرتنگ خلافت اراں محفل انتہاج
 گشتی سوار بدولت سرامی والا سرامعت نمودند - ایرد دیہمال ایام
 سوز این پادشاه کام محش و اعوام سوز این شہنشاہ ملک رحش
 تا دم شادی در جہانیاں و اثر آنادی در جہان است متواتر
 و متوالی دارد

• بیت •
 صدام تاهمی امروز ناشداری وی • همیشه تاهمی امسال باشد از بی بار
 نقاش داد و سرش منور روزگار کام • ملک سعادت و دولت رفیق و داور یار
 طالب کلیم تاریخ این گریں پیوند را ندی گونه لداس نظم داده
 • بیت •

جہان کردہ سامان نزم نشاطی • کہ گلدانک عیشش نگردون و حیدہ
 قرآن کردہ سعدین وزین سال قرانی • مرج حیر و مرحدہ دوران ندیدہ

ز پیوند این گلبن باغ دولت • زمانه دل عیش جارید چیده
 فلک رتبه اورنگ زیب آنکه ایزد • سزادر تائید غیبیش دیده
 نهال برومند بستان دولت • که اقبال در سایه اش آرمیده
 خرد بهر تاریخ ترویج گفتا • دو گوهر بیک عقد دوران کشیده
 از آنرو که رسم مقرر هندوستان امت که پدر عروس در مجلس عقد
 حاضر نمی شود شاه نواز خان در آن شب شرف حضور اقدس در
 نیامده پیشکش بگذرانید - و روز یکشنبه بیست و هشتم جواهر و مرصع
 آلات و دیگر امتعه بنظر کمیابا اثر در آورد - از انجماء متاع یک لک
 روپیه شرف پذیرائی یافت *

روز مبارک دو شنبه بیست و نهم خاقان سلیمان مکن بمنزل
 گوهر درج جهانبانی بادشاهزاده محمد ارزنگ زیب بهادر تشریف
 فرمودند - و آن کامگار جوان بخت بتقدیم مراسم پا انداز و نثار
 پرداخته انواع جواهر و مرصع آلات و گوناگون انمشه برسم پیشکش
 گذرانید - و بحکم والا بیمین الدوله آصف خان خانانان سپهسالار
 دو تفوز پارچه و شمشیر مرصع - و بعلامی افضل خان و خاندوران بهادر
 نصرت جنگ و سید خانجهان خلعت با چاروب طلا دوزی و به لختی
 دیگر اریلیای دولت خلعت با فرجی و به بسیاری از بندهای در
 شناس خلعت تنها عفایت نمودند - نوئیثان با تمکین و بندهای
 اخلاص گزین نخست در جناب اقدس پس ازان بحکم مقدس در
 خدمت آن دال گهر تسلیمات عفایت بجا آوردند *

چون گره شقاوت پزوه بندیده که طینت اینان آمیخته شورش
 و فساد است باوجود کشته شدن جبهار تیره روزگار و قمع بنیان

دیگر اشرار عدوت فرنگرفته پرتیجراج نام طفلی را که از اولاد آن
 در مراد بود و از معرکه بدر گمرانیده بودند دست او بر منته ساحه
 سرعصلان برداشند و دست طعنان ده آزار بر دستان آن ملک
 دراز کرده لحتی از مراد حراب گردانیدند - دوس روز حان دوران
 بهادر بصرب جنگ را نمایند حلام در اسپ از طوبله خاصه
 با رس طلا و صفا و میل از حلقه خاصه عدایت مرموده از پیشگاه
 حلام مرخص گردانیدند - و مرمان شد که از استیصال آن صلاحت
 اندیشان و پرداخته بصوب مالوه که در قنول اوست برود - و از آنجا
 که حان زمان بهادر در دولتاناد رحب هفتی در بسته بود چنانچه
 گذارش نام - در همین تاریخ شایسته حان حلف پده سالار را
 دستوری نموده مقرر فرمودند که پاتش از وصول بادشاهران و الا
 قدر محمد اورنگ زب بهادر بدولتاناد شتافته بیانه نظم مهام آنجا
 قیام نماید - و از سواران منصوب از که پشهرای دات و پشهرای
 سوار بود دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه گردانند *

ساما رسیدن پرتاب احبیه با سواران شقاوت آثار

گذارش این ماحرایی عدوت آرا برسم احوال آنکه پرتاب مقهور
 بیمن ندگی و پرستش درگاه خواجه پناه حکومت سرزمین منده
 گریس خود که از دیر بار آرزوی آن داشت یافته بود - از آنجا که مال
 کلز آن برگشته روزگار نگهیدد بود مرموری لحت رسیده و دشمنی
 حرد شمنده سرار اطاعت و مرمان پندری مرتافت - و دامداد مراد
 ادبار و احصاء مصالح سوار پرتاحب - پس از آنکه حقیقت صلاب

و جهالت او بعض استادهای پایۀ سربر خلافت رسید فرمان شد
 که عبد الله خان بهادر فیروز جنگ با تعینات صوبۀ بهار بمالش آن
 بد کردار آشفته روزگار بپردازد - خان مزبور بموجب حکم جهان
 مطاع ارامط جمادی الثانی با همگی تابیدان خود و مختار خان
 تیولدار منگیر که از مضامین آن صوبه است و دیگر بندهای
 پادشاهی متوجه قلع آن مفسد و تسخیر ولایت او گردید - درین
 اثنا فدائی خان از کار بزردهی بی آنکه باو حکمی رسد از گورک پیور
 که در تیول او مقرر بود نزد فیروز جنگ رسید - فیروز جنگ باتفاق
 دلبران شیر آهنگ استیصال مقادیر وجه همت گردانیده نخست
 حصار بهوجپور را که حاکم نشین آن سرزمین است - و پرتاب
 و ازون طالع درانجا متحصن گشته بود محاصره نمود - از استواری قلعه و
 ابوهی جنگل دشوار گذار و فزونی تفنگچی و کمانداری محاصره
 تا شش ماه کشید - و از جانبین هر روز بتوپ و تفنگ هنگامۀ قتال
 گرم میگردد - آخر کار بتدبیرات صایبۀ عبد الله خان بهادر و جد
 و جهد دلوران نصرت نشان آن مکان منیع باحصنی که از نحوست
 طالع بشکل مثلث بر ساحل رود بهوجپور بنا نهاده تریپاک که
 عداوت از سه برجه است نام کرده بود و یازده قلعه دیگر که دران
 نزدیکی بود مفتوح شد - و جمعی کثیر از طایفۀ نابکار طعمۀ ثعبان
 سنان و لقمۀ ضرغام حسام گشتند - و بسیاری بقید اسار درآمدند
 ناگزیر پرتاب فتنه گرا باعدال و برخی دیگر خود را از باس دم شمشیر
 و خم کمند هزیران معرکه هیچجا بیانی که درون قلعه بهوجپور ترتیب
 داده بود انداخت - و بعد از آن که جنگ آوران لشکر منصور تعاقب

نموده حاسب باغ شتاتنقد ناهمرهاں از رحنه دیوار باغ در آمده
 لیانه که میان قلعه در نهایت استحکام ماحظه بود پناه برد - اتعاد
 مطهر بیگ و موندون تنگ دو پسر محمد مار تنگ ملقب بر مر
 دسب خان فالحقی از پند آرمایان او را دران خانه انکاشته پایی
 مردی حماقت بدشتور در آمده بودند - دریدوا که آن شقاوت عتلا
 ناحمی از عقب معرود جنگ درمی بدوید - و آن دو ناموس
 حوی شجاعت خود داد بدرد داده مردانه شریعت شهادت می چشد -
 و بعدی دیگر در حصاره دلعربی نگه گرفته حراحم می آرایند - معاهیر
 دروازه خانه را بسته در اسباب متحصص گشتند - و امواج فاهره پاشده
 کوب خود را رسانیدند - مختار خان که مقدمه اس لشکر بود
 صحابی دروازه ملچار صاحب و حوتی از بهادران رزم پرست سه
 حاسب دیگر را گرد گرفته مکارزار پرداختند - هر چند پرتاب حمله
 می آورد تا در صحن آورده راه گریز دست آورده بدرود - شیران
 دشت و عا نصرب شمشیر او را مار گردانده چندی از همراهش را
 روانه جهنم می ساختند - از یک بهر روز در شنبه هشتم دی الحجه
 قاصح روز دیگر جنگ قائم بود - چون آن مقهور در صامت که
 عنقریب گرفتار خواهد آمد نائیب مقرر حبال کفار قرار جوهر کردن
 و کشته شدن نبود داد - الحام کار از شتر دلی و زره مدشی قاب آب
 شمشیر معارود - و از طعمیان تشنگی و مقدان آب مضطرب گشته بعد الله
 حال بهادر پیغام داد که پناه شما آورده ام اکنون در کشتن و گذاشتن
 اختیار شما راست - و برسم معبود رندهار حویان از اسلحه و لباس
 برهنه شده انگیز برست - و دست زن خود گرفته نوماطب یکی از

خواجۀ - رایان معتمد فیروز جنگ نزد آن نوین والا مکان آمد -
 فیروز جنگ اورا با زرش مقید ساخته سایر ضلالت اودوزان را که
 همراه آن خسارت زده طریق رفاق می پیمودند بگوی عدم فرستاد -
 و فیل و ماده فیل و فروان اموال پرتاب و دیگر مقایر بدست
 غزاة دین و کماة ظفر آئین انداد *

عمره محرم چون این ماجری از مرضه داشت فیروز جنگ
 بمسامع جلال رسید - حکم قضا نفاذ صادر شد که پرتاب مخذل را
 پیاپی رسانیده زن او را با اموال خود متصرف شود - فیروز جنگ
 بعد از ورود یرلیخ جهانکشا اثنی از غنایم بگذاوران نصرت شمار
 و گذاشته زرش را مسلمان ساخت و بنکاح فبیره خود در آورد - دوم
 شانزده فیل با یراق نقره و بیست و چهار ماده فیل و پنجاه اسپ
 تا بکهن ابلق و دیگر مرغایب ولایت بنگاه که اسلام خان صوبه دار آن
 ملک بعنوان پیشکش ارسال داشته بود از نظر انور گذشت - ده هزار
 روپیة مقرر این ماه بمحتاجان و بی نوایان عطا فرمودند - چون
 بعرض اقدس رسید که باقرخان نجم ثانی ناظم صوبه الهاباد باجل
 طبیعی در گذشت شهنشاه فلک بارگاه بیست و چهارم سیدشجاعت
 خان بن سید جهانگیر بن سید محمود خان بارهه را بمرحمت
 خلعت برنواخته به تفویض خدمت صوبه دارمی آنجا بانقد پایگی
 بخشیدند - و بجهت نا گزیر بودن فزونی جمعیت برای نظم صوبه
 باضافه دو هزار سوار بمنصب چار هزاری چار هزار سوار سرائراز
 گردا میدند - و بمنایت اسپ توپچاق بازمین مطلا و فیل سر بر افراخته
 دستوری دادند *

یازدهم صفر که روز تیر از ماه تیر بود جشن عید گلانی ترتیب
 یافت. پادشاهزاده‌های کامکار و بمین الدوله صراحیه‌های مرصع و دیگر
 اسرا و منصبداران صراحیه‌های میناکار و زرین و حیمین پراز گلاب
 و عرق بهار و عرق نغفه از نظر امور گذرانیدند. پرتیپراج راتپور از
 اصل و اضافه بمنصب دو هزار و هفتصد سوار سوار از گشت
 چاردهم بعرض مقدس رسید که ادعای نوکر مختار خان
 که متعهد ضبط قیول او بود هنگام تغذیه شمشیر کین آخته
 برو انداخت او بهمان زخم جهان را پندردن کرده و کشیده را حضار از
 هم گذرانیدند. اگرچه مختار خان هم چندی بآن زیاده سر
 واردن اثر رسانیده بود اما کارگر نیامد.

پانزدهم بحالت خاں ولد میرزا شاه باصاف پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و سیصد و سوار مقتدر گشت. و از سواران منصب
 سرشد قلی خان موحدار مهترا و سپاهیان که دو هزار و پانصدی دو
 هزار و پانصد سوار دو پانصد سوار دو اسب سه اسب معمر نهاده او
 را بمرحمت بقاره نیز مباحی ساختند.

بیست و پنجم سید خان جهان بمنابت خلعت خاصه فرق
 عزت بر اسب نخله دستوری گوالیار که در اقطاع او بود یافت. و عید
 الرحیم بیگ برادر عدد الرحمن اتالیقی عید العزیز سپهین خلف
 پدر محمد خان باغافه پانصدی ذات و دو صد سوار بمنصب هزار
 و پانصدی و هشت صد سوار سر بلند گشته بحایه پیرخون که در صوفه
 بهار قلیخواه یافته چون مرخص شد. درین هنگام که میض امضال
 مقام کوه و هامون را بسبزه‌های گوناگون آرایش بخشیده است.

و باغ و راغ بفرزنی خسارت و نصارت پا لغز نظر تماشاان
گردیده - خاطر اقدس بسیر و شکر باری که درین موسم روح
انرا میفو نما میگردد عشرت گرا شد - و سیوم ربیع الاول بدانصوب
توجه فرمودند - و ازان روز که میلاد سعادت نهاد آفتاب ملک
رحالت - انجمن افروز هدایت - علیه و علی آله افضل الصلوات -
و اکمل التحیات - نزدیک رسیده بود بموسوی خان صدر حکم شد
که دوازده هزار روپیة مقرر بمستحقین برساند •

دهم این ماه فرازند اکلبل کمرانی قرین هزاران فرخی
و شادمانی ظل جهانبانی بر ساحمت باری انداخته منازل آنرا
بنزول صمیمت موصول فروغ آگین گردانیدند - و هشت روز بنشاط
نخچه برپرداخته و در قلاده شیر و بیست نیله گاو و شصت آهوبه
تفنگ شکار فرموده بافر سرمدی و دولت ابدی بصوب دارالخلافه
مراجعت نمودند - درین ضمن سیر و شکار رو پپاس و فتح پور نیز
بمسرت انرا گردید •

بیست و دوم دارالخلافه بلوامع رایات جهانکشا بر انروخته آمد •
بیست و سوم از عرایض منہیان صوبہ تہہ بعرض مقدس رسید که
در شهر و قرای قریب دریای شور دوازده بهر متوالی بشدت تمام باران
باریده بسیاری از منازل و مبانی را خراب گردانید - و فرادان آدم
و اتمام دراب هلاک گشتند - و هبوب ریا ح عاصفه که نمود چ باد عاد
بود اشجار بلند تفرودند را از بیخ برکنند - و تلاطم امواج فزون از
شمار ماهی برکنار انداخت - و قریب هزار سفینه خالی و حبوب
آمده از تموچ دریا فرو نشست - و ازین ممر خسارت تمام بخداوندان

سعادتن راه یامت - و بر هر زمینگی که از شورش داد آب دریا افتاد
شوره زار گشته زراعت پدیدر نماید *

گدازش جشن قمری وزن

روز یکشنبه دوم ربیع الثانی سال هزار و چهل و هفتم قمری
مطابق عرف شهر یوز برم شادی آمای ستمعت اندمای قمری وزن
احتمام سال چل و هفتم و امتناح سال چل و هشتم از عمر حاودانی
حضرت خاقانی دلها را نشاط آگیز ساحت - و نائین هر سال وزن
اقدس بطلا و دنگراشیا و رسم بذار تقدیم رسید - درین روز خجسته گوهر
درج خلعت نادر شاهزاده والا مرتبت محمد دارا شکوه را ناصانگه
هراری ذات و هزار سوار بمنصب پائیده هراری ذات و نه هزار
سوار - و هر کدام از سرو حوینار معاصر محمد شاه شجاع بهادر و
بهال چمن اندال محمد اورنگ زیب بهادر را - با درایش دو هزار
ذات و هزار سوار بمنصب درارده هراری ذات و هفت هزار حوار
بوازش فرمودند - و از آن دو که اختر برج ملک معالی مهین پادشاهزاده
والا گهر را امتانگتر مرحمت شده بود درون روز مسرت امروز این
دو اختر برج خلعت را نیز بدین عزایت سر بلند گردانیدند -
شجاعت خان نظام صونگ الهاباد که بمنصب چار هزار
سوار سر امرار است در هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر
گردید تا صحت این صونه که زور طلب امت کماید معی نماید - باقی
حان بخلعت و ناصانگه هراری ذات و هزار سوار بمنصب دو هزار
ذات و در هزار سوار و بمرحمت علم و وجداری اسلام آباد و چپتره و

اسب و فیل - و مراند از خان باضافه پانصدی ذات و هزار و دریمت - و ار
و بغر جدری مرکز لکنو و بیسواره از تئیر الله و یزد بخان و عذایت
علم - ریافت گردیدند - نور محمد عرب ملقب به عرب خان باضافه
پانصدی ذات و هفصد سوار پانصد - و ار دو اسبه سه اسبه به منصب
دو هزار و پانصد - و ار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه
اسبه و خدمت حراست قلعه فتح آباد معروف بدشاور و
مرحمت علم - و محمد حسین برادر همت خان بمنصب هزار و
هزار - و ار از اصل و اضافه و خدمت محافظت قلعه ظفر نگر فوازش
یافتند - جان سپار خان خدمت بخششگری احدیان سرافراز گشت
چون درین حال امساک باران جهانیان را درمۀ بقا اضطراب انداخته
بود پنج روز پیش از وزن مبارک بحکم خدیو گیتی پرور دوحه ریاض
سیادت - شعبه انهار کرامت - نورالمجد و الکمال سید جلال - و قاضی
محمد اسم - و ملا عبد السلام مفتی عسکر - و شیخ محبت علی
سلمی و مظهر بدایع شیخ ظفر - و گروهی دیگر از اصحاب طهارت
و تقی نماز استسقا برون مده بزبان تصرع و ابتهال از ایزد بینمال
غمام افصال مسالت نموده بودند - اگرچه بقدر بارانی بارید اما
لب تشنگان نبات را سیراب نساخت - روز جشن مقدس که روز
نشاط عالم و تاریخ انبساط عالمیان است بیمن نیت عالم آرا بحر
عواطف ایزدی بجوش در آمد - ابر رحمت دریا بار گردید - زمانه
و زمانیان بدین ترائف مترنم گشتند

• انبیا •

که از نراقبال شاه جهان • جهاندار جم حشمت کمران

همیشه جهان باد در خرمی • نهاده بکف ساغر بیغمی

دهم میر جمله میر بخشی که لختی از احوال او گذارش یافت -
 بلغه و مالچ رحمت هستی ازین چهار بر بست - محمد قلی قطب
 الحاک حاکم کلکند از دوام از کتاب مدام همگی مهمات ملکی و معاملات
 مالی بمیر و گذاشته خود یار نمی پرداخت - پس از آنکه فوت
 حکومت از که پسر نداشت ده برادر زاده اتی سلطان محمد رسید
 او از رشد و گردایی بمصالح ایالت پرداخته میر را از هر زمین خود
 بر آورد - و میر بصوب صفاها شناسست - چندی از تصور مهمیدگی
 احوال او چنانچه باید در بیافته بحدمت حضرت جنت مکانی
 معروض داشتند - آنحضرت مرمانی بخط مقدس نوشته میر را طلب
 فرمودند - از آنجا که از دیر باز آرزوی این سعادت داشت در ایام
 سلطنت شاه عباس از اصحاب مرار نموده بملازمت حضرت جنت
 مکتبی آمد - و بمقام دای بمرتبه میر - ماسی رسید - و درین
 دولت گردون صولت نیز بوسیله دیرین بندگی بهمان خدمت
 سر امر از شد - و روزی چند میر بخشی بود - اگر چه در بیاد مرتبه
 بلندی داشت اما از اخلاق مرضیه و اطوار نهیه نصیده نداشت - و
 بد اعتقاد و - چک بود - خالان بنده پرور معتمد خان بخشی دردم
 و انظر بقدم خدمت بموحدت خلعت بر بواخته میر بخشی
 گردانیدند - و تربیت خان را بعنایت خلعت و باصافه پانصدی
 ذات و در دست سوار بمصوب در هراری ذات و هزار و دویست
 سوار و ده بخشیگری درم مفتخر ساختند .

دوازدهم آخر روز شهنشاه ملک یارگاه از وفور و امت بمقرل جعفر
 خان که بر کنار دریای جون تازه اساس یافته تشریف فرمودند -

و پیشکشی که خان موسی لایه پس از اقامت مراسم پاننداز و نذار
 بنظر اقدس در آرد پذیرفته و بتماشای مهتاب پرداخته بعد از
 بهیشت شدن یک بهر شب بدولتخانه اقبال آشیانه مراجعت نمودند •
 بیست و سوم بعد از اتمام قضای در دینم گهزی بساعتی که مختار
 ستاره شناسان بود گوهر بحر خلعت بادشاهزاده سید احمد آرنک زیب
 بهادر را بمرحمت خلعت خاصه و سرپیچ مرزدارین و زمرد بیش بها
 و تسبیح لای گران ارزو خنجر خاصه و شمشیر خاصه و صد اسپ
 عراقی و ترکی از آن میان در اسپ از طولی خاصه با زین طلای
 میناکار و طلای ساده و فیل از حلقه خاصه بایراق نقره و جل مشمل
 زربعت و ماده فیل مشمول عواطف ساختند - ولایت بگلند که
 باعبدال آب و هوا و کثرت معموری شهرت دارن و در وسط ملک
 بادشاهی واقع شده و از یک جانب بخاندیس دکن و از سمت دیگر
 بتوابع سورت و گجرات پیوسته است و کامری بهرجی نام ارثا آفر
 در تصرف دارد بالتماس آن کوکب سماء عظمت نیز عذایت شد -
 و حکم فرمودند که بدولتباب رسیده فوجی از دلیران کارزار بتسخیر
 آن ولایت بفرستند - و از برط عاطفت فائده خوانده مرخص
 گردانیدند - غیرت خان برادر زاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگ
 بخلعت و باضافه هزارمی ذات و هزار و دویست سوار بمنصب دوهزار
 و پانصدی ذات و دوهزار سوار و خدمت نظم صوبه دار الملک
 دهلی از تغییر اصالت خان و مرحمت اسپ - و آگاه خان خواجه - را
 بخلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزارمی ذات و هزار سوار و خدمت
 فوجداری این دریای جون تارک افتخار برانراختند - چون

ایفای عهد و ادای نذر و تکذیب حیرات و توہین مبررات و تمق
 حال ضعفا و رفع احتیاج مقرا همواره پیش نهاد همت نالی خدیو
 خدا شناس است از حمله مبلغ پنج لک روپیه که بعد از اردنگ آرائی
 نذر نموده بودند که بسندہ مکہ معظمہ و مدینہ طیبہ و سادات عظام
 و شرمای کرام و منورین و محتاجان آن در بقعہ شریعہ رسانند دو
 لک و چهل هزار روپیه مصحوب حکیم مسیح الرماں و ملا خواجہ
 حان دثاں دو مکاں متحرک سابقا ارسال یافته بود - چنانچہ در آخر
 سال چارم گذارده آمد - دریدولا مبلغ شصت هزار روپیه دیگر همراه
 حکیم ابو القاسم مخاطب حکیم الملک کہ از پورشکن محرم و بعدگان
 معتمد این درگاه است - و از سعادت پژوهی رخصت - هر مصلحت اثر
 حصار گرفته - روانہ ساختند - تا دران درموطن ملک مسکن مستحقین
 قسمت نماید - و باعظم خاں صوبہ دار گجرات یرایع شد کہ بصواب دید
 حکیم مبلغ مربوط را متاع باب بر عرب خرید نموده ناموسی الیہ بفرستد -

رفتن ظفر خان صوبہ دار کشمیر به تسخیر نبت

در عهد دولت حضرت جدت مکانی کہ همواره تسخیر ولایت
 مذکور پیش نهاد همت علیا داشتند هاشم خان واد قاسم خاں میر
 بحر حاکم کشمیر بفرمان آن حضرت موار و پیداد بسیار از سپاهی
 و زمیندار گرد آورده هر چند دست و پا زد کہ دران ملک درآمده
 کاری تواند ساخت صورت فکرم - و آخر کار جمعی کثیر بکشتن
 داده و خسارت تمام کشیده برگشته بود - درین هنگام کہ آوارہ جهان
 کشانی و کشور گیری عساکر منصوره ارکان ینبال گردن کشان و متغذ

گران و دژکار را مصداق کریمه - جعلاً علیها ساقها - گردانیده است
 حکم شد که ظفرخان حارس کشمیر با لشکر آسیا بدان صوب شتافته
 ولایت مزدور را محشر گرداند - او بتهیغه این مصداق پرداخته قریب
 هشت هزار سوار و پیاده از بندهای پادشاهی و تائینان خود و
 مرزبانان آن فزاحی مرام آورده از راه کرچه بیه نوردی در آمده
 و عقبات معضله این راه دشوار گذار را که بتفصیل گذارش خواهد
 یافت پیموده - در عرض یکماه بد شکر دو نام پرگنده که - آغاز ملک
 ثبت است و این طرف آب نیلاب - رسیده نزدیک حصار
 علی رایی دایره کرد - علی رایی پدر ابدال مرزبان حال ثبت
 برد سر کوهی بس بلند طولانی در حصار استوار برانراخته -
 بلند تر آن بکهر بهوچه زبان زد گشته است - و دیگری که پست
 است به کهچنه - هر کدام رایی دارد
 * ع *

چون گلوگاه نای و سیند چنگ

و راه آمد شد قلعه نشینان نزد هم بفرز کوه واقع شده - ابدال در
 حصن کهر بهوچه متحصن گشته بود - و محمد مراد نامی را که وکیل
 و راتب و مناق مهماتش بود بسرائت قلعه کهچنه باز داشته و عیال
 و اموال را در حصار شکر که آن روی نیلاب بفرق جبلی رفیع
 اساس پذیرفته است نگاه داشته - ظفرخان از رفعت و متانت هر دو
 میبکمه مصلحت در محاصره و پیکار ندیده چنین اندیشید - که
 سپاهی و رعیت ثبت را که از ناهنجاری ابدال دل آزرده بودند
 بهمدارا و مواها جانب خود بکشد - و جوتی برای کشایش حصار
 شکر و اسیر کردن فرزندان ابدال معین نماید - چه همگی مدت

ابامت مسکر منصور دران سرزمین قاش اردو ماه نیست - و اگر
 زاده درین توقف واقع شود از درویشی درک راه نرآمد مسکون
 میگردد - بنا بران مندر بحر الدین را که نوکر معتمد از بود ما مرهان
 دیگر بلوچ و بر دیک چهار هزار سوار و پیاده در قلعه شکر مرستانه
 خود نعل اندال پرداخت - و حسن حوایر رانده اندال را با دیگر
 تانسان که در روم و دنگال درگاه آسمان حاکم منتظم اند و کشتی
 از زمینداران کشمیر که در سکن آن سر و روم آشنائی داشتند دران
 داشت که در خدمت و ترهت ادب گروه را بشاه راه اطاعت و
 اقیان و همون کردند و در حقیقت مداحل و محارح آن در
 حصص حصص درگماشت - مندر بحر الدین ساحل دریای بابل
 رسیده کشتی چند ترتیب داد - و چون مدد پورها تدا
 دوزاری سر راه کشیده گرهی از تعلیقات بقصد بار داشت
 اوج قاهره عقب آن بشاده بودند مندر دیک دو هزار آدم
 بدالت حمعی از مدینه آن ولایت نصف شب روانه ساخت - تا
 بسمت پایان آب شناخته راه را از دست صلاب بدشکل در آورند -
 دوزان جنگ حو طی مصامت نموده نعت بر طبعه صاله رسانند -
 و مریقی را در خاک هلاک انداخته نعت السیف را در سپر فرار
 گردانیدند - میر از بعلاب گذشته بپای قلعه شکر آمد - و بصر اسام
 موافق قلعه کشائی پرداخت - روز دیگر در لب بحر اندال که پانزده
 ساله بود و با حشری حراست حصار تقدم میرسانید عمارة لشکر
 میروزی را کم انکاشته با همرها نادر دار بنال دیروز آمد - میر مرهان
 بیک پسر از آگهی سرعت هرچه تمامتر خود را نمرکوه رسانیده

سر راه گرفته‌اند - و نایب را حرب بر امر رفته به بیاری را از هم گذرانیدند -
 از اشعر ظفر اثر نیز مرهاد بیگ بلوچ مجروح و چندی از نوکران ظفر
 خان مقتول گردیدند - شقاوت منشان رعائی خود در گریز دانسته
 جانب قلعه برگشتند - و دلاوران تا دروازه صوب شکرور تکامشی
 نموده بیرون آن ملچار ساختند - و از آنرو که غلبه عسکر انبال
 رعب تمام در دل پسر ابدال انداخته بود آن نکوهیده مثل پای
 ثبات از دست داده بپراوردن عیال پدر مقید نگردید - و از سیم
 و زر هرچه توانست با خود گرفته شب هنگام از در دیگر که جانب
 کاشغر بود بدر آمده بدان سوراخی شد *

بیست و نهم ربیع الاول که فروغ صبح عالم را در گرفت - و نور
 تابش بر پرد ظلمت از روزگار برگرفت - سیر برقرار آن نابکار آگاهی
 یافته باجمعی بقلعه درآمد - اما از نهب و غارت همهران ضبط
 اموال نتوانست نمود - و عیال ابدال بدست آورده طایفه را بدنبال
 پسرش فرستاد - ایقان بدر نرسیده لختی از طلا و نقره که در راه
 افتاده بود گرفته برگردیدند - ظفر خان از اجتماع فتح این در قوی
 بنیاد مستظهر گشته در کشایش حصن کهرپوچه و کمپنه جد و
 جهد فرمایش گرفت - و باشاره از جماعه از قطان تبت که بلشکر
 ظفر پیوسته از روی بندگی درگاه والا داشتند حراس قلعه کمپنه را
 که از قلت آذوقه مضطر گشته بودند - با ندرزهای کبرا طریق
 رستگاری باز نموده از ابدال برگردانیدند - و کورسین (ن) کشتواری

و شادمان پهلوی دال اندال را به خدمات مبادرت و مقالات
مصالحات از اهتمام استحکام دلمه که چیده عامل ساختند - طعرحان
دموحت قرار داد ششم رابع الثانی روز پانجمده موحی نا آدم حان
تندی نوادر حرد اندال که در زندگی پدر خویش علی رانی در عهد
درب حصر حبس مکانی هنگامی که اعتقاد حان نظم صوفیه
کشه در می پرد احب شرف نمودند در دلمه و ازان نارتا امروز
بیم مددگی این آستان ملک نشان بامیاب مقاصد است - و محمد
رمان خویش خود را فرستاد که چیده مرستاد - حارس آن با سایر دلمه
شلمان فر آمده دلمه را چپرد اندال از مصالح مردم و سپردن
دلمه و اسارون و فرزندان بناس و ناس افتاده حر ریدهار چاره دلمه -
ناگردد حص کهره و چه را وا گذاشته بواسطت شادمان پهلویوال
طعرحان را دید - روز دیگر سرکرد لشکر نا حوقی از بندهای
نادرشاهی و تانیان خود اندال را همراه گرفته دلمه کهره و چه رست
و خطه حان ممالک حان خوانده بمعسكر مروزی برگشت -
و عرصه دلمه مدی از کف دست تحسین قلام که بیم اندال دشمن
مال شهشاه ملک نارگاه بودی و آسمانی تدبیر بدست بپایه سرور
حاجت روانه صاحب - درین اثنا مدر فخر الدین بدر نا موحی که
همراه از رفته بود و عیال و سایر منتسبان اندال و دولک و پند که
دست یعمایان نا نرسیده بود سالم و عام مراحت نمود - از
مددگی تائیدات آسمانی که در ناز اولدای دولت قاهره آنا مانا
خلو ظهور میدهد آنکه زبان و فرزندان حذب چک و احمد چک
که در زمان حکومت اعتقاد حان بدست شورتن انگیزی و مده

آمیژی از کشمیر بصوب تبت گریخته بودند و درین هنگام ابدال
اینان را بکشمیر فرستاده بود تا بانگیختن کرد نصاد میباهدان را
پراگنده خاطر سازند بقید اسر ظفرخان در آمدند - و حبیب چک
دیگر که در صوبه داری میرزا علی بیگ اکبرشاهی بادیه ضلالت
نوریده به تبتیان پناه برده بود با فرزندان و خویشان خود امان
جسته نزد ظفرخان آمد - خان مشارالیه باندیشه آنکه مبادا از
ریزش برف راهها بسته شود یا مفسدانی که بتحریرص ابدال جانب
کشمیر رفته اند تغذ برانگیزند بی تنظیم و تدمیق ولایت و تغذیش
اموال ابدال را با تبعه او و دیگر شقاوت گزینان آن ملک و چکان
مذکور همراه گرفته و ملک تبت را بعهده محمد مراد وکیل ابدال
وا گذاشته بکشمیر مراجعت نمود *

بیست و نهم ربیع الذانی چون حقیقت مراجعت او بعرض
مقدس رسید یرلیغ قدر نغان صادر شد که بعد از تسخیر ملک و
تغذیح قلاع و ایل شدن مرزبان آن ولایت و بدست آمدن دیگر ادبار
پژوهان بی ضبط مملکت و نظم حال رعیت بسرعت برآمدن و ملک
را بوکیل ابدال پیش از آنکه خاطر از انقیاد او فراهم گردد سپردن
پسندیده خرد درو بین و رای صواب گزین نبود *

از تشابک اغصان اقاریل و تمنق اینان احادیث شرح

معویت راه تبت و کیفیت آن ملک می نماید

تبت دو صمر عام دارد یکی کرچ (ن) و دیگری لار که ظفر

جان بدو در مسلک آمد و شد نموده - اگرچه مسافت راه کرچ
 چهارمیل از راه از امروا است و بیشتر آن در کوههای بلند و فلهایی
 تنگ که از آن یک سوار پیش نگردد واقع شده - اما چون بصورت نادر
 دروب و سرما کمتر دارد از این راه رود نه تدبیر مدرسه - و راه از
 هرچند نه تدبیر نزدیک است اما از کثرت و دوام دروب و بیج بعسرت
 تمام بردیده می آید - و در این راه حدلی است فادح بازتغایع بزم
 کرده که - راههای آن را بیج در گرفته است - و در مرز آن میانه خاربه
 مرز آن - و در مرز آن از آن مصوب مرگدرد مدرلی چند از این راه است
 هموار بی فاساد بی قطع می شود اندک سی گروهی کشمیر کنلی است
 که سفر گردان حمال بدما بسجلی و دشواری آن کمتر نشان دهند -
 در زمست در برابر پیر پچال است چنان بود که صعود و هبوط آن
 سواره میسر نگردد - و از این که در این در طریق آورده مراد است
 نمی آید طنز حال و شمرها از چندان آورده برگرفته بودند که تا
 معادیت کشمیر کفایب نمود ملک تمت که همگی بیست و یک
 پرگده و سی و هفت قلعه دارد از مرزهای کوه و تنگی عرصه معایت
 کم رزاعت است - و از ح و ناف بیشتر حو و گندم در اینجا می روید
 اگرچه صط آن ولایت چنانچه نامد شده بود تا بر حقیقت حراج
 آن قرار واقع آگاهی یافته شود - اما چینی شفته آمد که محصول
 مال کامل آن مرز در یک لک و دویست - در آن دیار حوی
 آبی است که در یک سوی آن قراصلهای طلا بهم می رسد - در یک (ن)

در هزار توله طلا که از کم عیاری توله زیاده بر هفت روپیه نیرزد هر سال از اجاره آن حاصل میشود - اکثر اثمار سرد - پیری مانند زرد آلو و شفتالو و خربزه و انگور در آن - مرز زمین لطیف و شیرین است - میوه دارد که درون و بیرونش - رخ است - توت و چنار و زرد آلو و شفتالو و خربزه و انگور در یک موسم میرسند .

از آنجا که برازنده اورنگ جهانبانی - حضرت صاحبقران ثانی باصفای مقالات ارباب تقی - و کلمات ائمه هدی - و اجتماع حکایات عدالت سمات راعیان لوی ساطت - سالکان مسالک دولت - سیما برازنده اورنگ و دیهیم - خادان هفت اقلیم - ثالث القطبین - حضرت صاحبقران نور الله مضجعه - که همواره اقتدای آداب رضیه و اقتضای اطوار بهیمن آنحضرت را مرقاة مدارج دین و دولت - و میزان قوانین ملک و ملت - میدانند - توجه تام دارند - و زری دانشور - و ندمای سخن گستر - همیشه دل نشین داستانهای باستانی بشیوا بیانی گذارش میدهند - درین ایام از کتاب واقعات حضرت صاحبقرانی که بزبان ترکی بود - و میر ابو طالب تربتی از کتابخانه والی یمن بدست آورد - پیار می ترجمه نموده - داستان نصایح خرد امرا که آن حضرت هنگام تعیین میرزا پیر محمد خلف میرزا جهانگیر بامارت کابل و غزنین و قندهار و غیره فرموده بودند و در آن کتاب مندرج است بعرض مقدس رسید - نسخه ازان بسرو جویبار خلافت بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر که بنظم مهمام صوبه دکن پیش ازین بسپردین روز مرخص گشته بودند از کمال رافت و فزونی عاطفت فرستادند - و باسر خاقانی درین هدایت

نامه بدر برای هوتس اسرائیلی خواندند گل اندراج نامت •

نقل داستان

دژ من وقت لحاظ رسید که نذمور کابلستان و حدود هندوستان
و مواجی عربی و ناحتر و مددکار دای مرصاده اند که نظم آن
در اناب مسیحه تواند پرداخت و دل مصلحت اندیش بران شد که
مدی از اسیرانهای کامگار معوض گردن - باز اندیشه رسد که
منادا هوای سلطنت و استقلال از کج دماغ او سر برورد
چه حای آنست که اگر نفعی معوض دند اس حلال مجال
معوض بشوراند تا نامدورانه چه رسد سختی در قائل بودم که
دل پرتو امکند که اگر تدمری تعالی مرا سلطنت از راسی داشته
کرا بار که محالعب گراید و الا از بدوی بازو چه کشاید درس
ابدا کذاب بوسقار برسم مال نرکشودم اس ادمات بر آمد • ییب •
چو درامت نه بکشد سپهر فلک • بداند نمرادگی در کمند
به سختی رسد از معنی تصور • نه شتران سر بکشد خوردند و در
حدا گشتی آنجا که خواهد برد • اگر نا خدا حامه برق درون
مرا از اس اشعار آمدار طبعش شکفت - بخود گفتیم که سرحد
هندوستان تا آب - مد و عربی و کابل تا حدود مددکار که مملکت
سلطان محمود عربی است گرفته آنکه یکی از مریدان سپاهم -
اگر احیاناً براه نمی در آید و درس براید مدد کند من خواهد
بود - ده نصدت حسد بخیر - من درس ازاده راسخ گشتم و انال آن
حدود نامبرزاده پدر محمد معمر گردا یدم - و چون مرا و سر درازان

توسعات و تشونات و هزار جات فراهم آمدند - اورا طلب دیشتم وکاه
خود بر مرق دی گذاشته فرجی خاصه پوشانیدم - و بگفتم که ترا
به پنج چیز مامور میگردد - اول آنکه چون به دستگاه سلطان محمود
غزنوی بر شینی و بران مملکت فرمان فرمای شوی مرا و خود
را فراموش نکنی و از پایت خود در نگذری - دوم از حال همسایگان
ملک غافل نگردی - سیوم در ضبط مملکت و رعایت رعیت
تداخل نوزی - که تنگری تعالی بجهت آتیه بر احوال زیر دستان
و مظلومان آگاه باندیم ملک خود را بماعطا فرموده - چهارم در نظم
لشکر بکوشی - و هر که بتو در این نگاهداری که تنگری تعالی برات
روزی اورا بر تو نوشته - و سپاهی را رخصت ندهی و اگر دستوزی
طلب و بدانی که در سپاه گری چنانچه باید هست باحوال او
چندان پردازی که بفراغ بال بخدمت قیام نماید - چه سپاهی جان
خود را مدفروش و سر بازی میکند - و بدان که حصار ملک سپاه
است به دستگاه - پنجم دین مصطفوی را رونق بخشی - و بر خلاف
ارام و نواهی الهی کاری نکنی - که قوام دولت بدین باز بسته
است - و با سادت و علما و صلحا معاشرت نیکو نمائی - و از اشار
و انزال اجتناب ورزی - و در همین محفل گروهی از نویسندگان را با
لشکرگران همراهی تعیین فرمودم - و امیر قطب الدین ابن عم امیر
سلیمان شاه را دیوان بیگی - و اسلام خواجه پسر ایلچی خواجه برلاس را
میرتوزک - و برات خواجه کوکلتاش را صاحب اسرار او گردانیده اسر
نمودم که در مجلس او از امرا میر موسی و عالی غانچی و امیر بهلول
ولد امیر درویش برلاس زنده مور خواجه پسر آیدوغا و حسین موفی پسر

عیات الدین ترحاں و حمیدی حواحه خویش امیر عباس بهادر و
 اتناں شاہ مرغوحی و شمس الدین پسر ارج قرا و موج تیدور قلند
 نقشیند - و ارہریکی سکنی کہ در مکتوب صمیرا و آگهی دهد -
 پرسیدم - امیر قطب الدین پامج داد کہ اگر پشت من قائم باشد
 بر شام چوب شور و گفت کہ پشت و پناہ من امیر است دیگری را
 دشنام - اسلم حواچہ باز نمود کہ اوصاع حاء یکدست اگر در گرد
 حاء خراب شود - و رات حواچہ سرگردان کہ چراغ یکی است کہ مفرور
 آن رہ می نور دیم - و ما چراغ امیر را امروختہ میدانیم و در سایہ
 آن زندگی میدانیم - امیر علی عالمچی ادا کرد کہ ما را بعد از امیر
 زندگی مداد - و ہریکی لوازم احلاص و اطاعت و اختصاص و
 تداوت خویش ظاہر منگردانید - دریدولا امیر زادہ معروض داشت
 کہ اگر بر امیر عسیدان و رزم سر از حکم نگری تعالی در تانہ فاشم -
 و دین خود را در ناحتہ گفتہم چہارم حصہ ممالک خود را بدو
 ارزانی داشته ام برادران از حق و حسد در چاق تو سخنان حواحد
 ساخت ناید کہ پیوستہ آثار مروتی و خاکساری از تو ظهور پندود -
 روی را در آفتاب عاطفت کشیدہ مرخص فرمودم *

چون ہر عشیرہ از مذہب خلوت آگاہی خلوس سعادت مابوس درری
 از ادوار حہاندی مقرر گشتہ - و مرمیان اقدس و فایع ہر درری
 خلوتی - اکنون کہ روانچ نخستین دور حاکمت ابن بادشاہ دین
 پرور - شہشاہ دان گو - کہ ایزد کام بخش اوقات کامکاریش چون
 اعوام دہور باہم پیوستہ دزدان - و ساعات مرمیان گوارایی مانند ایام
 شہور از ہم ناگہستہ - بفرخی و حسنگی صورت رقم پذیرم -

خاتمۀ این مجید مخلص را که فاتحۀ ادرار فاشاناهی یاد به تملیق
 مناصب دراری سماء خلافت - لآلی دریای جلال - انوار باصره
 عظمت - ازهار حدیقه ابهت - نوئیذان والا مکن - و سایر منصبداران
 و پانصدی منصب - و ترقیم نبذی از احوال فیض اشتمال مبارزان
 نفس شکن - و مجاهدان ریاضت فن - و علمای دانش گستر -
 و حکمای عیسی اثر - شعرائی سخن طراز - نگارین میگردد اند *

مناصب لالی بحر خلافت دراری سماء جلال

پادشاه زاده محمد دارا شکوه نخستین گوهر دریای عظمت بانزده
 هزاری نه هزار سوار *

پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر دویمین کوكب سماء ابهت
 دوازده هزاری هفت هزار سوار *

پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر سیومین سرور جویبار
 سلطنت دوازده هزاری هفت هزار سوار *

پادشاه زاده مراد بخش چارمین نتیجۀ دردمان دولت پانصد
 روزه روزینه *

نوئیذان والامکان و امرای عالیشان و دیگر

منصب داران

نه هزاری

یمین الدوله آصفخان خانخانان سپه سالار نه هزاری نه هزار سوار
 در اسپه مه اسپه *

هفت هزاری

مهاکت حان حاجانان هفت هزاری هفت هزار سوار دو ایدیه
سه ایدیه - ماه جمادی الاولی سال هفتم از خلوص معدس در
برهانپور و هکرای سحر آخرت گردند *

حاجانان لودی هفت هزاری هفت هزار سوار دو ایدیه سه ایدیه
دست و ششم صفر مال دوم از اورنگ آرائی حد نورمان مطلق
دست و دوم مهر برهمانی شهاب اندی از آستان ابدال
در بر تافته خاک دراز مرقق روزگار حوت پنجمت و زرد شده
عمر رحمت سال چهارم موافق پیردهم بهمن علف تنع مداران
مدروری انما گردند چنانچه مدفصل گذارش باب *

شش هزاری

حان دروان بهادر بصوت جنگ شش هزاری شش هزار سوار
دو ایدیه سه ایدیه *

حواحد ابوالحسن شش هزاری شش هزار سوار مدسمن رمضان
مال ششم از خلوص اندس و دهمت حناب سپرد *

اعظم حان شش هزاری شش هزار سوار *

معد الله حان بهادر مدرور جنگ شش هزاری شش هزار سوار *

اصل حان شش هزاری چار هزار سوار *

پنج هزاری

سند حان حبان ذار پنج هزاری پنج هزار سوار دو ایدیه سه ایدیه *

حان رمان بهادر پشتهراری پنج هزار سوار دو ایدیه سه ایدیه - چهاردهم

دی الحده سال دهم در دولدانک برحمت حق پیوست *

اسلام خان پنجہزاری پنجہزار سوار سے ہزار سوار دوا سپہ سے اسپہ •
 سعید خان پنجہزاری پنجہزار سوار سے ہزار سوار دوا سپہ سے اسپہ •
 شایسنہ خان پنجہزاری پنجہزار سوار دو ہزار سوار دو اسپہ
 سے اسپہ •

قاسم خان پنجہزاری پنجہزار سوار دو ہزار سوار دو اسپہ سے اسپہ •
 سال پنجم در صوبہ داری بنگالہ داعی حق را لبیک گفت •
 وزیر خان پنجہزاری پنجہزار سوار ہزار سوار دو اسپہ سے اسپہ •
 رانا جگت سنگھ پنج ہزاری پنج ہزار سوار •
 راجہ گجسنگھ ولد راجہ سورجسنگھ راتہور پنج ہزاری پنجہزار سوار •
 راجہ جیسنگھ کچہواہ پنج ہزاری پنجہزار سوار •
 رستم خان دکنی پنج ہزاری پنج ہزار سوار •
 سپہدار خان پنج ہزاری پنجہزار سوار •
 شیر خان تونور پنجہزاری پنج ہزار سوار - سال چارم در صوبہ داری
 احمد آباد ازین جهان بگذشت • .

راو رتن ہادا پنج ہزاری پنجہزار سوار - حال چارم در بالگہات
 رخت ہستی بر بست •

راجہ جیہار سنگھ ولد راجہ فرسنگدیو بندیلہ پنجہزاری پنجہزار
 سوار - آن کافر ماجرا در سال ہشتم بجزای کردار خود گرفتار
 آمدہ بکوی عدم فرورفت •

یاقوت خان حبشی پنجہزاری پنجہزار سوار - در رمضان سال ششم
 برہنہ منی ادبار فرار نمود - و بیست و چارم ذی القعدہ سال
 مذکور در دولاباک طعمہ بہنگ شہ شیرمہارزان لشکر اقبال گردید •

- مالوجي برادر کھيلوجي دکني - پنج هزاري پنجہزار سوار •
- اوداجي رام دکني پنج هزاري پنج ہزار سوار - مال ششم - پيري گشت •
- بہادر جي والد جادون رام دکني پنج هزاري پنج ہزار سوار سال
ہشتم پيمانہ عمر ار لب زور گرديد •
- ميرزا عيسي ترخان پنجہزاری چار ہزار سوار سوار سوار دراپہ
سہ اسپہ •

- اعتقاد خان پنجہزاری چار ہزار سوار •
- لشکر خان پنجہزاری پنج ہزار سوار •
- رحيم خان والد آدم خان دکني پنجہزاری چار ہزار سوار - مال چہارم
در گذشت •
- جعفر خان پنجہزاری سہ ہزار سوار •
- مير جملہ پنجہزاری در ہزار سوار - دہم ربیع الثانی مال دہم
بساط حیات در سوردید •

چارہزاری

- سيد شجاعت خان دارہ چارہزاری چارہزار سوار در ہزار و پانصد
سوار در اسپہ سہ اسپہ •
- قليچ خان چارہزاری چار ہزار سوار •
- سيف خان چارہزاری چار ہزار سوار •
- صادق خان چارہزاری چار ہزار سوار - دہم ربیع الثانی مال ششم
رخت هستي بر بست •
- باقر خان نجم ثاني چارہزاری چار ہزار سوار - مال دہم در
صوبہ آلہ آباد در گذشت •

الله ویرد بخان چار هزاری چار هزار سوار *

معتقد خان چار هزاری چار هزار سوار *

دربا خان روهيله چار هزاری چار هزار سوار - سال سيوم از برهانپور
مرار نموده بخانيجهان مقهور پیوست - و هفدهم جمادي الثانی
آغاز سال چهارم جگراج پسر راجه ججهار سنگه بنديله اورا در
سرزمین خود بقتل رسانيد *

بهادر خان روهيله چار هزاری چار هزار سوار *

دلور خان بریج چار هزاری چار هزار سوار - سال چارم درگذشت *

شیرخواجه چار هزاری سه هزار و پانصد سوار - در سنه احدی
و دیعت حیات سپرد *

مبارز خان روهيله چار هزاری سه هزار و پانصد سوار *

راجه بهارت بنديله چار هزاری سه هزار و پانصد سوار - در سال
هفتم سپری گردید *

راجه پتهلداس چار هزاری سه هزار سوار *

جان سپار خان صوبه دار الله آباد چار هزاری سه هزار سوار - در نخستین
سال جلوس والا بگذشت *

شاه بیگ خان چار هزاری سه هزار سوار *

مرتضی خان ولد میر جمال الدین حسین آفتو چار هزاری سه
هزار سوار - سال دوم در صوبه داري تنه مراحل زندگی در نوردید *

سید دلیر خان باره چار هزاری سه هزار سوار - در سال ششم اربین
عالم انتقال نمود *

فدائی خان چار هزاری سه هزار سوار *

• رامرار حان چار هراري سه هزار سوار •
 رشيد حان انصاري چار هراري سه هزار سوار •
 زو سوز بهورقيه چار هراري سه هزار سوار - در حال چهارم
 پيري گشت •

• رامرار حان دكبي چار هراري سه هزار سوار •
 حگدبو راي برادر حادون راي دكبي چار هراري سه هزار سوار -
 در سال پنجم عنصری پندونس از هم گسيخت •

• شاه نواز حان صفوي چار هراري دو هزار و پانصد سوار •
 صفور حان چار هراري دو هزار و پانصد سوار •
 همير راي دكبي چار هراري دو هزار و پانصد سوار - در سال
 هفتم پيمانه رندگي از برآمود •

• سكلدار حان دكبي چار هراري دو هزار سوار •
 • معتمد حان چار هراري هزار و دويست سوار •
 • موموي حان صدر چار هراري هفتصد و پنجاه سوار •
 سه هزاراري

• نجاست حان ولد ميرزا شاه رخ سه هزاراري سه هزار سوار •
 • جهانگير قليچان سه هزاراري سه هزار سوار - در سال پنجم رحمت
 حيات بر نعت •

• سردار حان سه هزاراري سه هزار سوار •
 • زو حتر سال نديره رازي هاد سه هزاراري سه هزار سوار •
 • حوهر حان دكبي سه هزاراري سه هزار سوار •
 • (مالت حان سه هزاراري دو هزار و پانصد سوار •

شمشیر خان سه هزارې دو هزار و پانصد سوار - سال پنجم ازین جهان درگذشت *

بیگلر خان ولد سید خان سه هزارې دو هزار و پانصد سوار - سال سیم و دیمت حیات سپرد *

صدرزا خان ولد شاه نواز خان بن عبد الرحیم خان خاننآبادان سه هزارې دو هزار سوار *

یوسف محمد خان تاسکندی سه هزارې دو هزار سوار *

مخلص خان سه هزارې دو هزار سوار - در سال دهم سفر آخرت گزید *

ترکمان خان سه هزارې دو هزار سوار - سال هفتم درگذشت *

قراباش خان سه هزارې دو هزار سوار *

شهباز خان معروف بشیرخان روهیله سه هزارې دو هزار سوار - سال چهارم در دکن جان فشانی نموده حیات ابد اندوخت *

مرتضی خان ولد سید صدر جهان سه هزارې دو هزار سوار *

امیر خان سه هزارې دو هزار سوار *

خواص خان سه هزارې دو هزار سوار *

ظفرخان سه هزارې دو هزار سوار *

امر سنگه ولد راجه گجسنگه راتهور سه هزارې دو هزار سوار *

سانهو سنگه ولد راورتن هانا سه هزارې دو هزار سوار *

راجه بهار سنگه ولد راجه برسنگه دیو بندینه سه هزارې دو هزار سوار - سال پنجم درگذشت *

راجه جگت سنگه ولد راجه باسو سه هزارې دو هزار سوار *

مختر الملک ولد یاقوت بد جوهر سه هزارې دو هزار سوار - حال
پنجم وړ شد *

حسن خان ولد فخر الملک سه هزارې د: هزار سوار *

جمشید خان خویش ملکت عمر حدشي سه هزارې دو هزار سوار -
سال سوم وړو رفت *

کار طلب خان دکني سه هزارې دو هزار سوار *

ارداحیوم ولد اوداخي رام سه هزارې دو هزار سوار *

امد خان معموري سه هزارې هزار و پانصد سوار - سال چهارم
روزگارش بسر آمد *

واجه رای سنگه ولد مهاراجه بهیم سیسودیبه سه هزارې هزار
و پانصد سوار *

واجه ابوب سنگه سه هزارې هزار و پانصد سوار - در سال دهم
پیمانۀ زندگانی او مالا مال گشت *

پژوهجی دکني سه هزارې هزار و پانصد سوار *

منکوچی دکني سه هزارې هزار و پانصد سوار *

حبش خان سه هزارې هزار و پانصد سوار *

جادون رای دکني سه هزارې هزار و پانصد سوار *

سید هنر خان باره سه هزارې هزار سوار *

واجه منروپ کچه پناه سه هزارې هزار سوار - سال هیوم بمالک
عدم شدامت *

دیناجی ولد بهادر جی دکني سه هزارې هزار سوار *

حکیم مسیح الرمان سه هزارې پانصد سوار *

دو هزار و پانصدی

سرشد قلی خان ترکمان دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار -
پانصد سوار دو احمده سه اسپه *

میر شمس دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار *
سزادار خان ولد لشکر خان دو هزار و پانصدی دو هزار و
پانصد سوار *

غیرت خان برادر زاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگ دو هزار و
پانصدی دو هزار سوار *

دیانت خان دشت بیاضی دوهزار و پانصدی دوهزار و پانصد سوار -
در سال سیوم ره مورد آخرت گردید *

انتخاب خان برادر سعید خان دو هزار و پانصدی دوهزار سوار - مال
چهارم بشهرستان فیستنی رفت *

احمد خان ولد محمد خان نیازی دوهزار و پانصدی دوهزار سوار *
صف شکن خان ولد سید یوسف خان دو هزار و پانصدی دو
هزار سوار *

راجه دیببی سنگه ولد راجه بهارته بندیلہ دو هزار و پانصدی
دو هزار سوار *

الله یار خان دو هزار و پانصدی هزار و هشتصد سوار *
خفچهرخان ترکمان دو هزار و پانصدی هزار و هشتصد سوار - مال دوم
در گذشت *

خدمت پرست خان دوهزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - بیست
و ششم صفر سال دوم در تبرد خانجهان مقهور جان در باخت *

نظر بهادر خوشگي دو هزار و پانصدي هزار و پانصد سوار •
 شېخ مرید ولد قطب الدین خان گوکه دو هزار و پانصدي هزار
 و پانصد سوار •

دلور خان دگني دو هزار و پانصدي هزار و پانصد سوار •
 شمس خان دگني (ن) دو هزار و پانصدي يك هزار و دوصد و پنجاه

سوار - سال سيوم وخت هستی ازين جهان دريغت •
 حان نثار خان دو هزار و پانصدي هزار و دريغت سوار •

دوهراري

داتيجان قلماق دو هزارى دو هزار سوار •

شاه قلي خان اوزدک دو هزارى دو هزار سوار •

مدارک خان نيارى دو هزارى دو هزار سوار •

پردليخان ولد دلور خان مريچ دو هزارى دو هزار سوار •

چگراج بديله دو هزارى دو هزار سوار - در سال هشتم همراه پدر
 بقتل رسيد •

پرتقيجراج راتهور دو هزارى هزار و هفتصد سوار •

مرت حان دو هزارى هزار و پانصد سوار دو ايد و سه ايد •

مفلحان ولد ژس حان گوکه دو هزارى هزار و پانصد سوار •

مکرمت خان دو هزارى هزار و پانصد سوار •

احمد بيگ خان دو هزارى هزار و پانصد سوار •

سادات خان دو هزارى هزار و پانصد سوار •

اعتماد خان دو هزارى هزار و پانصد سوار *

مختار خان سبزواري دو هزارى هزار و پانصد سوار - سال دهم
گشته شد *

راو كرون ولد راز - سربورتيه دو هزارى هزار و پانصد سوار *

راو دودا نديره راو چاندا دو هزارى هزار و پانصد سوار - سال ششم
در مهم دولتاباد جان نثار گرديد *

رادت راي دهنگزدگني دو هزارى هزار و پانصد سوار *

بابو خان كراتي دو هزارى هزار و پانصد سوار - سال سيوم اجل
معودش منصرف شد *

محمد زمان دو هزارى هزار و چار صد سوار *

غديرت خان عزيز الله نام ولد يوسف خان دو هزارى هزار و
دو صد سوار *

تريبت خان دو هزارى هزار و دويست سوار *

ديندار خان دو هزارى هزار و دو صد سوار - سال هشتم شربت
مرگ چشيد *

نور الله هروي (ن) دو هزارى هزار و دو صد سوار *

بهايداس كچهواهه دو هزارى هزار و دو صد سوار - سال چهارم ازين
جهان بيرون شد *

ميرزا والي دو هزارى هزار سوار *

ميرزا حسن ولد ميرزا رستم صفوي دو هزارى هزار سوار *

- میر تقی خان خواجہ دانا دام دوهراري هزارسوار - ل ششم - مسافر ملک بقاشد.
- لهراسپ خان ولد مہانتخان حاکمان دوهراري هزارسوار.
- حلیل اللہ خان دوهراري هزارسوار.
- جان نار خان خواجہ دانا دام دوهراري هزارسوار.
- احلاص خان دوهراري هزارسوار.
- اکرام خان ولد اسلام خان فتحپوري دوهراري هزارسوار.
- میروز خان خواجہ سرا دوهراري هزارسوار.
- راجہ رام داس بروہی دوهراري هزارسوار.
- راجہ روز ابرو دوهراري هزارسوار - سال هشتم بحساب عدم نمود.
- شیرخان قرین دوهراري هزارسوار.
- نجفیار خان دکنی دوهراري هزارسوار.
- سید عمر دکنی دوهراري هزارسوار.
- آتش خان دکنی دوهراري هزارسوار.
- ابیغای دوهراري هزارسوار.
- سرور خان حمشی دوهراري هزارسوار.
- پتہ وحی ولد اچلاهی دکنی دوهراري هزارسوار.
- التعماب خان دوهراري هشتصدسوار.
- سید عالم بارہ دوهراري هشتصدسوار.
- ملاست خان ولد صادق خان دوهراري هشتصدسوار.
- هانابھی دیوریہ (ن) دوهراري هشتصدسوار.

نورالدین قلی دو هزارى هفتصد سوار - سال پنجم راجپوتى اورا
بقتل رسانيد *

خواجه جهان خوانى دو هزارى ششصد سوار *

حكيم الملك دو هزارى پانجاه سوار *

هزار و پانصدى

سعادت خان هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار *

عوض خان قاتشال هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار *

همت خان هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار - در سال دهم

وديعت حیات باز داد *

رحمت خان هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار *

اکبر قلی سلطان کهر هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار *

اول پونچا زمیندار دیگر پور هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار *

شريف خان قدیمی هزار و پانصدى هزار و دريست سوار - سال نهم

قايض ارواح قبض روحش نموده *

اسفندیار ولد حسن بیگ شیخ عمرى هزار و پانصدى هزار و

دریست سوار *

سرانداز خان چیلۀ قله قى هزار و پانصدى هزار و دریست سوار *

زین العابدین ولد آصف خان جعفر بیگ هزار و پانصدى هزار

و پانصد سوار - سال دهم از سرمایه زندگى تهی دست شد *

مهراب خان دیگر پسر خان مزبور هزار و پانصدى هزار و پانصد

سوار *

شجاع ولد معصوم خان کابلی هزار و پانصدى هزار سوار *

مرحمت خان هزار و پانصدی هزار سوار - سال چهارم احل
معهودش در رسد •

جهان خان کاکر هزار و پانصدی هزار سوار •

سکندر برادر شهیار خان دوصامی هزار و پانصدی هزار سوار •

زبردست خان هزار و پانصدی هزار سوار •

سید یعقوب ولد سید کمال نحاری هزار و پانصدی هزار سوار - سال
هیوم معدم اداک رست •

یاسین خان ولد شیر خان قونور هزار و پانصدی هزار سوار - سال
هشتم ده تحصتین معزل احروری دروکش کرد •

سپورام ولد غلام کور هزار و پانصدی هزار سوار •

هر دیرام ولد نامکا کچھواهه هزار و پانصدی هزار سوار - سال دهم علی
واندی بیستی در پیش گومت •

متر سال کچھواهه هزار و پانصدی هزار سوار - سال هیوم در پیکار
حانکهاں صلالت دثار ممدانگی نقد حیات در راحت •

راجہ دوازکا داس ولد راجہ گردھر کچھواهه هزار و پانصدی هزار
سوار - سال چهارم در جنگ آن معصنت گرا حانداری نمود •

راو منھی سنگه ولد راو در دای چندراوب هزار و پانصدی هزار سوار •

زراجہ پرتاب اوجینیدہ هزار و پانصدی هزار سوار - در سال دهم
مدست عید الله خان دھادر دیروز جنگ گرفتار آمده دیاداس

• نمک حرامی حسب الحکم دیاسا رسید

• خان سپار خان هزار و پانصدی هشتصد سوار

• زبردست خان هزار و پانصدی هشت صد سوار •

سورواز خان هزار و پانصدی هشت صد سوار *

خواجه برخوردار هزار و پانصدی هشتصد سوار *

قزاق خان هزار و پانصدی هشتصد سوار *

ذوالفقار خان هزار و پانصدی هشتصد سوار *

عبد الرحیم خان اوزک هزار و پانصدی هشتصد سوار *

میر عبد الله خویش سید یوسف خان هزار و پانصدی هشتصد

سوار - در سده هشت به نیستی - رای رفت *

کرمسی راتهور هزار و پانصدی هشتصد سوار - سال سیوم در نبرد

خانیجهان مقهور گشته شد *

بهیم راتهور هزار و پانصدی هشتصد سوار *

چندر من بندیلہ هزار و پانصدی هشتصد سوار *

یادگار حسین خان هزار و پانصدی هفتصدی سوار - سال ششم ملک

نیستی پیمود *

جلال ولد دادر خان کاکر هزار و پانصدی هفتصد سوار *

جگمال ولد کشن سنگه راتهور هزار و پانصدی هفتصد سوار -

سال دوم بولادی عدم در شد *

ملتفت خان هزار و پانصدی ششصد سوار *

یکه تاز خان هزار و پانصدی ششصد سوار *

ذوالفقار بیگ ترکمان هزار و پانصدی ششصد سوار - سال چهارم

در گذشت *

سنگرام زمیندار کنور هزار و پانصدی ششصد سوار *

خدمت خان خواجه سرا هزار و پانصدی پانصد و پنجاه سوار *

جمال خان بوحانی هزار و پانصدی پانصد سوار •
 اعتماد خان خواجه - را هزار و پانصدی پانصد - وار - سال دوم
 درگذشت •

حکیم محمد حاذق (ن) ولد حکیم همام گیلانی هزار و پانصدی
 مع صد سوار •

قاضی محمد - عید کرهرودی هزار و پانصدی دو صد سوار -
 سال نهم ایام زندگیش آخر شد •

هراری

امان بیگ هزاری هزار - سوار •

ارزنگ خان هزاری هزار - سوار •

محمد حسین ولد یوسف نیکنام هزاری هزار سوار •

آگاه خان خواجه - را هزاری هزار سوار •

راول مرصی زمیندار ماسواله هزاری هزار سوار •

شیخ الهدیہ ولد کشور خان هزاری هشتصد سوار •

لطف الله ولد لشکرخان هزاری هشتصد سوار •

ابوالبقا ولد احمد بیگ خان هزاری هشتصد سوار •

دولتخان ولد الف خان قیامخانی هزاری هشتصد سوار •

محمد صالح ولد میرزا شاهی برادر (ن) آسمان جعفر بیگ هزاری

هشتصد سوار • سال دوم راه آخرت فرا پیتس گرمی •

نوبت خان هزاری هشتصد سوار - سال نهم نقد حیات باز داد •

حسینی برادر باقر خان نجم ثانی هزاری هشتصد سوار - سال
هشتم از آشوب حوادث رهایی یافت *

شادی خان شادی بیگ نام هزاری هشتصد سوار *

ابو محمد کذبو هزاری هشت صد سوار - سال پنجم ایام زندگانش
منقضی گردید *

پیر خان میانه هزاری هشتصد سوار - سال هفتم در احمدآباد خرمین
عمرش بباد فنا رفت *

هری سنگه ولد کشن سنگه راتهور هزاری هشتصد سوار *

جیدرام ولد راجه انبرای هزاری هشتصد سوار *

محمد شریف خالوی باقر خان نجم ثانی هزاری هفتصد سوار *

لعل خان هزاری هفتصد سوار - در نخستین سال جلوس اشرف
ازین سنجی سرای بیرون شد *

نصیب شیرانی قدیمی هزاری هفتصد سوار *

سید غلام محمد بخاری هزاری هفتصد سوار - سال چهارم بنهانخانه
عدم در شد *

سید علول برادر سید کبیر هزاری هفتصد سوار - سال هفتم در دکن
بدرجه شهادت رسید *

عثمان عم بهادر خان رودیاه هزاری هفتصد سوار *

جان باز خان هزاری ششصد سوار *

قلعه دار خان چیله هزاری ششصد سوار *

دیانت خان هزاری ششصد سوار *

شجاع خان ولد معصوم خان کلبلی هزاری ششصد سوار *

• عند الرحمن ترقائی هراري ششصد سوار •

مرتضی قلی برادر حانسپار خان هراري ششصد سوار - سال دهم

• در دکن تکلیف بدستی خورد •

• عاقل ولد ادانکر ترین هراري ششصد سوار •

• عند الوحمس زدهيله هراري ششصد سوار •

• عند القادر ولد احداد هراري ششصد سوار - سال نهم خان سپرد •

• دلدرد حاکمهارت هراري ششصد سوار - سال میوم در حاکم خانجهان

• نانکار بکار آمد •

• راحه دیر قرابن دن کوخو هراري ششصد سوار - سال سدوم بساط

• زندگی در پیچید •

• بهکواداس ولد راحه مرسلکدو بديله هراري ششصد سوار •

• کش سنگه بهدوریه هراري ششصد سوار •

• در پیچید گوالباری هراري ششصد سوار - سال هشتم در مهم سری نگر

• نقد زندگی در راحت •

• بهرام خان ولد جهانگیر قلیخان بن خان اعظم گوکلغاش هراري

• پانصد سوار •

• میوزا خان ولد زین خان هراري پانصد سوار - سال چهارم زه روز

• منزل عدم گردید •

• خواجه برخوردار داماد مهابتخان خانجانبان هراري پانصد سوار •

• پرورس خان هراري پانصد سوار - سال چهارم از اوج هستی تخصیص

• بدستی روت •

• عقیدت خان هراري پانصد سوار - سال چهارم دهگرای آخرب گردید •

کرم الله ولد علي مردان بهادر هزاری پانصد سوار *

حیات ترین هزاری پانصد سوار *

آقا افضل هزاری پانصد سوار *

احداد مهمند هزاری پانصد سوار *

پهازه مل ولد کشن سنگه را تهور هزاری پانصد سوار - در سنه

احدی ازین جهان در گذشت *

راجه گرده هر پسر کيسو داس نبیره جتمل میرقهیه هزاری پانصد

سوار - سال سیوم در پیکار خانجهان نکوهیده آثار جانفشانی نمود *

جیت سنگه را تهور هزاری پانصد سوار - سال سیوم بعدم گاه

شدانت *

مترسین برادر راجه سیام سنگه تونور هزاری پانصد سوار - سال

ششم بخلاف صمات در شد *

سیام سنگه سیسودیه هزاری پانصد سوار *

محمد علي کامرانی هزاری پانصد سوار *

حسین ولد خانجهان تبره بخت هزاری پانصد سوار - بیست و ششم

مفر سال دوم علف تیغ مبارزان اشکر فیروزی گردید *

مکندر خان هزاری چارصد و پنجاه سوار - سال چهارم بدارالبقا رفت *

ترکناز خان هزاری چارصد سوار *

لطیف خان نقشبندی هزاری چارصد سوار *

اسام قلیخان واد جان سپار خان هزاری چارصد سوار - سال سیوم

در نبرد خانجهان مطرود جان در باخته سرخ روشی ابد

حاصل کرد *

سقف الملوك كالمعمى هرارى چار صد سوار سال نهم سحر احرورش
بدش آمد *

سند مدارك نهمى هرارى چار صد سوار سال نهم ظاهر و حش
از نفس ن درواريه *

ادانگروك نهادر هان نورنگى هرارى چار صد سوار سال هشتم
سباط هسنى در نورند *

حشجر هان هرارى چار صد سوار سال نهم از حهاں درگذشت *

نهادر برادر زاده حاشهاں مرود هرارى چار صد سوار سال نهم
در اندامى جنگ اعظم هان نكوى عدم مرورفت *

سلطان نظر ولد اماني هان هرارى سه صد سوار *

محمد نكوى ولد سقف هان هرارى سه صد سوار *

راحه كوروش كسوفارى هرارى سه صد سوار *

ربا هان خواجه سرا هرارى دو صد و پنجاه سوار - سال هفتم در
گذشت *

مغروا حيدر ولد منورا مطهر صوفى هرارى دو صد سوار سال چهارم
از ن حهاں نكديست *

مير نرگه هرارى دو صد سوار *

مير هان هرارى دو صد سوار *

مير عبد الكرم هرارى دو صد سوار *

حكيم حو-حمال ولد حكيم همام هرارى دو صد سوار *

نك دل هان خواجه سرا هرارى دو صد سوار *

سريف هان هرارى دو صد سوار سال نهم درگذشت *

- حیدیب سوار هزاری در صد سوار *
- میر تریف هزاری در صد سوار - سال چهارم در گذشت *
- رای مانیداس هزاری صد و پنجاه سوار - سال پنجم سپری گشت *
- اسحاق بیگ هزاری صد سوار *
- معز الملک هزاری صد سوار *
- امانت خان هزاری صد سوار *
- رای بدوالیداس هزاری صد سوار - سال چهارم در گذشت *

ده صدی

- راجه ماسنگه گوالیاری نهصدی هشتصد و پنجاه سوار *
- سیل سنگه ولد راجه سورج سنگه راتهور نهصدی هشتصد سوار *
- قزلباش خان نهصدی هفتصد سوار - سال سوم در گذشت *
- شرزه خان نهصدی ششصد سوار - سال هشتم در گذشت *
- گوپال سنگه ولد راجه منروب کچهاواپه نهصدی ششصد سوار *
- سند رلی نهصدی پانصد سوار *
- ذوالفقار خان ترکمان نهصدی پانصد سوار *
- شمشیر خان ولد شیر خان ثونور نهصدی پانصد سوار *
- سید مائهن باره نهصدی پانصد سوار - سال نهم در گذشت *
- گوکلداس سیدسودی نهصدی پانصد سوار *
- علی قلی برادر ترکمان خان نهصدی پانصد سوار *
- رار هرچند کچهاواپه نهصدی چارصد سوار - در سال چهارم فرود رفت *
- رای کاشی داس نهصدی چارصد سوار *
- نور الله ولد میر حسام الدین آنچو نهصدی سه صد سوار *

مرحمت خان ولد صادق خان نهصدی سء صد سوار •

ایمان افغان نهصدی سء صد سوار - سال چهارم با خانجهاں حرام دمک
بگویی عدم قرو رمت •

محمد زمان ولد حاکم خان نهصدی دو صد و پنجاه سوار •

شانی پسر سیفخان نهصدی صد و پنجاه سوار •

دیامت رای نهصدی صد و پنجاه سوار •

هشتصدی

مید عبد الوهاب ولد سید عبد الرحمن هشتصدی هشتصد سوار •

سید شهاب ولد سید غیرت خان هشتصدی ششصد سوار •

مید عبد الواحد ولد سید مصطفی خان بخاری هشتصدی شش

صد سوار •

مہیس داس ولد دلپت راتپور هشتصدی ششصد سوار •

اختیار ولد مبارز خان روهیاء هشتصدی هشتصد سوار •

جمال ولد داور خان کاکر هشتصدی شش صد سوار - سال ششم

کشنه شد •

شادمان پکھلیوال هشتصدی ششصد سوار •

نظام ولد غزنین خان جالوری هشتصدی پانصد و پنجاه سوار -

سال ششم در گذشت •

ارد شیرنبدیر احمد بیگ خان هشتصدی پانصد سوار •

سید بہر برادر زادہ مرقصی خان بخاری هشتصدی پانصد

سوار •

حیف اللہ ولد شمشیر خان روهیاء هشتصدی پانصد سوار •

- خضر سلطان کهکړ هشتصدی پانصد سوار *
- کمال الدین ولد شیرخان زدهیله هشتصدی پانصد سوار *
- رای تلوکچند زبیرای زای منوهر هشتصدی پانصد سوار *
- لکھمی مین چوهران هشتصدی پانصد سوار *
- سید لطف علی بهکری هشتصدی چار صد سوار *
- عزایت الله ولد میرزا عیسی ترخان هشتصدی چار صد سوار *
- میرفاضل مخدوم زاده هشتصدی چار صد سوار *
- صوفي بهادر هشتصدی چار صد سوار *
- حاجي محمد خواجه هشتصدی چار صد سوار - سال چهارم درگذشت *
- محمد علی خویش قبیچ خان هشتصدی چار صد سوار *
- مرخ زاک ولد جهانگیر قلی خان هشتصدی چار صد سوار - سال ششم درگذشت *
- رحمان الله پسر شجاعت خان عرب هشتصدی چار صد سوار -
- سال سوم در جنگ خانجهان مقهور جان در باخت *
- نیز خان پسر شهبدز خان کنبو هشتصدی چار صد سوار *
- تاج - روانی هشتصدی چار صد سوار *
- ازگر مین کچاواهد هشتصدی چار صد سوار *
- بهوجراج زاده راسال درباری هشتصدی چار صد سوار *
- بهادر ارشد افغان هشتصدی چار صد سوار *
- زای جگناتھ رانهور هشتصدی چار صد سوار - سال بیوم - پیری گردید *

- صدر برادر شیر خان زرهیله هشتصدی چار صد سوار •
- عظمت پسر خاسپهان منکوب هشتصدی چار صد سوار - سال دوم بهزاران خواری کشته شد •
- راجه اردیسنگه ولد راحه سیام ساگه توور هشتصدی چار صد سوار - سال سیم در گذشت •
- بهادر بابی هشتصدی سه صد و پنجاه سوار •
- عثمان ولد بهادر خان قوردنگی هشتصدی سه صد و پنجاه سوار - سال نهم در گذشت •
- یوسف بیگ کابلی هشتصدی سه صد سوار •
- بهادر بیگ ترکمان هشتصدی سه صد سوار •
- طعلی ولد شاه فواز خان بن عبد الرحیم خان خانان هشتصدی سه صد سوار •
- شیر زاد خوبش خان عالم هشتصدی سه صد سوار - سال چهارم در نبرد خاسپهان مغذول حاکم شاهی نمود •
- لشکری ولد محاسن خان هشتصدی سه صد سوار - سال ششم در گذشت •
- بهادر ولد جاسپار خان هشتصدی سه صد سوار - در سال هفتم بگذشت •
- سبتخان سنگه سیسودی هشتصدی سه صد سوار •
- رابا چودها زمیندار امرکوب هشتصدی سه صد سوار •
- میرزا مراد کام صفوی هشتصدی دو صد سوار •
- دادا دل ولد شاهفواز خان بن عبد الرحیم خاسپهان هشتصدی

دو صد سوار *

میرک حسین خوانی هشتصدی دو صد سوار *

حیات خان نذیر دربار خان که در عهد حضرت جنت مکانی

بخدمت پرست موسوم بود هشتصدی دزد سوار *

مقیم خان هشتصدی دو صد سوار - سال هشتم در گذشت *

خواجه عبد الله نقشبندی هشتصدی دو صد سوار - سال دهم راه پیر

آخرت گشت *

فتح سنگه سیسودیه ولد مهاراجه بهیم هشتصدی دو صد سوار -

در سده احدى در گذشت *

یزدانی ولد مخلص خان هشتصدی دو صد و پنجاه سوار *

بیدل خان گیلانی هشتصدی صد سوار *

شیخ عبد اللطیف هشتصدی پنجاه سوار *

هفتصدی

کرپارام کور هفتصدی هفت صد سوار *

ستر سال ولد راد سور بهر زبده هفتصدی شش صد سوار *

سید اسد الله ولد سید بایزید بخاری هفتصدی پانصد و

پنجاه سوار *

راجه بهرز ولد راجه روز افزون هفتصدی پانصد سوار *

هادی داد برادر رشید خان انصاری هفتصدی پانصد سوار *

سید صدر همشیرزاده مرتضی خان بخاری هفتصدی پانصد سوار *

سید حسن مساعد هفتصدی چار صد سوار *

نصر الله عرب هفتصدی چار صد سوار *

چشتی حان هفتصدی چار صد سوار سال پنجم در گذشت *

منج الله ولد زاحو حان هفتصدی سه صد و پنجاه سوار *

چندون بنگ حلاصی هفتصدی سه صد و پنجاه سوار - در سنه

احدی سپری گشت *

منیرا (۶) برادر رشید حان انصاری هفتصدی سه صد و پنجاه سوار -

سال چهارم در گذشت *

ربیل بیگ خوش حواجه بنگ منیرا هفتصدی سه صد سوار *

احمدی کوکله هفتصدی سه صد سوار *

حکمتیه راتپور هفتصدی سه صد سوار *

محمد طاهر خویشتن شهاب الدین احمد حان هفتصدی سه صد

سوار *

عادل حان ولد قاسم حان منیرا هفتصدی سه صد سوار *

محمد بیگ انانکش هفتصدی سه صد سوار *

بصیر الدین محمود هفتصدی سه صد سوار *

سعید شیرانی هفتصدی سه صد سوار *

در برادر زمیندار پنجمت از توابع صوبه بهار هفتصدی سه صد

سوار - سال ششم در گذشت *

هررام ولد بهگوانداس کچه واهه هفتصدی سه صد سوار *

رپ سنگه کچه واهه هفتصدی سه صد سوار *

عربز ولد بهادر حان بلوچ هفتصدی دو صد و هشتاد سوار - سال

پنجم سپری گشت *

حسی حان برادر خدمنگار حان هفتصدی دو صد و شصت سوار *

دو صد سوار *

میرک حمید خوانی هشتصدی دو صد سوار *

حیات خان نبیرا دربار خان که در عهد حضرت جنت مکانی

بخدمت پرست موسوم بود هشتصدی دو صد سوار *

ان هشتصدی دو صد سوار - سال هشتم در گذشت *

عبد الله نقشبندی هشتصدی دو صد سوار - سال دهم ره چپر

آخرت گشت *

فتح سنگه سیسودی واد مهاراجه بهیم هشتصدی دو صد سوار -

در سنه احدی در گذشت *

یزدانی ولد مخلص خان هشتصدی دو صد و پنجاه سوار *

بیدل خان گیلانی هشتصدی صد سوار *

شیخ عبد اللطیف هشتصدی پنجاه سوار *

هفتصدی

کرپارام کر هفتصدی هفت صد سوار *

ستر سال ولد راو سور بهورتیه هفتصدی شش صد سوار *

سید اسد الله ولد سید بایزید بخاری هفتصدی پانصد و

پنجاه سوار *

راجه بهروز ولد راجه روز افزون هفتصدی پانصد سوار *

هادی داد برادر رشید خان انصاری هفتصدی پانصد سوار *

سید صدر همشیرزاده مرتضی خان بخاری هفتصدی پانصد سوار *

سید حسن مساعد هفتصدی چار صد سوار *

نصر الله درب هفتصدی چار صد سوار *

چشتی خان هفتصدی چار صد سوار - سال پنجم درگذشت *

منج الله ولد واحد خان هفتصدی سه صد و پنجاه سوار *

چندون بیگ خانم هفتصدی سه صد و پنجاه سوار - در سال

احدی سپری گشت *

میرزا (۶) برادر رشید خان انصاری هفتصدی سه صد و پنجاه سوار -

سال چهارم درگذشت *

زبیل بیگ خوش حواجه بیگ میرزا هفتصدی سه صد سوار *

احمدی بیگ کوکبه هفتصدی سه صد سوار *

حکمتیه راتپور هفتصدی سه صد سوار *

محمد طاهر خویش شهاب الدین احمد خان هفتصدی سه صد

سوار *

عادل خان ولد قاسم خان میرزا هفتصدی سه صد سوار *

محمد بیگ اناکش هفتصدی سه صد سوار *

صیبر الدین محمود هفتصدی سه صد سوار *

سعید شیرانی هفتصدی سه صد سوار *

دیگر برای رسیدن به پیچیدگی از انواع صوفیه چهار هفتصدی سه صد

سوار - سال ششم درگذشت *

هرام ولد بهگوانداس کچهوازه هفتصدی سه صد سوار *

روپ سنگه کچهوازه هفتصدی سه صد سوار *

عرب ولد بهادر خان نلوچ هفتصدی دو صد و هشتاد سوار - سال

پنجم سپری گشت *

حسن خان برادر خدمتگار خان هفتصدی در صد و شصت سوار *

صف شکن خان ولد میرزا حسن صفوی هفتصدی در صد و پنجاه سوار •

کریم داد قاقشال هفتصدی در صد و پنجاه سوار •

یوالم بهادر هفتصدی در صد و پنجاه سوار - سال هفتم درگذشت •

صالح اشهری هفتصدی در صد و پنجاه سوار •

عنایت الله ولد امانت خان هفتصدی در صد سوار •

حاجی نیاز هفتصدی در صد سوار - سال دوم درگذشت •

میرزا محمد سالدز هفتصدی در صد سوار - سال سوم ودیعت

حیات سپرد •

سید سعادت الله حاجی پوری هفتصدی در صد سوار •

کظم خورش رزبر الملک هفتصدی در صد سوار •

محمد رضا جابری هفتصدی در صد سوار - سال دوم درگذشت •

سید میرزا سبزواری هفتصدی در صد سوار •

بالا ولد راجه جگنات کچهواهی هفتصدی در صد سوار - سال سوم

درگذشت •

رای بنارسیداس هفتصدی در صد سوار •

حسام الدین ولد نظام الدین خان هفتصدی در صد و پنجاه سوار •

اسور ولد سلاح خان هفتصدی در صد و پنجاه سوار •

نصر الله ولد مختار بیگ هفتصدی در صد و پنجاه سوار - سال دهم

درگذشت •

سلطان محمود خویس خواجه ابوالحسن هفتصدی در صد و پنجاه

سوار - سال پنجم پری گردید •

عرب بیک شیخ عمری هفتصدی صد و پنجاه سوار - سال سیوم
در گذشت •

- حمل حال قراول هفتصدی صد و پنجاه سوار •
- برست حال حواءه سرا هفتصدی صد و نسیب سوار •
- عرب ولد تاتار حال سقرچی هفتصدی صد سوار •
- مبارک حال زاد سلف حال هفتصدی صد سوار •
- کفالتحال معرب محمد مقیم هفتصدی صد سوار •
- عاری بیک هفتصدی صد سوار •

شش صدی

- شمس الدین ولد نظر بهادر خوشگي ششصدی ششصد سوار •
- عاهد ولد میروز خالوری ششصدی شش صد سوار •
- سید عبد الماحد ابروهه ششصدی چار صد سوار •
- عبد العفور ولد عرب حال شش صدی چار صد سوار •
- جعفر برادر ناصر حال نجم ثانی ششصدی چار صد سوار - در سال
ششم گذشته شد •

- سید عبد الله دیره شش صدی چار صد سوار •
- میرزا خوش قرلداتش حال شش صدی چار صد سوار •
- میروز برادر عربین حال خالوری شش صدی چار صد سوار - سال
چهارم در گذشت •

- سیام سنگه ولد کریمی را قهور ششصدی چار صد سوار •
- راجه اودیهای ولد راجه گردهر ششصدی چار صد سوار •
- ازگرسین ولد ستر سال کچهاوهه ششصدی چار صد سوار •

محمد شریف قدیمی ششصدی سه صد و پنجاه سوار *

میر یوسف کولالی ششصدی سه صد سوار *

سید شاه علی ولد سید رشید ششصدی سه صد سوار *

سید سلیمان ولد سید قاسم باره ششصدی سه صد سوار *

محمد بیگ شش صدی سه صد سوار - سال نهم درگذشت *

ابو البقا برادرزاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگا - ششصدی

سه صد سوار *

سید عبد المنعم اسرویه ششصدی سه صد سوار - سال نهم رخت

هستی بر بست *

حسن قلی حلچ ششصدی سه صد سوار *

یاگه ولد شیر خان تدرور ششصدی سه صد سوار *

اندر سال نبیره راو رتن نش صدی سه صد سوار *

ادهم ولد نیابت خان ششصدی سه صد سوار - سال چهارم

درگذشت *

پاینده بیگ خواجه خضری ششصدی دو صد و هشتاد سوار -

سال هفتم پیری گشت *

سلطان یار ولد الله یار کوکه ششصدی دو صد و پنجاه سوار *

خواجه عنایت الله ششصدی دو صد و پنجاه سوار *

میر بزرگ نواسه سید خان ششصدی دو صد و پنجاه سوار - سال

پنجم درگذشت *

میر جعفر ولد میر حاج ششصدی دو صد سوار *

میر شاه علی ششصدی دو صد سوار *

پهلوان درویش مرج ششصدی در صد حواری *

محمد سعید پسر خوانده مرتضی حاکم ششصدی در صد حواری *

عبد صادق ششصدی در صد حواری *

محمد یوسف ششصدی در صد حواری *

عبد بیگ تیمار ششصدی در صد حواری - سال دوم در گذشت *

بهرام ولد صادق خان ششصدی در صد و پنجاه حواری *

حلال الدین محمود بواسطه مکدوم الملک ششصدی در صد و پنجاه حواری *

سعید شش صدی در صد و پنجاه حواری - در سال چهارم روزگارش

در آمد *

زلفی بیگ ششصدی در صد و پنجاه حواری سال سوم در گذشت *

مکداس راتپور ششصدی در صد و پنجاه حواری - در سال سوم

در گذشت *

میر ناصر ششصدی یکصد و بیست و پنج حواری - سال پنجم

پیری گشت *

میرا حاکم حدشی ششصدی در صد و بیست حواری *

دین الدین علی برادر اسلام حاکم ششصدی در صد حواری *

محمد قائم برادر حواحه ابو الحسن ششصدی در صد حواری *

بلند ولد بهروز کلال ششصدی در صد حواری - سال دهم در گذشت *

خاصی محمد اسلام ششصدی شصت حواری *

محمد حسین حاکم ششصدی ذات - سال ششم در گذشت *

پانصدی

محمد شاه یکصد پانصدی پانصد حواری *

- مظفر ولد مبارک خان • موانی پانصدی چار صد و پنجاه سوار •
- سید باقر ولد • سید حامد بخاری پانصدی چار صد سوار •
- محمد شریف ولد افضل تولکچی پانصدی چار صد سوار •
- بهادر کذب پانصدی چار صد سوار •
- نرسنگداس ولد راجه دوارکا داس پانصدی چار صد سوار •
- چندر بهان فروک پانصدی چار صد سوار •
- منبرا داس کچهواهی پانصدی چار صد سوار •
- هریسنگه ولد راز چاندا پانصدی چار صد سوار - سال نهم درگذشت •
- شیرزی خواجه سرا پانصدی چار صد سوار •
- ناهر سولنگهی پانصدی چار صد سوار •
- محمد زمان ولد نای ازلات پانصدی سه صد و پنجاه سوار •
- امام قلی پانصدی سه صد سوار •
- چاپچی روسی پانصدی سه صد سوار •
- پیر بهان زمیندار چندر کونه بنگاله پانصدی سه صد سوار •
- راجه جگمن جادون پانصدی سه صد سوار •
- سید اختیار الدین پانصدی سه صد سوار •
- حبیب کرانی پانصدی سه صد سوار •
- چندر بهان زمیندار کانگره پانصدی سه صد سوار •
- خوشحال پسر خوانده میرزا رستم صفوی پانصدی سه صد سوار •
- یوسف تیزی پانصدی سه صد سوار •
- جبار قلی ککهر پانصدی سه صد سوار •
- داپت ولد ماندن راتهر پانصدی سه صد سوار - سال سیوم درگذشت •

مکند حادثه پانصدی سه صد سوار *

جمال پانصدی سه صد سوار - سال چهارم در گذشت *

محمود ولد یاسو میکللی پانصدی سه صد سوار *

راجه او، یسلگه ولد راجه مان سنگه رمندر حمص پانصدی

سه صد سوار - سال دهم در گذشت *

عبد الله نجم ثانی پانصدی دو صد و هشتاد سوار *

ابوالقفا ولد شریف خان پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

پشوتی بدره شریح ابو العصل پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

سید حسن ولد سید دلیر خان پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

جلال الله ولد دلیر خان پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

وارث دینالداس چهار پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

فتح الله ولد مهر علی برلاس پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

مدر اذلیل برادر سخاعت خان عرب پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

مان سنگه ولد راجه نکرماخت پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

دلمر بیگ پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

سید مبارک پانصدی دو صد و پنجاه سوار سال ششم در گذشت *

مادهو سنگه سیسوده پانصدی دو صد و پنجاه سوار سال

هشتم در گذشت *

سید راجی ولد سید عبد الهادی پانصدی دو صد و پنجاه سوار -

سال چهارم در گذشت *

اسحاق بیگ برادر یا گار حسن خان پانصدی دو صد و چهل سوار *

سید چاوی ابرهی پانصدی دو صد و چهل سوار *

بهمنیار ولد یمن الدوله پانصدی در صد سوار *

جمال بنگشی پانصدی در صد سوار *

میر مقتدای غزنوی پانصدی در صد سوار *

نعیم بیگ ولد اخلاص خان پانصدی در صد سوار *

نجف علی ولد قزلباش خان پانصدی در صد سوار *

یسارل خان پانصدی در صد سوار *

یعقوب بیگ منقط پانصدی در صد سوار *

دک العزیز عرب پانصدی در صد سوار *

میر عنایت پانصدی در صد سوار *

خدایار ولد بلنگش پانصدی در صد سوار - سال دهم درگذشت *

حیدر بیگ بدخشی پانصدی در صد سوار - سال چهارم

در گذشت *

مکندر بیگ ولد حسن علیخان پانصدی در صد سوار - سال پنجم

در گذشت *

محمد زمان داماد احداک انصاری پانصدی در صد سوار *

میان داد پسر جلالة پانصدی در صد سوار - سال چهارم پدری گشت *

بیدی داس ولد راجه نرسنگه دیو بندیل پانصدی در صد سوار *

نرهر داس برادر بیدی داس پانصدی در صد سوار - سال هفتم بساط

حیات در آوردید *

مدن سنگه بهدریه پانصدی در صد سوار

گروهرداس برادر راجه پتهلداس پانصدی در صد سوار *

رکهناتنه زمیندار سو سنگه پانصدی در صد سوار *

هر داس جهالا پانصدی دوسد سوار - سال سیوم درگذشت *

هر داس جهالا پانصدی دوسد سوار - سال سیوم در حنک

حاجههاں مدبر بدلتري حان در داحس *

مرتضی قلی ولد حان اعظم کوگلتاش پانصدی دوسد سوار *

گرشاسپ ولد مہامت خان حاجادان پانصدی دوسد سوار *

میرزا شیخ ولد سعید خان پانصدی دوسد سوار *

سعد اللہ خان دیگر پسر سعید خان پانصدی دوسد سوار *

شکر اللہ ولد حان زمان بہادر پانصدی دوسد سوار *

سید عبدالرسول ولد سید عبداللہ خان بہادر دسروز حنک پانصدی

دوسد سوار *

جعفر ولد اللہ ویردیحان پانصدی دوسد سوار *

میر خلیل ولد اعظم خان پانصدی دوسد سوار *

شیخ قطب ولد شجاعت خان فتحپوری پانصدی دوسد سوار *

میر اعظم کاشعری پانصدی دوسد سوار *

سید راحی ولد سید مبارک مانکپوری پانصدی دوسد سوار *

خواجه زین العابدین خویشتن عبداللہ خان بہادر دسروز حنک

پانصدی دوسد سوار *

شباب خان ولد ملک علی پانصدی دوسد سوار *

آی محمد تاشکندی پانصدی دوسد سوار *

غایت اللہ تنوی پانصدی دوسد سوار *

حسینی پانصدی دوسد سوار *

ابوالبقا ولد قاضی خان پانصدی دوسد سوار *

آدم ولد علي راى ثبتي پانصدى دو صد سوار *

جعفر بلوچ پانصدى دو صد سوار *

نعمان بيگ حارثي پانصدى صد و هفتاد سوار *

امير بيگ ولد شاه بيگ خان كابلې پانصدى صد و پنجاه سوار *

درويش بيگ قاتشال پانصدى صد و پنجاه سوار *

شيخ موسي گيلاني پانصدى صد و پنجاه سوار *

مكند داس ولد راجه گوپال داس كور پانصدى صد و پنجاه سوار -

سال چهارم در نبرد خانجهان درگذشت *

سيد عبدالغفور پانصدى صد و پنجاه سوار - سال چهارم درگذشت *

حورشيد نظر ولد خواجه ابو الحسن پانصدى صد و پنجاه سوار -

سال نهم درگذشت *

حاجي اوزار اوزبك پانصدى صد و پنجاه سوار *

دريا داؤد زئي پانصدى صد و بيست و پنج سوار *

محمد واحد پانصدى صد و بيست سوار - سال ششم درگذشت *

عبد المومن پانصدى صد و پنجاه سوار *

حاجي محمد يار اوزبك پانصدى صد و پنجاه سوار *

شريف بيگ درمان پانصدى صد و پنجاه سوار *

فتح ضيا نبيرد حكيم ابو الفتح پانصدى صد سوار *

ملك امان پانصدى صد سوار *

محمد تقى تفرشي پانصدى صد سوار *

عبد الله ولد سعيد خان پانصدى صد سوار *

حكيم ضياء الدين پانصدى صد سوار *

- هید نور العیاض پانصدی صد سوار •
- صد محمد پانصدی صد سوار •
- بدیع الرمان ولد آقا ملا پانصدی صد سوار •
- محمد رشید خان دورانی پانصدی صد سوار •
- روز بهار حواحه سرا پانصدی صد سوار •
- صالح ننگ خلندر پانصدی صد سوار •
- طرف پانصدی صد سوار •
- حواحه عدد الهادی ولد مقدر خان پانصدی صد سوار •
- صد عدد القادر مانیپوری پانصدی صد سوار •
- یعقوب بیگ ولد شاه بیگخان کابلی پانصدی صد سوار •
- میر باسم سمدانی پانصدی صد سوار •
- علی احمد ولد آصف خان جمعور ننگ پانصدی صد سوار - در قلعه
- دقاموسی • وحب •
- دلدار ننگ قدیمی پانصدی صد سوار •
- کریم پانصدی صد سوار - سال ششم در گذشت •
- حواحه هاشم ولد شیر حواحه پانصدی صد سوار •
- محسن ولد مصداق بیگ پانصدی صد سوار - سال ششم در گذشت •
- ناصر ولد ناصر خان پانصدی صد سوار - سال سوم در گذشت •
- خدمت رانی پانصدی صد سوار •
- طالب ننگ پانصدی صد سوار - سال سوم در گذشت •
- عدد الرحول تربیع پانصدی صد سوار - سال هشتم در گذشت •
- رکن الدوله ولد میر حسام الدین آنکو پانصدی صد سوار •

- حسن ولد محمد خان نيازي پانصدی صد سوار *
- حکیم ابو الفتح پانصدی صد سوار - سال ششم در گذشت *
- مقیم خویش آصف خان جعفر بیگ پانصدی صد سوار *
- هردی براین پانصدی صد سوار *
- دوستکام ولد معتمد خان پانصدی هشتاد سوار *
- شیخ معین الدین راجگری پانصدی هشتاد سوار *
- رامی سپهچند پانصدی هشتاد سوار *
- خداوند دکنی پانصدی هشتاد سوار *
- منگورام دکنی پانصدی هشتاد سوار *
- مشکین ولد قاتار خان جعفری پانصدی هشتاد سوار *
- محمود بیگ ولد بابزید بیگ پانصدی شصت سوار *
- حکیم عبد الوهاب ولد حکیم علی پانصدی پنجاه سوار *
- میر عبد الوهاب معموری پانصدی ذات *

نگارش احوال مشایخ و غیرهم و آن مبنی است
بر طبقات چهارگانه

طبقه مشایخ

شروع دران از سادات صحیح النسب که مودت این طبقه علیه
اجر تبلیغ فرمان است - و محبت این طایفه سنی از لوازم
ایمان - نموده میشود *

سید محمد رضوی

مستندگرامش بخارا است - و مولد سامعیث احمد آباد گجرات -

ده پنج واسطه مطهر انوار ولایت - مطهر اسرار هدایت - شاه عالم
 بخاری قدس سره که سرقد میض مورد او در گجرات سرار دوار عالم
 و مطاب طواب جهان است - میبرد - و نصیب شاه عالم ده بدست
 و یک واسطه نامبر المرموم علی بن ابی طالب رضی الله
 تعالی عنه منتهی میگردند - سند محمد مصباح وجه و مصاحبت
 زبان و سماعت یک و حاجب خرد و دیگر مکارم خایله و صائر بدله
 اتصاف داشت - پخش از خلوس معنوس دربار در گجرات شرف
 ملازمت دربانته مشمول عنایات 'شاء بود - بحسب هنگامی که
 اعلی حضرت فاضل حضرت خدمت مکانی تألیفات شریف مرموده بودند -
 دیگر بار زمانی که موکب ابدال از حیدر سمب دار الحلاوة توجه
 داشت بعد ازاں که از رنگ جهانمائی خلوس مدارک پایة آسمانی
 یافت - سید از اشتداد عارضة صیق النفس بدوام حضور فتوا دست
 رسید - و سید خلال حلق الصدق خود را نه تهییت گذاری درگاه
 گیتی پناه در ستاده - سال هشتم خلوس میمنت مانوس مطابق
 هزار و چهل و پنجم هجری از جهان مانی معلم خاندانی ارتحال
 نمود - در گنجی که در وزارت عربی روم شاه عالم پیوسته است
 مذکور گردید - او در تاریخ ولادت خود بدین • مصرع •

من و دست و دامان آل رسول • ملهم گشته بود •

میان میر

شمار نحر معروف - عوام لحنه حقیقت - بود - و در تصنیف
 فاضل و تهذیب نفس و نوریدن مراتب و معادل ایرد شعاعی و
 تدبیر عوام حقایق و شرح مشکلات معارف زنده دهر و اسوه

عصر - موطن گرمی او سیوانست از توابع صوبه ملتان - دزسلوک
 راه حق طریقہ ابدیہ قادریہ داشت - در عقوان شہاب ہدار السطند
 آمدہ با نفس توسن مجاہدہ فرا پیش گرفت - و قریب چہل سال
 درکنج ناکامی و زاریہ گمنامی بفرور ریاضت و پرتو معرفت نشیب
 و دراز این طریق دشوار نور را طی نمودہ چنان بسر برد کہ درین
 مدت مدید و عہد بعید هیچ یکی بر چگونگی حالاتش آگاہ
 نگردید - بمرور ایام اطوار خفید و آثار خبیثہ او بر ملا افتاد - و
 گروہی از طلب حق بدو گردیدہ صاحب مقامات منیعہ و درجات
 رفیعہ گردیدند - و چون از زخارف دنیہ دنیویہ دل برگرفته بود -
 بر خداوندان ثروت نظر تربیت نینداختی - و از مخالطت و
 میلست این طایفہ قہور بودی - و تا از خواہش حطام ناپایدار
 این نشاء بی مدار متنفر ندیدی تلقین نمودی - باوجود دیرین
 زندگی پیرامون تامل و تعلق نگشت - و از فزونی استغنا درخواہش
 برخود بستہ داشت - و بآمیزش واختلط ہمگان کمتر می پرداخت -
 بادشاہ اسلام شہشاہ الام کہ از ایزد پڑوہی و دید والا بدریافت
 حق شناسان حقیقت آئین فراوان توجہ دارد - دو مرتبہ یکی
 پیش از سفر کشمیر فردرس بنظیر - دیگر بعد از مراجعت کدر سقہ
 ہفت راع شدہ کلبہ شیخ را بقدم فیض لزوم مذکور ساختہ اند -
 و تفصیل آن رقم پذیر خامہ وقایع نگار گشتہ - دیدہ جہان بینش
 از امتداد زندگانی کہ سبب فتور قوی و تصور ارکان است نابینا شدہ
 بود - چون گویم کہ از مشاہدہ اشباح و ہیاکل مہجوران پیشگاہ
 خدا بینی و دوران شاہ راہ معرفت گزینی باز پوشیدہ - در سال

هرار د چل و چارم هجري از محبت كده د بيا بدار السرور آمرت
 انفعال نمود - قدر گرامشش در موصع عبات پوراست مردك
 بعالم گنج دار السلطنة لاهور - مكرور بر ران حقدقت قندان حضرت
 خاقاني گذشته كه از موصاها هندوستان بهشت نشان در كس را
 مرتقي بدو كمال نافته شد - مدار ميرو شبح محمد وصل الله
 كه در برها پور رحل اقامت انداخته مرهموسي سالكل حادق حق
 طلعي اشتعال داشت - املی حضرت در ايام ميمعت انظام نادر شاه
 زادگي بمغرل شيخ تشرع مرموده ايشان را در نافته بودند *

سيد حلال

گرامی حلف سيد محمد مذکور است صحارقه فلكشا و
 مصاحبت روح امرا نادمس حلق و لطف حلق فراهم دارند -
 و علوم انديده را نيكو ورزیده - و در مصطلحات طائعه سديقه موده
 و احوال مشايخ نالیه ندك مستحصر است - و كذا پرمهني
 و پرهيزگاري متصف - از حوادث قريحت و نظم طديعت گاهی
 مصامدن رنگدن و معاني دل دشمن را نلباس شعرمی آرايد - و
 و از انرو كه نران سعادت بهادش نامام المتقدس قدوة الاوليا امام رضا
 می پيچودند خود را نرصائی متخلص گردانیده است در زندگي
 پدر و بعد ازان نيز مكرور ناستان نوس رسنده از دريا دار عواطف
 خادامی كالم اندرز گردیده - اكثری در ژنان وحي ديان نادر شاه حق
 آگاه رفته كه سيد مذکور از روی نجانست ذات و شرامت صفات و ديگر
 خصايل بهيه و شمایل رصيه شايسته محبت ميص مدققت مامامت
 و سرادر آنكه همواره دوميله دوام ملازمت سرامر سعادت كامياب

باشد - تاریخ ولادتش (وارث رسول) یافته اند - بیشتر مکان هندوستان باین سلسله نسبت اعتقاد دارند - الحق این طبقه سمیه منبع اولیا و منشای عرفا است - از انجمله یکی سید جلال ملقب بمخدوم جهانیان است - که مضجع متبرک او در بلده اوجه واقع شده - و دیگر سید برهان الدین معروف بقطب عالم که نبیره مخدوم جهانیان است - و نخستین کسی که ازین قبیله بکجرات آمده او در قریه بنوه سه گروهی احمد آباد مدنون است - دیگر سید محمد مشتهر بشاه عالم که بیرون شهر احمد آباد در رسول آباد آسوده است - و مناقب این سه بر گزیده ایزدی از شهرت داشتار و از ظهور باظهار احتیاج ندارد •

خواجه حاروند محمود

نبیره مقتدای عرفاء کبار خواجه علاءالدین عطار است - و از دایمی اسرار انفس و آفاق *

خواجه اسمیقه بیدی مجاز

خواجه در اوان سلطنت حضرت عرش آشیانی از توران بکابل و از اسرا بهندوستان بهشت نشان آمده و شرف ملازمت آنحضرت دریافته - و ازان باز در کشمیر اقامت گزیده است - خانقاهی عالی در اینجا بنا نموده با گروهی از ارادت کیشان بعبادت اشتغال دارد - پس از اورنگ آرائی بادشاه حق آگاه حضرت صاحب قران ثانی مکرر بدرگاه گیتی پناه رسیده - و از چشمه سار مراحم خاقانی ریاض آمالش سرسبز و شاداب گردیده موضعی چند بطریق میور غال در کشمیر جنت نظیر بیبهت اوقات

گدار خواجه و مرزبان و متعلمان او مرحمت شده - و در روزهای
روز مبارک و دیگر ایام متذکره دیر ناهاعات زور سرچ و سهند
بمیان میگردند *

ملا شاه مدحشی

از پدشاهان لاهور آمده ناراد سائح درهای احرار الهی -
سائح بدای حقایق نامتناهی - میان میر استعداد نام -
و درکات صحت نور آگیش منازل و مقامات بلند صوبه
پیموده - او نیز سان پیر خود فقید ازدواج دریامده - و تراوی
وحدت در ساخته - راه آمد و شد مسدود دارد - چندی بدش از
انتقال آن رهمای سرگشتگان وادی طلب زمستان لاهور و تابستان
نکشیر میگذراند - پس از آن مرحوم اشاره پدر در رهب آباد
نشمیر محل اقامت انداخت - و از آن بار در آنجا بایرد پرستی
مشغول است *

ملا خواجه

موظفش بهار است - در ریماں شاداد بدار السلطنت
لاهور آمده بعد از تحصیل علوم رسمیه دست انانت ناموه اولیائی
زمان میان میر داد - و در ریاست و محاهدات پرداخته بعض خود
علم را انکاسی رام گردانید - در لباس و طعام به خش و باگوار حرسند
است - و از دور و آرسنگی پیرامون تاهل مل هیج سعدی از اسباب
تعلق نگشته - آنچه از خوارق عادات و بوارق تصرفاتش جمعی را که
تحلیله راستی آراسته اند حکایت می نمایند اگر بر نویسند نامه
بخطویل می انجامد - در دار السلطنت بادراک مجلس ویص آمده

فرازند؛ اورنگ جهانبانی رحیده مسرت اندوز گردید - و چون بر
پیشگاه ضمیر خورشید تنویر خاغان غیب دان پرتو انگند که احوال
سلامت اشتغال او از تکلف و تصنع مبرا است بفشاط و انبساط تمام
صحبت داشته و بگذارش نکات دلگشا و معارف سعادت افزا پرداخته
رخصت فرمودند - اکنون در دار السلطنه بدل خوشی و آزادی
بسر می برد *

شیخ بلال قادری

در دار السلطنه رحل اقامت انداخته پای تبرد بدامن
عزالت کشیده بود باندوختن مود معیشت مقید نگشتی - و
هرچه بی خواهش رسیدی پذیرفته در مصارف بکار بردی -
باخلاق ستوده همگان را از خود راضی داشت - لوح جبینش از
نقوش چین ساده بود - و مائدۀ ضیافتش برای توانگر و فقیر
آماده - اوقات شباروزی در اراد و وظایف بسر بردی - و بسا
مقالات سعادت انزای بزرگان دین - و مقولات فیض انتمای ره روان
وادی یقین - در ذکر داشت که آنرا بموقع ذکر نمودی - از فرزندی
تجرب گرد تاهل نگردید *

شیخ پیر

اوقاتش در کمال تعینی بسر رفتی - بتواجد شغف تمام
داشت - مجلسش اکثری برود و سرود گرم بودی - و چون از
نعمۀ همدستان بقدری آگهی داشت خود نیز بمشرب صوفیه اختی
تصانیف بسته است - در بعضی سفرها با اردوی معلی همراهی
گزیدی - و بمشور تفقدات شاهنشاهی عز امتد از اندوختی *

مدرحسام الدین دندشی

پدرش ناصی نظام در اول زمان حصر بموش آشنایی
 بمدرسین آمده داخل بندهای پادشاهی گردید و بمنامی
 خدمت شایسته رتبه امارت درآمده بحضرت قاضی خان پس
 از آن بکاری خان تارک اختیار برادرخواست مولد معر دندشان
 سب - و معشای هندی و خان مدتی در سلک مصدقین
 اسلام داشت - بمراعت فادق توفیق و معاونت ساقی تاج
 احباب از مدد معات مانده حسانه بموه راویه بدن گشت -
 خلاصه اوقاتش طاعت و عبادت پیگیری گشتی و در دور
 مصطفی نمودی مصدقین خان سلک و لایب و گرامی
 حواصه عدد الدامی داسب اصل حواصه سمرقند است مولد
 کدل - در اوایل عمر بدین الملک دهلوی آمده توطن گردید و باز
 ایند طلعت پرداخت *

ملا محمد علی مددی

از علوم ظاهری بهره مند است و از تکلفات رسمی و
 تصعبات عمری بیگانه - بیشتر اوقات برانحاج حوائج مسلمانان
 و اهلام کفره و اصلاح بحره مصروف دارد - و تا نادراک سعادت
 حضور مستمسع بود ناصر خانان کدل پرور داد گستر جمعی را
 که بحاجت توفیق از تدقیق کفر توسعه آفاق ایمان میگیرانید
 از نظر اکسیر اثر گذرانیده در اسعاف معاصد شان می کوشید - او
 خود را بگروه کوه برکه ویدله است از مدایل چمن مدسوت می سارد
 علی بیگ حد او در گرامی ملازمت حضرت و دروس مکتبی انار الله

برهانه بهندومتان بهشت نشان آمده در غنیز انانغه بیایه شهادت رسید - پدرش صدر الدین محمد در سر آغاز جوانی همراه موبد معالی حضرت جنت آشیانی به تده رفته بمقتضای آبشخور در ایما اقامت گزید - و او دران سرزمین متولد گردید - و ازین رو بهمدی اشتهار یافت - در مغوسن او والدش ازین جهان رخت هستی بر بست - و او همت بر کسب علوم گماشت - بعد از آنکه مملکت سند داخل مسالک محروسه شد نوکری عبد الرحیم خان خادان اختیار نموده از سند بهند آمد - و بسی سالگی دل از تعلیق بر گرفته در برهانپور منزوی گشت - پس از چندی چون بعزم زیارت حرمین شریفین سفر گزین گشته به بندر سورت رسید صحبت بیض منقبت ناھج مذاھج شریعت کشف اسرار حقیقت شیخ محمد فضل الله طیب الله ثراه دریانته ازیشان خرقة بگرفت - و بطواف مکاین مکرمین شتامت - بعد از مراجعت باز ببرهانپور آمده متوطن گردید - از آنجا که بخشش بیدار بود و دولت مددگار هنگام نخستین یورش حضرت صاحبقران ثانی بصوب دکن بعد از جلوس بر اورنگ جهانبانی بدرگاه گیتی پناه آمده شرف ملازمت اندوخت - و مدتی ملتزم ركب فیروزی نصاب بود - اکنون از پیشگاه حضور مرخص گشته در برهانپور بپرستش ایندی و دعای دوام دولت گردون صولت کامیاب است *

شیخ ابو المعالی

مولد و منشاء از قصبه بهیره است از پرگنات دارالسلطانہ لاھور -

در خدمت میان میر ترک و تجرید اختیار نموده - و از اهل و عیال

گسیخته - اندون شعلی که از آن ره نوردهی ندای یقین مرا گرفته
 مشغول امت - و پای آمد شد او کوتاه - چشم گریان و دل نریان
 دارد - سیمای خالش بر سر و گذار دلالت میکند *

شعشع باطر

امش ناصر محمد امت - و الحال شعشع باطر که پدرش
 ندان نامور گردانیده در همگام معروض - او مرد سلاله حادان
 ندوت بقاره دودمان ولایت سید احمد بن سید روح الدین بن
 سید جعفر شیراز مست - که از اصحاب و حد و حال و ارباب
 دانش و کمال بود - و در گجرات اقامت داشت - مولد و منشاء
 او طایفه طایفه امت - در آثار ملوک لکنی صاحب گردانده از
 ایام دولت انتظام پادشاهزادگی حضرت علامت پداهی صلام رباب
 اندس بوده مشمول عواطف بیکران پادشاه درویش نوار امر اعتبار
 دارد - در صیغ و شتا حقه پند آگین ما دیم آستیدی بشمن
 که آن بزر پند آمده نمود باشد شادور می پوشد - و همواره اسلحه
 ما خود داشته شها نعرو خوانگاه مقدس معادان ابروی میکند و اند
 و از پیشگاه الوهیت خدمت این محتاج از اوق حلابی و معلاق
 شداید نوائق خود را مامور می نماید - باز خود دوسه و تعدد اسپ
 وفیل که از سرگرد در عداوت شده اکثر اوقات بصحرا شتافته حرمه
 گاه و هیمة برداشته می آرد - و امرا مروحته قوت خود میگرداند -
 و بسا باشد که بحاجی طعام دعوت نگذارد - تفصیل امور عجیده و
 شیون عمره که ازو بطور مبرک و در حضور اقدس بزر مکرر مری
 کار آمده مابن ساختن مروزان از قطره آب و اشرفی و روپیده از

سفال و نبات و نمک از خاک و ماهی از مینج چوبین زیاده بران
است که بقالب تحریر در آید - اعلیٰ حضرت میفرمودند که پیش
ازین گاهی شیخ را در حضور اقدس تواجد دست میداد - و مرتبه
اثر داشت که اگر نشسته می بودیم بی اختیار بر می خاستیم -
روزی در محفل خلد آئین که نغمه سریان جادو پرداز بساز و آواز
پرداخته بودند - شیخ بوجد در آمد - و در اثنای آن آب طلبیده
قدری خود خورد - و بانی ب مردم داد - هر کدام گذارش نمود که شهد
ناب است - و مرتبه حضرت شاهنشاهی از راجه بکرماجیت که بنده
معتبر این درگاه بود نقل فرمودند - که او بعرض رسانید - که روزی
شیخ بمن گفت که نماز معکوس میگذارم به بین اما مترس - و
شروع دران نمود - دیدم که سیاهی محاسن او بسپیدی مبدل گشت
- و باز مشاهده کردم که سرش از تن جدا است - پس از لمس
بحالت سابق باز آمد - اگرچه چندین حکایات شگرف و روایات شگفت
از اهل اعتقاد و خداوندان و داد که مدارشان بر گرمی کار و رواج
بازار شیخ است کمتر پذیرفته می آید - اما از بیگانگان دین که
غرض آلود نباشند باز می توان کرد - نویذی احوال او در مجلس
فردوس تزیین مذکور می شد - قره باصره خلعت بادشاهزاده محمد
دارا شکوه و قاضی محمد احم بعرض اقدس رسانیدند - که در دار الخلافه
اکبر آباد دیدیم که مرتبه کوزه و بار دیگر رومال را کبوتر ساخت -
و نیز معروض داشتند که اکثری برگ کاغذ دست ما داده و آن
کرم شده پدر از در آمده است •

احوال برخی از مشاهیر درین سپاس نامه ثبت شد -

والا درس ازان محمود و رحمان مسعود که هنگام ورود ثمرات الهی و ظهور سعادت نامتناهی است در همگی اطراف و اکناف روان اعظم هدایتان بهشت نشان هنگامی است بر مبنی وجود با خود این گروه حق پزوه رونق دارد .

طمنه فضلا

اصل حال - نامش ملا شکر الله است و زاد بومش شیراز - همگی مراتب دانش و کمال فرد منیر انرا هم همدانی و معیر تقی الدین محمد نسائی شیرازی اندوخته بهمن و میزان بهشت نشان آمده در سلک بندگان حصرت حرم مکانی مسلک گشت - هنگامی که اعلیٰ حصرت در انام دادشاهرانگی از خدمت آنحضرت مهم رانا امر سنگه دستوری نامه نارد پیور توجه فرمودند او در رمه مقصدارانی که در رکاب و لب حدیو حهاں معین گشته بودند رحمت یافت - و به حکمتی طالع دیاربری تحت منظور نظر نمایک شد - و در او پیور بر دوس ملقمس گندی خداوند بخدمت دیوانی حهاں سر بر افراحت - و بنام تربیت دادشاه دانا پرور داشت نواز آفات ندگی ملوک و مراسم نظم مهام کسب کرد - و چون قبله اندال بعد از انجام مهم رانا امر سنگه احوار شرف ملازمت حصرت حرم مکانی نمودند - بالذمه اس این حهاں اتصال لخطاب اصل حانی مامور گشت - و پس ازان که از رنگ خلاص محسوس مقدس آرایش بدربار - در دیرین آرزوی روزگار برقرار روانی برآمد - از حوهر شامسی و در دانی حصرت حهاںی در

بیست و چهارم رجب مال درم سرپر آرائی از تغییر ارادت خان که
آخر بخطاب اعظم خانی سراقازی یافت چون او بصوبه داری دکن
سربلند شد پدایت جلیل وزارت کل ممالک مسروسه رسید - و مرانی
مدامصب عالیته نوردیده بمنصب نبیل هفت هزارى ذات و چار
هزار سوار مرتفعی گردید •

ملا محمد فاضل

مولدش بدخشان است در ابتدای جوانی نخست بکابل
رسیده نزد ملا صادق حلوائی تلمذ نمود - و بعد ازان بدوران رفته
فیض صحبت حلال معاهد و مذکور - کشاف غوامض معقول -
ملا میرزا جان شیرازی دریامت - و فنون حکمت را از ملا محمد
یوسف کوسه که از شد تلامذ آن سرآمد اسانده زمان بود کسب نموده
بدار السلطنه لاهور وارد گردید - و تفسیر و اصول را پیش ملا جمال
لاهوری که در عربیت یگانه روزگار بود خوانده حادی علوم تعلیم و
تقلید گشت - در عهد سلطنت حضرت جنم مکانی بمنصب عدالت
اردوی گیهان نورد عز امتیاز داشت - و در زمان خلافت حضرت
خاقانی نیز تا سال هشتم بهمان منصب مفتخر بود - اکنون در
دار السلطنه باماضی علوم اشتغال دارد - و بنقد و سیور غالی که از
پیشگاه عنایت بادشاه ابرو مدت بسر نوال برای او مقرر است بجمعیت
ورفاهیت تمام میگذراند •

ملا عبد الحکیم

مولد و منشاء از قصبه سیالکوت است - نشیب و فراز کمالات
پیموده - و در مضمار فضایل از همسران قصبه السابق رفته - اکثر

پوداخت - او در نقون دانش یکصد و کسری از تصانیف مستحصره و مطوله دارد - با آنکه عقود زندگیش بتسمین پیوسته است از سلامت قوی بانواع طاعات و ریاضات و تعلیم و تالیف و تصحیح یسان ایام شباب می پردازد - از اعقاب او هفت تن تحصیل علوم رسمیه نموده یافاده مشغول اند - یکی از نیاکانش در رکن ظفر نصاب حضرت صاحبقران جهان ستان از توران بهندوستان آمده بود و آنحضرت هنگام معاودت او را با لختی از امرا در دارالحک دهلې گذاشته بودند - او دران دیار متاهل گشته اقامت گزیده - و ازان بازدار الملک وطن اجداد شیخ است - و مولد او نیز همان شهر کرامت بهرامست ■

ملا یوسف لاهوری

او عالم عامل بود - کسب کمالت از ملا جمال لاهوری نموده - در منقولات مهارت تمام داشت - علم تفسیر نیکو دانستی - و آمارا به نیکو ترین طرز بیان کردی - از علوم معقوله نیز نصیبی اندوخته بود - قریب پنجاه سال یافاده پرداخت - بسیاری از بهره مند گشتند - و بکمال رسیدند - هشتاد مرحله از زندگانی نوردیده انتقال نمود •

ملا عبد السلام دیوی

اصناف عربیت در زادبوم خود ورزیده چون بدار السلطنه لاهور آمد نزد حایر معقول و منقول ملا عبد السلام لاهوری مفتی که نقون ادبیه و فقه و اصول فقه را نیکو دانستی و هشتاد سال عمر یامت - و قریب شصت سال یافاده مشغول

بود - و جمعی گذیر از امامت او بدایت فضیلت رسیدند - و در نخستین سال جلوس اقدس داعی حق را لبیک اجابت نمود - هرچه خوانده بود سره کرد و آنچه مانده بود کسب نمود - چندی بدانش آموزی متمنزه گذرانیده از ابعاد نیت بیدار خود را بآستان خواقین مکل رسانید - و در سلک ملامان درگاه حلیق پناه درآمد لیکن خدمت عسکر و درویشی قیام می نمود - اکنون از مزوی سال که باعث احتلال حواس و انحلال اعصاب است بحکم دست اراکان باز داشته در اردوی گدیان پویی بدرس مندالات و داعی دولت اندی سمات اشتغال دارد .

قاصی محمد زاهد کسبی

بذریعۀ فضیلت و درج در ایام سلطنت حضرت حجت مکی منصب قضای کابل یافته بود - در عهد خلافت حضرت صاحبقران ثانی نیز چندی بهمان منصب قیام نمود - سال سیوم جلوس ازین جهان رخت هستی بر بست .

قاصی محمد اسلم

در صغیر از هرات که مسقط الراس اوست به تجارت شتاده برخی از علوم دینیہ کسب نمود - و در آغاز جوانی از بحارا هندوستان بهشت نشان آمده مشمول مرام حضرت حجت مکی شد - پس از آنکه ویر دینداری و پرهیزگاری او در ملا افتاد - خدمت والا رتبت قضای عسکر بدو تعویض یافت - و درین عهد سعادت مہد از مال جلوس مبارک تا امروز خدمت مذکور بدستور مابق بامتنصب امامت نماز پادشاه دین پناه بدر مفوض است .

قاضی محمد سعید کهرودی

۵۰ احوال او نگارش یافت - از تلامذگ تذکره علماء پیشین میر محمد باقر مشتمر بداماد بود - و از فن حکمت آگاهی تمام داشت - چون بر پیشگاه خلافت ظاهر شد که در خدمتگذاری جدکار و راست کردار است - چندی بداروغگی داغ و تصحیح و اختی بخدمت عرض مکرر مدتی بدیوانی بیوتات نوازش یافته بیایه هزاره رسید - و در حال هشتم جلوس مقدس جهان را بدرود کرد *

ملا میرک شیخ هروی

در مدفون شعور از هرات بهندوستان آمده بیشتر متداولات نزد ملا عبد السلام لاهوری اکتساب نمود - و در ایام یرنایی بزیارت حرمین محترمین موفق گشته پیش اکابر محدثین آن اصاکن فیض موطن کتب احادیث بسند رسانید - و از انجا برگشته در زمره بندگان این آستان عرش مکان در آمد - نخست بدولت تعلیم مهین کوکب اقبال پادشاهزاده کامگار محمد دارا شکوه تازک اعتبار برافراخت - و الحال بخدمت معلمی ثمره شجره سلطنت پادشاهزاده مراد بخش سر ادرار است *

ملا عبد اللطیف سلطانپوری

بگرد آوری علوم و حل معضلات و تحقیق دقایق و تشخیص حقایق آن چنانچه باید پرداخته بود - و حدت فهم و جودت تقریر و قوت حافظه او زینت انزای فضایلش گشته - بیشتر کتب متداوله این دیار نزد سرآمد فکار بر زمان ملا جمال لاهوری خوانده -

معقولات را پیش مهرست حلال ملکات - خرید حرائل کمالات -
 یادگار حکمای یونانی - اودوج دانشوران استقامی - میر فتح الله
 شدرایی استعداده نموده بود - از دیداری تحت و سازگاری روزگار
 پیش از حلوس اشرف سعادت زندگی درگاه اواصل پناه دریافته
 نامورکاری مهین گوهر بحر حجاب منتحر گشت و مدتی درس
 خدمت حلال القدر شرف ادور بود - بعد از آن که چراغ ناصره
 این کم نور گردید - پادشاه دانا نوار از مراحم ملکی و عواطف
 پادشاهی محلی چند برسم سدور عال داور عزایم فرموده دستوری
 دادند که بوطن خویش شتافته درس علوم دیدید مرابندش بهد *

میر محمد هاشم

معروف حکیم هاشم حلف میر محمد قاسم گیلانی است -
 مدت درازده سال در حرمین شرفین دوده معقولات را از شیخ
 محمد عربی محدث و شلیح محمد الرحمه حسانی و ملا علی نقی
 مع عصام الدین مشهور - و معقولات را از میر نصر الدین حسین
 پسر زاده میر عماد الدین منصور و مدروا ابراهیم همدانی
 فرا گرفته بهدوستان آمد - و طب و راضی فرد سرآمد اطفا حکم
 علی گیلانی ورزیده چندی در احمدآباد گجرات دندروس مشغول
 بود - چون دانائی از در مدون فصایل خصوصاً طب دعرض اندس
 رسید حکم شد که در همان دنده خدمت صدارت و طعانت به
 پرداخت - پس از امقضای مدتی ملزم عدونیت شد و سده گشته
 با سرخانانی شرف تعلیم احقر برج سعادت پادشاهزاده محمد اورنگ
 زب بهادر در بامت - و اکنون در ملازم آں والا گوهر کامیاب

است - بر تفسیر بیضاوی حادیة نگاشته بقام نامی حضرت
 شاهنشاهی - خلد جلال اقباله و ابد ظلال انصافه مطرز گردانیده است •
 شیخ محمد

نبدیر حکیم شمس الدین گیلانی است - که از پیشگاه عنایت
 حضرت عرش آشیانی بخطاب حکیم الملك مبهی بود - در مکة
 مکرمه که مولد و منشاء اوست دانش اندوخته بهندستان آمد -
 و برهنه‌نوی طالع خود را بدرگاه آسمان جاه که مامن دانشوران
 و منما خودمندان است رسانید - و چون پرهیزگاری و شایسته
 کرداری او با دیگر مضایل بعرض مقدس رسید در خور استعدادش
 وظیفه مقرر نموده میر عدل دار اخلافه گردانیدند *

طبقة اطبا

حکیم علیم الدین - ملقب بوزیر خان - پس از تحصیل عربیت
 لختی از کتب طب نزد حکیم داری خوانده بفروغ کوکب بخت
 پدش از ارزنگ ارثی حضرت شاهنشاهی داخل بندهای درگاه
 درش اشتباه گردید - و از مساعدت طالع و مراقبت دولت بکمتر
 رفتی مزاج و هاج شه‌نشاه فلک بارگاه و پادشاهزادهای والا جاه
 نیک دریافته جوهر دانائی و شناسائی خود بر روی روز انداخت -
 و بدین وسیله بسعدت محرمیت استسعاد یاست - و از کاردانی و
 معامله فهمی و خلوص اخلاص و رسوخ ارادت و وفور دیانت بمقاصب
 و خدمات عالیة نایز گشته چندی بدیوانی بیوثات و برخی بمیر
 سامانی و پاره بدیوانی بلند پایگی داشت - و بعد از آنکه قوایم

سرحدهای لکلوس حصار صاحبقران ثانی آجایی گرای شد
 پادشاه پرورده نوار اورا بداند پنج هزاره داب و سوار که از مراتب
 بلند این دولت علنا است و صود داره بمحافل که وطن گاه و راز
 دوم اوس رسانده کامیاب صورت و معنی گردانند *

حکم صدر

حلف حکم محرالدین محمد شعرازی است که شاه
 طهماسب والی ایران ازرا حکم مقرر محمد موسوم گردانده
 بود - و در همگان بهمان نام اشتهار آید و بمشار الیه تجارت
 من کلد که از حدای اطیای عرف بود منتهی منگردن - حاکم
 مذکور دولت حضور سرور کامیاب مکرر در نامه بود و بدعای
 احادیث انتمای آنحضرت طینان دانا و پرشکل شداسا از مدینه او
 بهم رسیدند - و تا امروز من طایب دران دو دمان نامی است -
 چون ریل رنگ عم او در آثار مرمان مرمانی حضرت عرس آشنایی
 از ولایت آمده دمن مدگی درگاه خواندن بداد منظور نظر عاطف
 گشته بود - حکم صدر در بعضی از مصنوعات اس من خود در
 سه هزار ریازده بهدرستان آمده و درهموسی سادات اندی
 و قزوینی تحت دندار در سالک ندهای حضرت عرس آشنایی
 انساک یافته کامیاب معاصد گردید - پس ازان که شرف
 مدگی حضرت حدب مکایی درامد - و استعداد و استحقاق او
 ظهور انحامید - اورا مشمول مواطف گردانده بمسج الرمان مامور
 ساختند - و درون عهد منتمب مبد که روز نازار مستعدان روزگار
 و دانشوران هر دیار است پایت اعتدار درو مادر ایتش بهاد - و بمصن

۸۰ هزار پی هر براراخت - و چون از فرزندی ورع دست از معالجه که احتمال مضرت نیز دارد باز کشیده بود - خدمت عرض مکرر برو مقرر گشت - و چندی بعد خدمت مرجوعه قیام نمود - و با آنکه در زمان - لمطنت حضرت جنت مکانی شرف طواف حرمین مکررین دریافته بود درین اوان فیض نشان نیز بآرزوی تمام مرخص گشته خود را با مکنت معظمه رسانیده بعد از مراجعت بتهنجه گزاری پذیرفت حکومت بندر صورت بالتماس حاصل نموده بدانصوب شتافت - او همچنینکه در طب ماهر است از علوم دیگر نیز آگاهی دارد - اکثر متداولات را از شیخ بهاء الدین محمد جبل عاملی - و علم طب از حکیم محمد باقر بسر حکیم عماد الدین محمود در ایران اندوخته بهندوستان آمده - و در اینجا پذیر پذیرش حکیم علی گیلانی که سرآمد اطباء عهد دولت مهد حضرت عرش آشیانی بود قلمذ نموده - طبیعت مرزوق دارد - و بالهی متخلص ست *

حکیم ابوالقاسم

ملقب بحکیم الملک پسر حکیم شمس الدین مذکور است - در هندوستان متولد گشته - و همین جا کسب فضایل نموده - در فن حوت مهارت تمام دارد - و بحلیه ورع منجلی است در عهد دولت حضرت جنت مکانی اگرچه منظور نظر عاطفت بود اما درین هنگام که غمام انعام خانانی چمن آرزوی دانشوران را سیراب دارد بصنوف مراحم بادشاهی عز اختصاص یافته بدایه والی در هرازی رسید *

حکیم وکدا

ولد حکیم نظام الدین احمد پاکشی - زاد ژبوس کاشان
 است - از علم طب بهره وافر دارد - و معالجات صائمه ازو بوقوع
 آمده - نزد شاه عباس والی ایران اگر چه بقدر عرب و اعتدال داشت
 لیکن از خودی و اعموار و سلوک بی هنجار خود در اینجا نتوانست
 ماند - و باز بر بهندوستان آمد - و درگاه گیتی پناه حضرت عرس
 آشیانی رسیده دولت ملازمت اندوخت - و چون روزگار بدین
 دولت بی اندازه مشو و نمای تازه یاب - چندی در زمره بدگل
 آئنان معلی بوده از صف پندری رحمت انصاف بوطن حاصل
 نمود - و از ار خود حدبوزمان خدایند جهان کائنات امدد خویش
 - سرگردانیده روانه گشت - و عراق رفته پس از چندی بزیارت
 حرمین شریفین صیقل - تمام - و بعد از احراز این سعادت
 بدانشا معارفت نمود - اکنون بمیانس ندا طرازی و مدحچ پرداز
 خدیو آفاق اکثری معایع گرامد و درگاه آسمان حاه بدو ارسال می
 یابد - او از سخنورال ایران است - و اشعارش مقبول همگنان •

حکیم موسی شیرازی

بطانیت معروف است - و نامزد نسب موصوف - اخلاق
 مهذب و اطوار مرضیه فراهم دارد - پس از آنکه بهندوستان بهشت
 شان آمد بحسب با مهابت حاکم همراهی گردیده بود - و در اواخر
 عهد حضرت حنمت مکنی داخل ملتمس آئین گدوان مکل گشت -
 درین سلطنت پایدار از حوهر شایسته - به شاه روزگار در پیشگاه ماهر
 انتظام دارد - و بشمول اعطای بادشاهی مقصی المرام است •

حکیم فتح الله

ولد حکیم ابو القاسم شیرازی - از طب نیک آگاه است -
 و لختی دیگر دانش نیز اندوخته - اولاً نزد امام قلی خان
 پسر الله ویردی خان حاکم فارس بطبابت می پرداخت -
 بعد از گشته شدن او بقلاوزی طالع سفرگزین هندوستان گشته خود
 را بدرگاه خلیق پناه حضرت صاحبقران ثانی رسانید - و بدستباری
 معالجات پسندیده در جرگه حکمای معتمد در آمد - و محفوف
 اعطاف خاقانی گردید - جد او حکیم فتح الله از بیداری بخت
 بهندوستان آمده شرف اندوز ملازمت حضرت عرش آشنایی گردیده
 بود - و مدتی به بندگی آن بادشاه گردون جاء مفتخر بوده در پایان
 زندگانی بزازگاه خود مرخص گشت - و در ضوای آن عنصری
 پیوندش از هم گسیخت •

مقرب خان

نامش شیخ حسن است - در فن جراحی بسان پدر خویش
 شیخ بهینا که بوسیله بندگی حضرت عرش آشنایی نامور شده بود
 بدل ندارد - بقریبت و نوازش حضرت جنت مکاری درجه امارت
 دریافته ملقب بمقرب خان گشته بود - درین دولت خدا داد ابد میعاد
 از انحلال قوی و اضمحلال اعضا رخصت انزوا گرفته در وطنگاه خود
 که بطریق میورغال بدر عنایت شده و خراج آن یک لک روپیه
 است چنانچه نگاشته شد در کمال آسایش و آرامش بسر می برد •

شیخ قاسم

پور عبد الرحیم که درین برادر مقرب خان است - در جراحی

که شیوه نیاگان اوست شاگرد رشید عم خویش - از دیگر مذکور
طب نیز بهره و امر یافته و ریاضی را بنوعی ورزیده - بنیمن
خدمتگذاری درگاه حواری مشا امداد جمعیت آماده دارد - و ابواب
روایت کشاده •

طبقه شعرا

حاجی محمد حان - مشهدی و دسی تحصیل - درگیری العاط
و تازه آئینی مدنی در دل همگان حا دارد - و سعادت منشی و
پاک گوهری از اطوار گزیده او هویدا است - در سال پنجم جلوس
اندال مابوس ووازند اکیلل کشور ستانی حضرت صاحب قران
ثانی به بدوستان آمده در سلک مدافع گذاران اسلاک یامت -
مدنی از اشعار او درسم یادگار رسمی نگار • ابید •

- من آر بیم که کنم سرکشی ز تبع حفا •
- چو شمع زنده سرخویش دیده ام برپا •
- دمی که نگذرده بی کرشمه سانی •
- نفس کند بدلم کار روزه میدا •
- کسی که ادب پیکان بی نشانی یامت •
- دگر شد نه نشان آتش چو تیر خطا •
- نه عم بسینه نه پیکان بدل نه خار پدای •
- ندگ عیشی من کس مباد در دیدا •
- شمی که عقده کشایم نفاحن از مویش •
- چو شمع جان بسر انگشتم آید ار اعصا •

برای زیغت مزگان بدیده خواهم خون
 و گرنه بر کف دریا کسی نه بسته خدا
 بآب خود چو زمره کسی که سبز بود
 نه شان ابر شناسد نه شوکت دریا
 دیگر

ای مرا بی رخت انتاده دو عالم ز نظر
 مردم چشم مرا خاک رخت نور بصر
 خط رخسار تو با خویش طلسمی دارد
 که توان خواندنش از رو نتوان کرد از بر
 با من خسته زیگ عالمی ای پروانه
 من یکی ریخته بالم تو یکی سوخته پر
 تا همای کرم آموخته دست تو شد
 بر سر دست کسی سایه نیفکند دگر
 بحریا دست تو منشور سخا منی طلبیدن
 همه گفتند که بر آب نویسد مجنبر
 خودش را خصمت اگر در شط خون اندازد
 همچو ماهی ز تنش بال بر آرد خنجر
 مرد رزم تو گر از جوهر رستم باشد
 رخشه بدجه اش از تیغ بریزد جوهر
 گر گنجی نامه را منع نداید بیدرون
 غنچه از شاخ چو پیکان صحبت ز جگر
 در حضور تو ستایش نتوان کرد ترا

مگر مقست کسی آئیده را ز در زر
دیگر

زرد نه کردم من بی صدرداع خویش را
اول شمس اندکشد مخلص چراغ خویش را
دیگر

عیش این ناع داندازه دک تنگدل است
کشت گل عنجه شود تا دل ما نکشاید
دیگر

هر که امشب می می بود ما منصور نیست
پارسا در حلقه مستل بشدن خوب نیست
در چو دین صلی که بدل مس و گلش پر گل است
گر همه پیمانده عمر است حالی خوب نیست
سروشتم را قصا از دس پریشان زد رقم
هر که دیدش گفت مصحوبی در دس معقوب دست
دیگر

در ساعر من می طندم را حای نیست
میگویم و از هیچ کس پروا نیست
با گوهر اشک خوشتن ساخته ام
حشم چو حداب در کعب درنا نیست

ادو طالب

متخلص نکلیم - همدانی مولد کاشانی موطن است - لداس
بظمش در قالب معامی زبانت - در روز استعاره اش در پیکر

کنشامیدن زینت افزا - سر آغاز جوانی بشیراز شتادته دانش آموزی
 فرا پیش گرفت - و لختی بر روی علوم آشنائی بهم رسانیده ره نورد
 هندوستان بهشت نشان که منشاء هنرمندانست گردید - اگرچه
 مدتی در سرزمین دکن و برخی در دیگر ممالک هندوستان بسر
 برده ظرفی از کامروائی نه بسته بود - اما چون طنطنه آرائی
 حضرت شاهنشاهی گوش جهانیان بر امر وخت - و همگی هنروران
 اقالیم سبعه روی امید بدین درگاه که کعبه آمال آرزومندان است
 نهادند - بآستان معلی رسیده در زمره بندگان در آمد - و بگذارش
 میامد و نگارش مفاخر این والا دولت ابد مدت دامن آرزو گرانبار
 زوائی گردانید - این ابیات مرادراست

• بیت •

- چمن تمام فوج شد ز انبساط بهار •
- بچه باده در سرچه گل بگوشه دستار •
- رطوبتی است هوا را که بر نمی آید •
- ز زیر شبنم برگس چو چشم عینک وار •
- کشیده رسم بر ابروی سوجه سبزه تر •
- نهاده پرتو گلها حفا بدست چنار •
- شود زجدول تقویم کهنه آب روان •
- کد رطوبت امسال اگر اثر در پار •
- درین بهار ز طغیان آب منی بیند •
- ز بحر شعر خطرها سفینه اشعار •
- زمانه ساز طرب میزند چنانکه بگوش •
- رسد ز زاریه عتکبوت نغمه تار •

پیاله ساقی پرتونده ترا قهرم است
 محاک پای صراحی و آسروی بهار
 زمان مستی مدح و تحق زود میگردد
 کمیاب داده نمایست این قدر رهوار
 بشست انرجدان گرد را ز چهره خاک
 که نیست خرد سر کوی خط نشان خمار
 دمی که لشکر خود را بهار عرص دهد
 بسمی بامید گردن گل پیاده سوار
 درین بهار محب بدست زاب نعمت تر
 که برگ بدین آید زبانی موسیقار
 دیگر

تا شد مژه بی اشک مناد از طر من
 اکنون چه کنم رشته که وقتی گهری داشت
 دیگر

شیرینم و معر محبدم تلخست
 عینش همه عالم ز زانم تلخست
 من هم از خویش در عدالم که مدام
 از گفتن حرف حق دهانم تلخست
 دیگر

بخواری از دهر دانش انداخته دید
 وز بی ادبای حور ادب آموخته دید
 با قیوه دلان زمانه را کاری نیست

آفت از باد شمع افروخته دید

سعیدای گیلانی

که مجملی از احوال او بتقریبات گذارش یافت - از رسائی
طبع و روانی فکر اکثری بنظم معانی می بردازد - الفاظش
همواره دل نشین است - و مضامین نوآیندش رنگین - در
عهد حضرت جنت مکانی از ولایت آمده به بندگی عتبه فلک
رتبه سرفراز گشته بود - چون در نئون هنر زرگری و خدمتکاری
نیک ظاهر گردید - بداروغگی زرگر خانه خاصه و خطاب بی بدل
خان سرعزت برافراخت - درین زمان محمود نیز بهمان خدمت
بلند پایگی دارد - این چند بیت از اشعار اوست

سواره آن مه زرین رکب می آید

بچهره اشک هزار افتاب می آید

بآب تیغ تو دل میکشد ز آب حیات

چو تشنه کو سوی آب از شراب می آید

کند غرق رخت ای نازنین زتاب نگاه

بدور حصن تو از آتش آب می آید

تو هست حسنی و من مست عشق چیست حجاب

چنین دو مستی کی از شراب می آید

دیگر

از ناز چو آغاز کنی عشوه گری را

آرام بری آدمی و حور و بری را

شاید که بپین مهر زلف تو بود راه

بگرمته دلم داس ناد سحرې را
 از حېب دلم تا نكدي دصت ستم دور
 با ماله هم آغوش كدم بي اثرې را

ديگر

زتاب بمشق هرگه پيدش او بي تاب ميگرديم
 گهي از شرم آتش ميشوم گه آب ميگرديم
 بروئي چو درم هرگاه حديد دلستان من
 نگرديش مصطرب چو قطره سيماب ميگرديم
 نسيمي گر روزد رقتار زلف عنذرا مشاش
 چو زلف مشك دوشش گرم پديچ و تاب ميگرديم
 زشوق ديدش از پايي تا سرديده ام لبكس
 ده ار بيدارم آگاه نه گرد خواب ميگرديم

ديگر

اي گلشن جمال ترا صد بهار گل
 يك گل زحسره تو دشگفت از هزار گل
 مژگل چو سايه بر گل روي تو او گند
 ترمم شود مگر چو از بوك خار گل
 گر نكدي زروي دواش نكصقان
 دلم كد براه تو اي گل نثار گل

ديگر

دارم ادور چاپكه دل از خدالت گلشنې
 همچو گل پوشيده ام از حوس دل پيراهني

فهرست جلد اول نادر شاه نامه

حصه اول

۱	حمد و ثناء
۳	بمهند کلام
۹	گذارش ناعث نگارش کتاب
۱۲	راوی طالع ابوالمطهر شهاب الدین محمد شاهجهان نادر شاه
۴۱	ذکر آئین شاهجهان نادر شاه
۴۳	ذکر امیر تدمور صاحب قرا
۴۵	ذکر اولاد امیر تدمور
انصا	ذکر مدبران منیران شاه
۴۶	ذکر سلطان محمد منیران
انصا	ذکر سلطان ابو سعید منیران
۱ صا	ذکر عمر شجاع منیران
۴۷	ذکر طاهر الدین محمد ناصر وردوس مکنی
۴۸	نقل منجم نامه ناصر شاه که مشعر طغرل را با ماکا احب

- ۴۰ شرح ارتحال محمد بابر بادشاه
- ۴۳ ذکر نصیر الدین محمد همایون جنت آشیانی
- ۴۶ ذکر جلال الدین محمد اکبر عرش آشیانی
- ۴۷ بفرزندی گرفتن اکبر بادشاه شاهجهان را
- ۴۹ ذکر نور الدین محمد جهانگیر جنت مکنی
- ۷۰ ذکر فتنه شهریار و بلاقی بعد وفات جهانگیر بادشاه
- ۸۱ شرح احوال خواجه معین الدین قدس سره
- ۸۲ شرح احوال تخت نشینی شاهجهان بادشاه
- ۹۱ عزات سکه شاه جهان بادشاه
- محمد ارحمنه بانو الملقب بممتاز محل زوجه شاهجهان
- ۹۳ و جهان آرا بیکم دختر شاه
- ۰ ذکر معادلات عدد (انی حامل فی الارض خلیفه) با عدد
- ۹۴ .. (شاهجهان بادشاه غازی) و دیگر ماده های تاریخی
- ۹۵ القاب سلاطین قیمریه
- ۹۶ شرح انعامات بشاهزادگان و غیره
- ۹۷ زائچه طالع جلوس اول شاهجهان
- ۹۹ شرح مراکز بیوت درازده گانه
- ۱۱۰ ذکر منع سجده برای بادشاه که منجمه آئین اکبری بود
- ۱۱۴ نقل فرمان بنام یمین الدوله آصف خان
- گذارش نوازشهای شاهی باصرا و منصب داران که روز
- ۱۱۵ جلوس حاضر بودند
- ۱۲۲ اسمعی امرای عهد شاهزادگی که بعد جلوس پدایت الارشدند

- اسامی امرای عهد ساهزادگی که بدل خلوس حار در ناهدند ۱۲۳
- اسامی ملصنداران عهد جهادگیری و عزل و نصب شان ۱۲۵
- گزارش آغار تاریخ خلوس شاهجهانی ۱۲۶
- جلد شاهجهان نادرشاه ۱۲۹
- گزارش لختی از عادات و عادات شاهجهانی ۱۳۵
- بنان مسمم اوقات شد روزی ۱۴۲
- تعریف اکثر آباد و عمارات آن ۱۵۴
- احوال درباری حور ۱۵۷
- تادیس و قدیه وانا امر سده ۱۶۱
- رسیدن شاهزادگان و معنی الدوله از لهور نه اکثر آباد ۱۷۷
- حسن روز (۲) (حب سده ۳۷ - ۱) ۱۸۶
- عذانتا جاگیر پشاه لک رویده نه معنی الدوله ۱۹۳
- رحلت نادرشاهزاده فردا نادرنگم ۱۹۶
- والت نادرشاهزاده سلطان د لب امرا ۱۹۸
- رحلت نادرشاهزاده سلطان لطیف الله ادضا
- آمدن بدر محمد خان والی بلخ و نادرشاه مهوس تسعیر
- کابل - و برگردیدن او و معنی از احوال او و فرادر
- کلاش امام علی خان والی توران ۲۰۶
- احول بدر محمد خان و امام علی خان ۲۱۶
- تعمیر اوان پشخ خهروکه ۲۲۱
- النجی مرشدان برد امام علی خان والی توران ۲۳۱
- نعل مرسله شاهجهان نامام دلی خان ۲۳۴

۲۳۷	رفتن شاهجهان بشکار بسمت گوالیار و تزیینه چهار سنگه
۲۴۳	جشن وزن قمری (سلخ ربیع الاول ۱۰۳۸)
۲۴۶	تتمه داستان چهار سنگه
۲۴۸	دست باز کشیدن نظام الملک از بالاگهات
۲۵۲	آغاز دوم سال (غره جمادی الثانیه ۱۰۳۸)
۲۵۶	جشن نوروز (۴ رجب ۱۰۳۸)
۲۵۷	تفویض وزارت بعلامی افضل خان
۲۵۹	وفات شاعرزاده دولت انزا
۲۶۰	تاخت لشکر خان بر بامیان
۲۶۱	رسیدن بحری بیگ سفیر شاه عباس بادشاه ایران
۲۶۲	احوال شاه عباس
۲۶۶	عفو قصصیرات خواجه صابر نصرت خان
۲۶۷	مقدمه میل سفید
۲۶۸	ذکر در زبار که ده بیست بیگ شنیدن یاد میگرفت
۲۶۹	مرار پیرخان خان جهان لودی
۲۸۱	رخصت بحری بیگ سفیر ایران
۲۸۲	نامه شاهجهان بشاه صفی والی ایران
۲۸۸	جشن قمری وزن (۷ ربیع الثانی سنه ۱۰۳۹)
۲۸۹	بقیه احوال خان جهان لودی
۲۹۰	رفتن شاهجهان بچنگ خانجهان و نظام الملک
۲۹۲	آغاز سوم سال (غره جمادی الثانیه ۱۰۳۹)
ایضا	جشن وزن شمسی (۳ جمادی الثانیه ۱۰۳۹)

تقدس بمسکرتندیه نظام الملک و حاکمها

۲۹۳

حش نوروز (۸ شعبان ۱۰۳۹ -)

۲۹۷

کشته شدن حادوی رای

۳۰۸

واردی یافتن سعید خان در پندشاور .

۳۱۱

مرستادن آصف خان سرداری همگی مساکر دلا گهاوت

۳۱۸

حش نور قمری (۹ ربیع الثانی ۱۰۴۰)

۳۲۰

تاختن اعظم خان بر خان خهاں خان

۳۲۱

فتح قلعه منصور گرهه

۳۳۲

..

رفتن حاکمها و دریا خان سمت مالوه

۳۳۴

آغاز چهارم سال (عرق حمادی الثانیه ۱۰۴۰)

۳۳۷

کشته شدن دروا خان

۳۳۸

..

فتح قلعه دهارور

۳۳۹

.

حش نور شمسی (اول ربیع ۱۰۴۰)

۳۴۷

.

کشته شدن خان خهاں لودی

۳۴۸

تتمه داستان اعظم خان و نظام الملک

۳۵۴

..

احول قیظ اعظم در همگی بلاد دکن و گجرات

۳۶۲

حش نوروز (۱۷ شعبان ۱۰۴۰)

۳۶۴

رحیلن ایلچی ایران نیردست شاهها

۳۶۵

..

فتح قلعه سمونده

۳۷۰

..

..

..

فتح قلعه ددهار متعلق تلنگانه

۳۷۴

.

دیان ممتاز محل و ذکر احوالش و دیگر ازواج و اولاد شاهها

۳۸۴

رحصت ایلچی ایران و حکم ماندن از در اکثر آباد تاملراحت

۳۹۷	شاهجهان
۳۹۸	جشن وزن قمری (۸ ربیع الثانی ۱۰۴۱)
۴۰۲	فرستادن نعش ممتاز محل باکبرآباد
۴۰۴	فرستادن آصف خان ببالاگهات برای تقدیمه محمد عادلخان
۴۰۸	آغاز پنجم سال (غره جمادی الثانی ۱۰۴۱)
۴۱۰	جشن وزن شمسی (۳ رجب ۱۰۴۱)
۴۱۸	جشن نوروز (۲۸ شعبان ۱۰۴۱)
۴۱۹	زینهاری شدن شیرخان تروین زمیندار فوشنچ
۴۲۱	مراجعت شاهجهان از برهانپور باکبرآباد
۴۲۸	داخل شدن شاهجهان در اکبرآباد
۴۳۰	بمکتب رفتن شاهزاده مراد بخشش
۴۳۱	مراجعت میر برکه که بسفارت عراق رفته بود
۴۳۲	رسیدن ایلچی دالی بلخ
تسخیر بندر هوگلی و استیصال فرنگیان و نبذی از احوال								
۴۳۳	ساتگان
۴۴۰	جشن وزن قمری (۸ ربیع الثانی ۱۰۴۲)
۴۴۱	فتح قلعه کالده
۴۴۸	آغاز سال ششم (غره جمادی الثانی ۱۰۴۲)
۴۴۹	فتح قلعه کهاتا کهیری از توابع مالوه
۴۵۰	جشن وزن شمسی (۱۲ رجب ۱۰۴۲)
۴۵۲	جشن ازدواج شاهزاده محمد دارا شکوه
۴۶۰	جشن ازدواج شاهزاده محمد شاه شجاع

- ۴۶۵ فرمندان "رندب حان سرد مدر محمد حان والی بلخ
 ۴۶۶ نقل نامه بنام والی بلخ
 ۴۶۷ حسن نوروز (۹ رمضان ۱۰۴۲)
 ۱۵۱ احوال حواحه انوالحسن
 ۴۷۷ فرمندان حواحه قاسم سقاوت ادراس
 ۴۷۸ نقل نامه بنام والی ادراس
 ۴۸۹ مقاله کردن شاهزاده اورنگ رب ۱ مدل
 ۴۹۶ بلخ بلعه د لب آباد
 ۵۳۴ رسدن چار صد امارای درنگی در حضور
 ۵۳۶ فرمندان شاهزاده محمد شجاع نصاب دکن
 ۵۴۱ حسن ورن هری (۱۱ ربيع الثاني ۱۰۴۳)

حصه دوم

- ۱ آخر سال هفتم اردور اول (عرق حمادی الثاني ۱۰۴۳)
 ۳ حسن ورن سمسی (۲۶ رجب ۱۰۴۳)
 ۳ بود دحدر شاهزاده دارا شکوه
 ۱۵۱ سفر شاهجهان از اکبر آباد وسمب نجات
 ۸ حسن نوروز (۲۱ رمضان ۱۰۴۳)
 ۹ ونب دحدر شاهزاده دارا شکوه
 ونب شاهجهان نکشمنر حنب نشان و احوال راه و ارهارو
 انهار و ناعاب آن

- تولد دختر شاهزاده محمد شجاع ۳۲
- نہضت شاهزادہ محمد شجاع برای تسخیر قلعه پریندہ ۳۳
- مراجعت شاہجہان از کشمیر بلہور ۴۸
- جشن وزن قمری (۷ ربیع الثانی ۱۰۴۴) ۵۳
- آغاز سال هشتم از دور اول (اول جمادی الثانیہ ۱۰۴۴) .. ۶۲
- جشن وزن شمسی (۳ شعبان ۱۰۴۴) ۶۷
- مراجعت شاہجہان از لہور بکبر آباد ۷۰
- جشن نوروز (غرة شوال ۱۰۴۴) ۷۷
- ساختن تخت مرصع قیمتی صد لک روپیہ ۷۸
- آمدن سفیر نذر محمد خان والی بلخ ۸۸
- بدست آوردن نجابت خان بعضی از قلاع زمیندار سرینگر
- و با کم مراجعت نمودن از سوء تدبیر ۹۰
- تعیین عساکر شاہی باستیصال جہار سنگہ بندیلہ و
- بکرماجیت پسرش ۹۴
- جشن وزن قمری (۸ ربیع الثانی ۱۰۴۵) ۱۰۳
- سفر شاہجہان بسیر دولتآباد و عزم تسخیر دیگر قلاع نظام الملک ۱۰۴
- کشتہ شدن جہار سنگہ و بکرماجیت و بدست آمدن قلاع
- و دناہن او ۱۰۶
- آغاز سال نہم از دور اول (غرة جمادی الثانیہ ۱۰۴۵) ۱۲۰
- جشن وزن شمسی (۱۰ شعبان ۱۰۴۵) ۱۲۴
- قتل فرمان بعاذل خان ۱۲۶
- قتل فرمان بقطب الملک ۳۰

۳۴۷	حکیم صدرا
۳۴۸	حکیم ابوالقاسم
۳۴۹	حکیم رکنالکاشی
ایضا	حکیم مومندای شیرازی
۳۵۰	حکیم فتح الله شیرازی
ایضا	مقرب خان
ایضا	شیخ قاسم
۳۵۱	طبیقة شعرا
ایضا	حاجی محمد جان قدیمی
۳۵۳	ادو طالب کلیم
۳۵۴	سعیدای گیلانی
۳۵۸	شیدا